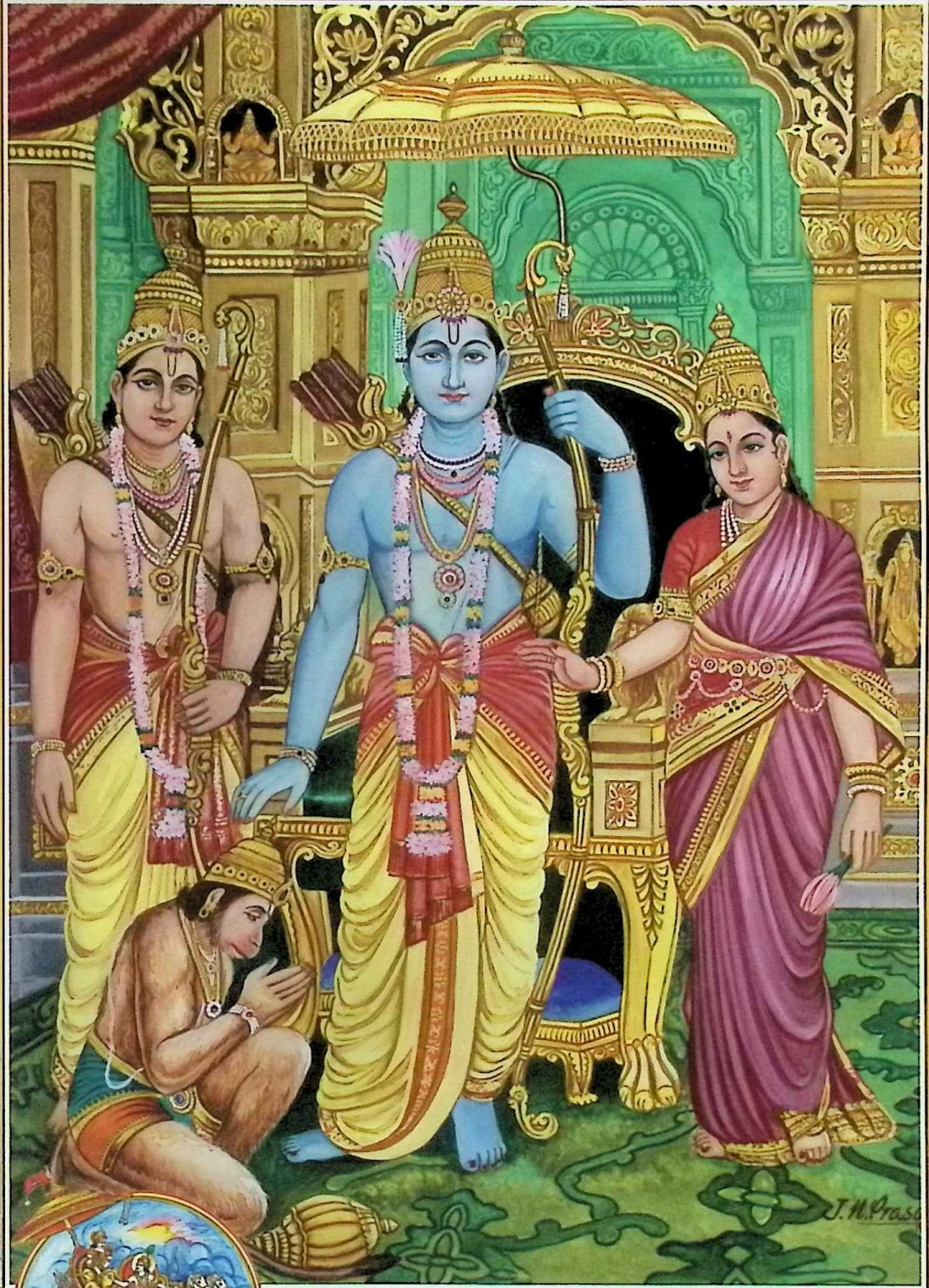

அத்யாத்ம ராமாயணம்

अध्यात्मरामायण (तमिल)

கீதாப்ரஸ், கோரக்புர்

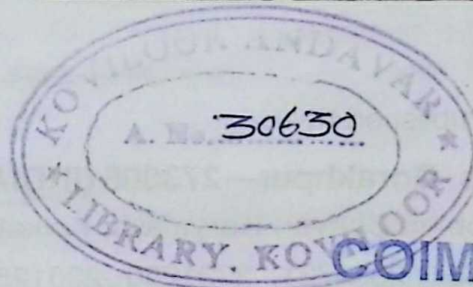
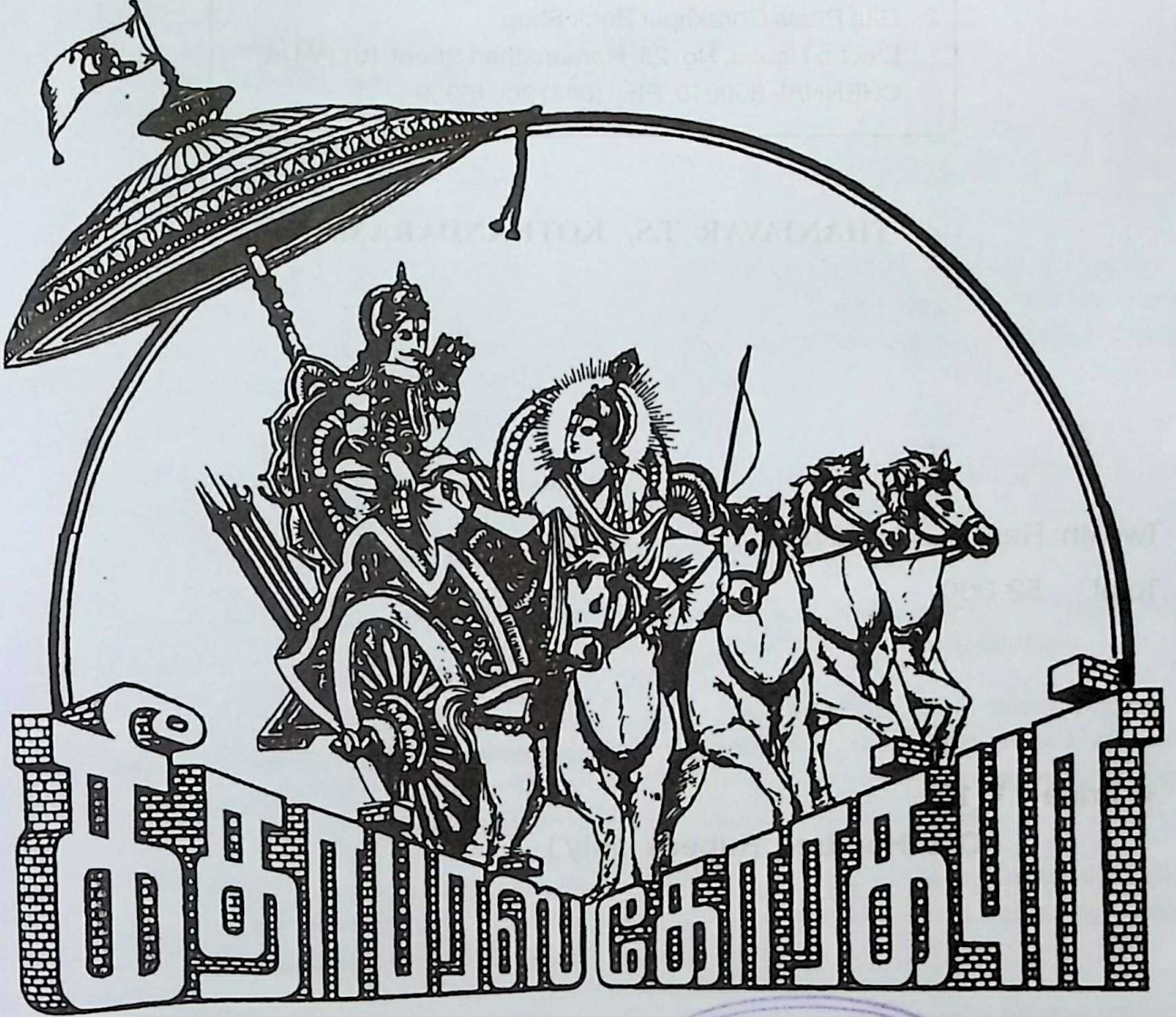
Acc. No. 30630
18-6

॥ஸ்ரீ ஹரி॥

[1256]

அத்யாத்ம ராமாயணம்

अध्यात्मरामायण (तमिल)

கீதாப்ரஸ், கோரக்புர்

COIMBATORE
PH : 99431 12202

Our Publications are available at —

1. Gita Press Sales Depot, Gita Press Mansion,
8/1-M, Race Course Road (Near Thomas Park Bus-stop)
COIMBATORE-641018. Mobile : 9943112202
2. Gita Press Gorakhpur Book Shop
Electro House, No. 23, Ramanathan Street, KILPAUK,
CHENNAI- 600010. Ph. : (044) 26615959

THANJAVAR T.S. KOTHANDARAMAN

Twelfth Reprint 2018 1,000
Total 52,000

❖ Price : ₹ 100
(One Hundred Rupees only)

Printed & Published by :

Gita Press, Gorakhpur—273005 (INDIA)

(a unit of Gobind Bhavan-Karyalaya, Kolkata)

Phone : (0551) 2334721, 2331250, 2331251

web : gitapress.org e-mail : booksales@gitapress.org

Visit gitapressbookshop.in for online purchase of Gitapress publications.

||ஸ்ரீஹரி:||

பணிவான விண்ணப்பம்

மூகம் கரோதி வாசாலம் பங்கும் லங்கயதே கிரிம் ।
யத் க்ருபா தமஹம் வந்தே₃ பரமானந்த₃மாத₄வம் ॥

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற புனிதமான நூல் மிகப் பழையதாயினது. எனவே, அதற்கு அறிமுகம் தேவையில்லை.

அற்புதமான ஸ்ரீராம சரிதத்தை, சாட்சாத் பரமேசுவரன் தன்னுடைய சக்தியாக விளங்கும் பார்வதி தேவிக்கு உபதேசித்தார். அதுவே, 'ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம்' என்று வழங்கப்படுகிறது.

இந்த நூல், பிறும்மாண்ட புராணம் உத்தர கண்டத்தில் அடங்கியுள்ளதாகக் கருதப்படுகிறது. புராணங்கள் எல்லாமே மாமுனிவர் வேதவியாசரால் இயற்றப்பட்டவை என்பதால், இந்த நூலுக்கும் அவரே ஆசிரியராகிறார்.

மனத்தைக் கவரும் உன்னத நிகழ்ச்சிகள் கொண்ட ஸ்ரீராமனுடைய கதையைச் சொல்லிக் கொண்டு போகும் போக்கிலேயே பக்தி, ஞானம், தெய்வ உபாஸனை, நீதி நெறிகள், நல்லொழுக்கம் பற்றிய ஏராளமான செய்திகளையும் வியாச பகவான் வழங்கியிருக்கிறார். பத்துறைச் செய்திகள் இந்த நூலில் அடங்கியிருந்தாலும் முக்கியமாக ஆன்மிகத் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டிருப்பதால், இது "அத்யாத்ம ராமாயணம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஆத்ம தத்வ உபதேசப் பகுதிகளைப் போலவே, கதையைக் கூறும் பகுதிகளும் உயர்வாகவே அமைந்துள்ளன. பகவான் ஸ்ரீராமன், ஆன்ம தத்துவமே உருவெடுத்து வந்தவன். அவனுடைய வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தின் பெருமைக்கு எல்லை காண முடியுமா, என்ன?

லட்சோபலட்சம் மக்கள், தற்போது, ஸ்ரீதுளஸ்தாஸரின் "ராமசரிதமானஸம்" படித்து வருகிறார்கள். அதனைப் பாராயணம் செய்து பெரும் புண்ணியத்தைப் பெற்று மகிழ்கிறார்கள்.

ராமசரிதமானஸக் கதை பெரும்பாலும், ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணத்தை ஒட்டியே காணப்படுகிறது. இரண்டு நூல்களின் கதைப் போக்கில் ஏராளமான ஒற்றுமைகளைக் காண்கிறோம். இதிலிருந்து, ஸ்ரீகோஸ்வாமி துளஸ்தாஸ் அவர்கள், ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணத்தைப் பெரிதும் போற்றி, அதையே பிரமாண நூலாக ஏற்றுக் கொண்டார் என்று தெரியவருகிறது.

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு, பொழிப்புரை-சுருக்கவுரை என்ற அளவில் வெளிவந்துள்ளது. ஆனால், இதற்கு முன்னர், ஒவ்வொரு சுலோகத்தையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து நூல் வெளிவந்ததாகத் தெரியவில்லை.

தமிழ் கூறு நல்லுலகம், இப்போது, அந்த மாபெரும் பேற்றைப் பெற்றுள்ளது. எளிய நடையில், ஆற்றொழுக்குப் போல் அமைந்துள்ள இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் படித்து தமிழன்பர்கள் பகவானின் பேரருளுக்குப் பாத்திரமாக வேண்டுகிறோம்.

தமிழ் மக்களுக்கு இந்தப் புனித நூலைக் காணிக்கையாக நாங்கள் சமர்ப்பணம் செய்வதற்கு பகவான் ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய அளவற்ற கருணையே முக்கிய காரணம் என்று நம்புகிறோம்.

ஸ்ரீஹரிக்கு ஆயிரமாயிரம் நமஸ்காரங்கள்.

வெளியீட்டாளர்கள்

பொருளடக்கம்

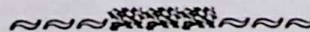
ஸர்கம் எண்	பொருள்	பக்க. எண்	ஸர்கம் எண்	பொருள்	பக்க. எண்
	அத்யாத்ம ராமாயணத்தின் பெருமையும் பயனும்	9	8.	பரதன், காட்டுக்குப் புறப்படுதல்; வழியில் குகன், பரத்வாஜரைச் சந்தித்தல்; சித்ரகூடம் அடைதல்	86
பாலகாண்டம்			9.	பகவான் ஸ்ரீராமனுடன் பரதன் சந்திப்பு - பரதன் அயோத்திக்குத் திரும்புதல் - ஸ்ரீராமன், அத்ரி முனிவரின் ஆசிரமம் செல்லுதல்	91
1.	ஸ்ரீராம ஹ்ருதயம்	13	அரண்ய காண்டம்		
2.	சுமையைத் தாங்க முடியாத பூமிதேவி, பிரும்மா முதலிய தேவர்களிடம் செல்லுதல்; பகவான் மகாவிஷ்ணு, அவர்களுடைய பிரார்த்தனைக்குச் செவிசாய்த்து, அவர்கள் முன் தோன்றி தைரியம் கூறுதல்.	18	1.	விராதன் வதம்	98
3.	பகவானுடைய பிறப்பும், பாலலீலையும்	21	2.	சரபங்கர், சுதீஷ்ணர் முதலிய முனிவர்களுடன் சந்திப்பு	101
4.	விசுவாமித்திரர் வருகை; ராமனும் லட்சுமணனும் அவருடன் செல்லுதல்; தாடகையை வதம் செய்தல்.	26	3.	அகஸ்திய மாமுனிவரைச் சந்தித்தல்	105
5.	மாரீசனையும் சுபாகுவையும் வீழ்த்துதல்; அகல்யை சாப விமோசனம்	29	4.	பஞ்சவடி வாசமும், லட்சுமணருக்கு உபதேசமும்	108
6.	வில்லை முறித்தலும் திருக்கல்யாணமும்	34	5.	சூர்ப்பணைகைக்குத் தண்டனை; கரன் முதலிய ராட்சஸர்களின் வதம்; சூர்ப்பணைகை ராவணனிடம் செல்லுதல்	112
7.	பரசுராமருடன் சந்திப்பு	40	6.	ராவணன், மாரீசனிடம் செல்லுதல்	117
அயோத்யா காண்டம்			7.	மாரீசன் வதமும், சீதை கவர்ந்து செல்லப்படுதலும்	120
1.	பகவான் ஸ்ரீ ராமனைக் காண்பதற்கு நாரதரிஷி வருகை	45	8.	சீதையின் பிரிவினால் ராமன் பரிதவிப்பு; ஜடாயுவைச் சந்தித்தல்	125
2.	பட்டாபிஷேகத்துக்கான ஏற்பாடுகள் வசிஷ்டருக்கும், ஸ்ரீ ராமனுக்குமிடையே சம்பாஷணை	48	9.	கபந்தனுக்கு விடுதலை	130
3.	தசரத மன்னர், கைகேயிக்கு வரம் அளித்தல்	54	10.	சபரியுடன் சந்திப்பு	134
4.	பகவான் ஸ்ரீ ராமன், அன்னையிடம் விடைபெறுதலும்; சீதை- லட்சுமணனோடு காட்டுக்குச் செல்வதற்காக ஆயத்தம் செய்தலும்	60	கிஷ்கிந்தா காண்டம்		
5.	பகவான் காட்டுக்கு ஏகுதல்	67	1.	சுக்ரீவனுடன் நட்பு	138
6.	கங்கையைக் கடந்து செல்லுதல்; பரத்வாஜர் மற்றும் வால்மீகியை சந்தித்தல்	72	2.	வாலி வதம் செய்யப்படுதல்; பகவானுடன் அவன் உரையாடுதல்	145
7.	சுமந்திரர் திரும்பிச் செல்லுதல்; தசரத மன்னர் மேலுலகம் ஏகுதல்; பரதன், மாமன் வீட்டிலிருந்து திரும்பி வருதல்; வசிஷ்டரின் ஆணைப்படி தந்தையின் ஈமச் சடங்குகளை நிறைவேற்றுதல்	78	3.	தாரையின் கதறல்; ஸ்ரீராமச்சந்திரன் அவளுக்கு ஞானோபதேசம் செய்தல்; சுக்ரீவன் அரசபதியையை அடைதல்	150
			4.	பகவான் ஸ்ரீராமன், லட்சுமணனுக்குக் கிரியாயோக விளக்கம் செய்தல்.	154
			5.	பகவான் ஸ்ரீராமனின் சோகம்; கிஷ்கிந்தைக்கு லட்சுமணன் ஏகுதல்	159
			6.	சீதையைத் தேடவாரம்பித்தல்; வானரர்கள் குகைக்குள் நுழைதல்; சுயம்பிரபை வரலாறு.	163

ஸர்கம் எண்	பொருள்	பக்க. எண்	ஸர்கம் எண்	பொருள்	பக்க. எண்
7.	வானரர்கள் பிராயோபவேசம் செய்யத் துணிதல்; சம்பாதியுடன் சந்திப்பு	169	8.	கும்பகர்ண வதம்	240
8.	சம்பாதியின் சரிதம்	173	9.	மேகநாதன் வதம்	244
9.	சமுத்திரத்தைத் தாண்டுவது பற்றி ஆலோசனை	177	10.	இராவணனுடைய வேள்வியை அழித்தல்; மண்டோதரிக்கு இராவணன் அறிவுரை கூறுதல்	249
சுந்தர காண்டம்			11.	இராம-இராவணன் போர்; இராவண வதம்	254
1.	ஹனுமான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டதலும் இலங்கையில் பிரவேசித்தலும்	180	12.	விபீஷணனுக்குப் பட்டாபிஷேகம்; சீதையின் அக்னிப் பிரவேசம்	259
2.	ஹனுமான் அசோகவனம் செல்லுதல்; இராவணன் சீதையைப் பயமுறுத்தல்.	184	13.	தேவதைகள் இராமபிரானைத் தோத்தரித்தல்; சீதையுடன் அக்னிதேவன் வெளிப்படுதல்; அயோத்திக்குப் புறப்படுதல்	265
3.	ஜானகியுடன் சந்திப்பு, அசோகவனத்தை அழித்தல்; பிறும்ம பாசத்துக்குக் கட்டுப்படுதல்	188	14.	அயோத்திக்குப் பயணம்; பரத்வாஜ முனிவரின் விருந்தோம்பல்; பரதன் சந்திப்பு	271
4.	ஹனுமானுக்கும் ராவணனுக்குமிடையே வாக்குவாதம்; இலங்கையை எரித்தல்	195	15.	ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம்	278
5.	சீதையிடம் ஹனுமான் விடைபெறுதல்; அவள்கூறிய செய்தியை ஸ்ரீராமசந்திரனிடம் கூறுதல்	200	16.	வானரர்கள் விடை பெறுதல்	284
யுத்த காண்டம்			உத்தர காண்டம்		
1.	வானரப்படை புறப்படுதல்	205	1.	அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்கள் ஸ்ரீராமன் அரண்மனைக்கு விஜயம் செய்தல்; இராவணன் முதலிய அரக்கர்களின் பழைய வரலாற்றைக் கூறுதல்	288
2.	இராவணன் விபீஷணனை இகழ்ந்துரைத்தல்	209	2.	ராட்சஸர்கள் ஆட்சி அமைத்தல்	293
3.	விபீஷண சரணாகதி; சமுத்ர ராஜனை அடக்குதல்; அணை கட்டத் தொடங்குதல்	213	3.	வாலி-சுக்ரீவர்களின் பண்டைய வரலாறு; ராவண-ஸனத்குமாரர் உரையாடல்	299
4.	கடலைக் கடந்து செல்லுதல், இலங்கையை ஆராய்தல், மற்றும் இராவணன்-சுகன் உரையாடல்	220	4.	ராமராஜ்ய வர்ணனை, சீதை வனவாசம்	303
5.	சுகனின் முந்தைய வரலாறு; மாலயவான் ராவணனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்; வானரர்-அரக்கர் போரிடுதல்	224	5.	ஸ்ரீராம காதை	308
6.	லட்சுமணன் மூர்ச்சை அடைதல்; ராம-ராவண யுத்தம்; ஹனுமான் மூலிகை கொண்டுவரச் செல்லுதல்; மற்றும் ராவணன்-காலநேமி உரையாடல்	230	6.	லவணன் வதம், பகவான் ராமன் நடத்திய வேள்விக்குக் குச-லவர்களுடன் மகரிஷி வால்மீகி வருகை, குசனுக்குத் தத்வோபதேசம் செய்தல்	315
7.	காலநேமியின் வஞ்சகம்; ஹனுமான், அவனை வதம் செய்தல்; லட்சுமணன் மூர்ச்சை தெளிதல்; ராவணன் கும்பகர்ணனை எழுப்புதல்	235	7.	இராமபிரானுடைய வேள்விச் சாலையில் குச-லவர்கள் இசை பொழிதல்; சீதாதேவி பூமியில் மறைதல்; அன்னைக்கு ஸ்ரீ ராமன் உபதேசம் செய்தல்.	319
			8.	காலன் வருகை; லட்சுமணனைத் துறத்தல்; அவர் திருநாட்டுக்கு ஏகுதல்	325
			9.	திருநாட்டுக்கு ஏகுதல்	330

श्रीरामायः नमः

श्रीजानकीजीवनाष्टकम्

आलोक्य यस्यातिललामलीलां सद्भाग्यभाजौ पितरौ कृतार्थौ ।
 तमर्भकं दर्पकदर्पचौरं श्रीजानकीजीवनमानतोऽस्मि ॥ १ ॥
 श्रुत्वैव यो भूपतिमात्तवाचं वनं गतस्तेन न नोदितोऽपि ।
 तं लीलयाह्लादविषादशून्यं श्रीजानकीजीवनमानतोऽस्मि ॥ २ ॥
 जटायुषो दीनदशां विलोक्य प्रियावियोगप्रभवं च शोकम् ।
 यो वै विसस्मार तमार्द्रचित्तं श्रीजानकीजीवनमानतोऽस्मि ॥ ३ ॥
 यो वालिना ध्वस्तबलं सुकण्ठं न्ययोजयद्राजपदे कपीनाम् ।
 तं स्वीयसन्तापसुतप्तचित्तं श्रीजानकीजीवनमानतोऽस्मि ॥ ४ ॥
 यद्ध्याननिर्धूतवियोगवह्निर्विदेहबाला विबुधारिवन्याम् ।
 प्राणान्दधे प्राणमयं प्रभुं तं श्रीजानकीजीवनमानतोऽस्मि ॥ ५ ॥
 यस्यातिवीर्याम्बुधिवीचिराजौ वंश्यैरहो वैश्रवणो विलीनः ।
 तं वैरिविध्वंसनशीललीलं श्रीजानकीजीवनमानतोऽस्मि ॥ ६ ॥
 यद्रूपराकेशमयूखमालानुरञ्जिता राजरमापि रेजे ।
 तं राघवेन्द्रं विबुधेन्द्रवन्द्यं श्रीजानकीजीवनमानतोऽस्मि ॥ ७ ॥
 एवं कृता येन विचित्रलीला मायामनुष्येण नृपच्छलेन ।
 तं वै मरालं मुनिमानसानां श्रीजानकीजीवनमानतोऽस्मि ॥ ८ ॥

ஸ்ரீஜாநகீஜீவநாஷ்டகம்

ஆலோக்ய யஸ்யாதிலலாமலீலாம் ஸத்₃ப₄ாக்₃யப₄ாஜெள பிதரௌ க்ருதார்தௌ
தமர்ப₄கம் த₃ர்பகத₃ர்பசௌரம் ஸ்ரீஜாநகீஜீவநமாநதோ₅ஸ்மி 1
ஸ்ருத்வைவ யோ பூ₄பதிமாத்தவாசம் வநம் க₃தஸ்தேந ந நோதி₃தோ₅பி
தம் லீலயாஹ்லாத₃விஷாத₃ஸ₃ந்யம் ஸ்ரீஜாநகீஜீவநமாநதோ₅ஸ்மி 2
ஜடாயுஷோ தீ₃நத₃ஸாம் விலோக்ய ப்ரியாவியோக₃ப்ரப₄வம் ச ஸோகம்
யோ வை விஸஸ்மார தமார்த்₃ரசித்தம் ஸ்ரீஜாநகீஜீவநமாநதோ₅ஸ்மி 3
யோ வாலிநா த்₄வஸ்தப₃லம் ஸுகண்ட₂ம் ந்யயோஜயத்₃ராஜபதே₃ கபீநாம்
தம் ஸ்வீயஸந்தாபஸுதப்தசித்தம் ஸ்ரீஜாநகீஜீவநமாநதோ₅ஸ்மி 4
யத்₃த₄யாந நிர்₃த₄த வியோக₃ வஹ்நிர்விதே₃ஹப₄லா விபு₃த₄ரி வந்யாம்
ப்ராணாந் த₃தே₄ ப்ராணமயம் ப்ரப₄ம் தம் ஸ்ரீஜாநகீஜீவநமாநதோ₅ஸ்மி 5
யஸ்யாதிவீர்யாம்பு₃தி₄வீசிராஜெள வம்ஸ்யைரஹோ வைஸ்ரவணோ விலீந:
தம் வைரிவித்வம்ஸநஸீலலீலம் ஸ்ரீஜாநகீஜீவநமாநதோ₅ஸ்மி 6
யத்₃ரூபராகேஸமயூக₂மாலாநுரஞ்ஜிதா ராஜரமாபி ரேஜே
தம் ராக₄வேந்த்₃ரம் விபு₃தே₄ந்த்₃ர வந்த்₃யம் ஸ்ரீஜாநகீஜீவநமாநதோ₅ஸ்மி 7
ஏவம் க்ருதா யேந விசித்ரலீலா மாயாமநுஷ்யேண ந்ருபச்ச₂லேந
தம் வை மராலம் முநிமாநஸாநாம் ஸ்ரீஜாநகீஜீவநமாநதோ₅ஸ்மி 8

ஸ்ரீஜானகீ ஜீவனாஷ்டகம்

1. எந்தக் குழந்தையின் பெற்றோர்கள், மிகவும் மனத்தைக் கவரும் பாலலீலைகளைக் கண்டு, தம்மைப் பெரும்பேறு பெற்றவர்களாகவும், வாழ்க்கைப் பயனை அடைந்து விட்டவர்களாகவும் தம்மைக் கருதிக் கொண்டார்களோ (எந்தக் குழந்தை தன் தெய்வீக அழகினால்), மன்மதனின் செருக்கை அபகரித்ததோ, அப்படிப்பட்ட சேய் வடிவினதாகிய ஸ்ரீஜானகீதேவியின் வாழ்வாதாரப் பொருளை நான் வணங்குகிறேன்.
2. மன்னர் (தன் வாயால்) போகச் சொல்லவில்லை; என்றாலும், அவரிடமிருந்து அனுமதி பெற்றுவிட்டதாகக் கூறப்பட்டவுடனேயே காட்டுக்குச் சென்றார். மகிழ்ச்சியும் துயரமும் அற்றவராக லீலை புரிந்த ஸ்ரீஜானகீதேவியின் வாழ்வாதாரப் பொருளை நான் வணங்குகிறேன்.
3. ஜடாயுவின் மிக்க இரங்கத்தக்க நிலையைக் கண்டதும், தன் மனைவியின் பிரிவினால் ஏற்பட்ட சோகத்தை மறந்தவரும், ஈர நெஞ்சமுடையவருமான ஸ்ரீஜானகீதேவியின் வாழ்வாதாரப் பொருளை நான் வணங்குகிறேன்.
4. தன்னுடைய சொந்தத் துயரங்களால் உள்ளம் வெந்து போயிருந்தாலும், வாலியினால் (தாக்கப்பட்டு) பலமிழந்து கிடந்த கக்ரீவனை, வானரர்களின் அரசனாகப் பதவியில் அமர்த்திய ஸ்ரீஜானகீதேவியின் வாழ்வாதாரப் பொருளை நான் வணங்குகிறேன்.
5. விதேக மன்னனின் புதல்வியாகிய சீதை, எவரைத் தியானித்துக் கொண்டேயிருந்து, (கணவரிடமிருந்து) பிரிவு என்னும் நெருப்பைப் போக்கிக் கொண்டு, தவச்சீலர்களின் எதிரியினுடைய (அசோக) வனத்தில் தன் உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டிருந்தாளோ, எவர் அவளுடைய உயிருக்கு உயிரானவரோ, அந்த (ஸ்ரீராமனான) ஸ்ரீஜானகீதேவியின் வாழ்வாதாரப் பொருளை நான் வணங்குகிறேன்.
6. எவருடைய, பேராற்றல் என்னும் பெருங்கடலில் வீசிய அலைவரிசைகளில் அகப்பட்டு, விச்ரவனின் வழித் தோன்றல் (இராவணன்), அந்தோ!, தன் குலத்தோடு அழிந்து போனானோ, எவர், எதிரிகளை அழிப்பதை லீலையாகச் செய்தாரோ அந்த ஸ்ரீஜானகீதேவியின் வாழ்வாதாரப் பொருளை நான் வணங்குகிறேன்.
7. எவருடைய முழுநிலவு போன்ற தோற்றப் பொலிவு என்னும் ஒளிக் கதிர்களால், ராஜலட்சுமி பிரகாசித்தாளோ, எவர் தவச் செல்வர்களாலும் இந்திரனாலும் வணங்கத் தக்கவரோ, அந்த ஸ்ரீஜானகீதேவியின் வாழ்வாதாரப் பொருளை நான் வணங்குகிறேன்.
8. இவ்விதம் மாயையால் மனிதனாகத் தோன்றி, மன்னராக வேடம் புனைந்து, விசித்திரமான லீலைகள் புரிந்தவரும், முனிவர்களின் மனம் (என்னும் தாமரையை) நாடும் அன்னம் போன்றவருமான ஸ்ரீஜானகீதேவியின் வாழ்வாதாரப் பொருளை நான் வணங்குகிறேன்.

அத்யாத்ம ராமாயணத்தின் பெருமையும் பயனும்

ஐயதி ரகு₄வம்ஸதிலக: கௌஸல்யாநந்தி₃வர்த₄நோ ராம:
 த₃ஸவத₃நநித₄நகாரீ த₃ாஸரதி₃: புண்ட₃ரீகாஷ: 1
 ராமம் விஸ்வமயம் வந்தே₃ ராமம் வந்தே₃ ரக்ஷ₄த்வஹம்
 ராமம் விப்ரவரம் வந்தே₃ ராமம் ஸ்யாமாக்₃ரஜம் ப₄ஜே 2
 யஸ்ய வாக்₃ம்ஸுதஸ்ஸ்யூதம் ரம்யம் ராமாயணாம்ருதம்
 ஸைலஜாஸேவிதம் வந்தே₃ தம் ஸிவம் ஸோமருபிணம் 3
 ஸச்சித₃ானந்த₃ஸந்தே₃ஹம் ப₄க்திபூ₄திவிபூ₄ஷணம்
 பூர்ணானந்த₃மஹம் வந்தே₃ ஸத்₃கு₃ரும் ஸங்கரம் ஸ்வயம் 4
 அஜ்ஞானத்₄வாந்தஸம்ஹர்தீ க்ஜ்ஞானாலோகவிலாஸினீ
 சந்த்ரகூட்₃ வசஸ்சந்த்ரசந்த்ரிகேயம் விராஜதே 5

1. பிரத்யட்சம் முதலான பிரமாணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவராகவும் முக்குணங்களைக் கடந்தவராகவும் மாசற்றவராகவும் ஞானவடிவினராகவும் மனம்-வாக்குகளால் சுட்டிக் காட்ட முடியாதவருமாக விளங்கும் பகவான் தட்சிணாமூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

ஸூத்ர சொன்னது

2. மற்றவர்களுக்கு உபகாரம் செய்வதில் விருப்பமுடைய யோகியான நாரதர், ஒருசமயம், எல்லா உலகங்களையும் சுற்றிவிட்டு ஸத்யலோகத்தை வந்தடைந்தார்.
- 3-5. அங்கே, வடிவத்தோடு விளங்கும் வேதங்களால் சூழப்பட்டு, இளஞ்சூரியனைப் போன்ற ஒளியினால் சபாமண்டபத்தை நன்றாகப் பிரகாசிக்கச் செய்துகொண்டு, மார்க்கண்டேயர் முதலிய முனிவர்களால் தொடர்ந்து துதிக்கப்பட்டு, அடியார்கள் விரும்பும் பலன்களை அளிப்பவரும், அனைத்துப் பொருட்களையும் அறியும் பேரறிவுடையவரும் சரஸ்வதி யோடு கூடியவரும் உலகத் தலைவருமான நான்முகனைக் கண்டு, நாரத முனிவர் கீழே விழுந்து வணங்கித் தன் உளமார்ந்த பக்தியினால் அவரை மகிழ்வுறச் செய்தார்.
6. அப்போது, தான்தோன்றியான பிரும்மா, திருமால் அடியார்களில் சிறந்தவரான முனிவரைப் பார்த்து மகிழ்ந்து கூறினார் : “முனிவரே, நீர் ஏதோ கேட்க விரும்புகிறீர் (என்று நினைக்கிறேன்). (கேளும்) நான் பதில் சொல்லுகிறேன்.”
7. இதனைக் கேட்ட முனிவர், பிரும்மாவைப் பார்த்துக் கூறினார் : ‘முன்னரே, தங்களிடமிருந்து, நல்வினை-தீவினை பற்றி முழுமையான விளக்கத்தைக் கேட்டுள்ளேன்.
8. ‘அமரர்களில் தலையாயவரே! இப்போது, ஒன்று மட்டும் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். என்னிடம் தங்களுக்கு அருளுள்ளம் இருக்குமானால், அது ரகசியமானதாக இருந்தாலும், விளக்கிக் கூற வேண்டும்.
9. கொடுமையான கலியுகம் தொடங்கிவிட்டால், மனிதர்கள் (நல்ல கர்மாக்கள் செய்வதில் மனம் ஈடுபடாததால்) புண்ணியத்தைப் பெறமாட்டார்கள்; தீய நடத்தையில் ஈடுபடுவார்கள்; உண்மை பேசுவதை விட்டுவிடுவார்கள்.
10. பிறர் நிந்தனையில் ஈடுபட்டிருப்பருப்பார்கள்; பிறர் சொத்துக்களை அடைய விரும்புவார்கள்; பிறர் மனைவிக்கு ஆசைப்படுவார்கள்; பிறரைத் துன்புறுத்துவதில் பெருநோக்கமுடையவர்களாக இருப்பார்கள்.
11. உடலையே ஆத்மாவாக எண்ணும் அறிவிலிகளாக இருப்பார்கள்; கடவுள் நம்பிக்கை அற்றவர்களாகவும் விலங்கினத்தையொத்த அறிவுடையவர்களாகவும் தாய்-தந்தையிடம்

12. அந்தணர்கள், பேராசை என்ற கோளினால் பீடிக்கப்படுவார்கள்; வேதத்தை விற்றுப் பிழைப்பார்கள்; பொருள் சம்பாதிப்பதற்காகவே வேத-சாஸ்திரக்கல்வி கற்பார்கள்; கர்வத்தால் அறிவு மயங்கி நிற்பார்கள்.
13. கூடித்திரியர்களும் வைசியர்களும் கூட, பெரும்பாலும் தங்களுடைய தர்மத்தை விட்டவர்களாகவும் தங்கள் ஜாதிக்குரிய கர்மாக்களை கைவிட்டவர்களாகவும் பிறரை வஞ்சிப்பவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.
14. அதுபோலவே, வேளாளர்களும் அந்தணருக்குரிய ஆசாரங்களில் ஈடுபாடுடையவர்களாகவும், பெண்கள், பொதுவாக, ஒழுக்கம் குன்றியவர்களாகவும் கணவரை அவமதிப்பதில் அச்சமில்லாதவர்களாகவும் இருப்பார்கள்.
15. நிச்சயமாக, பெண்கள், மாமனார்-மாமியாருக்குத் துரோகம் செய்வார்கள். இவ்விதமாக, நல்லறிவை இழந்தவர்களுக்கு சுகமான மேலுலகம் எவ்வாறு கிடைக்கும்?
16. இவ்வித எண்ணங்களால் என்னுடைய மனம் எப்போதும் கவலை கொண்டுள்ளது. இவர்களுக்கு, எளிய உபாயங்களால், நற்கதி எவ்வாறு ஏற்படும்? தாங்கள் எல்லாம் அறிந்தவர். அதனால், அந்த எளிய முறைகளை முழுமையாக எனக்குக் கூறவேண்டும்.
17. நாரத முனிவருடைய சொற்களைக் கேட்டக் கமலாஸனரான பிரம்மா, 'முனிவரே! நீங்கள் ஒரு நல்ல விஷயத்தைக் கேட்டிருக்கிறீர்கள். நான் சொல்லப் போவதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள்.
18. முன்னர், ஒருகாலத்தில் அடியார்களிடம் பேரன்பு கொண்ட பார்வதி தேவி, ஸ்ரீராம தத்துவத்தை அறிந்து கொள்ள விரும்பியவளாய், முப்புரங்களை எரித்த பரமேசுவரனைப் பார்த்து, அதை உபதேசிக்க வேண்டும் என வணக்கத்தோடு கேட்டாள்.
19. மனத்துக்குகந்த மலைமகளுக்குத் தானே ரகசியமாக எதை விளக்கினாரோ, அதுவே உத்தமமான அத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற புராணமாகப் பிரசித்தி பெற்றது.
20. அதனை இரவு-பகலாக மிகவும் மரியாதையோடு எண்ணி எண்ணி, எப்போதும் ஆத்மானந்தத்தில் மூழ்கி நிற்கிறாள், உலகமாதாவான பார்வதி தேவி.
21. பிராணிகளின் நற்பேற்றினால், அந்தப் புராணம், உலகில் பிரசாரம் அடைந்தால், அதைப் படித்த அளவிலேயே மக்கள் நல்ல கதியை அடைவார்கள்.
22. உலகில் அத்யாத்ம ராமாயணம் வெளிப்படாத வரையில், பிரம்மஹத்தி முதலான மகாபாவங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கும்.
23. உலகில் அத்யாத்ம ராமாயணம் வெளிப்படாத வரையில், கலியின் களியாட்டம் நிச்சயமாக இருந்து கொண்டிருக்கும்.
24. உலகில் அத்யாத்ம ராமாயணம் வெளிப்படாத வரையில், வீரர்களான யமதூதர்கள் அச்சமில்லாமல் உலவிக் கொண்டிருப்பார்கள்.
- 25,26. உலகில் அத்யாத்ம ராமாயணம் வெளிப்படாத வரையில், அறநூல்களிடையே பரஸ்பரம் வேறுபாடுகள் விவாதிக்கப்படும்; அது வரையில், மகான்களுக்கும் ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிவம் அறியவொண்ணாததாக இருக்கும்.
27. முனிசிரேஷ்டரே! அத்யாத்ம ராமாயணம் படிப்பதாலும் கேட்பதாலும் ஏற்படும் பலனை முழுமையாக என்னால் கூற இயலாது.

28. என்றாலும், மாசற்றவரே! முன்னர் எனக்குச் சிவபெருமானால் சொல்லப்பட்ட அந்தப் பெருமைகளைச் சிறிதளவு உமக்குச் சொல்கிறேன். மனத்தை ஒருமுகப்படுத்திக் கேட்பீராக.
29. அத்யாத்ம ராமாயணத்தின் ஒரு சுலோகம், அல்லது, அரை சுலோகத்தைப் பக்தியோடு படிப்பவர், அந்த நொடியிலேயே பாவங்களிலிருந்து விடுபடுகிறார்.
30. அத்யாத்ம ராமாயணத்தை, நாள்தோறும், நிலைப்பட்ட மனத்துடன், பக்தியோடுகூட, முடிந்த அளவு பிறருக்குக் கூறிவருபவர் ஜீவன்முக்தர் என்று சொல்லப்படுகிறார்.
31. முனிவரே! ஒவ்வொரு நாளும், சோம்பலில்லாமல், பக்தியோடு கூட அத்யாத்ம ராமாயணத்தை வழிபடுபவர்க்கு அசுவமேத யாகம் செய்த பலன் ஏற்படுகிறது.
32. அத்யாத்ம ராமாயணத்தை தற்செயலாகவோ, அசட்டையாகவோ, பிறர் சொல்லக் கேட்கும் மனிதர் கூட பாதகத்திலிருந்து விடுபடுகிறார்.
33. அத்யாத்ம ராமாயணத்தை (=அது எழுதப்பட்டிருக்கும் சுவடியின் அருகே சென்று) நமஸ்காரம் செய்பவர், சந்தேகமில்லாமல், எல்லா தெய்வங்களையும் அர்ச்சனை செய்த பயனைப் பெறுவார்.
34. அத்யாத்ம ராமாயணம் முழுவதையும் எழுதி, ஸ்ரீராமபக்தர்களுக்கு வழங்குபவர் அடையும் புண்ணிய பலன்களைக் கேளும்.
35. வேதங்களை ஓதுவதாலும் சாஸ்திரங்களை விளக்குவதாலும் உலகில் அடைதற்கரிய நற்பலன்களை அவர் (அத்யாத்ம ராமாயணத்தை எழுதி வழங்குபவர்) அடைவார்.
- 36,37. திருமால் அடியார்களில் சிறந்தவரே! ஏகாதசி நாளன்று, உண்ணாநோன்பிருந்து, பொது அரங்கத்தில் அத்யாத்ம ராமாயண விளக்கம் செய்யும் ராம பக்தர் அடையும் புண்ணிய பலனைக் கேளும் : அவருடைய ஒவ்வொரு சொல்லும் காயத்ரி மகாமந்திரத்தைப் புரஸ்சரணம் செய்த பலனைத் தரும்.
38. ஸ்ரீராமநவமி நாளில் உபவாசமிருந்து, இரவு நேரத்தில் கண்விழிப்புடன் இருந்து, நிலையான மனத்துடன் அத்யாத்ம ராமாயணத்தை படித்தாலும் கேட்டாலும், ஒருவர் அடையும் புண்ணியத்தைச் சொல்கிறேன்.
- 39,40. குருஷேத்ரம் முதலிய அனைத்துப் புண்ணிய தீர்த்தத் தலங்களிலும், பல தடவைகள், முழுமையான சூர்யகிரஹண காலத்தில், வியாஸருக்கு நிகரான அந்தணர்களுக்கு, தன் எடையளவு பொருள் தானம் செய்வதால் ஏற்படும் பயனை அடைகிறார் என்பது முக்காலும் உண்மை; சந்தேகமே வேண்டாம்.
41. எவனொருவன், முகமலர்ச்சியோடு, இரவு பகலாக அத்யாத்ம ராமாயணத்தை இசைக்கிறோனோ, அவனுடைய கட்டளையை எதிர்பார்த்து, இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் காத்துக் கிடக்கிறார்கள்.
42. தினந்தோறும், நியமமாக, அத்யாத்ம ராமாயணத்தைப் படிப்பவர் என்னென்ன கர்மாக்களைச் செய்கிறாரோ, அவையெல்லாம் கோடிமடங்கு பெருகிவிடும். (அவ்வளவு அதிகமான பலனைத் தரும்.)
43. (அத்யாத்ம ராமாயணத்தில் உள்ள) ஸ்ரீராமஹ்ருதயத்தை, மிக்க அமைதியான மனத்தோடு படிப்பவர், பிருமமஹத்தி செய்தவராக இருந்தாலும், மூன்று நாட்களுக்குள்ளாகவே (பாவம் தொலைந்து) புனிதம் அடைவார்.
44. ஆஞ்ஜநேய விக்ரஹத்தின் எதிரில், நாள்தோறும் மூன்று தடவை ஸ்ரீராமஹ்ருதயத்தைப் படிப்பவர், எல்லா விருபபங்களையும் அடைந்தவராக ஆவார்.

45. துளசி அல்லது அரசமரத்தின் அருகில் இருந்து கொண்டு ஸ்ரீராம ஹ்ருதயத்தைப் படித்தால், அதன் ஒவ்வோர் எழுத்தும் பிரும்மஹத்தி போன்ற மாபெரும் பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலையைத் தரும்.
46. ஸ்ரீராமகீதையின் பெருமையை, முழுமையாக, சங்கரர் அறிவார்; அதில் பாதியளவு மலைமகள் அறிவாள்; முனிவரே! அதில் பாதியளவு நான் அறிவேன்.
47. அதைப் பற்றி (ஸ்ரீராமகீதையின் பெருமையைப் பற்றி) நான் சிறிது சொல்கிறேன்; முழுவதையும் என்னால் சொல்ல இயலாது. அதை அறிந்த உடனேயே மக்கள் மனத்தூய்மை அடைந்துவிடுவார்கள்.
48. நாரத! ஸ்ரீராமகீதை எந்தப் பாவத்தை அழிக்கவில்லையோ, அப்படிப்பட்ட பாவம், உலகில், புண்ணிய தீர்த்தம் முதலியவற்றால் அழிவதில்லை; உலகில் நான் எப்போதும் சுற்றிப் பார்த்தும் அதைப் பார்த்ததில்லை. (ஸ்ரீராம கீதையால் அழிக்கப்பட முடியாத பாவம் உலகில் இல்லவே இல்லை)
49. மனமகிழ்ச்சியோடு, ஸ்ரீராமன், உபநிடத சாகரத்தைக் கடைந்தெடுத்து லட்சுமணனுக்கு வழங்கிய கீதாம்ருதத்தைப் பருகி மக்கள் தேவத்தன்மை அடைவார்களாக.
- 50,51. முன்னொரு காலத்தில், ஜமதக்னி முனிவரின் குமாரரான பரசுராமர், கார்த்தவீர்யார்ஜுனனைக் கொல்லும் பொருட்டு வில்விதையில் பயிற்சி பெறுவதற்காக மகாதேவரிடம் வந்தபோது, பார்வதி தேவி மிகவும் கவனத்துடன் ஸ்ரீராமகீதை பாராயணம் செய்வதை கேட்டுக் கேட்டு, விரைவில் மனத்தில் பதித்துக் கொண்டு, தானும் படித்து, நாராயண அம்சத்தை அடைந்தார்.
52. பிரும்மஹத்தி முதலான மகாபாதகங்களிலிருந்து விடுபட விரும்பும் மனிதன், ஒருமாத காலம் ஸ்ரீராமகீதையைப் படித்தால் போதும், (பாவத்திலிருந்து) விடுபடுகிறான்.
53. தீயவழியில் பெறப்பட்ட தானம், தகாத இடத்தில் உணவு ஏற்றது, நிந்தனைப் பேச்சு ஆகியவற்றால் ஏற்படும் பாவம், ஸ்ரீராமகீதையைப் படிப்பதால் அழிந்து போய்விடும்.
- 54,55. சாலக்ராம சிலையின் முன்னாலோ, துளசி-அரசு ஆகியவற்றின் எதிரிலோ, துறவியர் முன்பாகவோ ஸ்ரீராமகீதையைப் படிப்பவர் அடையும் பயன் சொற்களுக்கு அடங்காதது.
56. சிராத்த காலத்தில், ஸ்ரீராமகீதையைப் பக்தியுடன் படித்து, அந்தணர்களுக்கு உணவளிப்பவரின் முன்னோர்கள் எல்லோரும் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறார்கள்.
57. ஏகாதசியன்று உபவாசத்துடனும் புலனடக்கத்துடனும் இருந்து, துவாதசியன்று அகஸ்திய மரத்தின் அடியில் ஸ்ரீராமகீதையைப் படிப்பவர், சாட்சாத் ஸ்ரீராமனே ஆவார்; எல்லாத் தேவர்களாலும் வணங்கப்படுவார்.
58. ஸ்ரீராமகீதையைப் பூரண நம்பிக்கையோடு படிப்பவர், தானம், தியானம், புனித நீர்நிலைகளில் மூழ்கி நீராடுதல் ஆகியன செய்யாவிட்டாலும், அளவற்ற நற்பயனை அடைவார்.
59. நாரத! நிறையச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பானேன்? வேதம், ஸ்மிருதி, புராணம், இதிலாஸம், ஆகமம் ஆகிய நூற்றுக்கணக்கான அறநூல்கள், ஸ்ரீஅத்யாத்ம ராமாயணத்தின் ஒரு சிறு பகுதிக்குக் கூட சமானமாக மாட்டா!
60. பிரும்மாவினால், சிறந்த முனிவராகிய நாரதருக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட இந்த ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயண மகிமையை சிரத்தையோடு படித்தாலும் கேட்டாலும், அவர் தேவர்களால் கொண்டாடப்படும் விஷ்ணுபகவானின் பரமபதத்தை அடைகிறார்.

ॐ

அத்யாத்ம ராமாயணம்

பாலகாண்டம்

முதலாவது ஸர்கம்

ஸ்ரீராம ஹ்ருதயம்

1. சின்மய வடிவினராகிய எவர், 'மண்ணுலகத்தின் சுமையைக் குறைக்க வேண்டும்' என்று தேவர்களால் மிகவும் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டு, பூ மண்டலத்தில், சூரிய குலத்தில் மாய மனிதராகத் தோன்றி, அரக்கர் குலத்தையே முற்றிலுமாக அழித்து, பாவங்களை அழிக்கக்கூடிய தனது கீர்த்தியை உலகில் நிலைநிறுத்திவிட்டு, ஆதிமூலமாகவும் நிலையானதுமான தன்னுடைய பரப்பிரும்ம வடிவில் ஒன்றினாரோ, அப்படிப்பட்ட ஜானகீநாதனைப் போற்றுகிறேன்.
2. உலகத்தினைப் படைத்தல் - காத்தல் - அழித்தலுக்கு ஒரே காரணமாக இருப்பவர்; மாயைக்கு இருப்பிடமாயினும் அதற்குப் புறம்பானவர்; சிந்தனைக்கு எட்டாத வடிவினர்; ஆனந்தச் செறிவினர்; மாசுகள் அற்றவர்; சுயம்பிரகாசமாக விளங்குபவர்; தத்துவங்களால் அறியத் தக்கவருமான சீதாபதியை வணங்குகிறேன்.
3. எல்லாப் புராணங்களாலும் புகழ்ந்து பேசப்பட்ட அத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற பெயர் கொண்ட இந்தக் காவியத்தை நாள்தோறும், சஞ்சலமில்லாத மனத்துடன், படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும், பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு பகவான் ஸ்ரீஹரியையே அடைகிறார்கள்.
4. சம்சாரத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு முக்தியை அடைய விரும்புகிறவர், எப்போதும் அத்யாத்ம ராமாயணத்தைப் படிப்பாராக; எவரொருவர், நாள்தோறும் இதனைக் கேட்கிறாரோ, அவர் ஆயிரம் பதினாயிரம் கோடி பசுக்களைத் தானம் செய்த (புண்ணிய) பலனைப் பெறுவார்.
5. ஸ்ரீமகாதேவர் என்ற மலையில் தோன்றி, ஸ்ரீராமன் என்ற கடலில் கலந்த 'அத்யாத்ம ராமாயணம்' என்ற இந்த கங்கை, மூன்று உலகங்களையும் புனிதப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது.
6. ஒரு சமயம், கைலாயத்தின் முன்புறத்தில், ஒரு விசாலமான அரங்கத்தில் ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட ஆசனத்தின்மீது அமர்ந்து தியானத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவரும், சித்தர்களின் கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவரும் முக்கண்ணரும், எல்லா மாசுகளையும் போக்குபவரும் ஆனந்தத்தின் அழிவற்ற மூலவேராக இருப்பவரும் தேவர்களுக்குத் தலைவருமான மகாதேவரைப் பார்த்து, அவரது இடது பாகத்தில் இடம் கொண்டிருக்கும் இமவானின் குமாரத்தியான பார்வதி, அவரைப் பக்தியோடு பணிந்து கேட்டாள்:

.....

7. தேவனே! உலகங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவரே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் எல்லோருடைய அந்தராத்மாவையும் காணக்கூடியவர்; பரமேசுவரர்; சனாதனரும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீபகவானுடைய தத்துவத்தைத் தங்களிடமிருந்து கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், தாங்களும் சனாதனர் அல்லவா?
8. மிகவும் மறைபொருளாக உள்ளதும், பிறருக்குச் சொல்லக் கூடாததுமான விஷயங்களைக் கூட, மேலோர்கள் தம் அடியார்களுக்குச் சொல்கிறார்கள். ஐயனே! நான் தங்களுடைய பக்தை; அன்புக்கு உரியவன். அருள் கூர்ந்து நான் கேட்பதை எனக்குக் கூறுங்கள்.
9. எந்த ஞானத்தை அடைந்து மனிதர்கள் சம்சாரக் கடலைக் கடந்து செல்கிறார்களோ, பக்தி-வைராக்கியத்துடன் கூடிய அறிவால் உணரத்தக்க அப்படிப்பட்ட ஞானப் பேரொளியை, பெண்ணாகிய நானும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் சுருக்கமாகக் கூறியருள வேண்டும்.
10. கமலக்கண்ணா! இன்னொரு பரம ரகசியத்தையும் தங்களிடம் கேட்க விரும்புகிறேன். அதற்கான பதிலையே முதலில் கூறுங்கள். 'அகில உலகங்களுக்கும் சாரமான ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியிடம் ஏற்படும் பக்தி, சம்சாரக் கடலைக் கடப்பதற்கு உதவும் உறுதியான படகு' என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது தான்.
11. பிறப்பிலிருந்து விடுபடுவதற்குப் பக்திவழியே சிறந்தது; அதைத் தவிர வேறு எந்தச் சாதனமும் இல்லை - என்பது அனைவரும் அறிந்தது தான். என்றாலும், என்னுடைய மனத்திலுள்ள சந்தேக முடிச்சுக்களைத் தங்களுடைய செவ்விய சொற்களால் துண்டித்து விடுங்கள்.
12. ராமனே பரம்பொருள்; இரண்டற்ற வஸ்து; மூலப் பொருள்; மாயா குணங்களின் வெள்ளத்தில் மூழ்காதவர் - என்று சொல்கிறார்கள். குற்றங்குறைகள் இல்லாத ஸித்த புருஷர்களும், இரவுபகலாக அவரைப் போற்றிப் பூசித்து மிகவும் உயர்ந்ததான (மோட்ச) பதவியை அடைகிறார்கள்.
13. மற்றும் சிலர், 'ராமன் பரமாத்மாவாக இருந்தபோதிலும், தானாகவே ஏற்றுக்கொண்ட அவித்யையில் மூழ்கிப் போய், தனது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறியாமற் போனார். அதனால்தான், ஆத்மாவைப் பற்றி பிறர் சொல்லக் கேட்டு அறிந்தார்' என்று சொல்கிறார்கள்.
- 4.15. அவர் தன்னைப் பற்றி அறிந்திருந்தால், (கவர்ந்து செல்லப்படுதல் போன்ற) சீதை விஷயமாகப் பிறரால் செய்யப்பட்ட செயல்கள் குறித்து, ஏன் இவ்வளவு அழுது அரற்ற வேண்டும்? அதை அவர் அறியவில்லை என்றால், மற்ற சாமான்ய உயிர்ப் பிராணிகளைப் போன்றவர் தானே, அவரும்? அவரை ஏன் சேவிக்க வேண்டும்? - இவைகளுக்கு உரிய பதில் தங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், அதைக் கூறி என் சந்தேகத்தைப் போக்கி அருளுங்கள்.

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

16. நீ எனனுடைய பக்கை, பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனுடைய தத்துவத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பம் உன் மனத்தில் தோன்றியுள்ளதே! நீ பெரும்பேறு

பெற்றவள்! மிகவும் ஆழமான இந்தத் தத்துவ ரகசியத்தைக் கூறும்படி இதற்குமுன் என்னை யாரும் கேட்டுக் கொண்டதில்லை!

17. இப்போது, பக்தியோடு உன்னால் கேட்கப்பட்டுள்ளேன். அதனால், ஸ்ரீரகுநாயகனை நமஸ்கரித்து, உன் கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்கிறேன்.
ஸ்ரீராமசந்திரர் தான் பரம்பொருள்; பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டவர்; ஆரம்பம் இல்லாதவர்; ஆனந்தமயமானவர்; இரண்டற்ற ஒன்றேயான வஸ்து; புருஷோத்தமர்.
18. தன்னுடைய மாயையால் இவ்வுலகனைத்தையும் படைத்து, ஆகாயத்தைப் போல், அவற்றின் உள்ளும் புறமும் விளங்குபவர். எல்லோருடைய இதயத்திலும் அந்தராத்மாவாக இருந்து கொண்டு தன் மாயையால் இந்த அண்டங்களைச் சுழல வைக்கிறார்.
19. ஜடப் பொருளான இரும்புத் துண்டு காந்தக் கல்லின் அருகில் இருப்பதாலேயே சலனமடைவதைப் போல, அவர் திருமுன்னிலையில் இருப்பதாலேயே உலகங்கள் எல்லாம் எப்போதும் சுற்றித் திரிகின்றன. தம்முடைய அக்ஞானத்தால் மூடப்பட்ட மனத்தினரான சிறுமதியாளர்கள் இதனை அறியமாட்டார்கள்.
20. தங்களுடைய அக்ஞானத்தை, மாயைக்கு அப்பாற்பட்டதும் தெளிந்த அறிவு வடிவானதுமான ஆத்மாவின் மேல் ஏற்றிப் பேசுகிறார்கள்; (இப்படிப்பட்ட) அவர்கள் உலக வாழ்விலேயே சுற்றிச் சுழன்று, புதல்வர் முதலியோர் மேல் பெரும் பற்றுக் கொண்டவர்களாகவும் பற்பல கருமங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள்.
21. தன் கழுத்திலேயே தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தங்கச் சங்கிலியை அறியாத அறிவிலிகள் போல, தங்கள் இதயத்திலேயே விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் பரம்பொருளை அவர்கள் அறிவதில்லை. சூரியனிடம் இருள் என்பது ஒருபோதும் இருக்க முடியாது; அதுபோல, ஒளிவடிவானவரும் பரமேஸ்வரரும் மிகத் தூய அறிவுச் செறிவானவரும், பிரகிருதிமுதலியவற்றுக்கு அப்பாற்பட்டவருமான ஸ்ரீராமனிடத்தில் அவித்தை என்பது எவ்வாறு இருக்க முடியும்?
22. ஒருவனுக்குத் தலைச்சுற்றல் ஏற்படும்போது, நேரான பார்வையை அவன் இழந்து விடுகிறான்; அவனுடைய கண்கள் சுழல்வதால் (ஸ்திரமாக நிற்கும்) வீடு முதலியவைகள் சுழல்வதாகத் தென்படும். (உண்மையில், வீடு போன்ற நிலையான பொருட்கள் சுழல்வதில்லை). அதுபோல, உடல் மற்றும் புலன்களால் செய்யப்படும் செயல்களை, ஆத்மாவில் ஏற்றி வைத்துப் பாமரர்கள் மயங்குகிறார்கள்.
23. எப்போதும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் சூரியனிடம் எவ்வித மாறுதலும் எந்தக் காலத்திலும் ஏற்படாததால், இரவு-பகல் என்ற (எதிர் எதிரான) மாற்றங்கள் நிகழவே முடியாது. அவ்வாறே தூய சித்தன வஸ்து ஸ்ரீஹரியான ராமனிடம், ஞானம்-அக்ஞானம் என்ற இரண்டும் எப்படி இருக்க முடியும்?
24. ஆகவே, பேரானந்தமயமான, தெள்ளறிவுச் செறிவினரான, அக்ஞான சாட்சியான, கமலக் கண்ணார் ஸ்ரீராமனிடம் (அவித்தையாகிற) இருள் இருக்கவே முடியாது. அவர் மாயைக்கு இருப்பிடம். ஆகையால், மாயை அவரை மயக்க முடியாது.
25. பார்வதி! இது சம்பந்தமாக, மிகவும் ரகசியமானதும் மற்றவர்கள் அறியாததுமான ஒரு சம்பவத்தை உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன். சீதை-ராமன்-ஆஞ்ஜநேயன்

செவ்வெழுத்துக்களும், மோட்சத்தை அடைவதற்கான வழி குறித்து நடந்த உடையாடல் இது.

ஆகியோரிடையே, மோட்சத்தை அடைவதற்கான வழி குறித்து நடந்த உடையாடல் இது.

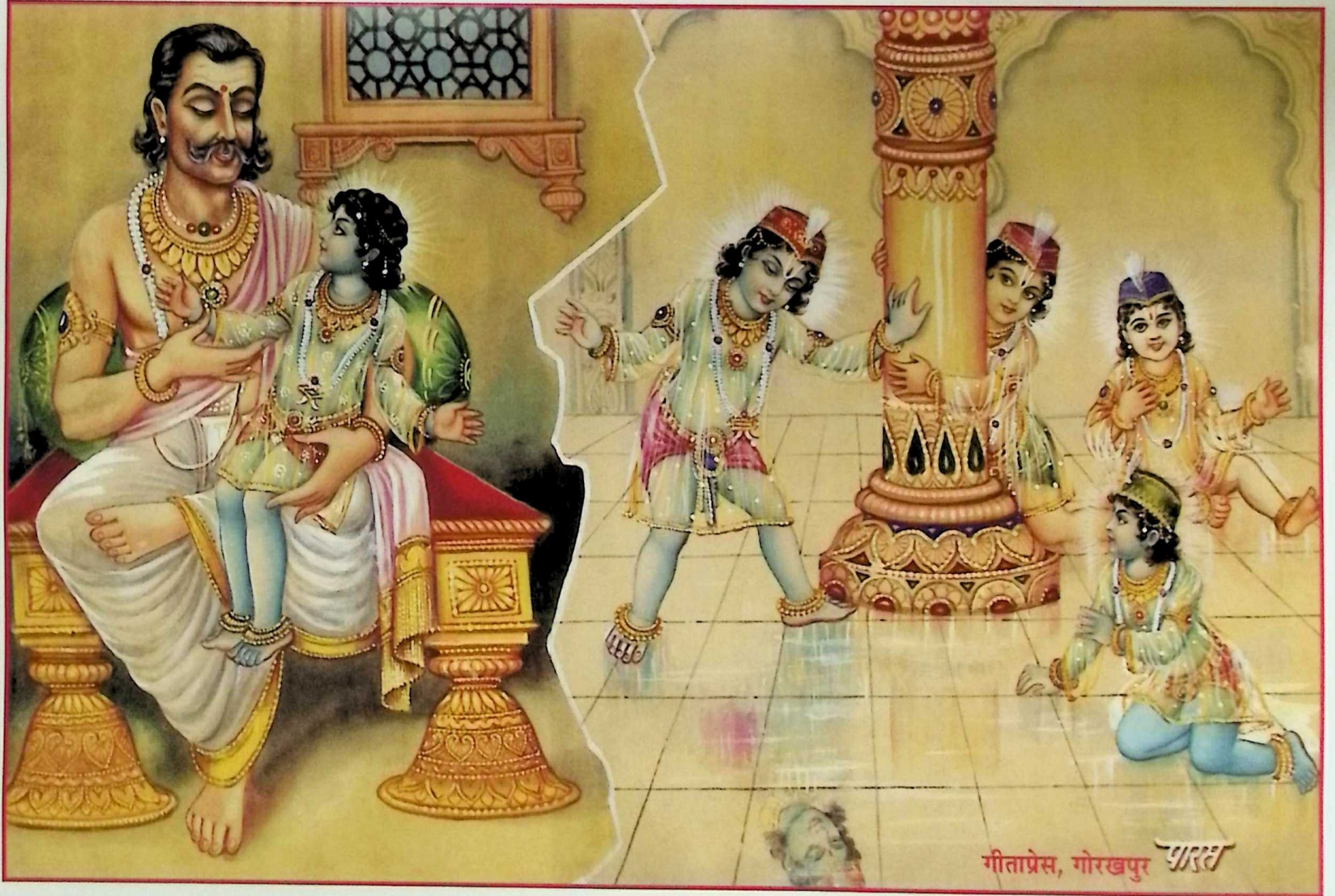
- 26,27. முன்னர் ஒரு (திரேதா யுகத்தில் நடந்த) ராமாவதாரத்தில், சிறந்த யுத்த வீரரான ராமன், தேவர்களுக்கு முள்ளாய் இருந்த ராவணனை, புதல்வர்-சேனை-உறவினர் முதலியோருடன் கொன்றொழித்து, சீதை-சுக்ரீவன்-லட்சுமணனுடன், ஹனுமான் முதலிய வானர வீரர்கள் புடைகுழ அயோத்தியை அடைந்தார்.
28. பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கப்பட்டு, வசிஷ்டர் முதலான மகாத்மாக்கள் சூழ்ந்திருக்க, கோடி சூர்யப் பிரகாசத்துடன் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தார்.
29. அப்போது, முழுமையான சேவை செய்துவிட்டு, அதற்குப் பிரதிபலனை எதிர்பாராதவரும், ஞானத்தை விரும்பும் பேரறிவாளனுமான ஹனுமான், தன் எதிரில் கைகூப்பியவாறு நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்.
30. ஸ்ரீராமன், சீதையைப் பார்த்து, 'இவன் குறைகளற்றவன்; ஞானம் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவன்; எப்போதும் நம் இருவரிடமும் பக்தியோடு இருப்பவன். (ஆகவே), இந்த ஹனுமானுக்குத் தத்துவோபதேசம் செய்வாயாக' என்றார்.
31. உலக மக்களை மயக்கமுறச் செய்யும் மாயாஸ்வரூபினியும், ஜனககுமாரியுமான சீதை, 'அவ்விதமே செய்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு, அடிபணிந்து நிற்கும் ஆஞ்ஜ நேயருக்கு ஸ்ரீராமசந்திரப் பிரபுவின் உண்மையான தத்துவத்தை எடுத்துக் கூறினாள்.
- 32-42 ராமனே பரம்பொருள்; சச்சிதானந்த வடிவினர்; இரண்டாவது இல்லாத ஒரே வஸ்து; எவ்வித உபாதிகளும் இல்லாதவர்; 'ஸத்' என்று குறிப்பிடத்தக்க ஒரே ஒருவர்; புலன்களுக்குப் புலனாகாதவர்.

ஆனந்த வடிவினர்; மாசற்றவர்; சாந்தமானவர்; விகாரமற்றவர்; பிரகிருதியின் குணங்களால் ஒட்டப்படாதவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; குற்றம் குறைகளற்ற, ஒளிமயமான பரமாத்மா.

உலகங்களின் தோற்றம்-இருப்பு-மறைவுக்குக் காரணமான மூலப்பிரகிருதி நான் - என்பதைத் தெரிந்து கொள். அவருடைய (ஸ்ரீராமனுடைய) சந்நிதிவிசேஷத்தாலேயே, சோம்பலில்லாமல், இவைகள் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிக்கிறேன்.

(ஆயினும்) அவருடைய சந்நிதியில் என்னால் படைக்கப்பட்டவைகளை, அறிவில்லாத மக்கள், (அவரே செய்ததாக) அவர்மேல் ஏற்றி வைத்துப் பேசுகிறார்கள்.

அயோத்திநகரில், மிகவும் புகழ்பெற்ற ரகுலத்தில் பிறப்பு, விசுவாமித்திரருக்கு உதவியாக யாகசம்ரட்சணம்; பிறகு, சாபத்திலிருந்து அஹல்யையை விடுவித்தல்; பரமேசுவரனுடைய வில்லை ஒடித்தல்; (விவாகத்தில்) என் கரங்களைப் பற்றுதல்; பின், பரசுராமனின் கர்வத்தை அடக்குதல்; அயோத்திமாநகரில் என்னுடன் பன்னிரெண்டு ஆண்டுக்காலம் வாழ்ந்தது; தண்டகாரணயம் சென்றது; விராதனை வதம் செய்தது; மாயமானாக வந்த மாரீசனைக் கொன்றது; மாயா சீதை கவர்ந்து செல்லப்படுவது; ஜடாயுவுக்கு மோட்சம் வழங்கியது; அவ்வாறே, கபந்தனுக்கும் நல்லுலகம் கிடைக்கச் செய்தது; சபரியால் பூஜிக்கப்படுதல்; அடுத்து, சுக்ரீவனுடன் நட்பு; வாலியின் வதம்; பின்னர், சீதையைத் தேடுதல்; கடலில் அணை கட்டுதல்; இலங்கையின் மேல் படையெடுத்தல்; கொடியவனான ராவணனை, புதல்வர்களோடு கூட போர்க்களத்தில் மாய்த்தல்; விபீஷணனுக்கு ஆட்சியுரிமை அளித்தல்;

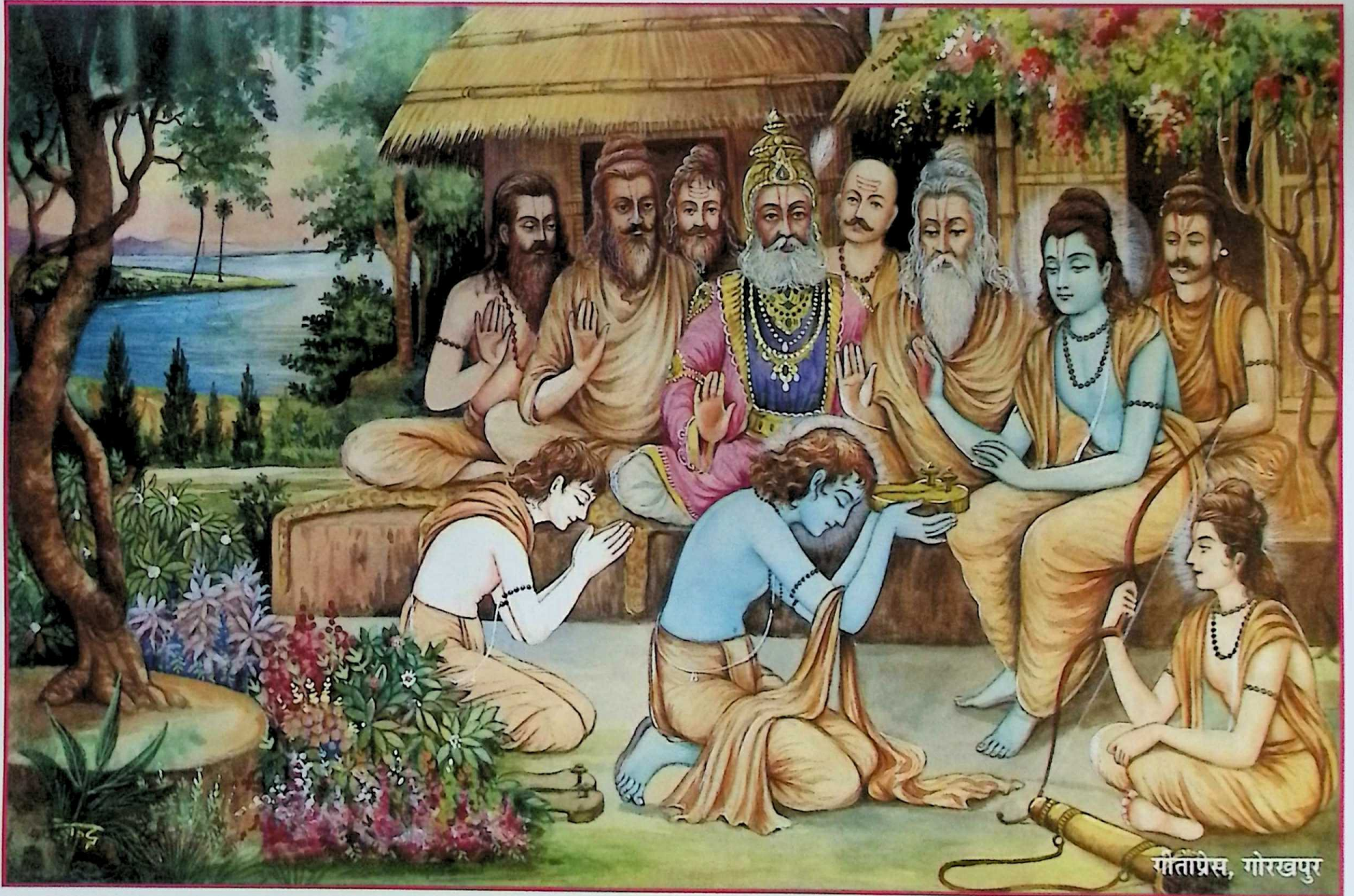
श्रीदशरथ-नन्दन Śrī Daśarathanandana (The darling of Daśaratha)

क्रीड़ा-वेशमें आनन्दकन्द The blissful Lord in sport-costume

चारों भाई वर-वेशमें

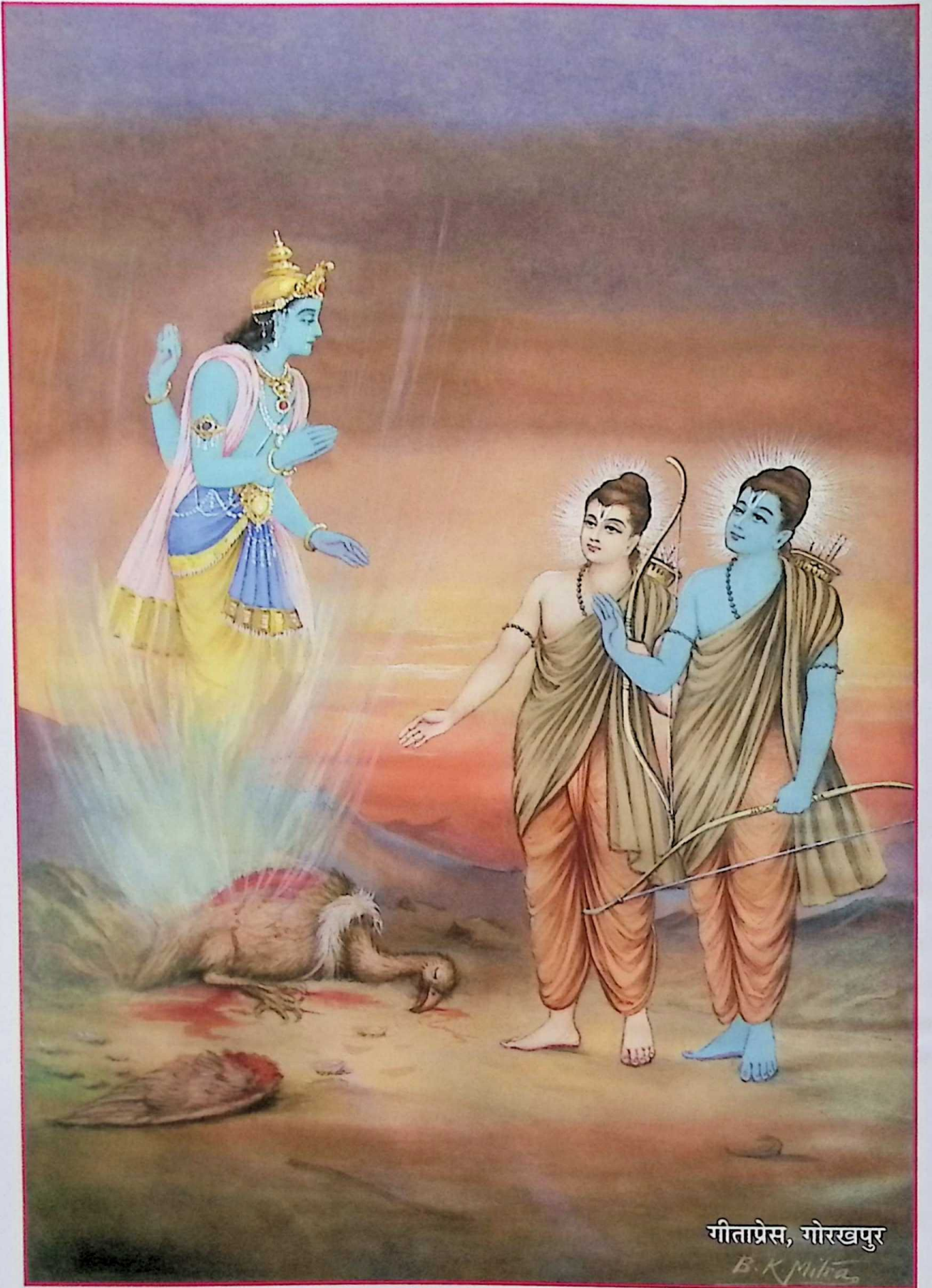
The four brothers in wedding-costume

गीताप्रेस, गोरखपुर

पादुका-दान

Sandals handed over

गीताप्रेस, गोरखपुर

B. K. Mitra

गीताप्रेस, गोरखपुर बी.के.सिन्हा

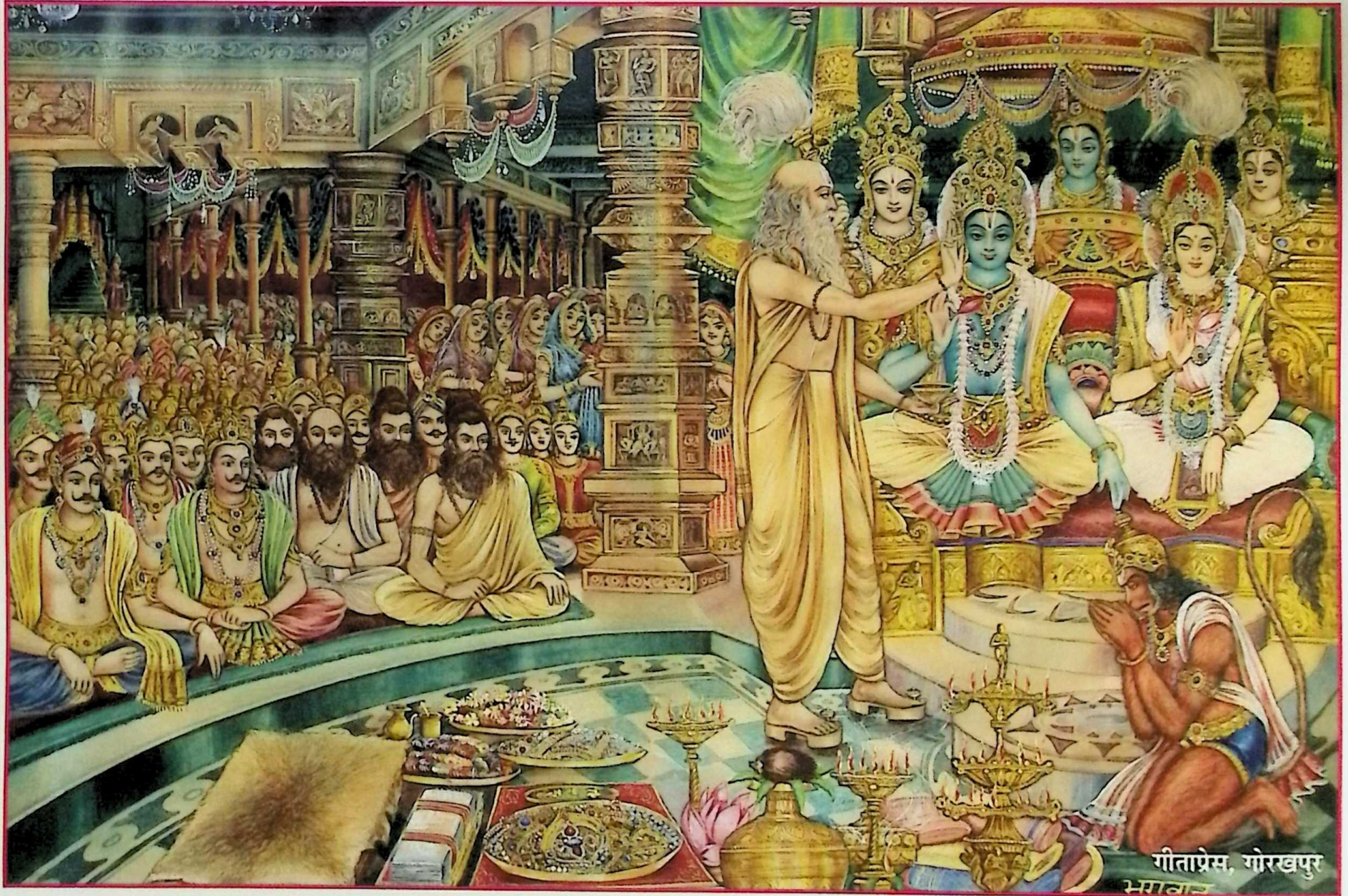
हनुमान्जीकी प्रार्थना

The Prayer by Hanumān

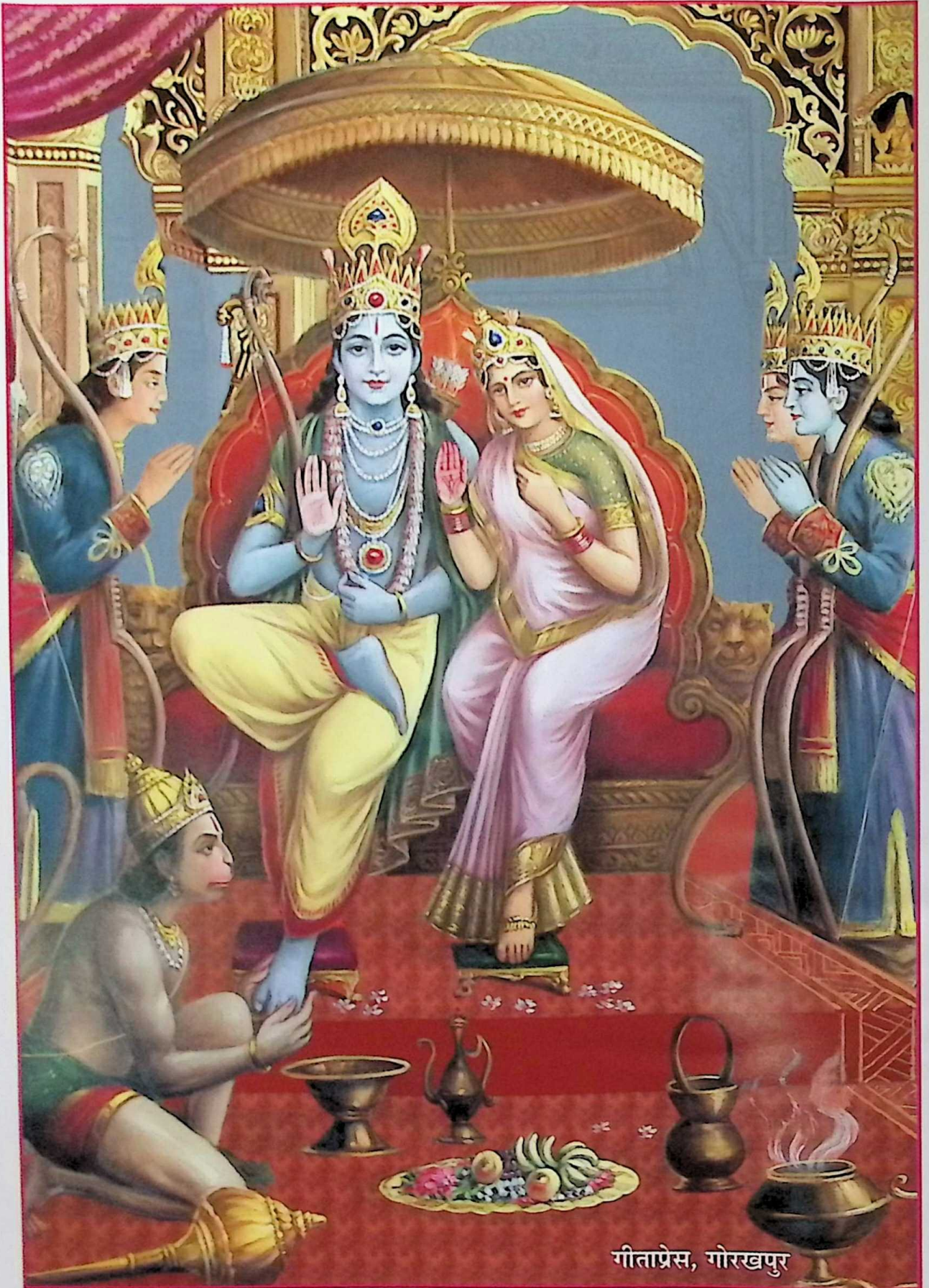
भूधराकार हनुमान्

The mountainous Hanumān

भगवान् श्रीरामका राज्याभिषेक

The coronation of Lord Rāma

गीताप्रेस, गोरखपुर

செய்யப்பட்டுள்ளது. இவை எல்லாம் என்னாலேயே செய்யப்பட்டன! என்றாலும், நிர்விகாரமானவரும் எல்லாருடைய ஆத்மாவாக விளங்குபவருமான ஸ்ரீராமன் மேல் ஏற்றி வைக்கிறார்கள்! (ஸ்ரீராமப் பிரபுவே செய்ததாகக் கூறுகிறார்கள்!)

43. ராமன் நடப்பதில்லை; நிற்பதில்லை; கவலைப் படுவதில்லை; விரும்புவதில்லை; கைவிடுவதில்லை; ஏன், எந்தச் செயலையுமே செய்வதில்லை! அவர் பேரானந்த வடிவினர்; நிலையானவர்; மாறுதலற்றவர். மாயையை ஏற்று, அதனை அனுசரித்து நடப்பதால் அவர் அவ்வாறு (ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போல்) செயல்படுவதாகக் காணப்படுகிறார்.”
44. அப்போது, எதிரிலிருந்த ஹனுமானைப் பார்த்து, ராமன் தானே சொன்னார், ‘ஆத்மா, அனாத்மா, பரமாத்மா பற்றிய தத்துவத்தைக் கூறுகிறேன், கவனமாகக் கேள் :
45. ஆகாயம், ஒரு தடாகத்தில், மூன்று வித வேற்றுமைகளுடன் காணப்படுகிறது. மஹாகாசம் என்றும், நீரிலிருந்து வேறுபடாத ஓர் ஆகாயமும், அதில் பிரதிபிம்பிக்கும் ஆகாயம் என்ற மற்றொன்றுமாக - மூன்று விதமாக ஆகாயம் தென்படுகிறது.
46. அவ்வாறே, சேதனமும் மூன்று விதமாக விளங்குகிறது. ஒன்று - புத்தியிலிருந்து வேறுபடாத (புத்தியில் வியாபித்திருக்கும்) சேதனன்; இரண்டு - எல்லா இடங்களிலும் நிரம்பியுள்ள பரிபூரண சேதனன்; அடுத்தது - புத்தியில் பிரதிபிம்பிக்கும் ஒளிவடிவமான ஆபாஸ சேதனன்.
47. இவற்றில், ஆபாஸ சேதனனுடன் கூடிய புத்திக்குத் தான் கார்த்தவம் (செயல்திறன்) உண்டு. ஆனால், அக்ஞானிகள், குழப்பம் காரணமாக, அவிச்சின்ன - நிர்விகார சாட்சியாக உள்ள (நின்று நிலைத்து பிளவுக்கும் மாறுதலுக்கும் உட்படாமல் வெறும் சாட்சியாகவே உள்ள) ஆத்மாவின் மேல் ஏற்றி வைக்கிறார்கள். (ஆத்மாவே தான் செயல்படுகிறது; அனுபவிக்கிறது - என்று, தெள்ளிய அறிவு இல்லாதவர்கள் கூறுகிறார்கள்.)
48. எந்த ஆத்மாவை ஜீவன் என்று சொல்கிறோமோ, அந்த ஆபாஸ சேதனன் உண்மையில் இல்லவே இல்லை. (ஏனெனில், எல்லா ஆபாஸ சேதனங்களுமே உண்மையில், இல்லாதவை தான்!) புத்திஎன்பது அவித்தையின் காரியம் - என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தப் பரம்பொருளோ, பிளவு படுத்த முடியாதது. (ஒரே பொருளான பரமாத்மா, எல்லா உடல்களிலும்) பிளவுபட்டு, தனித்தனி ஆத்மாவாகத் தோன்றுகிறது - என்பதும் வெறும் கற்பனை தான்.
49. ஆபாஸத்தோடு, அஹங்காரத்துடன் கூடிய அவிச்சின்னமான சேதனன் (ஜீவன்), ‘தத்வமஸி’ (நீயே அதுவாக இருக்கிறாய்) முதலிய உபநிடத மஹா வாக்கியங்களால் பூரணமான பரமாத்மாவுடன் இணைத்து, (இரண்டும்) ஒன்றே என்று நிரூபிக்கப்படுகிறது.
50. மகாவாக்கியங்களின் (ப்ரக்ஞானம் ப்ரஹ்ம; அஹம் ப்ரஹ்மாஸ்மி, தத்வமஸி; அயமாத்மா ப்ரஹ்ம) தத்வானுபவத்தால், ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே என்ற ஞானம் ஏற்பட்டவுடன் அக்ஞானமும் அதன் செயல்பாடுகளும் அழிந்து போகின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.
51. இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொண்டுள்ள என் பக்தன், என்னை அடைவதற்குத் தகுதிபடைத்தவனாகிறான். ஆனால், என்னிடம் பக்திசெலுத்தாமல், சாஸ்திரப்

பொந்துகளில் நுழைந்து தவிப்பவர்களுக்கு, நூறு பிறவி எடுத்த பின்னாலும் கூட ஞானம் ஏற்படுவதில்லை; மோட்சமும் கிடைப்பதில்லை.

52. குற்றமற்றவனே! ரகசியமான இது (இந்தத் தத்துவம்) என்னுடைய ஹ்ருதயம் போன்றது; உனக்கு நேரிடையாக என்னாலேயே சொல்லப்பட்டது. (எனவே) இந்திரப் பதவிக்கு மேலான பெரும் பேறு உனக்குக் கிடைப்பதாக இருந்தாலும், என்னிடம் பக்தியில்லாத கசடனுக்கு இந்தத் தத்துவத்தை ஒருபோதும் உபதேசிக்கக் கூடாது.'
53. பார்வதிதேவி! அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராம ஹ்ருதயம் (என்ற ஞான-விளக்கம்) என்னால் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. இது மிகவும் ரகசியமானது; மனத்தைக் கொள்ளை கொள்வது; புனிதமானது; பாவத்தை அழிக்கக் கூடியது.
54. எல்லா உபநிடதங்களின் சாரமாக, சாட்சாத் ராமனால் கூறப்பட்டது. பேரார்வத்துடன் இதைப் படிப்பவன், முக்தியை அடைகிறான் என்பதில் ஐயமில்லை.
55. பல பிறவிகளில் சேர்ந்து வந்துள்ள பிரும்மஹத்தி முதலிய மகாபாவங்கள் கூட (இதைப் படிப்பதால்) அழிந்து விடுகின்றன என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில், இது ஸ்ரீராமசந்திரனின் ஆணை.
56. முற்றிலுமாக புறக்கணிக்கப்பட்டவன், பெரும்பாவி, மற்றவர்களுடைய பொருள் மற்றும் பிறர் மனைவியிடம் எப்போதும் திளைத்திருப்பவன்; அந்தணரைக் கொன்றவன்; தாய்-தந்தையைக் கொல்லத் துணிந்தவன்; யோகியர்களுக்குக் கேடு செய்தவன் - முன்னர் இப்படி இருந்தவர்களும் ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியை முழு மனத்துடன் பூஜித்து, ஸ்ரீராமஹ்ருதயத்தைப் பக்தியுடன் படிப்பார்களேயானால், மிகச் சிறந்த யோகிகளாலும் அடைய முடியாததும் எல்லா தேவர்களாலும் கொண்டாடப்படுவதுமான பரமபதத்தை உடனே அடைகிறார்கள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் பால காண்டத்தில்

முதலாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

இரண்டாவது ஸர்கம்

சுமையைத் தாங்க முடியாத பூமிதேவி, பிரும்மா முதலிய தேவர்களிடம் செல்லுதல்; பகவான் மகாவிஷ்ணு, அவர்களுடைய பிரார்த்தனைக்குச் செவிசாய்த்து, அவர்கள் முன் தோன்றி தைரியம் கூறுதல்.

பார்வதி சொன்னது

1. ஐகத்பிரபுவே! நான் மிகவும் பாக்கியம் செய்தவள்; தங்கள் அருளுக்குப் பாத்திரமாகிவிட்டேன்! தங்கள் அருளினால், சிக்கலான என்னுடைய சந்தேக முடிச்சுகள் எல்லாம் அவிழ்க்கப்பட்டு விட்டன.
2. தங்கள் திருமுகத்திலிருந்து, சம்சார பயத்தைப் போக்கக் கூடிய ராம தத்துவமாகிய அமுதச்சாற்றினை மேன்மேலும் பருகியும் கூட என் மனம் இன்னும் திருப்தியை அடையவில்லை.
3. ஸ்ரீராமருடைய கதை, தங்களிடமிருந்து சுருக்கமாகக் கேட்கப்பட்டது. (அதுவே, என் ஆவலைத் தூண்டி விட்டுவிட்டது). எனவே, இப்போது, (ஸ்ரீராமருடைய வரலாற்றை) தெளிவான சொற்களால் விரிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

4. தேவி! மிகவும் ரகசியமானதும், மிக உயர்ந்ததும், முன்னொரு காலத்தில், ராமனால் எனக்குக் கூறப்பட்டதுமான அத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற ராம சரிதத்தை உனக்குச் சொல்லப் போகிறேன், கேள்!
5. மூன்று வகையான தாபங்களைப் போக்கும் அந்த வரலாற்றை இப்போது உனக்குச் சொல்கிறேன். அதைக் கேட்டதுமே, அக்ஞானத்தால் தோன்றும் பெரும் அச்சத்திலிருந்து உயிரினம் விடுபடுகிறது; அளவற்ற செல்வத்தைப் பெறுகிறது; நீண்ட ஆயுளையும் மக்கட்பேற்றையும் பெறுகிறது.
6. பத்துத் தலைகள் உடைய ராவணன் முதலிய ஏராளமான அசுரக் கூட்டங்களின் (பாவச்) சுமையில் மூழ்கித் தவித்த பூமிதேவி, கோமாதாவின் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு, தேவர்களுடனும் முனிவர்களுடனும் கூட, தாமரையை ஆசனமாகக் கொண்ட பிறும்மாவின் உலகுக்குச் சென்றாள். தனக்கு நேர்ந்துள்ள துன்பத்தையெல்லாம், அழுது கொண்டே பிறும்மாவிடம் கூறினாள். ஒரு முகூர்த்த காலம் தியானம் செய்த பிறும்மா, எல்லோர் இதயத்திலும் அந்தர்யாமியாக விளங்குகின்ற காரணத்தால், (நடப்பது அனைத்தையும்) தன் உள்ளத்தால் உணர்ந்துகொண்டார்.
7. உடனே, தேவர்கள் புடைகுழ, பூமிதேவியுடன் கூட பாற்கடலின் கரையை அடைந்தார், பிறும்மா. எல்லா மக்களின் இதயத்தில் விளங்குபவரும் அழிவற்ற வரும் அனைத்தையும் அறிந்தவருமான பகவான் ஹரியை, புனிதமான வேத மந்திரங்களாலும், புராணங்களில் கூறப்பட்ட தோத்திரங்களாலும், கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, குரல் தழுதழுக்கப் பக்தியோடு தோத்திரம் செய்தார்.
8. அப்போது, ஒளிவீசுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான சூரியர்களைப் போல் பேரொளி படைத்த ஹரிபகவான், சூழ்ந்திருந்த இருளை விலக்கிவிட்டுக் கீழ்த் திசையில் தோன்றினார்.
- 9-12. புண்ணியம் செய்யாதவர்களால் காண முடியாதவரும், இந்த்ரநீல மணி போல் ஒளிப்பவரும், புன்முறுவலிக்கும் முகத்தோடு கூடியவரும், தாமரைக் கண்ணரும், கிரீடம்-மாலை-கேயூரம்-குண்டலம்-கடகம் முதலியவைகளால் அழகுடன் திகழ் பவரும், ஸ்ரீவத்ஸம்-கௌஸ்துபம் ஆகியவற்றின் ஒளியோடு கூடியவரும், தோத்திரம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஸனகர் முதலியோராலும் பார்ஷதர்களாலும் சூழப்பட்டவரும், சங்கு-சக்கரம்-கதை-தாமரை-வனமாலைகளுடன் விளங்குபவரும், பொன்மயமான உபவீதம்-ஆடைகள் அணிந்தவரும், லட்சுமி-பூமி தேவிகளுடன் கருடன் மேல் ஆரோகணித்தவரும், கண்ணால் காணமுடியாத பேரொளிப் பிழம்பாகத் தோற்றமளித்த ஸ்ரீமந்நாராயணனை, பிறும்மா (தன் கண்களால்) ஒரு வழியாகக் கண்டு தரிசித்தார்.
13. உடனே, பேரானந்தத்தால் குரல் தழுதழுக்கத் தோத்திரம் செய்யத் தொடங்கினார்.

பிறும்மா சொன்னது

14. தேவ! கர்மத் தளையிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பம் உடைய முழுக்களால், பிராணன்-புத்தி-புலன்கள்-மனம் முதலியவற்றால் இடைவிடாது சிந்திக்கப்படுகின்ற தங்கள் திருவடிகளில் பணிகிறேன்.

15. மூன்று குணங்களின் வடிவாய் அமைந்த மாயையை மேற்கொண்டு, தாங்கள் உலகத்தைப் படைத்துக் காத்து மறைக்கிறீர்கள். ஆனால், முற்றிலும் ஆனந்த மயமான தங்களை அவைகள் ஒட்டுவதில்லை.
16. அவ்விதமே, தனிச் சிறப்பு வாய்ந்துள்ள தங்களிடம் பக்திகொண்டிருப்பவர்கள் அடையும் தூய்மையை, (தங்களிடம் பராமுகமாக இருக்கும்) தீயவர்கள், தானம்-அத்யயனம் போன்ற நற்கருமங்களைச் செய்தாலும், மன மாசு நீங்கியவர்களாக ஆவதில்லை.
17. அதனால் தான், நெஞ்சத்தில் எப்போதும் தங்களையே தியானம் செய்து வருகின்ற சான்றோர்களான முனிவர்களுடன் கூட, என் மனத்தில் உள்ள மாசுகளை உடனே நீக்கவல்ல தங்கள் திருவடிகள் என்னால் தரிசிக்கப்பட்டன.
18. பிறும்மா முதலிய எங்களால், சொந்த நலனுக்காக முன்பு வேண்டிக் கொள்ளப் பட்டீர்கள்; பிரத்யட்சமான அனுபவத்துக்காக ஞானிகளால் இதயத்தில் தியானிக்கப் படுகிறீர்கள்.
19. மகாலட்சுமி தங்கள் திருமார்பிலேயே இடம் பெற்றிருந்தாலும் தங்கள் திருவடிகளில் அர்ப்பணிக்கப்பட்டு, பின்னர், பிரசாதமாக ஏற்கப்படும் துளசி மாலையின் (மகோன்னத பெருமையை நினைத்து) சக்களத்திப் பொறாமையை அடைகிறார்.
20. ஆக, தங்கள் திருவடிகளில் பக்திசெலுத்துபவர்களிடம், மகாலட்சுமியிடம் வைத்திருப்பதைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாகப் பேரன்பு கொண்டுள்ளீர்கள் (என்பது தெளிவாகிறதல்லவா?) ஆகவேதான், சாரமான தத்துவத்தை அறிந்த பக்தர்கள், தங்கள்பால் பக்திசெலுத்துவதையே மிகவும் விரும்புகிறார்கள்.
21. சம்சாரமாகிய கொடிய நோயால் தவிக்கின்றவர்களுக்குத் தங்களிடம் செலுத்தப்படும் பக்தியே சிறந்த மருந்தாகும். எனவே, தங்கள் சரண கமலங்களில் எப்போதும் எனக்குப் பக்திஇருக்க வேண்டும்.
22. - என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த பிறும்மாவை நோக்கி, பகவான் ஹரி, 'நான் என்ன செய்யவேண்டும்?' என்று கேட்கவே, மிக்க மகிழ்ச்சியோடு பிறும்மா பதில் சொன்னார்:
- 23-24. 'பகவானே! புலஸ்த்தியருடைய குலத்தில் தோன்றியுள்ள பலசாலியான ராவணன் என்ற பெயர் படைத்தவன், ராட்சஸர்களுக்குத் தலைவனாகி, என்னால் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தால் ஆணவம் கொண்டு, மூன்று உலக மக்களையும் மன்னர்களையும் மற்றெல்லா உலகங்களையும் துன்புறுத்திவருகிறான். (ஆனால், உலக மக்களின் நல்வாழ்வை கருத்தில் கொண்டு, 'மனிதனால் அவனுக்குச் சாவு ஏற்படும்' என்று என்னால் வரையறுக்கப்பட்டது.) பிரபு! தாங்கள் மானுடராகப் பிறந்து தேவர்களின் எதிரியான அவனைக் கொல்ல வேண்டும்'.

ஸ்ரீபகவான் கூறியது

- 25-26. கசியபருடைய தவத்தினால் மகிழ்ச்சியடைந்த நான் அவருக்கு ஒரு வரம் கொடுத்துள்ளேன். 'தாங்கள் எனக்கு மகளாகப் பிறக்க வேண்டும்' என்ற அவருடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டேன். அவர், இப்போது பூவுலகில் தசரதனாகத் தோன்றியுள்ளார்.
27. என்னை நான்கு கூறுகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு, ஒரு நல்ல நாளில், அவருடைய புதல்வனாகக் கௌஸல்யையிடமிருந்தும், மற்ற இரு அரசிகளிடமிருந்தும் தனித்தனியே பிறப்பேன்.

28. அப்போது, யோகமாயையும் ஜனகருடைய மாளிகையில் சீதை என்ற பெயருடன் தோன்றுவாள். அவளுடன் கூடச் சேர்ந்து (நீங்கள் கோரியுள்ள) எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றித் தருகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு மகாவிஷ்ணு மறைந்தார். உடனே, பிரும்மா தேவர்களைப் பார்த்துக் கூறினார்.

பிரும்மா கூறியது

29. ரகுவினுடைய குலத்தில், மகாவிஷ்ணு, மனித வடிவம் ஏற்று அவதரிக்கப் போகிறார்.
30. (ராவண வதத்துக்கு அனுகூலமாக இருக்கும் வகையில்) நீங்கள் எல்லோரும், வானரர்களிடம் தெய்வாம்சமாக உங்களை பிறப்பித்துக் கொள்ளுங்கள். பூவுலகில் ஸ்ரீநாராயணன் இருக்கும் வரையில் அவருக்கு உதவியாக இருங்கள்.
31. இவ்வாறு தேவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டுவிட்டு, பூமிதேவிக்கும் ஆறுதல் கூறி, தன் கவலை நீங்கியவராக நிம்மதியுடன் தன் இருப்பிடத்துக்குப் பிரும்மா சென்றார்.
32. தேவர்கள் எல்லோரும், வானரர்களுக்குப் பிறந்து, மகாவிஷ்ணுவுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் பல இடங்களிலும் (மண்ணுலகில்) வசித்து வந்தார்கள். மலைச் சிகரங்களையும் மாபெரும் மரங்களையும் கொண்டு போர்புரியும் பேராற்றல் படைத்த அவர்கள், பகவான் நாராயணனின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் பால காண்டத்தில்

இரண்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

மூன்றாவது ஸர்கம்

பகவானுடைய பிறப்பும், பாலலீலையும்

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

- 1,2. எல்லா உலகங்களிலும் புகழ்பெற்ற வீரரும் அயோத்தியின் மன்னரும், சத்தியத்தையே கடைப்பிடிப்பவரும் செல்வச் செழிப்புற்றவருமான ராஜா தசரதன் பிள்ளைப்பேறு இல்லை என்ற துயரத்தால் வாட்டமுற்று, ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், தன் குலகுருவான வசிஷ்டரை அணுகி நமஸ்கரித்துச் சொன்னார்.
3. 'சுவாமி! சகல விதமான நற்குணங்களும் பொருந்திய புதல்வர்கள் எனக்கு எப்படி உண்டாவார்கள்? மகப்பேறு இல்லாத எனக்கு, (மிக்க வசதிகளோடு கூடிய) இந்த ஆட்சி கூட துன்பத்தையே தருகிறது'
- 4,5. அதைக் கேட்டதும், 'லோகபாலகர்களைப் போன்று பராக்கிரமசாலிகளான நான்கு புதல்வர்கள் உனக்கு உண்டாகப் போகிறார்கள். சாந்தா தேவியின் கணவரும் தவச் செல்வருமாகிய ரிஷ்யசிருங்கரை அழைத்து வந்து, எங்களுடன் கூட, விரைவில் புத்ர காமேஷ்டி என்னும் யாகத்தைச் செய்' என்று அவரிடம் வசிஷ்டர் கூறினார்.
6. 'அவ்விதமே செய்கிறேன்' என்று பதில் கூறி விட்டு, ரிஷ்யசிருங்க முனிவரை வரவழைத்து, அமைச்சர்களுடன் கூடத் தூயவனாக இருந்து, மாசுகள் நீங்கப் பெற்ற முனிவர்களைக் கொண்டு வேள்விச் சடங்கினைத் தொடங்கினார்.
7. வேள்வி அக்னியில் சிரத்தையுடன் ஆஹுதிகொடுத்து வரும்போது, உருக்கிய தங்கத்துக்கு நிகரான ஒளிபொருந்திய அக்னி பகவான், பாயஸம் நிறைந்த தங்கப் பாத்திரத்தை ஏந்தியவாறு தோன்றி, பின்வருமாறு சொன்னார்.

8. 'தேவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டதும் புதல்வர்களை அளிக்கக்கூடிய தெய்விகசக்தி உடையதுமான இந்தப் பாயசத்தைப் பெற்றுக் கொள். பரமாத்மாவையே மகனாக அடையப் போகிறாய்! சந்தேகம் வேண்டாம்!' என்று கூறியபடி, அரசரிடம் பாயஸத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அக்னி பகவான் மறைந்து போனார்.
9. தன் விருப்பம் நிறைவேறிய மன்னர், (வசிஷ்டர், ரிஷ்யசிசுருங்கள் ஆகிய) அவ்விரு மாமுனிவர்களையும் வணங்கினார்.
10. வசிஷ்டர் மற்றும் ரிஷ்யசிசுருங்கரின் அனுமதியுடன், கௌசல்யைக்கும் கைகேயிக்கும் பாயஸத்தில் அரைப்பங்கு வீதம் கொடுத்தார்.
11. அப்போது சுமித்திரையும் அங்கே வந்தாள். புத்திரனை உண்டாக்கக்கூடிய அந்தப் பாயஸத்தில் கௌசல்யை, தன் பங்கிலிருந்து சரிபாதியை மகிழ்ச்சியோடு அவளுக்குக் கொடுத்தாள்.
12. கைகேயியும் மனம் நிறைந்து தன் பங்கிலிருந்து பாதியைக் கொடுத்தாள். அதனைப் பருகிய மூன்று அரசிகளும் கருவுற்றார்கள்.
13. (வயிற்றில் வளர்ந்து கொண்டிருந்த தெய்வாம்சக் கருவின் பிரகாசம் அவர்கள் உடல்மேலும் பரவியதால்) அவர்கள், தேவமாதர்களைப் போல் அரச மாளிகையில் உலவினார்கள். பத்தாவது மாதத்தில் அற்புதமான ஓர் ஆண்மகவைப் பெற்றெடுத்தாள், கௌசல்யை.
- 14,15. சைத்ர மாதம், வளர்பிறை, நவமிதிதி, மங்களமான கடகலக்னம், புனர்வசு நட்சத்திரம், ஐந்து கிரஹங்கள் உச்சத்தில் இருக்க, சூரியன் மேஷ ராசியில் சஞ்சரிக்கும் வேளையில், அகில உலகங்களுக்கும் தலைவரும் சனாதனருமான பகவான் தோன்றினார். (அப்போது தேவர்கள்) மலர்மாரி பொழிந்தார்கள்.
- 16-19. நீலோத்பல மலர் போன்ற சியாம வண்ணம்; பொன்னாடை; நான்கு கைகள்; செவ்வரி படர்ந்த தாமரைக் கண்கள்; செவிகளில் ஒளிவீசும் குண்டலங்கள்; ஆயிரம் சூரியர்களைப் போன்ற பேரொளி; தலையில் கிரீடம்; சுருளான கேசம், சங்கம், சக்ரம், கதை, தாமரை, வனமாலை சூடியவர்; இதயத்தில் பேரருள் என்ற சந்திரன் இருப்பதைச் சூசகமாய் தெரிவிப்பது போல, புன்முறுவல் தவழும் முகத் தாமரை; கருணாரஸத்தால் நிரம்பிய, சுவளை மலரின் இதழ் போன்ற அகலமான கண்கள்; ஸ்ரீவத்ஸம்-மாலைகள்-தோள்வளை-கொலுசு முதலியவற்றால் அழகு செய்யப்பட்டவர்! - இப்படித் தோன்றிய அந்த பகவானைக் கண்டு மிகவும் வியப்படைந்த கௌசல்யை, கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் தளும்ப, அவரை வணங்கி, கைகூப்பிக் கொண்டு கூறினாள்:

கௌசல்யை கூறியது

20. தேவதேவரே! சங்கு, சக்கரம், கதை ஏந்தியவரே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் பரமாத்மா; அச்யுதர்; அனந்தர்; பூரணர்; புருஷோத்தமர்.
21. தாங்கள் சொல்லுக்கும் மனத்துக்கும் புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவர்; ஸத்தான மெய்ஞான வடிவானவர் என்று வேதவல்லுநர்கள் கூறுகிறார்கள்.
22. ஸத்வம்-ரஜஸ்-தமஸ் ஆகியவைகளுடன் கூட, மாயையின் துணைகொண்டு தாங்கள் தான் அண்டங்களைப் படைக்கிறீர்கள்; காப்பாற்றுகிறீர்கள்; அழிக்கிறீர்கள். (என்றாலும்) தாங்கள் எப்போதும் (முக்குணங்களுக்கும் மாயைக்கும் அப்பாற்பட்ட) தெளிவான தூரிய நிலையில் நிலைத்திருக்கிறீர்கள்.

23. நீங்கள் எந்தச் செயல்களையும் செய்பவர் அல்லர்; ஆனால், ஏதோ காரியம் செய்து கொண்டிருப்பவரைப் போலவும்; எங்கும் நடந்து செல்பவர் அல்லர்; ஆனால் நடந்து செல்வதைப் போலவும்; (எதையும்) கேளாதவராக இருந்தும் (எல்லாவற்றையும்) கேட்பவர் போலவும்; (எதையும்) பார்க்காதவராக இருந்தாலும் (எல்லாவற்றையும்) பார்ப்பவர் போலவும் தோற்றமளிக்கிறீர்கள்.

24,25. தாங்கள், 'உயிருக்கும் மனத்துக்கும் விஷயமாகாத தனித்தன்மையான பொருள்' என்றெல்லாம் வேதம் கூறுகிறது. எல்லாப் பிராணிகளிடமும் தாங்கள் சமநோக்குடன் இருக்கிறீர்கள். (என்றாலும்) அறியாமை என்னும் இருள் சூழ்ந்த மனம் உடையவர்களால் (இந்த உண்மை) காணப்படுவதில்லை; மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றவர்கள், தெளிவாகப் பார்க்கிறார்கள்.

தங்கள் வயிற்றில், பிரும்மாண்டங்கள் எல்லாம் மிகவும் நுண்ணிய அணுக்களாகத் தெரிகின்றன.

26. ரகு குலத்தில் தோன்றியவரே! தாங்கள் என் வயிற்றில் பிறந்தீர்கள் என்பதால் (அயோத்தி) மக்கள் பெருமிதம் அடையப் போகிறார்கள். (ஆனால் உண்மை என்ன?) தாங்கள் பக்தர்களுக்கு வசப்பட்டவர் என்பதை இப்போது நானே கண்டுவிட்டேன்! (நான் நாள்தோறும் தங்களை ஆரதித்து வந்தேன். அதன் பலனாகத் தாங்கள் என் மகனாகப் பிறந்து என்னிடம் உள்ள பிரியத்தைக் காட்டியிருக்கிறீர்கள்.)

27. கணவன்-மகன்-செல்வம் என்னும் சம்சாரக் கடலில் மூழ்கி, மாயையில் சிக்கி அலைகின்ற நான், இப்போது தங்கள் திருவடிகளில் சரணடைகிறேன்.

28. ஐயனே! தங்களுடைய இந்தத் திருவடிவம் என் மனத்தில் எப்போதும் நிலைத் திருக்க வேண்டும். உலகத்தையே மயக்குகிற தங்கள் மாயை என் புத்தியை மறைக்கக்கூடாது.

29. விசுவாத்மாவே! பூவுலகுக்குப் பொருந்தாத தங்களுடைய இந்தத் தோற்றத்தை மறைத்துக் கொள்ளுங்கள். மிகவும் மென்மையானதும் பேரானந்தத்தைத் தருவதுமான குழந்தை வடிவத்தைக் காட்டி அருளுங்கள். (அந்தக் குழந்தையை) மெல்ல அணைத்துக் கொண்டு தாலாட்டிச் சீராட்டி, அறியாமையாகிற காரிருளைக் கடந்து செல்வேன்.

ஸ்ரீபகவான் சொன்னது

30. அம்மா! நீங்கள் என்னென்ன விரும்புகிறீர்களோ அவையெல்லாம் எவ்வித மாற்றமுமின்றி அவ்வாறே நடைபெறும்.

31. பிரும்மாவினால் முன்பு ஒரு தடவை பிரார்த்திக்கப்பட்டதற்கிணங்க, பூமியின் பாரத்தைக் குறைக்கும் பொருட்டு ராவணனைக் கொல்வதற்காக மானுட வடிவம் தாங்கி வந்துள்ளேன்.

32. நீங்களும், தசரதரும், முன்னொரு சமயத்தில் என்னை மகனாக அடைய விரும்பி தவம் செய்தீர்கள். மாசற்றவரே! அந்த விருப்பத்திற்கிணங்கவே நான் தங்கள் மகனாகப் பிறந்துள்ளேன்.

33. நீங்கள் பார்க்கும் என்னுடைய இந்தத் தோற்றம், நீங்கள் முன்பு செய்த கடுமையான தவத்தின் பயனாகும். என்னுடைய தரிசனம் மோட்சத்தை அளிக்கக்கூடியது.

செவ்வெழுத்துக்களும் அகரங்களும் இவ்வெழுத்துக்களால் ஆனவை.

(அத்தகைய உயர்ந்த தகுதியுடையவர்களுக்கு மட்டுமே நான் தரிசனம் கொடுப்பேன். மோட்சத்திற்கு தகுதிபெறாத) மற்றவர்களால் அடைய முடியாது.

34. நம் இருவரிடையே நிகழ்ந்த இந்தச் சம்பாஷணையை எவனொருவன் படிக்கிறானோ, அல்லது கேட்கிறானோ அவன் மரண காலத்தில் என்னை ஸ்மரணம் செய்து சாரூப்ய முக்தியை அடைகிறான்.
- 35,36. இவ்வாறு அன்னையிடம் சொல்லிமுடித்த பின்னர், ராமன் ஒரு குழந்தையாக மாறி அழத் தொடங்கினார்.
- அந்தக் குழந்தை வடிவத்திலும் கூட, அவர் இந்த்ரநீல மணி போல் ஒளி வீசினார்; அகலமான கண்களுடன் மிக்க அழகியவராக இருந்தார்; இளங்காலைப் போதின் செம்மை படர ஒளிர்ந்தார்; எல்லா லோகபாலகர்களாலும் சீராட்டப்பட்டார்.
- பின்னர், மகன் பிறந்துள்ள மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கேட்ட மன்னர் தசரதன், ஆனந்தக் கடலில் மூழ்கியவராய் குரு வசிஷ்டருடன் மகப்பேறு இல்லத்துக்குச் சென்றார்.
37. ஆனந்தத்தால் கண்களில் நீர் துளிர்க்க, ஆசாரியரைக் கொண்டு ஜாதகர்மா முதலிய சடங்குகளை அவர் செய்தார்.
38. அடுத்ததாக, தாமரைக் கண்ணாள் கைகேயி பரதனைப் பெற்றெடுத்தாள்; சுமித்திரைக்கு முமுநிலவு போன்ற முகமுடைய இரண்டு புதல்வர் பிறந்தார்கள்.
39. அப்போது, ஆயிரக்கணக்கான கிராமங்களையும் தங்கக் கட்டிகளையும் நவரத்தினங்களையும் ஆடைகளையும் மங்களகரமான பசுக்களையும் அந்தணர்களுக்கு (தானமாகக்) கொடுத்தார்.
40. மெய்ஞானத்தால் அக்ஞானத்தைக் கடந்த முனிவர்கள் எவரிடம் ஆனந்திக்கிறார்கள், எவர் தன் பேரழகினாலும் பெருங்கருணையாலும் பக்தர்களின் மனத்தில் ஆனந்தப் பெருக்கை உண்டாக்குகிறாரோ, (தற்போது கௌசல்யையின் வயிற்றில் பிறந்துள்ள) அவரை ராமன் என்று குரு அழைத்தார்.
41. அவ்வாறே உலகத்தைக் காக்கும் வல்லமை படைத்த கைகேயியின் மைந்தனுக்குப் பரதன் என்றும், சுமித்திரையின் குழந்தைகளில் எல்லாவிதமான நல்ல லட்சணங்களும் பொருந்தியவனுக்கு லட்சுமணன் என்றும், எதிரிகளை அழிப்பவனான மற்றவனுக்கு சத்ருக்னன் என்றும் ஆசாரியர் பெயர் வைத்தார்.
42. (கௌசல்யையிடமிருந்தும் கைகேயியிடமிருந்தும் சுமித்திரை) பாயஸம் ஏற்றுக் கொண்ட வரிசைப்படி, ராமச்சந்திரனுடன் லட்சுமணனும், பரதனுடன் சத்ருக்னனும் இரட்டையர்கள் போல் சுற்றி வந்தார்கள்.
43. ராமன், லட்சுமணனோடு கூட, குழந்தைத்தனமான விளையாட்டுக்களாலும், அங்க அசைவுகளாலும் மழலைப் பேச்சினாலும் பெற்றோர்களை மகிழ்ச்சியுறச் செய்தார்.
- 44-49. முத்துக்கள் இழைக்கப்பட்டுப் பொன்னாலான நெற்றிச் சுட்டி நெற்றியில் விளங்க, ரத்தினங்களும் வைரங்களும் இடைஇடையே கோர்க்கப்பட்ட மாலையாக புலிநகம் கழுத்தில பளிச்சிட, அர்ஜுன மரத்தின் பிஞ்சுகளைப் போன்று தங்கக் குண்டலங்கள் செவிகளில் அசைந்தாட, வைரம் இழைத்த பாதச் சிலம்பு, இடையில் ரத்தின

செவ்வெண்ணெய் கெளசல்யையுமீ மிகவும் ஆனந்தப்பட்டார்கள்.

அரைநாண், புஜங்களில் தோள்வளைகள் கிண்கிணிக்க, புன்னகை தவழும் முகம், ஓரிரு பற்கள், இந்தர நீல மணி போன்ற மேனிப் பிரகாசம் - (இத்தகைய தோற்றப் பொலிவுடன்) அரச மாளிகையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும், குதிரைக் குட்டியின் பின்னால், தளர் நடை நடந்து, ஓடிச் சுற்றிவரும் ராமனைக் கண்டு தசரத மன்னனும் கௌசல்யையும் மிகவும் ஆனந்தப்பட்டார்கள்.

உணவருந்தப் போகும் சமயத்தில், வா வா என்று, ராமனைப் பார்த்து (மகிழ்ச்சியும் பாசமும் பொங்க) பல தடவைகள் தசரதன் அழைத்த போதிலும் விளையாட்டுத்தனத்தால், அவன் வரமாட்டான். கௌசல்யையைப் பார்த்து, 'அவனை அழைத்துக் கொண்டு வா' என்பார். அவள் சிரித்துக் கொண்டே அவனைப் பிடிக்க ஓடினாலும், யோகிகளின் இதயத்தில் வசப்பட்டுக் கிடக்கும் அவனை, தொடக்கூட முடிவதில்லை! (ஆனால், தாயின் தவிப்புக்கு இரங்கி) புழுதிபடிந்த கைகளுடன், புன்சிரிப்புப் பொங்க அவனாகவே ஓடி வருவான்! (வந்து) ஒரு கவளம் சாப்பிட்டுவிட்டு மறுபடியும் ஓடிப் போய்விடுவான்!

50. அன்னை கௌசல்யை மாதந்தோறும் அவன் வளர்ச்சிக்கு ஏற்றபடி விதம்விதமாக அலங்காரம் செய்து, பலவகைத் தின்பண்டங்கள் செய்து கொடுத்து விழாக் கொண்டாடினாள்.

51. ஓர் ஆண்டு முடிவில், வடை, கொழுக்கட்டை, முறுக்கு, ஜிலேபி முதலிய பலவிதமான இனிப்புப் பண்டங்கள் செய்து (எல்லோருக்கும் கொடுத்து) ஆண்டுநிறைவைக் கொண்டாடினாள்.

52,53. ராமன் பேரில் ஏற்பட்ட தாயன்பினால், வீட்டு வேலைகள் செய்வதையே அவள் விட்டுவிட்டாள்.

ஒரு நாள் ராமன் தன் அம்மாவிடம் வந்து, 'எனக்கு ஏதாவது திங்கக்கொடு' என்றான். ஆனால் வேறு எங்கோ மனத்தைச் செலுத்தியிருந்த அவள் அதைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. உடனே, கோபம்கொண்டு, தடியினால் எல்லாப் பாத்திரங்களையும் நொறுக்கித் தள்ளினான், ராமன்!

54-56. உறியில் இருந்த நெய்யையும் வெண்ணெயையும் கீழே சாய்த்தான். லட்சுமண-பரத-சத்ருக்ளர்களுக்கு வரிசையாகப் பகிர்ந்து கொடுத்தான்.

சமையற்காரன் சென்று கௌசல்யையிடம் புகார் செய்தவுடன், அவள் சிரித்துக் கொண்டே ஓடி வந்தாள். அவள் வருவதைக் கண்டவுடன், எல்லாச் சிறுவர்களும் ஓடியே போய்விட்டார்கள்! (துரத்திக் கொண்டு) அவள் ஓடிவந்தபோது, ஒவ்வொரு அடியிலும் கால் தடுக்கித் தடுக்கி விழுந்தாள்.

57. அம்மாதரசி (ஒரு வழியாக) ராமனின் கையைப் பிடித்தே விட்டாள். அவள் எதுவுமே பேசவில்லை. (ஆனால், ராமனோ) தன்னுடைய குழந்தைத்தனத்தை வெளிப்படுத்துவது போல மெல்ல மெல்ல விசும்பினான்.

58,59. அவர்கள் பயந்து நடுங்குவதைப் பார்த்து (உள்ளம் நெகிழ்ந்து) பாசத்துடன் அவர்களைக் கட்டியணைத்துக் கொஞ்சினான்.

இவ்விதமாக, உலக மக்களுக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சியை அளிப்பவரும், பேரானந்தச் செறிவினருமான ராமன், மாயையை ஏற்று, இளம்பருவத்தினனாக மேனி வடிவம் கொண்டு, ராஜ தம்பதிகளை சந்தோஷப்படுத்தினான்.

காலம் செல்லச் செல்ல அவர்கள் எல்லோரும் வாலிபப் பருவத்தை அடைந்தார்கள்.

60-63. அவர்கள், வசிஷ்டரால் உபநயனம் செய்விக்கப்பட்டார்கள்; எல்லாக் கலைகளிலும் வல்லவர்கள் ஆனார்கள். வெறும் லீலையாக மானுட வடிவம் ஏற்றுள்ள, உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவர்களான அவர்கள், வில்வித்யையில் தலை சிறந்தவர்களாகவும் எல்லா அறநூல்களின் உட்கருத்தை அறிந்தவர்களாகவும் ஆனார்கள்.

லட்சுமணன், எப்போதும் பணிவுடன், எஜமானர்-பணியாள் என்ற உணர்வுடன் ராமனைப் பின்பற்றி வந்தான்; அவ்வாறே சத்ருக்னன் பரதனிடம் (தலைவர்-தொண்டன் என்ற உறவுடன்) நடந்து கொண்டான்.

கையில் வில் தாங்கியவனாக, குதிரை மீதேறி லட்சுமணனோடு கூட காட்டுக்குச் செல்வான், ராமன். ஏராளமான துஷ்ட விலங்குகளைக் கொன்றுவிட்டு வந்து, எல்லாவற்றையும் தந்தையிடம் விவரிப்பான்.

64. விடியற்காலையில் (படுக்கையிலிருந்து) எழுந்ததும், நீராடிவிட்டு, அடக்கத்துடன் பெற்றோர்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்தபின், நகர மக்களின் (நல்வாழ்வுக்கான) பணிகளை அவர்கள் செவ்வனே செய்து வந்தார்கள்.

65. தினந்தோறும், பந்துக்களுடன் கூட உணவருந்திய பின்னர், ராமன் முனிவர்களிடம் தர்மசாஸ்திரங்களின் நுட்பங்களைக் கேட்டு அறிவதோடு, தாமும் விளக்கிக் கூறுவார்.

66. விகாரமற்றவரும் மாறுதல்களுக்கு உட்படாதவருமான பரமாத்மா மனிதனாக அவதாரம் செய்து, இவ்வாறாக உலக நியதியை அனுசரித்து எல்லாக் காரியங்களையும் செய்து வந்தார். (ஆனால், ஆழமாகச்) சிந்தித்துப் பார்த்தால், அவர் ஏதும் செய்யவேயில்லை.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் பால காண்டம்

மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

நான்காவது ஸர்கம்

விசுவாமித்திரர் வருகை; ராமனும் லட்சுமணனும் அவருடன்

செல்லுதல்; தாடகையை வதம் செய்தல்.

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. அக்னியைப் போல் ஜொலிக்கும் கௌசிக முனிவர், பரமாத்மா தன் மாயையால் ராமனாகப் பிறந்திருப்பதை அறிந்து கொண்டு, அவரைக் காண்பதற்காக, ஒரு சமயம் அயோத்திக்கு வந்தார்.
2. அவர் வருவதைக் கண்டவுடனேயே, தசரதன் சிம்மாசனத்திலிருந்து எழுந்து நின்று, வசிஷ்டருடன் கூட எதிர்கொண்டழைத்து முறைப்படி உபசரித்தார்.
- 3,4. அரசன் முனிவரை வணங்கிப் பணிவுடன் கைகூப்பி, 'முனிந்திரரே! தங்கள் வருகையால் நான் பெரும் பாக்கியசாலியாகி விட்டேன்! தங்களைப் போன்ற (தவச்சீலர்கள்) செல்லும் இல்லங்களிளெல்லாம் செல்வங்கள்

கொழிக்கின்றன. தங்கள் வருகையின் நோக்கத்தைக் கூறுங்கள்; நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்' என்றான்.

- 5,6. மகா ஞானியாகிய விசுவாமித்திரர், மனம் மகிழ்ந்து, அவரிடம் சொன்னார் : 'ஒவ்வொரு பார்வ காலத்திலும் தேவர்கள்-பித்ருக்களைக் குறித்து நான் வேள்வி செய்யத் தொடங்கும் போதெல்லாம், மாரீசன்-சுபாகு மற்றும் அவர்களைச் சேர்ந்த அசுரர்கள் வந்து இடையூறு விளைவிக்கிறார்கள்.
7. 'அவர்களை வதம் செய்வதற்காக, சகோதரன் லட்சுமணனுடன் உன் மூத்த குமாரன் ராமனை எனக்குத் தருவாயாக. அப்படிச் செய்வதால், உனக்கு நன்மையே உண்டாகும்.
- 8-11. 'வேண்டுமானால், வசிஷ்டருடன் கலந்தாலோசித்து, (அவர் ஒப்புதலுடன்) உன் புதல்வர்களைக் கொடுக்கலாம்.'

(இதைக் கேட்டதும், மிகவும்) கவலையில் ஆழ்ந்த மன்னர், ஆசாரியரைத் தனியாக அழைத்துச் சென்று, 'குருவே, ராமனை விட்டுப் பிரிவதற்கு எனக்கு மனம் வரவில்லையே? நான் என்ன செய்வேன்? பல்லாயிரம் ஆண்டு முயற்சிகளுக்குப் பின்னர், தேவர்களுக்கு ஒப்பான நான்கு குமாரர்கள் பிறந்துள்ளார்கள். அவர்களிலும் ராமன் மிகவும் அன்புக்கு உரியவன். ராமன் இங்கிருந்து போய்விட்டால், நான் நிச்சயமாக உயிர் வாழமாட்டேன். ஆனால், நான் மறுத்துச் சொன்னால், முனிவர் சாபம் கொடுத்து விடுவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. சொன்ன சொல் தவறிய பாவம் என்னைப் பற்றாததுடன், எனக்குப் பெருமையும் சேர்க்கும்படியான ஒரு வழியைச் சொல்லுங்கள்' என்று கேட்டார்.

வசிஷ்டர் கூறியது

12. அரசே! மிகவும் கவனமாகப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதும், தேவர்களும் அறியாததுமான ஒரு ரகசியத்தைக் கேள் : ராமன், சாதாரண மனிதன் அல்லன்; சனாதனரான பரமாத்மாவே இப்படித் தோன்றியிருக்கிறார்.
13. குற்றமற்றவனே! முன்னொரு காலத்தில், பூமியின் பாரத்தைக் குறைக்கும்படி பிறும்மாவினால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட (பரமாத்மா மகாவிஷ்ணுவான) அவரே, உன்னுடைய அரண்மனையில், கௌசல்யையிடம் தோன்றியுள்ளார்.
- 14-17. நீ முன்னொரு பிறவியில் பிறும்மாவின் புதல்வரான கசியபப் பிரஜாபதியாக இருந்தாய்; புகழ்பெற்ற கௌசல்யை தேவர்களின் தாயான அதிதியாக முன்னர் இருந்தாள்.

நீங்கள் இருவரும், புலனுகர் இன்பங்களை விடுத்து, ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதிலும் தியானிப்பதிலும் ஈடுபட்டுப் பல ஆண்டுகள் தவம் செய்தீர்கள். உங்கள் தவத்தால் மகிழ்ந்த பக்தவத்ஸலரும், (அடியார்) வேண்டியவற்றை அளிப்பவருமான பகவான், (உங்கள் முன் தோன்றி) 'உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேள்' என்று கூறியதும், 'நிர்மலமானவரே! தாங்கள் எனக்கு மகனாகப் பிறக்க வேண்டும்' என்று உன்னால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டவரும், ஜீவஜந்துக்களின் அந்தர்யாமியாக உள்ளவருமான பகவான், 'அவ்விதமே ஆகும்' என்று சொன்னார். அதற்கிணங்க, அவரே இப்போது உன்னுடைய குமாரன் ராமனாகத் தோன்றியுள்ளார். மன்னா! ஆதிசேஷன், லட்சுமணனாக, ராமனைப் பின்தொடர்ந்து வந்துள்ளான்.

18. கதாபாணியான மகாவிஷ்ணுவின் சங்கமும் சக்ரமும் பரத-சத்ருக்னர்களாகப் பிறந்துள்ளார்கள். யோகமாயை, சீதை என்ற பெயரில் ஜனகன் வீட்டில் தோன்றியுள்ளான்.
19. அவருடன் ராமனை இணைப்பதற்காக விசுவாமித்திரர் வந்துள்ளார். அரசே! மிகவும் ரகசியமான இந்த விஷயத்தை ஒருபோதும் வெளியில் சொல்லாதே.
20. ஆகவே, உள்ள மகிழ்ச்சியுடன் விசுவாமித்திரரைக் கௌரவித்து, லட்சுமணனையும் லட்சுமீகாந்தனான ராமனையும் அவருடன் அனுப்பி வை.
21. இவ்வாறு வசிஷ்டர் கூறியதைக் கேட்டதும், மனமகிழ்ச்சியடைந்த மன்னன், மிகவும் பேறு பெற்றவனாகத் தன்னைக் கருதினான்.
22. பாசத்துடன், 'ஏ ராமா, ராமா, லட்சுமணா ...' என்று அவர்களை அழைத்து, மார்புறத் தழுவி, உச்சி முகர்ந்து விசுவாமித்திரரிடம் ஒப்படைத்தான்.
- 23-25. (தான் வந்த காரியம் நிறைவேறியதால்) மிகவும் திருப்தி அடைந்தவரும் பேராற்றல் உடையவருமான விசுவாமித்திரர் அநேக ஆசீர்வாதங்களால் மன்னனை மகிழ்வித்தார். வில், அம்பறாத்தூணி, அம்பு, வாள் முதலியவற்றை ஏந்திக்கொண்டு வந்து சேர்ந்த ராம-லட்சுமணர்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவர் புறப்பட்டுச் சென்றார்.
- சிறிது தூரம் சென்றதும், பக்தியுடன் ராமனை அழைத்து, தேவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட பலா-அதிபலா என்ற இரு வித்யா மந்திரங்களை உபதேசித்தார். அவ்விரு மந்திரங்களை உருப்போடுகிறவர்களுக்குப் பசி, சோர்வு முதலியன தோன்றவே மாட்டா.
- 26,27. பிறகு, கங்கையைக் கடந்து தாடகாவனத்தை அவர்கள் அடைந்தார்கள். அப்போது, சத்தியபராக்கிரமரான ராமனைப் பார்த்து, 'தன் விருப்பப்படி உருவம் எடுக்க வல்ல தாடகை என்ற அரக்கி இங்கு தான் இருக்கிறாள். உலகம் முழுவதையும் துன்புறுத்துகிறாள். யோசனை ஏதும் செய்யாமல் அவளைக் கொன்றுவிடு' என்றார், விசுவாமித்திரர்.
28. 'அப்படியே செய்கிறேன்' என்று கூறிய ரகுநந்தனன் வில்லில் நாணைப் பூட்டி டங்காரம் செய்தார். அந்த வனம் முழுவதும் அவ்வொலியால் நிறைந்தது.
29. பயங்கரமான தோற்றமுடைய தாடகை அவ்வொலியைக் கேட்டுப் பொறுக்க முடியாமல், கட்டுக்கடங்காத கோபத்துடன் ஒரு மேகம் போல ராமனை நோக்கி ஓடினாள்.
30. உடனே, அவளுடைய மார்பை நோக்கி ஒரு பாணத்தைச் செலுத்தினார், ராமன். (அம்பு தாக்கியதும்) அந்தக் காட்டில் ஏராளமான ரத்தத்தைக் கக்கிக் கொண்டு அவள் வீழ்ந்தாள்.
- 31,32. அப்போது, ஏதோ ஒரு சாபத்தால் பைசாசத் தன்மையை அடைந்திருந்த ஒரு யட்சப் பெண்மணி ராமனுடைய அருளினால் (சாபத்திலிருந்து) விடுதலை அடைந்து, எல்லா ஆபரணங்களும் பூண்ட அழகியாகத் (தாடகையின் உடலிலிருந்து) தோன்றி, ராமனை வலம் வந்து வணங்கிவிட்டு அவருடைய ஆணைப்படி தேவலோகம் சென்றாள்.
33. தலைசிறந்த முனிவரான விசுவாமித்திரர் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் ராமனைக் கட்டித் தழுவி உச்சி முகர்ந்து, (நான், ராமனுக்குக் குருவாகும் பாக்கியத்தைப் பெற்று

ஐந்தாவது ஸர்கம்

விட்டேன்; இதைவிட வேறு என்ன பெருமை வேண்டும்? என்று) தனக்குள் சிறிது நேரம் சொல்லொணா ஆனந்தத்தை அனுபவித்து, எல்லா அஸ்திரங்களையும் (அவற்றை இயக்குவதற்கான) ரகசிய மந்திரங்களையும் சந்தோஷமாக ராமனுக்கு உபதேசித்தார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் பால காண்டத்தில்

நான்காவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸர்கம்

ஐந்தாவது ஸர்கம்

மாரீசனையும் சுபாகுவையும் வீழ்த்துதல்; அகல்யை சாப விமோசனம்

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. பின்னர், பசுமையான காட்டினிடையே அமையப் பெற்று, ஏராளமான முனிவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காமாசிர்மத்தில் ஓர் இரவு தங்கிவிட்டுப் பொழுது விடிந்ததும் மெல்லப் புறப்பட்டார்கள்.
- 2-4. அம்மூவரும், ஸித்தர்களும் சாரணர்களும் வசிக்கும் ஸித்தாசிர்மத்தை அடைந்தார்கள். அங்கிருந்த முனிவர்கள், விசுவாமித்திரரின் ஆணைப்படி, ராம-லட்சுமணர்களை மிகவும் உயர்ந்த முறையில் போற்றி உபசரித்தார்கள்.
ராமன், கௌசிகரைப் பார்த்து, 'பெரியோரே! அந்த அரக்கப் புல்லர்கள் எங்கு உள்ளனர் என்பதை மட்டும் காட்டுங்கள். முனிவரே! அதன்பின் உடனே நீங்கள் ஹோமதீகைஷ ஏற்கலாம்' என்றார்.
சரி என்று சொல்லிவிட்டு, மற்ற முனிவர்களுடன் சேர்ந்து விசுவாமித்திரர் வேள்வியைத் துவக்கினார்.
5. மத்யான்ன வேளையில், தம் இஷ்டப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடிய மாரீசன்-சுபாகு என்ற அவ்விரு அரக்கர்களும், இரத்தத்தையும் எலும்புகளையும் (வேள்விச் சாலையில்) பொழிந்து கொண்டு தோன்றினார்கள்.
6. புத்திமானான ராமன், வில்லை எடுத்து, இரு பாணங்களைப் பூட்டி, (நாண் கயிற்றைச்) செவி வரையில் இழுத்து, அவர்களை நோக்கித் தனித்தனியே செலுத்தினார்.
7. அவற்றில் ஒன்று, மாரீசனைப் புரட்டிச் சென்று நூறு யோஜனை தொலைவுக்கு அப்பால் கடலில் வீழ்த்தியது. ஆகா! இது மகா அற்புதம் அல்லவா!
8. இரண்டாவது பாணம், அக்னியைக் கக்கிக் கொண்டு வந்து சுபாகுவைச் சாம்பலாக்கி விட்டது.
9. தேவர்கள், ராம-லட்சுமணர் மீது மலர்மாரி பொழிந்தார்கள்; துந்துபி வாத்தியம் முழங்கினார்கள்; ஸித்த-சாரணர்கள் புகழ் பாடினார்கள்.
10. போற்றுதலுக்குரிய ரகுநந்தனை விசுவாமித்திரர் மிகவும் பாராட்டித் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு, பக்திபரவசத்தினால் கண்களில் நீர்மல்க, மார்புறத் தழுவிக்கொண்டார்.
11. ராமனுக்கும், அவர் சகோதரனுக்கும் கனிந்த பழங்களைக் கொடுத்து உண்ணச் செய்தார்; புராணங்களிலிருந்து இனிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார். மூன்று நாட்களை அவ்விடத்தில் கழித்தார்.

கௌதமர், சினத்தால் கண்கள் சிவக்க, வானுலகத்துத் தலைவனைச் சபித்தார்.

26-29. 'கொடுங்கோலனே! பாலுணர்வுப் பித்தனே! உன் உடலில் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்குறிகள் உண்டாவதாகுக.' இவ்வாறு, தேவராஜன் இந்தினைச் சபித்துவிட்டு, விரைவாகத் தன் ஆசிரமத்துக்குள் நுழைந்த கௌதமர், கைகூப்பியவண்ணம் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கும் அகல்யையைப் பார்த்து, 'கேடுகெட்டவளே! நடத்தை தவறியவளே! என் ஆசிரமத்துப் பாறாங்கல்லில் உன் வாழ்க்கையைக் கழிப்பாயாக. உணவு இல்லாமல், வெயில்-காற்று-மழையைப் பொறுத்துக் கொண்டு, இதயத்தில் விளங்குகின்ற பெருந்தெய்வமான ராமனை, மன ஒருமைப்பாட்டுடன் இரவு-பகலாகத் தியானித்துக் கடுமையாகத் தவம் செய்து கொண்டிரு. என்னுடைய இந்த ஆசிரமம் உயிரினம் ஏதும் இல்லாமற் போகக் கடவது.

30. இவ்விதமாக, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர், தசரத குமாரனும் திருவளர்செல்வனுமான ராமன், தன் தம்பியுடன் வருவார்.

31,32. நீ தங்குவதற்கு இடம் தந்துள்ள கல்லின் மீது அவர் தம் திருவடிகளை வைத்ததும், நீ பாவம் நீங்கப் பெறுவாய். பக்தியோடு ராமனைப் பூஜித்து வலம் வந்து, நமஸ்காரம் செய்து, தோத்தரித்து, சாபத்திலிருந்து முற்றிலுமாக விடுதலை பெறுவாய். பின், முன்னைப் போலவே எனக்கு உகந்த முறையில் சேவை செய்யத் தொடங்குவாய்.'

33,34. கௌதமர் இவ்வாறு கூறிவிட்டு, மிகச் சிறந்ததான இமயமலைக்கு (தவம் செய்வதற்காகச்) சென்று விட்டார்.

அந்தக் காலத்திலிருந்து, மங்களமான இந்த ஆசிரமத்தில் எந்தப் பிராணியின் கண்ணிலும் படாமல், காற்றையே உணவாகக் கொண்டு, இந்த நாள் வரை கடும் தவத்தினளாய் உன் பாததூளியை வேண்டிக் காத்திருக்கிறாள், ரகுசிரேஷ்ட!

35,36. பிறும்மாவின் புதல்வியும் கௌதம முனிவரின் பத்தினியுமான அகல்யையைப் புனிதப்படுத்து' என்று சொல்லி, தவச்சீலரான விசுவாமித்திரர், ராமனின் கையைப் பற்றி அழைத்துச் சென்று, கடுந்தவத்தில் நின்று கொண்டிருக்கும் அகல்யையைக் காண்பித்தார். ராமர், அந்தப் பாறையைத் தம் பாதங்களால் தொட்டுவிட்டுத் தவச்செல்வியான அவளையும் பார்த்தார்.

37-41. 'நான் ராமன் வந்திருக்கிறேன்' என்று அறிவித்துக் கொண்டு அகல்யையை நமஸ்கரித்தார்.

அப்போது, பட்டாடை அணிந்து, நான்கு கைகளிலும் சங்கு-சக்ரம்-கதை-தாமரை தாங்கி, (தோளில்) வில்லும் அம்பும் தரித்தவரான ரகுசுல நாயகன்; சிரிப்புத் தவமும் முகம், தாமரைக்கண்கள், ஸ்ரீவத்ஸம் விளங்கும் மார்பு, பத்துத் திக்குகளையும் ஒளியுறச் செய்யும் நீலமணிக்கொப்பான பிரகாசம் - இவ்விதம், லட்சுமணனோடு சேர்ந்து காட்சியளித்த லட்சுமீகாந்தனான ராமனை, மகிழ்ச்சியினால் மலர்ந்த கண்களோடு பார்த்தாள்.

கௌதமருடைய சொற்களை நினைவுகூர்ந்து, ராமன், பரமாத்மாவான நாராயணனே என்பதை உணர்ந்து, இகழ்த்தகாதவளான அகல்யை, அவரை அர்க்யம் முதலியவைகளால் உபசரித்து, கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிய, நெடுஞ்சாண்கிடையாக விழுந்து நமஸ்கரித்தாள்.

42. எழுந்து, தாமரைக்கண்ணன் ஸ்ரீராமனை மறுபடியும் பார்த்து, உடல் புளகாங்கிதத்துடன், தழுதழுக்கும் சொற்களால் தோத்தரிக்கத் தொடங்கினாள்.

அகல்யை சொன்னது

43. என்ன அற்புதம்! தங்களுடைய தாமரைப் பாதங்களின் தூசி பட்டதும், நான் பெரும் பேறு பெற்றவளாகிவிட்டேனே! அடடா! என்ன பாக்கியம்! தங்களுடைய பாத கமலங்களை, பிறும்மாவும் சங்கரனும் சதாகாலமும் ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் தியானித்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மிக மேலான தங்கள் பாத தூளிகளை, சாதாரண மானுடப் பெண்ணாகிய நான், இப்போது வணங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.
44. மானுடத்தன்மையை ஏற்று தாங்கள் செய்து வரும் செயல்களால் உலகம் முழுவதும் (தாங்களே பாரமாத்மா என்ற உண்மையை மறந்து) மதிமயங்கிக் கிடப்பது, மிகவும் வேடிக்கையல்லவா? ஆனந்தச் செறிவாயும் பெரும் மாயாவியுமான தாங்கள், கால்கள் இல்லாமலே நடக்கிறீர்கள்!
45. தங்கள் பாததூளியினால் புனிதப்படுத்தப்பட்ட கங்கை நதி, சிவன்-பிரும்மா முதலிய உலக நாயகர்களையும் புனிதப்படுத்துகிறது. சாட்சாத் அவரே என் கண்களால் பார்க்கப்படுகிறார்! நான் வெகு காலத்துக்கு முன்பு செய்த புண்ணியத்தின் பயன், இது! ஆகா, என் பாக்கியத்தை நான் எவ்வாறு விளக்கிச் சொல்வேன்!
46. ராமன் என்ற பெயருடன் மனிதனாகப் பிறந்து, மிகவும் அழகிய மானுடத் தோற்றம் கொண்டு, வில்லைத் தாங்கி, தாமரை இதழ் போன்ற விசாலமான கண்களுடன் விளங்கும் ஹரியை நான் நித்தியம் வழிபடுகிறேன்; வேறு தெய்வங்களை நான் வழிபடமாட்டேன்.
47. எவருடைய பாததூளி வேதங்களால் தேடப்பட்டு வருகிறதோ, எவருடைய உந்தித் தாமரையிலிருந்து கமலாஸனரான பிரும்மா தோன்றினாரோ, எவருடைய திருநாமத்தின் சுவையை முப்புரங்களை எரித்த பரமேஸ்வரன் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமசந்திரனை நான் எப்போதும் என் இதயத்தில் தியானிக்கிறேன்.
48. எவருடைய அவதார வரலாறுகள் சத்திய லோகத்தில் நாரதர் முதலிய தேவரிஷிகளாலும், மகாதேவன், பிரும்மா முதலிய தேவகணங்களாலும் பாடப்படுகின்றனவோ, (அதைக் கேட்டதும் ஏற்பட்ட) ஆனந்தக் கண்ணீர்ப் பெருக்கினால் சரஸ்வதிதேவியின் மார்பகங்கள் நனைந்து போகின்றனவோ, அப்படிப்பட்ட பிரபுவை நான் சரணமடைகிறேன்.
49. இந்த ராமனே தான், அந்தப் பரமாத்மா; புராணபுருஷர்; ஒரே பரம்பொருள்; ஸ்வயம்ஜோதி; அனந்தர்; ஆதிமுதல்வர். உலக மக்களுக்குப் பேரருள் புரியும் பொருட்டு, அவர்களை மதியிழக்கச் செய்யும் மாய வடிவம் ஏற்று வந்துள்ளார்.
50. பேரண்டங்களின் தோற்றம், இருப்பு, அழிவுக்குக் காரணம், இவரே. தன் மாயாகுணத்தின் நிழலுருவங்களாகப் பிரும்மா-விஷ்ணு-ஈசுவரன் என்று வெவ்வேறு பெயர்களை ஏற்கிறார். இவர் சுதந்திரர்; பரிபூரண ஆத்மா.
51. ஸ்ரீராமா! தங்களுடைய பாத கமலங்களைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு, பிரியமாக வருடிக் கொடுக்கிறாள், மகாலக்ஷ்மி. (இதே பாதங்கள் தான்) மூன்று உலகங்களையும் ஓரடியால் அளந்தன; அகங்காரம் நீங்கிய தவசிகளால் தியானிக்கப்படுகின்றன.

ஐயனே! நான் எங்கே, எந்நிலையில் இருந்தாலும் எப்போதும் தங்கள் திருவடிகளில் ஈடுபாடும் பக்தியும் எனக்கு இருந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

52. தாங்கள், உலகங்களுக்கெல்லாம் ஆதிகாரணர்; உலக வடிவாக விளங்குபவர்; உலகத்துக்கு ஆதாரமானவர். எல்லா உயிர்களிலும் விளங்கினாலும் அதனுடன் ஒட்டிக்கொள்ளாமல் தனித்து ஒளிரும் பரமாத்மா!
53. ஸ்ரீராமா! தாங்கள் ஓம்காரப் பொருள்; மானுடச் சொற்களுக்கு வசப்படாதவர்; சொல்-பொருள் என்ற மாற்றுருவங்களில் தாங்களே உலகமாக விளங்குகிறீர்கள்.
54. ஸ்ரீராமா! தாங்கள் தான் மாயாசக்தியினால், கார்யம்-காரணம்-கர்த்தருத்வம்-பலன்-சாதனை முறை என்று பல வடிவங்களில் தோன்றுகிறீர்கள்.
55. தங்கள் மாயையால் புத்திமயங்கிய மக்கள், தங்களுடைய உண்மையான நிலையை அறியமாட்டார்கள். மிகவும் சாமர்த்தியமான மாயாவிமான தங்களை வெறும் மனிதனாகவே கருதுகிறார்கள்.
56. ஆகாயத்தைப் போல எல்லா இடங்களிலும் உள்ளும் புறமும் தாங்கள் நிலவுகிறீர்கள்; நீங்கள் மாசற்றவர்; ஒட்டுதலற்றவர்; நிலையாய் உள்ளவர்; நித்தியமானவர்; அப்பழுக் கற்றவர்; அறிவு வடிவினர்; 'ஸத்' தாக இருப்பவர்; எக்காலத்திலும் அழிவு இல்லாதவர்.
57. பிரபுவே! நான் ஒரு பெண்மணி; அறிவற்றவள். அக்ஞானி, (இப்படிப்பட்ட நான்) தங்களைப் பற்றிய உண்மையை எவ்வாறு அறிவேன்? ஆகவே, ராமா! ஒருமுகப்பட்ட மனத்துடன் தங்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.
58. ஐயனே! நான் எங்கே, எந்நிலையில் இருந்தாலும் எப்போதும் தங்கள் திருவடிகளில் ஈடுபாடும் பக்தியும் எனக்கு இருந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.
59. புருஷோத்தமரே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம்; பக்தவத்ஸலரே, தங்களுக்கு நமஸ்காரம்; ஹ்ருஷீகேசரே, தங்களுக்கு நமஸ்காரம்; நாராயணா, தங்களுக்கு நமஸ்காரம். மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.
60. சம்சார பயத்தைப் போக்குபவர்; கோடி சூரியன்களைப் போல் ஒளிவீசுபவர்; கையில் வில்லும் அம்பும் தாங்கியவர்; காளமேகம் போன்ற வண்ணமுடையவர்; பொன்னாடை அணிந்தவர்; ரத்தினங்கள் பதித்த குண்டலங்களால் அணிசெய்யப் பெற்றவர்; தாமரை இதழ் போன்று விரிந்த கண்களுடையவர்; தம்பி லட்சுமணனோடு இணைபிரியாதிருப்பவர்; ஒன்றேயான பரம்பொருள் - இவ்விதம் காட்சிதரும் ஸ்ரீராமசந்திரனைத் துதிக்கிறேன்.
61. இவ்வாறு வாழ்த்தியபடி, தன் எதிரில் நின்று கொண்டிருந்த சாட்சாத் மகாபுருஷனான ராகவனைப் பிரதட்சிணம் செய்து வணங்கினாள். பின், அவர் அனுமதியைப் பெற்றுத் தன் கணவனைச் சென்றடைந்தாள்.
62. அகல்யையினால் செய்யப்பட்ட இந்த தோத்திரத்தைப் பக்தியுடன் படிப்பவர், சகலவிதமான பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டுப் பரப்பிரும்மத்தை அடைகிறார்.
- 63,64. ஒரு மலடி, புதல்வனை வேண்டி, தன் இதயத்தில் ராமனை நிலைநிறுத்தி, பக்தியுடன் இந்தத் தோத்திரத்தைப் படித்தால், ஓர் ஆண்டில் நல்ல மகனைப் பெறுவார். ராமசந்திரனுடைய அருளால் எல்லா ஆசைகளும் நிறைவேறப் பெறுவார்கள்.
65. அந்தணனைக் கொன்றவன்; குருவின் பத்தினியோடு உறவு கொண்டவன்; திருடன்; கள்ளுண்டவன்; தாய்-சகோதரர்களைத் துன்புறுத்தியவன்; புலனினப்பங்களில் பேராசையுடன் எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பவன் - (மகாபாவிகளான) இவர்கள் கூட.

சொல்லவா வேண்டும்?

உள்ளத்தில் ராமனைப் பக்தியுடன் சிந்தித்து, இந்தத் தோத்திரத்தை நாள்தோறும் படித்து வருவார்களேயானால், இறுதியில் முக்தியை அடைவார்கள் என்றால், தன் பரம்பரை ஆசாரப்படி தூய வாழ்க்கை வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்?

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

புரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

ஐந்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஆறாவது ஸர்கம்

வில்லை முறித்தலும் திருக்கல்யாணமும்

புரீமகாதேவர் சொன்னது

1. அப்போது விசுவாமித்திரர், ராம-லட்சுமணர்களைப் பார்த்து, 'குழந்தாய், இப்போது நாம் மாமன்னர் ஜனகர் ஆட்சிபுரியும் மிதிலைக்குச் செல்கிறோம்.
2. 'அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கும் மிக உயர்ந்த வேள்வியைக் கண்ட பின்னர், அயோத்திக்குப் போகலாம்' என்று சொல்லிவிட்டுக் கங்கையைக் கடப்பதற்காக அவர்களுடன் நதியோரம் சென்றார். படகில் ஏறும்போது, படகோட்டி ராகவனைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டான்.

படகோட்டி சொன்னது

3. "ஐயனே! தங்களுடைய திருவடிகளில் கல்லையும் கூட மானுட உருவமாக்கும் அற்புதப் பொடி இருக்கிறது - என்ற கதை, மிகவும் பாராட்டிப் பேசப்படுகிறது. ஒரு கல்லுக்கும் (மரக்)கட்டைக்கும் என்ன வித்தியாசம்? அதனால், தாங்கள் படகில் ஏறுவதற்கு முன்னால், தங்கள் பாதங்களில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பொடியை நீக்குவதற்காகத் தங்கள் தாமரைத் திருவடிகளைக் கழுவ விரும்புகிறேன்.
4. தங்கள் பாத கமலங்களைக் கழுவி சுத்தமாக்கிய பின்னர், கங்கையைக் கடந்து அக்கரை சேர்ப்பிக்கிறேன். இல்லையென்றால், என் படகு தங்கள் பாததூளி பட்டவுடன் ஓர் அழகிய இளம் பெண்ணாக மாறிவிட்டால், ஐயனே! என் இல்லற வாழ்க்கை எவ்வளவு பாதிப்புக்கு உள்ளாகும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள்."
5. இவ்வாறு சொல்லிய படகோட்டி, ராமனின் திருப்பாதங்களைக் கழுவிய பின்னர், படகில் ஏறி எதிர்க்கரைக்குச் சென்றார்கள்.

கௌசிகர், ராம-லட்சுமணருடன் மிதிலையை அடைந்தார்.

- 6,7. பொழுது புலரும் வேளையில் அவர்கள் விதேக ராஜ்யத்தின் தலைநகரை அடைந்து, முனிவர்கள் தங்குவதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த இடத்தில் தங்கினார்கள்.

விசுவாமித்திரர் வந்துள்ளதைக் கேள்விப்பட்ட ஜனகன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, பூஜோபசாரங்களுக்குரிய பொருட்களுடனும் தன் குலகுருவுடனும் அவ்விடம் வந்து, நெடுஞ்சாண்கிடையாக அவர் காலில் விழுந்து, கௌசிகரை வரவேற்றான்.

8. திக்குத் திசைகளையெல்லாம் ஒளியுறச் செய்து கொண்டு, வேறிரண்டு சூரிய-சந்திரர்களைப் போல் விளங்குபவர்களும் எல்லா சுபலட்சணங்களும் பொருந்தியவர்களான ரகுலத் தோன்றல்களைப் பார்த்து விட்டு, முனிவரிடம் கேட்டார் :

9. 'இவர்களைக் கண்டவுடனேயே என் மனத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நர நாராயணர்களைப் போலும் தேவகுமாரர்களைப் போலும் தோன்றும், வீரம் மிக்கவர்களான இவ்விருவரும் யாருடைய புதல்வர்கள்?'
10. இக்கேள்வியால் மிகவும் திருப்தியடைந்த முனிவர், ஜனகனுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும் வண்ணம், பதில் கூறினார் : 'இவர்கள், தசரத மன்னனின் புதல்வர்கள்; சகோதரர்கள் பெயர் - ராமன்-லட்சுமணன்.
- 11-14. என்னுடைய யாகத்தைக் காப்பதற்காக, அயோத்தியிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டார்கள். வரும் வழியில், பேராற்றல் படைத்த ராமன், உலகத்தையே நாசப் படுத்திக் கொண்டிருந்த தாடகையை, என் உத்தரவுக்கிணங்க, ஒரே பாணத்தால் கொன்றான். பின்னர், என் ஆசிரமத்துக்கு வந்து, என் வேள்விக்கு இடையூறு விளைவிப்பதற்காக வந்த சுபாகு முதலியோரைக் கொன்று, மாரீசனைக் கடலில் தள்ளினான். பிறகு, கங்கையின் அருகில், தூயவரான கௌதம முனிவரின் நல்லாசிரமத்துக்குச் சென்று, அங்கு பாறையாக இருந்த கௌதம பத்தினியைத் தனது பாத கமலங்களின் பரிசுத்தால் மானுட வடிவம் பெறச் செய்தான்.
15. அகல்யையைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து, அவளால் நன்றாக உபசரிக்கப்பட்ட பின்னர், இப்போது, உன் மாளிகையிலுள்ள மகேசுவரனுடைய வில்லைக் காண விரும்பி வந்துள்ளான்.
16. அந்த வில், உன் அரண்மனையில் மிகுந்த மரியாதையுடன் ஆராதிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும், (சீதையை மணக்க விரும்பிய) மற்றெல்லா மன்னர்களும் அதைப் பார்த்து விட்டார்கள் (அதாவது, உன் நிபந்தனையின்படி அதைத் தூக்க முயன்று தோற்று விட்டார்கள்) என்றும் அறிந்து கொண்டுள்ளோம். மாமன்னா! அந்தச் சிவதனுசை ராமனுக்குக் காண்பிப்பாயாக. அதைப் பார்த்த பின்னர், தம் பெற்றோர்களைக் காண்பதற்காக அயோத்திக்குச் செல்வார்கள்.
17. முனிவர் இவ்வாறு கூறியதும் (அவருடன் வந்துள்ள இருவரும்) சிறப்பான கௌரவத்துக்கு உரியவர்கள் என்பதை உணர்ந்து, தர்மம் அறிந்த மன்னர், முறைப்படி உபசாரம் செய்து போற்றினார்.
- பின்னர், அறிவிற்கிறந்த அமைச்சரை நோக்கினார்.

ஐனகன் சொன்னது

18. (அமைச்சரே!) விரைவாகச் சென்று, ஸ்ரீவிசுவேஸ்வரனுடைய வில்லைக் கொண்டுவந்து ஸ்ரீராமனுக்குக் காட்டுக.
- 19,20. அமைச்சர் அங்கிருந்து சென்றதும், விசுவாமித்திரரை நோக்கி ஜனக மகாராஜன் சொன்னார் : 'ராமன், அந்தச் சிவதனுசைத் தூக்கி நிறுத்தி அதன் இரு முனைகளிலும் நாண் ஏற்றினால், என்னுடைய மகளான சீதை, ராகவனுக்கே (விவாகம் செய்து) கொடுக்கப்படுவாள்.
- இதைக் கேட்டதும், புன்முறுவலுடன் ராமனைப் பார்த்த விசுவாமித்திரர், ஜனகனை நோக்கி, 'சரி அப்படியே ஆகட்டும்' என்றார்.
- 21-24. 'மிகவும் பராக்கிரமம் வாய்ந்த ராமனுக்கு, விரைவில் அந்த வில்லைக் காட்டுவாயாக' என்று, சிறந்த முனிவரான அவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே, நல்ல உடற்கட்டுடைய ஐயாயிரம் வீரர்கள், அந்த வில்லைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

ராமனின் அற்புதச் செயலைக் கேட்டறிந்த மன்னர், பேரானந்தத்தில் திளைத்து, மிதிலைக்குச் செல்வதற்கு அமைச்சர்களை துரிதப்படுத்தினார். 'யானை, குதிரை, தேர், காலாள் படைகளெடன் எல்லோரும் மிதிலைக்குச் செல்வோம்.

37-40. 'என்னுடைய ரதத்தை உடனே கொண்டு வாருங்கள்; தாமதப்படுத்தாதீர்கள். நான் இப்போதே மிதிலைக்குச் செல்ல வேண்டும். ஆசாரியர் வசிஷ்டர், தன்னுடைய தர்மபத்தினியுடனும், நித்தியாக்னி குண்டங்களுடனும், ராமனுடைய அன்னை களுடனும் எனக்கு முன்னதாகச் செல்லட்டும்.'

இவ்வாறு, எல்லோரும் புறப்படுவதற்கு ஆணை பிறப்பித்துவிட்டு ராஜரிஷியான தசரதர் ஒரு பெரிய ரதத்தில் ஏறிப் பெரும் படையுடன் மிதிலையை நோக்கி விரைந்து சென்றார்.

ரகுல திலகமான தசரதன் வந்து விட்டதை அறிந்து கொண்ட ஜனகர், மிகவும் உவகையடைந்து, தன்னுடைய குலகுருவாகிய சதானந்தரையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு எதிர்நோக்கிச் சென்று, முறைப்படி மரியாதை - உபசாரங்களால் கௌரவித்தார்.

41. ராமனும் லட்சுமணனும் விரைந்து வந்து தந்தையின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினார்கள்.

மிகுந்த மனநிறைவுடன் தசரதன், ராமனைப் பார்த்துச் சொன்னார் :

42. 'ராமா! என்னுடைய பெரும் பேற்றினால், தாமரை மலர் போன்ற உன் முகத்தை இப்போது பார்க்கிறேன்! விசுவாமித்திரரின் அருளினால், எனக்கு நன்மையே விளைந்திருக்கிறது'

43. இவ்வாறு கூறியபடி, ராமனை உச்சி முகர்ந்து, பல தடவை மார்புற அணைத்துத் தழுவிப் பிரும்மானந்தத்தையே அடைந்துவிட்டாற்போல் பெரும் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தார்.

44. பின்னர், ஜனகர், எல்லாச் சௌகரியங்களும் நிறைந்த ஓர் அழகிய மாளிகையில், மனைவிகள், புதல்வர்களோடு தசரதனைத் தங்க வைத்தார்.

45. ஒரு சுப முகூர்த்த நாளில், நல்ல லக்ஷத்தில், தர்மம் அறிந்தவரான ஜனகர், உயர்ந்த ரகுலத்தில் தோன்றிய ராமன் மற்றும் சகோதரர்களை அழைத்து வரச் செய்தார்.

46-48. உயரமான விதானம் கொண்டதும் விசாலமானதும் ரத்தினத் தூண்களுடையதும், முத்து-மலர்கள்-பழங்கள் தொங்கவிடப்பட்டு அழகுற விளங்கியதும், பொன் அணிகலன்கள் அணிந்த வேத விற்பன்னர்களான அந்தணர்களின் கிசுகிசுப்புக்கள் நிரம்பியதும், இனிய குரலோசையுடைய சுமங்கலிப் பெண்களால் வளைய வரப்பட்டதும், பேரீ-துந்துபி வாத்தியங்களின் முழக்கங்களாலும், பாட்டு-நடனங்களாலும் நிறைந்த மன்றத்தில், உத்தமமான நவரத்தினங்கள் இழைக்கப் பெற்ற தங்கச் சிம்மாசனத்தில் ஸ்ரீராமனை அமர வைத்தார்.

49. அப்போது, ஜனகனுடைய புரோகிதரான சதானந்தர், வசிஷ்டரையும் விசுவாமித்திரரையும் நன்றாக உபசரித்து ராமனின் இருபுறங்களிலும் ஆசனம் அளித்தார்.

50-54. உடனே, வேத முறைப்படி அக்னி வளர்த்து, எல்லா அணிகலன்களும் அணிந்த பேரழகியான சீதையை(க் கன்னிமாடத்திலிருந்து) அழைத்து வரச் செய்தார்; மனைவியோடு ஜனகரும் வந்தார்: வழக்கப்படி, ராமனின் திருப்பாதங்களை நீரால் கழுவினார்; மகாதேவர்-பிரும்மதேவன்-முனிவர்களும் கூட எப்போதும் தங்கள் சிரசில் தாங்கும் பேறு பெற்றுள்ள அந்தப் புனித நீரைத் தன் தலையில் தெளித்துக் கொண்டார்.

செவ்வெழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

பின்னர், சீதையின் கையைப் பிடித்து, பாணிக்கிரஹண சடங்கு சம்பிரதாயப்படி, அட்சதை - தண்ணீர் சேர்த்து ராமனுக்குத் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தார். 'தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுடையவளும், பொன்-முத்துக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வளுமான என்னுடைய புதல்வி சீதையை உனக்கு அளிக்கிறேன். ராகவா! மகிழ்வோடு வாழ்வீர்களாக' என்று கூறி, மன நிறைவுடன், சீதையை ராமனுடைய திருக்கரங்களில் ஒப்படைத்தார்.

55. (இவ்வாறு ஒப்படைத்ததும்) திருப்பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டுள்ள மகாவிஷ்ணுவிடம் மகாலட்சுமியை ஒப்படைத்து விட்டது போன்ற பேரானந்தத்தை அடைந்தார்.

தன்னுடைய இன்னொரு மகளான ஊர்மிளையை லட்சுமணனுக்குக் கொடுத்தார்.

56. அவ்விதமே, தனது சகோதரனின் புதல்விகளான மாண்டவி - சுருதகீர்த்தியை முறையே பரதனுக்கும், சத்ருக்னனுக்கும் விவாகம் செய்து கொடுத்தார்.

57. நல்ல லட்சணம் பொருந்திய அந்த நான்கு சகோதரர்களும், தத்தம் மனைவியோடு கூடி நின்று பிறிதான லோகபாலகர்களைப் போல் சிறப்புற விளங்கினார்கள்.

58. அந்தச் சமயத்தில், தன் மகள் சீதையின் எதிர்காலம் பற்றித் தேவரிஷியான நாரதர் முன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறியதை வசிஷ்டருக்கும் விசுவாமித்திரருக்கும் ஜனகர் கூறினார்.

59. 'வேள்விச் சாலை அமைப்பதற்காக நிலத்தைச் செம்மைப் படுத்தும் முறையில் ஏர் கொண்டு உழுதபோது, அழகிய லட்சணங்களுடைய ஒரு பெண்குழந்தை ஏர்முனையில் தட்டுப்பட்டது.

60. சரத்தால் நிலவைப் போன்று ஒளிவீசிய அந்தக் குழந்தையைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ந்து, என் மகள் என்ற உணர்வு பொங்க என் அன்புக்குரிய மனைவியிடம் ஒப்படைத்தேன்.

61. நான் தனியாக அமர்ந்திருந்த ஒரு சமயத்தில் மஹதீ என்ற தன்னுடைய வீணையை மீட்டிக்கொண்டு, அங்கிங்கென்னாதபடி எங்கும் நிறைந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் துதித்துக் கொண்டு நாரதர் வந்தார்.

62. நான் உபசாரங்களுடன் வரவேற்று முடித்ததும், ஆசனத்தில் சுகமாக அமர்ந்து, உவகை நிரம்பிய உள்ளத்துடன் என்னைப் பார்த்து, 'உன்னுடைய சிறப்புக்குக் காரணம் என்ன? என்ற ரகசியத்தைச் சொல்லப் போகிறேன் கேள்.

63-66. 'அடியார்களுக்கு அருள்புரிய வேண்டும்; தேவர்களுக்கு நல்வாழ்வு ஏற்படவேண்டும்; ராவணன் அழிய வேண்டும் என்பதற்காக சர்வ வல்லமை படைத்த பரமாத்மாவான மகாவிஷ்ணு, தன்னை நான்கு கூறுகளாக வகுத்துக் கொண்டு, மாயையாக மாணுடவேடம் தாங்கி, ராமன் என்ற பெயரில் தசரத குமாரனாகப் பிறந்திருக்கிறார். உன்னுடைய மாளிகையில் சீதை என்ற பெயரில் யோகமாயை தோன்றியிருக்கிறாள். ஆகவே, கண்டிப்பாக, ராமனுக்கே சீதையைக் கொடுப்பாயாக; வேறு யாருக்கும் கொடுக்காதே. (ஏனென்றால்) ஆதியிலிருந்தே இவள், பரமாத்மாவான ராமனுக்குப் பத்தினியாக இருந்து வருகிறாள்' என்று சொல்லிவிட்டு, தேவரிஷி நாரதர் வானவீதியாகச் சென்று விட்டார்.

67,68. அன்று முதலே, பகவான் விஷ்ணுவின் பத்னியான லட்சுமியாகவே சீதையைக் கருதிவருகிறேன்.

'நான் எம்மாதிரி திட்டம் வகுத்தால், சீதையை ராமனுக்கு (மட்டும்) கொடுக்க முடியும்?' என்று சிந்தனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தேன்.

முன்னொரு காலத்தில் திரிபுரத்தை எரித்த பின்னர் மகாதேவர் கொடுத்த இந்த வில் என்னுடைய பாட்டனார் வீட்டில் இருந்து வந்தது.

69. (பூரீராமனைத் தவிர) சீதையைக் கைப்பிடிக்க விரும்பி முன்வரும் மற்ற அரசகுமாரர்களுடைய கர்வத்தை அடக்கும் பொருட்டு இதனையே பணயமாக வைப்பது என்று தீர்மானித்தேன்.

70-72. முனிசிரேஷ்டரே! தங்கள் சங்கல்பத்தால் தாமரைக்கண்ணன் பூரீராமன் வில்லைப் பார்ப்பதற்காக இங்கே வந்தார். என்னுடைய விருப்பம் பலித்து விட்டது! நான் பிறவிப் பயனை அடைந்து விட்டேன்!

ராமா! ஒரே சிம்மாசனத்தில் சீதையுடன் வீற்றிருந்து சூரியனைப் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் தங்களைக் கண்டு மனமகிழ்கிறேன்.

தங்கள் திருவடி நீரை ஏற்று (அதனால் ஆற்றல் பெற்ற) பிரும்மா, சிருஷ்டிச் சுழலைத் தொடக்கினார்.

73,74. தங்கள் பாத நீரை சிரமேற்கொண்ட பலிச் சக்கிரவர்த்தி, அமரர்களின் தலைவனானான்; தங்களுடைய பாததுளி பட்டவுடனேயே, கணவர் அளித்த சாபத்திலிருந்து அகல்வைய விடுபட்டான்.

பக்தர்களைக் காப்பதில் தங்களுக்கு மேலான தெய்வம் வேறு எதுவும் இல்லை. (என்பது இந்த நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து புலனாகிறது.)

75. தங்களுடைய திருவடித் தாமரைகளின் மகரந்த மணத்தில் ஆழ்ந்த யோகியர்கள் சம்சார பயத்தை வென்று விட்டார்கள்; தங்களுடைய புண்ணிய நாம கீர்த்தனையில் ஈடுபட்ட தேவர்கள் துக்கத்தையும் சோகத்தையும் வென்றுவிட்டார்கள்.

அப்படிப்பட்ட தங்களை நான் பரிபூரணமாகச் சரணடைகிறேன்.

76,77. இவ்வாறு, மன்னர் துதித்துவிட்டு, மகாத்மாவான ராகவனுக்கு நூறுகோடி பொற்காசுகளையும் பத்தாயிரம் தேர்களையும் பத்து லட்சம் குதிரைகளையும் அறுநூறு யானைகளையும் கொடுத்தார்; ஒரு லட்சம் காலாட்படையினரையும் முந்நூறு பணிப்பெண்களையும் கொடுத்தார்.

78. பெண்ணிடம் பேரன்புடைய ஜனகர், திவ்வியமான ஆடைகளையும், முத்து-ரத்தினங்களால் ஒளிவீசும் அநேக மாலைகளையும் சீதைக்குக் கொடுத்தார்.

79-81. வசிஷ்டர் முதலியோரையும் பரத-லட்சுமணர்களையும் தசரத மன்னரையும் அவரவர்க்கேற்ற முறையில் கௌரவித்து, ரகுலத்தில் தோன்றிய உத்தமன் தசரதனுக்கு விடை கொடுத்தார். சீதையின் (வளர்ப்புத்) தாயார்கள் (பிரிவைப் பொறுக்க முடியாமல்) கண்ணீர் ததும்பும் கண்களுடன் அவளை மார்புறத் தழுவிக்கொண்டு, 'குழந்தாய், எப்போதும் பெரியோர்கள் பணிவிடையில் ஈடுபட்டு, ராமனையே அனுசரித்துக் கொண்டு, கற்பு நெறியில் நின்று செளக்கியமாக இருப்பாயாக' என்று ஆசிகள் வழங்கி வழியனுப்பி வைத்தார்கள்.

1. ஸ்ரீராமன் முதலியோர் மிதிலையிலிருந்து மூன்று யோஜனை தூரம் சென்றதும், தசரத மன்னர் பயங்கரமான கெட்ட சகுனங்களைக் கண்டார்.
2. வசிஷ்டரை அணுகி, 'முனிபுங்கவரே! இது என்ன, நமக்குச் சாதகமில்லாத சகுனங்கள் நாற்புறமும் காணப்படுகின்றனவே?' என்று வினவினார்.
- 3,4. இதற்குப் பதிலாக வசிஷ்டர், 'சமீபத்தில் வரவிருக்கின்ற அச்சமூட்டும் ஒரு நிகழ்ச்சியை (இந்தச் சகுனங்கள்) குசனையாகத் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால், உன்னுடைய பயம் உடனேயே நீங்கிவிடும். அதோ பார், ஷேமத்தைப் புலப்படுத்தும் வகையில், மான்கள் வலமாகச் செல்கின்றன' என்று முனிவர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே மிக வேகமாகப் பேய்க்காற்று வீசத் தொடங்கியது.
5. புழுதியை வாரி இறைத்து எல்லோருடைய கண்களையும் மூடி மறைத்தது. அப்படியும் விடாமல் மேலே நடந்து சென்று கொண்டிருக்கும்போது, ஓர் ஒளித்திரள் எதிரே வருவதைக் கண்டார்.
- 6-9. கோடி சூரியன்களைப் போலும் மின்னற் கூட்டத்தைப் போலும் பேரொளி வீசுபவர்; தேச மிகுந்தவர்; நீலமேக வண்ணத் திருமேனியர்; வாளிப்பான உடற்கட்டுடையவர்; சடைமூடி தரித்தவர்; கையில் வில்லும் கோடரியும் தாங்கியவர்; பிராணிகளை அழித்துக் கொல்லும் காலனைப் போன்றவர்; கார்த்தவீரியனைக் கொன்றவர்; செருக்கொண்ட ஷுத்திரியர்களை அடக்கியவர்; மற்றொரு யமனைப் போன்றவர் - இப்படிப்பட்ட பரசுராமன், தன் எதிரில் வந்திருப்பதைப் பார்த்ததுமே, பயத்தால் அதிர்ச்சியடைந்து, அர்க்யம் முதலிய உபசாரங்களை மறந்து, 'காப்பாற்றுங்கள், காப்பாற்றுங்கள்' என்று வேண்டினார்.
- 10,11. நெடுஞ்சாண்கிடையாகத் தரையில் விழுந்து, 'என் மகனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளியுங்கள்' என்று முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் தசரதனைப் பொருட்படுத்தாமல், ரகுல திலகம் ராமனைப் பார்த்து, 'கேடு கெட்ட ஷுத்திரியனே! ராமன் என்ற என் பெயரை வைத்துக் கொண்டு சுற்றி வருபவன் நீ தானே?' என்று, கோபத்தால் புலன்கள் புடைக்கக் கொடிய சொற்களைச் சொன்னார்.
12. 'நீ ஷுத்திரியன் என்பது உண்மையானால், என்னுடன் நேருக்கு நேர் சண்டைக்கு வா. ஏதோ ஒரு மிகப் பழைய, உளுத்துப்போன வில்லை ஒடித்துவிட்டு வீணாகப் பெருமைபட்டுக் கொள்கிறாய்!

செய்துவிட்டது! எந்த நோக்கத்துடன் கடுமையான நியமங்களைக் கடைப்பிடித்து நெடுந்தவம் செய்தீர்களோ, அதன் பலனைப் பெற்று விட்டீர்கள்! என்னுடைய சித்

13. 'ரகு வம்சத்தில் தோன்றியவனே! இதோ, என்னிடம் இருக்கும் விஷ்ணுவின் வில்லில் நீ நானேற்றிக் காட்டினால், (நீ, எனக்கு நிகரான வல்லமை படைத்தவன் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு) உன்னோடு போர் செய்ய உடன்படுவேன்.
14. 'இல்லையென்றால், இங்கே இருக்கும் உங்கள் எல்லோரையும் ஒழித்துக் கட்டுவேன்!... கூடித்திரியர்களை அழித்து ஒழிப்பவன் நான்!' என்ற அவருடைய பயங்கரமான சொற்களைப் பொறுக்க முடியாமல் பூமி நடுங்கிற்று.
- 15-17. எல்லோர் கண் முன்னாலும் இருள் சூழ்ந்தது. தசரத குமாரனும் மகா வீரனுமான ராமன் கோபத்துடன் அவரைப் பார்த்து, அவர் கையிலிருந்து வில்லைப் பிடுங்கி, வெகு எளிதாக நாண் பூட்டி, அம்பறாத்தாணியிலிருந்து ஓர் அம்பை எடுத்துக் கோர்த்து இழுத்து, பரசுராமரை நோக்கி, 'பிரும்மன்! இப்போது நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். என்னுடைய பாணத்துக்கு ஓர் இலக்கினைக் காட்டுங்கள். ஏனென்றால், இது வீண் போகாத பாணம்!
- 18,19. உங்களுடைய தவத்தால் பெறப்பட்ட நல்லுலகங்கள்; அல்லது, உங்களுடைய இரு பாதங்கள் - இவைகளில் எது என் பாணத்துக்கு இலக்கு? - என்பதை உடனே சொல்லுங்கள். ஆனால், எதுவும் பதில் சொல்லாமல், இவ்வுலகிலோ, மேலுலகிலோ ஓர் இடத்துக்கும் நீங்கள் செல்ல முடியாது. ஆம், இது என் ஆணை' - இவ்வாறு ஸ்ரீராமன் கூறியதும் பரசுராமர் ஆச்சரியமடைந்தார்; அவருடைய ஒளி குன்றியது. பழைய வரலாற்றை நினைத்துப் பார்த்து, 'ஸ்ரீராமா! பெருந்தோளனே! நீ தான் சர்வ வல்லமை படைத்த பகவான்; புராண புருஷர்; எங்கும் வியாபித்திருப்பவர்; உலக உற்பத்தி- இருப்பு - மறைவுக்குக் காரணபூதர் என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன். இளம் வயதில், தவத்தின் மூலம் விஷ்ணுவை ஆராதிக்கும் நோக்கத்துடன், புண்ணியத் தலமான சக்ர தீர்த்தம் என்னும் அழகான இடத்துக்கு நேராகச் சென்று, அலை பாயாத மனத்துடன் விஷ்ணுவைக் குறித்துத் தவமியற்றி, பரமாத்மா நாராயணனை மகிழ்வுறச் செய்தேன்.
23. ராகவா! என்னுடைய அருந்தவத்தினால் மகிழ்ந்த பகவான், மலர்ந்த தாமரை போன்ற முகத்தோடு, சங்கு - சக்ர - கதாதாரியாக என்முன்னே தோன்றி இவ்வாறு சொன்னார்.
- ஸ்ரீபகவான் சொன்னது
- 24-27. 'பிரும்மன்! தவத்தை நிறுத்திவிட்டு எழுந்திருங்கள். உங்களுடைய அருந்தவம் பலித்துவிட்டது! எந்த நோக்கத்துடன் கடுமையான நியமங்களைக் கடைப்பிடித்து நெடுந்தவம் செய்தீர்களோ, அதன் பலனைப் பெற்று விட்டீர்கள்! என்னுடைய சித் ஸ்வரூபத்தின் அம்சத்தைப் பெற்று, உன்னுடைய தந்தையைக் கொன்ற ஹேஹய குலத் தோன்றல் கார்த்தவீரியனைக் கொல்வீர்கள். பின்னர் மூவேழு தடவை கூடித்திரியக் கூட்டத்தைக் கொன்றொழித்து (அதனால் உங்களுக்கு வந்து சேரும்) மண்ணுலகம் முழுவதையும் கசியப் முனிவருக்குத் தானமாகக் கொடுத்துவிட்டு மனச்சாந்தி அடைவீர்கள். அழிவடையாத பரம்பொருளாகிய நான், திரேதாயுகத்தில் தசரத சக்ரவர்த்தியின் குமாரன் ராமனாகப் பிறந்து, பராசக்தி சீதையுடன் இணைந்து விளங்கும் போது நீங்கள் என்னைச் சந்திப்பீர்கள். இப்போது நான் தங்களுக்குக் கொடுக்கும் சிதம்சமான தேஜஸை அந்தச் சந்திப்பின்போது நான் மீண்டும் எனக்குள் இழுத்துக் கொள்வேன்.

28. அதன் பின்னர், பிரும்மாவினுடைய ஒரு நாள் முடியும் வரையில், உலகில் தவம் செய்து கொண்டிருப்பீர்' என்று சொல்லிவிட்டுப் பகவான் மறைந்து போனார்.
அவர் கூறியபடியே நான் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்தேன்.
29. அதே விஷ்ணு தான் தாங்கள் (என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்) ராமா! பிரும்மா பிரார்த்தித்துக் கொண்டதற்கிணங்கத் தாங்கள் இந்த மனிதப் பிறவி எடுத்துள்ளீர்கள். என்னிடமிருந்த தங்கள் சக்தி, மீண்டும் தங்களால் ஈர்க்கப்பட்டுவிட்டது.
30. நான் பிறவி எடுத்ததன் பயனைப் பெற்றுவிட்டேன்! பிரபு! பிரும்மா போன்றவர்களால் அடைய முடியாதவரும் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டவருமான தாங்கள், அடியேன் கண்ணுக்கு வசமாகி நிற்கிறீர்கள்! என்ன பேறு!
31. (மனிதப் பிறவி எடுத்திருந்தாலும் தங்களுக்கு) அக்ஞானத்தால் உண்டாகும் தோற்றம் முதலிய (தோற்றம் - இருப்பு - வளர்ச்சி - மாறுதல் - நலிதல் - அழிவு என்ற) ஆறு நிலைகள் இல்லை; எவ்வித மாறுதலுமற்றவர் தாங்கள்; முற்றும் முழுமையானவர்; போக்கும் வரவும் இல்லாதவர்.
32. தண்ணீரில் நுரைக்கூட்டம் போலவும், நெருப்பில் புகை போலவும், (தண்ணீரில் தோன்றும் நுரை, தண்ணீரை மறைக்கிறது; நெருப்பில் தோன்றும் புகை, நெருப்பை மறைக்கிறது.) தங்களையே ஆதாரமாகவும், செயல்படு பொருளாகவும் உடைய மாயை தான், தங்களையும் மறைத்து பல்வேறு வகையான காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. என்ன ஆச்சரியம்!
33. மாயையால் சூழப்பட்டிருக்கும் வரையில் மனிதர்கள் தங்களை அறிந்து கொள்வதில்லை. முழுமையான ஞானத்துக்கு எதிரான இந்த அவித்தை (மாயை), அது குறித்து ஆழ்ந்து ஆலோசிக்கும் வரையிலும் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும்.
34. அக்ஞானத்தால் தோன்றியுள்ள உறுப்புத் தொகுதியான உடல் முதலிய பல்வகை உருவங்களில் பிரதிபிம்பமாகக் காட்சிதரும் சிச்சக்தி, உயிர்ப் பிராணிகள் வசிக்கும் இவ்வுலகில் ஜீவன் என்று பெயரிட்டு அழைக்கப் படுகிறது.
35. 'தான்' என்ற பற்றுதல், உடல் - மனம் - பிராணன் - புத்திபோன்றவைகளில் எது வரையில் இருந்து வருமோ, அது வரையில், 'நானே செய்கிறேன்; நானே அனுபவிக்கிறேன்' என்பதான எண்ணமும், சுகதுக்கங்களில் ஒட்டுதலும் இருந்து கொண்டிருக்கும்.
36. ஆத்மாவுக்குப் பிறப்பு - இறப்பு முதலியன கிடையாது; புத்தியில் பிரகிருதியின் வேலை என்பதால் ஒரு போதும் ஞானம் என்பது கிடையாது. ஆனால், விவேகமின்மையால் (உண்மையில் இல்லவே இல்லாத) இவ்விரண்டையும் இணைத்து 'நான் ஒரு சம்சாரி' என்ற எண்ணத்தில் செயல்படுகிறான்.
37. குளிர்ந்த நீரை நெருப்பில் காய்ச்சினால், அது உஷ்ணமடைகிறது; உஷ்ணமான நெருப்பில் தண்ணீர் ஊற்றினால், அது குளிர்ந்து போகிறது. அதே போல, ஜடமான புத்தியுடன் சேதனான ஆத்மா இணையும்போது, புத்திக்குச் சேதனத் தன்மையும், ஆத்மாவுடன் ஜடமான புத்திசேரும்போது ஆத்மாவின் இயல்பு மறைந்து ('நானே செய்கிறேன்; நானே அனுபவிக்கிறேன்' என்ற) புத்தியின் ஜடத்தன்மையும் வெளிப்படுகின்றன.

38. தங்களுடைய அடியார் திருக்கூட்டங்களில் சேர்ந்து, இடைவிடாது பேரானந்தத்தை அனுபவிக்காத வரையில் உலக வாழ்க்கை என்னும் துயரக் குவியல்களைக் கடந்து செல்ல முடியாது.
39. அடியார் திருக்கூட்டங்களில் சேர்ந்ததும், தங்களிடம் ஆழ்ந்த பக்தி உண்டாகிறது; அதனால் மேலும் தீவிரமாகத் தங்களை உபாசிக்கத் தொடங்கியதும், மாயையானது மெல்ல நலிவடைந்து அழிய ஆரம்பிக்கிறது.
40. அப்படிப்பட்ட பக்தருக்குத் தங்களைப் பற்றிய முழுமையான ஞானம் உடைய ஒரு சத்குரு கிடைக்கிறார். அவரிடமிருந்து தத்வமஸி முதலிய உபநிடத மகா வாக்கிய உபதேசம் பெற்று (அவைகளின் உட்பொருளை ஆழமாகச் சிந்தித்துத்) தங்கள் பேரருளினால் (சம்சாரச் சுழலிலிருந்து) விடுதலை பெறுகிறார்.
41. ஆகவே, தங்களிடம் பக்தி இல்லாதவர்களுக்கு நூறு கோடி கல்ப காலமானாலும் விடுதலையோ, ஞானமோ அவற்றின் பயனான பிறும்மானந்த சுகமோ கிடைக்காது.
42. ஐயனே! ஒவ்வொரு பிறவியிலும் தங்கள் திருவடிகளில் பக்தி இருக்க வேண்டும்; பக்தியுடைய அடியார் திருக்கூட்டத் தொடர்பும் இருக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இவ்விரண்டின் மூலமாகத்தான் அக்ஞானம் அழிகிறது.
43. தங்கள் பக்தியிலேயே உறுதிபெற்றிருப்பவர்களும், பகவத் தர்மமாகிற அமுதத்தைப் பொழிகிறவர்களும் உலகத்தையெல்லாம் புனிதப்படுத்துகிறார்கள்; அப்படியிருக்கத் தாம் பிறந்த குலத்தில் தோன்றியவர்களை புனிதப்படுத்தவே செய்வார்கள் என்பதைத் தனியே சொல்லவும் வேண்டுமா?
44. அனைத்துலகங்களுக்கும் தலைவனே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம்; பக்திக்கு மகிழ்பவனே! நமஸ்காரம். பேரருளாளரே! எல்லையற்றவரே! ராமச்சந்திரா! தங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.
45. என் நற்கருமங்களின் பயனாகப் பெறப்பட்டுள்ள புண்ணியமான வானுலகங்கள் எல்லாம் தங்கள் பாணத்துக்கு இலக்காகட்டும். ராமா! தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.
- 46,47. கருணை நிறைந்த பகவான் ஸ்ரீராமன் மிகவும் மகிழ்ந்து, 'அந்தணரே! நான் உங்களிடம் திருப்தி அடைந்துள்ளேன். உங்கள் மனத்திலுள்ள விருப்பங்கள் எல்லாம் நிறைவேறும். இது குறித்து நீங்கள் ஐயப்பட வேண்டாம்'
- அப்போது, மனம் நிறைந்து, பிருகு குலத் தோன்றல் பரசுராமர், தசரத ராமனிடம் சொன்னார்:
48. 'மதுசூதனா! ராமா! என்னிடம் தங்களுக்குத் தயவு இருக்குமானால், தங்கள் அடியார் குழாத்துடன் உறவும், தங்கள் திருவடிகளில் உறுதியான பக்தியும் எனக்கு எப்போதும் இருக்க வேண்டும். (இதுவே என் விருப்பம்)
49. பக்திஇல்லாதவனானாலும் இந்தத் தோத்திரத்தைப் படித்து வருபவனுக்குத் தங்களிடம் பக்தியும் ஞானமும் ஏற்பட்டு, அவனுடைய கடைசி மூச்சுக் காலத்தில் தங்கள் நினைவும் இருக்கும். (என்று அருள்புரிக).
50. 'அவ்விதமே ஆகும்' என்று ராமன் சொன்னார். பரசுராமர், ராகவனை வலம் வந்து வணங்கி, ஆசியும் அனுமதியும் பெற்று, மகேந்திர மலையை நோக்கிச் சென்றார்.
51. மரணமடைந்து விட்ட ஒருவா, திரும்பவும் உயிர்பெற்று வந்தாற்போல (எந்தத் தீமையும் ஏற்படாமல திரும்பிவந்த) ராமனைக் கண்டு தசரதர் மிகவும்

மகிழ்ச்சியடைந்து மீண்டும் மீண்டும் மார்புறத் தழுவிக் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொழிந்தார்.

52. பின்னர், மனம் சமாதானம் அடைந்து அயோத்தியை அடைந்தார்.
- அங்கே தத்தம் மாளிகைகளில் தேவர்களுக்கு நிகரான ராம-லட்சுமண-பரத-சத்ருக்னர்கள் தத்தம் மனைவியோடு கூட சுகபோகங்களை அனுபவித்தார்கள்.
53. தாய்தந்தையர்களுக்கு மகிழ்ச்சி அளித்துக் கொண்டு, சீதையோடு கூடிய ராமன், வைகுண்டத்தில் லட்சுமி - நாராயணர் போல, இன்பத்தில் திளைக்கவாரம்பித்தார்கள்.
54. கைகேயியின் சகோதரனும் பரதனுடைய மாமனுமான யுதாஜித், தன்னுடைய கேகய நாட்டுக்குப் பரதனை அழைத்துச் செல்வதற்காக வந்தார்.
55. எதிரிகளை அடக்கும் பேராற்றல் கொண்ட தசரதர், யுதாஜித்தைத் தக்க முறையில் அன்புடன் உபசரித்து, பரதனையும் சத்ருக்னனையும் அவருடன் அனுப்பிவைத்தார்.
56. புலோமையின் மகளான சசீதேவியுடன் விளங்கும் இந்திரனைக் கண்டு, தேவர்களின் தாயார் அதிதி எவ்வாறு அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தாரோ, அவ்வாறே ராமனும் சீதையும் இணைந்திருப்பதைக் கண்டு, பேரானந்தப் பேரொளியில் கௌசல்யை மூழ்கினாள்.
57. பிறும்மா முதலிய லோகபாலர்களும் போற்றும் உயர்ந்த குணங்களை உடையவர்; உலக மக்களால் இசைக்கப்படும் பெரும் புகழ் கொண்டவர்; எல்லா மக்களின் சகலவிதமான ஆனந்தக் களிப்பின் முழு வடிவாய் அமைந்தவர்; எப்போதும் வளமைச் சிறப்போடு இருப்பவர்; மாறுதலற்றவர்; அளவில்லாத பெருமையுடையவர்; ஒருபோதும் மாயைக்குக் கட்டுப்படாதவர்; அப்படியிருந்தாலும், மாயைக்கு வசப்பட்ட மனிதரைப் போல நடந்து கொள்பவர்; எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவர் - இத்தகைய தேவதேவர், ஸாகேதபுரியில் சீதா-ராமனாக விளங்கி வருகிறார்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் பாலகாண்டத்தில்

ஏழாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

பாலகாண்டம் முற்றிற்று.

~~~~~

ॐ

அத்யாத்ம ராமாயணம்

அயோத்யா காண்டம்

முதலாவது ஸர்கம்

பகவான் ஸ்ரீராமனைக் காண்பதற்கு நாரதரிஷி வருகை

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1-3. ஒரு சமயம், தன்னுடைய அந்தப்புரத்தின் ஓர் அரங்கத்தில், ரத்தினமயமான சிம்மாசனத்தில், எல்லா அணிகலன்களும் அணிந்து, நீலோத்பலம் போன்ற கரும்பச்சை வண்ணமும், கௌஸ்துபமணி விளங்கும் மார்பும் அமைந்த ஸ்ரீராமன், நவரத்தினமிழைத்த கைப்பிடியுடைய சாமரத்தை சீதாதேவி வீசிக்கொண்டிருக்க, தாம்பூலம் சுவைத்தபடியே இனிய பேச்சுக்களால் மகிழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, ஸ்ரீராமனைக் காண்பதற்காக ஆகாயத்திலிருந்து நாரதர் அங்கே வந்து இறங்கினார்.
- 4,5. தூய படிகம் போல் ஒளிர்வரும், சரத்காலச் சந்திரன் போல் மாசற்றவரும் தேவர்களுக்கொப்பான தோற்றமும் கொண்ட நாரதர், தற்செயலாக அங்கு வந்ததைக் கண்டதும், பக்திமானாகிய ஸ்ரீராமன் உடனே சிம்மாசனத்திலிருந்து எழுந்து, மரியாதையுடன் கைகூப்பிக் கொண்டு, சீதையும் உடன்வர, தலை தரையில் படும்படியாகக் குனிந்து அவரை நமஸ்கரித்தார்.
6. உவகை பொங்க நாரதரைப் பார்த்து, 'முனிபுங்கவரே! எங்களைப் போன்ற சம்சாரிகளுக்கு, (தேவரிஷியான) தங்களைக் காண்பது மிக மிக அரிது!
- 7,8. 'என்னுடைய முற்பிறவிகளில் செய்த புண்ணியங்களின் பலன், இன்று என்னால் அடையப்பட்டு விட்டது (என்று கருதுகிறேன்.) முனிவரே, சம்சாரிகளுக்கும் சான்றோர்கள் சந்திப்பு (எப்போதாவது) கிடைக்கிறதல்லவா? ஆகவே, இப்போது தங்களைத் தரிசித்ததாலேயே நான் பெரும் பேறு பெற்றவனாகி விட்டேன். முனிசுவரரே! தங்களுக்கு நான் என்ன சேவை செய்ய வேண்டும்? சொல்லுங்கள், ஐயனே! நான் அதை நிறைவேற்றித் தருகிறேன்' என்றார்.
9. அடியார்களிடம் அன்புடைய ஸ்ரீராகவனைப் பார்த்து, 'ராமா!.... பாமரர்கள் கூறும் வார்த்தைகளால் தாங்கள் என்னை ஏன் குழப்புகிறீர்கள்?
10. அண்ணலே, 'நான் சம்சாரி' - என்று சொன்னீர்களே? - அது உண்மைதான். உலகத் தோற்றத்துக்கு மூலகாரணமான மாயாதேவி, தங்கள் இல்லத்தரசி அல்லவா?
11. 'தங்களுடன் இருப்பதாலேயே, பிரும்மா முதலிய பிரஜைகள் அவளிடம் உற்பத்தியாகிறார்கள். முக்குணங்களையுடைய மாயை, எப்போதும் தங்களைச் சார்ந்தே விளங்குகிறார்.

செய்து, தான் எல்லாம் நினைக்கொண்டுள்ளன. தங்களிடமே முற்றிலுமாக மறைகின்றன. ஆகவே, தாங்கள் தான் ஸர்வகாரணர்.

25. 'தங்களிடமிருந்து தான், உலகம் தோன்றியது; தங்களிடம் தான் எல்லாம் நிலைகொண்டுள்ளன. தங்களிடமே முற்றிலுமாக மறைகின்றன. ஆகவே, தாங்கள் தான் ஸர்வகாரணர்.
26. 'கயிற்றைப் பாம்பு என்று (தவறாகக்) காண்பது போல, ஆத்மாவை ஜீவன் என்று (தவறாகக்) கொள்வதால், பயம் ஏற்படுகிறது. 'நான் பரமாத்மா' என்ற (சரியான) சிந்தனை ஏற்பட்டதும், அச்சம்-துயரம் முதலியவற்றிலிருந்து விடுதலை கிடைக்கிறது.
27. 'ஏனென்றால், தாங்கள் தான், சின்மாத்ர ஜோதிஸ்வரூபமாக எல்லா உடல்களிலும் நிலைபெற்றிருந்து, அவைகளுடைய புத்தியைப் பிரகாசப்படுத்துகிறீர்கள். எனவே, தாங்கள் தான் அனைத்து உயிர்களிலும் ஆன்மாவாக உள்ளீர்கள்.
28. 'கயிற்றைப் பாம்பென்று கருதுவதைப் போல, ஜீவர்களின் அக்ஞானத்தால், உலகமனைத்தும் தங்கள் மேல் (தவறாக) ஏற்றப்படுகிறது. தங்களைப் பற்றிய மெய்யறிவு ஏற்பட்டதும், அவையெல்லாம் மறைந்து விடுகின்றன. ஆகவே, (மனிதப் பிறவி எடுத்துள்ளவர்கள்) எப்போதும் ஞானம் பயில வேண்டும்.
29. 'தங்கள் திருவடிகளில் பக்தியுடையவர்களுக்கு, நாளடைவில், மெய்யான ஞானம் உண்டாகிறது. ஆகவே, தங்களிடம் பக்தியுடையவர்களே, முக்தியடையத் தகுதியுடையவர்கள் அன்றோ!
30. 'நான், தங்கள் அடியார்க்கு அடியாரின் அடியார்க்குப் பணியாளன். அதனால், எனக்கு அருள் புரியுங்கள், பிரபு! என்னை மதிமயக்கமடையச் செய்யாதீர்கள்.
31. 'தங்களுடைய உந்தித் தாமரையில் தோன்றிய பிரும்மா, என்னுடைய தந்தை. ஆகவே, நான் தங்களுடைய (பிள்ளை வயிற்றுப்) பேரன்; பக்தன்; ராகவா! என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்'
32. இவ்வாறு கூறிவிட்டுப் பல தடவைகள் வணங்கி, ஆத்மானந்த அனுபவத்தின் வெளியீடாகக் கண்களில் நீர் பெருக, 'ஹீராமா, நான் பிரும்மாவினால் அனுப்பப்பட்டு (ஒரு செய்தியுடன்) வந்திருக்கிறேன்.
33. 'ராகவா! ராவணனைக் கொல்வதற்காகத் தாங்கள் பிறந்துள்ளீர்கள். (ஆனால், தற்சமயம் இங்கே நடந்து கொண்டிருப்பது, அந்த நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு உதவி செய்வதாக இல்லை.) நாட்டைப் பரிபாலிப்பதற்காக (இளவரசுப் பொறுப்பில்) தங்கள் தந்தை தங்களுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைக்கப் போகிறார்.
- 34-36. ராஜ்ய நிர்வாகச் செயல்களில் மூழ்கிப் போய் தாங்கள் ராவணனைக் கொல்ல வாய்ப்பின்றிப் போய் விட்டால், பூமண்டலத்தின் சுமையைக் குறைப்பதாகத் தாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிஎன்னாகும்? ராஜேந்திரா! அந்த வாக்குறுதியை உண்மையாக்குங்கள். ஏனெனில், தாங்கள் சத்தியத்தைக் காப்பாற்றுகிறவர்.'

இவ்வாறு நாரதரால் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்ட ஹீராமன், புன்முறுவல் செய்து, 'நாரதா! கேள்: என்னால் அறியப்படாத விஷயம் என்று ஏதேனும் இருக்கிறதா? (பிரும்மா, எனக்கு நினைவூட்டுவதற்காக உன்னை அனுப்ப வேண்டுமா?) முன்பு நான் செய்த பிரதிக்ஞையை நிறைவேற்றுவேன் என்பதில் சந்தேகமில்லை' என்றார்.

5-7. 'முனிசிரேஷ்டரே! தேவையான சாமான்களை ஒன்று சேகரியுங்கள். தாங்கள் சென்று, தக்க அறிவுரைகளை ராகவனுக்குக் கூறுங்கள். (நகரத்தின்) முக்கியமான இடங்களில், பல வண்ணக் கொடிகளும், பொன்மயமானதும் முத்துக்கள் கோர்க்கப்பட்டதுமான கண்கவர் தோரணங்கள் கட்டப்படட்டும்'.

பின்னர், சிறந்த அமைச்சரான சுமந்திரரை மன்னர் அழைத்து, 'நாளைய தினம் ரகுநந்தனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப் போகிறேன். அதற்காக வசிஷ்ட முனிவர் கேட்கும் எல்லாப் பொருட்களையும் சேகரித்துக் கொடுங்கள்' என்றார்.

8. 'அவ்விதமே செய்கிறேன்' என்று உவகையுடன் (மன்னனிடம்) கூறிவிட்டு, முனிவரைப் பார்த்து, 'நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?' என்று கேட்டார். மகாதேஜஸ்வியும் சிறந்த முனிவருமான வசிஷ்டர், அவரிடம் (பின்வருமாறு) கூறினார்:
- 9-11. 'நாளைக் காலையில், நடுக்கூடத்தில், பொன் அணிகலன்கள் அணிந்து அழகாக விளங்கும் பதினாறு கன்னிப் பெண்கள் நிற்கவேண்டும். (இந்திரனுடைய பட்டத்து யானை) ஐராவதத்தின் குலத்தில் தோன்றியதும் நான்கு தந்தங்களையுடையதும், தங்கம்-நவரத்தினங்களால் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான ஒரு யானை கொண்டு வரப்பட வேண்டும். புண்ணிய தீர்த்தங்களால் நிரப்பப்பட்ட பல ஆயிரக்கணக்கான பொற்கலசங்கள் வேண்டும். புதிய புலித் தோல்கள் மூன்று தருவிக்கப்பட வேண்டும். நவரத்தினங்கள் இழைத்த கைப்பிடியுடையதும், முத்து-மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான வெண்குடை வேண்டும்.
12. 'திவ்யமான மாலைகள், ஆடைகள், ஆபரணங்கள் வேண்டும். மிக்க மரியாதையோடு அழைத்து வரப்பட்ட முனிவர்கள், கையில் குசத்தை (தர்பத்தை) வைத்துக் கொண்டு அங்கே இருக்க வேண்டும்.
13. 'நர்த்தகிகள், உத்தமப் பெண்டிர்கள், பாடகர்கள், குழல் ஊதுவோர், பலவகை வாத்திய வல்லுநர்கள் ஆகியோர் அரசமாளிகையில் இசை முழங்கட்டும்.
- 14-16. 'யானை-குதிரை-தேர்-காலாள் ஆகிய நால்வகைப் படையினர், கையில் ஆயுதம் ஏந்தியவர்களாக வெளிப்புறத்தில் நிற்கட்டும். நகரத்திலுள்ள எல்லா திருக்கோவில் களிலும் பற்பல நிவேதனங்களோடு பூஜைகள் நடைபெறட்டும். (கோசலப் பேரரசின்) சிற்றரசர்கள் பலவகையான காணிக்கைகளோடு விரைவில் வந்து சேரட்டும்'.
- இவ்வாறு, (விழா ஏற்பாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட துறையின்) பொறுப்பு - அமைச்சரான சுமந்திரரிடம் உத்திரவிட்ட பின்னர், தவச்செல்வராகிய முனிவர், ரதத்தில் ஏறி ராகவனுடைய அழகிய மாளிகையை நோக்கித் தானே சென்றார்.
17. மூன்று கட்டுகளைக் கடந்து சென்று ரதத்திலிருந்து இறங்கினார்.
- 18-19. மன்னர் குலத்துக்கு ஆசாரியர் என்பதால், வாயிற்காப்பாளர்களால் தடுத்து நிறுத்தப்படாமல், நேராக மாளிகைக்கு உள்ளே சென்றார். ஆசாரியர் வந்திருப்பதை அறிந்த ராமன் வேகமாக வந்து, கைகூப்பி, எதிர்கொண்டழைத்து, அங்கங்கள் தரையில் படும்படியாக பக்தியோடு கூட விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பின்னாலேயே தங்கப் பாத்திரத்தில் தண்ணீருடன் ஜானகி அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.
- 20-21. (முனிவரை) ரத்ன சிம்மாசனத்தில் அமரச் செய்து, பணிவோடு கால்களைக் கழுவி, அந்த(ப் புனித) நீரை, சீதையின் தலையிலும், தனது தலையிலும் தெளித்துக் கொண்டு, 'தங்கள் திருவடி நீரை தலையில் ஏற்றதால் நான் பெரும் பேறு பெற்றவனானேன்!' என்றார், ஸ்ரீராமன்.

அவர் இவ்வாறு கூறியதும், புன்முறுவலுடன் முனிவர் புகன்றார் :

செவ்வாய்க்கிழமை

22. 'ராமப்ரபூ! உன்னுடைய திருவடி நீரை அணிந்து, மலைமகள் நாயகன் (சிவபெருமான்) புனிதமடைந்தார்; என்னுடைய தந்தை பிறும்மா கூட, உன் திருவடி நீரினால், அசுபங்கள் நீங்கப் பெற்றார்.
23. 'நீ இப்போது பேசிய உரை, உலக மக்களுக்கு உபதேசமாக மொழியப்பட்டது. பரமாத்மாவான நீ, லட்சுமியுடன் கூட, அவதரித்துள்ள (அனைத்து உலகங்களுக்கும் தலைவனான) ஈசுவரன் என்பதை நான் அறிவேன்.
24. 'ராகவா! தேவர்களுடைய காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகவும், அடியார்களின் பக்தி, பூரண பலனைப் பெற வேண்டுமென்பதற்காகவும், ராவண வதத்தை முன்னிட்டும் நீ இந்தப் பிறவி எடுத்துள்ளாய் என்பதை நான் அறிவேன்.
- 25,26. 'என்றாலும், தேவர்களுடைய காரியம் நல்லபடியாக நிறைவேற வேண்டும் என்பதால், இந்த ரகசியத்தை நான் வெளிப்படுத்தவில்லை. ரகுநந்தனா! மாயையை ஏற்றுக் கொண்டு நீ காரியங்களைச் செய்து வருவதைப் போலவே, நானும் - நீ, சிஷ்யன்; நான் ஆசாரியன் - என்ற உறவைக் காப்பாற்றி வருகிறேன்!... ஆசாரியர்களுக்கெல்லாம் ஆசாரியன் நீ; பிதிரர்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமான பிதாமகன், நீ.
- 27,28. '(எல்லார் இதயத்தினுள்ளும் விளங்கும்) அந்தர்யாமி, நீ; உலக விவகாரங்களை நடத்திச் செல்பவன்; புலன்களுக்குப் புலனாகாதவன். உன் விருப்பப்படியே, சுத்த ஸத்வமயமான சரீரத்தை ஏற்று, உன் யோகமாயையால், இந்த உலகத்தில் மனிதனைப் போல் தோற்றமளிக்கிறாய். (நான் செய்துவரும் இந்த) புரோகிதத் தொழில் வெறுக்கத்தக்கது; இழிவானது என்பதை நான் அறிவேன்.
29. '(நான் ஏன் இந்த வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொண்டேன்? - என்றால்) முன்னொரு காலத்தில், - பரமாத்மா, இஷ்வாகு வம்சத்தில் ராமனாகப் பிறக்கப் போகிறார் - என்று பிறும்மா கூறியதை நான் தெரிந்து கொண்டேன்.
30. 'ராமா! உன்னோடு தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்காக, இழிந்த தொழிலே யானாலும், உன் (குலத்துக்கு) ஆசாரியனாக இருக்கும் பொறுப்பை ஏற்றேன்.
- 31,32. 'ரகுநந்தனா! இப்போது என்னுடைய விருப்பம் பலித்து விட்டது. (உன்னோடு நெருங்கிய தொடர்பு கிடைத்து விட்டதே!) ரகுநாயகா, குருவுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனிலிருந்து விடுபட்டு விட நீ விரும்பினால், உன் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதும், எல்லா மக்களையும் மோஹமடையச் செய்வதுமான மகாமாயை, என்னை ஆட்கொண்டு விடாமலிருக்கும்படி அருளினாலே போதும்.
- 33-35. 'இப்படியெல்லாம் (தேவ ரகசியத்தை) நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்ததால், பேசிவிட்டேன்! இனி, வேறு எங்கும் இதுபற்றிப் பேசமாட்டேன்.
- 'ராகவா! - நாளையதினம், இளவரசுப் பதவியில் நீ முடிசூட்டப்படப் போகிறாய் - என்ற தகவலைத் தெரிவிப்பதற்காக, மனனர் தசரதரால் அனுப்பப்பட்டு, உன்னிடம் நான் வந்திருக்கிறேன். இப்போது, சீதையும் நீயும், முறைப்படி நோன்பிருக்க வேண்டும். ராமா, நீ தூயவனாக, தரையில் படுத்து, புலன்களை வென்று விரதமிருக்க வேண்டும். சரி, இப்போது நான் மன்னரிடம் செல்கிறேன். நாளையதினம் நீ அங்கு வந்து சேருவாய்'
- 36-38. ராஜகுரு வசிஷ்டர், இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, ரதத்தில் ஏறி விரைவாகச் சென்றார். (அவா சென்றதும்) ஸ்ரீராமன் லட்சுமணனைப் பார்த்துப் புன்முறுவலித்து, 'லட்சுமணா! நாளையதினம் எனக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டப்படப் போகிறது!

இதில், நான் வெறும் நிமித்தம் மட்டுமே! ஆனால், எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கப் போகிறவன் நீ. என்னுடைய (உடலுக்கு) வெளியிலுள்ள பிராணன் அல்லவா, நீ!... இதைப் பற்றி, மேலும் நீ சிந்தித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டாம்' என்றார். பின்னர், வசிஷ்டர் சொல்லிவிட்டுப் போனபடியே உபவாசம் முதலிய நோன்புகளை மேற்கொண்டார்.

ராம பட்டாபிஷேகத்தைப் பற்றி வசிஷ்டரிடம் மன்னர் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருவன், உடனே சென்று பட்டணத்து மக்களிடமும் ராமனுடைய அன்னை கௌசல்யை, சுமித்திரை ஆகியோரிடமும் தெரிவித்து விட்டான்.

பின்னர், மகனிடம் பெரும் பாசமுடைய கௌசல்யை, நிறைந்த மனத்துடன், ராமனுக்குச் செல்வச் செழிப்பு ஏற்படுவதற்காக, லட்சுமிதேவியை வழிபட்டாள்.

‘தசரதர், சத்தியம் பேசுபவர்; கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுபவர். ஆனால், கைகேயின் வசப்பட்டவர்; காமம் மிக்கவர். (அதனால்) அவர் என்ன தான் செய்வாரோ?’ என்ற கவலைக்குள்ளாகி, தூர்காதேவியை வழிபட்டாள்.

46. 'அடுத்து, மங்களமானவளே! (முடிசூட்டலுக்குத்) தடை ஏற்பட்ட பின்னர் தேவலோகத்துக்குத் திரும்பி வருவாயாக!' என்றார்கள்.

‘அவ்விதமே செய்கிறேன்’ என்று சொல்லிவிட்டு, அவர்கள் கூறியபடியே, முதலில் மந்தரையினுட் புகுந்தாள்.

47,48. உடலில், மூன்று கோணல்களையுடைய அந்தக் கூனி, மாளிகையின் மேல்மாடிக்கு ஏறி, முன்புற அங்கணத்துக்கு வந்து, நகரம் முழுவதிலும் பார்வையைச் செலுத்தி, எல்லா முக்கிய இடங்களும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டு, தோரணங்களும் பதாகைகளும் கட்டப்பட்டுத் திருவிழாக் கோலம் பூண்டிருப்பதைக் கண்டு வியப்புடன் கீழே வந்தாள்.

49. அங்கே, கண்ணிலபட்ட ஒரு செவிலியைப் பார்த்து, 'என்னம்மா, பட்டணம் முழுக்க அலங்காரமா இருக்கு? ரொம்ப சந்தோஷமா, விதம் விதமா விழாக் கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கா, கௌசல்யா தேவி?...

50-55. 'பலவிதமான ஆடைகளை வேதியப் பெரியோர்களுக்குத் தானம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கா?' என்று கேட்டாள்.

அதற்கு, அந்தச் செவிலி, 'நாளைக்கு ராமச்சந்திரனுக்குப் பட்டாபிஷேகம்!... அதனாலே, இப்போதிருந்தே பட்டணம் அமார்க்களப்பட்டுக் கொண்டிருக்கு!' என்றாள். இதைக் கேட்டதும், விரைந்து சென்று, மஞ்சத்தில் தனியே வீற்றிருந்த, அகன்ற

கண்களையுடைய கைகேயியைப் பார்த்து, 'என்னடி, முட்டாளே! துரதிருஷ்டசாலி!... தூக்கம் என்ன வேண்டிக் கிடக்கு? - பெரிசா ஆபத்து வந்திருக்கிறது கூட உனக்குத் தெரியல்லே? ரொம்ப அழகின்னு கர்வப்பட்டாயே? மதம் கொண்ட மாதிரி, நடப்பே. (எல்லாம் போச்சுடி!) ராஜாவோட உத்திரவுப்படி, நாளைக்கு ராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகமாம்...' என்று சொன்னாள்.

இதைக் கேட்டதும், கைகேயி உடனே எழுந்து, நவரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட தங்க ஓட்டியாணத்தை அவளிடம் கொடுத்தாள். 'சந்தோஷமான சமாசாரத்தை ஏதோ துக்ககரமான செய்திபோல் சொல்கிறாயே?

56. 'பரதனைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவன் ராமன்! எனக்குப் பிரியமானவைகளைச் செய்வான்; அன்பாகப் பேசுவான்; கௌசல்யையும் என்னையும் சமமாகவே மதிக்கிறான்; எப்போதும் எனக்குச் சேவை செய்கிறான்!

57. 'அறிவு கெட்டவளே! ராமனால் நமக்கு என்ன பயம் ஏற்படும்? அதைக் கொஞ்சம் எனக்குச் சொல்லேன்' என்றாள்.

இதைக் கேட்டதும், சரஸ்வதிதேவி புகுந்து விட்டதன் காரணமாக, அந்தக் கூனி ராமனிடம் விரோதம் கொண்டு மிகவும் துயரமடைந்தாள்.

58. 'நான் சொல்வதைக் கேள்: உண்மையிலேயே உனக்குப் பேராபத்து வந்திருக்கிறது. உன்னை மகிழ்ச்சிப்படுத்துவதற்காக எப்போதும் இனிய சொற்களையே மன்னர் பேசுகிறார்.

59. 'காமவெறி கொண்டவரும் பொய் பேசுவருமான அவர், வெறும் சொற்களால் உன்னிடம் குலாவிவிட்டு, ராமனைப் பெற்றெடுத்த தாயாருக்கே நிறையக் காரியங்களைச் செய்து கொடுக்கிறார்.

60. 'இதை (பட்டாபிஷேகத்தை) மனத்திற்குள் வைத்துக் கொண்டே, உன்னுடைய பிள்ளை பரதனை, தம்பியோடு கூட, மாமன் வீட்டுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்.

61. '(இந்த ஏற்பாட்டினால்) சுமத்திரைக்கு நன்மையே நடக்கப் போகிறது. (ஏனென்றால்,) லட்சுமணன், எப்போதும் ராமனை அனுசரித்துப் போகிறவன். அதனால், (ராமனுடன் சேர்ந்து) ராஜபோகங்களை அவன் அனுபவிக்கப் போகிறான்!

62. 'பரதனோ, ராமனை அண்டியவனாக நிற்கப் போகிறான்!... ஒரு வேளை, பட்டணத்திலிருந்தே அவன் வெளியேற்றப்படலாம்! அல்லது, கூடிய விரைவில் உயிரை வாங்கி விடலாம்.

63. 'கௌசல்யைக்கு, ஓர் அடிமையைப் போல, நித்தமும் நீ ஊழியம் செய்வாய்! இப்படி ஒரு சக்களத்தியிடம் அவமானப்படுவதை விட உயிரைப் போக்கிக் கொள்வதே மேல்!

64. 'அதனால், பரதன் பட்டாபிஷேகத்துக்கும், ராமன் பதினான்கு வருடம் காட்டில் வசிப்பதற்கும் இப்போதே உடனேயே முயற்சி செய்.

65. 'உன்னுடைய புதல்வன் எவ்வித எதிர்ப்பும் இல்லாமல், எல்லோராலும் ஏற்கப்படக்கூடிய விதத்தில் அரசனாவதற்காக, என்னால் முன்னரே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ள வழியை நான் உனக்குச் சொல்கிறேன்.

66-69. 'பேரழகியே! முன்னொரு காலத்தில், தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போர் நடந்தபோது, மகாரதனும் வில்லாளியுமான தசரதன், தேவேந்திரனால் வேண்டிக்

கொள்ளப்பட்டபடி, தன்னுடைய சேனையோடும், உன்னோடும் போர்க்களத்துக்குப் போனார். வில்லேந்திய அசுரர்களுடன் போர் புரிந்து கொண்டிருந்தபோது, அவர் ஏறியிருந்த தேர்ச் சக்கரத்தின் அச்சாணி உடைந்து போய்க் கீழே விழுந்து விட்டது. அவர் அதை அறியவில்லை. (ஆனால், நீ அதைப் பார்த்து விட்டாய். ரதத்தின் சக்கரம் கழன்று விட்டால், ரதம் கவிழ்ந்து, தசரதன் உயிருக்கே ஆபத்து ஏற்படக்கூடும் என்பதை உணர்ந்து) கணவரின் உயிரைக் காப்பாற்றுவதில் துடிப்புடன் இருந்த நீ, மிகவும் தைரியத்துடன், ஆப்பு இருந்த ஓட்டையில் கையை நுழைத்து வெகுநேரம் அப்படியே இருந்தாய். எதிரிகளை அடக்குபவரான தசரதர், அசுரர்களையெல்லாம் கொன்றபின்பு தான் உன்னைப் பார்த்தார்.

70. 'அவர் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, உன் வீரச்செயலால் மிகவும் மனமகிழ்ந்து, உன்னைக் கட்டியணைத்து, 'உனக்கு வரம் கொடுக்க விரும்புகிறேன். உன் மனத்தில் என்ன தோன்றுகிறதோ, அதைக் கேள்.
- 71,72. 'இப்போது இரண்டு வரங்களைக் கேள்' என்று அரசரே சொன்னார். அப்போது நீ, 'அரசே! தாங்கள் எனக்குக் கொடுக்க விரும்பும் இரண்டு வரங்களும் தங்களிடமே பத்திரமாக இருக்கட்டும்! எனக்கு எப்போது தேவைப்படுகிறதோ அப்போது அந்த இரண்டு வரங்களையும் தாருங்கள்' என்று சொன்னாய்.
73. 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிய மன்னர், 'அன்புடையாளே! இப்போது, போர்க்களத்தில் நாம் தங்கியிருக்கும் இடத்துக்குச் செல்வாய்' என்றார்.
- இந்த வரலாற்றை, முன்பே நீ எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறாய். அது, இப்போது என் நினைவுக்கு வந்தது.
- 74-80. 'என் ஆசைக்குரிய பெண்ணே!... அதனாலே, தாங்க முடியாத கோபத்தோடு, உடனே நீ கோபகிருஹத்துக்குப் போய்விடு. எல்லா ஆபரணங்களையும் கழற்றி நாலாபக்கத்திலும் வீசி எறிந்துவிட்டு, உன் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதாக மன்னன் உறுதிசூறும் வரையில், தரையில் படுத்துக் கொண்டு வாயை மூடிக் கொண்டிரு'.

முக்கோணல் கூனியால் கூறப்பட்டவைகளைக் கேட்ட கேகயன் மகள், தீயவள் சேர்க்கையால் மனம் திரிந்து, அவள் சொல்லியவையெல்லாம் உண்மையே என்று நம்பி, தனக்கு நன்மை இல்லாததை நன்மையாக எண்ணினாள். மனமகிழ்ந்த கைகேயி, அவளைப் பார்த்து, 'இப்படிப்பட்ட யோசனைகள் உனக்கு எவ்வாறு தோன்றுகின்றன? கோணல் அழகியே! நீ இவ்வளவு பெரிய புத்திசாலியாக இருப்பாய் என்பது எனக்குத் தெரியாமலே போய்விட்டது!... என் உயிருக்கு இனியாளே! என்னுடைய அன்புக்குரிய மைந்தன் பரதன் மன்னனாகிவிட்டால், உனக்கு நூறு கிராமங்களைப் பரிசளிக்கிறேன்!' என்று சொல்லிவிட்டு, ஆத்திரத்தோடு கூட, உடனே கோபகிருஹத்தில் புகுந்து, எல்லா நகைகளையும் கழற்றி நாற்புறமும் வீசி எறிந்து, நொந்து போனவளாய், நெந்து போன புடவையை உடுத்திக் கொண்டு, தரையில் வீழ்ந்து, 'கூனியே, கேட்டுக் கொள்! ராமன் காட்டுக்குப் போகும் வரையில் நான் இப்படியே படுத்துக் கிடப்பேன்; அவன் போகாவிட்டால் உயிரையும் விடுவேன்' என்றாள்.

81. 'நிச்சயமாக அப்படியே செய். உனக்கு நல்லதே உண்டாகும்' என்று சொல்லிவிட்டுத் தன் இருப்பிடத்துக்குப் போய் விட்டாள். கூனி. கைகேயியும், கூனி கூறியபடியே செய்தாள்.

1. மன்னர் தசரதர், ஸ்ரீராமனுக்கு நிகழவிருக்கும் மேலான மங்கலச் சடங்கினை சிறந்த முறையில் நடத்துவதற்காக, தேவையான உத்திரவுகளை அமைச்சர்களுக்கும் மக்கட் தலைவர்களுக்கும் வழங்கிவிட்டு, ஆனந்தமாய்த் தன் மாளிகைக்குள் (கைகேயியின் அரண்மனைக்குள்) புகுந்தார்.
- 2-4. அங்கு, தன் மனத்திற்கினிய மனையானைக் காணாமல், 'ஏன் இப்படி?' என்று மனம் கலங்கினார். 'எப்போதும், நான் மாளிகைக்குள் புகுந்ததுமே, அழகியான அவள், இளம் முறுவலுடன் என்னை நோக்கி வருவாளே? அவ்வியல்புடைய அவள் இப்போது கண்ணில் படவில்லையே?' என்று, தனக்குள் எண்ணி, மிகவும் துடிக்கும் நெஞ்சத்துடன் பணிப்பெண்களைப் பார்த்து, 'உங்கள் அழகிய எஜமானி அம்மாள் எங்கே? என்னிடம் அன்பு கொண்டவளும் இனிய தோற்றமுடையவளுமான அவள், எப்போதும் போல், என்னை எதிர்கொண்டழைக்க வரவில்லையே?' என்று கேட்டார்.
5. அதற்கு, அவர்கள், 'என்ன காரணமோ தெரியவில்லை - கோபக்ருஹத்திற்குள் சென்று விட்டார்கள். தாங்கள் அங்கே சென்று தெரிந்து கொள்ளலாம்' என்றார்கள்.
6. இவ்வாறு பதில் சொல்லப்பட்ட மன்னர், பயத்தால் நடுங்கி, அவள் அருகில் சென்று, உட்கார்ந்து, தன் கைகளினால் அவள் உடம்பை மெல்ல வருடியபடி சொன்னார் :
7. 'அஞ்சும் இயல்பினளே! மிகச் சிறந்த கட்டில்களை விட்டுவிட்டு, தரையில் விழுந்து கிடக்கிறாயே? (வாய் திறந்து) என்னுடன் நீ பேசாமல் இருப்பதே, என்னை வாட்டி எடுக்கிறது...
8. 'நகைகளையெல்லாம் கழற்றிவிட்டு, மலிவான ஆடையை அணிந்து கொண்டு தரையில் கிடக்கிறாய். ஏன் என்று சொல்லு. உன்னுடைய எல்லா ஆசைகளையும் நான் நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்.
9. 'உனக்குக் கெடுதல் செய்தது - ஆணோ, பெண்ணோ - யாராக இருந்தாலும் சரி, அவனுக்கு மரணதண்டனை கூடக் கொடுப்பேன். சந்தேகமே படாதே.

10. 'தேவி! நான் என்ன செய்தால் உனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகுமோ, அதை என்னிடம் சொல்லு. செய்தற்கரியதாயினும் அதனை நொடிப் பொழுதில், இப்போதே செய்து முடிக்கிறேன்.
11. 'நான் உன்னிடம் மனப்பூர்வமாக அன்பு கொண்டிருக்கிறேன்; உன் (அன்பு) பிடியில் சிக்கியிருக்கிறேன் - என்பதுதான் உனக்குத் தெரியுமே? அப்படியிருந்தும் என்னை வேதனைப்படுத்துகிறாய். வீணாக இப்படிப்பட்ட (கோபக்ருஹத்தில், தரையில் படுத்து, முகம் கொடுத்துப் பேசாமலிருப்பது போன்ற) முயற்சி ஏன் செய்கிறாய்?
12. 'சொல்லு. உனக்குப் பிரியமானதைச் செய்யும் எந்த ஏழையைப் பணக்காரனாக்க வேண்டும்? அல்லது, உனக்குக் கேடு விளைவித்த எந்தச் செல்வந்தனை, நொடிப் பொழுதில், பொருளற்றவனாகச் செய்ய வேண்டும்?
13. 'அல்லது, யாரையாவது கொலை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறாயா? அல்லது கொலைத் தண்டனை பெற்றவனை விடுவிக்க விரும்புகிறாயா?... இப்படியெல்லாம் வரிசையாகச் சொல்லிக் கொண்டே போவானேன்? அன்புடையவளே! உனக்காக என் உயிரை வேண்டுமானாலும் கொடுப்பேன்....
14. 'என் உயிரைக் காட்டிலும் மிகவும் பிரியமானவன், தாமரைக்கண்ணன் ராமன். அவன்மேல் ஆணையாகச் சொல்கிறேன் - உன் விருப்பம் எதுவோ, அதைச் செய்கிறேன்.'
15. இவ்வாறாக, ராமன்மேல் ஆணையிட்டு அரசன் கூறியதைக் கேட்டவுடன், கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு, மன்னனைப் பார்த்து, அவள் மெல்லக் கூறினாள்:
16. 'நீங்கள் ஸத்யப்ரதிஞ்ஞர் (கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுபவர்.) அத்துடன், (ராமன் மேல்) ஆணையிட்டுச் சொல்கிறீர்கள், (என்பதால் உங்களை நம்புகிறேன்.) நான் கூறப்போகும் விருப்பங்களை நீங்கள் உடனே நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும்.
17. முன்னர் நடந்த தேவாசுரப் போரில், நீங்கள் என்னால் காப்பாற்றப்பட்டீர்கள். அப்போது, மனம் மகிழ்ந்த நீங்கள் எனக்கு இரண்டு வரங்களைக் கொடுத்தீர்கள்.
- 18,19. நல்ல நியமங்களை கடைப்பிடிப்பவரே! அந்த இரண்டு வரங்களையும் உங்களிடமே வைத்திருக்கிறேன்.
- அந்த இரண்டில், ஒரு வரத்தின்படி, இப்போது சேகரம் செய்து வைக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களைக் கொண்டே என்னுடைய அன்புக்குகந்த மைந்தன் பரதனை, இளவரசுப் பட்டத்தில் முடிசூட்டுங்கள். மற்றொரு வரத்தின்படி, ஸ்ரீமானான ராமன், உடனே தண்டகாரண்யம் செல்ல வேண்டும்.
20. முனிவர்களைப் போல் தவ வேடம் பூண்டு, சடாமுடியும், மரவுரியும் அணிந்து, கிழங்கு-வோர்-பழங்களையே உணவாகக் கொண்டு பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிக்க வேண்டும்.
21. அந்தக் காலகெடு முடிந்ததும், (அயோத்திக்குத்) திரும்பி வரட்டும்; அல்லது, அவன் விரும்பினால், காட்டிலேயே இருக்கட்டும்!... தாமரைக் கண்ணனான ராமன், பொழுது விடிந்தவுடன் காட்டுக்குப் புறப்பட வேண்டும்.
22. இதில் ஏதேனும் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டால, உங்கள் எதிரிலேயே உயிரை விட்டுவிடுவேன்... நீங்கள் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுங்கள். சரி, இவ்வளவு தான் என ஆசை

செய்யுள்: கைகேயி மருந்து கேட்ட மாமன்னன், வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்ட மாமலை போல் தரையில் வீழ்ந்தான்.

23. ரோமத்தைக் குத்திட்டு நிற்கச் செய்யும் பயங்கரமான இந்த வார்த்தைகளைக் கைகேயிடமிருந்து கேட்ட மாமன்னன், வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்ட மாமலை போல் தரையில் வீழ்ந்தான்.

24-27. பிறகு, கண்களை மெல்லத் திறந்து, அச்சத்துடன் துடைத்துக் கொண்டு, 'நான், ஏதேனும் கெட்ட கனவு கண்டேனா? அல்லது, என் புத்திபேதலித்து விட்டதா?' என்று சிந்தித்து, பெண்புலியைப் போல சீறிக் கொண்டு எதிரே நின்ற மனைவியைப் பார்த்து, 'இனியவளே! என் உயிரையே பறிக்கக்கூடிய சொற்களை ஏன் பேசுகிறாய்? கமலக்கண்ணனான ராமன், உனக்கு என்ன தீங்கு செய்தான்? ராமனுடைய நல்ல குணங்களை, இரவு-பகலாக என்னிடம் விவரித்து, 'கௌஸல்யையும் என்னையும் சமமாகவே மதித்து, எனக்குச் சேவை செய்கிறான்!' என்றெல்லாம், முன்பு சொல்வாயே? இப்போது ஏன் வேறு மாதிரியாகப் பேசுகிறாய்?

28. 'உன் மகனுக்காக, அரசாட்சியை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்; ராமன் இங்கு அரண்மனையிலேயே இருக்கட்டும்... அழகியவளே! ('வாமே' என்ற வடமொழிச் சொல்லுக்கு, 'தடுமாறும் சிந்தையாளே! என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.) ராமனைக் கண்டு நீ அச்சப்படத் தேவையில்லை. என்னுடைய இந்த வேண்டுகோளை ஏற்று எனக்கு அருள்புரி...'

29. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, கண்களில் நீர் வழிய, அவளுடைய பாதங்களில் வீழ்ந்தான், தசரதன். அந்தோ! கண்கள் சிவக்க, அந்தக் கைகேயி, இவ்வாறு பதில் சொன்னாள்:

30. 'பேரரசரே! நீங்கள் ஏன் சித்தம் தடுமாறுகிறீர்கள்? ஒரு வாக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அதற்கு எதிராகப் பேசுகிறீர்கள். கொடுத்த வாக்கைப் பொய்யாக்கினால் நீங்கள் நரகத்துக்குத் தான் போவீர்கள்...

31. '(மான்)தோலும் மரவுரியும் அணிந்து கொண்டு, பொழுது விடிந்ததும், ராமசந்திரன் காட்டுக்குப் புறப்பட்டுச் செல்லாவிட்டால், நான் தூக்குப் போட்டுக் கொண்டோ, விஷத்தை அருந்தியோ, உங்கள் எதிரிலேயே என் உயிரை விடுவேன்!...

32. 'எல்லா சபைகளிலும், - நான் சத்தியப் பிரதிக்குன் - என்று, உலகோர் முன் ஆடம்பரமாகப் பேசுகிறீர்கள். அத்துடன், இப்போது, ராமன்மேல் ஆணையிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எனக்குக் கொடுத்த வரங்களை நிறைவேற்றாவிட்டால், நரகத்துக்குப் போவீர்கள்...'

33. மனைவியால் கூறப்பட்ட இம்மொழிகளைக் கேட்ட மன்னர், துயரக் கடலில் மூழ்கி, உணர்விழந்து, உயிரிழந்தாற்போல் மூர்ச்சித்துத் தரையில் வீழ்ந்தார்.

34. அந்த இரவு வேளை, இவ்வாறான துயரங்கள் காரணமாக ஒரு வருஷ காலம் போல் நீடித்தது. பின், அருணோதய காலத்தில் துதிபாடல்கள் வந்து, அரசனைத் துயிலெழுப்புவதற்காக இசை பாடினார்கள்.

35-37. கோபம் நிரம்பியிருந்த கைகேயி அவர்களையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்தினாள்.

பொழுது விடிந்ததும், (மாளிகையின்) நடுக்கட்டுக்கு, அந்தணர்-க்ஷத்திரியர்-வணிகர்-முனிவர்-கன்னியர் முதலானோர் வந்து கூடினார்கள். குடை-சாமரம்-சிறந்த யானை-குதிரை முதலியவைகளும் மற்றும் பல உத்தமப் பெண்டிரும் நகரத்தார்களும் கிராமத்தார்களும் கூடினார்கள்; வசிஷ்டருடைய ஆணைப்படி, பட்டாபிஷேகத்துக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருட்களும் அங்கே வந்து சேர்ந்தன.

38-41. (அயோத்தியில்) பெண்கள் - குழந்தைகள் - முதியோர் எவரும் (அந்த) இரவில் தூங்கவேயில்லை. பட்டாடை, நகைகள் அணிந்து, கிரீடமும் கைவளையும்கொள்ளத்துப ஆபரணமும் விளங்க சியாமவண்ணனும் நூறு மன்மதர்கள் போல் பேரழகு வாய்ந்தவனுமான ஸ்ரீராமன், அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு, எல்லா லட்சணங்களும் பொருந்திய லட்சுமணன் வெண்குடை பிடித்துவர, புன்முறுவலுடன் (பட்டத்து) யானை மீதேறி பவனி வரும் காட்சியை எப்போது காணப் போகிறோம்! காலைப்போது தான் எப்போது விடியப் போகிறது?' என்று நகரமாந்தர் எல்லோரும் பெரும் தவிப்பில் மூழ்கியிருந்தார்கள்.

42. 'மன்னர், ஏன் இன்னும் எழுந்திருக்கவில்லை?' என்று சிந்தித்தபடி, அரசன் இருந்த (கைகேயியின்) மாளிகை நோக்கி மெல்லச் சென்றார், சுமந்திரர்.

43. தலை தாழ்த்தி அவரை வணங்கி, 'வாழ்க, வாழ்க'வெனக் கூறி, பெருந்துயரத்தில் மன்னர் ஆழ்ந்திருப்பதைப் பார்த்து, (அருகிலிருந்த) கைகேயியைப் பார்த்துக் கேட்டார்:

44.45. 'கைகேயி தேவி! வாழ்க... மன்னர், கவலையுற்றிருப்பவர் போல் காணப்படுகிறாரே, ஏன்?'

அதற்கு விடையாக, 'மன்னர், இரவு முழுவதும் தூங்கவில்லை. ராமா.. ராமா.. ராமா.. என்று (புலம்பியபடி) ராமனையே சிந்தித்துக் கொண்டு கண் விழித்திருந்ததால், உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்டவர் போல் மன்னர் காணப்படுகிறார். 'மன்னர் உன்னைப் பார்க்க விரும்புகிறார்' என்று சொல்லி, சீக்கிரமாக ராமனை அழைத்து வாருங்கள்' என்றாள்.

46. 'அம்மணி! அரசர் வாய் மூலமாக இந்த உத்திரவைக் கேட்காமல் நான் எவ்வாறு செல்வேன்?' என்றார். அமைச்சரின் இந்த மொழிகளைக் கேட்ட மன்னர், அவரை நோக்கி,

47-49. 'சுமந்திரா, ராமனைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். அந்த அழகனை அழைத்து வா' என்று சொன்னார்.

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடன், விரைவாக ராம மாளிகைக்குச் சென்று, எங்கும் தடுத்து நிறுத்தப்படாமல், நேராக உள்ளே சென்று, அவசரமாக ராமனிடம் சொன்னார்: 'தாமரைக்கண்ணனே! ராமா! வாழ்க. உன் தந்தையின் இருப்பிடத்துக்கு இப்போதே என்னுடன் வா. அரசர், உடனேயே உன்னைப் பார்க்க விரும்புகிறார்' என்றவுடன், பரபரப்புடன் தேரில் ஏறி சடுதியில் சென்றார்.

50-52. தேரோட்டியோடும், லட்சுமணனோடும் சென்ற ராமன், (கைகேயியின் அரண்மனையில்) இரண்டாம் கட்டிலிருந்த வசிஷ்டர் முதலியோரைப் பார்வையாலேயே வணங்கிவிட்டுத் தந்தையை நெருங்கி அவர் திருவடிகளில் வணங்கினார். ராமனைத் தழுவிக்கொள்வதற்காகத் துடிப்புடன் எழுந்த மன்னர் கைகளை நீட்டி, ராமா - என்று அழைத்தபடியே துக்கம் தாளாமல் அப்படியே கீழே விழுந்தார். ஹா.. ஹா... என்று நெஞ்சம் பதற அரற்றிக் கொண்டு, விரைந்து அவரைத் தூக்கியணைத்துத் தன் மடியில் கிடத்திக் கொண்டார், ராமன்.

53. அரசர் மூர்ச்சையடைந்து விட்டதைக் கண்டு அந்தப்புரத்துப் பெண்கள் அனைவரும் அழத் தொடங்கினார்கள். அழகைக் குரலைக் கேட்டு, (இரண்டாம் கட்டிலிருந்து

செவ்வெழுத்துக்களின் தனியிடமான அந்த உள்கட்டுக்கு) வந்து, வசிஷ்டரும், 'ஏன் அழுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்.

54,55. 'அரசருடைய துயரத்துக்கு என்ன காரணம்?' என்று கேட்ட ராமனைப் பார்த்துக் கைகேயி சொன்னாள்:

'நீயே தான் காரணம், ராமா! மன்னருடைய துயரம் அடங்கவேண்டுமானால், அவருக்கு விருப்பமான ஒரு காரியத்தை நீ செய்தாக வேண்டும்.

56. 'நீ சத்தியம் தவறாதவன். ஆகவே, - கொடுத்த வாக்கை நிறைவேற்றுபவர், நமது மன்னர்! - என்று ஏற்பட்டுள்ள நற்பெயரை நிலைநாட்டு.

'முன்னொரு சமயத்தில், மலர்ந்த உள்ளத்தோடு, இரண்டு வரங்கள் அரசரால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டன.

57. 'அந்த இரண்டு வரங்களும் உன்னைச் சார்ந்திருக்கின்றன. அதை உன்னிடம் நேரில் சொல்வதற்குத் தயங்குகிறார், மன்னர். சத்திய பாசத்தால் பிணைக்கப்பட்டுள்ள தந்தையை நீ தான் காப்பாற்ற வேண்டும்.

58,59. 'நரகத்திலிருந்து தந்தையைக் காப்பாற்றுகிறான் - என்பதால் தான், தான் பெற்ற பிள்ளைக்குப் புத்திரன் (புந்நாம்நோ நரகாத் த்ராயதே இதிபுத்ர:) என்ற பெயர் ஏற்பட்டது' என்றாள்.

அவள் கூறியதைக் கேட்டதும், குலத்தால் தாக்கப்பட்டவன் போல் துன்பப்பட்டு, கைகேயியைப் பார்த்து, '(அன்னையே,) ஏன், இப்படியெல்லாம் பேசுகிறீர்கள்?... தந்தைக்காக உயிரைக் கொடுப்பேன்; கொடிய விஷத்தையும் குடிப்பேன்.

60. 'சீதையைத் துறப்பேன்; ஏன் (என்னைப் பெற்றெடுத்த தாய்) கௌசல்யையும்), அரசாட்சியையும் கூடத் துறப்பேன்.

'தந்தை (வாய் திறந்து) ஆணையிடுவதற்கு முன்பாகவே, அவருடைய விருப்பத்தை (த் தானாகவே புரிந்து கொண்டு) நிறைவேற்றி வைப்பவன், முதல்தரமான புதல்வன்.

61. 'அவர், சொன்ன பிறகு நிறைவேற்றி வைப்பவன், நடுத்தரம்; சொல்லப்பட்ட பின்னரும் அதன்படி செய்யாத மகன், மிகவும் இழிந்தவன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

62. 'ஆகவே, என் தந்தையார் என்ன சொல்கிறாரோ, அவை எல்லாவற்றையும் நான் அவ்விதமே செய்வேன். உறுதியாக, சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். இராமன், இரண்டு விதமாகப் பேசுவனல்லன்.

63-65. ஸ்ரீராமனிடமிருந்து இவ்வாறு உறுதிமொழியைக் கேட்ட பின்னர், அவள் சொல்லவாரம்பித்தாள்: 'ராமா, உன்னுடைய பட்டாபிஷேகத்துக்காக ஏராளமாகச் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள பொருட்களைக் கொண்டே, என்னுடைய அருமைப் புதல்வன் பரதனுக்கு நிச்சயம் முடிசூட்ட வேண்டும். (இது, முதல் வரத்தின்படி நான் கோருவது) அடுத்த வரம் என்னவென்றால், இப்போதே நீ மரவுரி தரித்து, சடைமுடி ஏற்று, தந்தையின் ஆணைப்படி விரைவில் காட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும். அங்கே, முனிவர்களைப் போல், பழம்-கிழங்குகளை உணவாகக் கொண்டு பதினான்கு ஆண்டுகள் வசிக்க வேண்டும்.

66. 'ரகுநந்தனா! இப்போதைக்கு, இவ்வளவு தான் நீ, உன் தந்தைக்காகச் செய்ய வேண்டியது, உன்னிடம் இதைச் சொல்வதற்கு மன்னர் கூச்சப்படுகிறார்'.

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

67. பரதனுக்கே பட்டம் சூட்டப்படட்டும்; நான் தண்டகாரண்யம் செல்கிறேன். ஆனால், இப்போதும் மன்னர், என்னுடன் பேசாமலிருக்கிறார். என்ன காரணம்? - என்பது புரியவில்லையே? தந்தையின் ஆணையை நான் ஒருபோதும் மீறமாட்டேன்.
68. இவ்வாறு இராமன் கூறியதைக் கேட்டுத் தன் எதிரே நிற்கும் அவரைப் பார்த்து, மிகவும் துயரத்தோடு, வருந்தத்தக்க சொற்களை தசரத மன்னர் கூறினார்:
69. 'ஒரு மங்கையினால் ஜெயிக்கப்பட்ட, சிந்தனை தடுமாற்றமுள்ள, தவறான வழியில் செல்லும் என்னைக் கட்டிப் போட்டுவிட்டு, இந்த ராஜ்யத்தை நீ எடுத்துக் கொள். இப்படிச் செய்வதால், உனக்குப் பாவம் உண்டாகாது.
70. 'நீ இப்படிச் செய்தாயேயானால், பொய் கூறிய பாவம் என்னையும் தொடாது!' என்று கூறிவிட்டு, வாட்டி வதைக்கும் துக்கத்தால் மன்னர் அரற்றத் தொடங்கினார்.
71. 'ஹா, ராமா!... ஹா.. ஜகந்நாதா!... என் உயிருக்கு உயிரானவனே! என்னை(த் தவிக்க) விட்டு விட்டுப் பயங்கரமாக அடர்ந்த காட்டுக்கு நீ எப்படிப் போகத் துணிவாய்?...'
- 72,73. இவ்வாறு கூறிய வண்ணம் ஸ்ரீராமனை மார்புறத் தழுவி உரத்த குரலில் அழத் தொடங்கினார்.
- கையில் தண்ணீர் எடுத்துத் தந்தையின் கண்களைத் துடைத்துவிட்டு, அறநெறி தெரிந்தவரான ஸ்ரீராமன், மன்னரை மெல்ல அமைதிப்படுத்தினார். 'ஐயனே! நீங்கள் இவ்வளவு வருத்தம் அடையும் படியாக, இப்போது என்ன நேர்ந்துவிட்டது? என் தம்பி அரசை ஆளட்டுமே?
74. 'நான் சபதத்தை நிறைவேற்றி விட்டு, மீண்டும் உங்கள் அயோத்திக்கு வருவேன். மன்னா! காட்டுவாசம் அரசாள்வதைக் காட்டிலும் கோடி மடங்கு செளக்கியத்தை எனக்குத் தரும்.
75. '(நான் அப்படிச் செய்வதால்) தாங்கள் சத்தியத்தைக் காப்பாற்றியதாக ஆவதுடன், தேவர்களுடைய காரியமும் கைகேயியின் விருப்பமும் நிறைவேறியதாகும். அத்துடன், அரசே! வனவாசம் எனக்கு மிகவும் நன்மையைத் தரப் போகிறது.
76. நான் இப்போதே செல்ல விரும்புகிறேன். அன்னை கைகேயியின் நெஞ்சப் பதைபதைப்பும் அடங்கிவிடும்!... பட்டாபிஷேகத்துக்காகக் குவித்து வைக்கப்பட்டுள்ள இந்தப் பொருட்கள் எல்லாம் தனியே வைக்கப்படட்டும்.
77. 'என்னுடைய தாயாரை சமாதானப்படுத்திவிட்டு, ஜானகிக்கு அறிவுரை கூறியபின் திரும்பவும் வந்து, தங்கள் பாதங்களில் வணங்கிவிட்டு, மகிழ்ச்சியோடு காட்டுக்குப் போவேன்!...'
- 78,79. என்று சொல்லிவிட்டுத் தந்தையை வலம் வந்து, (ஈன்றெடுத்த) தாயைக் காணச் சென்றார்.

அந்தச் சமயத்தில், (ராம பட்டாபிஷேகம் பற்றித் தெரிந்து கொண்ட) கௌசல்யை, ஸ்ரீராமனுக்கு எல்லா மங்களமும் ஏற்படுவதற்காகப் பகவான் விஷ்ணுவை ஆராதித்தாள். வேள்விகள் செய்யச் சொல்லி வேதியர்களுக்குப் பொருள் கொடுத்தாள். பின், மௌனவிரதம் ஏற்றுத் தனியே அமர்ந்து, ஒருமுனைப்பட்ட மனத்துடன் விஷ்ணுவைத் தியானித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

செவ்வாய்க்கிழமை 15-05-2017 10:00:00

80. இதயத்தினுள்ளே அந்தர்யாமியாக, இரண்டற்ற ஏகவஸ்துவாக, அறிவுத் திரட்சியாக ஒளி வீசிக் கொண்டு, தன் பேரொளியினால் மற்றவர்களுடைய உருவங்களை ஒளியிழக்கச் செய்து, எப்போதும் ஆனந்தமயமாக விளங்கும் பகவான் விஷ்ணுவை நிச்சலனமாக இதயத் தாமரையில் தியானித்துக் கொண்டிருந்த அவள், ஸ்ரீராமன் தன் அருகே வந்ததைக் கூடக் கவனிக்கவில்லை.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் அயோத்யா காண்டத்தில்
மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

நான்காவது ஸர்கம்

பகவான் ஸ்ரீராமன், அன்னையிடம் விடைபெறுதலும்; சீதை-லட்சுமணனோடு
காட்டுக்குச் செல்வதற்காக ஆயத்தம் செய்தலும்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. அப்போது அங்கேயிருந்த சுமித்திரை, ஸ்ரீராமன் வந்திருப்பதைப் பார்த்து, மரியாதையுடன் அரசி கௌசல்யாவை நோக்கி, 'இதோ, ராமன் இங்கே வந்திருக்கிறான்' என்று தெரிவித்தாள்.
2. ராமனுடைய பெயரைக் கேட்டதுமே தியானம் கலைந்து, வெளியுலகப் பார்வை உண்டாகி, அகன்ற கண்களையுடைய ராமனை (பாசத்துடன்) தழுவி மடியில் உட்கார வைத்துக் கொண்டாள்.
3. உச்சி முகர்ந்து, நீலோத்பல வண்ணம் கொண்ட உடம்பை தடவிக் கொடுத்து, 'பசிக்கிறதா, கண்ணா? அறுசுவை உணவுகளைச் சாப்பிடு' என்றாள்.
4. ஸ்ரீராமன், 'அம்மா, ஆகாரம் உண்பதற்கு இப்போது நேரமில்லை. நான் உடனே தண்டகாரண்யம் போக வேண்டும் என்று நேரம் நிச்சயிக்கப்பட்டு விட்டது.
5. 'வாக்குத் தவறாதவரான என் தந்தை, கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரங்களின்படி, பரதனுக்கு இந்த அயோத்தியின் ஆட்சியையும், எனக்குத் தண்டகாரண்ய ஆட்சியையும் கொடுத்துள்ளார்.
6. 'தவ வேடம் பூண்டு, பதினான்கு ஆண்டுகள் அங்கே தங்கியிருந்து விட்டு, மீண்டும் நிச்சயமாகத் திரும்பி வருவேன். கவலைப்படாதீர்கள்' என்றார்.
7. இதைக் கேட்டவுடன் மனம் பதைத்து, மூர்ச்சித்து விழுந்து பின் எழுந்து, துயரக் கடலில் மூழ்கி, துன்பம் தாளாமல் ராமனைப் பார்த்துச் சொன்னாள் :
8. 'ராமா, நீ காட்டுக்குப் போவது நிச்சயமென்றால், என்னையும் உன்னுடன் அழைத்துச் செல். நீ இல்லாமல், அரை நொடி கூட, நான் எப்படி உயிரோடிருப்பேன்?
9. 'பசுமாடு, தன் இளங்கன்றை விட்டுப் பிரிந்து வேறொரிடத்தில் நிற்காது; அதுபோல, என் உயிரைக் காட்டிலும் அன்புடைய மைந்தனான உன்னைப் பிரிந்திருப்பதற்கு என்னால் முடியாது.
10. 'மன்னர் விரும்பினால், பரதனுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கட்டும். (ஆனால்,) அன்புக்குரிய உன்னை ஏன் காட்டுக்குப் போகும்படி உத்திரவிட வேண்டும்?

~~~~~

11. 'ராமா, எல்லாவற்றையுமே கைகேயிக்கு வரமாகக் கொடுத்து விட்டோம். (நீ காட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்று கைகேயி வரம் கோருவதும், அதை மன்னர் ஏற்பதும் ஏன்?) கைகேயிக்கோ, அல்லது மன்னருக்கோ நீ என்ன தவறு செய்தாய்?
12. 'தந்தை ஒரு ஆசாரியனாக மதிக்கத்தக்கவரென்றால், அதைக் காட்டிலும் அதிக மரியாதைக்கு உரியவள் தாய். காட்டுக்குப் போ - என்ற தந்தையின் கட்டளையைப் புறக்கணித்து, பெற்றெடுத்த தாயாகிய நான், என் புதல்வனைத் தடுத்து நிறுத்துகிறேன்.
13. 'என் பேச்சை மீறி, தந்தையின் சொற்படி நீ காட்டுக்குப் போவாயேயானால், நான் உயிரைப் போக்கிக் கொண்டு, யமன் வீட்டுக்குப் போய் விடுவேன்...'
14. கௌசல்யையின் பேச்சைக் கேட்ட லட்சுமணன், மூன்று உலகங்களையும் எரித்து விடுவது போல் கோபம் பொங்கியெழ, ராமனைப் பார்த்துச் சொன்னான்:
15. 'உள்ளம் திரிந்து, மனம் தடுமாறி, கைகேயியின் வசப்பட்டுள்ளவரைக் கட்டிப் போட்டு விட்டு, பரதனையும் அவன் உறவினர்களையும் மாமன்களையும் கொன்றுவிடப் போகிறேன்.
16. 'எல்லா உலகங்களையும் எரிக்கக்கூடிய என் பேராற்றலை (உலக மக்கள்) இப்போது பார்க்கட்டும். எதிரிகளை அடக்க வல்ல ஸ்ரீராமனே, உன் பட்டாபிஷேகத்துக்கு ஆயத்தமாக இரு.
17. 'அதற்கு இடையூறு செய்பவர்களை நான் வில்லேந்தி நின்று, கொன்று விடுகிறேன்...?' என்று கூறிய இலக்குவனை, ஸ்ரீராமன் கட்டித் தழுவிக்கொண்டார். 'ரகு குலத்தில் தோன்றிய புலியே! நீ, மகா வீரன் தான்! என் நல்வாழ்வில் மிகவும் அக்கறை கொண்டவன்தான். நீ சொன்னவையெல்லாம் சத்தியம் (நீ செய்து காட்டுவாய்) என்பதை நான் அறிவேன். ஆனால், அதற்கு (உன் வீரத்தையும், கோபத்தையும் காட்டுவதற்கு) உரிய நேரமில்லை.
19. 'இங்கே கண்ணால் காணப்படுகிற ராஜ்யம், உடல் முதலியன எல்லாம் நிரந்தரமானவை என்றால், உன்னுடைய முயற்சி பயனுடையதாகும்.
20. 'போக அனுபவம் எல்லாம், மேக விரிப்பில் தோன்றும் மின்னல் போல் நிலையற்றவை. மனித வாழ்க்கையும், நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புத் துண்டில் தெளித்த நீர்த்திவலை போன்றது.
21. 'பாம்பின் வாயில் சிக்கிக் கொண்ட தவளை, (இனி பிழைக்க முடியாது என்ற நிலையிலும், தான்) கடித்துச் சுவைப்பதற்கு ஏதேனும் கிடைக்காதா என்று ஏங்குவதைப் போல, காலன் என்ற பாம்பின் வசப்பட்ட மக்கள், நிலையற்ற போகங்களுக்காக ஏங்குகிறார்கள்.
22. 'உடலின்பத்துக்காக, இராப்பகலாக மிகவும் கஷ்டப்பட்டு எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்கிறான், மனிதன். (ஆனால்,) ஆத்மா, சரீரத்திலிருந்து வேறுபட்டது. அப்படியிருக்கும்போது, உலகாயத இன்பங்களை, ஆத்மா எவ்வாறு அனுபவிக்க முடியும்?
23. தாய்-தந்தை-மக்கள்-சகோதரர்-மனைவி-உறவினர் ஆகியோரின் சேர்க்கை, தண்ணீர்த் தொட்டியில் (நீர் பருகுவதற்காக வந்து கூடும்) விலங்குகளின்

கூட்டத்தைப் போலும், ஆற்றுப் பிரவாகத்தில் (மிதந்து செல்லும்) மரக்கட்டைகளின் கூட்டம் போலும் நிலையற்றது.

24. செல்வம் என்பது, நிழல் போல மறையக் கூடியது; இளமை என்பது நீர் அலை போல நிச்சயமற்றது; பெண்ககம் என்பது கனவுபோல் பொய்யானது; ஆயுட்காலமோ, குறுகியது என்பதை கண்களாலேயே காண்கிறோம். என்றாலும், மக்களுக்கு இவைகளிடம் எவ்வளவு பிடிப்பு!
25. 'உலக வாழ்க்கை, கனவு போன்றது; எப்போதும் நோய்நொடிகள் சூழ்ந்தது; ஆகாயக் கோட்டை போல் (வாயால் சொல்லப்படுவதேயல்லாமல், உண்மையில்) இல்லாதது. ஆனால், அக்ஞானிகளான மனிதர்கள் இவைகளையே விடாப்பிடியாகத் தொடர்கிறார்கள்!
26. 'சூரியன் (காலையில்) தோன்றி, (மாலையில்) மறைந்ததும், மனித ஆயுளில் ஒரு நாள் குறைந்து போகிறது. அத்துடன் மற்றவர்கள் முதுமையால் வாடுவதையும் மரணமடைவதையும் தன் கண்களால் கண்டும் கூட, மனிதன் சிறிதளவும் ஞானம் பெறுவதில்லை.
27. 'ஒவ்வொரு நாளும், இரவு-பகல் உண்டாகின்றன. அக்ஞானி மனிதர்கள், இவ்வளவு விரைவாகச் செல்லும் காலத்தின் தன்மையைக் கருத்திற் கொள்ளாமல், புலனின்றி நுகர்ச்சியில் வீழ்ந்து விடுகிறார்களே?
28. 'பச்சைக் களிமண்ணாலான குடத்தில் வைக்கப்பட்ட தண்ணீர் போல, ஒவ்வொரு விநாடியும், ஆயுள் குறைந்துகொண்டே போகிறது. அம்மம்மா!.... விரோதிகளைப் போல நோய்க் கூட்டங்கள் உடலைத் தாக்கி அழிக்கின்றன.
29. 'பெண் புலியைப் போல் எதிரில் நின்றுகொண்டு முதுமை பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்றால் மரணம் என்பது, தன்னுடனேயே இருந்து கொண்டு கடைசி விநாடியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது!
30. உடம்பில் அகம்பாவம் (இந்த உடலே, நான் - என்ற வீம்பு) கொண்டு, கிருமி-மலமூத்திர-சாம்பலின் கூட்டுச் சேர்க்கையான இந்த சரீரத்தை, 'உலகப் புகழ் பெற்ற மன்னன் நான்!' என்று (வீணான தற்பெருமைகளை) ஜீவன் கொண்டிருக்கிறது.
31. தோல்-எலும்பு-சதை-மலமூத்திரம்-வீர்யம்-ரத்தம் முதலியவற்றின் கூட்டமாகவும், மாறுதலும் தோற்றமும் உடையதான இந்த உடல், எப்படி, நித்திய-நிரந்தர-நிரதிசய-நிர்குண-நிரவயவ ஆத்மாவாக முடியும்? லட்சுமணா! நீயே சொல்லு!
32. உண்மை இப்படி இருக்க, லட்சுமணா, நீ எந்த அடிப்படையில் உலகத்தை அழிக்க விரும்புகிறாய்?... இந்த உடலில் பற்றுக் கொண்டவர்களிடம் தான், எல்லாவித குறைபாடுகளும் தோன்றுகின்றன.
33. 'இந்த உடம்பே, நான்' என்ற எண்ணம் இருக்கிறதே, அதற்குப் பெயர் தான், அவித்தை. 'நான் இந்த சரீரம் அல்ல; சிதாத்மா' என்ற எண்ணம் இருக்கிறதே, அது வித்தை என்று சொல்லப்படுகிறது.
34. அவித்தை, இந்த உலகில் (ஒரு ஜீவன்) பிறந்து மடிவதற்குக் காரணமாகிறது. அது விலகுவதற்குக் காரணமாவது - வித்தை. ஆகவே, மோட்சத்தை அடைய

.....

35. அவற்றினுள்ளும், மோட்சத்தை அடைய விடாமல் தடுப்பதற்கு, குரோதம் (கோபம்) என்ற ஒன்றே போதும்! கோபத்துக்கு ஆட்பட்டவன், தந்தை-சகோதரர்-உறவினர்-நண்பர் ஆகியோரைக் கூடக் கொன்று விடுவான்.

36. கோபம் தான், மனக்கொதிப்புக்கு அடிப்படை; கோபம்தான், வாழ்க்கைச் சுழலில் சிக்க வைக்கிறது; கோபம், தர்மத்தை நலியச் செய்வது. எனவே, கோபத்தை விட்டுவிடு.

37. இந்தக் கோபம் தான், பெரும் எதிரி; வேட்கை தான் (யமலோகத்தில் உள்ள) வைதரணி நதி. மனநிறைவு என்பது தான் தேவலோகத்திலுள்ள நந்தவனம்; சாந்திதான், காமதேனு.

38-41. ஆகவே, அமைதிகொள்வாய். சாந்தத்தை மேற்கொண்டால், உனக்குப் பகை என்று எதுவுமே இருக்காது.

தேகம்-புலன்கள்-மனம்-பிராணன்-புத்தி முதலியவற்றிலிருந்து வேறுபட்டதான ஆத்மா, தூயது; தானாக ஒளிர்வது; மாறுதலற்றது; உருவமற்றது. ஆத்மாவுக்கும், உடல்-புலன்கள்-பிராணன்களுக்குமிடையே வேற்றுமையை உணராத வரையில், மரணக் கயிற்றால் கட்டப்பட்டு, உலக வாழ்க்கையாகிற துன்பக் குவியலில் சிக்கி துயரப்படுகிறார்கள். புத்திமுதலியவைகளிலிருந்து வேறுபட்டது, ஆத்மா - என்ற உண்மையை எப்போதும் நினைவில் வைத்துக் கொள். ஆனால், வெளியுலக விவகாரங்களில், பிராரப்த கர்மாவின் பயன்களை - இன்பமோ, துன்பமோ, - அனுபவித்துக் கொண்டு, உலகப் போக்கை அனுசரித்துக் கொண்டு நடந்து கொள். வருந்தாதே.

42. ரகுசுலத் தோன்றலே! வெளித் தோற்றத்துக்கு எல்லாவற்றையும் நானே செய்கிறேன் என்ற அஹங்காரத்தை மேற்கொண்டாலும், (மற்றும்) கர்மவினைப்படி செய்ய வேண்டிய செயல்களைச் செய்து கொண்டிருந்தாலும், (அந்தந்த வினைக்குரிய பயன்கள்) ஒட்டுவதில்லை.

43. நீ, இயல்பாகவே உள்ளத் தூய்மை உடையவன் என்பதால், கர்மாக்களால் ஒட்டப்பட மாட்டாய்.

இதுவரை, நான் சொன்னவற்றையெல்லாம் எப்போதும் நினைவில் வைத்துக் கொள்.

44. (இந்தத் தத்துவங்கள் நெஞ்சில் பதிந்துவிட்டால்) எந்தவிதமான சம்சாரத் துயரங்களினாலும் நீ ஒருபோதும் பாதிக்கப்பட மாட்டாய். (பின், அன்னையை நோக்கி) தாயே, இதுவரை நான் கூறியவைகளை நீங்களும் மனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

45,46. (நான் திரும்பிவந்து) நாம் சந்திக்கப் போகும் (மகிழ்ச்சிகரமான அந்த நேரத்தை) எதிர்பார்த்துக் கொண்டு ஆவலோடு இருந்தீர்களேயானால், இந்த (பிரிவுத்) துயரம், நீண்ட நாட்கள் உங்களைத் துன்புறுத்தாது. நதியின் வெள்ளப் பெருக்கில் அடித்துச் செல்லப்படும் தோணிகளின் போக்கைப் போல, (மானுடர்கள்) எப்போதும் ஒரே இடத்தில், ஒரே மாதிரியாக இருப்பது சாத்தியமல்ல. பதினான்கு ஆண்டுக் காலம் என்பது அரை நொடியைப் போல ஒடிவிடும்.

செவ்வாய்க்கிழமை

47. அன்னையே, துயரத்தை ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, நான் செல்வதற்கு அனுமதி கொடுங்கள். நீங்கள் அனுமதிக்கொடுத்தால் தான், காட்டில் என் வாழ்க்கை இனிமையாகக் கழியும்.'
48. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, அன்னையின் திருப்பாதங்களில் மரம் போல வீழ்ந்து நெடுநேரம் வணங்கினார். (கௌசல்யை) அவரைத் தூக்கி மடியில் வைத்துக் கொண்டு ஆசீர்வாதங்களால் மகிழ்வித்தாள்.
49. 'எல்லா தேவர்களும், கந்தர்வர்களும், பிரும்மா-விஷ்ணு-சிவன் முதலியோரும், நீ நடந்து செல்லும் போதும், நின்று கொண்டிருக்கும் போதும் தூங்கும்போதும் - எல்லா நேரத்திலும் உன்னைக் காப்பாற்றுவார்களாக'
- 50,51. என்று ஆசி கூறி, பாசத்துடன் மார்புறத் தழுவி, அவருக்கு விடை கொடுத்தாள். அப்போது லட்சுமணன், கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பொங்க, குரல் தழதழக்க, ஸ்ரீராமனை வணங்கி, 'ராமா! என் உள்ளத்திலிருந்த சந்தேகங்களை நீங்கள் நீக்கி விட்டீர்கள்! உங்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கு, ராமா! நான் உங்களுடன் வருவதற்கு அனுமதியளிக்க வேண்டும்.
52. 'அருள்புரியுங்கள், ராமா! நீங்கள் அனுமதிக்கொடுக்கவில்லையென்றால், என் உயிரைப் போக்கிக் கொண்டு விடுவேன்' என்றான்.
- ஸ்ரீராகவனும், இலக்குவனைப் பார்த்து, 'சரி, சரி... உடனே புறப்படு' என்றார்.
- 53-56. பின்னர், சீதையிடம் தெரிவிப்பதற்காகப் பகவான் ஸ்ரீராமன், (அவள் மாளிகை நோக்கிச்) சென்றார்.
- புன்னகை தவழப் பேசும் இயல்பினளான சீதை, கணவர் வருவதைக் கண்டு, தங்கப் பாத்திரத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வந்து, பக்தியுடன் அவர் திருவடிகளைக் கழுவி, அவரைப் பார்த்து, 'பிரபு! மெய்காவலர்கள் சூழ வராமல், (தனியாக) வந்திருக்கிறீர்களே! விடியற்காலையில் தாங்கள் எங்கே சென்றிருந்தீர்கள்? (அரசர் சின்னமாகிய) வெண்கொற்றக்கொடை எங்கே? வாத்தியங்கள் ஏன் முழங்கவில்லை?... தாங்கள், கிரீடம் முதலியன அணிந்து கொண்டிருக்கவில்லை?... அமைச்சர்களும், சிற்றரசர்களும் புடை சூழ, மிக கௌரவத்தோடு வர வேண்டிய தாங்கள், தன்னந்தனியே வந்திருக்கிறீர்களே?' என்று கேட்டவுடன், ஸ்ரீராமன் புன்முறுவலுடன் சொன்னார்:
57. 'மங்களமானவளே! அரசரால் காட்டின் பூரண ஆட்சி எனக்குத் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அன்பே! அவருடைய ஆணையை நிறைவேற்றுவதற்காக உடனே போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்.
58. இப்போதே நான் காட்டுக்குப் புறப்பட வேண்டும். நீ, என் தாயாராகிய உன் மாமியாருடன் இருந்து அவருக்குப் பணிவிடை செய்து வருவாய். நான் பொய் பேசுபவன் அல்லன்.'
59. இவ்வாறு ஸ்ரீராமன் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே, அச்சத்தால் நடுங்கிய சீதை, 'மகாத்மாவான தங்கள் தந்தையார், எதற்காகத் தங்களுக்குக் காட்டாட்சியைக் கொடுத்தார்?' என்று கேட்டாள்.
60. மாசற்றவளே! (முன்பு ஒரு சமயத்தில்) கைகேயியின் சேவையால் மகிழ்ச்சியடைந்த மன்னர், அவருக்கு வரம் கொடுத்தார். (அதன்படி, இப்போது) பரதனுக்கு நாட்டையும், எனக்குக் காட்டையும் கொடுத்துள்ளார்.

செவ்வாய்க்கிழமை அன்று காலை மூன்று மணிக்கு அயோத்யா காண்டம்

61. அந்த அரசி (கைகேயி), அங்கு (காட்டில்) நான் பதினான்கு ஆண்டுக் காலம் வாழவேண்டும் என்று கோரினார். என்னிடம் மிகவும் பாசமும், கருணையும் உடைய(வரானாலும்), மன்னர், தான் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, அவ்வாறே கொடுத்தார்.
- 62,63. அன்புக்குரியவளே! நான் உடனே புறப்பட்டாக வேண்டும். தடுத்து நிறுத்தாதே.
- ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட ஜானகி, மகிழ்ச்சி பொங்க, 'காட்டில் நான் முன்னால் செல்வேன்; பின்னால் நீங்கள் வருவீர்கள்! ராகவா! நான் இல்லாமல் நீங்கள் காட்டுக்குச் செல்வது சரியானதல்ல' என்றாள்.
64. இனிக்கப் பேசும் தன் மனைவியின் உரையைக் கேட்டு மகிழ்ந்த ஸ்ரீராகவன், 'புலி முதலிய கொடிய விலங்குகள் ஏராளமாக உள்ள காட்டுக்கு உன்னை எப்படி அழைத்துப் போவேன்?
65. மனிதர்களையே உணவாகக் கொள்ளும், பயங்கர உருவம் கொண்ட ராட்சஸர்கள் (அங்கே) இருக்கிறார்கள். சிங்கம், புலி, காட்டுப் பன்றிகள் முதலிய கொடிய மிருகங்கள் எல்லாத் திசைகளிலும் திரிந்து கொண்டிருக்கும்.
66. மெல்லிடையாளே! கசப்பும், புளிப்புமான பழங்களும், கிழங்குகளும் தான் உண்பதற்குக் கிடைக்கும். பதார்த்தங்களோ, இனிப்புகளோ ஒருபோதும் கிடைக்க மாட்டா.
67. பழங்கள் கூட, எல்லாக் காலத்திலும் எல்லா இடத்திலும் கிடைக்காது. அழகியவளே! சிற்சில காலங்களில், சிற்சில இடங்களில் கிடைக்கும். பாதை தெரியாத வண்ணம், குப்பை கூளமும் முட்புதர்களும் மண்டிக் கிடக்கும். நடக்கும்போது கால்களில் முட்கள் குத்தும்.
68. தண்டகாரணயத்தில் அநேகம் குகைகளும், பொந்துகளும் இருக்கும்; சில்வண்டுகளும், விஷ ஜந்துக்களும் ஏராளமாக இருக்கும். இவ்விதமாகப் பற்பல அசௌகரியங்கள் உடையது, அந்தக் காடு.
69. குளிர்-காற்று-கோடைக் காலங்களில், கால்நடையாகவே செல்ல வேண்டியிருக்கும். அரக்கர் போன்ற(பயங்கரமான)வர்களைப் பார்த்தாலே, அப்போதே உயிரை விட்டுவிடுவாய்.
- 70-72. சுபமானவளே! அதனால், நீ வீட்டிலேயே இரு. விரைவில் நான் திரும்பி வருவதைப் பார்க்கப் போகிறாய் - என்றார்.
- ஸ்ரீராமனுடைய பேச்சைக் கேட்டு, துயரத்தோடு கூட, உதடுகள் துடிக்க, சற்றுக் கோபம் கொண்டவளாய், சீதை பதில் சொன்னாள்: 'நான் பதிவிரதை; அக்னிசாட்சியாக நீங்கள் மணந்து கொண்ட தர்மபத்தினி. உங்களைத் தவிர வேறு யாரையும் அண்டி அறியாதவள்; குற்றமற்றவள். அப்படிப்பட்ட என்னை இங்கே விட்டுச் செல்வதற்கு, உங்களுக்கு எப்படி மனம் துணிந்தது?... நீங்கள், கருணை நிறைந்தவர்; தருமம் அறிந்தவர். ராமா, நீங்கள் அருகில் இருந்தால், காட்டில் யார் தான் என்னை என்ன செய்ய முடியும்?
73. நீங்கள் புசித்தபின் மிகுந்துள்ள பழம்-கிழங்குகளே, எனக்கு அமுதம் போன்றவை. அந்த மிச்சத்தை அருந்தியே நான் மகிழ்வேன்.

- 1256 Adhyatma Ramayan (Tamil)_Section_6_Back

சீதையுடனும் அரசபாட்டையில் மெல்ல அடி வைத்துச் செல்லும்போது, நகர

மாந்தர்களும், கிராமப்புற மக்களும் (ராம பட்டாபிஷேக நினைவோடு) குதூகலமாக உற்றுப் பார்ப்பதைக் கண்டு, மகிழ்ச்சியுடன் அவர்கள் மேல் பார்வையைச் செலுத்தியபடி தந்தையின் இருப்பிடத்தை அடைந்தார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் அயோத்யா காண்டத்தில்
நான்காவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஐந்தாவது ஸர்கம்

பகவான் காட்டுக்கு ஏகுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1-6. (பார்வதி!) ஸ்ரீராமன், ஜானகியோடும், லட்சுமணனோடும் ராஜபாட்டையில் வருவதைப் பார்த்து, கைகேயிக்கு வரங்கள் கொடுத்தது முதலான செய்திகளைக் கேட்டுத் துயரத்தில் ஆழ்ந்த நகரவாசிகள் அனைவரும், தமக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள். 'என்னய்யா!... காமவசப்பட்ட மன்னர் தசரதர், ஒரு பெண்ணுக்காக, சத்தியம் தவறாதவனும், அன்புக்குரியவனுமான புதல்வனையே புறக்கணிக்கத் துணிந்து விட்டாரே? சத்தியம் தவறாதவர் - என்ற பெருமை என்ன ஆச்சு!... கைகேயி தான் ஆகட்டும், எப்படி இவ்வளவு மோசமா கெட்டுப் போனாள்? மகா கொடுமைக்காரி... மூளையே இல்லாதவள். ஹும்... வாக்குத் தவறாதவன், பிரியத்தைச் செய்கிறவன் - இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமனை எவ்வாறு வெளியேற்றத் துணிந்தாள்?... நகரவாசிகளே! இனி நாம் இங்கே இருக்கக்கூடாது. ஸ்ரீராமன், தன் பத்தினி - தம்பியோடு போகும் அதே காட்டுக்கு நாமும் இப்போதே போய்விடுவோம்... அன்னிய ஆடவர்களால் பார்க்கப்பட முடியாத (உலகப் பேரழகியான) சீதாதேவி, இப்போது, எவ்வித பார்வைத் தடுப்புமின்றி, ஜனக் கூட்டத்திடையே, காலால் நடந்து செல்வதை எல்லோரும் பாருங்கள்.
7. அனைத்துலகிலும் காணக்கிடைக்காத ஓர் அழகன், பகவான் ஸ்ரீராமன், யானை-குதிரை அணிவகுப்பு இல்லாமல், தம் கால்களால் நடந்து செல்வதைப் பாருங்கள்.
8. எல்லாவற்றையும் அழித்து நிர்மூலமாக்கும் யாரோ ஒரு ராட்சஸி, கைகேயி என்ற பெயரில் பிறந்திருக்கிறாளோ, என்னவோ!
- 9-10. சற்றும் எதிர்பாராமல், நடக்கும் இது போன்ற விஷயங்களில், விதிதான் வலியது; மனித முயற்சி வலிமை குன்றியது.
- இவ்வாறு துயரத்துடன் புலம்பிக் கொண்டிருந்த சான்றோர்களின் கூட்டத்திலிருந்த வாமதேவர், அவர்களைப் பார்த்து, 'ராமனைப் பற்றியோ, சீதையைப் பற்றியோ கவலைப்பட வேண்டாம். நான் ஓர் உண்மையை உங்களுக்குச் சொல்லப் போகிறேன்.
11. ஸ்ரீராமன், பகவான் மகாவிஷ்ணு; ஆதிநாராயணப் பரம்பொருள். ஜானகி தேவி, யோக மாயை மகாலக்ஷ்மி.
12. இப்போது அவர்களுடன் லட்சுமணன் என்ற பெயருடன் செல்பவர், ஆதிசேஷன் ஆவார்.

செவ்வெழுத்துக்களும் பரிபாலிக்கும் விஷ்ணு எனப்படுகிறார்.

பகவான் ஒருவரே, மாயையின் தன்மைகளான குணங்களோடு சேர்ந்து, அந்தந்த தன்மைக்கேற்ற உருவம் கொள்கிறார். இவரே தான், ரஜோ குணத்துடன் சேர்ந்து பிரம்மாவாகி, உலகைப் படைக்கிறார். சத்வ குணத்தோடு சேர்ந்திருக்கும்போது, மூன்று உலகங்களையும் பரிபாலிக்கும் விஷ்ணு எனப்படுகிறார்.

14-19. இவரே, தமோ குணத்தை ஏற்று, ருத்ரன் என்ற வடிவில், முடிவில், உலகப் பிரளயத்துக்குக் காரணமாகிறார்.

வெகு காலத்திற்கு முன்னர், இதே ராகவன், மத்ஸ்யாவதாரம் எடுத்து, பக்தனான வைவஸ்வத மனுவைத் தோணியில் ஏற்றிக் கொண்டு, பிரளயம் முடியும் வரை காப்பாற்றினார்.

முன்னொரு காலத்தில் பாற்கடலைக் கடையும்போது, (மத்தாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட) மந்தரமலை அமிழ்ந்து கீழே சுதலலோகம் வரை சென்றுவிட்டபோது (ரகுசுல நாயகராகிய இவர்) கூர்மாவதாரம் எடுத்துத் தன் முதுகில் மலையைத் தாங்கி நின்றார்.

பிரளய காலத்தில் பூமண்டலம் ரஸாதலம் சென்று விட்டபோது, வராஹாவதாரம் எடுத்துத் தன் தெற்றிப் பற்களால் பூமியைத் தூக்கி மேலே கொணர்ந்தார்.

முன்னர், பிரகலாதனுக்குக் கொடுத்த வரத்தின்படி, நரஸிம்மனாக அவதாரம் எடுத்து, மூவுலகத்தினையும் முள்ளாகத் துன்புறுத்திய ராட்சஸனைத் தன்னுடைய (கைவிரல்) நகங்களால் கிழித்தெறிந்தார்.

பிறிதொரு சமயம், தன்னுடைய மகன் இந்திரனுடைய ராஜ்யம் கைவிட்டுப் போனதை மீண்டும் பெற்றுத் தரும்படி அதிதி கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க வாமனத் தோற்றம் கொண்டு, யாசகம் என்ற பெயரில் விண்ணுலகைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொடுத்தார்.

துஷ்டர்களான ஷத்திரியர்களால் பூமியின் சுமை அதிகரித்தபோது, பிருகு முனிவரின் புதல்வனாக (பரசுராமன் என்ற பெயரில்) தோன்றினார்.

20. எல்லா உலகத்துக்கும் தலைவரான அதே பகவான் இப்போது ஸ்ரீராமனாக வந்துள்ளார். ராவணன் முதலிய கோடிக்கணக்கான அசுரர்களை கொல்லப் போகிறார்.

21-23. அந்தக் கொடிய இராவணனுக்கு, மனிதராலேயே மரணம் என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தசரத மன்னர் மகாவிஷ்ணுவை ஆராதித்து, அவரே தன்னுடைய புதல்வனாகப் பிறக்க வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்டபடி, மகாவிஷ்ணு அவருடைய மைந்தனாகத் தோன்றினார். அந்த விஷ்ணுவாகிய ஸ்ரீராமன், ராவண வதத்திற்காகவே லட்சுமணனை உதவியாகக் கொண்டு இப்போது காட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார். (ஸ்ரீராமபத்னியான) சீதை தான், (ஈரேழு பதினான்கு உலகங்களையும்) படைத்துக் காத்து அழிக்கின்ற விஷ்ணுவின் மாயா சக்தி.

24-25. இந்த (ஸ்ரீராமனை காட்டுக்கு அனுப்புதல் என்ற) விஷயத்தில், மன்னரும் கைகேயியும் அணுவளவு கூடக் காரணம் ஆகமாட்டார்கள்.

நேற்றைய தினம் தான் நாரதர் வந்து, 'பூமியின் பாரத்தைக் குறைக்க வேண்டும்' என்று வேண்டிக் கொண்டார். 'நாளைக்கு நான் காட்டுக்குப் போகிறேன்' என்று, ஸ்ரீராமன் வாக்குக் கொடுத்தார். ஆகவே, கபடமற்றவர்களே! ராமனைப் பற்றிய கவலையை அறவே விட்டு விடுங்கள்.

செவ்வெண்ணிலகில், ராம-ராம என்று எப்போதும் ஜபம் செய்பவர்களுக்கு, இறப்பு முதலிய அச்சம் ஒருபோதும் ஏற்படாது.

26. மண்ணுலகில், ராம-ராம என்று எப்போதும் ஜபம் செய்பவர்களுக்கு, இறப்பு முதலிய அச்சம் ஒருபோதும் ஏற்படாது.
27. அப்படியிருக்க, 'மகாத்மாவான ராமனுக்கே துன்பமா?' என்ற சிந்தனை எதற்கு? கலியுகத்தில் ராமநாம ஜபத்தினாலேயே முக்தி கிடைக்கும்; வேறு எந்த வழியாலும் அல்ல.
28. உலகைப் படைக்கும் சாட்சாத் பகவான், மாயையாக மனித வடிவம் ஏற்று, அடியார்கள் ஆராதிப்பதற்காகவும் ராவண வதத்திற்காகவும் நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.
29. அத்துடன், (மகாவிஷ்ணு) தசரத மன்னரின் விருப்பத்தைப் பூர்த்திசெய்வதற்காகவும் மனித உருவத்தை ஏற்றுப் பிறந்துள்ளார்.
-இவ்வாறு மாமுனிவரான வாமதேவர் சொல்லி முடித்தார்.
30. இதைக் கேட்ட அந்தணர்கள் எல்லோரும், ஸ்ரீராமன் தான், பரம்பொருளான மகாவிஷ்ணு என்றுணர்ந்து, மனத்திலிருந்த ஐயப்பாடு நீங்கி, ஸ்ரீராமனைப் பற்றியே சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள்.
31. ஸ்ரீராமன்-சீதாப் பிராட்டி பற்றிய ரகசியமான இந்த வரலாற்றை நாள்தோறும் சிந்தித்துப் பார்ப்பவருக்கு, ஸ்ரீராமசந்திரனிடம் மெய்யறிவோடு கூடிய பக்தி உண்டாகிறது.
32. 'ஸ்ரீராமனிடம் அளவற்ற அன்பு கொண்டவர்களே! (நான் உங்களுக்குச் சொன்ன) இந்த வரலாறு மிகவும் ரகசியமானது; மறைத்து வைக்கப்பட வேண்டியது' என்று சொல்லியபின் வாமதேவர் சென்றார்.
அங்கு கூடியிருந்த ஏனையோரும், ஸ்ரீராமன் சாட்சாத் பரம்பொருள் என்பதை உணர்ந்து கொண்டார்கள்.
33. அப்போது, ஸ்ரீராமன், சீதை-இலக்குவர்களுடன் நேராகத் தந்தையின் இருப்பிடத்துக்குச் சென்று கைகேயியைப் பார்த்துக் கூறினார்:
34. அன்னையே! தாங்கள் கோரியபடி காட்டுக்குச் செல்லும் முடிவுடன் நாங்கள் மூவரும் வந்துள்ளோம். தந்தையார், விரைவில் எங்களுக்கு விடை கொடுக்கட்டும்.
35. இதைக் கேட்ட கைகேயி, உடனே எழுந்து சென்று, மரவுரிகளைத் தானே கொண்டு வந்து ஸ்ரீராமனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும் சீதைக்கும் தனித்தனியே கொடுத்தாள்.
36. ஸ்ரீராமன், தான் அணிந்திருந்த (அரச) உடைகளைக் களைந்து வனவாசத்துக்கு ஏற்ற மரவுரியை உடுத்திக் கொண்டார்; இலக்குவனும் அவ்வாறே செய்தார். ஆனால், சீதைக்கோ, அதை கட்டிக் கொள்ளத் தெரியவில்லை.
37. அதைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு வெட்கத்துடன் ஸ்ரீராமனுடைய முகத்தைப் பார்த்தாள். ஸ்ரீராமன் அதை வாங்கி அவள் உடுத்தியிருந்த உடையின் மேலேயே சுற்றிவிட்டார்.
38. அதைக் கண்டு அங்கு கூடியிருந்த அரசருடைய மற்ற மனைவிகள் கண்ணீர்விட்டு அழுதார்கள். அவர்கள் அழுகையைக் கேட்டதும், (அதுவரை நடந்த நிகழ்ச்சிகளை மௌனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த) வசிஷ்டர், கோபத்தோடு கைகேயியை நோக்கி அதட்டியவராய், 'பண்பில்லாதவளே, ராமன் மட்டும் தான் உன்னால் நாடு கடத்தப்பட்டான். தீயவளே!... சீதைக்கு ஏன் மரவுரி கொடுக்கிறாய்?

செல்ல விரும்புகிறான். ஆதலால், (அவன் தவவேடம் தரிக்க வேண்டியதில்லை) எப்போதும் போல், உயர்ந்த ஆடை-அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டு, வனவாசத் துயரத்தைப் போக்கி, எப்போதும் ராமனுக்கு மகிழ்ச்சியை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கட்டும்' என்றார்.

அப்போது, தசரத மன்னர், சுமந்திரரைப் பார்த்து, 'தேரைக் கொண்டு வாருங்கள்' என்றார். 'காட்டுக்குச் செல்லும் உறுதியான முடிவுடன் மகிழ்ச்சியோடு வந்திருக்கும் இவர்கள், ரதத்தில் ஏறிச் செல்லட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு, ராமன்-சீதை-லக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்துத் துயரம் தாளாமல், தரையில் சாய்ந்து கண்ணீர் விட்டு அழுதார். சீதாப்பிராட்டி (இந்தக் காட்சியைக் காணச் சகியாமல்,) ஸ்ரீராமன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே விரைந்து சென்று ரதத்தில் ஏறினாள்.

44,45. தந்தையை வலம் வந்து வணங்கிய பின் ஸ்ரீராமன், தேரில் ஏறினார். இரண்டு வாட்கள், வில், இரண்டு அம்பறாத்தூணிகளுடன் லட்சுமணன் ரதத்தில் ஏறி, (தேரைச் செலுத்துமாறு) தேரோட்டியைத் தூண்டினார். 'சுமந்திரா, நில்லு... நில்லு....' என்று மன்னர் கூவினார்.

46. 'புறப்படு... புறப்படு' என்று ஸ்ரீராமன் கூறியதும் அவர் ரதத்தைக் கிளப்பினார். ஸ்ரீராமன், (கண்பார்வையிலிருந்து) வெகு தூரம் சென்றபின், மன்னர் நினைவிழந்து தரையில் விழுந்தார்.

47. நகரமக்கள், சிறுவர்கள், முதியோர்கள், அறிஞர்கள், அந்தணப் பெரியோர்கள் எல்லோரும், 'ராமா! நில்லு... நில்லு...' என்று புலம்பிக் கொண்டு ரதத்தைப் பின் தொடர்ந்து ஓடினார்கள்.

48. வெகுநேரம் வரை மன்னர் அழுது கொண்டிருந்து விட்டு, வேலைக்காரர்களைப் பார்த்து, 'ராமனை ஈன்றெடுத்த தாய், கௌசல்யையின் இருப்பிடத்துக்கு என்னை அழைத்துச் செல்லுங்கள்' என்று சொன்னார்.

49. 'பெரும் துயரத்தின் வயப்பட்டுள்ள நான், அங்கே சிறிது காலம் தான் உயிர் வாழ்வேன். ராமனைப் பிரிந்து என்னால் வெகு நாட்கள் உயிர் வாழமுடியாது.'

50. கௌசல்யையின் வீட்டுக்குள் நுழைந்ததுமே, அவர் தரையில் வீழ்ந்தார். மூர்ச்சையடைந்த அவர் வெகுநேரம் சென்றபின் உணர்வு பெற்று, வெட்கம் காரணமாக மௌனமாகவே இருந்தார்.

51,52. இதனிடையே, ஸ்ரீராமன் தமஸா நதிக்கரைக்குச் சென்று அவ்விடத்தில் வசதியாகத் தங்கினார். உணவு ஏதும் ஏற்காமல் தண்ணீர் மட்டும் அருந்திவிட்டு சீதையோடு கூட ஒரு மரத்தின் கீழே உறங்கினார். தர்மாத்மாவான லட்சுமணன் கையில் வில் ஏந்தியபடி, தர்மம் அறிந்த சுமந்திரர் உடன் இருக்க, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

53-55. நகரமக்கள் அனைவரும் கூடி அவர்களுக்கு அருகிலேயே சூழ்ந்து நின்று, 'ராமனை பட்டணத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல முயல்வோம்; இல்லையென்றால், நாமும் காட்டுக்குச் செல்வோம்' என்று உறுதியாக இருப்பதைத் தெரிந்து கொண்ட ஸ்ரீராமன், (அவர்களது அளவற்ற அன்பைக் கண்டு) மிகவும் வியப்படைந்து, 'நான் அயோத்திநகரத்துக்குள் போகமாட்டேன். பாவம், இவர்கள் (காட்டுக்கு வந்தால்) துன்பத்தையே அனுபவிப்பார்கள்' என்று மனத்தில் உறுதியுடன் எண்ணி, சுமந்திரரை

அழைத்து, 'சுமந்திரா, ரதத்தைக் கொண்டு வா. நாம் இப்போதே பொழுது விடிவதற்குள்ளாகவே சென்று விடுவோம்' என்றார்.

56. இவ்வாறு ஆணையிடப்பட்ட சுமந்திரர், குதிரைகளை ரதத்தில் பூட்டினார். சீதை-லட்சுமணனோடு ஸ்ரீராமனும் ஏறிக்கொண்டு விரைவாக அங்கிருந்து சென்றார்கள்.

57,58. சிறிது தூரம் வரை அயோத்தியை நோக்கிச் சென்று விட்டுப் பின், (திசை மாறி) காட்டை நோக்கிச் சென்றார்கள்.

காலையில் கண்விழித்துப் பார்த்த நகரமக்கள் ராமனைக் காணாமல், மிகவும் துக்கத்துடன் தேர்ச் சக்கரத்தின் சுவடுகளைப் பின்பற்றி பட்டணத்துக்குச் சென்றார்கள்.

எப்போதும் சீதா-ராமனை நெஞ்சில் நினைத்துக் கொண்டே வாழத் தொடங்கினார்கள்.

59-63. சுமந்திரரும் வெகு லாகவத்துடன் விரைவாகத் தேரைச் செலுத்தினார்.

சீதையும் ராமனும் செழிப்பான பிரதேசங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே சென்று சிருங்கிபேரபுரத்தின் அருகே கங்கைக் கரையை அடைந்தார்கள். கங்கையைக் கண்டதும் உள்ளம் மகிழ்ந்து வணங்கி விட்டு நீராடினார்கள்.

அவ்விடத்தில் ஒரு சிம்சபா மரத்தின் நிழலில் ராகவன் தங்கினார்.

அப்போது, அந்தப் பகுதிக்கு ஸ்ரீராமன் விஜயம் செய்திருக்கிறார் என்ற இனிய செய்தியை (காட்டு) மக்களிடமிருந்து தெரிந்து கொண்ட குகன், தன்னுடைய அருமை நண்பரும் தலைவருமான ஸ்ரீராமனைக் காண்பதற்காக, மிக்க மகிழ்ச்சியோடு பழங்கள்-தேன்-மலர்கள் முதலியவற்றை எடுத்துக் கொண்டு வந்து, பக்தியுடன் ஸ்ரீராமன் எதிரில் வைத்து மரம் போல் தரையில் வீழ்ந்து வணங்கினான். ஸ்ரீராகவன் விரைந்து அவரைத் தூக்கி மார்புறத் தழுவித் கொண்டார்.

64. ஸ்ரீராமன் ஷேமலாபங்களை விசாரித்தபின், குகன் தன் கைகளை கூப்பிக் கொண்டு, 'உலகைப் புனிதப்படுத்துபவரே!... வேடர் குலத்தில் பிறந்ததன் பயனை (இன்று, தங்களை தரிசித்ததன் மூலம்) பெற்று பாக்கியசாலி ஆகிவிட்டேன்.

65,66. தங்கள் உடலைத் தொட்ட மாத்திரத்தில் எனக்குப் பேரானந்தம் ஏற்பட்டது, ஸ்ரீராகவா!.. ரகு குல நாயகா, தங்கள் அடிமையான என்னுடைய இந்த வேட்டுவர் ராஜ்யம், தங்களுடையதே! தாங்கள் இங்கே வசித்துக் கொண்டு எங்களுடையல்லாம் பரிபாலனம் செய்து கொண்டிருங்கள். வாருங்கள், நகரத்துக்குள் செல்வோம். அடியேனுடைய இல்லத்தைத் தங்கள் திருப்பாதங்களைப் பதித்துப் புனிதப்படுத்துங்கள்.

67. தங்களுக்காக நான் கொண்டு வந்துள்ள பழம்-கிழங்குகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேணும். தேவர்கள் தலைவரே! பகவானே! நான் தங்கள் அடிமை. எனக்கு அருள் புரியவேணும்.'

68. இராமபிரான், அவனுடைய சொற்களைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்து, 'நண்பனே! பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு எந்த ஒரு வீட்டுக்குள்ளும், கிராமத்துக்குள்ளும் நான் நுழையலாகாது.

69. பிறரால் கொடுக்கப்படும் பழம்-கிழங்கு ஆகிய எதனையும் உண்ணலாகாது. என்னுடைய இந்த ராஜ்யம் முழுவதும் என்னுடையது தான்; ஆற்றல் மிகுந்த நீ, என்னுடைய சிநேகிதன்' என்றார்.

70. பிறகு, ஆலமரத்தின் பாலைக் கொண்டு வரச் சொல்லி (தலைமுடியில் அதைத் தடவிக் கொண்டு) இலக்குவனும் இராமனும், குழற்கற்றையை மிகவும் நேர்த்தியாக மகுடம் போல் அமைத்துக் கொண்டார்கள்.
71. பின்னர், தண்ணீர் மட்டும் பருகிவிட்டு, குசம் (என்னும் புல்), இலை முதலியவைகளைக் கொண்டு லட்சுமணனால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட படுக்கையில் உட்கார்ந்து கொண்டார். அயோத்தி மாளிகையில் இருந்தபோது, சீதாப் பிராட்டியார் கவனமாக விரித்த சுசுமான படுக்கையில் படுத்திருப்பதைப் போல, இங்கேயும் உறங்கிப் போனார்.
72. அவர்களுக்கு அண்மையிலேயே, கையில் வில்லும் அம்பும், (தோளில்) அம்பறாத்தூணியும் தாங்கி, நாற்புறத்திலும் பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டு, வில்லேந்திய குகனோடு கூட, ஸ்ரீராமனுக்குக் காவலாக நின்றான், லட்சுமணன்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் அயோத்யா காண்டத்தில்
ஐந்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஆறாவது ஸர்கம்

கங்கையைக் கடந்து செல்லுதல்;
பரத்வாஜர் மற்றும் வால்மீகியை சந்தித்தல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1,2. (பார்வதி!) ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு உறங்குவதைக் கண்டு, கண்களில் நீர் வழிய, மிகவும் விநயத்துடன், இலக்குவனைப் பார்த்து, (குகன் சொன்னான்.) 'அண்ணா, மாபெரும் மாளிகையில் சுவர்ணமயமான கட்டிலின் மீது சிறந்த படுக்கையில், படுத்துத் தூங்கும் ஸ்ரீராமப்பிரபு, இப்போது, புற்களாலும் இலைக்குவியலாலும் அமைக்கப்பட்ட விரிப்பில் சீதாப் பிராட்டியுடன் படுத்திருப்பதைப் பாருங்கள்.
3. ஸ்ரீராமனுடைய இந்தத் துன்பங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகத் தெய்வத்தால் படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள், கைகேயி. மந்தரையின் சொற்களை நம்பி இத்தகைய பாவச் செயலை கைகேயி செய்திருக்கிறாள்.'
- 4,5. அதைக் கேட்ட லட்சுமணன், 'நண்பா! நான் சொல்வதைக் கேள்: யார், எவருடைய துக்கத்துக்குக் காரணம்?.. தன்னால் முன்பு செய்யப்பட்ட கர்மவினைப் பயன்கள் தான், தன்னுடைய சுக-துக்கத்துக்குக் காரணம்.
6. சுகத்தையும், துக்கத்தையும் பிறர் யாரும் கொடுப்பதில்லை. அப்படி வேறு யாரோ ஒருவர் கொடுக்கிறார் என்று எண்ணினால், அது தவறு; 'நான் செய்கிறேன்' என்ற வீணான அகங்காரம் தான், அது. ஏனென்றால், தம்முடைய கர்மவினைப் பயன்கள் என்ற கயிற்றில் மக்கள் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
7. ஒவ்வொருவனும் தானாகப் பற்பல செயல்கள் செய்து, (அவ்வப்போது தன் தொடர்புக்கு வருபவர்களை) (இவன்) நல்ல மனம் படைத்தவன், நண்பன், எதிரி, எதிலும் பட்டுக் கொள்ளாமல், உதாசீனமாக இருப்பவன், வெறுப்பவன், நடுநிலையாளன், உறவினன் - என்று, தானாகவே வெவ்வேறான சொந்தங்களைக் கற்பித்துக் கொள்கிறான்.

8. தன்னுடைய முன்வினைப் பயனாகக் கிடைக்கக்கூடிய சுகதுக்கங்களை அவ்வவ்வாறே ஏற்று அனுபவித்து அமைதிகொண்ட மனத்தினனாக மனிதன் இருக்க வேண்டும்.
9. புலனின்பம் வேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு இல்லை; வேண்டாம் என்பதும் இல்லை! வந்தால் வரட்டும்; இல்லாவிட்டால், போகட்டும்! நான் புலனின்பங்களுக்கு அடிமைப்பட்டவன் அல்லன்.
10. எந்த இடத்தில், எந்தக் காலத்தில், எதன் காரணமாக, எவனால், நல்லதோ-கெட்டதோ செய்யப்படுகிறதோ, அதன் பயனை அவன் அதற்கேற்றபடி அனுபவித்தாக வேண்டும். அதை மாற்றி அமைக்க முடியாது.
11. நல்லதான, அல்லது, தீயதான கர்மாக்கள் பயன் கொடுக்கத் தொடங்கிய பிறகு, அதுபற்றி மகிழ்ச்சியோ, துயரமோ அடையலாகாது. பிரும்மாவினால் நிர்ணயிக்கப்பட்டதை தேவர்களாலோ, அசுரர்களாலோ கூட மீறிச் செல்ல முடியாது.
12. மனிதன், எப்போதும் சுகதுக்கங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறான்; ஏனெனில், முன்னர் செய்த புண்ணிய-பாவங்களின் விளைவுகளே, இந்த சரீரத்தில் சுகம் போலவும் துக்கம் போலவும் தோன்றுகின்றன.
13. சுகத்திற்குப் பின் துக்கமும், துக்கத்திற்குப் பின் சுகமும் வருகின்றன. பகலும் இரவும் போல (மாறி மாறித் தொடர்ந்து) வரும் இவ்விரண்டையும் பிராணிகள் தவிர்க்க முடியாது.
14. சுகத்தின் நடுவில் துக்கம் இருக்கிறது; துக்கத்தினிடையே சுகம் இருக்கிறது. இவை இரண்டும், சேறும் தண்ணீரும் போல இணைந்தே உள்ளன என்று கூறப்படுகிறது.
15. ஆகவே, ஞானிகள் 'எல்லாம் வெறும் மாயை' என்ற தெளிந்த சிந்தனை பெற்று, தமக்கு இசைவானதும் இசைவில்லாததுமான சூழ்நிலைகளில் தைரியத்துடன் இருப்பார்கள்; மகிழ்வதும் இல்லை, மயங்குவதும் இல்லை!
16. குகனும் இலக்குவனும் இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, வானத்தில் ஒளி பரவத் தொடங்கியது.
ஸ்ரீராமன் எழுந்து, தண்ணீரில் நீராடி தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு சிரத்தையுடன் காலைக் கடன்களைச் செய்து முடித்தார்.
- 17-20. 'நண்பா, உறுதியான ஒரு தோணியை விரைவில் கொண்டு வா' என்றார், ஸ்ரீராமன். வேடர்களின் தலைவனான குகன், ஸ்ரீராமனுடைய உத்திரவைக் கேட்டவுடன் தானே சென்று, அழகிய, உறுதியான ஒரு படகைக் கொணர்ந்தான். 'அண்ணலே, சீதாப் பிராட்டியுடனும் லட்சுமணப் பெருமானுடனும் படகில் ஏறுங்கள். என்னுடைய உறவினர்களுடன் கூட, நானே கவனமாகப் படகைச் செலுத்துகிறேன்'. 'சரி அப்படியே' என்று சொல்லிய ஸ்ரீராமன், நல்ல லட்சுமணமுடைய சீதையைப் படகில் ஏற்றிவிட்டு, யாரையும் கைவிடாதவரான அவர், குகனுடைய கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, தானும் ஏறினார். ஆயுதங்களைப் படகில் வைத்துவிட்டு லட்சுமணனும் ஏறிக் கொண்டான்.
21. தன் உறவினர்களோடு கூடச் சேர்ந்து குகனே படகைச் செலுத்தினான். கங்கையில் பாதி தூரம் சென்றதும் ஜானகி, கங்கா மாதாவைப் பிரார்த்தித்தாள்.
22. 'கங்கா தேவீ! உனக்கு நமஸ்காரம். வனவாசத்தை முடித்துவிட்டு, ஸ்ரீராம-லட்சுமணர்களோடு திரும்பி வரும்போது உன்னைப் பூஜிக்கிறேன்.'

23. இவ்வாறு வேண்டிக் கொண்டிருக்கும் போதே படகு மெல்ல நகர்ந்து, அவர்கள் எதிர்க்கரையை அடைந்தார்கள்.
24. அப்போது, ஸ்ரீராகவனைப் பார்த்து, 'ராஜேந்திரா, நானும் தங்களுடன் வர விரும்புகிறேன். எனக்கு அநுமதிகொடுங்கள்... இல்லையென்றால், உயிரை விட்டு விடுகிறேன்...' என்று குகன் சொன்னான்.
- 25-27. வேட்டுவனின் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன், 'தண்டகாரண்யத்தில் பதினான்கு ஆண்டுகள் கழித்து விட்டுத் திரும்பி வருவேன் என்று சத்தியமாகக் கூறுகிறேன். ராமனால் சொல்லப்பட்ட எதுவும் அசத்தியமாகப் போனதில்லை' என்று கூறி, பக்தனான அவனை மிகவும் சமாதானப்படுத்தி, மார்புறத் தழுவி விடை கொடுத்தனுப்பினார். குகனும் கனத்த இதயத்துடன் வீட்டுக்குத் திரும்பினான்.
- 28-30. பின்னர், சீதை-லட்சுமணர்களோடு பரத்வாஜருடைய ஆசிரமத்துக்குச் சென்று, வெளியில் இருந்தபடி அங்கிருந்த ஒரு பிறும்மசாரியைப் பார்த்து, 'பிறும்மசாரி, தசரதன் புதல்வனான ராமன், சீதா-லட்சுமணர்களோடு, ஆசிரமத்தின் எல்லையில் வந்து நிற்கிறான் - என்று முனிவரிடம் தெரிவிப்பாய்' என்று சொன்னார்.
- 31,32. இதைக் கேட்டவுடன் உள்ளே சென்று முனிவரின் பாதங்களில் பணிந்து, 'ஐயனே! பத்தினி-தம்பியோடு கூட ஸ்ரீராமன், ஆசிரமத்தின் வாயிலில் நிற்கிறார். தேவர்களைப் போல் ஒளிவீசும் தெய்வத் திருவடிவினராகிய அவர் - பரத்வாஜ முனிவரிடம் சென்று தெரிவி - என்று என்னிடம் கூறினார்' என்றான்.
33. இதைக் கேட்டவுடன், பரத்வாஜ முனிவர் (உள்ளத்தில் உவகை பொங்க) பரபரப்புடன் எழுந்து, (அதிதிகளை வரவேற்கும் முறைப்படி) அர்க்ய-பாத்யத்துடன் ஸ்ரீராமனிடம் வந்தார்.
- 34-37. ஸ்ரீராம-லட்சுமணர்களைப் பார்த்து, உரிய முறையில் வரவேற்று, 'ராமா! தாமரைக் கண்ணா!... என் குடிலுக்கு எழுந்தருள்வாய். ரகுநந்தனா! உன் திருவடித் தூசினால் புனிதப்படுத்துவாய்' என்று கூறி, சீதா-ராம-லட்சுமணர்களை குடிலுக்குள் அழைத்து வந்தார். மறுபடியும் அவர்களைப் புகழ்ந்து பேசி சிறப்பான விருந்தளித்தார்.
- 'உன்னைச் சந்தித்ததால், நான் தவத்தின் (நிறைவான) எல்லையை அடைந்து விட்டேன்! என்னுடைய நீண்ட கால தவத்தின் முழுப் பயனையும் பெற்று விட்டேன். ராமா! உன் விஷயத்தில் நடந்தது, நடக்கப் போவது எல்லாம் நான் அறிவேன். நீ பரமாத்மா. ஒரு முக்கியமான செயலை நிறைவேற்றுவதற்காக மாயையாக மனித வடிவம் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளாய் என்பதும் எனக்குத் தெரியும்.
- 38-41. எந்தக் காரணத்துக்காக, பிறும்மாவினால் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட நீ அவதாரம் எடுத்துள்ளாய்? எதற்காக உனக்கு வனவாசம்? இனிமேல் நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்? - என்பதெல்லாம், உன்னை உபாஸித்ததன் பலனாக ஏற்பட்ட ஞானதிருஷ்டியால் நான் அறிவேன்.
- ரகுசூல நாயகா! நான் கிருதார்த்தனாகி விட்டேன்! கருத்ஸ்த்த குலத்தில் தோன்றியுள்ள, பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்ட புருஷோத்தமனான உன்னை என் கண்களால் பார்த்துவிட்டேன். நான் சொல்வதற்கு, இனி வேறு என்ன இருக்கிறது?' என்றார்.
- சீதை-லட்சுமணர்களோடு ஸ்ரீராமன், அவரை வணங்கி, 'பிறும்மன்!.. நாங்கள் ஷுத்திரியர்கள். தங்களைப் போன்ற பெரியோர்களால் ஆசீர்வதிக்கப்பட

வேண்டியவர்கள்' என்றவாறெல்லாம் ஒருவருக்கொருவர் பேசி மகிழ்ந்து, முனிவருடன் இரவைக் கழித்தார்கள்.

42-46. காலையில் எழுந்ததும், முனிவரின் சீடர்களால் கட்டப்பட்ட மிதவையின் மூலம் யமுனையைக் கடந்து, அவரால் விவரமாகக் கூறப்பட்ட பாதையிலேயே சென்று, வால்மீகியின் ஆசிரமம் அமைந்திருந்த சித்ரகூட மலையை அடைந்தார்கள்.

ஏராளமான முனிவர்கள் வாழ்ந்து வருவதும், பலவகையான விலங்குகள்-பறவைகளால் குழப் பெற்றதும், எக்காலத்திலும் மலர்களும் பழங்களும் கிடைக்கக் கூடியதுமான வால்மீகியின் ஆசிரமத்துக்குச் சென்று, தவசிரேஷ்டரான வால்மீகி வீற்றிருப்பதைக் கண்டு, சீதை-லட்சுமணர்களோடு, தலை தாழ்த்தி வணங்கினார், ஸ்ரீராமன்.

கவர்ந்திழுக்கும் தாமரை போன்ற கண்ணுடையவரும், காமனையொத்த பேரழகுத் தோற்றமுடையவரும், சடைமுடி தரித்தவரும் அனைத்துலகிலும் சிறந்த அழகருமான ஸ்ரீராமனை, ஜானகி-லட்சுமணர்களோடு கூடப் பார்த்தார், வால்மீகி முனிவர்.

47,48. பார்த்ததுமே, ஆச்சரியத்தால் கண் இமைக்க மறந்து, பரபரப்படைந்து எழுந்தார். கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, பரமானந்த வடிவினரான ஸ்ரீராமனைத் தழுவி, உலகத்தார் வழிபடும் அவரை, மிகவும் அன்போடு அர்க்யம் முதலியவற்றால் உபசரித்து, சுவையான கனிகளும் கிழங்குகளும் அளித்து மகிழ்ந்தார்.

49-51. ஸ்ரீராமன், வால்மீகியைப் பார்த்துக் கைகூப்பிப் பணிவு தோன்ற, 'தந்தையின் ஆணைப்படி நாங்கள் தண்டகாரணயம் வந்துள்ளோம். இதன் காரணத்தைத் தாங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். நாங்கள் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? சௌகரியமாக நான் தங்குவதற்குத் தகுந்த இடத்தைத் தாங்கள் கூறவேண்டும். சீதையுடன் கூடச் சிறிது காலத்தை அங்கே கழிப்பேன்' என்று சொன்னதும், முனிவர் புன்முறுவலுடன் கூறினார் :

52. நீ தான் எல்லா மக்களுக்கும் மிகச் சிறந்த உறைவிடம்; எல்லாப் பிராணிகளும் நீ தங்கும் மாளிகைகளே!

53,54. ரகுநந்தனா! பொதுவாக நீ வசிக்கும் இடங்கள் இவைகள் என்று சொன்னேன். ஆனால், 'சீதையுடன் கூட வசிப்பதற்கு உகந்ததான இடம்' என்று விசேஷமாகக் கேட்கிறாய். ரகுசிரேஷ்டா! உனக்காக என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள இடத்தைச் சொல்கிறேன். சாந்தம், (எல்லா உயிர்களிடத்தும்) சமமான பார்வை, வெறுப்பின்மை (முதலிய நல்லியல்புகள் நிறைந்து) எப்போதும் உன்னையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் நெஞ்சம் தான், நீ குடிகொண்டிருக்கும் சிறப்பான திருமாளிகை!

55. ஸ்ரீராமா! தர்மம் - அதர்மம் (ஆகிய இரண்டினையும்) கடந்து, இடைவிடாமல் உன்னையே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவருடைய இதயம் தான், சீதாதேவியுடன் கூட நீ சுகமாக வசிப்பதற்கு உகந்த உறைவிடம்!

56. உன்னுடைய திருநாமமாகிய மந்திரத்தை ஜபம் செய்பவர்; உன்னையே சரண் புகுந்தவர்; (நேர் எதிர்மாறான) இரட்டை இயல்புகள் அற்றவர்; பற்றற்றவர் - இப்படிப்பட்டவருடைய இதயம் உனக்கு ஏற்றதான இல்லம்.

57. அகங்காரமில்லாதவர்கள், சாந்தமானவர்கள், விருப்பு-வெறுப்பு அற்றவர்கள், கல்-மண்-பொன்னைச் சமமாகக் கருதுபவர்கள் - இவர்களுடைய இதயம், உன் வீடு.

செவ்வெழுத்துக்களும் மனத்தையும் புத்தியையும் செலுத்தி, எப்போதும் மனநிறைவுடன் வாழ்பவர்; தன்னுடைய எல்லாச் செயல்களையும் உனக்கே அர்ப்பணித்து விட்டவர் - இப்படிப்பட்டவருடைய மனம், உன்னுடைய மங்களமான வாசஸ்தலம்.

58. உன்னிடத்திலேயே மனத்தையும் புத்தியையும் செலுத்தி, எப்போதும் மனநிறைவுடன் வாழ்பவர்; தன்னுடைய எல்லாச் செயல்களையும் உனக்கே அர்ப்பணித்து விட்டவர் - இப்படிப்பட்டவருடைய மனம், உன்னுடைய மங்களமான வாசஸ்தலம்.
59. தனக்கு விருப்பமில்லாததை அடைந்தபோது வெறுப்படையாமலும், விருப்பமானதை அடைந்தபோது களிப்படையாமலும் இருந்து, 'எல்லாம் மாயையே' என்று உறுதியாக உணர்ந்து உன்னை வழிபடுபவரின் மனம், உன் உறைவிடம்.
- 60,61. (இருப்பு, பிறப்பு, வளர்ச்சி, மாற்றம், தேய்வு, அழிவு என்ற) ஆறு விதமான பரிணாமங்கள் சரீரத்துக்கு மட்டுமே உரியன; ஆத்மாவுக்கு அல்ல - என்ற உண்மை உணர்ந்தவர்; பசி-தாகம்-சுகம்-துக்கம்-அச்சம் ஆகியவை, பிராணன் - புத்திகளோடு சம்பந்தப்பட்டவை என்பதைப் புரிந்து கொண்டு, சம்சாரக் கடமைகளிலிருந்து விடுபட்டவருடைய மனம், உன் இருப்பிடம்.
62. சித்தகனர் (அறிவுத் திரட்சி); சத்திய ஸ்வரூபி; எல்லையில்லாதவர்; ஒரே வஸ்து; ஒட்டுதல் இல்லாதவர்; எங்கும் நிறைந்தவர்; போற்றத் தக்கவர் ஆகிய நீ, எல்லோருடைய அந்தக்கரணத்திலும் விளங்குவதை உணர்பவர்களுடைய நெஞ்சத் தாமரையில் நீ சீதையுடன் வாழ்கிறாய்.
63. இடைவிடாத பயிற்சியினால் ஒருமுகப்பட்ட மனம் உடையவர்கள்; உன் திருவடிச் சேவையில் உறுதியாக நிலைநிற்பவர்கள், உன் திருநாமத்தை உச்சரித்துக் கொண்டே இருப்பதால் மனமாசுகள் நீங்கப் பெற்றவர்கள் - இப்படிப்பட்டவர்களுடைய நெஞ்சத் தாமரை தான், சீதாப்பிராட்டியோடு கூட நீ வசிக்கும் நிலையம்.
64. ராமா, உன் திருப்பெயரின் அளவற்ற பெருமையை யாரால், எவ்வாறு விவரிக்க முடியும்? ராமா, உன் நாமமகிமையாலன்றோ நான் பிரும்மரிஷி என்ற பெருமையைப் பெற்றேன்!
65. முன்னர், நான் வேடர்களோடு சேர்ந்து வேட்டுவனாகவே வளர்ந்தேன். பிறப்பினால் மட்டுமே, அந்தணன். என்னுடைய நடவடிக்கைகள் எல்லாம் கீழ்குலத்தவனைப் போலவே இருந்தன.
66. புலன் வேட்கையை அடக்க முடியாத நான், ஒரு கடைக்குல மங்கை மூலமாகப் பல மக்களைப் பெற்றேன். பின், திருடர் கூட்டத்தில் சேர்ந்து திருடனாகவும் ஆனேன்!
- 67-69. எப்போதும் வில்லும் அம்பும் தாங்கிக் கொண்டு, உயிரினங்களுக்கு யமனைப் போல் விளங்கினேன்.
- ஒரு சமயம், அடர்த்தியான ஒரு காட்டில், அக்னியையும் சூரியனையும் போல் கூடரொளி வீசிக் கொண்டிருந்த சப்தரிஷிகளை நேரே கண்ணால் கண்டேன். அவர்களுடைய மேலாடைகளையெல்லாம் பறித்துக் கொள்ளும் பேராசையுடன், அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து ஓடி, 'நில்லு.. நில்லு..' என்று கத்தினேன். அப்போது முனிவர்கள் என்னைப் பார்த்து, 'அந்தணப் பதரே, ஏன் ஓடி வருகிறாய்?' என்று கேட்டார்கள்.
70. அதற்கு நான், 'ஏ, தவச்சீலர்களே, என்னுடைய மனைவி-மக்கள் பலரும் பசியால் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் புசிக்கக் கொடுப்பதற்கு ஏதாவது கிடைக்கும் என்று வந்தேன்.

71-74. அவர்களையெல்லாம் காப்பாற்றுவதற்காக மலைக் காடுகளில் சுற்றி அலைகிறேன்' என்றேன்.

இதைக் கேட்ட அவர்கள் கொஞ்சமும் பயப்படாமல், 'நீ உன் வீட்டுக்குச் சென்று, குடும்பத்திலுள்ளவர்களையெல்லாம் தனித்தனியாகப் பார்த்து, 'நான் நாள்தோறும் செய்யும் ஏராளமான பாவங்களில் உனக்குப் பங்கு உண்டா, இல்லையா?' என்று கேட்டு வா. நீ திரும்பி வரும்வரையில் நாங்கள் நிச்சயமாக இங்கேயே இருப்போம்' என்றார்கள். சரி என்று சொல்லிவிட்டு, வீட்டுக்குச் சென்று முனிவர்கள் சொல்லியபடி மனைவி-மக்களைக் கேட்டேன். ராகவா! 'நீ செய்யும் பாவங்களுக்கு முழுப் பொறுப்பும் நீயே. உன் வருமானத்தில் தான் எங்களுக்குப் பங்கு!' என்று, அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்.

75. அதைக் கேட்டதும் எனக்கு வைராக்கியம் ஏற்பட்டது. நான் செய்த செயல்களின் பலாபலன்களைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டே, கருணை நிறைந்த மனமுடைய முனிவர்கள் இருந்த இடத்துக்குத் திரும்பி வந்தேன்.

76. முனிவர்களைக் கண்டவுடனேயே என்னுடைய அந்தக்கரணம் தூயதாயிற்று. வில்-அம்புகளை எறிந்து விட்டு, அவர்கள் எதிரில் மரம் போல் கீழே விழுந்தேன்.

77-79. 'தவச் சான்றோர்களே, நரகக் கடலை நோக்கி ஓடிக் கொண்டிருக்கும் என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று வேண்டினேன். தங்கள் எதிரில் விழுந்த என்னைக் கண்டு, உயர்ந்த தவசிகளான அவர்கள், 'எழுந்திரு, எழுந்திரு. உனக்கு நன்மை உண்டாகட்டும். சான்றோர்களின் சந்திப்பினால் நல்ல பலன்களே ஏற்படும். உனக்குச் சில உபதேசம் செய்கிறோம். அதைக் கொண்டே நீ (சம்சாரத் தளையிலிருந்து) விடுபடுவாய்' என்று என்னைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள். பின்னர், 'இவன் இழிந்த பிராமணன். ஆசார சீலர்களால் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டியவன். என்றாலும், நம்மைத் தஞ்சம் அடைந்து விட்டான். ஆகவே, மோஷத்தை அடைவதற்கான வழியை உபதேசித்து, அக்கறையுடன் காப்பாற்றத் தக்கவன்' என்று தங்களுக்குள் ஆலோசனை நடத்திக் கொண்டார்கள்.

80. ராமா! (பின்னர், அவர்கள்) உன்னுடைய திருப்பெயரின் எழுத்துக்களை மாற்றி, 'இந்த இடத்திலேயே இருந்துகொண்டு, ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன், மரா... மரா என்று எப்போதும் ஜபம் செய்து வா' என்றார்கள்.

81. 'நாங்கள் திரும்பி வரும் வரையில், நாங்கள் சொன்னபடியே எப்போதும் ஜபம் செய்து கொண்டிரு' என்று சொல்லிவிட்டு, ஒளி வீசும் தோற்றமுடைய அந்த முனிவர்கள் எல்லோரும் சென்று விட்டார்கள்.

82. அவர்களால் உபதேசிக்கப்பட்டபடியே நான் செய்தேன். ஒருமுனைப்பட்ட மனத்துடன் ஜபித்து வந்ததால் வெளியுலகையே நான் மறந்தேன்.

83. இவ்விதம் எவ்வித அசைவுமின்றி, எவ்விதத் தொடர்புமின்றி வெகு நாட்கள் அமர்ந்திருந்ததால் என்மீது புற்று உண்டாகிவிட்டது.

84. ஆயிரக்கணக்கான யுகங்கள் (= நீண்ட நெடுங்காலம்) கழிந்த பின்னர் அந்த ரிஷிகள் திரும்பி வந்தார்கள். என்னைப் பார்த்து, 'வெளியே வா' என்றார்கள். அதைக் கேட்டு உடனே எழுந்து நின்றேன்.

85,86. பணிப்படலத்திலிருந்து வெளிப்படும் சூரியனைப் போலப் புற்றிலிருந்து நான் வெளிப்பட்டேன். அவர்கள் என்னைப் பார்த்து, 'முனிசுவரே!... இனிமேல் நீங்கள்

வால்மீகி (புற்றிலிருந்து தோன்றியவன்) எனப்படுவீர்கள். புற்றிலிருந்து வெளிப்பட்டு இப்போது இரண்டாவது பிறவி எடுத்துள்ளீர்கள்' என்று சொல்லிவிட்டு ஆகாய வீதியில் சென்று விட்டார்கள்.

87,88. ரகுநந்தனா! நான் உன்னுடைய பெயரின் மகிமையினால் இவ்வாறு (தபஸ்வியாக) ஆகியிருக்கிறேன்!

இப்போது, சீதா-லட்சுமணர்களோடு கூட தாமரைக்கண்ணனான உன்னை என் கண்ணால் நேரில் பார்க்கிறேன். ஆகா! என்ன பேரானந்தம்!... சந்தேகமே இல்லை - எனக்கு மோட்சம் கிடைத்துவிடும்!... வா, ராமா! உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நீ தங்குவதற்கு உகந்ததான இடத்தைக் காட்டுகிறேன்'.

89,90. இவ்வாறு கூறிய தவச்செல்வரான வால்மீகி, இலக்குவனோடும் சீடர்களோடும், மலைக்கும் கங்கைக்கும் நடுவிலுள்ள பிரதேசத்திற்குச் சென்று, ஸ்ரீராமன் வசிப்பதற்காக, கிழக்கு-மேற்காகவும், வடக்குத் தெற்காகவும், விசாலமான இரு குடில்களைச் செய்வித்தார்.

91. உத்தமமான அந்தக் குடில்களில், ஜானகி, லட்சுமணர்களோடு தேவர்களைப் போல ஸ்ரீராமன் வாழத் தொடங்கினார்.

92. வால்மீகியினால் நன்கு கண்காணிக்கப்பட்டும், கௌரவிக்கப்பட்டும், சீதா-லட்சுமணர்களோடு கூடிய ஸ்ரீராமன், தேவலோகத்தில் இந்திராணியோடு கூடிய இந்திரனைப் போல, தேவர்களாலும், முனிவர்களாலும் சூழப்பெற்று, மகிழ்ச்சியோடு வசிக்கத் தொடங்கினார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் அயோத்யா காண்டத்தில் ஆறாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஏழாவது ஸர்கம்

சுமந்திரர் திரும்பிச் செல்லுதல்; தசரத மன்னர் மேலுலகம் ஏகுதல்; பரதன், மாமன் வீட்டிலிருந்து திரும்பி வருதல்; வசிஷ்டரின் ஆணைப்படி தந்தையின் ஈமச் சடங்குகளை நிறைவேற்றுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) அன்று மாலைப் பொழுதில் (தாங்க முடியாத சோகம் காரணமாக) முகத்தைத் துணியால் மூடிக் கொண்டு, நீர் நிரம்பிய கண்களுடன் சுமந்திரர் அயோத்தியை அடைந்தார்.
2. வெளிப்புறத்தில் தேரை நிறுத்திவிட்டு அரசரைக் காண உள்ளே வந்தார். 'மன்னர் வாழ்க' என்று மங்கல ஒலி கொடுத்து அரசரை வாழ்த்தி வணங்கினார்.
- 3,4. நமஸ்காரம் செய்த சுமந்திரரைப் பார்த்து, மிகவும் துயரத்துடன், 'சுமந்திரா, சீதை-லட்சுமணர்களோடு ராமன் எங்கே இருக்கிறான்? நீ அவனை எந்த இடத்தில் இறக்கி விட்டாய்?.... பாவியான எனக்கு என்ன சொல்லியனுப்பியிருக்கிறான்? இரக்கமற்ற எனக்கு, சீதையோ, லட்சுமணனோ ஏதேனும் செய்திசொல்லியிருக்கிறார்களா?' என்று கேட்டார்.

.....

- முன்னொரு நாளில், என்னுடைய அறியாத்தனம் காரணமாக ஒரு முனிவரால் சாபம் கொடுக்கப்பட்டேன்.

20. என்னுடைய வாலிபப் பருவத்தில், வேட்டையாடுவதில் மிகவும் ஆசைகொண்டு, ஒரு பெருங் காட்டில், இரவு வேளையில், வில்லும் அம்பும் தாங்கி ஓர் ஆற்றங்கரையின் பக்கமாக அலைந்து கொண்டிருந்தேன்.
21. அந்த நடுநிசியில், தாகத்தோடிருந்த ஒரு முனிசுமாரன், நீர்வேட்கையால் தவித்துக் கொண்டிருந்த தன் பெற்றோர்களுக்குத் தண்ணீர் எடுத்துச் செல்வதற்காகக் குடத்தைத் தண்ணீரில் அமிழ்த்த, குடத்திற்குள் ஆற்றநீர் நிறைந்தபோது பெரும் ஒசை உண்டாயிற்று.
22. இக்காரிருளில் ஒரு யானை தண்ணீர் குடிக்கிறது போலும்! - என்று எண்ணி, வில்லில் சப்தவேதி(ஒலியை உண்டாக்கும் இடத்தையே குறி வைத்துச் செல்லும்) பாணத்தை வைத்துச் செலுத்தினேன்.
- 23,24. (பாணம் சென்று தாக்கிய இடத்திலிருந்து) அப்போது, 'ஆ... செத்தேன்!' என்ற மனிதக் குரல் கேட்டது. 'தெய்வமே!... நான் யாருக்கும் எந்தக் கெடுதலும் செய்த தில்லையே?... யார், என்னைக் கொன்றது?... தண்ணீர் கொண்டு வருவேன் என்று என்னுடைய தாயும் தந்தையும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்களே?...
- இப்படி, ஓர் ஆண்குரலைக் கேட்டு எனக்கு அச்சமுண்டாயிற்று.
- 25,26. பின்னர், அவருகில் சென்று, 'ஸ்வாமி, நான் தசரதன். முனிவரே, அறியாமையினால் இந்தக் கொலை நிகழ்ந்துவிட்டது. என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று தழுதழுத்த குரலில் கூறி அவர் கால்களில் விழுந்தேன்.
- அந்த முனிவர் என்னை நோக்கி, 'ராஜசிரேஷ்டரே, பயப்படாதீர்கள்.
27. 'பிரும்மஹத்திதோஷம் உங்களைத் தீண்டாது. நான் வைசிய குலத்தைச் சேர்ந்தவன்; (என்றாலும்,) தவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளேன். பசி-தாகத்தால் வருந்தும் என் பெற்றோர்கள், என் வரவை, தவிப்போடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.
28. வேறு எதைப் பற்றியும் சிந்தித்துக் கொண்டிராமல், சீக்கிரமாகச் சென்று, அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுங்கள். இல்லையென்றால், என் தந்தை கோபம் கொண்டு உங்களைச் சாம்பலாக்கி விடுவார்.
29. தண்ணீர் கொடுத்த பிறகு, அவர்கள் காலில் விழுந்து, இங்கு நடந்தவற்றையெல்லாம் சொல்லுங்கள்.... என்னைத் துன்புறுத்திக் கொண்டிருக்கும் அம்பை சரீரத்திலிருந்து எடுத்து விடுங்கள்... உயிரை விட்டு விடுகிறேன்' என்றார்.
30. முனிவர் இவ்வாறு கூறியவுடன், அவர் உடலிலிருந்து பாணத்தைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு, தண்ணீர் நிரம்பிய குடத்தை எடுத்துக் கொண்டு அவருடைய பெற்றோர்கள் இருந்த இடம் நோக்கிச் சென்றேன்.
- 31,32. அவர்கள் மிகவும் முதியவர்கள்; பார்வையற்றவர்கள்; இரவு வேளையில் பசிதாகத்தால் தவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்... 'தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டு மகன் இன்னும் வரவில்லையே? என்ன காரணம்? - வேறு போக்கில்லாதவர்கள்; கிழவர்கள்; இரக்கப் பட வேண்டியவர்கள்; தாகத்தால் தவிப்பவர்கள் - (என்று அறிந்திருந்தும் கூட) நம்மிடம் பெரும் பாசமுடைய நமது குமாரன், நம்மை அலட்சியப்படுத்துகிறானா, என்ன?...'

செவ்வாய்க்கிழமை 1256 Adhyatma Ramayan (Tamil)_Section_7_Front

33. இப்படி கவலையோடு அவர்கள் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போதே என்னுடைய காலடியின் ஓசையைக் கேட்டு, 'குழந்தாய், ஏன் இவ்வளவு தாமதம்?' என்று தந்தை கேட்டார்.
34. 'சில்லென்ற தண்ணீரை எங்களுக்குக் கொடு. குழந்தே, நீயும் குடி' என்று சொன்ன அவரிடம் மிகுந்த பயத்துடன் மெல்ல மெல்லச் சென்றேன்.
- 35-37. அவர் பாதங்களில் பணிவோடு விழுந்து, 'நான் உங்களுடைய புதல்வன் அல்லன்; அயோத்தியின் மன்னன், தசரதன்... நான் மாபாவி. விலங்குகளை அழிப்பதற்காக இரவு நேரத்தில் வேட்டையாட வந்தேன். ஆற்றங்கரைக்குத் தொலைவிலிருந்தே, தண்ணீரால் எழுந்த சப்தத்தைக் கேட்டு, சப்தவேதி பாணத்தை விட்டேன். 'ஐயோ... நான் செத்தேன்' என்ற குரலைக் கேட்டதும் அச்சத்துடன் அந்த இடத்துக்குப் போனேன்.
38. தலைமுடி கலைந்து, தரையில் வீழ்ந்து கிடந்த முனிகுமாரனைக் கண்டேன். அஞ்சி நடுங்கி அவருடைய பாதங்களைப் பற்றி, 'காப்பாற்றுங்கள்... காப்பாற்றுங்கள்' என்று வேண்டினேன்.
39. 'பயப்படாதீர்கள். பிரும்மஹத்திதோஷம் உங்களை பற்றிக் கொள்ளாது. என் பெற்றோர்களிடம் சென்று, தண்ணீர் கொடுத்து, காலில் விழுந்து உயிர்ப் பிச்சை கேளுங்கள்'.
40. - என்று, அந்த முனிகுமாரன் சொல்லியபடி, அவரைக் கொன்ற நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். அடைக்கலம் கோரி வந்துள்ள என்னை, கருணை மிக்க நீங்கள் இருவரும் காப்பாற்ற வேண்டும்' - (என்று கேட்டுக் கொண்டேன்.)
41. இதைக் கேட்டதும், அவருக்காக மிகவும் வருந்தி, துயரத்துடன் அழுது, 'கால தாமதமில்லாமல், மகன் விழுந்து கிடக்கும் இடத்துக்கு எங்களை அழைத்துச் செல்' என்றார்கள்.
42. அவ்விதமே, அவர்களுடைய புதல்வன் விழுந்து கிடந்த இடத்துக்கு அந்த வயோதிக தம்பதிகள் என்னால் அழைத்துச் செல்லப்பட்டார்கள்.
- மகனின் உடலைப் பல தடவை தம் கைகளால் தடவிப் பார்த்து உரத்து அழுதார்கள்.
43. ஹா... ஹா... என்று அலறி, மகனே... மகனே... என்று கதறி, 'குழந்தாய், தண்ணீர் கொடு' என்று கேட்கும் எங்களுக்கு, ஏன் தண்ணீர் கொடுக்காமலிருக்கிறாய்?' (என்று அரற்றினார்கள்.)
44. பிறகு, என்னைப் பார்த்து, 'மன்னா, விரைவில் சிதை ஏற்பாடு செய்யுங்கள்' என்றார்கள். நானும் அவ்வாறே அவ்விடத்தில் சிதையைத் தயார் செய்து முடித்தேன். அம்மூவரும் சிதையில் அமர்ந்தார்கள். அக்னி வைக்கப்பட்டதும், சாம்பலாகி அவர்கள் தேவலோகம் சென்றார்கள்.
45. அப்போது முதியவரான தந்தை, 'உனக்கும் இப்படித்தான் ஆகப் போகிறது. என் கூற்றுப்படி, மகன் பிரிவு காரணமாக நீ மரணம் அடைவாய்' என்றார்.
46. தவிர்க்க முடியாத அந்த சாபம் பலிக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது' என்று மன்னர் தாங்க முடியாத துயரத்துடன் புலம்பினார்.

செவ்வாய்க்கிழமை அன்று காலை 10 மணிக்கு நடைபெற்றது.

47. ஹா... ராமா!... ஹா... சீதே!... குணக்குன்றே, லட்சுமணா!... கைகேயியினால் உண்டாக்கப்பட்ட உங்கள் பிரிவினால் நான் மரணத்தைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கிறேன்.
- 48,49. இவ்வாறு புலம்பிக் கொண்டே தசரதன் உயிர் துறந்து மேலுலகம் சென்றார். கௌசல்யை, சுமித்திரை மற்றும் இதர ராஜபத்தினிகள் மார்பில் அடித்துக் கொண்டு அழுது ஒப்பாரி வைத்தார்கள்.
- பொழுது விடிந்ததும், அமைச்சர்களுடன் கூட வசிஷ்டர் அங்கே வந்தார்.
- 50-58. தசரதருடைய சடலத்தை ஓர் எண்ணெய்க் கொப்பரையில் போட்டு வைத்துவிட்டு, தூதர்களை அழைத்து, 'குதிரைகளில் ஏறிக்கொண்டு, விரைவாக யுதாஜித்தின் நகரத்துக்குச் சென்று, அங்கு சத்ருக்ளனோடு இருக்கும் திருவளர் பரதனிடம், 'பரதா, அரசரையும் கைகேயியையும் பார்ப்பதற்காக உடனே அயோத்திக்கு வா. இது என் உத்திரவு என்று கூறுங்கள்' என்றார்.
- இதைக் கேட்டுக் கொண்டு, தூதர்கள் சென்று பரதனுடைய மாமனாகிய யுதாஜித்தை வணங்கினார்கள். தம்பியுடன் இருந்த பரதனை நோக்கி, 'மன்னா, வசிஷ்டர், தங்களிடம் - எவ்விதக் கேள்வியும் எழுப்பாமல், தம்பியோடு பரதன் அயோத்திக்கு உடனே வரவேண்டியது - என்று சொல்லச் சொன்னார்' என்றார்கள்.
- இந்த ஆணையைக் கேட்ட பரதன், அச்சத்தால் மனம் குழம்பி, ஆசாரியரின் உத்திரவுக்கிணங்க, தம்பியோடும் தூதர்களோடும் உடனே புறப்பட்டான். 'அரசருக்கோ, ஸ்ரீராமனுக்கோ ஏதேனும் துன்பம் நேர்ந்துவிட்டதா, என்ன?' என்று, வழியெல்லாம் கவலைப்பட்டுக் கொண்டு அயோத்தியை அடைந்தார்கள்.
- களையிழந்தும் ஜனக்கூட்டமில்லாமலும் விழாக் கோலம் இல்லாமலும் நகரம் காணப்பட்டதால் மிகவும் கவலைக்கு உள்ளானார்கள்.
- செல்வக்களை இழந்த அரசமாளிகைக்குள் புகுந்து, தனித்தவளாக ஓர் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்த கைகேயியைக் கண்டான். தாயின் பாதங்களில் தலைவைத்து பேரன்போடு நமஸ்கரித்தான்.
- 59,60. வந்திருக்கும் பரதனைப் பார்த்து, பாசப் பதற்றத்துடன் எழுந்து, வேகமாகக் கட்டித் தழுவி, தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு, உச்சி முகர்ந்து, 'என் அப்பா, அண்ணா, நல்ல அழகியான என் அம்மா - எல்லோரும் சௌக்கியம்தானே?' என்று, தன் பிறந்த வீட்டுக்காரர்களின் நலனைப் பற்றி விசாரித்தாள்.
- 61-63. 'குழந்தாய்! நல்ல காலம்!... நீ சௌக்கியமாக இருப்பதை இன்று நான் பார்க்கிறேன்!' அன்னை இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட பரதன், மனம் குழம்பி, துயரம் நிரம்பி, தாயைப் பார்த்துக் கேட்டான்: 'அன்னையே, என் தந்தையார் எங்கே? நீங்கள் இங்கே தனியாக இருக்கிறீர்கள்? நீங்களில்லாமல் என் தந்தை ஒருபோதும் தனியாக இருந்ததில்லையே? இப்போது அவரைக் காணாமே? எங்கே இருக்கிறார்? சொல்லுங்கள்.
64. தந்தையைக் காணாததால் இப்போது எனக்கு அச்சமும் துயரமும் ஏற்படுகின்றன'. கைகேயி சொன்னாள்: 'மாசற்றவனே, துயரப்படுவதால் ஆகப் போவதென்ன?

81. வாளினால் என்னை மாய்த்துக் கொண்டு, எமன் வீட்டுக்குச் செல்கிறேன். கணவனைக் கொன்றவளே, துஷ்டையான நீ, கும்பீபாகம் நரகத்துக்குத் தான் போவாய்.

சென்றான்.

82. இவ்வாறு கைகேயியைப் பயமுறுத்திவிட்டு நேராகக் கௌசல்யையின் மாளிகைக்குச் சென்றான்.

அவள் பரதனைக் கண்டதும் பெருங்குரலில் அழத் தொடங்கினாள்.

83. அவளுடைய பாதங்களில் விழுந்து பரதனும் கதறினான். போற்றுதலுக்குரிய ஸ்ரீராமனைப் பெற்றெடுத்த அன்னை உடல் மெலிந்தும் சோகம் ததும்பும் முகத்தோடும் பரதனைத் தூக்கி அணைத்துக் கொண்டு கண்களில் நீர் வழியக் கூறினாள் :

84. குழந்தாய், நீ (அயோத்தியிலிருந்து) சென்ற பின் எவ்வளவு அசம்பாவிதங்கள் நிகழ்ந்து விட்டன என்பதை உன் தாய் சொல்லக் கேட்டிருப்பாய்.

85. என்னுடைய மைந்தன் ராமபிரபு, மரவுரி தரித்து, தலைமுடியைச் சடையாகக் கட்டி, துயரக்கடலில் மூழ்கிய என்னையும் துறந்து, தன் மனைவியோடும் லட்சுமணனோடும் காட்டுக்குப் போய்விட்டான்.

86. ஹா... ராமா!... ரகு குல நாதனே! எல்லாவற்றிலும் மேலான பரமாத்மாவாகிய நீ, என் வயிற்றில் பிறந்தாய். அப்படியும் துயரம் என்னை விடவில்லை! ஆகவே, விதிமிகவும் வலிமையானது என்று எண்ணுகிறேன்...'

87. பரதனைப் பார்த்து, மிகுந்த சோகத்தால் புலம்பிக் கொண்டிருந்தவளின் பாதங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு, 'அம்மா, நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்' என்றான்.

88-90. ஸ்ரீராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் குட்டும் விஷயத்திலோ, அல்லது, வேறு எதிலுமோ, கைகேயினால் செய்யப்பட்டவைகளை நான் அறிந்திருந்தாலோ, அல்லது, சம்மதப்பட்டிருந்தாலோ, நூறு பிறும்மஹத்தி செய்த பாவம் என்னை வந்து அடையட்டும்.

கைகேயியின் செயல்பாடுகளை நான் அறிவேன் - என்பது உண்மையானால், அருந்ததியையும் வசிஷ்டரையும் வாளால் வெட்டிக் கொன்றால் ஏற்படும் பாவம் முழுவதும் என்னை வந்து சேரட்டும்....' என்று சபதம் செய்துவிட்டுப் பரதன் அழுதான்.

91,92. கௌசல்யை அவனைக் கட்டியனைத்து, 'மகனே, எனக்கு எல்லாம் தெரியும். வருத்தப்படாதே' என்றாள்.

இதனிடையே பரதன் வந்துவிட்டதைக் கேள்விப்பட்டு, மந்திரிகளோடு கூட, அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தார், வசிஷ்டர்.

அழுது கொண்டிருந்த பரதனைப் பார்த்து, வசிஷ்டர் பரிவுடன் சொன்னார்.

93,94. 'குழந்தாய், முதியவரான மன்னர் தசரதர் தெளிந்த ஞானி; சத்யபராக்ரமர்; மனிதர்களால் அனுபவிக்கக்கூடிய எல்லா சுகங்களையும் அனுபவித்து விட்டவர். ஏராளமாகத் தட்சிணை கொடுத்து அசுவமேதம் முதலிய யாகங்களைச் செய்து சாட்சாத் மகாவிஷ்ணுவையே, ராமன் என்ற பெயரில் மகனாகப் பெற்றவர். கடைசியில் தேவலோகம் சென்று இந்திரனுடைய ஆசனத்தில் சரிபாதியைப் பெற்றுள்ளார்.

95. மோட்சத்தை அடைவதற்குத் தகுதிபடைத்தவரும், வருத்தப்படுவதற்குத் தேவையில்லாதவருமான அவரைக் குறித்து நீ வீணாகக் கவலைப்படுகிறாய். ஆத்மா, நித்தியமானது; அழிவற்றது; சத்தமானது; பிறப்பு - இறப்பு அற்றது.

96. இந்த உடல், ஜடமானது; மிகவும் மாசு படிந்தது; அழியக் கூடியது. இந்த வழியில் சிந்தித்துப் பார்த்தால், நீ துக்கப்படுவதற்குச் சிறிது கூடக் காரணம் இல்லை.
97. ஒரு தந்தையோ, தனயனோ மரணமடைந்தால், மூட ஜனங்கள் தான் மார்பில் அடித்துக் கொண்டு ஒப்பாரி வைப்பார்கள்.
98. சாரம் இல்லாத இவ்வுலகத்தில் யாரேனும் ஒருவர் மரணமடைந்தால், அது ஞானிகளுக்கு வைராக்கியத்துக்குக் காரணமாக அமையும். அந்தப் பிரிவு சாந்தியையும் செளக்கியத்தையும் அதிகரிக்கச் செய்யும்.
99. ஒருவன் இந்த உலகில் பிறப்பெடுத்தால், மரணம் அவனைப் பின்தொடர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அதனால், ஜன்மம் எடுத்தவர்களுக்கு மரணம் என்பது எந்த விதத்திலும் தவிர்க்க முடியாதது.
100. தத்தம் கர்ம வினைகளுக்கேற்ப எல்லாப் பிராணிகளும் தோன்றுகின்றன; போய் விடுகின்றன - என்பதை அறிந்திருந்த போதிலும் அறிவில்லாத மக்கள், (இறந்து போன) தங்கள் உறவினர்களுக்காக ஏன் தான் வருந்துகிறார்களோ?
101. கோடிக்கணக்கான பிறும்மாண்டங்கள் அழிந்து விட்டன; பலப்பல சிருஷ்டிகள் நடந்து முடிந்து விட்டன. எல்லாக் கடல்களும் வற்றிவிடத் தான் போகின்றன. ஆக, இப்படி நொடிப்பொழுது விளங்குகின்ற வாழ்க்கையில் எப்படி நம்பிக்கை வைப்பது?
102. (காற்றில்) அசைந்தாடிக் கொண்டிருக்கும் ஓர் இலையின் நுனியில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் நீர்த்திவலையைப் போன்றது, ஆயுள். நாம் எதிர்பாராத சமயத்தில், விநாடிப் போதில், விட்டுவிட்டுப் போய்விடக் கூடியது, இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையில் உனக்கு என்ன நம்பிக்கை?
103. ஓர் உயிர், முன்னர் ஏற்றிருந்த உடலால் செய்யப்பட்ட கர்மாக்களின் பயனாக இந்தச் சரீரத்தை அடைந்திருக்கிறது. இப்படி ஒரு சரீரத்தைப் பெற்றுள்ள ஜீவன், இப்போதைய சரீரத்தால் செய்யப்படும் கர்மாக்களுக்கு ஏற்ப, மீண்டும் ஓர் உடலை அடையப் போகிறது. அதனால், ஆத்மாவுக்கு ஏதேனும் ஒரு சரீரம் எப்போதும் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறது.
- 104,105. பழைய உடைகளை எறிந்துவிட்டுப் புதிய உடைகளை ஒருவன் ஏற்பதைப் போல, உயிரானது, நலிந்து போன உடலைத் துறந்துவிட்டுப் புதியதான ஓர் உடலைத் தொடர்ந்து ஏற்றுக் கொள்கிறது என்பது திண்ணம். ஆகவே, இதில் துயரப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? ஏனென்றால், ஆத்மா, ஒருபோதும் அழிவதில்லை; உண்டாவதும் இல்லை; வளர்வதும் இல்லை.
106. ஆறு வகைகளான விகாரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது, ஆத்மா. அது, எல்லையற்றது; ஸத்-சித் வடிவானது; ஆனந்தமயமானது; புத்தி முதலியவற்றுக்குச் சாட்சியாக இருப்பது; அழிவற்றது.
107. ஒன்றேயான ஆத்மா, எல்லாவற்றுக்கும் மேலானது; இரண்டற்றது; எங்கும் சமமாக நிறைந்திருப்பது - என்றவாறாக, ஆத்மாவைப் பற்றிய உண்மையைத் தெரிந்து கொண்டு, சோகத்தை விட்டுவிட்டு, (மேற்கொண்டு) செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்.
108. எண்ணெய்த் தொட்டியிலிருந்து, உன் தந்தையின் உடலை வெளியே எடுத்து, குலநந்தனா! நாங்களும் மந்திரிகளும் காட்டும் முறையில் இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்வாய்'

5-10. 'முனிவர்கள் இப்போது மந்திரம் கூறி, உனக்கு அபிஷேகம் செய்து வைப்பார்கள்.'

ஐயோத்யா காண்டம்

இதைக் கேட்டதும் பரதன் சொன்னான்: 'முனிவரே! எனக்கு ராஜ்யத்தினால் ஆகப்போவது என்ன? ஸ்ரீராமன், மன்னார்க்கெல்லாம் மன்னன். அவரையே அண்டியவர்கள், நாம். இனிமேலும் தாமதிக்காமல், நாளைக் காலை பொழுது விடிந்ததும், ஸ்ரீராமனை அழைத்து வருவதற்காக, நான்-நீங்கள்-ராட்சஸியான கைகேயியைத் தவிர மற்ற அன்னைமார்கள் எல்லோருமாகச் செல்லப் போகிறோம்.

பெயரளவில் மட்டும் தாயாக இருக்கும் கைகேயியை இப்போதே கொன்றுவிடத் துடிக்கிறேன்.

ஆனால், ஒரு பெண்ணைக் கொன்றால் ஸ்ரீராகவன் என்னை மன்னிக்க மாட்டார். (என்பதால், கொல்லாமல் விடுகிறேன்.)

ஆகவே, நாளை தினம் பொழுது விடிந்ததுமே, நீங்கள் வந்தாலும் வராவிட்டாலும், சத்ருக்னனோடு கூட விரைவாகக் கால்நடையாகவே நடந்து சென்று தண்டகாரணயம் செல்லப் போகிறேன். இது நிச்சயம்.

ஸ்ரீராமன் மரவுரி தரித்து, கனி-கிழங்குகளை உணவாகக் கொண்டு எப்படி காட்டில் இருக்கிறாரோ, அப்படியே சத்ருக்னனோடு கூடப் போகப் போகிறேன். முனிவரே! ஸ்ரீராமன் திரும்பி வரும் வரையில் நான் தரையில் தான் படுப்பேன்; சடைமுடி தரிப்பேன்.

11. இவ்வாறு உறுதியாகக் கூறிவிட்டு பரதன் இடத்தில் அமர்ந்து பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டான். சபையிலிருந்த அனைத்து மக்களும், 'சரி, சரி... ரொம்ப சரி' என்று மகிழ்ச்சியோடு புகழ்ந்தார்கள்.
12. பொழுது புலர்ந்ததும், காட்டை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த பரதனை, சுமந்திரருடைய ஆணைப்படி நால்வகைப் படைகளும் பின்தொடர்ந்தன.
13. கௌசல்யை முதலிய அரசிகளும், வசிஷ்டர் முன்னிட்ட அந்தணர்களும் மற்றும் எல்லோரும் முன்னும் பின்னும் பக்கங்களிலும் தரையை மறைத்துக் கொண்டு நெருக்கமாகச் சென்றார்கள்.
14. சிருங்கிபேரபுரத்தை அடைந்ததும் கங்கையின் கரையில் சத்ருக்னன் ஆலோசனைப்படி அந்த மாபெரும் சேனைக் கூட்டம் தங்கியது.
- 15-17. பரதன் வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டதும் குகனுக்குச் சந்தேகம் தோன்றியது. 'ஏராளமான சேனையோடு வந்திருக்கிறானே, பரதன்? இராமபிரானுக்குத் தெரியாமலே அவருக்கு ஏதேனும் கெடுதல் செய்து விடுவானோ?... நான் போய் (அவனுடன் பேசிப் பார்த்து) அவனுடைய நோக்கத்தை அறிந்து கொள்கிறேன். நல்ல எண்ணத்தோடு வந்திருந்தால், கங்கையைக் கடப்பான். இல்லையென்றால், அவன் தீய எண்ணத்தை முறியடிக்கும் வகையில், நான் வேறு வழியை கைக் கொள்ள வேண்டியிருக்கும். எனவே, நம் குலத்தோர் எல்லோரும், படகுகளை வரிசையாக நட்பாற்றில் நிறுத்தி, கையில் ஆயுதம் தாங்கி, எல்லாப் பக்கங்களிலும் பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டு ஆயத்தமாக இருக்கட்டும்'
- 18-21. இவ்வாறு கட்டளை பிறப்பித்துவிட்டுப் பலவகையான காணிக்கைகளை ஏராளமாக எடுத்துக் கொண்டு, பற்பல ஆயுதங்களை ஏந்திய அனேக உறவினர்களுடன் கூட (பரதனிடம்) சென்றான். பரதனுக்கு எதிரில் எல்லாப் பொருட்களையும் வைத்தான்.

மரவுரி தரித்து, மேக வண்ணனாய், சடாமுடி தாங்கி, எப்போதும் ஸ்ரீராமபிரானையே சிந்தனையில் வைத்திருந்து, ராம... ராம... என்று உச்சரித்துக் கொண்டு, தம்பியோடும் அமைச்சர்களோடும் அமர்ந்திருந்த பரதனைக் கண்டதும், தரையில் தலைபடும்படியாக வணங்கி, 'நான்-குகன்-வந்திருக்கிறேன்' என்றான்.

22. உடனே பரதன் எழுந்து, மரியாதையுடன் அவனை இறுகத் தழுவி, முகமலர்ந்து, நலன் விசாரித்து, நட்புடன் பின்வருமாறு கூறினான்:
23. 'சகோதரா! நீ, ஸ்ரீராமவனுடன் இங்கே தங்கியிருந்தாய், அல்லவா?... அப்போது மாசற்ற நெஞ்சமுடைய இராமப்பிரபு, அன்புப் பெருக்கினால் கண்களில் நீர்வழிய உன்னைத் தழுவிக் கொண்டார்.
24. சீதை-லட்சுமணரோடு இருந்த ஸ்ரீராமன், உன்னோடு உரையாடினார். ஆகா! என்ன பாக்கியம், உனக்கு! வாழ்க்கையின் பயனையே நீ அடைந்து விட்டாய்!
25. ஸ்ரீராமனை நீ எந்த இடத்தில் பார்த்தாயோ அந்த இடத்துக்கு என்னை அழைத்துச் செல். சீதாப்பிராட்டியுடன் ஸ்ரீராமன் உறங்கிய இடத்தையும் எனக்குக் காட்டு.
26. ஸ்ரீராமனுக்கு மிகவும் பிரியமான பக்தன்! நீ மிகவும் பாக்கியசாலி!' என்றெல்லாம் இராமபிரானைப் பற்றியே பேசிப் பேசி, அவன் கண்களில் நீர் நிறைந்தது.
- 27,28. இராமன் படுத்துக் கொண்டிருந்த இடத்துக்குக் குகனுடன் சென்று, சீதாதேவி அணிந்திருந்த அணிகலன்களின் உரசலால் தங்கத் துள்கள் பரவிய தர்ப்பைப் படுக்கையைக் கண்டான். (கண்டதும்) துயரத்தால் தகிக்கப்பட்ட இதயத்தோடு பரதன் பரிதவித்தான்.
- 29,30. அடாடா! ஐனக மகாராஜாவின் புதல்வி! மிகவும் மென்மையான சீதை!... அரண்மனையில், நவரத்தினங்கள் இழைத்த கட்டிலில், மிருதுவான விரிப்பின் மேல், ஸ்ரீராமனோடு படுக்கின்ற அவர், தர்ப்பைப் படுக்கையில் துன்பத்தைப் பொறுத்துக் கொண்டு இராமனோடு சயனித்தாள் - என் குற்றத்தால்.
31. அடக் கடவுளே! கைகேயியின் வயிற்றில், பாவக் கூட்டத்தின் மொத்த உருவமாகப் பிறந்தேனே? பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனுக்கு, என்னால் தானே இப்படிப்பட்ட துன்பங்கள்...
32. ஆகா! மகாத்மா லட்சுமணனுடைய வாழ்க்கை மிகவும் பயனுடையதாகிவிட்டது! காடாகத் தான் இருக்கட்டுமே? எப்போதும் ஸ்ரீராமனையே மகிழ்ச்சியோடு பின்தொடர்கிறான்!
33. ராமப்பிரபுவுடைய அடியார்க்கு அடியார்க்கு வேலைக்காரனாக நான் ஆனேன் என்றால், என் ஐன்மம் சாபல்யம் அடையும் என்பதில் ஐயமில்லை.
34. தம்பீ! அவர் (ஸ்ரீராமன், தற்போது) எங்கே இருக்கிறார் என்பது உனக்குத் தெரிந்தால், விவரமாகச் சொல்லு. அவரை அழைத்துச் செல்வதற்காக நான் உடனே அங்கு போகவேண்டும்.'
- 35-37. 'பரதன், தூய எண்ணம் உடையவன்' என்பதை அறிந்து கொண்ட குகன், நட்புத் தோன்றக் கூறினான்: 'ஐயனே! தாமரைக் கண்ணரான ஸ்ரீராமரிடத்திலும், சீதா தேவி-இலட்சுமணன்களிடமும் தங்களுக்கு இவ்வளவு பரிசுத்தமான பக்தி இருக்கிறதே! - தாங்கள் தான் புண்ணியசாலி!

சுருதிப்பிரபு மகிழ்ச்சியாகவும் சுகமாகவும் வசித்து வருகிறார்.

- 38,39. கங்கையைக் கடந்து சீக்கிரமாக அங்கே செல்வோம்' என்று சொல்லிவிட்டு, வேகமாகச் சென்று (பரதனுடைய) சேனைகளுடன் மகாநதியான கங்கையைக் கடப்பதற்காக ஐநூறு படகுகளைக் கொணர்ந்தான். மன்னர்களுக்கு உரியதான ஒரு படகை, குகன், தானே செலுத்திவந்தான்.
40. அந்தப் படகில் பரதன், சத்ருக்னன், ராமனின் தாயார் மற்றும் வசிஷ்டரை ஏற்றிக் கொண்டான்; கைகேயியையும் மற்ற அரசகுலப் பெண்டிரையும் வேறொரு படகில் ஏறவைத்தான்.
41. கங்கையைக் கடந்ததும், தொலைவிலேயே சேனைகளை நிறுத்திவிட்டுப் பரத்வாஜருடைய பர்ணசாலை நோக்கித் தம்பியோடு கூடப் பரதன் விரைந்து சென்றான்.
42. ஆசிரமத்தில், அக்னியைப் போல் ஜொலித்துக் கொண்டு வீற்றிருந்த முனிவருக்கு முன்னால், மிகவும் பக்தியோடு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்தான், பரதன்.
- 43,44. மிகச் சிறந்த தவசியான அவர், எதிரே நிற்பவர் தசரத குமாரன் பரதன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, அன்புடன் உபசரித்தார்; நலன் விசாரித்தார். பின், அவன் சடைமுடியும், மரவுரியும் தரித்திருப்பதைப் பார்த்து, 'இப்போது ராஜ்யத்தை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் உனக்கு, இந்த மரவுரியெல்லாம் எதற்கு?... முனிவர்கள் வாழ்கின்ற வனத்துக்கு ஏன் வந்திருக்கிறாய்?' என்று கேட்டார்.
- 45-47. பரத்வாஜருடைய சொற்களைக் கேட்டுக் கண்களில் நீர் வழிய, 'எல்லாம் அறிந்த தாங்கள் என்னை இப்படிக் கேட்கிறீர்கள் என்றால், அதை எனக்கு வழங்கும் அருள் என்றே கருதுகிறேன்.
- ஸ்ரீராமப்பிரபு முடிசூட்டப்படுவதற்குத் தடையாகக் கைகேயி செய்த செயல்கள், (ராமன் முதலியோர்) காட்டுக்குப் போனது - ஆகிய எதனையும், நான் (முன்னதாக) சிறிது கூட அறிய மாட்டேன். மாமுனிவரே! தங்கள் திருவடிகள் மேல் ஆணையாகச் சொல்கிறேன்.'
48. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுத் துயரம் நிரம்பிய மனத்துடன் முனிவரின் பாதங்களில் பணிந்தான். 'அண்ணலே! நான் நல்ல எண்ணம் உடையவனா? அல்லது, தீய எண்ணம் உடையவனா? - என்பதைத் தாங்கள் அறிவீர்கள்.
49. சுவாமி, அரசு பதவிக்கு உரியவரான ஸ்ரீராமன் இருக்கும்போது, நான் எப்படி அரசாட்சியை ஏற்பேன்? முனிபுங்கவரே, பிரபு ராமசந்திரனுடைய நிரந்தரத் தொண்டன், நான்.
- 50,51. ஆகவே, மாமுனிவரே, ஸ்ரீராமன் தங்கியிருக்கும் இடத்துக்குச் சென்று, அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து, பட்டாபிஷேகத்துக்காகச் சேகரித்து வைக்கப் பட்டுள்ள பொருட்களையெல்லாம் சமர்ப்பித்து, நகர மக்கள் முன்பாக, வசிஷ்டர் முதலியோரைக் கொண்டு முடிசூட்டி வைப்பேன். அதன் பிறகு, திருமகள் நாயகரான ஸ்ரீராமனை அயோத்திக்கு அழைத்துச் சென்று, மிக எளிய வேலைக்காரனாகப் பணி செய்வேன்'.

செவ்வெழுத்துக்களும் முனிவரின் சொற்களையும் கேட்ட முனிவர், வியப்புடன் அவனைக் கட்டித் தழுவி உச்சி முகர்ந்து பாராட்டினார்.

52. பரதனின் சொற்களைக் கேட்ட முனிவர், வியப்புடன் அவனைக் கட்டித் தழுவி உச்சி முகர்ந்து பாராட்டினார்.
53. 'குழந்தாய்! (இதுவரை நடந்தவை மட்டுமல்ல) இனி நடக்கப் போகும் எல்லாவற்றையும் நான், என் ஞானக்கண்ணால் முன்னரே அறிந்து கொண்டேன். வருத்தப்படாதே, பரதா. லட்சுமணனைக் காட்டிலும் இராமனிடத்தில் உனக்கு அன்பு அதிகம் (என்பது எனக்குத் தெரியும்.)
54. 'மாசற்றவனே, படைகளுக்கும் உனக்கும் விருந்துபசாரம் செய்ய விரும்புகிறேன். ஆகவே, படைவீரர்களும் நீயும் விருந்து உண்ட பின்னர், நாளை தினம் ஸ்ரீராமன் இருக்குமிடத்துக்குச் செல்லலாம்.'
55. 'தங்கள் உத்திரவுப்படியே செய்கிறேன்' என்று பரதன் சொன்னான். பரத்வாஜர் ஆசமனம் செய்து விட்டு மௌனமாக யாகசாலைக்குச் சென்றார்.
56. விரும்புகிறவைகளையெல்லாம் பொழிந்து தருகின்ற காமதேனுவை சிந்தித்து, முனிவர் வேண்டிக் கொண்டார். உடனே, மண்ணுலகில் அடைய முடியாத மிக உயர்ந்த போகப் பொருட்களையெல்லாம் அவரவர் விருப்பப்படி ஏராளமாகப் பொழிந்தது (அந்த தேவலோகப் பசு.)
57. படைகளும் பரதனும் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் தாராளமாக வழங்கியது. அதனால், அனைத்துப் படைவீரர்களும் திருப்தியடைந்தார்கள்.
58. தலைசிறந்த முனிவரான பரத்வாஜர், அறநூல் விதித்துள்ளதற்கேற்ப, முதலில் வசிஷ்டரை உபசரித்து விட்டுப் பின்னர் படைவீரர்களையும் பரதனையும் திருப்தி செய்வித்தார்.
59. தேவலோகம் போலிருந்த அந்த ஆசிரமத்தில் ஒரு நாள் தங்கிவிட்டு, காலையில் தம்பியுடன் கூடச் சென்று பரத்வாஜரை மறுபடியும் வணங்கி, அவர் அனுமதியைப் பெற்று, ஸ்ரீராமன் இருந்த இடம் நோக்கிச் சென்றான், பரதன்.
60. சித்ரகூடத்தை அடைந்ததும் தொலைவிலேயே சேனையை நிறுத்திவிட்டு ஸ்ரீராமனைக் காணும் ஆவலுடன் பரதன் முன்னே சென்றான்.
61. சத்ருக்னன், சுமந்திரன், குகன் ஆகியோரோடு, முனிவர்கள் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் தேடிவிட்டுத் திரும்பினான், பரதன்.
62. ராமன் தங்கியிருக்கும் இடத்தைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமற் போகவே, முனிவர்களைப் பார்த்து, 'ராமன்-சீதை-லட்சுமணர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள்?' என்று கேட்டான்.
- 63,64. எதிரே உள்ள மலைக்கு அப்பால், கங்கையின் வடகரையில், சோலைகள் அடர்ந்த இடத்தில் ஸ்ரீராமனுடைய அழகிய குடில் அமைந்துள்ளது. மா, பலா, வாழை முதலிய பழம் தரும் மரங்களும், சம்பகம், கோவிதாரம், புன்னை முதலிய மலர் தரும் மரங்களும் அங்கு உள்ளன.
65. இவ்வாறு முனிவர்களால் குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்பட்ட இடத்திற்கு, நிறைந்த மனத்துடன் அமைச்சர்கள் உடன் வர, இராமபிரானின் குடிலை நோக்கிப் பரதன் முன்னதாகச் சென்றான்.

செவ்வெழுத்துக்களால் நிறைந்ததும், மரவுரி மான்தோல் முதலியவை மரக்கிளைகளில் தொங்குவதும் ஸ்ரீராமசந்திரன் வசிப்பதால் மிக்க அழகு பெற்று மங்களமான ஒளியுடன் விளங்கியதுமான குடிலை, தம்பியோடு கூடிய பரதன் தொலைவிலிருந்தே கண்டான்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் அயோத்யா காண்டத்தில் எட்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஒன்பதாவது ஸர்கம்

பகவான் ஸ்ரீராமனுடன் பரதன் சந்திப்பு - பரதன் அயோத்திக்குத் திரும்புதல் - ஸ்ரீராமன், அத்ரி முனிவரின் ஆசிரமம் செல்லுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) சீதாதேவி, ஸ்ரீராமன் காலடிகள் பட்டுப் புனிதமடைந்துள்ளதும், மிகவும் அழகியதுமான ஆசிரம வளாகத்தை பரதன் அடைந்ததும் மகிழ்ந்தான்.
2. வழிநெடுகிலும் வஜ்ரம், அங்குசம், தாமரை, கொடி முதலிய சின்னங்கள் கொண்டதும், உலகத்துக்கு மிகவும் நன்மை விளைவிப்பதுமான ஸ்ரீராமனுடைய பாதச் சுவடுகளைக் கண்டான். பாதச்சுவடுகள் பதிந்த தரையில், தம்பியுடன் விழுந்து புரண்டான்.
3. 'ஆகா! என்ன பாக்கியம், எனக்கு! பிரும்மா முதலிய தேவர்களும், வேதங்களும் பன்னெடுங்காலமாக யாருடைய பாததூளிகளைத் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ, அந்த ஸ்ரீராமப்பிரபுவின் திருவடித் தாமரைகள் பதிந்த இடங்களை நான் காண்கிறேன்!'
4. ஆச்சரியமான பிரேமரஸத்தால் இதயம் நிறைந்து, ரகுநாதனைப் பற்றிய சிந்தனையில் மூழ்கி, மார்பில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிந்தோட, பரதன் மெல்ல மெல்ல ஸ்ரீராமனுடைய ஆசிரம வாயிலை நெருங்கினான்.
- 5,6. அங்கே, அருகம்புல்லையொத்த பச்சைத் திருமேனி, அகன்ற கண்கள், மகுடமாக உயர்த்திக் கட்டிய சடை, புதிய மரவுரி ஆடை, மலர்ந்த முகம், நண்பகல் சூரியனைப் போன்ற ஒளிவீச்சு, மங்களமான ஜனககுமாரியை நோக்கும் பார்வை, இலக்குவனால் சேவிக்கப்படும் திருவடித் தாமரைகள் - இப்படி, ரகுசூல நாயகரைக் கண்டு துயரமும் மகிழ்ச்சியும் கலந்து வர, விரைந்து சென்று அவருடைய இரு பாதங்களையும் பற்றினான்.
7. மிக நீண்ட புஜங்களைக் கொண்ட ஸ்ரீராமன், அவனைத் தூக்கி நிறுத்தி, தோளோடு கட்டியணைத்து, கண்ணீரால் நனைத்து, தன் மடியின் மேல் உட்கார வைத்துக் கொண்டு, இறுக அணைத்துக் கொண்டார்.
8. இதனிடையே, தாகத்தால் தவிக்கும் பசு, தண்ணீரை நோக்கி ஓடுவதைப் போல, தாய்மார்கள் அனைவரும் ராமனைக் காண்பதற்காக மிக வேகமாக வந்து சேர்ந்தார்கள்.
9. பெற்ற தாயைக் கண்டதும், ஸ்ரீராமன் உடனே எழுந்து வந்து அவள் பாதங்களில் நமஸ்கரித்தார். மிகவும் துயரத்திலிருந்த அவளும், கண்ணீர் மல்கப் புதல்வனை அணைத்துக் கொண்டாள்.

செவ்வெழுத்துக்களும் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

10,11. மற்ற தாய்மார்களையும் ஸ்ரீராமன் வணங்கினார். முனிபுங்கவரான வசிஷ்டர் வந்திருப்பதைப் பார்த்து, உடல் தரையில் படும்படியாக நமஸ்காரம் செய்து, 'நான் தன்யனானேன்!' என்று பல தடவைகள் கூறி, அவருக்கேற்ற ஆசனத்தில் அமரச் செய்தார். பின், எல்லோரையும் பார்த்துக் கேட்டார்.

12,13. 'என்னுடைய தகப்பனார் செளக்கியமாக இருக்கிறாரா? (நாங்கள் புறப்பட்டபோது) மிகவும் துக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாரே? எனக்கு என்ன செய்தி சொல்லி யிருக்கிறார்?'

இதற்கு விடையாக, வசிஷ்டர், 'ராமா, உன்னுடைய பிரிவைத் தாங்க முடியாத தசரதன், நெஞ்சம் வெந்து போய், உன்னையே நினைத்து, ராமா... ராமா... சீதே... லட்சுமணா... என்று புலம்பியபடி இறந்து போனார்' என்றார்.

14. செவிகளில் சூலத்தைப் பாய்ச்சுவது போன்ற இந்தச் சொற்களைக் குருவிடமிருந்து கேட்டவுடன், 'ஐயோ!... நான் செத்தேன்...' என்று அலறியபடி, ராமனும் லட்சுமணனும் அந்த விநாடியே தரையில் வீழ்ந்தார்கள்.

15,16. ராமனின் அழுகையைத் தொடர்ந்து எல்லாத் தாய்மார்களும் மற்றவர்களும் கூட அழுதார்கள்.

'அருமைத் தந்தையே! என்னை விட்டுவிட்டுத் தாங்கள் எங்கே சென்று விட்டீர்கள்? பாசமுடையவரே! நான் அநாதையாகப் போய்விட்டேனே? பெருந்தோளரே! இனி என்னை யார் சீராட்டப் போகிறார்கள்?' என்று புலம்பினார். அவருடன் கூட சீதையும் இலக்குவனும் அழுது புலம்பினார்கள்.

17. வசிஷ்டர் ஆறுதல் கூறி அவர்களுடைய துக்கத்தை அடக்கினார். பின்னர், அவர்கள் எல்லோரும் மந்தாகினி நதிக்குச் சென்று நீராடித் தீட்டைப் போக்கிக் கொண்டார்கள்.

18. நீர்க்கடனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் (தசரத) மன்னருக்கு எல்லோரும் தர்ப்பணம் செய்தார்கள்.

19. 'நாம் எந்த உணவை உண்கிறோமோ, அதுவே தான் பித்ருக்களுக்கும் உவப்பைத் தருவது' என்று ஸ்மிருதிகளில் கூறப்பட்டிருப்பதற்கு இணங்க, தேன் கலந்த நாவல் பிண்ணாக்கையே பிண்டமாக அளித்தார்கள்.

20. இவ்வாறு செய்துவிட்டு, துயரக் கண்ணீர் மல்க, மறுபடியும் நீராடிவிட்டுத் தம் இருப்பிடத்துக்குத் திரும்பினார்கள்.

அவ்விடத்தில் வந்திருந்த மற்றவர்களும் நீண்ட நேரம் ஒப்பாரி வைத்துவிட்டுப் பின் நீராடி விட்டுத் தத்தம் குடில்களுக்கு ஏகினார்கள்.

21,22. அன்றைய தினம், எல்லோரும் உபவாசம் இருந்தார்கள். மறுநாள், மந்தாகினியின் தூய நீரில் நீராடிய பின்னர், குடிலுக்கு வந்து அமர்ந்த ஸ்ரீராமனிடம் பரதன் சொன்னான்: 'ராமா! பேரருளாளரே! தாங்கள் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டு அரசாட்சியை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

23. தாங்கள் எனக்கு மூத்தவர்; தந்தைக்குச் சமமானவர் என்பதால், பரம்பரையாக வந்துள்ள ராஜ்யத்தைத் தாங்கள் தான் பரிபாலிக்க வேண்டும். குடிமக்களைக் காப்பாற்றுவது தான் ஷத்திரியர்களின் கடமை.

24. பலவகையான வேள்விகளைச் செய்து, வம்ச பரம்பரை தொடர்வதற்காகப் புதல்வர்களைப் பெற்றெடுத்து, (அவர்கள் வளர்ந்ததும், மூத்த) புதல்வனிடம் அரசுப்

பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிட்டுப் பின்னர் தான் தாங்கள் காட்டுக்குப் போகவேண்டும்.

25. தங்கள் வனவாசத்துக்குரிய பருவமல்ல, இது. என்மீது கருணை காட்டுங்கள். என்னுடைய அன்னையால் செய்யப்பட்ட எல்லாத் தீய செயல்களையும் மறந்து விடுங்கள். எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்'
26. இவ்வாறு மிகவும் அன்போடு கூறி, ஸ்ரீராமனுக்கு முன்னால் தரையில் விழுந்து அவருடைய பாதங்களில் தலை வைத்துப் பிரார்த்தித்தான்.
27. இராகவன் உடனே அவனைத் தூக்கி நிறுத்தித் தன் அருகில் வைத்துக் கொண்டு, அன்புக் கண்ணீர் மல்கும் கண்களால் பரதனைப் பார்த்து நிதானமாகச் சொன்னார்.
- 28,29. தம்பீ! நான் சொல்வதையும் கேள். நீ சொன்னதெல்லாம் சரி. ஆனால் தந்தையோ, 'பதினான்கு ஆண்டுகள் தண்டகாரணயத்தில் வசித்துவிட்டுப் பிறகு நகருக்குள் பிரவேசிப்பாய்; இந்த நாடு முழுவதையும் பரதனுக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்' என்று என்னிடம் கூறியிருக்கிறார்.
30. அதாவது, இந்த (கோசலை) ராஜ்யம் முழுவதும் உனக்கு என்றும், தண்டகாரணய ராஜ்யம் எனக்கு என்றும் மிகத் தெளிவாகத் தந்தையார் கூறியிருக்கிறார்.
- 31,32. ஆகவே, நாம் இருவரும் தந்தையின் ஆணையைச் சிறிதும் வழுவாமல் காப்பாற்ற வேண்டும். தந்தையின் சொல்லை மதிக்காமல் தன்னிச்சையாகச் செயல்படுபவன் உயிரோடு இருந்தாலும் இறந்தவனுக்கு ஒப்பானவன். அவன் உயிர் விட்டதும் நரகத்தை அடைவான். ஆதலால், நாட்டை நீ ஆள்வாய்; காட்டை நாங்கள் பரிபாலிப்போம்.'
33. 'அறிவாளிகள், மனம் திரிந்தவரின் சொற்களை ஏற்கமாட்டார்கள். அதுபோல, காழகர், அறிவில்லாதவர்; மனைவியால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டவர்; தெளிவில்லாத மனத்தினர்; மூளை கலங்கியவர் ஆகிய தந்தை சொன்ன சொல், சத்தியம் என ஏற்கத்தக்கதல்ல!' என்றான், பரதன்.

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

34. மனைவிக்கு வசப்பட்டோ, காமவசப்பட்டோ அறிவின்மையினாலோ நமது தந்தை அவ்வாறு கூறிவிடவில்லை. சத்தியம் தவறினால் ஏற்படும் பயங்கர விளைவை எண்ணிப் பார்த்து, சத்தியம் தவறாதவரான அவர், முன்னர் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தையே கொடுத்தார்.
35. மகான்களுக்கு நரகத்தைக் காட்டிலும், அசத்தியத்திடம் அதிக பயம். (தந்தையால் கூறப்பட்டவைகளை) 'நான் மெய்யாக்குகிறேன்' என்று, அவரிடம் நானும் உறுதிகூறியிருக்கிறேன்.
36. ரகு மகாராஜனின் குலத்தில் தோன்றிய நான், சொன்ன சொல்லை எப்படிப் பொய்யாக்குவேன்?' இவ்வாறு ஸ்ரீராமன் கூறியதும் பரதன் சொன்னான்:
37. 'நற்பண்பாளரே! அது சரிதான். (ஒரு மகனுக்குக் காட்டில் வாசம்; இன்னொருவனுக்கு நாட்டில் ஆட்சி என்பதுதானே தந்தையின் ஆணை?) அதன்படி, மரவுரி தரித்துப் பதினான்கு ஆண்டுகள் நான் காட்டில் வாழ்கிறேன்; தாங்கள் சௌக்கியமாக நாட்டில் ஆட்சி செய்யுங்கள்.'

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

38. உனக்குக் கோசல நாட்டையும், எனக்குக் காட்டு அரசையும் நமது தந்தை அளித்துள்ளார். அதற்கு மாறாக நான் நடந்தால், அசத்தியம் (மாறிப் போகாமல்) அப்படியே தானே இருக்கும்?

பரதன் சொன்னது

39. அப்படியானால் லட்சுமணனைப் போல நானும் காட்டிலிருந்து கொண்டு, உங்களுக்குச் சேவை செய்கிறேன். இல்லையென்றால், பிராயோபவேசம் செய்து உடலைத் துறப்பேன்.
40. இவ்வாறு உறுதியாகக் கூறியதோடு, உள்ளத்திலும் தீர்மானம் கொண்டு, சூரிய கிரணங்கள் சுட்டெரிக்கும் வெட்ட வெளியில் தருப்பைகளைப் பரப்பி, கிழக்கு முகமாகப் பார்த்துக் கொண்டு, பரதன் உட்கார்ந்து விட்டான்.
41. பரதனுடைய பிடிவாதத்தைக் கண்டு மிகவும் வியப்படைந்த ஸ்ரீராமன், ஆசாரியரான வசிஷ்டருக்குக் கண்ணால் ஜாடை காட்டினார்.
42. தலைசிறந்த ஞானியாகிய வசிஷ்டர், பரதனைத் தனியாக அழைத்துச் சென்று, 'குழந்தாய்! (தேவர்களால் முன்னரே) நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு ரகசியத்தை இப்போது கூறுகிறேன், கேள்.
43. ராமன், சாட்சாத் நாராயணன். 'ராவணனை வதம் செய்ய வேண்டும்' என்ற, பிரம்மாவின் வேண்டுகோளை ஏற்று, தசரதனுக்கு மகனாகப் பிறந்துள்ளார்.
44. யோகமாயை, ஜனகனுடைய புதல்வி சீதையாகப் பிறந்திருக்கிறாள். ஆதிசேஷன் லட்சுமணனாகப் பிறந்து, ராமனை விட்டு ஒரு கணமும் பிரியாமல் கூடவே செல்கிறான்.
- 45,46. இராவணனைக் கொல்லும் குறிக்கோளுடன் அவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். கைகேயி வரம் கேட்டது போன்ற கொடூரமான பேச்சுக்கள், தேவர்களின் தூண்டுதலால் நிகழ்ந்தவை தான். அவள், அவ்வாறெல்லாம் பேசக்கூடியவளா? ஆகவே, கண்ணா! ராமன் திரும்பிவர வேண்டும் என்ற பிடிவாதத்தைக் கைவிடுவாயாக.
47. தாயார்களையும் பெரும் சேனையையும் அழைத்துக் கொண்டு அயோத்திக்குத் திரும்பிச்செல். ராவணன் குலத்தையே கொன்றழித்து விட்டு, உரிய காலத்தில் ராமன் திரும்பி வருவான்.
- 48,49. ஆசாரியருடைய சொற்களைக் கேட்டுப் பிரமிப்படைந்த பரதன், வியப்பால் கண்கள் விரிய, ஸ்ரீராமன் அருகில் சென்றான். 'ராமசந்திரா! வந்தனைக்குரிய தங்கள் பாதுகைகளை என் ஆட்சிக்கு அதிகாரச் சின்னமாகத் தாருங்கள். தாங்கள் திரும்பிவரும் வரையில் நான் அவைகளுக்குச் சேவை செய்து கொண்டிருப்பேன்.'
- 50 இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அற்புதமான இரு பாதுகைகளை ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளில் சமர்ப்பித்தான். பரதனுடைய ஆழமான பக்தியை உணர்ந்த ஸ்ரீராமன், அந்தப் பாதுகைகளை (தன் திருவடி பதித்தபின்) அவனிடம் கொடுத்தார்.
51. நவமணிகள் இழைக்கப்பட்டுப் பளிச்சிடும் அவ்விரு பாதுகைகளையும் பரதன் பெற்றுக் கொண்டு, மறுபடியும் ஸ்ரீராமனை வலம் வந்து பல தடவைகள் நமஸ்காரம் செய்தான்.

52,53. பக்திப் பெருக்கினால் குரல் தழுதழுக்கப் பரதன் கூறினான்: 'ராமா, பதினான்கு ஆண்டுகள் முடிந்த மறுநாளே தாங்கள் திரும்பி வராவிட்டால், நான் பெருந்தீயில் வீழ்வேன்'. 'சரி, அப்படியே வந்து விடுகிறேன்' என்று சொல்லி, பரதனுக்கு விடை கொடுத்தார், ஸ்ரீராமன்.

54. பிறகு, பேரறிவாளரான பரதன், சேனைகள், வசிஷ்டர், சத்ருக்னன், அன்னைகள், அமைச்சர்களுடன் திரும்பிச் செல்வதற்கு ஆயத்தமானான்.

55,56. ராமனைத் தனிமையில் கண்டு, கைகேயி கண் கலங்கி, நீர் வழிய, கூப்பிய கைகளுடன் 'மாயையின் சூழ்ச்சிக்கு வசப்பட்டுத் திரிந்து போன சிந்தனையும் தீய எண்ணமுமுடைய என்னால், உன் பட்டாபிஷேகத்துக்குத் தடங்கல் ஏற்படுத்தப்பட்டது. என்னுடைய பொல்லாத்தனத்தை மன்னித்து விடு. சான்றோர்கள் எப்போதும் மன்னிக்கும் இயல்பினர் அல்லவா?

57. நீ, மகாவிஷ்ணுவே தான். எவருக்கும் புலப்படாதவர்; பரமாத்மா; சனாதனர். (உன் விருப்பப்படி) மாயையாக ஏற்றுக் கொண்ட மனிதவடிவில், உலகம் முழுவதையும் நீ மோகிக்கச் செய்கிறாய். உன் பிரேரணையினாலேயே மக்கள் நல்லதும் தீயதுமான செயல்களைச் செய்கிறார்கள்.

58. பொம்மலாட்டத்தில், நாட்டியப் பொம்மைகள் சூத்தராரியின் விருப்பம் போல், அவனால் ஆட்டுவிக்கப்பட்டு நடனம் ஆடுவதைப் போல இந்த அண்டம் முழுவதும் உன் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது.

59-62. பல உருவங்கள் கொண்ட ஒரு மாயா நடிகையான நானும் உன் ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டவள் தானே?... உன்னுடைய தூண்டுதலாலும், தேவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டும் என்பதாலும், தீய மனத்தோடு இந்தப் பாவ காரியத்தைச் செய்தேன். எதிரிகளை அடக்குபவனே! தேவர்களின் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாத உன்னை இன்று நான் கண்டு கொண்டேன்!

உனக்கு நமஸ்காரம். அண்டத்தின் தலைவா! என்னைக் காப்பாற்று! அனந்தா!... ஐகந்நாதா!... புதல்வன் மற்றும் பொருட்கள் மேல் (எனக்கு) உள்ள பாசக்கயிற்றை, உன் ஞானாக்னி வாளினால் வெட்டி வீழ்த்திவிடு. நான் உன்னைச் சரணடைகிறேன்.'

கைகேயியின் சொற்களைக் கேட்டுப் புன்னகைத்து ஸ்ரீராமன் சொன்னார்:

63-67. பெரும்பேறு பெற்றவரே! நீங்கள் கூறியதெல்லாம் உண்மையே; பொய்யல்ல. தேவர்களுடைய வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதற்காக, என்னுடைய சங்கல்பத்தினால் தான், அப்படிப்பட்ட சொற்கள் உங்கள் வாயிலிருந்து வெளிவந்தன. இதில் உங்கள் தவறு ஏதுமில்லை.

நீங்கள் சென்று வாருங்கள். இரவுபகலாக என்னையே நெஞ்சில் நினைத்துக் கொண்டு, எல்லாவற்றிலும் கொண்டுள்ள பாசத்தை ஒழித்துவிட்டு, என்னிடம் பக்திசெலுத்திவந்தால் உரிய காலத்தில் மோட்சம் அடைவீர்கள். நான் எல்லாவற்றையும் சமமாகப் பார்ப்பவன். ஒரு மாயாவி தன்னால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பொருட்களில் விருப்போ, வெறுப்போ அடையாததைப் போல எனக்கும் வேண்டியவர் - வெறுக்கத்தக்கவர் என்று எவருமில்லை.

என்னைப் போற்றித் துதிப்பவர்களிடம் நான் பற்றுடையவனாக இருக்கிறேன்.

செவ்வெழுத்துக்களையுடைய மாயையால் மதிமயங்கியவர்கள், என் உண்மையான

ஸ்வரூபத்தை அறியாதவர்கள், என்னை (ஏதோ ஒரு ஜீவன்) மனித வடிவம் ஏற்று
சுகதுக்கங்களை அனுபவிப்பவனாகக் கருதுகிறார்கள்.

பெரும் பாக்கியத்தால், சம்சார பயத்தைப் போக்கும் என்னைப் பற்றிய உண்மையான
ஞானம் உங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

68-73. என்னையே சிந்தித்துக் கொண்டு அரண்மனையில் வாழ்ந்து கொண்டிருங்கள். கர்மத்
தளைகள் உங்களை ஒட்டமாட்டா'.

இவ்வாறு உபதேசிக்கப்பட்ட அவள், ஆனந்தமும் ஆச்சரியமும் அடைந்தவளாய்
ஸ்ரீராமனை வலம் வந்து, தரையில் விழுந்து, நூற்றுக்கணக்கான தடவை
நமஸ்கரித்துவிட்டு, நிறைவான நெஞ்சத்தோடு இல்லம் சென்றாள்.

அமைச்சர்கள், அன்னைகள், ஆசாரியர் ஆகியவர்களோடு, ஸ்ரீராமனையே நினைவில்
நிறுத்தியவண்ணம், அயோத்தியை அடைந்தான், பரதன்.

நகர மாந்தர், கிராமவாசிகள் எல்லோரையும் அவரவர்க்கு ஏற்ற முறையில்
அயோத்தியில் இருக்கச் செய்தபின், தான் மட்டும் நந்திக்கிராமத்தை அடைந்தான்.

அங்கே, ஸ்ரீராம பாதுகைகளை சிம்மாசனத்தில் எழுந்தருள் செய்து, மிகவும்
பக்தியோடு நேரில் ஸ்ரீராமனைப் பூஜிப்பதைப் போலவே, சந்தனம்-மலர்கள்-அட்சதை
முதலிய அனைத்து ராஜோபசாரங்களாலும் தினந்தோறும் வழிபட்டு, சத்ருக்ஷ்ணுடன்
கூட நித்திய விரதமாகப் பழம்-கிழங்குகளையே உணவாகக் கொண்டு, சடையும்
மரவுரியும் ஏற்று, புலனடக்கத்துடன் வெறும் தரையில் படுத்துப் பிரும்மசாரியாக
(வாழத் தொடங்கினான்.)

74. ரவிகுலத் தோன்றலாகிய பரதன், நாட்டு நிர்வாக காரியங்களை, ஸ்ரீபாதுகைகளின்
சன்னதியில் விரிவாகத் தெரிவித்து வந்தான்.

75. ஸ்ரீராமன் திரும்பி வரும் காலத்தை எதிர்பார்த்து, நாட்களை எண்ணிக்கொண்டு,
ஸ்ரீராமனிடமே மனத்தைச் செலுத்தியவனாக, ஒரு பிரம்ம ரிஷியைப் போல் பரதன்
இருந்து வந்தான்.

76. (அயோத்தியில் இவ்வாறு இருக்கும் போது, இங்கே) சித்ரகூடமலையில், சீதை-
லட்சுமணனுடனும் முனிவர்களுடனும் ஸ்ரீராமன் சிறிது காலம் வசித்தார்.

77. சித்ரகூடத்தில், சீதா-ராம-லட்சுமணர்கள் இருப்பதை அறிந்து கொண்ட அயோத்தி
நகரமக்கள், அவரைக் காண்பதற்காக நாள்தோறும் ஏராளமாக வரத் தொடங்கினார்கள்.

78. ஸ்ரீராமன், மக்கள் கூட்டங்களைப் பார்த்ததும் (இனி இங்கு தங்கியிருப்பது சரியல்ல-
என்று நிச்சயித்து) அந்த மலையை விட்டு, (மேலே) நடைபெறவேண்டிய (அவதார)
காரியங்களையும் நினைவிற் கொண்டு, தண்டகாரண்யம் செல்வதற்கு (முடிவு
செய்தார்).

79,80. சீதையும் இலக்குவனும் பின்தொடர், மக்கட் கூட்டமில்லாததும், வசிப்பதற்கு
உகந்ததுமான, அத்ரி மாமுனிவரின் ஆசிரமத்தை அடைந்து, அந்தத் தபோவனம்
முழுவதையும் ஒளிபெறச் செய்தவாறு வீற்றிருந்த முனிவரைக் கண்டு, தரையில்
வீழ்ந்து வணங்கி, 'அடியேன், ராமன் வந்திருக்கிறேன்' என்று விண்ணப்பித்துக்
கொண்டார்.

81. 'தந்தையின் கட்டளைப்படி தண்டகாரண்யம் வந்திருக்கிறேன். வனவாசம் என்ற காரணத்தாலாவது தங்களைத் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றேன்!'

82. ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்டதும், பரம்பொருளான சாட்சாத் நாராயணனே ஸ்ரீராமன் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட முனிவர், மிகவும் பக்தியுடன் அவருக்கு உபசாரங்கள் செய்தார்.

83. காட்டில் கிடைக்கக்கூடிய பழங்களை அவர்களுக்கு அளித்து, சீதா-ராம-லட்சுமணர்கள் சுகமாக அமர்ந்ததும், முனிவர் மனம் மகிழ்ந்து கூறினார்:

84-86. என்னுடைய தர்மபத்தினி - அனகுயா என்று பெயர் பெற்றவள். வெகு காலமாகத் தவ வாழ்க்கை மேற்கொண்டிருப்பவள்; தர்மம் தெரிந்தவள்; தர்மத்திடம் பற்றுடையவள்; முதியவள் - உள்ளே இருக்கிறாள். எதிரிகளை அடக்குபவளே! சீதை உள்ளே சென்று, அவளைப் பார்க்கட்டும். தாமரைக் கண்ணன் ராமன், 'அவ்விதமே செய்யட்டும்' என்று பதில் சொல்லிவிட்டு, ஜானகியைப் பார்த்து, 'மங்களமானவளே, உடனே சென்று அனகுயா தேவியைக் கண்டு நமஸ்கரித்து விட்டுத் திரும்பிவா' என்றார். ராமன் கூறியதைக் கேட்ட சீதை, 'சரி' என்று சொல்லிவிட்டு அவர் கூறியபடியே செய்தாள்.

87 தன் முன்னால், தரையில் வீழ்ந்து வணங்கிய சீதையை உவகையுடன் தழுவிக்கொண்ட அனஞ்சயை, 'என் கண்ணே!... சீதே!...' என்று, அகமகிழ்ந்து அழைத்தார்.

88,89. விசுவகர்மாவினால் செய்யப்பட்ட ஒளிவீசும் இரண்டு குண்டலங்களையும், சுத்தமான இரு பட்டாடைகளையும், அங்கராகம் என்ற திவ்யமான உடற்பூச்சையும், மங்களமுகமுடைய அனகூயை மிக்க அன்போடு சீதைக்குக் கொடுத்தார். 'தாமரைக் கண்ணியே! இந்த அங்கராகத்தைப் பூசிக் கொண்டால், உன் அழகு, எப்போதும் குறையாமல் இருக்கும்.

90. ஜானகி! பதிவிரதைக்கு உரிய கடமையை ஏற்று, ஸ்ரீராமனுடன் நீ காட்டுக்கு வந்திருக்கிறாய். ராமப்பிரபு உன்னுடன் கூட, செளக்கியமாக வீட்டுக்குத் திரும்புவாராக.'

91. சீதா-ராம-லட்சுமணர்களுக்கு முறைப்படி உணவளித்த பின்னர், அத்ரி முனிவர், பூநீராமனைப் பார்த்துக் கைகூப்பியபடி சொன்னார்:

92. 'ஸ்ரீராமச்சந்திரா, நீயேதான் உலகங்களையெல்லாம் படைக்கிறாய். அவற்றைப் பரிபாலிப்பதற்காக தேவ-மானுட-விலங்குச் சரீரங்களை ஏற்கிறாய். (ஆனால், அந்தந்த) தேகத்தின் குணங்கள் உன்னை ஒட்டுவதில்லை. (அது மட்டுமா?) அனைத்து மக்களையும் மயங்கச் செய்யும் மாயை, உன்னைக் கண்டு பயந்து நடுங்குகிறது!'

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான பூரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில் ஒன்பதாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

அயோத்யா காண்டம் முற்றிற்று

ॐ

அத்யாத்ம ராமாயணம்

அரண்ய காண்டம்

முதல் ஸர்கம்

விராதன் வதம்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. அவ்விடத்தில் ஒரு நாள் தங்கியிருந்து விட்டுப் பொழுது புலர்ந்ததுமே நீராடிய பின் முனிவரின் அனுமதியைப் பெற்று ரகுநந்தனர் பிரயாணத்துக்குத் தயாரானார்.
2. 'முனிவரே! எங்களுக்கு விடை கொடுக்க வேண்டுகிறேன். முனிவர் கூட்டங்கள் நிறைந்ததும், மரங்கள் அடர்ந்ததுமான தண்டகாரண்யம் செல்வதற்குத் தாங்கள் அனுமதிக்கொடுக்க வேண்டும்.
- 3,4. அத்துடன், காட்டில் வழிகாட்டுவதற்காகச் சில சீடர்களையும் எங்களுடன் அனுப்பி வைக்க வேண்டும்.' புகழ்பெற்ற அத்ரி முனிவர், ராமனின் சொற்களைக் கேட்டு சற்றே இளநகை புரிந்து, ரகுசுல நாயகனைப் பார்த்து, 'ராமா! தேவர்களுக்கு அடைக்கலம் நீ! எல்லோருக்கும் வழிகாட்டுபவன் நீ! உனக்கு யார் வழிகாட்டியாக முடியும்? என்றாலும், (இப்போது, லீலையாக நீங்கள் மனித வடிவில் தோன்றி, மனித நெறியை கடைப்பிடிப்பதால்) உலக நியதிகளை மதித்து நீங்கள் நடந்துவருவதால், என் சீடர்கள் உனக்கு வழிகாட்டுவார்கள்' என்றார்.
5. சீடர்களுக்கு ஆணை பிறப்பித்து விட்டுத் தானும் சிறிது தூரம் பின்தொடர்ந்து சென்றார். ராமன் மிக்க அன்புடன் வேண்டிக் கொண்டபின் அத்ரி மகரிஷி தன் ஆசிரமத்துக்குத் திரும்பினார்.
- 6,7. ஒரு கோச தூரம் சென்றதும் ஒரு பெரிய நதியைக் கண்டார், ராமன். தாமரைக் கண்ணரான ராமன், அத்ரியின் சிஷ்யர்களைப் பார்த்து, 'ஆற்றைக் கடப்பதற்கு ஏதேனும் சாதனம் இருக்கிறதா, இல்லையா?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'ரகுநந்தனா! அதோ, வலுவான ஒரு படகு இருக்கிறது' என்றார்கள். 'நொடிப் பொழுதில் நாங்களே உங்களை அக்கரையில் சேர்க்கிறோம்' என்று கூறி முனிகுமாரர்கள் சீதா-ராம-லட்சுமணர்களைப் படகில் ஏற்றி சிறிது நேரத்தில் ஆற்றைக் கடந்து சென்றார்கள். பின், ராமனின் வாழ்த்துக்களைப் பெற்று அவர்கள் எல்லோரும் அத்ரியின் ஆசிரமத்துக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள்.
10. சில்வண்டுகளின் லெய்ய் ஒலி எதிரொலிப்பதும் பலவகையான காட்டு மிருகங்கள் நிரம்பியதும், சிங்கம், புலி போன்ற கொடூர விலங்குகளால் அச்சமுட்டுவதும், மரங்கள் அடர்ந்ததுமான பயங்கரமான காட்டை அடைந்தார்கள்.

11. பயங்கரத் தோற்றமுடைய ராட்சஸர்கள் வசிப்பதும், மயிர்க் கூச்சல் எழுச் செய்வதுமான அந்தக் காட்டுக்குள் நுழைந்ததும் லட்சுமணனிடம் ராமன் சொன்னார்:
12. 'இதற்கு மேல், வில்லில் நானேற்றிக் கையில் அம்புகளை வைத்துக் கொண்டு மிகவும் கவனமாக என்னுடன் வரவேண்டும்.
13. 'முதலில் நான் செல்கிறேன்; கடைசியாக, வில்லேந்திய கையனாக நீ வருவாய். ஜீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் இடையேயுள்ள மாயையைப் போல, நம் இருவருக்குமிடையில் சீதை வருவாள்.
14. 'எதிரிகளை அடக்குபவனே! உன் பார்வையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் செலுத்து. முன்பு நாம் கேட்டபடியே தண்டகாரணயத்தில் அரக்கர்களால் பேரச்சம் காணப்படுகிறது'.
15. இவ்விதம் பேசியவாறே அவர்கள் ஒன்றரை யோஜனை தூரம் சென்றிருப்பார்கள். அங்கே, செங்கழுநீர், குமுதம், குவளை, தாமரை முதலிய மலர்கள் நிறைந்து, குளிர்ச்சியான நீர் கொண்ட ஒரு தடாகத்தைக் கண்டார்கள்.
- 16-19. அதன் அருகில் சென்று, சுவையான நீரை பருகிவிட்டு, குளக்கரையில் ஒரு மரத்தின் நிழலில் சிறிது நேரம் இளைப்பாறினார்கள். அப்போது, மிக்க பலம் பொருந்தியவனும், பயங்கரமான தோற்றமுடையவனும், வளைந்த பற்களுடையவனும், தன் கர்ஜனை யால் பிறரை அச்சமுறச் செய்கிறவனும், இடது தோளில் அநேக மனித உடல்களைக் கோர்த்த சூலத்தைத் தாங்கியவனும், யானை-புலி-எருமைகளை புசித்துக் கொண்டிருப்பவனும், நாலாபக்கங்களிலும் கண்களைச் செலுத்துபவனும், நாண் பூட்டிய வில்லை ஏந்தியவனுமான ஒருவனைப் பார்த்த ராமன், லட்சுமணனிடம் கூறினார்:
20. 'தம்பீ! பார்த்தாயா? பெரிய உடலுடன் ஒரு ராட்சஸன் வந்திருக்கிறான். பயங் கொள்ளிகளைப் பயம் கொள்ளச் செய்யும் இவன் நமக்கு நேர் எதிரில் வந்திருக்கிறான்.
21. 'வில்லில் அம்பை கோர்த்துக் கொண்டு நில். ஜானகி, நீ பயப்படாதே' என்று கூறிவிட்டு, அசையாத மலைகளைப் போல, கையில் பாணத்தோடு ராமன் நின்றார்.
22. வந்தவன், ராம-லட்சுமண-ஜானகியைப் பார்த்து, அட்டகாசமாக நகைத்து, அவர்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டு, 'அம்பு, அம்பறாத் தூணி, சடாமகுடம், மரவுரி தரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பார்ப்பதற்கு முனிவர்களைப் போல் இருக்கிறீர்கள்; இளைஞர்கள்; பெண் துணையோடு வந்திருக்கிறீர்கள்; மிகவும் ஆணவம் கொண்டவர்கள்; அழகானவர்கள்; வாயினுள் சென்றுவிட்ட கவளம் போன்றவர்கள்..... துஷ்ட விலங்குகள் நிறைந்துள்ள இந்தப் பயங்கர வனத்துக்கு ஏன் வந்திருக்கிறீர்கள்? சொல்லுங்கள்' என்றான்.
- 25,26. அரக்கனின் சொற்களைக் கேட்ட ராமன், சற்றே நகைத்தபடி கூறினார்: 'நான் ராமன்; இவன் எனக்குப் பிரியமான சகோதரன் - லட்சுமணன். இவன் என் உயிருக்குயிரான சீதை. தந்தையின் ஆணைப்படி உன்னைப் போன்றவர்களை தண்டிக்க வந்திருக்கிறோம்'.
27. ராமனுடைய பேச்சைக் கேட்டு அவன் அட்டஹாசமாகச் சிரித்தான், வாயைப் பிளந்து கொண்டு, உடனே, கைகளில் சூலத்தை எடுத்தான்.
28. 'என்னை உனக்குத் தெரியாதா, ராமா! நான்தான் உலகம் முழுவதும் அறியப்பட்ட விராதன்! என்னிடம் ஏற்பட்ட அச்சத்தால் முனிவர்கள் எல்லோரும் இந்தக் காட்டை விட்டுப் போய்விட்டார்கள்!

செவ்வாய்க்கிழமை 10/05/2017 10:00:00 AM

29. 'நீங்கள் இருவரும் இன்னும் உயிரோடிருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமிருந்தால், சீதையை விட்டுவிட்டு, ஆயுதங்களையும் போட்டுவிட்டு ஓடிப் போய்விடுங்கள்; இல்லையென்றால், உங்கள் இருவரையும் இப்போதே நான் தின்றுவிடுவேன்!'
30. என்று சொல்லிக் கொண்டே சீதையைப் பற்றுவதற்காக ராட்சஸன் குதித்தோடி வந்தான். ராமன், மெல்லப் புன்னகைத்தவாறே, விளையாட்டாக அவனுடைய புஜங்களை அம்பினால் வெட்டித் தள்ளினார்.
- 31,32. கோபக்கனலால் கொதித்துக் கொண்டிருந்த அவன், முகத்தைப் பயங்கரமாக சுழித்துக் கொண்டு ராமனை நோக்கி ஓடினான். ஓடிவரும் விராதனின் இருகால்களையும் ராமன் வெட்டி வீழ்த்தினார். ஆகா, மிகவும் ஆச்சரியமான செயல்லல்லவா, அது!
- 33,34. கால்களையும், கைகளையும் இழந்த அவன், ஒரு சர்ப்பம் போல, தன் வாயினாலேயே ராமனை விழுங்க முயன்றான்; அப்போது, அரைவட்ட வடிவம் கொண்ட பாணத்தால், அவனுடைய பெரிய தலையை வெட்டித் தள்ளினார்; ரத்தம் பெருக்கெடுத்தோட அவன் தரையில் வீழ்ந்தான். உடனே, சீதை, ரகுல திலகமான ராமனை கட்டித் தழுவி மிகவும் பாராட்டினாள்.
35. அவ்வமயம், ஆகாயத்தில் தேவகணங்கள் துந்துபி முழங்கின; மனமகிழ்ச்சியோடு அப்சரசுகள் நடனமாடினார்கள்; கந்தர்வர்களும் கின்னரர்களும் கானம் செய்தார்கள்.
36. விராதனுடைய உடலிலிருந்து மிக அழகான தோற்றமுடைய, தூய உடைகள் அணிந்த, உருக்கி வார்த்த தங்கத்தாலான அணிகலன்கள் பூண்ட, வானத்துச் சூரியனைப் போன்ற ஒருவர் வெளிப் போந்தார்.
37. தன்னை வணங்குபவர்களின் துயரங்களைப் போக்குபவரும் உலக வாழ்க்கையாகிற நீரோட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்துபவரும் இரக்க சித்தமுடையவருமான ஸ்ரீராமனை, பேருவகையோடு அவர் வணங்கினார்; மீண்டும் மீண்டும் வணங்கினார்; அடைக்கலம் புகுந்தவர்களின் அனைத்துத் துன்பங்களையும் போக்கும் அவர் முன்பாக கட்டை போல் விழுந்து சேவித்தார்.

விராதன் சொன்னது

38. ஸ்ரீராமா! தாமரை இதழ் போன்ற கண்களுடையவரே! அப்பழுக்கற்ற ஒளிவீசும் வித்யாதரன், நான். முன்னர் ஒரு காலத்தில், காரணம் ஏதுமில்லாமலே பெருங்கோபம் அடையக்கூடியவரான தூர்வாச முனிவரால் சபிக்கப்பட்டேன் ; இப்போது உங்களால் விமோசனம் பெற்றேன்!
- 39,40. இனி, மண்ணுலகில் மீண்டும் பிறப்பு ஏற்படாமலிருக்க, தங்கள் தாமரைத் திருவடிகளில் எப்போதும் என் மனம் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும்; என்னுடைய வாய், எப்போதும் உங்கள் நாமசங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்; என் செவிகள் தங்கள் அமுதக் கதைகளையே கேட்க வேண்டும்; என் கைகள் இரண்டும் தங்கள் அரவிந்தப் பாதங்களில் அருச்சனை செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும்; அவ்வாறே, என் தலை தங்கள் பாதங்களில் பணிந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.
41. பகவானே! மிகத் தூய ஞானவடிவே! உலகங்களைப் படைப்பவரே! சீதாராமனே! ராமனே! ஆத்மாராமனே! தங்களுக்கு என் நமஸ்காரங்கள்.
42. ராமா! அடைக்கலம் கோரும் என்னைக் காப்பாற்று. ரகுல சிரேஷ்டனே! இனி என்னை மாயை குழலாகாது என்று வேண்டுகிறேன். நான் தேவலோகம் சொல்வதற்கு உத்திரவு கொடுங்கள். ராமா!

சென்றபின், எல்லா செளகரியங்களும் நிறைந்த சரபங்கருடைய தபோவனத்துக்கு, லட்சுமணன்-சீதையுடன் ஸ்ரீராமன் சென்றார்.

43. இவ்வாறு வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட பேரறிவாளன் ராமன், மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் விராதன் கோரிய வரத்தைத் தந்தருளினார்.
44. 'சென்று வா, வித்யாதரனே! மாயையின் குணதோஷங்கள் எல்லாவற்றையும் வென்று விட்டாய்! ஞானியரில் சிறந்தவனாகி விட்டாய். என்னைத் தரிசித்து விட்டதால் இந்த விநாடியிலேயே நீ விடுதலை பெற்று விட்டாய்.
45. 'மண்ணுலகில், என்னிடம் பக்திசெலுத்துவது என்பது எளிதில் பெற முடியாதது. ஏனென்றால், பக்திஏற்பட்டுவிட்டால், முக்திகிடைத்துவிடுமே! ஆகவே, மிகவும் பக்திமானான நீ, என் அருளாணையால் மிக மேலான உலகை அடைவாயாக'
46. இவ்வாறு, பயங்கர (விராத) ராட்சஸனை ராமன் கொன்றதையும், அவனை சாபத்திலிருந்து விடுவித்ததையும், அவன் வேண்டிய வரனை அளித்ததையும், அவனுக்கு மறுபடியும் வித்யாதர நிலையை அளித்ததையும் நெஞ்சார நினைத்து ராமனைத் தோத்தரிக்கிறவர், எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆரண்ய காண்டத்தில்
முதலாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

=====

இரண்டாவது ஸர்கம்

சரபங்கர், சுதீஷ்ணர் முதலிய முனிவர்களுடன் சந்திப்பு

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. விராதன் சுவர்க்கத்துக்குச் சென்றபின், எல்லா செளகரியங்களும் நிறைந்த சரபங்கருடைய தபோவனத்துக்கு, லட்சுமணன்-சீதையுடன் ஸ்ரீராமன் சென்றார்.
2. சுமித்திரையின் மைந்தனுடனும் சீதையுடனும் வருகின்ற ராமனைக் கண்டதும், அறிவிற சிறந்தவரான சரபங்கர் பரபரப்புடன் எழுந்து நின்றார்.
3. அவர்களை எதிர்கொண்டழைத்து உபசரித்து ஆசனங்களில் அமரச் செய்தார். பழம், கிழங்கு, வேர் முதலியன கொடுத்து விருந்தளித்தார்.
- 4,5. பக்தர்களிடம் பேரன்பு கொண்ட ஸ்ரீராமனை நோக்கி, 'உன்னைக் கண்களால் காண வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பத்தால், இவ்விடத்தில், வெகு காலமாக, உறுதியுடன் தவம் செய்து வருகிறேன். ராமா! நீதான் பரமேஸ்வரன்! என்னுடைய நீண்ட காலத் தவத்தினால் பெறப்பட்டுள்ள மகத்தான புண்ணியங்களையெல்லாம் உன்னிடம் சமர்ப்பித்து விட்டு நான் முக்திஅடைகிறேன்!' என்று, களிப்புடன் சரபங்கர் கூறினார்.
6. உடனே, தான் சம்பாதித்திருந்த ஏராளமான புண்ணியத்தை ராமனுக்குச் சமர்ப்பித்த மகாயோகியான சரபங்கர், ஒப்புவமையில்லாத சீதா-ராமர்களை வணங்கிவிட்டு எரியூட்டப்பெற்ற சிதையில் ஏறினார்.
7. எல்லோருடைய இதயங்களிலும் அந்தர்யாமியாக உள்ளவரும், அருகம்புல்லை ஒத்த பச்சை வண்ணத்தவரும், மரவுரி தரித்து, ரம்யமான ஜடாமண்டலம் கொண்டவரும் தாமரை போன்ற கண்களுடையவருமான அந்த ஸ்ரீராமரை, சீதை-லட்சுமணனோடும் வெகு நேரம் தியானித்தார்.

8. ஆகா! வேண்டிய வேண்டியாங்கு அருள்வதில் ராமனைத் தவிர வேறொரு கருணையாளர் உலகில் உண்டோ? வேறு எந்தச் சிந்தனையும் இல்லாமல், ராமனையே எப்போதும் தியானித்துக் கொண்டிருந்த என் ஆசையை அறிந்துகொண்டு, அவர் தாமே வந்துவிட்டார்!
9. ஹே, பிரபு! ராமா! தசரதன் புதல்வா! அமரர் தலைவரே! என்னை நோக்கிக் கடைக்கண் செலுத்துங்கள். எல்லாப் பாவங்களும் நீங்கப் பெற்று, என் உடலை எரித்துவிட்டு, நான் பிரம்மலோகம் செல்கிறேன்.
10. மேகத்திடையே விளங்கும் மின்னலைப் போன்ற சீதா தேவியை இடப்பாகத்தில் கொண்ட, அயோத்யாதிபதிராமன், எந்நேரமும் என் இதயத்தில் வீற்றிருப்பாராக.
- 11,12. இவ்வாறாக, வெகு நேரம் வரை ஸ்ரீராமனை மனத்தில் தியானித்தும், எதிரே கண்களால் கண்டும் பேராணந்தத்தில் மூழ்கிய சரபங்கர், கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பில், ஐந்து மூலப் பொருட்களாலான சரீரத்தைச் சுட்டெரித்து விட்டு, ஒளிமயமான சரீரத்தைப் பெற்று, பிரம்மாவின் இருப்பிடமான பிரம்மலோகத்தையே அடைந்தார். அந்தச் சமயத்தில், தண்டகாரண்யத்தில் வசித்து வந்த முனிவர்கள் அனைவரும் ராமனைத் தரிசிப்பதற்காகச் சரபங்கரின் ஆசிரமத்துக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.
13. மாயா மானுட வடிவம் ஏற்று வந்துள்ள சீதா-ராம-லட்சுமணர்கள், முனிவர்கள் கூட்டத்தைக் கண்டதும், தரையில் வீழ்ந்து வணங்கினார்கள்.
14. எல்லா உள்ளங்களிலும் விளங்கும் ராமனை, ஆசீர்வாதங்களால் மகிழ்வித்த பின்னர், (சங்கு-சக்கரத்துக்குப் பதிலாக) அம்பு - வில்லுடன் கூடிய நாராயணனை கை கூப்பி வணங்கி முனிவர்கள் பின் வருமாறு விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்:
- 15,16. 'மண்ணுலகின் சுமையைக் குறைக்க வேண்டும்' என்று பிரம்மதேவரால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட சாட்சாத் நாராயணனே தாங்கள் - என்பது எங்களுக்குத் தெரியும்! இலட்சுமிதேவியே, சீதை; இலட்சுமணன், ஆதிசேஷன்; பரத-சத்ருக்னர்கள் சங்கு-சக்ரங்களின் அவதாரம். ஆகவே, (பிரம்மாவுக்கு முன்னர் வாக்குக் கொடுத்தபடி) ரிஷிகளின் துன்பங்களைப் போக்க உடனடியாக முயல்வீர்களாக.
17. வாருங்கள், ராமா! முனிவர்கள் வசிக்கும் எல்லாத் தபோவனங்களையும், ஒவ்வொன்றாகப் பார்ப்பதற்காக, லட்சுமணன்-சீதையோடு செல்வோம். உன் விழிகளால் (எங்கள் தவச்சாலைகளின் அவல நிலையைக்) கண்டால், எங்கள் மீது இரக்கம் அதிகரிக்கும்.
18. அஞ்சலி செய்தவண்ணம் இவ்வாறு வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட ஸ்ரீராமன், முனிவர்களின் தவச்சாலைகளைக் காண்பதற்காக அவர்களுடன் சென்றார்
- 19-21. அநேக முனிவர்களுடைய தலைகள் ஆங்காங்கே விழுந்து கிடப்பதையும், இறைந்து கிடந்த எலும்புத்துண்டங்களையும் கண்ட ஸ்ரீராமன், 'இவைகள் யாருடைய எலும்புகள்? ஏன் இப்படிச் சிதறிக் கிடக்கின்றன?' என்று கேட்டார்.
- 'ராமா! ஆணவமதம் கொண்ட அரக்கர்களால் புசிக்கப்பட்ட ரிஷிகளின் தலைகள் தாம், இவைகள்! தவம் செய்யும்போது முனிவர்கள் சமாதிநிலையில் இருப்பதால், (அரக்கர்களைக் கண்டவுடன்) தப்பி ஓடிப் போவதற்கும் முடியாதவர்கள். அதனால், சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு ராட்சஸர்கள் இங்குமங்கும் சுற்றிக் கொண்டேயிருப்பார்கள்.'

செய்தார்.

22. ஆற்றாமையோடும் அச்சத்தோடும் அந்த முனிவர்கள் கூறியதைக் கேட்டதும், 'ஒருவர் கூட மீதமில்லாமல் எல்லா அரக்கர்களையும் வதம் செய்வேன்' என்று ராமன் சபதம் செய்தார்.
- 23-25. காட்டில் வாழ்ந்த முனிவர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட சீதா-ராம-லட்சுமணர்கள், அங்கிருந்த ஆசிரமங்களில் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்தனர். ரிஷிகளின் குடில்களில் சிற்சில காலங்கள் தங்கியிருந்து விட்டு, தவசியர் கூட்டத்தால் சூழப்பெற்றுப் பெரும் புகழோடு இருந்த சுதீக்ஷணரின் ஆசிரமத்துக்குச் சென்றார்கள்.
26. ராமன் வந்து கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்து கொண்டதும், எதிர்கொண்டழைக்க சுதீக்ஷணர் தாமே வந்தார். அகத்தியருடைய சீடரும் ஸ்ரீராம மந்திரத்தில் ஒன்றிப் போனவருமான அவர், பெருகி வரும் பக்தியினால் கண்கள் மலர, நெறிமுறைப்படி அவரை வரவேற்று உபசரித்தார்.

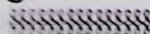
சுதீக்ஷணர் சொன்னது

27. ஒப்புவமையற்ற பகவானே! எல்லையற்ற நற்குணங்கள் நிரம்பியவரே! சீதாபதே! மகாதேவர், பிறும்மா ஆகியவர்களால் வணங்கப்படும் திருப்பாதங்களை உடையவரே! தங்கள் நாமமந்திரத்தையே நான் ஜபித்து வருகிறேன். சம்சாரக் கடலைத் தாண்டுவதற்கான, மிகவும் பலம் பொருந்திய படகு, தாங்கள்! ராமா! மனம் கவரும் ராமா! நான் எப்போதும் தங்கள் அடியார்க்கும் அடியேன்.
28. எந்த மனிதரின் கண்களுக்கும் புலப்படாதவர், தாங்கள்! தாங்கள் வீசிய மாயையால், மக்கள்-மனைவி-வீடு-வாசல் என்ற இருள் மண்டிய கிணற்றில் வீழ்ந்து கிடக்கும் என்னை அருளோடு நோக்கி, மல-மூத்திரம் நிரம்பிய சரீர மோக பாசத்தால் கட்டப்பட்ட என் இதயத்தில் இப்போது தாங்களே குடிவந்து விட்டீர்கள்!
29. நீங்கள் எல்லோருடைய இதயங்களிலும் குடி கொண்டுள்ளீர்கள். என்றாலும், தங்கள் நாம மந்திரத்தில் ஈடுபடாதவர்களிடம் மோகத்தை ஏவுகிறீர்கள். தங்கள் நாம மந்திர ஜபசாதனையில் ஆழ்ந்துள்ளவர்களிடமிருந்து மாயை விலகிப் போகிறது. இவ்விதம், ஓர் அரசன் செய்வதைப் போல, அவரவர்களுடைய பணிக்கு ஏற்ற பலனை அளிக்கிறீர்கள்.
30. பிறும்மாண்டத்தைப் படைத்துக் காத்து அழிக்கும் வல்லமை படைத்த தாங்கள், மூன்று வகையான மாயையை ஏற்று, பிறும்மா-விஷ்ணு-ஈசுவரன் என்று விளங்குகிறீர்கள். பகவானே! உண்மையாக உள்ள ஒரே சூரியன், நீர் நிறைந்த பல பாண்டங்களில் பிரதிபலித்துப் பல சூரியன்கள் என்ற பிரமையை உண்டாக்குவதைப் போல, மோகவசப்பட்டுள்ளவர்கள் தங்களைப் பல வடிவினராகக் காண்கிறார்கள்.
31. ராமா! (அக்ஞான) இருளுக்கு அப்பால் விளங்குகின்ற தங்கள் திருவடித் தாமரைகளை, இப்போது என் கண்களால் நேருக்கு நேராகக் காண்கிறேன். தீயவர்களுக்கு, இதுபோல், கண்ணால் காணக்கிடைக்காதவராயினும் தங்கள் நாம மந்திரத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட்ட இதயங்களில் என்றைக்கும் இலங்குகின்றீர்கள்.
- 32-33. ராமா! தாங்கள் உருவமற்றவர்; என்றாலும், மாயையால் ஏற்றுக்கொண்ட அழகிய மனித உருவத்தோடு வந்துள்ள தங்களைக் கண்களால் காணவே செய்கிறேன்!... கோடி மன்மதர்களுக்கு ஒப்பான அழகு; நெஞ்சைக் கவரும் வில்-அம்பு; ஈரமான உள்ளம்;

புன்னகை துலங்கும் திருமுகம்; சீதையோடு இணைந்திருப்பவர்; மான்தோல் அணிந்தவர்; எவராலும் வெற்றி கொள்ள முடியாதவர்; லட்சுமணனால் தளர்ச்சியின்றி சேவிக்கப்படும் திருவடித் தாமரை; நீலோத்பலம் போன்ற காந்தி; எல்லா நற்குணங்களும் கொண்டு பேரமைதியுடன் காணப்படுபவர்; என் நல்வினைகள் எல்லாம் உருவெடுத்து வந்தாற் போன்றவர்! இப்படிப்பட்ட ராமபிரபுவை நான் எப்போதும் வணங்குகிறேன்.

34. ராமா! உருவம்-தேசம்-காலம் என்ற உபாதிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்றும், ஞானஒளித்திரள் என்றும் தங்களைக் கூறுவோர், அப்படியே கூறிக் கொண்டிருக்கட்டும். ஆனால், என் கண்களால் இப்போது நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேனே, அதே உருவம் என் இதயத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கப் பிரார்த்திக்கிறேன்; வேறு எதையும் நான் வேண்டவில்லை!
35. இவ்வாறு தோத்தரிக்கப்பட்ட ராமன், புன்முறுவல் பூத்து, “முனிவரே! என்னையே உபாஸித்து வந்ததனால், உங்கள் மனமாசுகள் நீங்கிவிட்டன என்பதை நான் அறிவேன்” என்றார்.
- 36-38. அதனால்தான், உங்களைக் காண்பதற்காக நான் வந்திருக்கிறேன். (சம்சாரத் தளையிலிருந்து விடுபடுவதற்கு) என்னைக் காட்டிலும் வேறு வழியில்லை. என் மந்திரத்தை ஜபித்து வருபவர்கள்; என்னையே சரண் புகுந்தவர்கள்; எந்தப் பொருளுக்கும் ஆசைப்படாதவர்கள்; என்னையன்றி வேறெதிலும் பற்றில்லாதவர்கள் - இப்படிப்பட்டவர்கள் எப்போதும் என்னைக் காண முடியும். உங்களால் செய்யப்பட்டதும் எனக்கு உகந்ததுமான இந்தத் தோத்திரத்தை நாள்தோறும் படிப்பவருக்கு என்னிடம் பக்திஉண்டாகும்; குறைவில்லாத ஞானம் தோன்றும். நீங்கள் என்னையே நினைத்துக் கொண்டு தவம் செய்து வந்ததால், நிரந்தரமாக இவ்வுலகிலிருந்து விடுபட்டுவிட்டீர்கள்.
39. நீங்கள் உடலை உகுத்துவிட்டு என் சாயுஜ்ய பதவியை அடைவீர்களாக. ஐயப்பட வேண்டாம். உங்களுடைய குருவும் முனிவர்களுக்கெல்லாம் தலைவருமான அகஸ்தியரைக் காண அவசரமாகச் செல்கிறேன். அவருடன் சிறிது காலம் வசிப்பதற்கும் என் மனம் விழைகிறது.”
40. ‘அப்படியே செய்யலாம், ராகவா. நாளை தினம் போகலாம். நானும் அவரைப் பார்த்து வெகுநாடகளாகி விட்டன. அதனால், நானும் உங்களுடன் வருகிறேன்’ என்று சுதீக்ஷணர் சொன்னார்.
41. பொழுது விடிந்ததும், சுதீக்ஷணர்-சீதை-லட்சுமணனோடு கூட, அகஸ்தியரைக் கண்டு அளவளாவும் ஆவல் மிகுந்த ராமன், மெதுவாக நடந்து அகஸ்தியருடைய தம்பி அக்னிஜிஹ்வரின் இருப்பித்குப்பு புறப்பட்டார்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
பூமீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் அரண்யகாண்டத்தில்
இரண்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

சென்றார்களா. அகஸ்தியருடைய தம்பியின் ஆசிரமத்தை ஸ்ரீராமன் அடைந்தார்.

மூன்றாவது ஸர்கம்

அகஸ்திய மாமுனிவரைச் சந்தித்தல்

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. அன்று நண்பகலில், சுதீக்ஷணர்-சீதை-லட்சுமணர்களுடன் அகஸ்தியருடைய தம்பியின் ஆசிரமத்தை ஸ்ரீராமன் அடைந்தார்.
2. அவரால் சிறப்பாகக் கௌரவிக்கப்பட்ட அவர்கள், கனி-கிழங்குகளை அருந்தி தங்கியபின் மறுநாள் காலையில் புறப்பட்டு அகஸ்தியரின் தவச்சாலையை நோக்கிச் சென்றார்கள்.
- 3-8. எல்லாப் பருவ காலங்களிலும் புஷ்பம்-பழங்களோடு விளங்குவதும், பல்வகை விலங்குகள் திரிந்து வருவதும், பல்வகை பறவைக் கூட்டங்களின் கூவல்கள் நிரம்பியதும், (இந்திரன் தோட்டமாகிய) நந்தனத்துக்கு ஒப்பானதும், பிறும்ம ரிஷி-தேவரிஷிகள் நாடி வருவதும், முனிவர்களின் குடில்கள் சூழப் பெற்று கவினுற விளங்குவதும், இன்னொரு பிறும்மலோகம் போன்றதுமான அந்த ஆசிரமத்தின் வெளியே ஸ்ரீராமன் நின்று கொண்டு, 'சுதீக்ஷணரே, நீங்கள் முன்னதாகச் சென்று, சீதை-லட்சுமணர்களுடன் நான் வந்திருப்பதைச் சொல்லுங்கள்' என்றார். 'தங்கள் ஆணை' என்று பதிலிறுத்துவிட்டு, ஆசாரியரின் தவச்சாலையை நோக்கி சுதீக்ஷணர் விரைந்தார்.

அங்கு பல முனிவர்கள் சூழ்ந்திருக்க, ராமனிடம் ஆழ்ந்த பக்தியுடைய அவர்களுக்கு ராம மந்திரத்தின் தத்துவார்த்தங்களை மிகவும் பக்தியோடு விளக்கிக் கொண்டிருந்த அகஸ்தியரின் அருகில் சுதீக்ஷணர் சென்றார்.

9. பேரறிஞராகிய சுதீக்ஷணர், நெடுஞ்சாண்கிடையாகத் தரையில் விழுந்து வணங்கி, மிகவும் வினயத்தோடு, 'பிறும்மரிஷி அவர்களே! தசரத குமாரனான ஸ்ரீராமன், சீதை-லட்சுமணர்களோடு வந்திருக்கிறார். தங்களைத் தரிசிப்பதற்காகக் கைகூப்பிய வண்ணம் வெளியே காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்' என்று கூறினார்.

அகஸ்தியர் கூறியது

10. 'உனக்கு மங்களம் உண்டாகுக. என் இதயத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீராமனை உடனே அழைத்து வா. அவரைக் கண்ணால் காண வேண்டும் என்ற பேராவலுடன், அவரையே தியானித்துக் கொண்டு நான் இங்கே இருந்து வருகிறேன்!'
11. என்று சொல்லிக்கொண்டே தானும் எழுந்து, மற்ற முனிவர்களுடன், பக்திப் பெருக்கோடு விரைவாகச் சென்று ராமனை எதிர்கொண்டழைத்துச் சொன்னார்:
12. 'வர வேண்டும், வர வேண்டும், ராமா! உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்! என்னுடைய பெரும் பாக்கியத்தால் இந்தச் சந்திப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு மிகவும் பிரியமானவனான நீ, விருந்தாளியாக வந்திருக்கிறாய். எனவே, இன்று ஒரு நன்னாள்!'
13. இவ்வாறு வரவேற்ற முனிவரைப் பார்த்தவுடன் உள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி பொங்க, சீதை-லட்சுமணரோடு ராமனும் தரையில் வீழ்ந்து வணங்கினார்.
14. முனிபுங்கவர், அவரைத் தூக்கி எழுப்பி, பக்திப் பரவசத்துடன் மார்புறத் தழுவினார். ராமபிரானின் உடலைத் தீண்டியதால் உண்டான ஆனந்தத்தின் விளைவாக முனிவரின் கண்களில் நீர் மல்கியது.

செவ்வாய்க்கிழமை அன்று காலையில் காலத்திலிருந்து (தாங்கள் மனுஷ்யாவதாரம் எடுத்து வரும்போது) உங்களைத் தரிசிக்கும் ஆவலுடன், உங்களுையே இடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டு, முனிவர்களுடன் கூடத் தவம் செய்து கொண்டு இங்கேயே வசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

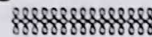
15. இதயபூர்வமாகப் பேரானந்தம் அடைந்த முனிவர், ஒரு கையால் ரகுநந்தனுக்குக் கைலாகு கொடுத்துத் தன் ஆசிரமம் நோக்கி அழைத்துச் சென்றார்.
- 16,17. சுகமான ஆசனத்தில் அவரை அமரச் செய்து, முறைப்படியான உபசார பூஜைகளை விரிவாகச் செய்து, காட்டில் கிடைக்கும் பல்வகை உணவு வகைகளை மிகப் பரிவுடன் கொடுத்து, முழு மதியையொத்தத் திருமுகமுடைய ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியைத் தனியே அழைத்துச் சென்று, ஓர் ஆசனத்தில் அமர்த்தி, தவசிரேஷ்டரான அகஸ்தியர் இரு கரங்களையும் கூப்பிக் கொண்டு இவ்வாறு கூறினார்:
- 18,19. உன் வருகையை எதிர்பார்த்தே தான், நான் இன்னமும் இங்கு இருந்து வருகிறேன். முன்பு, பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டிருந்த உங்களிடம், பூமியின் சுமையைக் குறைக்கும்படியும், ராவணனை வதம் செய்ய வேண்டும் என்றும், பிரம்மா பிரார்த்தனை செய்தாரே? - அந்தக் காலத்திலிருந்து (தாங்கள் மனுஷ்யாவதாரம் எடுத்து வரும்போது) உங்களைத் தரிசிக்கும் ஆவலுடன், உங்களுையே இடைவிடாது சிந்தித்துக் கொண்டு, முனிவர்களுடன் கூடத் தவம் செய்து கொண்டு இங்கேயே வசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
20. உலகப் படைப்புக்கு முன்பு, மாறுதலற்ற, குணங்களற்ற ஒரே பொருள் தான் இருந்தது. உன்னுள் அடங்கிய, உன்னையே நிலைக்களனாகக் கொண்ட மாயை, உன்னுடைய சக்தி எனப்படுகிறது.
21. குணங்களற்ற உன்னை எப்போது சக்தி மூடிக் கொள்கிறதோ, அப்போதைய அந்த நிலையை அவ்யாக்ருதம் என்று வேதாந்திகள் கூறுகிறார்கள்.
22. ஒரு சிலர், மூலப்ரகிருதி என்றும், மற்றும் சிலர் மாயை என்றும், அவித்யா, ஸன்ஸ்கிருதி, ஸம்ஸாரம், பந்தம் என்றெல்லாமும் பலவாறாகக் கூறுகிறார்கள்.
23. நீ சலிக்கத் தொடங்கியதும் மஹத் தத்துவம் உண்டாகிறது; உன் சங்கல்பப்படி, மஹத் தத்துவத்திலிருந்து அஹங்காரம் தோன்றுகிறது.
24. மஹத் தத்துவத்தால் சூழப்பட்ட அஹங்காரம் மூன்று வகையாகப் பிரிகிறது. ஸாத்விகம், ராஜஸம், தாமஸம் என்று அவைகள் சொல்லப்படுகின்றன.
25. தாமஸ அஹங்காரத்திலிருந்து குக்ஷம் தன்மாத்தரைகள் உண்டாயின; இந்த குக்ஷம் தன்மாத்தரைகளுக்கேற்ப, அவற்றிலிருந்து ஐந்து ஸ்தூல வஸ்துக்கள் தோன்றின.
26. ராஜஸ அஹங்காரத்திலிருந்து பத்து இந்திரியங்களும், ஸாத்விக அஹங்காரத்திலிருந்து இந்திரியங்களின் அதிஷ்டான தேவதைகளும் மனசும் தோன்றின. அவை எல்லாவற்றிலிருந்தும் எங்கும் செல்லக்கூடியதும் எங்கும் வியாபித்திருப்பதும் அணுவாக உள்ளதுமான பிரம்மாவின் நுண்ணிய சமஷ்டி வடிவான லிங்க சரீரம் உண்டாயிற்று. (இதனை ஸூத்ராத்மா என்றும் கூறுவர்.)
27. ஸ்தூல பூதகணங்களின் கூட்டுறவினால் விராட்புருஷன் தோன்றினான். அந்த விராட்புருஷனிடமிருந்து தான் எல்லா உலகமும், அசையும் பொருள்-அசையாப் பொருள் அனைத்தும் உண்டாயின.
- 28,29. காலம்-கர்மங்களுக்கேற்ப, தேவ-விலங்கு-பறவை-மனிதர் கூட்டங்களும் தோன்றின; உன் மாயா குணவேற்றுமை காரணமாக, நீ ரஜோகுணத்தோடு விளங்கும் போது உலகத் தோற்றத்துக்குக் காரணமான பிரம்மா என்றும், ஸத்வகுணம்

மேலிட்டிருக்கும்போது உலகத்தைக் காப்பாற்றும் விஷ்ணு என்றும், மகா ப்ரளய காலத்தில் நீயே ருத்ரனாக இருக்கிறாய் என்றும் பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

30. புத்தியில் தோன்றும் (ஸத்வ, ரஜஸ், தமஸாகிற) மூன்று குணங்களிலிருந்தும் முறையே விழிப்பு-கனவு-உறக்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகள் தோன்றுகின்றன. ராமா! இவைகளிலிருந்து வேறானவன், நீ! வெறும் சாட்சியாக இருப்பவன்: ஞானமயமானவன்; அழிவில்லாதவன்.
31. ரகுநந்தனா! உலகப் படைப்பு என்னும் லீலைகளைச் செய்ய விரும்பும்போது, குணங்களோடு பொருந்தியவன் போல நீ மாயையை ஏற்றுக் கொள்கிறாய்.
- 32,33. ராமசந்திரா! மாயையானது, வித்யா-அவித்யா என்று இரண்டு விதமாக உள்ளது. உலக வாழ்வில் உழல்பவர்கள் (ப்ரவிருத்திமார்க்கத்தில் உள்ளவர்கள்) அவித்யையின் ஆட்பட்டவர்கள்; நிவ்ருத்திமார்க்கமாகிற ஞானவழியில் வேதாந்த விசாரம் செய்பவர்களும், உன்னிடம் பக்திசெலுத்துபவர்களும் வித்யையின் ஆட்பட்டவர்கள். அவித்யையின் வசப்பட்டவர்கள் எப்போதும் ஜனன-மரணமாகிற சம்சாரத்தில் உழல்கிறார்கள்; ஞானவிசாரம் செய்து வித்யை வழியைக் கைக்கொள்பவர்கள் நிரந்தரமாக (சம்சார பந்தத்திலிருந்து) விடுதலை பெற்றவர்களே.
34. உலகில், உன்னிடம் பக்திசெலுத்துபவர்களுக்கும் உன் மந்திர உபாஸகர்களுக்குமே வித்யை (ஞானம்) உதயமாகிறது; மற்றவர்களுக்கு ஒருபோதும் ஞானம் ஏற்படாது.
35. ஆதலால், உன்னிடம் பக்திசெலுத்துபவர்கள், முற்றிலுமாக உலகத் தளையிலிருந்து விடுபட்டவர்களே; சந்தேகமே இல்லை! உன்னிடம் பக்தியில்லாதவர்களுக்குக் கனவில் கூட மோட்சம் கிடைக்காது.
36. ராமா! வளர்த்திக்கொண்டே போவதால் என்ன பயன்? சுருக்கமாக, சாரமாகச் சொல்கிறேன்: சாதுக்களின் கூட்டுறவே மோட்சத்திற்குக் காரணம்.
- 37-39. சாதுக்கள் எனப்படுவோர், சமபுத்தியுடையவர்கள்; உலகியல் பொருட்களில் பற்றுதலில்லாதவர்கள்; பெண்ணாசை, பொன்னாசை, மண்ணாசை அற்றவர்கள்; சாந்த சுபாவமுடையவர்கள்; புலன்களை அடக்கியவர்கள்; உன்னிடம் பக்திகொண்டிருப்பவர்கள்; எவ்வித ஆசையும் இல்லாதவர்கள்; வேண்டிய பொருளைப் பெற்றாலும், இழந்தாலும் நிலை குலையாதவர்கள்; மனிதக் கூட்டத்தை ஒதுக்கியவர்கள் (தனிமையை நாடுபவர்கள்); எல்லாச் செயல்களையும் துறந்தவர்கள்; எப்போதும் பிரும்மத்தில் லயப்பட்டிருப்பவர்கள்; யம-நியமமாகிற எண் வகைச் சாதனை முறையைக் கைக்கொண்டிருப்பவர்கள்; கிடைப்பதைக் கொண்டு மனநிறைவு அடைபவர்கள் - இப்படிப்பட்ட சாதுக்களுடன் சங்கம் ஏற்பட்டதும், உன்னைப் பற்றிய கதைகளைக் கேட்பதில் ஆர்வம் உண்டாகும்.
- 40-42. தொடர்ந்து, ஆதிப் பரம்பொருளாகிய உன்னிடம் பெரும்பக்தி ஏற்படும். ராமா! உன்னிடம் பக்தி தோன்றியதும், தெளிவான ஞானம் அபரிமிதமாக உண்டாகிறது. இதுவே, அறிஞர்களால் பின்பற்றப்படும் முதன்மையான முக்திவழியாகும். ஆகவே, ராகவா! உன்னிடம் தோன்றும் பிரேமையின் வெளிப்பாடான சீரிய பக்தி என்னிடம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். ஹரி! நல்லோர்களுடன் உறவு - அதிலும், குறிப்பாக உன் பக்தர்களுடன் சேர்க்கை - ஏற்பட வேண்டும். இப்போது உன் தரிசனம் கிடைத்ததால் நான் வாழ்க்கையின் பயனைப் பெற்றுவிட்டேன்!

43. பிரபு! (இத்தனை காலமாக) நான் இயற்றிய வேள்விகள் இப்போது தான் பயனைத் தந்துள்ளன. உன்னிடம் நிலைகொண்ட மனத்துடன் நான் வெகு காலமாகத் தவம் செய்து வந்திருக்கிறேன். அந்தத் தவத்தின் பயனாகத் தான் இன்று நேரிடையாக உன்னைப் பூஜிக்க முடிந்தது.
44. ராகவனே! சீதையும் நீயும் எப்போதும் என் இதயத்தில் விளங்கவேண்டும். சென்றாலும், நின்றாலும், உன் நினைவு என்னைவிட்டு அகலாதிருக்க வேண்டும்.'
- 45-49. ரமாதேவியின் நாயகனை இவ்வாறு துதித்துவிட்டு, மாமுனிவர் அகஸ்தியர், ராமனுக்குக் கொடுப்பதற்காக என்று முன்னர் ஒரு காலத்தில் இந்திரனால் அளிக்கப்பட்ட ஒரு வில், குறைவடையாத அம்புகள் நிறைந்த இரு அம்பறாத் தூணிகள், மணிமயமான வாள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்தார். 'பூமிக்குச் சுமையாக இருக்கின்ற ராட்சஸக் கூட்டத்தை ஒழித்துக் கட்டுவாயாக. அதற்காகவே தான், மாயையால் மானுட வடிவம் ஏற்று, உலகில் அவதாரம் செய்துள்ளாய்.
- இங்கிருந்து இரண்டு யோஜனை தொலைவில், வனங்கள் நிறைந்த கௌதமி (கோதாவரி) நதிக்கரையில், பஞ்சவடி என்ற பெயர்கொண்ட ஓர் ஆசிரமம் இருக்கிறது. ரகுநாதா! (பதினான்கு ஆண்டு வனவாசத்தில்) மிகுந்துள்ள காலத்தை நீ அங்கே கழிப்பாயாக. அங்கே தான், தேவர்களுக்காகப் பல அரிய செயல்களை நீ செய்து முடிக்கப் போகிறாய்!'
50. நடக்கப் போவது எல்லாவற்றையும் அறிந்துள்ள ஸ்ரீஹரியான ராமன், அகஸ்தியரின் இனிமையான தோத்திரங்களையும், தத்துவப் பொருள் நிறைந்த உரைகளையும் கேட்டு ஆனந்தித்து, அவருடன் அளவளாவிய பின், முனிவர் காட்டிய வழியில் புறப்பட்டுச் சென்றார்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டத்தில்
மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது ஸர்கம்

பஞ்சவடி வாசமும், லட்சுமணருக்கு உபதேசமும்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கும்போது மலைச்சிகரம் போல் நிற்பவரும், முதியவருமான ஜடாயுவைக் கண்டு, 'என்ன இது?' என்று ஸ்ரீராமன் வியப்படைந்தார்.
2. 'லட்சுமணா, வில்லைக் கொண்டு வா. யாரோ ராட்சதன் எதிரே நிற்கிறான். முனிவர்களைக் கொன்று தின்னும் இவனை நான் கொன்று விடுகிறேன்' என்றார்.
- 3,4. ராமனுடைய சொற்களைக் கேட்டு அதிர்ச்சியடைந்த கமுகரசன், 'ராமா! நான் உன் தந்தைக்கு உற்ற நண்பன். எனவே, என்னைக் கொல்ல வேண்டாம். உனக்குப் பிடித்தமானவைகளைச் செய்பவன், நான். ஜடாயு என்று பெயர்.
- 5,6 உன் நலனில் அக்கறை கொண்டு, பஞ்சவடியில் வசித்து வருகிறேன். லட்சுமணனோ, நீயோ, எப்போதாவது வேட்டையாடச் சென்றால், (ஆசிரமத்தில் தனியாக இருக்கும்) ஜனககுமாரி சீதையை நான் கவனமாகக் காப்பாற்றுவேன்'. கமுகின் இச்சொற்களைக் கேட்டதும், ராமன் பாசத்தோடு கூறினார்:

செய்து கொண்டு எனக்கு நன்மையானவைகளைச் செய்து கொண்டிரு' என்று அனுமதி கொடுத்து, அதனைத் தழுவிக்கொண்ட பின்னர், சீதா-லட்சுமணர்களுடன் ராமன் பஞ்சவடியை அடைந்தார்.

- 7,8. 'நன்று, கமுகரசனே! அண்மையில் உள்ள இந்தக் காட்டில், எனக்கு அருகில் இங்கேயே இருந்து கொண்டு எனக்கு நன்மையானவைகளைச் செய்து கொண்டிரு' என்று அனுமதி கொடுத்து, அதனைத் தழுவிக்கொண்ட பின்னர், சீதா-லட்சுமணர்களுடன் ராமன் பஞ்சவடியை அடைந்தார்.
 9. அவர்கள் கோதாவரி நதியின் கரையை அடைந்ததும், அறிவாற்றல் மிக்க இலக்குவனைக் கொண்டு விசாலமான ஒரு குடிசையைக் கட்டச் செய்தார்.
 10. கோதாவரியின் வடக்குக் கரையில் (மேகத்தின் இடியோசை கேட்டதும் மொட்டு விடுகின்ற) கதம்பம், பலா, மா, முதலிய இனிய பழங்கள் தரும் மரங்கள் சூழ்ந்த அந்த இடத்தில் அவர்கள் வசிக்கத் தொடங்கினார்கள்.
 - 11-13. தனிமையான, மக்கள் தொடர்பில்லாத, நோய்-நொடி தோன்ற முடியாத, பரிசுத்தமான அந்தப் பிரதேசத்தில், ஒரு தேவலோகத்தில் இருப்பதைப் போல, ஜனகருடைய புதல்வியுடனும், இலக்குவனுடனும் இன்பமாகக் காலம் கழித்து வந்தார், ராமன். அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதிலேயே கருத்துடைய லட்சுமணன், நாள்தோறும், வேர்-கிழங்கு-பழம் முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். வில்லும் அம்பும் ஏந்திக் கொண்டு, இரவு முழுவதும் விழிப்புடன் இருந்தான்.
 14. மூவரும், தினந்தோறும் கோதாவரியில் நீராடினார்கள். நதிக்குப் போகும்போதும், திரும்பி வரும் போதும் இருவருக்கும் இடையில் சீதை சென்றாள்.
 15. தண்ணீர் கொண்டு வருதல் போன்ற கடமைகளை மனப்பூரிப்புடன் லட்சுமணன் செய்துவந்தான்.
இவ்விதமாக, மூவரும் செளக்கியமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள்.
 16. ஒரு நாள், தனிமையில் வீற்றிருந்த பரம்பொருளான ராமபிரானைப் பார்த்து லட்சுமணன் பணிவுடன் கேட்டான்:
 17. 'பகவானே! தாமரைக் கண்ணரே! மோட்சத்தை அடைவதற்காக (வகுக்கப்பட்டுள்ள பல வழிகளில்) நிச்சயமான ஒரு வழியைச் சுருக்கமாகத் தங்களிடமிருந்து கேட்க விரும்புகிறேன்.
 18. 'பக்தி-வைராக்கியத்தோடு இணைந்ததும், உலகியல் நடைமுறைக்கு ஒத்ததுமான விக்ஞானத்தையும் ஞானத்தையும் எனக்குப் புகன்றருள்வீர்களாக. ராகவனே! இதைப் பற்றிக் கூறுவதற்கு இவ்வுலகில் தங்களைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லை.'
- ஸ்ரீராமன் சொன்னது
19. 'குழந்தாய்! சொல்கிறேன். ரகசியங்களுக்குள் ரகசியமானதும் மிக்க மேலானதுமான வழியைச் சொல்கிறேன். அதைத் தெரிந்து கொண்டவுடனேயே சந்தேகங்களையும் தவறான சிந்தனைகளையும் மனிதன் விட்டு விடுவான்.
 20. முதலில், மாயையின் ஸ்வரூபம் பற்றி உனக்குச் சொல்கிறேன். அதற்குப் பின், ஞானம் அடைவதற்கான சாதனம்; அடுத்து, விக்ஞானத்தோடு கூடிய ஞானம் பற்றிக் கூறுகிறேன்.
 - 21-23. எந்த ஒன்றைத் தெரிந்துகொண்டால், (சம்சாரமாகிற) பெரும் பயத்திலிருந்து விடுபடுவாயோ, ஒன்றான அந்தப் பரமாத்மா தான் அறியப்பட்ட வேண்டியவன். உடல் முதலிய அனாதம் (ஐட)ப் பொருட்களில், 'இதுவே நான்- ஆத்மா!' என்ற

செவ்வெண்ணெய் ஏற்படுகிறதே, அதுதான் மாயை. அந்த மாயையாலேயே, (உண்மையில் இல்லாத) உலகமானது கல்பிதமாக உண்டாக்கப்படுகிறது. சூரிய குலத்தை மகிழ்விக்க வந்த லட்சுமணா! மாயைக்கு இரு வடிவங்கள் - விசேஷம், ஆவரணம் என்று - முன்னரே நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில், முதலாவதான விசேஷ சக்திதான், மஹத் தத்துவத்திலிருந்து பிரம்மா வரையிலான ஸ்தூல-சூக்ஷ்ம பேதங்களுடன் கூடிய உலகைக் கல்பிக்கிறது.

- 24-26. மற்றொன்றான ஆவரண சக்தி, ஞானத்தை மறைத்து நிற்கிறது. ஒரே பொருளான பரமாத்மாவிடத்தில், கயிற்றைப் பார்த்துப் பாம்பு என்று தவறாக எண்ணுவதைப் போல், இந்த அண்டமானது மாயையால் கல்பிக்கப்படுகிறது. இந்த விஷயம் பற்றித் தீவிரமாக விசாரம் செய்யத் தொடங்கினால், (முடிவில்) 'எதுவுமே இல்லை' என்ற தெளிவுண்டாகும். மனிதர்களால் கேட்கப்படுகிற, காணப்படுகிற, நினைக்கப்படுகிற எல்லாமும், கனவுக் காட்சிகள் போலவும் மனக் கோட்டை போலவும் வெறும் அஸத்துத் தான். உலக வாழ்க்கை என்னும் மரத்துக்கு, இந்த உடம்புதான் உறுதியான வேர் என்று சொல்லப்படுகிறது.
27. அதன் காரணமாகத் தான் மக்கள்-மனைவி முதலிய தளைகள்! அவர்கள் எல்லோருக்கும் ஆத்மாவுடன் என்ன தொடர்பு?
- 28,29. ஸ்தூல பூதங்கள் (அக்னி, வாயு, தேஜஸ், பிருத்வி, ஆகாசம்) ஐந்து, தன்மாத்தரைகள் ஐந்து, அகங்காரம், புத்தி, பத்துப் புலன்கள், சிதாபாஸம், மனம், மூலப்பிரகிருதி-இவைகளின் ஒட்டுமொத்தச் சேர்க்கை தான், சேஷத்ரம் என்றும் தேகம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.
30. இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டுத் தனித்து நிற்கும், மாசற்றதான பரமாத்மாவின் அம்சம் தான் ஜீவன். அந்த ஜீவனை அறிந்து கொள்வதற்கான சாதனை முறைகளை உனக்குச் சொல்கிறேன், கேள்.
- 31-36. ஜீவனும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே; இவை, வெவ்வேறானவை என்று (தவறாகக்) கருதக்கூடாது. சுயகௌரவம், கர்வம், பிறரைத் துன்புறுத்தல் முதலிய இழிகுணங்கள் இல்லாதிருத்தல்; பிறருடைய அலட்சியத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்; எல்லோரிடமும் இனமுகம் காட்டுதல்; உடல்-உரை-உள்ளத்தால் தூய பக்தியோடு ஸத்குருவுக்குப் பணிவிடை செய்தல்; உள்ளும் புறமும் தூய்மை; நற்கருமங்களில் உறுதியான பிடிப்பு; உடல்-உரை-உள்ளங்களைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருத்தல்; புலன்நுகர் பொருட்களில் பற்றின்மை; அகங்காரமின்மை; பிறப்பு-இறப்பு-மூப்பு-நோய் முதலிய துன்பங்களை நினைத்துப் பார்த்தல்; மக்கள்-மனைவி-சொத்துக்களில் விருப்பமின்மை; விரும்பிய பொருளை அடைந்ததும் மகிழாமலும், கைவிட்டுப் போனால் வருந்தாமலும், ஒரே சமச்சீரான மனப்பக்குவத்தில் நிற்பது; எங்கும் நிறைந்த பொருள் - ராமனாகிய என்னிடம் - வேறு விஷயங்களில் ஈடுபட்டுச் சிதறாத உறுதியான சிந்தனை; ஜனக்கூட்டமில்லாத, மாசற்ற இடத்தில் வசித்தல்; உலக வாழ்வில் பற்றுக்கொண்டு சுழலும் பாமரர்களுடன் உறவு கொள்ளாதிருத்தல் - ஆகிய, இவை ஏற்படவேண்டும்.
37. மேலே சொல்லப்பட்டவைகளுடன் ஆத்ம ஞானம் அடைவதற்கான சாதனை முயற்சி, வேதாந்தப் பொருள்பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்திருத்தல் - ஆகியவற்றாலும் ஞானம் ஏற்படும்; வேறு வழியில் சென்றால், பலனும் வேறாகி விடும்! (அக்ஞானத்தில் உழல வேண்டியிருக்கும்)

.....

38. 'புத்தி, பிராணன், மனம், தேகம் மற்றும் அகங்காரங்களிலிருந்து 'நான்' வேறானவன். நான், நித்திய சுத்த புத்தனான சிதாத்மா; அதுவே, ஞானம் - என்று நான் நிச்சயமாக அறிந்துள்ளேன்' - என்ற சாஸ்திர படிப்பறிவு நேரடியான சுய அனுபவத்துக்கு எப்போது வருகிறதோ, அப்போது அதுவே விக்ஞானம் ஆகிறது.
- 40-43. ஆத்மா, எல்லா இடங்களிலும் பரிபூரணமாக நிரம்பியுள்ளது; சிதானந்தமயமானது; அழிவற்றது; புத்தி முதலிய உபாதிகள் அற்றது; மாறுதல் அற்றது; தன் சுய ஒளியால், தேகம் முதலியவற்றைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறது; ஆவரணம் (என்ற, மறைக்கும் சக்தியின் பாதிப்பு) அற்றது; ஒன்றே ஒன்றான பொருள்; இரண்டற்றது; சக்தியும், ஞானம் ஆகிய வடிவமானது; பிறிதுடன் சேராமல் தனித்திருப்பது; சுயம்பிரகாசமானது; வெறும் சாட்சியாக நிற்பது - இவ்விதம் அனுபவ பூர்வமாக உணரும்போது விக்ஞானம் அடையப்படுகிறது. ஆசாரியரிடமிருந்து கற்ற கல்வியாலும், சாஸ்திரப் படிப்பாலும், ஜீவாத்மா - பரமாத்மா இரண்டும் ஒன்றாக ஐக்கியமாகி, ஆதிகாரணமான அவித்தை கார்ய-காரணங்களோடு கூட பரமாத்மாவிடம் லயித்து ஒன்றிப் போகிறது.
- 44,45. அந்த நிலைக்குத்தான், முக்தி என்று. பெயர். ஆத்மாவைப் பொறுத்தமட்டில், அது (முக்தி என்று பேசப்படுவது) வெறும் பேச்சளவில் தான். (ஏனென்றால், ஆத்மா என்பது என்றைக்குமே பந்தப்படாததாகையால், அதற்கு விடுதலை என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை.)
- இவ்விதம், ஞான-விக்ஞான-வைராக்கியத்தோடு கூடிய பரமாத்மாவான என் மோட்ச வடிவத்தை உனக்கு விளக்கிச் சொன்னேன். ஆனால், என்னிடம் பக்தி இல்லாதவர்களுக்கு, இது (முக்தி) அடைய முடியாதது என்றே எண்ணுகிறேன்.
46. கண் உடையவர்களுக்கும் கூட, இரவு நேரத்தில் மற்றப் பொருட்கள் தெளிவாகத் தெரிவதில்லை. ஆனால், விளக்கின் உதவியுடையவர்களுக்குத் தெளிவாகப் புலப்படுகின்றன.
47. அதுபோலவே, என்னிடம் பக்தியுடையவர்களுக்கு ஆத்மா நன்றாகத் தெரிகிறது. என்னிடம் பக்தி ஏற்படுவதற்கான காரணத்தையும் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன், கேள்.
- 48-50. என் அடியவர்களோடு கூடியிருத்தல்; எனக்கும் என் பக்தர்களுக்கும் சேவை செய்தல்; ஏகாதசி உபவாசம் முதலியன அனுஷ்டித்தல்; என்னுடைய விழாக்களைக் கொண்டாடுதல்; என் கதைகளைக் கேட்பதிலும், படிப்பதிலும், விளக்குவதிலும் பேரானந்தம் கொள்ளுதல்; என்னைப் பூஜிப்பதில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபடுதல்; என் திருநாமத்தை உருப்போடுதல் - என்றவாறு உள்ளவர்களுக்கும் என்னிடம் நிலையான பக்தி உண்டாகிறது. (இத்தகைய பக்தி மட்டும் ஏற்பட்டுவிட்டால், உலகில்) பின்னர் வேறு என்ன வேண்டும்?
51. ஆக, என்னிடம் பக்தியுடையவர்களுக்கு ஞானம் - விக்ஞானம் - வைராக்கியம் ஆகியவை விரைவில் ஏற்படுகின்றன; பின், அவன் எளிதாக முக்தியை அடைகிறான்.
52. நீ கேட்டபடியே, உனக்கு எல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இவற்றில் மனத்தைச் செலுத்தி நிற்பவன் முக்தியை அடைகிறான்.
53. (இப்போது நான் உனக்குச் சொன்ன ரகசிய தத்துவங்களை) என்னிடம் பக்தியில்லாதவர்களுக்குச் சொல்லக்கூடாது; என்னிடம் பக்தியுள்ளவனை நாமே வலியச் சென்று அழைத்து வந்தும் கூட இந்த ரகசிய விளக்கங்களை உபதேசிக்கலாம்.

செவ்வாய்க்கிழமை

54. சிரத்தை - பக்தியோடு இந்த விளக்கத்தை நாள்தோறும் பரப்புபவன், அக்ஞான இருளை ஒழித்து ஆன்ம விடுதலை பெறுகிறான்.
55. மாசுமருவற்ற உள்ளத்தோடு மிகவும் சாந்தர்களாக இருப்பவர்கள்; பெருமகிழ்ச்சியோடு என் சேவையிலேயே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்; தூய ஆத்ம ஞானத்தை அடைந்துள்ள என் யோகி-பக்தர்கள் சங்கத்தில் கூடியிருந்து, சஞ்சலமில்லாத மனத்துடன் அவர்களுக்குச் சேவை செய்வதில் தோய்ந்திருப்பவர் - ஆகியோரின் கைப்பிடிக்குள் மோசஷம் இருக்கிறது! நான் எப்போதும் அவர்கள் கண்பார்வையில் பட்டுக் கொண்டிருப்பேன். என்னைத் தரிசிப்பதற்கு இதைத் தவிர வேறு வழியேயில்லை!

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டத்தில்
நான்காவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஐந்தாவது ஸர்கம்

சூர்ப்பணகைக்குத் தண்டனை; கரன் முதலிய
ராட்சஸர்களின் வதம்; சூர்ப்பணகை ராவணனிடம் செல்லுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. ஜனஸ்தானம் என்னும் காட்டுப் பகுதியில் வசிப்பவளும், மகாபலம் பொருந்தியவளும், தான் விரும்பும் உருவம் எடுக்கக்கூடியவளுமான ஓர் அரக்கி, அந்தச் சமயத்தில், (பஞ்சவடியை ஒட்டிய) காட்டில் திரிந்து கொண்டிருந்தாள்.
- 2,3. கோதாவரியின் கரையில், பஞ்சவடியின் சமீபத்தில், தாமரை-வஜ்ரம்-அங்குசம் ஆகிய ரேகைகள் படிந்த உலகநாயகனின் பாதச்சுவடுகளைப் பார்த்து, திருவடிகளின் அற்புத அழகில் மயங்கிக் காமத்தால் பீடிக்கப்பட்டு (பாதச் சுவடுகளைப் பின்தொடர்ந்து) மெல்ல மெல்ல ராகவனுடைய ஆசிரமத்துக்கு வந்து சேர்ந்தாள்.
- 4,5. மன்மதனுக்கொப்பானவரும், லட்சுமீகாந்தனுமாகிய ஸ்ரீராமன், சீதையோடு கூட அங்கே உட்கார்ந்திருந்ததைப் பார்த்து, மிகுதியான காமத்தால் மதிமயங்கி, 'யார் நீ? யாருடைய புதல்வன்? இந்த ஆசிரமத்தில் இருந்து கொண்டு என்ன செய்கிறாய்? ஜடாமகுடமும் மரவுரியும் தரித்துக் கொண்டு (ஆனால், ஒரு பெண்ணையும் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு!) இந்தக் காட்டில் எதைப் பெற விரும்புகிறாய்? சொல்லு' என்று, அந்த அரக்கி ராமனைக் கேட்டாள்.
6. 'நான், சூர்ப்பணகை என்ற ராட்சஸி; என் இஷ்டம் போல் உருவம் எடுக்கக் கூடியவள்; மிகவும் வல்லமை படைத்த அரக்கர் குல நாயகன் ராவணனுடைய சகோதரி!
7. 'என்னுடைய (இன்னொரு) சகோதரன் கரனோடு கூட இந்தக் காட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். இந்தக் காட்டுப்பகுதிமுழுவதும், எங்கள் மன்னனால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (அதனால், இந்தப் பகுதியில் உள்ள) முனிவர்களைக் கொன்று தின்று உயிர் வாழ்கிறேன்.
8. 'நன்றாகப் பேசக் கூடியவர்களுள் தலைசிறந்தவரே! உன்னைப் பற்றிய (ஊர்-பெயர் முதலிய) விபரங்களைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பும் எனக்கு அவைகளைத் தெரிவி' (- என்று கேட்டாள். அதற்கு விடையாக)

செவ்வெழுத்துக்களும் அகரவரிசையாக வந்தன. அகரவரிசையாக வந்தன. அகரவரிசையாக வந்தன.

'என் பெயர் ராமன்; அயோத்திமன்னனின் குமாரன்.

9. என்னுடன் இருக்கும் பேரழகி சீதை, ஜனகரின் புதல்வி; அதோ இருக்கிறானே, மிகவும் அழகான லட்சுமணன்! - அவன் என்னுடைய தம்பி.
  10. 'உலக மகா அழகியே! நான் உனக்கு என்ன உதவி செய்ய வேண்டும், சொல்லு' என்றுரைத்த ராமனைப் பார்த்துக் காமத்தால் தவித்துக் கொண்டிருந்த அவள் கூறினாள்.
  11. 'வா, ராமா! காமத்தால் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்னுடன் கூடி, இந்த மலைக் காடுகளில் இன்பம் அனுபவிக்கலாம். தாமரைக் கண்ணான உன்னை விட்டுப் போகுடியாமல் துடிக்கிறேன், ஐயனே!'
  - 12,13. அப்போது ராமன், சிறுகுறிப்புத் தோன்ற சீதையைப் பார்த்துவிட்டு, (சூர்ப்பணகையை நோக்கி) இளநகை பூத்துச் சொன்னார்: 'உறுதியான உள்ளம் படைத்த பெண்ணே! இதோ பார், ஒருபோதும் என்னை விட்டுப் பிரியாத என் மனைவி என் பக்கத்திலேயே இருக்கிறாள். சுந்தரி! சக்களத்தியான இவள் உடன் இருப்பதை உன்னால் எப்படிப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியும்? வெளியே நின்று கொண்டிருக்கிறானே, என் தம்பி லட்சுமணன், அவன் ரொம்பவும் அழகானவன்!
  - 14,15. 'உனக்குத் தகுதியான கணவனாக இருப்பான். அவனோடு கூட உல்லாசமாக இரு!' இதைக் கேட்டதும், லட்சுமணனைப் பார்த்து, 'அழகனே! மூத்த சகோதரனின் ஆணைப்படி, நீதான் என் கணவனாக வேண்டும். இப்போது, நாம் இருவரும் சேர்ந்தே செல்வோம்; தாமதம் செய்யாதே!' என்று, கோரமான உருவம் படைத்த ராட்சஸி, காம மயக்கத்துடன் லட்சுமணனிடம் கூறினாள்.
  - 16,17. 'அம்மணி! அந்தப் பெருமகனாருடைய அடிமை நான். (என்னைக் கணவனாக ஏற்றுக் கொண்டால்) நீயும் (இவர்களுக்கு) அடிமையாவாய். அதைக் காட்டிலும் கொடுமையான துயரம் வேறு உண்டோ? அதனாலே, அவரிடமே போ. உனக்கு வெற்றி உண்டாகட்டும். அவர் தான் ராஜா; மகாராஜா!' என்று லட்சுமணன் கூறியதைக் கேட்டுக் கெடுமதிபடைத்த அவள் மறுபடியும் ஸ்ரீராமனிடம் வந்தாள்.
  - 18-21. மிகவும் கோபத்தோடு, 'ராமா, நிலையில்லாத புத்தியுடையவன், நீ. எதற்காக என்னை இங்குமங்கும் அலைக்கழிக்கிறாய்? இதோ பார், இப்போதே, உன் கண்முன்னாலேயே சீதையைச் சாப்பிட்டு விடுகிறேன்!' என்று சொல்லியபடியே பயங்கரமான உருவம் படைத்த அவள் ஜானகியை நோக்கி ஓடினாள். உடனே ராமனால் ஏவப்பட்ட லட்சுமணன் மிக எளிதாக அவளைப் பிடித்து அவளுடைய நாசியையும் இரு செவிகளையும் கத்தியினால் வெட்டித் தள்ளினான்.
- அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு, ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட, அழுது அரற்றிக் கொண்டு ஓடிச் சென்று கரன் முன்னால் தரையில் வீழ்ந்தாள். வெறுப்பூட்டும் குரல் படைத்த கரன் அவளைப் பார்த்து, 'என்ன அநியாயம், இது?' என்று கேட்டான்.
22. 'யார் உன்னை இப்படிச் செய்தது? யமனின் வாய்க்குள் புகுந்து கொண்டிருக்கும் அவன் யார்? (அதாவது, உன்னை அங்க பங்கப்படுத்தியதன் விளைவாக அவனுக்குச் சாவுதான் ஏற்படப் போகிறது.) சொல்லு. (ஆற்றலில்) அவன் யமனுக்கு நிகரானவனாக இருந்தாலும் சரி, நொடிப் பொழுதில் கொன்று விடுகிறேன்.'

இதைக் கேட்டதும் சூர்ப்பணகை சொன்னாள்:

23. 'தண்டகாரணயத்தில் தவம் செய்துவரும் முனிவர்களுக்கு அபயமளித்து, அச்சப்பட வேண்டாத பிரதேசமாக அதை மாற்றி விட்ட ராமன், சீதா-லட்சுமணர்களுடன் கோதாவரிக் கரையில் தங்கியிருக்கிறார்.
24. அவரால் தூண்டப்பட்ட அவருடைய தம்பி தான் என்னை இவ்வாறு செய்தான். நீ, ராட்சஸ குலத்தில் பிறந்தவன் என்பது உண்மையானால், வீரன் என்பது உண்மையானால், எதிரிகளான அவ்விருவரையும் கொல்லவேண்டும்.
25. 'மிக்க ஆணவம் கொண்ட அவ்விருவர்களின் உடலைத் தின்று, ரத்தத்தைக் குடிப்பேன்! நீ, அவர்களைக் கொல்லத் தயங்கினால் நான் என் உயிரைத் துறந்து யமலோகம் போய்விடுவேன்.'
- 26-28. இதைக் கேட்டதும் கரன் கோபத்தால் உடல் துடிக்க, பயங்கரமாகப் போர் புரியக்கூடிய பதினாலாயிரம் ராட்சஸர்களுடன், ராமனைக் கொல்வதற்காக உடனே புறப்பட்டு (ராமன் முதலியோர் இருந்த இடத்தை நோக்கி)ச் சென்றான். கரன், த்ரிசிரஸ், தூஷணன் ஆகிய அரக்கத் தலைவர்கள், பல்வகையான ஆயுதங்களை எடுத்துக்கொண்டு ராமனை நோக்கிச் சென்றார்கள். படைகளின் ஆரவார ஓசையைக் கேட்ட ராமன், லட்சுமணனிடம் சொன்னார்:
29. 'தம்பி! பெரும் ஒலி கேட்கிறது. ஆமாம்! அந்த ராட்சஸர்கள் தான் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போது என்னுடன் கடுமையாகப் போர்புரியப் போகிறார்கள்.
30. 'பேராற்றல் உடையவனே! சீதையை அருகிலுள்ள குகைக்கு அழைத்துச் சென்று, (பாதுகாவலுக்காக) நீயும் அங்கே இரு. பயங்கரத் தோற்றமுடைய இந்த ராட்சஸர்கள் எல்லோரையும் நானே கொன்றுவிடுகிறேன்.
31. 'இதைப் பற்றி மேலும் விவாதித்துக் கொண்டிராதே. என் மேல் ஆணை'.
'அப்படியே ஆகட்டும், அண்ணா' என்று சொல்லி விட்டுச் சீதையுடன் கூட, அருகிலிருந்த ஒரு மலைக் குகைக்கு லட்சுமணன் சென்றான்.
32. ராமன் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு, நேரிய வில்லை எடுத்து, எப்போதுமே குறையாத அம்புகளைக் கொண்ட இரு அம்பறாத்தூணிகளை மாட்டிக் கொண்டு போருக்குத் தயாரானார்.
33. இதற்குள் அவ்விடம் வந்து சேர்ந்த ராட்சஸர்கள், அநேக விதமான ஆயுதங்களையும் கற்களையும் மரங்களையும் ராமன் மேல் வீசினார்கள்.
- 34,35. அவைகளையெல்லாம் வெகு சுலபமாக நொடிப் பொழுதில் பொடிப் பொடியாக்கித் தள்ளினார், ராமன். ஒன்றரை முகூர்த்த நேரத்துக்குள்ளாகவே, ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால் எல்லா ராட்சஸர்களையும் வதம் செய்து, கரன்-த்ரிசிரஸ்-தூஷணர்களையும் கொன்றார்.
36. அப்போது, (லட்சுமணன்) குகையிலிருந்து சீதையுடன் வெளிப்பட்டு (சீதையை) ராமனிடம் ஒப்படைத்தான். ராட்சஸர்கள் எல்லோரும் கொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தான்.

37. மலர்ந்த தாமரை போன்ற முகத்தோடு, ஜனகநந்தினியான சீதை, ராமனை கட்டித் தழுவி, அவர் உடம்பில் அஸ்திரங்களால் ஏற்பட்டிருந்த காயங்களைத் தன் விரல்களால் தடவிக் கொடுத்தாள்.
- 38,39. எல்லா ராட்சஸ வீரர்களும் ஒட்டு மொத்தமாக கொல்லப்பட்டு விட்டதைக் கண்ட சூர்ப்பணகை, வேகமாக ஓடி, இலங்கையை அடைந்து, அலறிப் புடைத்துக் கொண்டு, அண்ணன் ராவணனின் கால்களில் விழுந்தாள். பயத்தால் நிலை குலைந்திருந்த தங்கையைப் பார்த்து,
- 40-42. ராவணன், 'அட எழுந்திரம்மா, எழுந்திரு!... குழந்தே, சொல்லு. இப்படி உன் அங்கங்களைச் சீவி உன்னைக் கேவலப்படுத்தியவன் யார்? இந்திரனா?... யமனா?... இல்லை, வருணனா? அல்லது, குபேரனா? சொல்லம்மா, நொடிப் பொழுதில் (உன்னை அவமானப்படுத்திய) அந்தப் பயலைப் பொசுக்கி விடுகிறேன்!' என்றான்.
- 'அண்ணா, நீ போதை தலைக்கேறியவன்; மந்தபுத்தி உடையவன்; மதுபானத்தில் ருசியுடையவன்; பெண்கள் வசப்பட்டவன்; வீரமில்லாத அலிப் பிறவி-என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. (அரசர்களுக்குக்) கண் போன்ற ஒற்றர்கள் இல்லாத நீ, எப்படித் தான் மன்னன் என்று உன்னைச் சொல்லிக் கொள்கிறாயோ!
- 43,44. 'மகாவீரன் என்று நீ நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாயே, அந்தக் கரன், த்ரிசிரஸ், தூஷணன் ஆகியோருடன், சண்டையில் கொல்லப்பட்டான்! பெரும் போராளிகளான பதினாலாயிரம் அரக்கர்கள், அசுரர்களின் எதிரியான ராமனால், நொடி நேரத்தில் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டார்கள். ஜனஸ்தானம், முனிவர்கள் அச்சமில்லாமல் வசிப்பதற்குரிய இடமாகிவிட்டது! அறிவு கெட்டவனே! இதையெல்லாம் நீ அறியமாட்டாய் என்பதால் நான் சொல்கிறேன்' என்றான், அவள்.

ராவணன் சொன்னது

45. யார், இந்த ராமன்? எதற்காக, எப்படி, அவனால் அரக்கர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்? விபரமாகச் சொல்லு. அவனை வேரோடு அழித்து விடுகிறேன், நான்.
- சூர்ப்பணகை சொன்னது
46. ஒரு நாள், ஜனஸ்தானத்திலிருந்து, கோதாவரியின் கரையோரமாக நான் போய்க் கொண்டிருந்தேன். அங்கேதான், முன்னொரு காலத்தில் முனிவர்கள் வாழ்ந்த பஞ்சவடி என்னும் இடம் இருக்கிறது.
47. அங்கேயிருந்த ஆசிரமத்தில், தாமரை போன்ற கண்களையுடைய, வில்-அம்பு பூண்டு, மரவுரி அணிந்து விளங்கிய அழகன் ஸ்ரீராமனைக் கண்டேன்.
- 48,49. அவனோடு கூட இருந்த, அவனுடைய தம்பி லட்சுமணனும் அவனைப் போலவே அழகாயிருந்தான். அவனுடைய மனைவி - விசாலமான கண்கள்; பேரழகு; இன்னொரு மகாலட்சுமியைப் போன்ற தோற்றம்! (அண்ணா!) தேவ-கந்தர்வ-நாக-மானுடப் பிறவிகளில் அவளைப் போன்றவளை நான் பார்த்ததேயில்லை; கேட்டதேயில்லை; அரசே! தன்னுடைய தேக காந்தியால் அந்தக் காட்டையே பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான்.
50. குற்றமற்றவனே! அவளை உனக்கு மனைவியாக்க வேண்டும் என்ற ஆசையால் உந்தப்பட்டு அவளைக் கடத்திக் கொண்டு வர முயற்சி செய்தேன். (அப்போது என்னைத் தடுத்துத் துரத்த வந்த) அவனுடைய தம்பி இலக்குவன் என் நாசியைச் சீவி விட்டான்.

Abstract

ஆறாவது ஸர்கம்

ராவணன், மாரீசனிடம் செல்லுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1-3. இரவு முழுவதும் இவ்விதமான சிந்தனைகளில் மூழ்கியிருந்துவிட்டு, அறிவாளியான ராவணன், மனத்திற்குள் திட்டவட்டமான முடிவுக்கு வந்து, ரதத்தில் ஏறி, பெருங்கடலின் நடுவிலிருந்த மாரீசனின் இருப்பிடத்திற்குச் சென்றான். அவ்விடத்தில், மனிதனிடம் குணங்களைப் புகுத்தி(அவனை மதிமயங்கச் செய்யும்) பரமாத்மாவான நிற்குண பிறும்மத்தைத் தன் நெஞ்சத்தில் சிந்தித்துக் கொண்டு, சடை முடியும், மரவுரியும் தரித்துக்கொண்டு ஒரு முனிவரைப் போல மாரீசன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். தியானம் கலைந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், குடிலுக்குள் வந்திருந்த ராவணனைக் கண்டான்.
4. உடனே எழுந்து, அவனை மாற்புறத் தழுவி, முறையாக உபசாரம் செய்து, விருந்தளித்து, இதமான ஆசனத்தில் உட்காரச் செய்து மாரீசன் சொன்னான்.
- 5,6. 'ராவணா! இது என்ன ஆச்சரியம்! ரதத்தில், நீ மட்டும் இப்படித் தனியாக ஏன் வந்திருக்கிறாய்? (உன்னுடைய மந்திரிப் பிரதானிகளும் மெய்க்காப்பாளர்களும் ஏன் உடன் வரவில்லை?) உன்னைப் பார்த்தால், எதையோ நினைத்துக் கவலையில் ஆழ்ந்திருப்பது போல் தெரிகிறது. ரகசியம் எதுவுமில்லை என்றால் என்னிடம் சொல்லலாமே? என்னைப் பாவம் பற்றிக் கொள்ளாமல், தர்மத்தோடு கூடிய நியாயமான காரியம் என்றால், சொல்லு. மாமன்னனே, உனக்கு விருப்பமானதை நான் மகிழ்ச்சியோடு செய்வேன்.

ராவணன் சொன்னது

7. அயோத்தி நகரத்தின் மன்னர், தசரதர். அவருடைய மூத்த மைந்தர், ஸத்யபராக்ரமரான ராமன்.
8. அவர், (தசரதர்) காட்டில் வாழும் முனிவர்களுக்குப் பிரியமான தன்னுடைய குமாரன் ராமனை, அவருடைய மனைவி சீதை மற்றும் தம்பி லட்சுமணனோடு காட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.
9. அடர்த்தியான, கோரமான காட்டின் நடுவில் புனிதமான பஞ்சவடியில் ஆசிரமம் அமைத்துக் கொண்டு ராமன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய மனைவி சீதைக்கு விசாலமான கண்கள்! உலகத்தையே மயக்கி வசீகரிக்கும் பேரமூகு உடையவள்.
10. யாராலும் எதிர்க்க முடியாத பேராற்றல் கொண்ட, எந்தத் தவறும் செய்யாத அரக்கப் படையினரையும் கரணையும் கொண்டு, சிறிது கூடப் பயமில்லாமல் மிகவும் ஆனந்தமாகக் காட்டில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்.
11. எந்தப் பாவமும் அறியாத சகோதரி சூர்ப்பணகையின் மூக்கையும் காதுகளையும் சீவியெறிந்துவிட்டு கொஞ்சம் கூடப் பயமில்லாமல் அந்தக் காட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறான், அந்த மனிதன்.
12. ஆகவே, (அவருடைய அடாத செயலுக்குப் பழி தீர்த்துக் கொள்ளும் வகையில்) உன் துணையுடன் சென்று அவருடைய உயிர்க்கு உயிரான சீதையை, அவளருகில் ராமன் இல்லாத சமயம் பார்த்துத் தூக்கி வரப் போகிறேன்.

சென்றது. அந்தச் சமயத்தில் நான் சீதையைக் கவர்ந்து சென்று விடுகிறேன்.

13. ஒரு மாணப் போல் பொய்யான உருவம் கொண்டு (அந்தப் பக்கத்தில் அலைந்து, சீதையை மயக்கி) ராமனையும் லட்சுமணனையும் ஆசிரமத்திலிருந்து வெகு தூரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றுவிடு. அந்தச் சமயத்தில் நான் சீதையைக் கவர்ந்து சென்று விடுகிறேன்.

14,15. இந்த உதவியை மட்டும் எனக்குச் செய்துவிட்டு, நீ பழையபடி உன் ஆசிரமத்துக்குத் திரும்பிவிடலாம்.'

இவ்வாறு பேசிக்கொண்டே போகும் ராவணனைப் பார்த்து, மிகவும் வியப்படைந்த மாரீசன், 'அடிவேருடன் உன்னை அழிக்கக்கூடிய இந்தத் திட்டத்தை உனக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தவன் யார்? (இதை உனக்குப் போதித்த) அவனே உனது எதிரி; கொல்லத் தக்கவன். ஏனென்றால், உன் அழிவுக்காவே அவன் இந்த ஆலோசனையைக் கூறியிருக்கிறான்.

16-18. 'ராவணா! ராமனுடைய மாவீரத்தினை, இப்போதும் நினைத்து நான் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன். சிறுபிள்ளைப் பருவத்தில், கௌசிகருடைய யாகத்தைக் காப்பதற்காக வந்தபோது, ஒரே பாணத்தால் நூறு யோசனை தூரத்துக்கு அப்பால் நடுக்கடலில் என்னைத் தள்ளினானே, ராமன் - அது முதலாகப் பயத்தால் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவனுடைய வீரச் செயலலை எண்ணி எண்ணி, எங்கும் எல்லா இடத்திலும் ராமனையே பார்க்கிறேன்.

19. (இன்னும் கேள்) 'மறுபடியும் தண்டகாரணயத்தில் இவ்விதமே ஆயிற்று. ஒரு தடவை, முந்தைய விரோதத்தை மனத்தில் கொண்டு, என் போன்ற பலருடன், நீண்ட கொம்புகளுடைய மான் உருவம் தாங்கிச் சென்று கொண்டிருந்தேன்.

20. 'ஐனக்குமாரியோடும் லட்சுமணனோடும் சென்று கொண்டிருந்த ராகவனைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் வேகமாக ஓடினேன். என்னைப் பார்த்ததும் ஒரு பாணத்தை என்மீது ராமன் வீசினார்.

21. 'மார்பில் தாக்கப்பட்ட நான், நினைவு தடுமாறி, தூக்கி எறியப்பட்டுக் கடலில் போய் விழுந்தேன், மன்னா! அன்று முதலாகப் பயத்தால் கதிகலங்கி இந்த இடத்தைத் தோந்தெடுத்துத் தங்கிவிட்டேன்.

22. '(ராமன் என்ற பெயரின் முதல் எழுத்தான ர, என்று தொடங்கும்) ராஜ், ரத்ன, ரமணி, ரதம் போன்ற சொற்கள் என் காதுகளில் பட்டாலே போதும், பயத்தால் நடுங்கிப் போய்விடுகிறேன்! அதனால், உலகாயத் இன்பங்களுக்கு அஞ்சி, தப்பித் தவறிக்கூட அத்தகைய எண்ணம் மனத்தில் நுழைந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக எப்போதும் ராமனையே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

23. 'இங்கேயும் ராமன் வந்துவிடுவானோ?' என்ற ஐயத்தால், வெளியுலகச் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டேன். தூக்கம் கண்ணைச் சுழற்றும்போது, மனத்திற்குள் ராமனையே சிந்தித்துக் கொண்டு உறங்குகிறேன்.

24. 'ஐயா, கனவில் நான் ராகவனை காண நேரிட்டால் உடனே தூக்கம் கலைந்துபோகிறது; கண் விழித்தபடியே உட்கார்ந்து பொழுதைக் கழிக்கிறேன். அதனால், ராமனிடம் காட்டும் இந்தப் பிடிவாதத்தை விட்டுவிட்டு உன் வீட்டுக்குப் போவதே சாலச் சிறந்த வழி.

25. நெடுங்காலமாக இருந்து வருகின்ற அரக்கர் குலத்தைக் காப்பாற்று. (நம் குலம் அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற) அந்த எண்ணம் தோன்றிவிட்டால்,

செய்யுடையவன், மிகவும் கருணையுடையவன், ஸ்ரீராகவன். (சரணாகதி செய்பவர்களின் குற்றங்குறைகளை எண்ணிப் பாராதவர்).

(வஞ்சகமாகச் சீதையைக் கவர்ந்து வர வேண்டும் - என்பது போன்ற) எல்லாமே மறைந்து விடும்! உன் நலனில் அக்கறையுள்ள என் சொற்படி நட, பரமாத்மாவான ராமபிரானிடம் நீ கொண்டுள்ள விரோதத்தை விட்டுவிடு. பக்தியோடு அவரை வழிபாடு செய். மிகவும் கருணையுடையவர், ஸ்ரீராகவன். (சரணாகதி செய்பவர்களின் குற்றங்குறைகளை எண்ணிப் பாராதவர்).

இந்த (திரேதா) யுகம் தொடங்கிய காலத்தில், முனிவர் நாரதரிடமிருந்து நான் கேட்டதைச் சொல்லுகிறேன் கேள் :

- 26,27. அகில உலகங்களுக்கும் நாயகனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை, ஒரு சமயம், பிரம்மதேவர் உளமாரத் தோத்தரித்தார். அப்போது, 'நீ என்ன விரும்புகிறாய்? சொல்லு. நான் அதை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்' என்றார், நாராயணன். 'தாமரைக் கண்ணா, மானுட வடிவம் கொண்டு தாங்கள் மண்ணுலகம் செல்ல வேண்டும். தசரதனின் திருக்குமாரனாகப் பிறந்து, அமரர்களின் எதிரியான பத்துத் தலை ராவணனைக் கொல்ல வேண்டும், நாராயணா!' என்று பிரம்மா வேண்டிக் கொண்டார்.
- 28-29. ஆகவே, (ராவணா!) ராமன் மானுடன் அல்லன்; அழிவற்ற பரம்பொருளான சாட்சாத் நாராயணனே! பூமியின் சுமையைக் குறைப்பதற்காக மாயையாகத் தான் ஏற்றுக்கொண்ட மனித வடிவத்துடன், சிறிதும் அச்சமில்லாமல் காட்டுக்கு வந்திருக்கிறார். அப்பேனே, சௌக்கியமாக வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போ' என்று மாரீசன் கூறியதும், ராவணன் பதில் சொன்னான் :
30. 'என்னைக் கொல்வதற்காகப் பரமாத்மா மனித வடிவம் ஏற்றுச் செல்ல வேண்டும் - என்ற பிரம்மாவின் பிரார்த்தனைக்கேற்ப, ராமன், தானாகவே இங்கே வந்திருக்கிறார்.
31. 'சத்திய சங்கல்பனான ஈசுவரன் ராமன் விரைவிலேயே அந்தக் காரியத்தைச் செய்து முடிக்கப் போகிறார். ஆகவே, (பரமாத்மாவின் வார்த்தை நிறைவேறுவதற்கு உதவும் வகையில்) ராமனிடமிருந்து சீதையைப் பிரித்துத் தூக்கிச் செல்வது என்று தெளிவாகத் திட்டமிட்டே வந்திருக்கிறேன்.
32. 'வீரனே! போரில் நான் இறந்துபோனால், மிக உயர்ந்த பதவியான வைகுண்டத்தை அடைவேன்; அல்லது, போரில் ராமனைக் கொன்று அச்சமில்லாமல் சீதையை அடைவேன்!
- 33-35. 'அதனால், (அறிவுரை கூறுவதை நிறுத்திவிட்டு) எழுந்திரு, மாரீசனே! வினோதமான மான் உருவம் ஏற்று, ராமனையும் லட்சுமணனையும் ஆசிரமத்திலிருந்து வெகு தூரத்துக்கு அப்பால் அழைத்துச் சென்று விடு. பின், உடனே உன் இருப்பிடத்துக்குத் திரும்பி வந்து, இப்போதைப் போலவே சௌக்கியமாக (தவம் செய்து கொண்டு) இரு. இதற்கு மாறாக, என்னைப் பயமுறுத்த வேண்டும் என்பதற்காக இனிமேலும் நீ ஏதேனும் சொல்ல முயன்றால், இந்த வாளினால் இப்போதே, இங்கேயே உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன். ஆம், சந்தேகமேயில்லை." இதைக் கேட்ட மாரீசன் தனக்குள்ளேயே தீவிரமாகச் சிந்திக்கத் தொடங்கினான்.
36. 'ராமன் என்னைக் கொன்றால், சம்சார சாகரத்திலிருந்து நான் விடுதலை பெறுவேன்; இந்தத் துஷ்டன் என்னைக் கொன்றால் நிச்சயமாக எனக்கு நரகம் தான் கிடைக்கும்!
- 37-39. 'ராமன் கையால் மரணம் அடைவதே மேல்!' என்று தனக்குள் நிச்சயம் செய்துகொண்டு, உடனே எழுந்து, ராவணனை நோக்கி, 'மன்னா, உன் ஆணைப்படி

செய்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு ரதத்தில் ஏறி ராமனுடைய ஆசிரமத்தை நோக்கிச் சென்றான். கலப்பில்லாத தங்கம் போன்ற நிறம்; வெள்ளியினாலான புள்ளிகள்; ரத்தினமயமான கொம்பு, மணியாலான குளம்பு; நீலமணியொத்த கண்கள்; மின்னலடிக்கும் ஒளி; மனம் கவரும் முகம் - இப்படிப்பட்ட மானாக உருவமெடுத்து அந்தக் காட்டில் திரிந்து வந்தான்.

40. ராமனுடைய ஆசிரமத்தின் அருகில் சீதையின் கண்பார்வையில் படும்படியாகத் துள்ளி வந்தான்.
41. ஒரு விநாடி அந்த மான் துள்ளிக் குதிக்கும்; அடுத்த நொடியில் அசையாமல் நிற்கும்! அருகில் வந்து உற்றுப் பார்க்கும்; பின் பயந்தாற்போல ஓடிப் போகும்! இவ்விதம், வஞ்சக எண்ணத்தோடு மாய மானாக வந்த அவன், சீதையின் மனத்தை மிகவும் வசீகரித்துச் சுற்றித் திரிந்தான்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
பூமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டத்தில்
ஆறாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஏழாவது ஸர்கம்

மாரீசன் வதமும், சீதை கவர்ந்து செல்லப்படுதலும்

பூமகாதேவர் சொன்னது

- 1-3. ராவணனால் திட்டமிடப்பட்ட எல்லாவற்றையும் (தன் ஞானசக்தியால்) அறிந்து கொண்ட ராமன், சீதையுடன் தனித்திருக்கும்போது, 'ஜானகி, இப்போது நான் சொல்லப் போவதை கவனமாகக் கேள்.
- 'துறவி போல் வேடம் பூண்டு (உன்னை அபகரித்துச் செல்லுவதற்காக) இவ்விடம் ராவணன் வரப்போகிறான். அதனால், மங்களமானவளே! உன் நிழல் வடிவமான சாயா சீதையைக் குடிலில் இருக்கச் செய்து, என் ஆணைப்படி, எவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாதவாறு அக்னியில் ஓர் ஆண்டுக்காலம் (மறைந்து) இருப்பாய். ராவண வதத்துக்குப் பின், முன்னைப் போலவே, என்னை மீண்டும் அடைவாய்' என்றார்.
4. ராமனுடைய சொற்களைக் கேட்டு அவளும் அப்படியே செய்தாள். மாயாசீதையை குடிசையில் இருக்கச் செய்துவிட்டு, உண்மையான சீதை அக்னியில் பிரவேசித்து மறைந்து போனாள்.
5. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், மாயையால் தோன்றியிருந்த மானை, மாயா சீதை பார்த்தாள். சிரித்துக் கொண்டே ராமனை நெருங்கிப் பணிவுடன் சொன்னாள்:
6. 'பிரபு, அதோ பாருங்கள்: பொன்மயமான மான்! ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்டு, அழகான புள்ளிகள் விளங்கச் சிறப்பாகத் தோன்றி மனத்தைக் கவர்கிறது. பயமே இல்லாமல் அது புல்லை மேய்ந்து கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள், ராமா!.... அதைப் பிடித்துத் தாருங்கள். என் விளையாட்டுப் பொருளாக இருக்கட்டும்.'
- 7,8. 'சரி' என்று சொல்லிவிட்டுக் கையில் வில்லை எடுத்துக்கொண்டு, லட்சுமணனைப் பார்த்து, 'என் உயிருக்குயிரான சீதையை மிகவும் கவனமாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். கோரமான தோற்றமுடைய மாயாவி ராட்சஸர்கள் இந்தக் காட்டில் இருக்கிறார்கள்.

செவ்வெண்ணெய் கவர்த்து செல்ல வரக்கூடும்) எனவே, அப்பழுக்கற்ற மாதரசி

சீதையை நீ விழிப்போடிருந்துப் பாதுகாக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார்.

9. 'தேவரே! இது, மாய வடிவெடுத்து வந்துள்ள மாரீசன்; சந்தேகமே இல்லை. (மான் இனத்துக்கு ஒவ்வாத) இப்படிப்பட்ட மான் எப்படி இருக்கமுடியும்?' என்று லட்சுமணன் கேட்டார்.

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

10. இது மாரீசனாக இருந்தால் அவனைக் கொன்று விடுவேன். உண்மையான மானாக இருந்தால் சீதையின் பொழுது போக்குக்கு உதவட்டும் என்று, கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு வருவேன்.
11. மறுபடி சொல்கிறேன், கேள்: சீக்கிரத்திலேயே மானைக் கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து விடுவேன். நீ சீதையைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியில் முனைப்புடன் கவனமாக இருக்க வேண்டும்.
- 12,13. - என்று சொல்லிவிட்டு மாய மானைப் பின்தொடர்ந்து ராமன் சென்றார்.
- முற்றிலும் பரிபூரண வஸ்துவும், விகாரமற்றவரும், ஞானத்திரளானவருமான ராமன், பரமாத்மாவான அதே ராமனுக்கு அடிமைப்பட்டதும் உலகம் என்ற உருவம் கொண்டு மக்களை மயக்குவதுமான மோகினி சக்தியின் வயப்பட்டு, மானைப் பின்தொடர்ந்து ஓடினார்! 'பகவான் நாராயணன் அடியார்க்கு நல்லான்' என்பது உண்மைதான். (அதாவது, மாரீசனின் பக்தியை பரிபூரணமாக்கும் பொருட்டு, அவன் பின்னாலே ஓடினார், ராமன்)
- 14,15. சீதையின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதற்காக, (அது மாயமான் என்று) தெரிந்தும் கூட, மானைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார். (இதிலிருந்தே, அடியார்களின் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பவர், அவர் - என்பது தெரியவில்லையா?) இல்லாவிட்டால், பூரணகாமனும் ஆத்மாராமனும் பரமாத்மாவுமான அந்த ஸ்ரீராமனுக்கு மானாலேயோ, மனைவியாலேயோ என்ன பயன்?
- அந்த மான், ஒரு சமயம், கண்ணில் படும்படியாக அருகில் வந்து நிற்கும்; உடனேயே, வேகமாக ஓடி மறைந்து விடும்.
- 16,17. பின் கண்ணில் படும். இப்படியாக ராமனை வெகு தூரத்துக்கு அழைத்துச் சென்று விட்டது. 'இது ராட்சஸன் தான்!' என்று ஐயமில்லாமல் தெரிந்து கொண்ட ராமன், ஒரு பாணத்தை விட்டு மான் வடிவிலிருந்த அரக்கனைக் கொன்றார். மாரீசனும், தன் இயல்பான ராட்சஸ உருவம் அடைந்து, ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட தரையில் வீழ்ந்தான்.
18. 'ஏ, லட்சுமணா! நான் கொல்லப்பட்டேன்! வீரனே! உடனே என்னைக் காப்பாற்று' என்று ராமனுடைய குரலில் அலறிக் கொண்டு, ரத்தம் குடிக்கும் அந்த ராட்சஸன் உயிரை விட்டான்.
19. அக்ஞானியானாலும் கூட, மரண காலத்தில் எந்தத் திருப்பெயரை நினைத்த அளவிலேயே, அந்தப் பரம்பொருளில் லயமடைகிறானோ, அப்படிப்பட்ட நாராயணனைக் கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டும், அவனாலேயே கொல்லப்பட்டும் வீழ்ந்துள்ள அசுரனைப் பற்றிச் சொல்லவா வேண்டும்? (அவன் வைகுண்டத்தை அடைவான் என்பதில் ஐயமில்லை).

33. 'ராமன் இறந்ததும் என்னை அடைந்துவிடலாம் என்பதற்காக, நீ வந்திருக்கிறாய். நீ என்னை அடைய முடியாது. லட்சுமணா பார், உயிரை விடப் போகும் என்னைப் பார்.

.....

இதைக் கேட்டதும் செவிகளைப் பொத்திக் கொண்டு, துயரம் பொங்க, 'என்னைப் பார்த்தா, இப்படிப் பேசுகிறீர்கள்? சண்டி (தேவியைப் போல் உக்ரமானவளே!) நாசமாய்ப் போங்கள். உங்களுக்கு அழிவுதான் ஏற்படப் போகிறது' என்று சொல்லி, ஜனககுமாரியை வனதேவதைகளிடம் ஒப்படைத்து, துக்கத்தால் பெரிதும் கலங்கிய மனத்துடன், ராமன் இருந்த திசையை நோக்கி மெதுவாக நடக்கத் தொடங்கினான், லட்சுமணன்.

சீதை, அவரைப் பார்த்து, உடனே வணக்கம் கூறி, 'வாருங்கள், முனிவரே!' என்று நல்வரவு கூறி, பக்தியோடு உபசாரம் செய்து, வேர்-கிழங்கு-பழம் முதலியன அளித்து, 'பழம் முதலியவற்றை ஏற்றருள்க. செளகரியப்படி ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். என்கணவர் இதோ இப்போது வந்துவிடுவார். தங்களுக்கு வேண்டிய சேவைகளைச் சிறப்பாகச் செய்வார். ஆகவே, தங்களுக்கு இடைஞ்சல் ஏதுமில்லையென்றால், கொஞ்ச நேரம் தங்கிப் போகலாமே?' என்றாள்.

41. தாமரைக் கண்ணாளே! நீங்கள் யார்? தூயவளே! உங்களுடைய கணவர் யாரோ? அரக்கர்கள் வாழ்கின்ற இந்தக் கானகத்தில் நீங்கள் ஏன் தங்கியிருக்கிறீர்கள்? தாயே, சொல்லுங்கள். பின்னர் என் கதை முழுவதையும் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.

42. அயோத்தியின் மன்னரும் திருவளர்செல்வருமான தசரதரின் மூத்த குமாரர் ஸ்ரீராமன், எல்லா லட்சணங்களும் பொருந்தியவர்.

43. நான் சீதை; ஜனகமன்னரின் மகள்; ஸ்ரீராமனுடைய தர்மபத்தினி. ஸ்ரீராமனுடைய இளைய சகோதரர் லட்சுமணன், அண்ணனிடம் அளவிலாத பாசமுடையவர்.

44. தந்தையின் ஆணையை சிரமேற்கொண்டு பதினான்கு ஆண்டுக் காலம் தண்டகாரணயத்தில் வாழ்வதற்காக வந்திருக்கிறோம். இனி, உங்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்; சொல்லுங்கள்.

துறவி சொன்னது

45. புலஸ்தியர் மரபில் தோன்றியவன், நான். பெயர், ராவணன்; அரக்கர்களின் மாமன்னன். உன்பால் ஏற்பட்ட காமத்தீயால் பொசுங்கிக் கொண்டிருக்கும் நான், உன்னை என் நாட்டுக்குக் கடத்திச் செல்வதற்காக வந்திருக்கிறேன்.

46. முனிவன் போல வேஷம் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் ராமனை விவாஹம் செய்துகொண்டு என்ன சுகத்தைக் கண்டாய்? இதோ நிற்கிறேனே, என்னைப் பார்! என்னுடன் கூடி எல்லா இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். காட்டு வாழ்க்கையின் துன்பங்களிலிருந்து விடுபடலாம்.

செவ்வாய்க்கிழமை 12-11-2019

47. அவனுடைய சொற்களைக் கேட்டு அச்சமடைந்த சீதை, 'இப்படியெல்லாம் தாறுமாறாக என்னிடம் பேசினால், ராகவன் உன்னைக் கொன்று போடுவார்.
48. 'நொடிப் பொழுது நின்று பார். தம்பியுடன் ஸ்ரீராமன் வந்துவிடுவார். அவர் எதிரில், சிங்கத்துக்கு முன் முயல் குட்டி போல, என்னை யார் தான் பலாத்காரம் செய்ய முடியும்?
- 49,50. 'ராம பாணங்களால் துளைக்கப்பட்டு, நீ மண்ணில் விழுத்தான் போகிறாய்' - என்றாள். இதைக் கேட்ட ராவணன், கோபத்தால் நிலை குலைந்து, மாபெரும் மலையை நிகர்த்ததும், பத்துத் தலைகளும் இருபது புஜங்களும், கரிய மேகம் போல் கருவண்ணமுடையதுமான தன் உருவத்தைக் காட்டினான்.
- 51,52. பயங்கரமான அந்தப் பேருருவத்தைக் கண்டு, வனதேவதைகளும், வனவிலங்குகளும் அரண்டு போனார்கள். அப்போது ராவணன், சீதை நின்று கொண்டிருந்த இடத்தைக் கைநகங்களால் பெயர்த்தெடுத்துக் கைகளால் தூக்கி, ரதத்தில் வைத்துக் கொண்டு ஆகாய வழியாக வேகமாகச் சென்றான். ஜனககுமாரியான சீதை பயத்தால் தத்தளிக்கும் மனத்துடன், உள்ளம் சோர்ந்து, கீழே பூமியைப் பார்த்து, 'ஹா, ராமா! ஹா, லட்சுமணா' என்று கதறி அழுதாள்.
- 53-56. இரங்கத்தக்க சீதையின் அந்த அவலக்குரலைக் கேட்டுக் கூர்மையான அலகினையுடைய கழுகான ஜடாயு, மலைச் சிகரத்திலிருந்து உடனே எழுந்து நின்று, 'யாரடா அவன்? நில்லுடா, நில்லு.... புனிதமான யாகத்துக்காக வைக்கப்பட்டிருந்த ஹவிஸ்ஸை, ஏதோ ஒரு நாய் கவர்ந்து செல்வதைப் போல, உலக நாயகனின் மனைவியை (பாதுகாப்புக்கு வேறு) யாருமில்லாத காட்டுக் குடிசையிலிருந்து, என் கண்ணெதிரிலேயே திருடிக் கொண்டு செல்பவன் யார்?' என்று கூவிக் கொண்டு, தனது கூர்மையான அலகினால் (ராவணனின்) ரதத்தைப் பொடிப்பொடியாக்கிற்று; தன் கால்களால் குதிரைகளைக் கொன்றது; அவன் வில்லையும் முறித்துத் தள்ளியது.
57. உடனே, ராவணன் சீதையைத் தனியே விட்டுவிட்டுக் கத்தியை எடுத்து புத்திசாலியான பட்சிராஜா ஜடாயுவின் சிறகுகளை வெட்டியெறிந்தான்.
58. அதனால், குற்றயிரும் குலையுயிருமாய் கழுகின் வேந்தன் தரையில் வீழ்ந்தான். உடனே, சீதையை வேறொரு தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு ராவணன் விரைந்து சென்றான்.
59. ராமா, ராமா என்று அழுது கொண்டிருந்த அவளைக் காப்பாற்றக்கூடிய யாரும் கண்ணில் படவில்லை. 'ஏ, ராமா! ஏ, ஜகந்நாதா!... துன்பத்திலிருக்கிற என்னைப் பார்க்க மாட்டாயா?
60. 'பிரபு! ராகவா! உங்கள் மனைவியான என்னைத் தூக்கிச் செல்லும் ராட்சஸனிடமிருந்து காப்பாற்றுங்களேன்... ஹே, லட்சுமணா! நான் குற்றவாளி தான். (ஆயினும்) என்னை (மன்னித்துக்) காப்பாற்ற மாட்டாயா?
61. 'சொல்லம்புகளால் உன்னைக் கொன்றே போட்டேன்... மன்னித்து விடு மைத்துனா...' 'இந்த ஒலத்தைக் கேட்டு ராமன் வந்து விடுவானோ?'-என்று பெரிதும் தவித்த ராவணன், கவர்ந்து வந்த சீதையுடன் வாயு வேகத்தில் சென்றான்.
62. ஆகாயவீதியில் தூக்கிச் செல்லப்பட்ட சீதை குனிந்து பூமியைப் பார்த்தாள்.
- 63-65. கீழே, ஒரு மலைச் சிகரத்தில் ஐந்து வானர்கள் இருப்பதைத் தாமரைக்கண்ணியான சீதை கண்டாள். தன் மேலாடையைக் கிழித்து, தன் ஆபரணங்களைக் களைந்து,

=====

அதில் வைத்து முடிச்சப் போட்டு, 'இவைகள் என் ராமனுக்கு என்னுடைய துயரக் கதையைக் கூறட்டும்' என்று (மனத்தில் எண்ணி) மலைமேல் வீசினாள்.

கடலைக் கடந்து இலங்கையை அடைந்த ராவணன், தன்னுடைய அந்தப்புரத்தின் அருகில் தனித்திருக்கும் அசோகவனத்தில் சீதையை வைத்து, அவளைச் சுற்றிலும் ராட்சஸிகளை நியமித்து, ஒரு தாயைப் பாதுகாப்பது போலக் காப்பாற்றினான்.

66. மிகவும் பரிதாபமான நிலையில் இருந்த சீதை அழகுச் சாதனங்களைப் புறக்கணித்து, (உணவு கொள்ளாததால்) உடல் இளைத்து, துயரத்தால் வாடிப்போன முகத்தோடு, மிகவும் நொந்துபோய், 'ஹா! ராமா! ராமா!' என்று புலம்பிக் கொண்டு, அரக்கியர் கூட்டத்தினிடையே இருந்து வந்தாள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

புனிமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டத்தில்

ஏழாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

எட்டாவது ஸர்கம்

சீதையின் பிரிவினால் ராமன் பரிதவிப்பு; ஜடாயுவைச் சந்தித்தல்

புநீமகாதேவர் சொன்னது

- 1,2. மாயாவியும், தான் விரும்பும் உருவத்தை எடுக்கக் கூடியவனுமான (மாரீசு) ராட்சஸனைக் கொன்றுவிட்டுத் தன்னுடைய குடிசை நோக்கிப் புறப்பட்டார், ராமன். அப்போது, சோகத்தால் உலர்ந்து வாடிய முகத்தோடு தொலைவில் லட்சுமணன் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார்.

3. 'நான், மாயாசீதையை உற்பத்திசெய்து ஆசிரமத்தில் விட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறேன் என்பதை லட்சுமணன் அறியமாட்டான். இந்த ரகசியம் எனக்குத் தெரியும் என்றாலும், லட்சுமணனிடமிருந்து இதனை மறைத்து, ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போல நானும் துக்கப்படப் போகிறேன்.

4. 'கைகளை கட்டிக் கொண்டு, நிஜமாகவே ஒரு துறவியாக மாறி ஆசிரமத்தில் நான் சும்மா உட்கார்ந்திருந்தால், கோடிக்கணக்கான அரக்கர்களை எப்படிக் கொன்று அழிக்க முடியும்?

- 5-8. 'ஒரு காழகனைப் போல, நானும் சீதையையே நினைத்து ஏங்கித் தவித்தால் தான் (அவளைத் திரும்பவும் அடைவதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபடும்போது) காலப்போக்கில் அரக்கனின் இருப்பிடத்திற்கே போய்ச் சேருவேன். அரக்கர் குலத்தோடு ராவணனை அழித்துவிட்டு, என்னால் அக்னியிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கும் சீதையைத் திரும்பவும் அடைந்து, நிச்சயமாக அயோத்திக்குச் செல்வேன். பிரம்மாவின் பிரார்த்தனைக்கிணங்கி மனித இயல்புகளுடன் நான் பிறந்திருக்கிறேன். அதனால், இம்மண்ணுலகில் இன்னும் சிறிது காலம் மனிதனாகவே வாழ்வேன்.

‘மாயை வசப்பட்ட மனிதனாக அவதாரம் செய்துள்ள என் கதையைக் கேட்பவர்களுக்கும், நம்பிக்கையோடு பக்திமார்க்கத்தில் செல்பவர்களுக்கும் எளிதாக மோட்சம் கிடைக்கும்’.

இவ்வாறு தனக்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டு, அப்போது (அருகில் வந்துவிட்ட) லட்சுமணனைப் பார்த்துக் கூறினார்:

9. 'தம்பி! எனக்கு இனியவளான சீதையைத் தனியே விட்டுவிட்டு நீ ஏன் இங்கு வந்தாய்? ராட்சஸர்கள், (அருகில் யாரும் இல்லாத இந்த நேரத்தில்) சீதையைத் தூக்கிக் கொண்டு போயிருக்கலாம்; அல்லது, கொன்று தின்றிருக்கலாமே!'
- 10-12. லட்சுமணன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, அழுதவண்ணம், சீதை கூறிய கடுஞ் சொற்களைச் சொன்னான். 'ஹா, லட்சுமணா - என்று அரக்கன் எழுப்பிய குரல், அவர் செவிகளில் விழுந்தது. உங்கள் குரலைப் போலவே இருந்ததால், 'உடனே போ' என்று என்னை அவசரப்படுத்தினார். 'அன்னையே, இது, ராமனின் குரல் அல்ல; கவலைப்பட வேண்டாம்' என்று கூறி சமாதானப்படுத்தினேன். ஆனால், சீதாதேவி, மறுபடியும் எந்தச் சொற்களால் என்னைக் கடிந்து பேசினாரோ, ராமா! அவைகள் உங்கள் சன்னதியில் கூறத் தக்கன அல்ல.
13. '(கடுமையான அந்தச் சொற்களைத் தாங்க மாட்டாமல்) செவிகளைப் பொத்திக் கொண்டு, உங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்காகப் புறப்பட்டு வந்து விட்டேன், நான்'.
- 'லட்சுமணா, அப்படியே இருந்தாலும் கூட, நீ செய்தது சரியல்ல' என்றார் ராமன்.
14. 'அபலைப் பெண்ணான சீதை கூறிய சுடுசொற்களை அப்படியே சத்தியவாக்காக எண்ணி, அழகிய முகம் படைத்த அவளைத் தனியே விட்டுவிட்டு வந்திருக்கிறாயே? (இந்த நேரத்தில்) ராட்சஸர்கள் அவளை கடத்திக் கொண்டு போயிருப்பார்கள்; அல்லது, சாப்பிட்டு முடித்திருப்பார்கள். சந்தேகமேயில்லை.'
15. என்றவாறு கவலையோடு பேசிக்கொண்டு வேகமாகத் தன் குடிலுக்கு வந்தார், ராமன். அங்கே சீதையைக் காணாமல் மிகவும் துக்கத்துடன் புலம்பத் தொடங்கினார்.
- 16,17. 'என் இனியவளே, ஆசிரமத்தில் உன்னைக் காணவில்லையே? எங்கே போய்விட்டாய் நீ? அல்லது, நான் (சிறிது நேரம்) தவிக்க வேண்டும் என்பதற்காக எங்கேயாவது ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறாயா?' என்று அரற்றிக் கொண்டு, காடு முழுவதையும் சுற்றித் திரிந்து பார்த்தும் சீதையைக் காணவில்லை.
- 18,19. 'வன தேவதைகளே! என் பத்தினி சீதை எங்கே சென்றாள்? சொல்லுங்கள். விலங்குகள், பறவைகள், மரங்கள் ஆகிய நீங்களாவது என் மனைவி, இருக்குமிடத்தைக் காட்டக்கூடாதா?' என்றெல்லாம் புலம்பினார், ஸ்ரீராமன். எல்லாம் அறிந்தவரான ஸ்ரீராமன், (சீதை இருக்கும் இடத்தை அறியாதவர் போல நடத்து) எல்லா இடங்களிலும் தேடியும் சீதையைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.
- 20,21. பரமானந்த வடிவினரான ஸ்ரீராமன், சீதைக்காக இப்போது வருத்தப்பட்டார்; அசைவற்றவரான அவர், (சீதையைத் தேடும் முயற்சியில்) இங்குமங்கும் ஓடி அலைந்தார்; மமகாரமும் (தன்னுடையது என்ற எண்ணமும்) அஹங்காரமும் (நான் என்ற முனைப்பும்) இல்லாத, முழுவதும் ஆனந்த வடிவினரான அவர், 'என் மனைவியே!... சீதையே!' என்று மிகவும் துயரத்துடன் புலம்பி அழுதார்!
- மாயையை ஏற்றுக் கொண்ட ஸ்ரீராமன், உலகப் பற்றுடையவர் போல் அக்ஞானிகளுக்குத் தோன்றுகிறார்; ஆனால், உண்மையை அறிந்த ஞானிகள் அப்படி எண்ணுவது இல்லை.
- 22-24. காட்டில் சீதையைத் தேடி இங்குமங்கும் திரிந்து புலம்பிக் கொண்டு செல்லும்போது, ஓர் இடத்தில், உடைத்துத் தகர்க்கப்பட்ட தேர், குடை, வில், தேரின் நுகத்தடியைப்

செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய்

பிணைக்கும் மரம் முதலியன சிதறிக் கிடப்பதைப் பார்த்து, 'லட்சுமணா, இதைப் பாரடா! யாராலோ தூக்கிச் செல்லப்பட்ட சீதையை, வேறொருவர் (இடைமறித்துச்) சண்டை போட்டு வென்று அவளை அபகரித்துச் சென்றிருக்கிறார்' என்று சொல்லிக் கொண்டே சிறிது தூரம் சென்றதும், மலை போன்ற உருவம் படைத்ததும் ரத்தம் வழியும் முகத்தோடும் இருந்த (ஜடாயுவின்) சரீரத்தைப் பார்த்து, லட்சுமணனிடம் ராமன் கூறினார்:

25. 'இது தான் என் சீதையைக் கொண்டு சாப்பிட்டு விட்டுத் தனியே ஆனந்தமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த ராட்சஸப் பதரை இப்போதே கொண்டு விடுகிறேன், பார்.

26. 'லட்சுமணா, என் வில்லையும் அம்பையும் கொண்டு வா.'

ராமனுடைய இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட ஜடாயு பயத்துடன் கூறினார்:

27-29. 'ராமா! உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும்! (எதிரியுடன் சண்டை என்ற) என் செய்கையாலேயே உயிரை விட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்னை நீ கொல்லாதே. நான் தான் ஜடாயு. எதிரியை அடக்குபவனே! உன் மனைவியைத் தூக்கிச் சென்ற ராவணனைப் பின்தொடர்ந்து சென்று சண்டை செய்தேன். அவனுடைய தேர், குதிரைகள், வில் முதலியவற்றை அழித்தேன். அவன் என்னைத் திருப்பித் தாக்கியதால் கீழே விழுந்து விட்டேன். உலக நாயகனே, என்னைப் பார். உன் சன்னதியில் என் உயிரை விடுகிறேன்.'

30,31. இதைக் கேட்ட ராமன், கழுத்து வரை வந்துவிட்ட உயிரோடு அல்லாடிக் கொண்டிருக்கும் ஜடாயுவைப் பார்த்தார். கண்களில் துயரக் கண்ணீர் வழிய, கைகளால் அதைத் தடவிக் கொடுத்து, 'ஜடாயு, சொல்லு. என் மனைவி யாரால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டாள்?.... என் பொருட்டு நீ கொல்லப்பட்டிருக்கிறாய். அதனால் நீ எனக்கு மிகவும் நெருங்கிய சொந்தமாகிவிட்டாய்' என்றார்.

32,33. இதைக் கேட்டதும் மிகவும் மெலிந்த குரலில், ரத்தத்தைக் கக்கிக் கொண்டு, 'ராமா! பயங்கர பலசாலியான ராவணன் என்ற ராட்சஸன், மைதிலியான சீதையைத் தூக்கிக் கொண்டு தென்திசை நோக்கிச் சென்றான். இதற்கு மேல் பேசுவதற்கு என்னிடம் சக்தியில்லை. உன் கண்முன்னாலேயே என் உயிரை விடுகிறேன்.

34. 'உயிர் பிரிந்து கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில் உன்னைக் கண்ணால் காணும் பேறு பெற்றேன். குற்றமற்றவனே, நீ விஷ்ணு; பரமாத்மா. மாயையை ஏற்றுக்கொண்டு மனித வடிவம் தாங்கி வந்திருக்கிறாய்.

35. 'கடைசிக் காலத்தில் உன்னைக் கண்டதால் நான் விடுதலை பெற்றுவிட்டேன், ரகுநந்தனா! உன் புனிதக் கரங்களால் என்னைத் தடவிக் கொடு. உன்னுடைய அந்த ஸ்பரிசுத்தாலேயே நான் நிச்சயமாக வைகுண்டத்தை அடைவேன்' என்றார்.

36. (ஜடாயுவின் ஞானத்தைக் கண்டு) மிகவும் வியப்புற்று 'அப்படியே' என்று கூறி, அதன் உடலைத் தன் கைகளால் வருடிக் கொடுத்தார், ஸ்ரீராமன். உடனே, உயிரை விட்டுத் தரையில் வீழ்ந்தது, ஜடாயு.

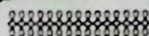
37. ஓர் உறவினுக்கு ஏற்பட்ட மரணம் போல (ஜடாயுவின் மரணம் குறித்துத்) துக்கப்பட்டு, கண்களில் நீர் வழிய, லட்சுமணனைக் கொண்டு விறகுக் கட்டைகள் கொண்டு வரச்செய்து அந்தக் கழுகரசனுக்கு எரியூட்டினார்.

செவ்வகையான உணவை ஒருவர் புசிக்கிறாரோ, அதே வகையான உணவினால் தேவதைகள் திருப்திஅடைகிறார்கள்' என்ற சுருதிவாக்கியத்திற்கிணங்க (கனி-கிழங்குகளைக் கொண்டே) உரிய முறைப்படி பிண்ட-சிராத்தச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்தார்கள்.

- 38,39. (தகனத்துக்குப் பின்) மிகவும் துயரத்தோடு ராமனும் லட்சுமணனும் நீராடிய பின்னர், 'எவ்வகையான உணவை ஒருவர் புசிக்கிறாரோ, அதே வகையான உணவினால் தேவதைகள் திருப்திஅடைகிறார்கள்' என்ற சுருதிவாக்கியத்திற்கிணங்க (கனி-கிழங்குகளைக் கொண்டே) உரிய முறைப்படி பிண்ட-சிராத்தச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்தார்கள்.
40. 'ஐடாயுவே, இப்போது எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே என் வாசஸ்தலமான வைகுண்டத்தை அடைந்து ஸாரூப்ய முக்தியைப் பெறுவாயாக' என்றார்.
- 41,42. அப்போதே அவன், சங்கு-சக்கரம்-கதை-தாமரை-கிரீடம் மற்றும் மிக உயர்ந்த அணிமணிகளால் ஒளி வீசிக் கொண்டு, பட்டுப் பீதாம்பரம் அணிந்து, மாசுகளற்றத் தூயவனாகி, மங்களகரமான திவ்ய சரீரத்தைப் பெற்று, சூரியனைப் போல் ஒளிவீசிய உத்தம விமானத்தில் ஏறி அமர்ந்தான்.
43. விஷ்ணுவைப் போன்றே தோற்றமுடைய நான்கு அணுக்கத் தொண்டர் (பார்ஷதர்)களும் யோகியர்களும் அவரைக் கொண்டாடிப் பாராட்டினார்கள். பணிவுடன் கைகூப்பிக் கொண்டு அவர், ரகுநந்தனனைத் தோத்திரம் செய்யத் தொடங்கினார்.
44. எண்ணற்ற நற்குணங்கள் உடையவர்; உவமை இல்லாதவர்; முழுமுதற்பொருள்; எல்லா உலகங்களின் ஸ்ருஷ்டி-ஸ்திதி-ஸம்ஹாரத்துக்கு மூல காரணர்; சாந்த ஸ்வரூபமான பரம்பொருள்; பரமாத்ம வடிவம் ஆகிய ஸ்ரீராமசந்திர பிரபுவை நான் எப்போதும் வணங்குகிறேன்.
45. எல்லையற்ற ஆனந்தமயமானவர்; தன் சக்தியான மகாலட்சுமியின் அருட் பார்வையினாலேயே இந்திரன், பிரம்மா முதலியோரின் துயரங்களைப் போக்குகிறவர்; கையில் வில்லும் அம்பும் தாங்கி மிக உயர்ந்த மனிதராக வந்துள்ள ஸ்ரீராமனை நான் எப்போதும் வணங்குகிறேன்.
46. மூன்று உலகங்களிலும் காண முடியாத மிகவும் அழகிய வடிவினர்; எல்லோராலும் போற்றப்படுகிறவர்; நூற்றுக்கணக்கான சூரியர்களுக்கு நிகரான ஒளியுடையவர்; அடியார் வேண்டுவன தந்தருள்பவர்; சரணாகதிஅடையத் தக்கவர்; பிரேமையுடைய பக்தர்களின் இதயத்தில் வாசம் செய்பவருமான ரகுநந்தனனை நான் எப்போதும் வணங்குகிறேன்.
47. சம்சாரமாகிற பெருங்காட்டை அழிக்கும் பிரளயாக்னியாகிய நாமத்தை உடையவர்; மகாதேவர் முதலிய தெய்வங்களுக்கெல்லாம் தெய்வமானவர்; மிகவும் கருணை யுடையவர்; ஆயிரங்கோடிக்கணக்கான அரக்கத் தலைவர்களை அழிக்க வல்லவர்; சூரிய குமாரியான யமுனையையொத்த கருநிறமுடையவருமான ஹரியைத் துதிக்கிறேன்.
48. எப்போதும் உலக வாழ்க்கையிலேயே சுழன்று கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வெகு தூரத்தில் உள்ளவர்; உலகப்பற்றற்று விளங்கும் முனிவர்களால் எந்த நேரத்திலும் காணக்கூடியவர்; சம்சாரக் கடலைக் கடக்கச் செய்யும் ஓடமாகிய திருப்பாதங்களை உடையவருமான ரகுநந்தனனை நான் சரணமடைகிறேன்.

49. கைலாயபதியான ஸ்ரீமகாதேவர், இமவான் மகளான ஸ்ரீபார்வதிதேவி ஆகியோரின் உள்ளக் கோயிலில் உறைபவர்; உயர்ந்த மலையைத் தாங்கியவர்; வேண்டிக் கேட்பவற்றை அருள்பவர்; தேவோத்தமர்களாலும் அசுரேந்திரர்களாலும் வணங்கப்படும் சரணாரவிந்தங்களை உடையவர்; தேவர்களுக்கு வரமளிப்பவருமான ஸ்ரீரகுநாயகனைச் சரணடைகிறேன்.
50. பிறர் பொருள், பிறர் மனைவி ஆகியவற்றை ஏறெடுத்தும் பாராதவர்கள்; பிறருடைய நற்குணம், பெருமையைக் கண்டு மனம் களிப்பவர்கள்; மற்றவர்களுடைய நல்வாழ்வில் அக்கறை கொண்டவர்களாலும் மனப்பூர்வமாக சேவிக்கப்படும் தாமரைக்கண்ணர் ஸ்ரீரகுவரனைச் சரணடைகிறேன்.
51. அழகிய மலர்ந்த தாமரை போன்று புன்னகை மிளிரும் முகமுடையவர்; (பக்தர்களுக்கு) மிகவும் எளியவர்; இந்திரநீலமணி போன்று ஒளிவீசும் வண்ணமுடையவர்; வெண்தாமரை போன்று மனங்கவரும் அழகிய திருக்கண்களை உடையவர்; தெய்வங்களில் தலையாயவரான மகாதேவருக்கும் தலையாயவருமான ரகுபதியைச் சரணடைகிறேன்.
52. ஒரே சூரியன், நீர் நிரம்பிய பல பாத்திரங்களில் பிரதிபிம்பித்துப் பல சூரியர்களாகத் தெரிவதைப் போல, பிறும்மா-விஷ்ணு-மகேஸ்வரன் என்ற உருவ பேதங்களை மேற்கொண்டு, சத்வ-ரஜஸ்-தமஸ் என்ற முக்குணங்களோடிணைந்து நீயே இங்கு விளங்குகிறாய். தேவர்கள் தலைவனான இந்திரனால் துதிக்கப்படும் (ஸ்ரீராம) ஈசனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.
53. நூறு கோடி மன்மதர்களுக்கு நிகரான பேரழகு படைத்த தோற்றத்தைக் கொண்டவர்; 'சதபத பிராஹ்மணம்' என வேதப்பகுதியில் அடங்கிய பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள பிறும்மத்திலிருந்து வேறுபடாதவர் (அதாவது, உபநிடதங்களில் விரிவாகக் கூறப்படும் பரப்பிரும்மம், இவரே); முற்றும் துறந்த துறவிகளின் இதய கமலங்களில் எக்காலமும் விளங்கிக் கொண்டிருப்பவர்; அடியார்களின் துயரங்களைத் துடைப்பவருமான ராமசந்திர பிரபுவை வணங்குகிறேன்'
54. இவ்வாறு அவரால் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராமன் மிகவும் மகிழ்ந்து, 'ஐடாயு, உனக்கு மங்களமுண்டாகுக. விஷ்ணுவாகிய என்னுடைய இருப்பிடமான ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்குச் செல்வாயாக.
55. 'தவறாமல் இந்தத் தோத்திரத்தைக் கேட்பவர், எழுதுபவர், படிப்பவர் ஆகியோர் தம் உயிர் பிரியும் காலத்தில் என்னை நினைத்து, என் ஸாரூப்ய முக்தியை அடைவர்' என்று அருளிணார்.
56. ஸ்ரீராமனின் இந்த அருளுரையைக் கேட்டு, (பறவையாக இருந்த) ஐடாயு மிகவும் மகிழ்ச்சியுற்று, (ரகுநந்தனரின் மூல வடிவமான) ஸ்ரீமந் நாராயணனின் தோற்றத்தைப் பெற்றுப் பிறும்மாவினால் உளமார பூஜிக்கப்படும் மிக மேலான ஸ்தானத்தை அடைந்தார்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டத்தில்
எட்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

சென்னைக்கு வந்தோம்.

13. 'நாங்கள் வேட்டையாடச் சென்றிருந்த வேளையில், யாரோ ஒரு ராட்சஸனால் தூக்கிச் செல்லப்பட்ட சீதையைத் தேடிக் கொண்டு (போகிற வழியில்) பயங்கரமான இந்தக் காட்டுக்கு வந்தோம்.
14. 'உன்னுடைய கைகளுக்கிடையில் மாட்டிக் கொண்ட நாங்கள், எங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக உன் கைகளை வெட்டினோம். அது சரி, வித்தியாசமான தோற்றம் கொண்ட நீ யார்? சொல்லு' என்று கேட்டார்.

கபந்தன் கூறியது

15. ராமனாகிய நீயே என் இடத்துக்கு வந்துவிட்டாய்! நான் மிகவும் பேறு பெற்றவன்! அழகு - இளமையால் செருக்குக் கொண்ட ஒரு கந்தர்வ மன்னனாக நான் முன்பு இருந்தேன்.
16. ரகுநாயகனே! கடுமையாகத் தவம் செய்து, யாராலும் (என்னைக்) கொல்லமுடியாத ஒரு வரத்தைப் பிறும்மாவிடமிருந்து பெற்றேன். (அதனால், மேலும் கர்வம் கொண்டு) மூன்று உலகிலும் அழகான பெண்மணிகள் இருக்கும் இடங்களில் திரிந்து மகிழ்ந்து கொண்டிருந்தேன்.
17. ஒரு தடவை அஷ்டாவக்ர முனிவரைப் பார்த்தேன்; (அவர் உடலின் எட்டுக் கோணல்களைக் கண்டு) எள்ளி நகைத்தேன். உடனே, அவர் கோபம் கொண்டு, 'கெடுமதியாளனே! துஷ்டனே! (என்னைப் பார்த்தா, நகைக்கிறாய்? அதனால், (இயல்பாகவே துஷ்டத்தனமும் கெட்டபுத்தியும் படைத்த) ராட்சஸனாகப் போகக் கடவாய்' என்று சாபமிட்டார்.
18. உடனே காலில் விழுந்து கெஞ்சிய என்மேல் இரக்கம் கொண்டு, தவத்தால் ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த அவர், சாபத்தின் முடிவையும் கூறினார்.
19. திரேதாயுகத்தில், சாட்சாத் நாராயணன், சக்ரவர்த்தித் திருமகனாக அவதாரம் செய்து, (ஒரு சந்தர்ப்பத்தில்) உன்னிடமும் வருவார். ஒரு யோஜனை நீளமுள்ள உன் கைகளை வெட்டிப் போடுவார்.
20. 'அதனால் சாபம் நீங்கப் பெற்று, முன்னைப் போல (கந்தர்வ) உருவத்தை அடைவாய்' என்று அவர் கூறியவுடன், நான் ராட்சஸத் தோற்றத்தை அடைந்ததை நானே பார்த்தேன்.
21. ஒரு சமயம், மிகவும் கோபத்தோடு தேவராஜனான இந்திரனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றேன். ராமா! அவன் வஜ்ராயுதத்தால் என் தலையில் தாக்கினான்.
22. அதனால், என் தலையும் கால்களும் வயிற்றுப் பகுதிக்குப் போய்விட்டன! ஆனால், பிறும்மாவின் வரத்தினால், வஜ்ராயுதத்தால் தாக்கப்பட்டாலும் எனக்குச் சாவு ஏற்படவில்லை.
23. 'முகம் இல்லாமல் இவன் எப்படி உயிர்வாழ்வான்? என்று, தலையில்லாத என்னைப் பார்த்து மிகவும் இரக்கம் கொண்டு தேவர்கள் எல்லோரும் தேவராஜனிடம் கேட்டார்கள்.
24. அப்போது, என்னைப் பார்த்து, 'உன் வயிற்றில் முகம் இருக்கும்; உன்னுடைய கைகள் ஒரு யோஜனை தூரம் நீண்டிருக்கும். இப்போது நீ போகலாம்' என்று இந்திரன் சொன்னார்.

25. அதுமுதற்கொண்டு, காட்டில் திரிகின்ற பிராணிகளை இரு கைகளாலும் பிடித்துத் தின்று கொண்டு இங்கே வசித்து வருகிறேன். மாசில்லா மாணிக்கமே! இப்போது என் இரு கைகளும் உங்களால் துண்டிக்கப்பட்டு விட்டன.

26-29. இனி, நீ ஒரு பெரும் பள்ளம் தோண்டி என்னை அதில் தள்ளி மரக்கட்டைகளைப் போட்டுத் தீ வைத்துவிடு. ரகுசுல நாயகனே! உன் கையால் அக்னியில் எரிக்கப்பட்ட பின், நான் என்னுடைய முந்தைய கந்தர்வ உருவத்தை அடைந்து, உன் மனைவி சென்ற வழியைக் கூறுகிறேன்' என்று சொன்னவுடன், லட்சுமணனைக் கொண்டு ஒரு பள்ளம் தோண்டச் செய்து, அதில் அவனைத் தள்ளி விறகில் தீ மூட்டினார். உடனே மன்மதனைப் போன்ற அழகான உருவத்தோடு, பலவகையான அணிகளை அணிந்த ஒரு கந்தர்வன் நெருப்புச் சுவாலையிலிருந்து எழுந்து, ஸ்ரீராமனை வலம் வந்து, கைகூப்பிக் கொண்டு, பக்திபரவசத்தால் நெஞ்சம் தழுதழுக்கப் பின்வருமாறு கூறினான்.

கந்தர்வன் கூறியது

30. எல்லையற்றதும் தொடக்கமும் முடிவுமற்றதுமான பரம் பொருள், தாங்கள்; மனம்-வாக்குக்கு அப்பாற்பட்டவர் (என்பதை உணர்கிறேன்); என்றாலும், தங்களைத் துதிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
31. தங்கள் உருவம் புலன்களுக்கு எட்டாதது; மிகவும் நுட்பமானது; ஸ்தூலம்-சூக்ஷ்மம் ஆகிய இரு வகையான சரீரங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டது. (தங்களைத் தவிர) மற்ற எல்லாம், கட்புலனுக்கு வசமாகிக் கண்ணால் பார்க்கப்படுவன; உயிர்ப்பு அல்லாதன; ஆத்மா சம்பந்தமற்றவை. ஆகவே, மனத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தங்களை (புலன்களைக் கொண்டு) எவ்வாறு அறிய முடியும்?
- 32,33. புத்தி-சிதாபாஸம் ஆகியவற்றின் பிரிக்கமுடியாத இணைப்புத் தான் ஜீவன் என்று கூறப்படுகிறது. பரமாத்மா, புத்திமுதலியவற்றுக்குச் சாட்சியாக இருக்கிறது. விகாரமற்றதும், எல்லாப் பிராணியினுள்ளும் ஆத்மாவாக உள்ளதும் மனத்துக்கு அப்பாற்பட்டதுமான அந்தப் பிரம்மத்தில், அக்ஞானத்தால் உலகம் என்பது கற்பித்துக் கூறப்படுகிறது. தங்களுடைய சூட்சும வடிவம் 'ஹிரண்யகர்பன்' என்றும், ஸ்தூல வடிவம் 'விராட்' என்றும் சொல்லப்படுகிறது.
34. ராமா! தியானிப்பவர்களுக்கு எல்லா மங்களங்களையும் அளிக்கும் தங்கள் சூட்சும வடிவம் தியானிக்கத்தக்கது. பாவனாமயமான உன் சூட்சும சரீரத்தில், சென்று மறைந்த - இப்போது உள்ள - நாளைக்குத் தோன்றப் போகும் உலகங்களெல்லாம் உணரப்படுகின்றன.
35. மஹத் தத்வம் முதலிய ஏழு தத்துவங்களால் மூடப்பட்டுள்ள ஸ்தூலமான அண்டகோசமாகிற உன் சரீரத்தில் எல்லாவற்றையும் தாங்குகிறதான விராட் வடிவம் எங்கள் தியானத்துக்கு ஆதாரமாகிறது.
36. தாங்கள் தான் மோட்சத்தின் முழு வடிவம்; உலகங்களெல்லாம் தங்கள் அவயவங்கள்; பாதாளம், தங்கள் அடித்தளம்; மகாதலம், தங்களுடைய குதிகால்.
- 37-39. ரஸாதலமும், தலாதலமும் உங்கள் கணுக்கால்கள்; சுதலம், உங்கள் முழங்கால். ராமா! விதலமும் அதலமும் உங்கள் துடைகள்; மண்ணுலகம், உங்கள் இடுப்பு; புவர்லோகம்,

செவ்வெழுத்துக்களும் உங்களுடைய தோள்கள்; திசைகள், செவிகள்; அசுவின் குமாரர்கள், நாசி; அக்னி தேவன், முகம்.

40. ராமா! இந்திரன் முதலிய லோகபாலர்கள் உங்களுடைய தோள்கள்; திசைகள், செவிகள்; அசுவின் குமாரர்கள், நாசி; அக்னி தேவன், முகம்.
41. ராமா! சூரியன் உங்களுடைய கண்; மனம், சந்திரன்; காலன், உங்கள் புருவங்கள்; பிருஹஸ்பதி, புத்தி.
42. ருத்ரன், உங்களது அஹங்கார வடிவம்; வேதம், உங்கள் பேச்சு; அழிவற்றவனே! உங்கள் கடைவாய்ப் பற்களே, யமன்; நட்சத்திரங்கள், உங்கள் பல்வரிசைகள்.
43. உங்கள் புன்சிரிப்பு அனைவரையும் மயக்கும் மாயை; உங்கள் விழிப்பார்வையே, சிருஷ்டி; தர்மம், உங்கள் முன்பகுதி; அதர்மம், பின்பகுதி.
44. இமையை மூடுவதும் திறப்பதும் தான் இரவு-பகல்; ராகவனே! ஏழு சமுத்திரங்கள், வயிறு; ஆறுகள் எல்லாம் நாடிகள்.
45. ஐயனே! மரம்-செடிகொடிகள், ரோமங்கள்; மழையே, வீர்யம்; ஞானசக்தி, உங்கள் மகிமை; இதுவே (இதுவரை சொல்லப்பட்டதுவே) உங்கள் ஸ்தூலவடிவம்.
46. இவ்விதமான உங்கள் ஸ்தூல வடிவத்தில் மனிதனின் மனம் நிலைத்து ஒன்றிப்போனால், வேறு முயற்சியின்றியே அவனுக்கு முக்திகிடைக்கும்; (அவன் முக்திஅடைவதற்கு) வேறு எதுவும் தேவையில்லை.
47. அதனால், ஸ்ரீராகவா! நான் உங்களுடைய ஸ்தூல வடிவையே தியானிக்கிறேன். இத்தகைய பாவனையில், (பக்தனின் உடலில்) ஆனந்த மயிர்க் கூச்சலும், (உள்ளத்தில்) பிரேமரஸப் பெருக்கும் ஏற்படும்.
- 48,49. உங்களுடைய விராட் ஸ்வரூபத்தைத் தியானிப்பவர்களுக்கு அப்போதே முக்திகிடைக்கும். ஆனால், வில்லும் அம்பும் ஏந்திய சியாம வண்ணத்தனாக, சடையும் மரவுரியும் தரித்த வாலிபனாக சீதையைத் தேடிக் கொண்டு லட்சுமணனோடு கூடப் போய்க் கொண்டிருக்கும் (இப்போது என் கண்களில் பட்டுக் கொண்டிருக்கும்) உங்களுடைய இந்த வடிவத்தையே நான் தியானிக்கிறேன்.
- 50-52. ரகுநந்தனா! இவ்வடிவமே என் மனத்தில் எப்போதும் இருக்க வேண்டும்! ராகவனே! அனைத்தையும் அறிந்தவரான சங்கரர், சாட்சாத் பார்வதியோடு கூட, உங்களுடைய இந்தத் தோற்றத்தையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.
- காசியில் மரணமடைபவர்களுக்குத் தாரகப் பிரும்மமான ராம, ராம என்ற உங்கள் திருநாமத்தை உபதேசித்துக் கொண்டு எப்போதும் ஆனந்தமாக இருந்து வருகிறார். ஆகவே, ஜானகீ மணாளனே! நீங்கள் பரமாத்மா என்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது.
53. உங்கள் மாயையால் மயங்கிய மூடஜனங்கள் உங்களுடைய உண்மை நிலையை அறியமாட்டார்கள்.
- ராமபத்ரனே! பிரம்மாவே! பரமாத்மாவே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம்.
54. சுமித்திரையின் மைந்தனால் வணங்கப்படுகிறவரே! அயோத்தியின் அதிபதியே! உங்களுக்கு நமஸ்காரம். காப்பாற்றுங்கள்; உங்களுடைய மாயை என்னைச் சூழாதபடி என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்.

செவ்வாய்க்கிழமை 10/11/2019 10:10:10 AM

ஸ்ரீராமன் கூறியது

55. தேவ கந்தர்வனே! உன்னுடைய பக்தியாலும் துதிகளாலும் நான் மிகவும் மகிழ்கிறேன். மாசற்றவனே, தோற்றமில்லாப் பழையமையானதும் யோகியர்களால் அடையத் தக்கதுமான என் இருப்பிடம் வைகுண்டத்துக்குச் செல்வாயாக.
56. உன்னால் சொல்லப்பட்டதும் ஆகமத்துக்கு நிகரானதுமான இந்தத் துதியை, ஒருமைப்பட்ட மனத்தோடு எப்போதும் ஐபம் செய்கிறவர்கள், புலன் நுகர்ச்சி மூலம் அறியத்தக்கதும் அக்ஞானத்தில் தோன்றியதுமான இந்த சம்சாரத்தை உதறித் தள்ளி விட்டு, (புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட) என்னை அடைகிறார்கள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டத்தில்

ஒன்பதாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

பத்தாவது ஸர்கம்

சபரியுடன் சந்திப்பு

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) (ஸ்ரீராமசந்திரனிடமிருந்து) இந்த வரத்தைப் பெற்று, (வைகுண்டத்துக்குப்) போகத் தொடங்கிய கந்தர்வன், ராமனைப் பார்த்து, 'ரகுநந்தனா, எதிரேயுள்ள ஆசிரமத்தில் சபரி இருக்கிறான்.
2. 'உங்கள் திருவடிகளில் மிகவும் பக்தியுடையவன்; ஏன், பக்திமார்க்கத்தில் தலைசிறந்தவன்! அண்ணலே! அவளைச் சென்று பாருங்கள். (சீதையை பற்றிய) எல்லாத் தகவல்களையும் உங்களுக்குச் சொல்லுவான்'
3. - என்று கூறிவிட்டு, கதிரவன் போல் ஒளிவீசும் ஒரு விமானத்தில் ஏறி விஷ்ணுவின் இருப்பிடமாகிய வைகுண்டத்தை அடைந்தார்.
ராமநாமத்தை எப்போதும் ஐபித்துக் கொண்டிருப்பதன் பயன் இவ்வளவு சிறப்பானது!
4. சிங்கம், புலி முதலிய கொடிய விலங்குகள் நிறைந்த அந்தக் கானகத்தை விட்டு மெதுவாக நடந்து சபரியின் ஆசிரமத்தை நெருங்கினார், ராமன்.
5. இலக்குவனோடு வந்திருக்கும் ராமனைப் பார்த்ததும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து விரைவாக எழுந்து நின்று சபரி வரவேற்றான்.
6. அவருடைய திருவடிகளின் முன்னால் விழுந்து வணங்கி, உவகையால் கண்ணீர் பெருக்கிக் கொண்டு வரவேற்புக் கூறி மகிழ்ச்சியுறச் செய்து ஒரு நல்ல ஆசனத்தில் அமரச் செய்தான்.
- 7-9. பக்தியுடன் ராம-லட்சுமணர்களின் திருப்பாதங்களை நீரால் நன்றாகக் கழுவிப் புனிதமான அந்த நீரைத் தன் சரீரத்தில் தெளித்துக் கொண்டு, அர்க்யம் முதலிய மேலான உபசாரங்களால் ராம-லட்சுமணர்களை விரிவான முறையில் கௌரவித்து, ராமனுக்காகவே சேகரிக்கப்பட்ட உயர்ந்த அமுதத்துக்கொப்பான பழங்களைப் பக்தியோடு ஸ்ரீராமனிடம் கொடுத்தான். அவருடைய திருவடிகளில் சந்தனம் முதலிய வாசனைப் பொருட்கள் தடவி மணமிருந்த மலர்களால் அருச்சித்தான்.
10. உபசாரங்கள் முடிவடைந்ததும், தம்பியுடன் உட்கார்ந்திருக்கும் ராமனிடம் கைகூப்பிக் கொண்டு பக்தியோடு வணங்கி, சபரி சொன்னான்:

11,12. 'இந்த ஆசிரமத்தில் என்னுடைய குருமார்களான மகாமுனிவர்கள் இருந்து வந்தார்கள். அவர்களுக்குச் சேவை செய்துகொண்டு நானும் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளைக் கழித்துவிட்டேன். அவர்கள் பிறும்மலோகத்துக்குப் போகும் சமயத்தில் என்னைப் பார்த்து, 'தவம் செய்து கொண்டு நீ இங்கேயே இரு.

13,14. 'ராட்சஸர்களை அழிப்பதற்காகவும் முனிவர்களைக் காப்பதற்காகவும், தொடக்க மில்லாப் பொருளான பரமாத்மா, தசரதனுக்கு மைந்தனான ராமனாகப் பிறந்துள்ளார். அவர் இவ்விடத்துக்கு விரைவில் வரப் போகிறார். நீ, தியானத்தில் நிலைத்தவளாக இங்கே இரு.

'இப்போது அவர் சித்ரகூடப் பர்வதத்தில் ஆசிரமம் அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்.

15. 'அவர் இவ்விடத்துக்கு வரும்வரையில், உன் சரீரத்தைப் பராமரித்து வா. ராமனைக் கண்டபின் உடலை எரித்துக் கொண்டு அவருடைய பரமபதத்துக்குச் செல்வாய்'

16. 'ராமா, நான் அவ்விதமே செய்தேன். உன்னையே நினைத்துக் கொண்டு, உன் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு காத்திருந்தேன். ஆசாரியர்களின் மொழி இப்போது தான் பயனைத் தந்திருக்கிறது.

17,18. 'ராமா, என் ஆசாரியர்களுக்குக் கூட உன் தரிசனம் கிடைக்கவில்லை! ஒப்பற்ற பரமாத்மாவே! தாழ்குலத்தில் பிறந்த அறிவில்லாத மடந்தை நான்.

'உன் அடியார்களின் அடியார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கூடியவர்கள் நூற்றுக்கணக்கில் இருப்பார்கள். ஆனால், எனக்கோ அடியாள் என்று சொல்லக்கூட உரிமை இல்லை! அப்படிப்பட்ட எனக்கு, சாட்சாத் நீயே தரிசனம் கொடுப்பாய் என்பதை நினைத்துப் பார்க்க முடியுமா, என்ன!

19. 'ராமா, மனம் வாக்குக்கு அகப்படாத நீ, எவ்வாறு என் கண்களில் பட்டாய்? தேவதேவனே, உன்னைத் துதிக்கவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. என்ன செய்வேன், ராமா? எப்படியோ, நீ அருள் புரிய வேணும்.

ஸ்ரீராமன் கூறியது

20. 'ஆண்-பெண் என்ற பால் வேற்றுமையோ, ஜாதி, பெயர், ஆசிரமம் முதலிய வேற்றுமைகளோ என்னை வணங்குவதற்குக் காரணம் அல்ல; பக்திமட்டுமே தான் காரணம்.

21. என்னிடம் பக்தியில்லாமல், வேள்வி-தானம்-தவம்-வேதம் ஒதுதல் முதலிய எந்த நற்கருமம் செய்தாலும் என்னைப் பார்க்கவே முடியாது.

22. ஆகவே, மாதரசி! பக்திசாதனத்தைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன், கேள்: சான்றோர்களின் கூட்டத்தில் சேர்ந்து கூடியிருத்தல் (ஸத் சங்கம்) முதலாவது சாதனமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

23. என்னுடைய பெருமைகளை விளக்கும் கதைகளை சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வது, இரண்டாவது சாதனம்; மூன்றாவது சாதனம், பிற அடியார்களிடம் என் குணங்களைக் கூறி மகிழ்வது; என்னுடைய (வேதம் போன்ற) அமுதமொழிகளை விளக்கிக் கூறுவது, நான்காவது சாதனம்.

24,25. சீரியவளே! ஆசார்யனிடத்தில் (பரமாத்மாவான) என்னையே கண்டு, வஞ்சனையில்லாமல் சேவை செய்வது, ஐந்தாவது சாதனம்; நன்னடத்தை, யம-

செவ்வாய்க்கிழமை

நியமங்களைத் தவறாது எப்போதும் கடைப்பிடித்தல், என்னைப் பூஜிப்பதில் உறுதி-
ஆகியன, ஆறாவது சாதனமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய மூலமந்திரத்தை,
அதன் அங்கமான மந்திரங்களோடு உபாசித்தல், ஏழாவது சாதனமாகும்.

26-28. என்னைக் காட்டிலும் என் பக்தர்களிடத்தில் அதிக கௌரவம், எல்லா உயிர்ப்
பிராணிகளிலும் என்னையே காண்பது; புலனுக்ர் பொருட்களில் பற்றின்மை; சமம்
முதலிய யோக நிலைகளை அடைதல் ஆகியன எட்டாவது சாதனமாகும்.
சீலமுடையாளே! என்னைப் பற்றித் தத்துவ விசாரம் செய்தல், ஒன்பதாவது சாதனம்.
இவ்விதமாகக் கூறப்பட்ட ஒன்பது வகையான சாதனங்களில் ஏதேனும் ஒன்று
இருந்தாலும், அப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லோருமே, மங்களமானவளே! பிரேமையை
அடிப்படையாகக் கொண்ட பக்திசெய்வதற்குத் தகுதிஉடையவர்கள்.

29. பக்தி ஏற்பட்ட மாத்திரத்திலேயே என்னைப் பற்றிய தத்துவ அனுபவம் (பகவானைப்
பற்றிய மெய்ஞானம்) ஏற்படுகிறது. என்னையே அனுபவித்துத் திளைப்பவனுக்கு
இந்தப் பிறவியிலேயே முக்திகிடைத்துவிடும்.

30,31. ஆதலால் பக்திதான் முக்திக்குக் காரணம் என்பது நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. முதலாவது
சாதனத்தைத் (தளர்ச்சியில்லாமல்) கடைப்பிடிப்பவனுக்கு படிப்படியாக, மற்ற
சாதனங்களும் கைகூடுகின்றன. பின், (அந்த சாதனனுக்கு) பக்தியும் முக்தியும்
உறுதியாகின்றன.

நீ என்னிடம் ஆழ்ந்த பக்திகொண்டிருப்பதால் நான் உன் எதிரில் வந்திருக்கிறேன்.

32,33. என்னுடைய தரிசனமே கிடைத்துவிட்டபடியால், இனி, உனக்கு முக்திதான்.
சந்தேகப்படவேண்டாம்.

என் மனத்துக்குகந்தவளும் அழகான தோற்றமுடையவளும் தாமரைக் கண்ணியுமான
சீதை எங்கே இருக்கிறாள்? யாரால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டாள்? உனக்குத் தெரிந்தால்
சொல்லு.

சபரி கூறியது

34. தேவனே! பிரபு! அனைத்துலகமாய் விளங்குபவனே! நீ எல்லாம் அறிந்தவன்.
என்றாலும், உலக வழக்கத்தையொட்டி, நீ என்னைக் கேட்கிறாய்!

35. ஆகவே, சீதை இப்போது எங்கே இருக்கிறாள் என்பதைச் சொல்கிறேன். ராவணனால்
கவர்ந்து செல்லப்பட்ட சீதை இப்போது இலங்கையில் இருக்கிறாள்.

36. இவ்விடத்துக்கு அருகில், பம்பா என்ற பெயருடைய ஏரி இருக்கிறது. ராமா! அதன்
அருகில் ரிசியமுகம் என்ற பெரிய மலை இருக்கிறது.

37. அளவற்ற ஆற்றல் பொருந்திய(வனாக இருந்தாலும்) வானரத் தலைவனான சுகீர்வன்,
மிகவும் பயந்து நடுங்கிக் கொண்டு, நான்கு அமைச்சர்களோடு கூட அங்கே இருந்து
வருகிறான்.

38. சகோதரனான வாலியிடம் அவனுக்கு அச்சம். ஆனால், ஒரு ரிஷியின் சாபம்
காரணமாக, வாலி அந்த மலையை நெருங்க முடியாத நிலை. ஐயனே! அங்கே சென்று
சுகீர்வனுடன் நட்புறவு செய்து கொள்.

39. அவன் உனக்குத் தேவையான எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுப்பான்.

செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய்

ரகுநந்தனா! இப்போது உன் முன்னிலையில் நான் அக்னியில் புகுகின்றேன்.

40. மன்னர்மன்னனே, என் உடல் பொசுங்கி, நான் உன்னுடையதான விஷ்ணுலோகத்தை அடையும் வரை சிறிது நேரம் நீங்கள் நிற்கவேண்டும், பகவானே!
41. - என்று ஸ்ரீராமனிடம் சொல்லிவிட்டுச் சபரி நெருப்பில் புகுந்தாள். நொடிப் பொழுதில், அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்ட எல்லா பந்தபாசங்களும் நீங்கப் பெற்றவளாய், ராமனுடைய திருவருளால், யாராலும் அடைய முடியாத மோட்சத்தை அடைந்தாள், சபரி.
42. கீழ்க்குலத்தவளான அந்தச் சபரி மோட்சமடைந்தாள்! (இதில் என்ன ஆச்சரியம்?) அடியார்களிடம் பேரன்பு கொண்ட உலகநாயகரான ஸ்ரீராமன் மகிழ்ச்சி அடைந்தாரேயானால், (அடியாரால்) அடைய முடியாதது என்று ஏதேனும் உண்டோ?
43. ஸ்ரீராமனைப் பற்றியே எப்போதும் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் புண்ணியர்களான சிறந்த அந்தணர்கள் முக்தியை நிச்சயம் அடைவார்கள் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? ராமனிடம் கொண்டிருக்கும் பக்தியே முக்தி(பயக்கும்) என்பதில் ஐயமில்லை.
44. ஏ, அறிஞர்களே! ஸ்ரீராமச்சந்திரனிடம் வைக்கும் பக்தியே முக்தியைக் கொடுக்க வல்லது. ஜனங்களே! வேண்டுவன எல்லாம் தரும் காமதேனு போன்ற ராமனுடைய இரு சரணாரவிந்தங்களை உற்சாகத்துடன் பணிவீர்களாக. நூலறிவின் துணை கொண்டு நீங்கள் செய்துவரும் வெறும் தர்க்கத்தையும் கர்ம கலாபம் நிறைந்த மந்திர உபாஸனைகளையும் மூட்டைகட்டித் தூரத்தில் வைத்துவிட்டுப் பரமேசுவரனின் இதய கமலத்தில் ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கும் நீலமேக சியாமள வண்ணனான ஸ்ரீராமனையே சரண் அடைவீர்களாக.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆரண்யகாண்டத்தில்
பத்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

அரண்ய காண்டம் முற்றிற்று.

~~~~~

ॐ

அத்யாத்ம ராமாயணம்

கிஷ்கிந்தா காண்டம்

முதலாவது ஸர்கம்

சுகர்வனுடன் நட்பு

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. (பார்வதி) பிறகு, ராம-லட்சுமணர்கள் மேலே நடந்து சென்று பம்பை ஏரியின் கரையை அடைந்தார்கள். 'ஆகா, பம்பை தான் எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது!' (என்று வியப்படைந்தார்கள்).
- 2-4 ஆழம் காணமுடியாத அந்த சரஸின் பரப்பளவு, ஒரு கோசம் இருக்கும். தூயநீர் நிரம்பிய அதில், மலர்ந்த தாமரை, செங்கழுநீர், ஆம்பல், குவளை முதலிய மலர்கள் கூட்டமாகக் காணப்பட்டன. அன்னம், காரண்டவம் ஆகிய (தெய்விகப்) பறவைகள் குழந்திருந்தன; சக்ரவாகம், நீர்க்கோழி, கோயஷ்டி, கிரௌஞ்சம் முதலிய பறவைகள் இனிய ஒலிகளை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தன. பலவகையான மலர்களாலும் செடிகளாலும் குழப்பட்டிருந்தது; பலவகையான பழங்கள் (ஏரிக்கரையில்) தென்பட்டன; தாமரையின் மகரந்தத்தால் நல்ல மணம் வீசிக் கொண்டிருந்த தண்ணீர் மேன்மக்களின் மனம் போல் தெளிவாக இருந்தது.
5. அவ்விடத்தை அடைந்ததும் இருவரும் பம்பையின் தண்ணீரால் தங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு, களைப்பைப் போக்கும் நிரைப் பருகி, குளிர்ந்த காற்றை அனுபவித்துக் கொண்டு ஏரிக்கரையோரமாகவே சென்றார்கள்.
6. வில்லும் அம்பும் தாங்கியவர்களும், புலன்களை அடக்கியவர்களும், சடாமுடியும், மரவுரியும் அணிந்தவர்களும், மிக்க வீரம் பொருந்தியவர்களுமான ராம-லட்சுமணர்கள், ரிஷ்யமுக மலையை அழகுபடுத்தும் பலவகையான மரங்களைக் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டு அந்த மலையின் பக்கமாகச் சென்று கொண்டிருந்தார்கள்.
7. மலைச் சிகரத்தில் நான்கு அமைச்சர்களோடு இருந்த சுகர்வன், அவ்விருவரையும் பார்த்ததும், அச்சமடைந்து, இன்னும் உச்சியான இடத்துக்கு ஓடிவிட்டான்.
8. பயத்துடன் ஹனுமானைப் பார்த்து, 'நண்பா! பெரிய வீரர்களாகத் தோன்றும் இவ்விருவரும் யார்? நீ, ஓர் அந்தணப் பிரம்மசாரி வேடத்தில் சென்று தெரிந்து கொண்டு வா. உனக்கு நல்லதே உண்டாகும்' என்றான்.
9. 'இவர்கள், வாலியினால் அனுப்பப்பட்டவர்களா? அல்லது, என்னைக் கொல்வதற்காக (தாமாகவே) வந்திருக்கிறார்களா? - என்பதை அவர்களுடன் கொஞ்ச நேரம் பேசி, அவர்களுடைய கருத்தை அறிந்து வா.

.....

10. 'அவர்கள் கெட்ட எண்ணம் கொண்டவர்களாகத் தோன்றினால், உன் கை விரல்களால் ஜாடை காட்டு. மிகவும் பணிவுள்ளவன் போலச், சென்று, அவர்களுடைய உள்நோக்கத்தை நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொண்டு வா'.
11. 'சரி' என்று சொல்லிவிட்டு, பிரும்மசாரி வேஷத்துடன் சென்று ராமனை வணங்கி மிகவும் பணிவுடன் ஹனுமான் சொன்னார்:
12. 'நீங்கள் இருவரும் ஆண் புலிகள் போல் இருக்கிறீர்கள்; வாலிபப் பருவத்தினர்கள்; வீரம் மிகுடையவர்கள்; சூரியனைப் போல் எல்லாத் திசைகளிலும் ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் யார்?
13. 'மூன்று உலகங்களையும் படைக்கவல்ல மூலபுருஷர்கள், நீங்கள்; உலகத்துக்குக் காரணவஸ்து; உலகம் அளாவியவர் - என்று என் மனத்தில் தோன்றுகிறது.
14. 'மாயையால் ஏற்றுக் கொண்ட மனித வடிவினர்; பூமியின் சுமையைக் குறைப்பதற்காகவும், பக்தர்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் (அவதரித்துள்ள நீங்கள்) இந்த இடங்களிலெல்லாம் சுற்றி அலைவது வெறும் லீலையே அல்லவா?
15. 'நீங்கள் இருவரும் பரம்பொருளே; (வைகுண்டத்திலிருந்து) இறங்கி வந்து சுஷத்திரிய வடிவத்துடன் மண்ணுலகில் உலவிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உலகத்தைப் படைத்தல் - பராமரித்தல் - மறைத்தல் ஆகியவற்றை ஒரு விளையாட்டாகவே செய்ய முனைந்துள்ளவர்கள்.
16. 'நீங்கள் இருவரும் கட்டுப்படுத்த முடியாதவர்கள்; பிறரைத் தூண்டுபவர்கள்; எல்லோர் இதயங்களிலும் குடிகொண்டிருப்பவர்கள்; ஈசுவரர்கள்; சாட்சாத் நர-நாராயணர்களே இவ்விதமாக உலகில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் - என்பது என் நிச்சயமான கருத்து.
17. இவ்வாறு ஆஞ்ஜநேயன் கூறியதைக் கேட்டதும், ஸ்ரீராமன், இலக்குவனைப் பார்த்து, 'பிரும்மசாரி வடிவத்தில் வந்திருக்கும் இவனைப் பார். நிச்சயமாக இவன் இலக்கண நூல்களைப் பல தடவை பயின்றிருக்கிறான்.
18. 'இவனுடைய நீண்ட பேச்சில் ஓர் இடத்தில் கூட பிழை இல்லை'.
பின்னர், ஞான வடிவினரான ஸ்ரீராமன் ஹனுமானைப் பார்த்துச் சொன்னார்.
- 19,20. 'நான், ராமன் - தசரத குமாரன்; இவன் என்னுடைய தம்பி, லட்சுமணன், தந்தையின் கட்டளைப்படி என் மனைவி சீதையுடன் (காட்டுக்கு) வந்தேன். பிரும்மசாரியே! தண்டகவனத்தில் தங்கியிருந்தபோது என் மனைவியை யாரோ ஒரு ராட்சஸன் கவர்ந்து சென்றுவிட்டான். அவனைத் தேடிக் கொண்டு இந்தப் பக்கமாக வந்திருக்கிறோம். சரி, நீ யார்? யாருடைய மைந்தன்? சொல்லு'

பிரும்மசாரி கூறியது

21. வானரர்களுக்கெல்லாம் தலைவரும், அறிவிற் சிறந்தவருமான சுகீவன் என்ற மன்னர், நான்கு அமைச்சர்களோடு கூட அந்த (ரிஷ்யமுக) மலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்.
22. இந்த சுகீவன், கெடுமதிபடைத்த வாலியின் தம்பி. அந்த வாலி, சுகீவனின் மனைவியை அபகரித்துக் கொண்டு, அவரை நாட்டிலிருந்து துரத்திவிட்டான்.

23. சுக்ரீவன், தன் அண்ணனிடம் உள்ள பயத்தால் ரிஷ்யமுக மலையில் அடைக்கலம் புகுந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். பேரறிஞரே! நான், சுக்ரீவனின் மந்திரி; வாயுகுமாரன்.
24. அஞ்ஜனையின் வயிற்றில் பிறந்தவன்; ஹனுமான் என்று சொல்வார்கள். ரகுநாயகரே! (உங்களுக்கும், எங்கள் சுக்ரீவனுக்கும் ஒரே மாதிரியான துயரம் இருப்பதால்) சுக்ரீவனுடன் நட்புக் கொள்வது சாலச் சிறந்தது (என்று எண்ணுகிறேன்)
25. உங்கள் மனைவியைக் கவர்ந்து சென்றவனைக் கொல்வதற்குத் துணையாக இருப்பார், (சுக்ரீவன்). சம்மதம் என்றால், இப்போதே (அவரிடம்) செல்வோம்; வாருங்கள்.

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

26. 'வானரோத்தமனே! அவருடன் நட்புக் கொள்வதற்காகத்தான் நானும் வந்திருக்கிறேன். நண்பரான அவருக்கு என்னால் ஏதேனும் காரியம் ஆகவேண்டுமென்றால், கட்டாயம் அதனைச் செய்து முடிப்பேன்.'
- 27,28. தன்னுடைய சுய உருவத்தை எடுத்துக் கொண்ட ஹனுமான், 'என் தோளில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள். வாலியிடம் உள்ள பயத்தால், மந்திரிகளால் சூழப்பட்டிருக்கும் சுக்ரீவன் இருக்கும் மலையுச்சிக்குப் போவோம்' என்று ராமனிடம் கூறினார்: 'சரி' என்று சொல்லி, ராமனும் லட்சுமணனும் ஹனுமானின் தோளில் ஏறிக் கொண்டார்கள்.
29. பெருவானரமாகிய ஹனுமான் குதித்தெழுந்து, நொடிப்பொழுதில் மலைச் சிகரத்தை அடைந்தார். ஒரு மரத்தின் நிழலில் ராம-லட்சுமணர்களை உட்காரச் செய்தார்.
30. சுக்ரீவனிடம் சென்று, கைகூப்பிக் கொண்டு, 'அரசே! உங்கள் பயம் விலகிப் போகட்டும்; இங்கே ராம-லட்சுமணர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்.
31. 'உடனே எழுந்திருங்கள். ஸ்ரீராமனுடன் நட்புக் கொள்வது பற்றிப் பேசி முடித்து விட்டேன். அக்னியை சாட்சியாக வைத்துக் கொண்டு, உடனே அவருடன் நட்புச் செய்து கொள்ளுங்கள்' என்றார்.
32. மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த சுக்ரீவன், ராகவனிடம் சென்று ஒரு மரக்கிளையைத் தானே ஒடித்து ராமன் உட்காருவதற்கு ஆசனமாக உவகையோடு கொடுத்தான்.
33. அவ்வாறே, ஆஞ்ஜநேயன் இலக்குவனுக்கும், இலக்குவன் சுக்ரீவனுக்கும் ஆசனம் அளித்தார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களாய் எல்லோரும் தத்தம் ஆசனங்களில் அமர்ந்து கொண்டார்கள்.
34. பிறகு, தொடக்கத்திலிருந்து ஸ்ரீராமனுடைய வரலாறு முழுவதையும் - வனவாசத்துக் காக வந்திருப்பதையும், சீதை கவர்ந்து செல்லப்பட்டதையும் - லட்சுமணன் (சுக்ரீவனுக்குக்) கூறினான்.
35. லட்சுமணனின் சொற்களைக் கேட்ட சுக்ரீவன், ராமனைப் பார்த்து, 'பேரரசனே! சீதையைத் தேடும் காரியத்தை நானே செய்கிறேன்.
36. 'ராமா! எதிரிகளைக் கொல்லும் முயற்சியிலும் நான் உங்களுக்கு உதவி செய்வேன். 'ராமா, (சமீபத்தில்) நான் பார்த்த ஒரு சம்பவத்தை (அது சீதை சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கக்கூடும் என்பதால்) கூறுகிறேன்; கேளுங்கள்.

- 37-39 'ஒரு நாள் அமைச்சர்களோடு நான் மலையுச்சியில் நின்று கொண்டிருந்தேன். அப்போது, ஆகாயமார்க்கமாகக் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஒரு மாதரசி, 'ராமா ராமா' என்று அலறிக் கொண்டிருந்தாள். மலைமேலே எங்களைப் பார்த்ததும், தான் அணிந்திருந்த நகைகளை விரைவாகக் கழற்றித் தன் மேலாடையில் சுற்றி, கீழே பார்த்து (எங்கள் அருகில்) போட்டுவிட்டு அழுதுகொண்டே இருந்த அவள் அரக்கனால் கொண்டு செல்லப்பட்டாள். தேவனே, அந்த நகைகளை எடுத்து வந்து பாதுகாப்பாகக் குகையில் வைத்து விட்டேன்.
40. 'இப்போதே நீங்கள் பார்த்து, அவைகள் உங்களுடையவை தானா? அல்லவா? - என்று தெரிந்து கொள்ளலாம்' என்று சொல்லிவிட்டு, அவைகளைக் கொண்டு வரச் செய்து ராமனுக்குக் காட்டினான்.
41. ராமன், முடிச்சை அவிழ்த்து அணிகலன்களைப் பார்த்ததும், அவை சீதை அணிந்திருந்த நகைகளே என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்து கொண்டு, துயரம் பொங்க 'ஹா, சீதே!' என்று தொடர்ந்து அரற்றி, அவற்றையெல்லாம் தன் மார்பில் வைத்துக் கொண்டு ஒரு சாமானிய மனிதனைப் போல் (சீதையின் பிரிவை நினைத்து) அழுதார்.
42. ராமனுக்கு ஆறுதல் கூறி, 'ராமா, வானரத் தலைவனான சுகீவனுடைய உதவியினால் ராவணனைப் போரில் கொன்று, சீக்கிரத்திலேயே, மங்களம் பொருந்திய ஜனககுமாரியை அடையப் போகிறீர்கள்' என்று இலக்குவன் சொன்னான்.
43. 'ராமா! போரில் ராவணனைக் கொன்று சீதையைத் தங்களிடம் ஒப்படைப்பேன் - என்று சபதம் செய்கிறேன்' என்று சுகீவன் கூறினான்.
- 44,45. அப்போது வாயுகுமாரன், அவர்களுக்கு அருகில் அக்னி வளர்த்தார். மாசற்ற நெஞ்சினர்களான ராம-சுகீவர்கள், அக்னியை சாட்சியாக வைத்துக் கொண்டு, கைகளை நீட்டி மார்புறத் தழுவித் கொண்டனர். பின்னர், ராமனுக்குப் பக்கத்தில் சுகீவன் அமர்ந்து கொண்டான்.
46. சுகீவன் மிகவும் பிரேமையோடு ரகுநாயகனிடம் தன் கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினான், 'நண்பரே, என் கதையைக் கேளுங்கள். முன்பு, வாலி செய்ததைக் கூறுகிறேன்.
- 47,48. மயனுடைய மைந்தனான மாயாவி மிகவும் செருக்குக் கொண்டவன். அவன் ஒரு தடவை கிஷ்கிந்தைக்கு வந்து சிம்மநாதம் போல் பெரிதாகக் கூச்சலிட்டு வாலியைத் தனிப்போருக்கு அழைத்தான். அதனைப் பொறுக்க முடியாமல், (கிஷ்கிந்தையிலிருந்து) புறப்பட்டு, வெளியே வந்து, கோபத்தால் கண்கள் சிவக்கக் கைமுஷ்டியால் (மாயாவியைப்) பலமாகத் தாக்கினான், வாலி.
49. அதனால் துடித்துப்போன மாயாவி, தன் குகையை நோக்கி ஓடினான். வாலியும் நானும் மாயாவியைப் பின்தொடர்ந்து ஓடினோம்.
50. அப்போது, மாயாவி குகைக்குள் புகுந்து விட்டதைப் பார்த்ததும், வாலிக்கு மிகவும் கோபம் ஏற்பட்டது. உடனே, என்னைப் பார்த்து, 'நீ வெளியே நின்று கொண்டிரு; நான் குகைக்கு உள்ளே போகிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டுக் குகைக்குள் புகுந்த அவன் ஒரு மாத காலம் ஆகிய பின்னரும் வெளியே வரவில்லை.
51. ஒரு மாதத்திற்குப்பின், குகையின் வாயிற்புறம் வழியாக ரததம் பெருக்கெடுத்து வந்தது. அதைக் கண்ட நான், 'ஐயோ, வாலி செத்துவிட்டானே?' என்று மிகவும் வருத்தப்பட்டேன்.

செவ்வாய்க்கிழமை 14.05.2019

52. (என் அண்ணனைக் கொன்றவன் வெளியே வர முடியாமல் உள்ளேயே செத்துத் தொலையட்டும் என்று எண்ணி) குகையின் நுழைவாயிலை ஒரு மாபெரும் பாறாங்கல்லால் அடைத்துவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினேன். 'ராட்சஸனால் தாக்கப்பட்டு வாலி இறந்துவிட்டான்' என்று எல்லோரிடமும் கூறினேன்.
53. இதைக் கேட்டதும் எல்லோரும் மிகவும் துயரமடைந்தார்கள். பின்னர், நான் விரும்பாவிட்டாலும் கூட எல்லா அமைச்சர்களும் எனக்குப் பட்டம் கட்டி விட்டார்கள்.
54. சிறிது காலம் நானும் ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்தேன். (ஒரு நாள்) திடீரென்று வாலி திரும்பிவந்து மிகவும் கோபத்தோடு என்னைக் கடிந்து கொண்டான்.
55. பலவிதமாக என்னைப் பயமுறுத்தி முஷ்டியால் என்னைத் தாக்கினான். அதனால், மிகவும் பயந்துபோன நான் நகரத்திலிருந்து வெளியேறி ஓடினேன்.
56. 'மன்னா, (என்னைப் பின்தொடர்ந்து வந்த வாலியிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக) எல்லா உலகங்களிலும் ஓடித் திரிந்து, (கடைசியில்) ரிஷ்ய மூகம் வந்தடைந்தேன். ஒரு ரிஷியினால் கொடுக்கப்பட்ட சாபத்திற்கு அஞ்சி வாலி இந்த மலைக்கு வந்ததில்லை.
- 57-59. மூடனான அவன், அப்போது முதற்கொண்டு, என் மனைவியை அனுபவித்து வருகிறான். நான் என் மனைவியை இழந்து, வீட்டை இழந்து, துக்கத்தால் மனம் வெதும்பி இங்கே வசித்து வருகிறேன். இப்போது உங்கள் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கியதால் கொஞ்சம் அமைதி பெற்றிருக்கிறேன்'. தாமரைக் கண்ணரான இராமபிரான், நண்பனுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டங்களால் மிகவும் மனம் தவித்து, 'இதோ, பார், சுகீவா! உன் மனைவியைக் கவர்ந்து கொண்ட உன் விரோதியை வெகு விரைவில் கொன்றுவிடுவேன்' என்று, அவனெதிரில் சபதம் செய்தார்.
60. அதற்கு, சுகீவன், 'மன்னர் மன்னா ! மிகவும் ஆற்றலுடையவர்கள் என கருதப்படும் எல்லோரையும் காட்டிலும் அதிக ஆற்றலுடையவன், வாலி. தேவர்களாலும் அடக்க முடியாதவன். (அப்படிப்பட்ட மகாபராக்கிரமசாலியான வாலியை) நீங்கள் எவ்வாறு கொல்வீர்கள்?' என்று வினவினான்.
- 61-62. ஆற்றல்மிக்கவரே, அவனுடைய பலத்தைப் பற்றிச் சிறிது சொல்கிறேன், கேளுங்கள். ஒரு சமயம், மிக்க பலமும் பெரிய உருவமும் கொண்ட துந்துபி என்னும் பயங்கரமான ராட்சஸன் மாபெரும் எருமையின் வடிவம் கொண்டு கிஷ்கிந்தைக்கு இரவு நேரத்தில் வந்து, சண்டை போடுவதற்காக வாலியை அழைத்தான்.
63. அதைக் கேட்டுப் பொறுக்க முடியாமல், மிக்க கோபத்தோடு (வெளியே வந்து) எருமையின் கொம்புகளைப் பிடித்துத் தூக்கித் தரையில் வீசினான், வாலி.
64. ஒரு காலால் அவன் உடலை மிதித்துக் கொண்டு அவனுடைய பெருத்த தலையைக் கைகளால் சுழற்றித் துண்டித்து, உயரத் தூக்கித் தரையில் வீசி எறிந்தான்.
- 65-67 ராமா, அந்தத் தலை, ஒரு யோஜனை தூரத்துக்கு அப்பாலிருந்த மாதங்க முனிவரின் ஆசிரமத்துக்கு முன்பாக விழுந்தது. அதனால், முனிவர்களின் குடில்கள் நிரம்பிய அப்பகுதியில் பெரிதும் ரத்த வெள்ளம் ஏற்பட்டது. அதைப் பார்த்துக் கோபத்தால் பொங்கியெழுந்த மாதங்கர், 'இனிமேல் நீ, என் (குடில் அமைந்துள்ள) மலைக்கு வந்தாயானால் உன் தலை துண்டாகிக் கட்டாயமாக மாண்டு போவாய்' என்று

வாலியைப் பார்த்துச் சொன்னார். இவ்வாறு சபிக்கப்பட்டதால், ராமா! அவன் ரிஷியமூக மலைப்பக்கம் செல்வதேயில்லை.

68. இதைத் தெரிந்து கொண்ட நான், அச்சத்தை விட்டு இங்கே வசித்து வருகிறேன். ராமா! அதோ, துந்துபியின் மலைபோன்ற தலை விழுந்து கிடப்பதைப் பாருங்கள்.
69. நீங்கள் இந்தத் தலையைத் தூக்கியெறிந்தால் உங்களால் வாலியைக் கொல்லமுடியும் என்று எண்ணிக் கொள்வேன்' என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு மலை போல் மிகப் பெரியதாக இருந்த அந்தத் தலையைச் சுட்டிக் காட்டினான்.
70. அதைப் பார்த்த ராமன், சற்றே நகைத்து, 'சரி, இவ்வளவு தானே?' என்று கூறிக் கால் கட்டை விரலால் பத்து யோஜனை தூரத்துக்கு அப்பால் அது போய் விழும்படி எளிதாகத் தூக்கி எறிந்தார்!
- ஆகா! இது எவ்வளவு பெரிய ஆச்சரியம்!
71. 'நன்று, நன்று' என்று மந்திரிகளோடு கூடச் சேர்ந்து கொண்டு சுகீவன் பாராட்டினான். பக்தர்களின் ஒரே அடைக்கலப்பொருளான ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, சுகீவன் கூறினான்:
72. 'ராமனே, மிகவும் உறுதியான இந்த ஏழு பனைமரங்களைப் பாருங்கள். அந்த வாலி, இவைகளை ஒவ்வொன்றாக வெகு எளிதாக அசைத்து, இலையற்ற மரமாகச் செய்துவிடுவான்.
73. நீங்கள் ஒரு அம்பை எய்து, எல்லா மரங்களையும் துளைத்து ஒட்டை உண்டாக்கிக் காட்டுவீர்களேயானால், உங்களால் வாலி கொல்லப்படுவான் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படும். 'சரி. அப்படியே செய்யலாம்' என்று சொல்லி ஒரு பாணத்தை எடுத்து வில்லில் பூட்டினார், இராமபிரான்.
- 74,75. உடனே, ஏழு பனைமரங்களையும் துளைத்துக் காட்டினார், ராமன். அவர் விடுத்த அம்பு, ஏழு பனைமரங்களையும் துளைத்து விட்டு, மலையையும் தரையையும் பிளந்து ஊடுருவிச் சென்று, நொடிப் பொழுதில் முன்னிருந்தபடியே அம்பறாத் தூணியை வந்தடைந்தது.
76. அதைப் பார்த்துவிட்டு மிக்க வியப்போடும் மகிழ்ச்சியோடும் சுகீவன் சொன்னான்: 'தேவனே! நீங்கள் உலகுக்கெல்லாம் தலைவர்; பரமாத்மா என்பதில் சந்தேகமில்லை. நான் முற்பிறவிகளில் செய்த புண்ணியக் குவியல்களின் பயனாக இப்போது உங்களுடன் நட்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.
77. உலகத் தளையிலிருந்து விடுபடுவதற்காக, மகாத்மாக்கள் உங்களை வழிபடுகிறார்கள். மோட்ச வடிவினரான உங்களையே அடைந்தபின்பு (துச்சமான) சம்சார சுகத்தை நான் வேண்டுமேனா, என்ன?
78. மனைவி, மக்கள், செல்வம், அரசு ஆகிய எல்லாம் உங்கள் மாயையால் தோன்றியவை. ஆதலால், தேவ தேவனே! நான் (உங்களுடைய பேரருளைத் தவிர) வேறு எதையும் விரும்பவில்லை. (தயவு செய்து) என்மீது கருணை காட்டுங்கள்.
79. மண் வேண்டும் என்பதற்காகத் தரையைத் தோண்டும்போது ஒரு புதையலே கிடைத்தாற்போல என்னுடைய பெரும் பேற்றினால், பேரானந்தப் பெருவெள்ளமான உங்களையே இப்போது நான் அடைந்திருக்கிறேன்.

- 80,81 அநாதியாக வந்துள்ள அக்ஞானத்தின் விளைவாக எனக்கு ஏற்பட்டிருந்த சம்சாரத் தளை (உங்கள் தரிசனத்தால்) வெட்டப்பட்டு விட்டது. வேள்வி, தானம், தவம், இஷ்டாபூர்த்தம் (பொதுநலப் பணிகள்) முதலிய கர்மாக்களால் (விளைகின்ற புண்ணியப் பலன்களை அனுபவிப்பதற்காக) மீண்டும் மீண்டும் மனிதப்பிறவி எடுக்க வேண்டியிருக்குமே தவிர, சம்சாரத்தளை ஒரு நாளும் குறைந்து போகாது. ஆனால், உங்கள் திருவடியைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் பிறப்பு நீங்கி விடுகிறது என்பது உறுதி.
82. அரை நொடிப் பொழுதேனும், சலிக்காத மனத்தோடு தங்களிடம் நிலைத்து நிற்பவனுக்கு, துயரங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமான அவனுடைய அக்ஞானம் அந்த நொடியிலேயே அழிந்துவிடுகிறது.
83. ஆகவே, ராமா, என் மனம் வேறு எதையும் நாடாமல் தங்களிடமே எப்போதும் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.
84. ஒரு விநாடி நேரமேனும் எவனொருவன் ராம, ராம என்று (தங்கள் திருநாமத்தை) இனிமையாக இசைக்கின்றானோ, அவன் - அந்தணனைக் கொல்லுதல், கள் உண்ணுதல் போன்ற மகா பாதகங்களை இழைத்தவனாக இருந்தாலும் - மற்றும் எல்லா வகையான மகா பாதகங்களிலிருந்தும் விடுபடுகின்றான்.
85. நான் வெற்றியை விரும்பவில்லை, ராமா. மனைவி மக்களும் வேண்டாம். தளையை நீக்கும் உபாயமான பக்தியையே தங்களிடம் வேண்டுகிறேன்.
86. ராகவா, இவ்வுலகமெல்லாம் தங்கள் மாயையால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை. (ஆகவே, இந்த உலகத்திலுள்ள) நானும் தங்கள் அம்சம் தான். அதனால், தங்கள் திருவடிகளில் பக்தியைக் கொடுத்து, சம்சாரத் துன்பத்திலிருந்து என்னைக் கரையேற்றுங்கள்.
- 87,88. முன்பு, தங்கள் மாயையால் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருந்த நட்பு-விரோதம்-நடுநிலை ஆகிய வேற்றுமை உணர்வுகள் என் புத்தியில் இருந்தன. ராகவா! தங்கள் சரணகமலங்களைக் கண்டவுடனேயே, 'எல்லாம் பிரம்மமே' என்று எனக்கு விளங்கத் தொடங்கிவிட்டது. யார் நண்பன்? யார் எனக்குப் பகைவன்? தங்கள் மாயையின் வசப்பட்டிருக்கும் போதுதான் சத்வ-ராஜஸ-தாமஸ குண பேதத்தால் வேற்றுமை உணர்வுகள் தோன்றுகின்றன.
89. மாயை சூழ்ந்துள்ள வரையில், 'எல்லாம் வெவ்வேறானவை' என்ற பேத உணர்வு இருக்கத்தான் செய்யும். அக்ஞானம் காரணமாக (புத்தியில்) வேற்றுமை எண்ணம் இருக்கும் வரையில், மரணம் என்ற பயமும் இருந்து கொண்டிருக்கும்.
90. ஆதலால், அக்ஞானத்தில் சுழன்று கொண்டிருக்கும் மனிதன், பேரிருளில் சிக்கித் தவிக்கிறான். மனைவி-மக்களாகிற இந்தத் தளைகளெல்லாம், மாயையை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்தவை. ஆகவே, ரகுல நாயகனே! தங்கள் அடிமையான மாயையை என்னிடமிருந்து விலக்கி விடுங்கள்.
91. என்னுடைய மனம் தங்கள் திருவடித் தாமரைகளிலும், என்னுடைய பேச்சு தங்கள் நாமசங்கீர்த்தனம்—கதைகளிலும், என்னுடைய கைகள் தங்களுடைய அடியார் களுக்குச் சேவை செய்வதிலும், என்னுடைய உடல் (மார்புறத் தழுவுதல், தலையில் கைவைத்து ஆசீர்வதித்தல், பாராட்டும் வகையில் முதுகைத் தட்டிக் கொடுத்தல், பாதங்களில் தலைவைத்து வணங்குதல் போன்ற செயல்களால்) தங்கள் தெய்விக சரீரத்தோடும் உறவு கொள்ள வேண்டும்.

செவ்வெழுத்துக்களும் கண்டுகொண்டே இருக்க வேண்டும்; செவிகள், தங்கள் அவதாரங்கள்—அற்புதச் செயல்களையே கேட்க வேண்டும்; (எனது) கால்கள், இடையறாது தங்கள் திருக்கோவில்கள் சென்று வலம் வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.

92. என்னுடைய கண்கள் எப்போதும் தங்கள் திருவுருவத்தையும், தங்கள் அடியார்கள் — ஆசாரிய புருஷர்களையும் கண்டுகொண்டே இருக்க வேண்டும்; செவிகள், தங்கள் அவதாரங்கள்—அற்புதச் செயல்களையே கேட்க வேண்டும்; (எனது) கால்கள், இடையறாது தங்கள் திருக்கோவில்கள் சென்று வலம் வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும்.
93. கருடக்கொடியை உடையோனே! தங்கள் பாததூளியால் புனிதமாக்கப்பட்ட (துளசி) தீர்த்தத்தை நான் என் உடலில் சிரம் முதலிய எல்லா அங்கங்களிலும் தெளித்துக் கொள்ளவேண்டும். பரமசிவன், பிரம்மா முதலியோரால் வணங்கப்படும் தங்கள் திருப்பாதங்களில் என் தலை படிந்திருக்க வேண்டும்.'

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
பூரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்
முதலாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

இரண்டாவது ஸர்கம்

வாலி வதம் செய்யப்படுதல்; பகவானுடன் அவன் உரையாடுதல்

பூரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1,2. (பார்வதி!) (நட்புணர்ச்சிப் பெருக்கினால்) தன்னைக் கட்டித் தழுவியதுமே, பாவங்கள் எல்லாம் அடியோடு துடைத்தெறியப்பட்ட சுகீவனைப் பார்த்து, (தன்னுடைய அவதாரத்தின் குறிக்கோள் நிறைவேறவேண்டும் என்பதற்காக) மயங்கச் செய்யும் மாயையை அவன்பால் செலுத்திச் சிரித்தவண்ணம் பூரீராமன் சொன்னார்: 'நண்பனே! என்னைப் பற்றி நீ சொன்னதெல்லாம் முற்றிலும் உண்மையே.
- 3-5. (பக்த ஞானியாகிவிட்ட உன்னைப் பொறுத்தமட்டில், இனி மனைவி-மக்கள்-செல்வத்தால் பயனில்லைதான்) ஆனால், உலகம் என்னைப்பற்றி என்ன சொல்லும்? 'இந்த ராகவன் இருக்கிறானே, அவன், அக்னியைச் சாட்சியாக வைத்துக்கொண்டு சுகீவனுடன் நட்புச் செய்துகொண்டான். சரி. ஆனால், அவனுக்கு என்ன பெரிய உபகாரம் செய்தான்?' என்று, மக்கள் என்னை நிச்சயமாக இகழ்ந்து பேசுவார்கள். அதனால், நீ போய் வாலியை நேரடிப் போருக்கு அழைப்பு விடு. உனக்கு மங்களம் உண்டாவதாக. (அவனுடன் நீ தனித்துப் போர் செய்துகொண்டிருக்கும்போது) ஒரே பாணத்தால் அவனைக் கொன்று, உனக்கு முடி சூட்டுகிறேன்'. சுகீவன், 'சரி' என்று சொல்லிவிட்டு விரைவாகக் கிஷ்கிந்தையை அடைந்தான்.
- 6,7. அங்கே சென்றதும், பெரிதாகக் கூச்சலிட்டு வாலியை அழைத்தான். தம்பியின் கூச்சலைக் கேட்டு, கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் அரண்மனையிலிருந்து வாலி புறப்பட்டுச் சுகீவன் இருந்த இடத்துக்கு வந்தான். தன் மேலே விழுந்த அவன் மார்பில் சுகீவன் குத்துவிட்டான்.
8. மிகவும் கோபத்தோடு, தன் முஷ்டியால், சுகீவனைத் தாக்கினான், வாலி. இவ்விதம், கண்-மண் தெரியாத கோபத்துடன் ஒருவருக்கொருவர் தாக்கிக் கொண்டார்கள்.
9. அவ்விருவரும் ஒரே தோற்றமுடையவராக இருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்ட ராமன், (யார் வாலி? - என்று தெரியாத நிலையில், தான் விட்ட பாணத்தால்) சுகீவன் அடிபட்டு உயிர் நீத்தால் என்ன செய்வது? - என்ற ஐயத்தால், அம்பு செலுத்தவில்லை.
10. அச்சத்தால் மனம் தடுமாறி, ரத்தம் கக்கிக் கொண்டு ஓடிவந்தான், சுகீவன். வாலியும் தன் இருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தான். சுகீவன், ராமனிடம் சொன்னான்:

11. 'ராமா, உடன்பிறப்பு என்ற வடிவத்தில் இருக்கும் என் எதிரியைக் கொண்டு என்னை ஏன் வதம் செய்விக்கிறீர்கள்? ஐயனே! என்னைக் கொன்றுவிட வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தால், நீங்களே என்னைக் கொன்றுவிடலாமே?'
12. 'சரணடைந்தவர்களிடம் பேரன்பு காட்டும் ராகவனே, சத்தியம் பேசுகிற தாங்கள் எனக்கு நம்பிக்கை ஊட்டிவிட்டுப் பின்னர் ஏன் என்னை ஒதுக்குகிறீர்கள்?'
- 13,14. இதைக் கேட்டதும் கண்களில் நீர் பெருக, சுகீவனை அணைத்துக் கொண்டு, 'பயப்படாதே, சுகீவா. நீங்கள் இருவரும் ஒரே மாதிரியான உருவத்துடன் இருப்பதைப் பார்த்தேன். நண்பனான உன்னைக் கொன்று விடுவேனோ? - என்ற சந்தேகத்தால் தான் நான் அம்பு விடவில்லை. நீ இன்னார் என்று தெரியும்படியாக ஓர் அடையாளம் செய்கிறேன், இப்போதே.
15. 'மறுபடியும் சென்று அறைகூவி வாலியைச் சண்டைக்கு வரும்படி குரல்கொடு. (என் கண்ணில் பட்டவுடனேயே) ஒழித்துக் கட்டுவேன், அவனை. நான் ராமன். உன்மேல் ஆணையாகச் சொல்கிறேன்.'
- 16-18 என்று கூறி, சுகீவனை அமைதியுறச் செய்து, லட்சுமணனிடம், 'மலர்ந்த மலர்களாலான ஒரு மாலையை சுகீவன் கழுத்தில் அணிவித்து வாலியிடம் அவனை அனுப்பிவை' என்றார். இலக்குவனும் மிக்க அன்போடு அப்போதே மலை அணிவித்து, 'சென்று வா' என்று கூறி அனுப்பிவைத்தான். சுகீவன் மீண்டும் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்று, மறுபடியும் பெரும் குரலெழுப்பி வாலியை அழைத்தான்.
19. வியப்புடன் அதைக் கேட்ட வாலி, கட்டுக்கடங்காத கோபத்தோடு, இடுப்பில் வரிந்து கட்டிக்கொண்டு புறப்படத் தயாரானான்.
20. அப்போது, (அவனுடைய மனைவி) தாரை அவனைத் தடுத்து நிறுத்தி, 'நீங்கள் இப்போது போக வேண்டாம். எனக்கு மிகவும் கவலையாக இருக்கிறது.
21. 'இப்போது தான் உங்களால் அடித்துப் புடைக்கப்பட்டுச் சென்ற அவர், உடனே திரும்பி வந்திருக்கிறார் - என்றால், நிச்சயமாக, ஒரு மகாபலசாலியின் துணை அவருக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டும்' என்றாள்.
- 22-24. 'கண்மணியே, அவனைப் பற்றிய சந்தேகத்தை விட்டுவிடு. என் கைகளை விட்டுவிட்டுச் செல்வாயாக. நான் உடனே சென்று அந்த எதிரியைக் கொன்றுவிட்டுத் திரும்பி வருகிறேன். அவனுக்கு யார்தான் உதவி செய்ய முடியும்? அப்படி யாரேனும் உதவி செய்ய வந்தால், நொடி நேரத்தில், அவ்விருவரையும் கொன்றுவிட்டுத் திரும்புகிறேன். சுந்தரி, கவலைப்படாதே. வீட்டு வாசலில் ஓர் எதிரி, சண்டைக்கு வரும்படி குரல் கொடுக்கும்போது, அதைக் கேட்டுக் கொண்டு, ஒரு வீரன் எப்படி வீட்டுக்குள்ளே அடைந்து கிடக்க முடியும்? தாரையே! (சந்தேகப்படாதே) அவனைக் கொன்று விட்டுத் திரும்புகிறேன்' என்றான்.

தாரை சொன்னது

25. 'அரசே! நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். நம்முடைய மைந்தன் அங்கதன் வேட்டைக்காகச் சென்றபோது அவன் கேள்விப்பட்டதை என்னிடம் சொன்னான். (அதை நான் இப்போது உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்) அதைக் கேட்டுவிட்டு உங்கள் விருப்பப்படி செய்யுங்கள்.

26-28 அயோத்தி மன்னன் தசரதனுடைய மைந்தன் ஸ்ரீராமப்பிரபுவை உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டுமே? சகோதரன் லட்சுமணன், மனைவி சீதையுடனும் அவர் தண்டகாரணயத்துக்கு வந்து தங்கியிருந்தபோது, ராவணனால் சீதை கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமே? ஜானகியைத் தேடிக் கொண்டு ஸ்ரீராமன் லட்சுமணனுடன் வந்து கொண்டிருந்தபோது ரிஷ்யமூக பர்வதத்தில் சுகீர்வனோடு சந்திப்பு ஏற்பட்டது. அக்னி சாட்சியாக ராமனுடன், சுகீர்வன் நட்புச் செய்து கொண்டார்.

29. இலக்குவனைத் தன் அருகில் வைத்துக் கொண்டு, '(உங்கள் இருவரிடையே நடக்கப் போகும் சண்டையில்) வாலியைக் கொன்று உன்னை (கிஷ்கிந்தைக்கு) அரசனாக்குகிறேன்' என்று, சுக்ரீவனுக்குச் சபதம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார், ஸ்ரீராமன்.

30. இவ்விதம் நிச்சயம் செய்து கொண்டுவிட்டு, அவ்விருவரும் இப்போது வந்திருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து என் பேச்சைக் கேளுங்கள். சற்று முன்பு தான், உங்களிடம் தோற்று ஓடிப் போனவர், ஏன் திரும்பவும் வந்திருக்கிறார்? - (என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள்).

31. ஆகவே, சுகர்வனிடம் நீங்கள் கொண்டுள்ள விரோதத்தை முற்றிலும் கைவிட்டுவிட்டு, விரைவில் அவருக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டி வையுங்கள்; புநீராமனை உடனே சரணடையுங்கள்.

32,33. வானரோத்தமரே, என்னையும் அங்கதனையும் அரசையும் நம் குலத்தையும் காப்பாற்றுங்கள்' என்று கண்களில் நீர் வழியக் கூறி, வாலியின் பாதங்களில் பணிந்து, இரு கால்களையும் கைகளால் பற்றி, பயத்தால் மனம் பதறி அழுதான். அன்பு பொங்க அவளை அணைத்துக் கொண்டு வாலி சொன்னான் :

34-36. 'என் அன்பே, நீ பெண்ணானதால் வீணாக அச்சப்படுகிறாய். ஆனால், எனக்குப் பயமேயில்லை! லட்சுமணனுடன் ஸ்ரீராமன் வந்திருப்பது உண்மையானால், ராமனோடு எனக்கு நட்பு உண்டாகிவிடும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. அகிலலோக நாயகனான சாட்சாத் நாராயணனே, பூமியின் சுமையைக் குறைப்பதற்காக அவதாரம் செய்திருக்கிறார் என்று முன்பே கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மாசற்றவளே! பரமாத்மாவான அவருக்கு, தனது கட்சி-எதிர்க்கட்சி என்ற பாகுபாடு கிடையாது.

37. பெண்ணே, நான் அவருடைய பாதாரவிந்தங்களில் பணிந்து, நம் வீட்டுக்கு அழைத்து வருவேன். தேவர்கள் தலைவரான அவர், பக்தியினால் அடையக்கூடியவர்; பக்தர்களிடம் மிகவும் அன்புடையவர்.

38. ஆனால், சுகாவன் தனியாக வந்தால், அவனை உடனே கொன்றுவிடுவேன். அவனுக்கு இளவரசுப்பட்டம் சூட்ட வேண்டுமென்று சொன்னாயே? - அதைப் பற்றிச் சொல்கிறேன், கேள்.

39,40. மனதிற்கினியவளே! எல்லா உலகத்தோராலும் புகழப்படும் மாவீரன் வாலியாகிய நான், எதிரியாகிய சுகீவனால் சண்டைக்கு அழைக்கப்படும் வேளையில், ஏதோ பயந்து நடுங்கி, (அதனால், சமாதானமாகப் போய்விட விரும்பி, 'உனக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டுகிறேன்' என்று) இந்தச் சொற்களை எப்படிச் கூறுவேன்? ஆகவே, கவலையைத் துறந்து விட்டு அரண்மனையில் நிம்மதியாக இரு'

41. கவலை தோய்ந்த முகத்தோடும், நீர் பெருகும் கண்களோடும் இருந்த தாரையை சமாதானப்படுத்திவிட்டுச் சுகீரணைக் கொல்லும் துடிப்போடு வாலி சென்றான்.

செவ்வியைப் போல் அவன்மேல் விழுந்தான்.

42. கழுத்தில் மலர்மாலை அணிந்திருந்த மகாபலசாலியான சக்ரீவன், வாலி வந்ததும் ஒரு யானையைப் போல் அவன்மேல் விழுந்தான்.
43. முஷ்டியால் வாலியைத் தாக்கினான். அவனும் அவ்விதமே சக்ரீவனைப் புடைத்தான். இவ்வாறே, பல தடவை, சக்ரீவன் வாலியையும், வாலி சக்ரீவனையும் மாறி மாறித் தாக்கிக் கொண்டார்கள்.
- 44-46. ராமனைப் பார்த்தபடியே சக்ரீவன் சண்டை செய்து கொண்டிருந்தான். இவ்விதமே மற்போர் புரிந்து கொண்டிருந்த அவர்களைப் பராக்கிரமசாலியான ராமன் பார்த்தார். அம்பறாத்தூணிலிருந்து ஒரு பாணத்தை எடுத்து, இந்திரனால் அளிக்கப் பட்ட வில்லில் பூட்டி, செவிவரையில் நாண் கயிற்றை இழுத்து, மரக்கூட்டத்தின் அருகில், பிறர் கண்ணில்படாதவாறு இருந்து வாலியின் மார்பைக் குறிவைத்து, வஜ்ராயுதம் போல் வேகமும் ஆற்றலும் பொருந்திய அதைச் செலுத்தினார்.
47. அந்த பாணம் வாலியின் மார்பைப் பிளந்தது. அவன் பெரும் குரல் எழுப்பித் துள்ளிக் குதித்துப் பூமியை நடுங்கச் செய்தவாறு (தரையில்) வீழ்ந்தான்.
- 48-51. சிறிது நேரம் நினைவிழந்து கிடந்த பின், மீண்டும் நினைவடைந்தான். அப்போது, தன் முன்பாக, இடது கையில் கோதண்டம்; வலது கையில் பாணம்; மரவுரி ஆடை; சடா மகுடம்; அகன்ற மார்பு; ஒளி வீசும் வனமாலை; செழித்து நீண்ட அழகிய கைகள்; இளம் அருகம்புல் போன்று பச்சைப் பசேல் என்று உடற்பிரகாசம்; இருபுறங்களிலும் பணி செய்யக் காத்திருக்கும் சக்ரீவ-லட்சுமணர்கள்; தாமரைக் கண்கள் - இவ்விதமாக ஸ்ரீராமன் நின்று கொண்டிருப்பதைப் பார்த்து, வெறுப்புடன் நோக்கி, மெல்லிய குரலில், 'ராமா, உனக்கு நான் என்ன தவறிழைத்தேன் - என்று என்னைக் கொன்றாய்?' என்று கேட்டான்.
- 52-54. 'அரசநீதியை நீ அறியாததால் தான், இகழ்த்தக்க இந்தச் செயலைச் செய்திருக்கிறாய். மரத்தின் கிளை மறைவிலிருந்து என்மேல் பாணத்தை விடுத்து, ஒரு திருடனைப் போல் நடந்து கொண்டாயே, அதனால் என்ன புகழை அடையப் போகிறாய்? நீ ஒரு க்ஷத்திரியன்; மனு குலத் தோன்றல். என் எதிரில் நின்று யுத்தம் செய்திருந்தால், இவ்விரண்டு சிறப்புக்களின் பயன் (வென்றால் புகழ், தோற்று மடிந்தால் வீரசொர்க்கம்) பெற்றிருப்பாய். என்னால் செய்ய முடியாத ஏதேனும் ஒரு மகத்தான காரியத்தை சக்ரீவன் உனக்குச் செய்து கொடுத்திருக்கிறானா?
55. ராமா, பெருங்காடாகிய தண்டகாரண்யத்தில் இருந்தபோது, உன் மனைவி, ராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள் என்றும், அதன் காரணமாகவே (அதாவது, உன் மனைவியைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு உதவி கோரியே) நீ, சக்ரீவனைச் சரணடைந்திருக்கிறாய் என்றும் கேள்விப்பட்டேன்.
- 56,57. ராமா! உலகமே போற்றும் என் ஆற்றலை, நீ அறியவில்லை, பாவம்! நான் விரும்பினால், உற்றார்-உறவினரோடு ராவணனைக் கட்டிப் போட்டு, சீதையோடும் இலங்கையோடும், அரை முகூர்த்த காலத்துக்குள் இங்கே அவனைக் கொண்டு வந்து விடுவேன்!
- ராகவா, நீ தர்மம் தவறாதவன் என்று உலகத்தோரால் கூறப்படுகிறாய்.
58. ஒரு வேடன், வானரத்தை அடிப்பதைப் போல என்னை அடித்துக் கொன்றிருக்கிறாயே, இதுதான் உன் தர்மமா? சொல்லு. வானரத்தின் இறைச்சி புசிக்கத் தக்கதல்ல.

செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறாயா?

ஆக, (இப்போது என்னைக் கொன்றிருக்கிறாயே, இனி) என் உடலை என்ன செய்யப் போகிறாய்?

59. இவ்விதம், பொருத்தமற்ற முறையில் நீளமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்த வாலியைப் பார்த்து ஸ்ரீராமன் சொன்னார் : தர்மத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே கையில் வில்லைத் தாங்கி, நான் உலகில் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்.
- 60,61 அதர்மம் செய்பவர்களைக் கொன்று, நல்லறத்தைக் காப்பாற்றுகிறேன். ஒருவனுடைய மகள், சகோதரி, சகோதரனின் மனைவி, மருமகள் ஆகிய நால்வரும் சமமாகக் கருதப்பட வேண்டியவர்கள். இவர்களில் எவரேனும் ஒருத்தியிடம் இன்பம் துய்க்கும் முட்டாளே, படுபாவி என்றே சொல்ல வேண்டும். அத்தகையவன் அரசர்களால் கொல்லத் தக்கவன்.
62. நீயோவென்றால், தம்பியின் மனைவியைப் பலவந்தப்படுத்தி இன்பம் அனுபவிக்கிறாய். காட்டுவிலங்கே, அதனால் தான் தர்மம் தெரிந்த என்னால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறாய்.
63. மேலோர்கள், தம் செயல்களால் உலகத்தைப் புனிதப்படுத்துவதற்காகவே (நாற்றிசையிலும்) சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வானரப் பிறவி எடுத்துள்ள நீ, இதனை அறியமாட்டாய்.
64. இதைக் கேட்டதும், (தான் செய்துள்ள தவறுகள் காரணமாக) மிகவும் அச்சமடைந்த வாலி, இராமபிரான் சாட்சாத் லட்சுமீகாந்தனே என்பதை உணர்ந்து உடனே வணங்கிச் சொன்னான்.
65. 'ராம, ராம! பேரருளாளரே! நீங்கள் உலக முதல்வர் என்பதை அறிந்துள்ளேன். அறியாமையால் என்னால் சொல்லப்பட்டவைகளை மன்னித்தருள வேண்டும்.
66. மகா யோகிகளால் கூட தங்களைக் காணமுடியாது. (ஆனால், என் அதிருஷ்டத்தை என்னவென்று சொல்ல!) தங்கள் கரத்தால் செலுத்தப்பட்ட அம்பினால் தாக்கப்பட்டு, தங்கள் சன்னிதியிலேயே உயிர்துறக்கப் போகிறேன்!
67. (ஒரு மனிதன்) இறக்கும் காலத்தில், தன்னுணர்வு இல்லாமல் கூட, எந்தப் பெயரைச் சொன்னால், வைகுண்டத்தை அடைவானோ, அந்தப் பெயருக்கு உரியவரே எனது இறுதிவிநாடிகளில் என் எதிரில் நிற்கிறார்!
68. தேவனே! தாங்கள் தான் பரமபுருஷனான நாராயணன்; (மாதா) ஜானகிதேவி, லட்சுமி - என்று அறிவேன். பிறும்மதேவனால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு ராவணனைக் கொல்வதற்காகத் தாங்கள் அவதாரம் எடுத்துள்ளீர்கள்.
69. தங்களுடைய உயர்ந்த ஸ்தானமாகிய வைகுண்டத்துக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கும் எனக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பிவையுங்கள், பிரபு! எனக்கு நிகரான பலம் கொண்ட பாலகன் அங்கதனிடம் தாங்கள் இரக்கம் காட்டுங்கள்.
70. என் மார்பில் ஏற்பட்டுள்ள துன்பத்தைத் தங்கள் திருக்கரங்களால் தடவி நீக்கிவிடுங்கள்.' 'சரி' என்று சொல்லிய ராமன், பாணத்தை உருவி எடுத்துவிட்டுத் தன் கையால் தடவிக் கொடுத்தார். உடனே அது (வாலியின் உடல்) வானர வடிவத்தைத் துறந்து, தேவேந்திரனுக்கு ஒப்பான உருவத்தைப் பெற்றது.

செய்தல்; சுக்ரீவன் அரசபதவியை அடைதல்

71. ரகுநாயகனின் பாணத் தாக்குதலால் உயிரைவிட்ட வாலி, மிகவும் சுகத்தைக் கொடுப்பதும் குளிர்ச்சியானதுமான ஸ்ரீராமனுடைய கைபட்டவுடன், வானர உருவத்தைத் துறந்து, பிறரால் அடையமுடியாததும் பரமஹம்ஸர்களாலும் எட்டமுடியாததுமான உத்தம பதவியை அடைந்தான்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்
இரண்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

மூன்றாவது ஸர்கம்

தாரையின் கதறல்; ஸ்ரீராமச்சந்திரன் அவளுக்கு ஞானோபதேசம்
செய்தல்; சுக்ரீவன் அரசபதவியை அடைதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. (பார்வதி!) யுத்தத்தில், பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனால் வாலி கொல்லப்பட்டவுடன், அச்சத்தால் கலவரமடைந்த வானரர்கள் எல்லோரும் கிஷ்கிந்தையை நோக்கி ஓடினார்கள்.
2. அங்கே தாரையைப் பார்த்து, 'அரசியே! போர்க்களத்தில் வாலி கொல்லப்பட்டு விட்டார். அரசகுமாரனான அங்கதனைப் பாதுகாப்பாக வைக்க வேண்டும்; அத்துடன் கவனமாக இருக்கும்படி மந்திரிகளையும் உடனே அறிவுறுத்த வேண்டும்.
3. 'நகரத்தின் நான்கு நுழைவாயிற்கதவுகளையும் மூடித் தாளிட்டு நாங்கள் காவல் காக்கிறோம். அம்மா! வானரர்களுக்கு மன்னனாக அங்கதனுக்கு முடி சூட்டுங்கள்' என்றார்கள்.
4. 'வாலி கொல்லப்பட்டான்' என்பதைக் கேட்டவுடன் சோகத்தால் மனம் கலங்கி, தன் கைகளால் தலையிலும் மாப்பிலும் ஓயாமல் அடித்துக் கொண்டாள்.
5. 'இனி, எனக்கு அங்கதனாலோ, நாடு-நகரத்தாலோ ஆவதென்ன? இப்போதே என் கணவனுடன் உடன்கட்டை ஏறப் போகிறேன்.'
6. என்று சொல்லிவிட்டு சோகத்தால் துன்புற்றிருந்த அவள், தலைக்கூந்தல் விரிந்து கிடக்க, அழுதுகொண்டு, வாலியின் உடல் இருந்த இடத்துக்கு வெகு வேகமாகச் சென்றாள்.
7. ரத்தப் பெருக்கினால் கறைபட்டுக் கிடக்கும் வாலியைப் பார்த்து, 'நாதா... நாதா...' என்று கதறி அழுது கால்களில் விழுந்தாள்.
8. இரங்கத்தக்க நிலையில் இருந்த அவள் அழுது கொண்டே ராமனைப் பார்த்தாள். 'ராமா, வாலியைக் கொன்ற பாணத்தால் என்னையும் கொன்றுவிடுங்கள்.
9. 'ராகவனே, என் கணவர் செல்லும் உலகுக்கே நானும் செல்கிறேன். என் கணவர் (அங்கே) என்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். ரகுநந்தனா, நான் இல்லாமல் சொர்க்கத்தில் கூட அவருக்கு நிமமதி கிடைக்காது.
10. 'மாசற்றவரே, மனைவியின் பிரிவினால் ஏற்படும் துக்கத்தை நீங்கள் அனுபவித்திருக்கிறீர்கள். (அதனால், வாலியிடம் கருணை கொண்டு) விரைவில் என்னை வாலியிடம்

கொடுத்து விடுங்கள். (வாலியின் துக்கம் நீங்கும் என்பது ஒருபுறம் இருக்க) மனைவியைத் தானம் செய்த புண்ணியம் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்' என்றாள்.

11. (பின்னர், சுகீவனை நோக்கி) 'வாலியைக் கொன்ற ராமபிரானால், இந்த அரசு உனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (நானோ, இப்போது உயிரை விடப் போகிறேன். அதனால்) சக்களத்திச் சண்டை இல்லாமல், ருமையோடு கூட, எவ்விதத் தடங்கலும் இல்லாமல் சுகத்தை அனுபவி' என்றாள்.
12. இவ்வாறெல்லாம் புலம்பிக் கொண்டிருந்த அந்தத் தாரையை, பெருமனம் படைத்த ஸ்ரீராமன், கருணையோடு தத்துவ ஞான உபதேசங்களால் அமைதிப்படுத்தினார்.
13. 'பெண்ணே, சோகப்படுவதற்குத் தகாத கணவனுக்காக நீ ஏன் வீணாகத் துயரப் படுகிறாய்? 'என் கணவன்' என்று சொல்கிறாயே, அது இந்த உடலா? அல்லது, ஜீவனா? சொல்லு.
14. இந்த உடல்தான் உன்னுடைய கணவன் என்றால் பஞ்சபூதங்களாலான உடல், ஐடப் பொருள்; தோல், சதை, ரத்தம், எலும்புகளால் ஆனது; காலம், கர்மம், குணம் ஆகியவற்றுடன் தோன்றியது. அந்த உடல்தான், இதோ, உன் எதிரிலேயே இருக்கிறதே! (நீ ஏன் வருந்தவேண்டும்?)
15. அல்லது, ஜீவனையே நீ, உன் கணவனாகக் கருதினால், ஜீவன் நிர்விகாரமானது. (அதனாலும், உன் சோகம் பொருத்தமில்லை.) அது பிறப்பதுமில்லை; இறப்பது மில்லை; இருப்பதுமில்லை; போவதுமில்லை.
16. எங்கும் நிறைந்து அழிவற்று விளங்கும் ஜீவன் ஆணல்ல; பெண்ணல்ல; அலியும் அல்ல. இரண்டற்றதான ஒரே பொருள்; ஆகாயத்தைப் போல் (எதனுடனும்) ஒட்டாதது; நித்தியமானது; ஞானமயமானது; தூயது. (இவ்வளவு உயர்வான) அது, சோகப்படுவதற்கு உரிய பொருளாகுமா?

தாரை சொன்னாள்

17. ராமா! தேகம், மரக்கட்டையைப் போல், ஒரு ஐடவஸ்து; ஜீவன், நித்தியமானது; சித் வடிவமானது. அப்படியானால், சுகம்-துக்கம் முதலிய அனுபவங்கள் இவைகளிடம் எப்படி ஏற்படும்? - என்பதை எனக்குச் சொல்லுங்கள்.

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

18. உடல்-புலன்களுடன், நான்-எனது என்ற உறவு எதுவரையில் உள்ளதோ, மேலும், ஆத்மாவுக்குத் தன் ஸ்வரூபம் பற்றிய உண்மை ஞானம் எதுவரையில் ஏற்படவில்லையோ, அதுவரையில் அக்ஞானிகளுக்கு, சுகதுக்க மயமான உலகத் தொடர்பு இருந்து கொண்டிருக்கும்.
19. உலகம் என்பதே, பொய்யாகத் தன் மேல் ஏற்றி வைத்துக் கொள்ளப்பட்டது (ஆரோபிதம்) தான். அது, தானாக விலகிச் செல்லாது. புலன் நுகர் பொருட்களைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பவனுக்குக் கனவில் அவைகள் கிடைத்தாலும், அவையெல்லாம் பொய்தானே?
20. அநாதிகாலமாக அவிவேகத்துடன் ஏற்பட்ட சம்பந்தத்தால், அதன் காரியமான அகங்காரத்தோடு கூடிய இவ்வுலகம், உண்மையானது அல்ல; வெறும் கற்பனையே. என்றாலும், விருப்பு-வெறுப்பு முதலிய குணங்கள் நிரம்பியுள்ளன.

செவ்வாய்க்கிழமை

21. மனம் தான் உலகம்; தளை என்பது மனத்தினால் தான். பெண்ணே, ஆத்மாவல்லாத மனத்தோடு, ஆத்மாவுக்கு ஏற்பட்ட சம்பந்தத்தால், ஜீவனும், மனத்துக்குரிய தளைகளால் கட்டுண்டு போகிறது. (அதனுடன் ஏற்பட்ட பிணைப்பினால், சுகதுக்கம் போன்ற தளைகளில் சிக்கிக் கொள்கிறது).
22. மாசற்ற ஸ்படிகமணி நிறமற்றதாக இருந்தபோதிலும் அதன் அருகில் வைக்கப்படும் செம்பஞ்சு போன்ற, நிறத்தோடு கூடிய பொருட்களின் அண்மையால், அந்தந்த நிறத்தைக் காட்டுகிறது. உண்மையில், ஸ்படிகத்துக்கு நிறம் ஏதும் இல்லை (என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான்).
23. அதுபோல, புத்தி-புலன்களின் சேர்க்கையால், உலகம் என்ற தோற்றமானது ஆத்மாவின் மேல் கட்டாயமாக ஏற்றப்படுகிறது.
- 24,25. ஆத்மா, அடையாளம் சொல்லக்கூடிய மனத்தோடு சேர்ந்து, அதில் தோன்றும் புலனின் பங்களில் ஈடுபட்டு, விருப்பு-வெறுப்பு முதலிய குணங்களில் ஈடுபட்டு, வேறு வழியில்லாமல் சம்சார சக்கரத்தில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. (இந்த ஆத்மா-மனம் சேர்க்கை) முதலில், விருப்பு-வெறுப்பு போன்ற குணங்களை மனத்தில் தோற்று விக்கிறது. பிறகு, ஜீவன் (மனத்தின் மூலமாக) குணங்களுடன் இணைந்து பற்பல செயல்களைச் செய்கிறது. அந்தச் செயல்கள் வெண்மை (அதாவது, ஜப-தியானம் முதலிய சாத்விக கர்மாக்கள்), சிவப்பு (அதாவது, காம்ய கர்மாக்களான யாக-யக்ஞம் முதலிய ராஜஸச் சடங்குகள்), கறுப்பு (அதாவது, கள்ளுண்ணல் முதலிய செய்யக் கூடாத தாமஸ கர்மாக்கள்) என்று மூன்று வகையாக இருக்கின்றன. அந்தந்தக் கர்மாக்களுக்கு ஏற்பவே, அதன் போக்கு அமைகிறது. இவ்வாறாக, ஜீவன், கர்மாக்களுக்கு ஆட்பட்டு, பிரளயகாலம் வரையில், போக்குவரத்தாகிய (பிறப்பு-இறப்பு எனும்) சக்கரத்தில் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது.
26. பிரளய காலத்தில் எல்லா உயிர்களும் லயமடைந்தாலும், தன்னுடைய 'நான் செய்தேன் - நான் அனுபவிக்கிறேன்' என்ற எண்ணத்தின் பதிவு காரணமாக, அனாதியான அக்ஞானத்தால், ஜீவன், துயரத்தால் மூடப்பட்டேயிருக்கிறது.
27. மறுபடியும் படைப்புத் தொடங்கும்போது, முந்தைய எண்ணப் பதிவுகளுடன் (வாஸனை) கூடிய மனத்துடன், கடிகாரத்தைப் போல, மறுபடியும் சுழல் ஆரம்பிக்கிறது.
28. ஏதோ ஒரு காலத்தில், ஒரு புண்ணிய விசேஷத்தால், என்னிடம் பக்தியுடைய, சாந்தர்களான சான்றோர்களுடன் தொடர்பு ஏற்பட்டதும், ஜீவனுடைய மனம் என்னை நோக்கித் திரும்புகிறது.
29. பிறகு, என் கதைகளைக் கேட்பதில், இலகுவில் அடைய முடியாததான சிரத்தை ஏற்படுகிறது. என்னுடைய கதைகளைக் கேட்டதுமே, வேறு எவ்வித முயற்சியும் இல்லாமல், என்னுடைய ஸ்வரூபஞானம் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.
- 30,31. அப்போது, ஆசாரியருடைய பெருங்கருணையால், 'தத்வமஸி' முதலிய மகாவாக்கியங்களின் பொருள் அறிவும், (நிதித்யாஸனத்தின் மூலம்) அனுபவ அறிவும் ஏற்பட்டு, சச்சிதானந்த மயமானதும் இரண்டற்றதுமான தன்னுடைய ஆத்மாவை, உடல்-புலன்-மனம்-பிராணன் மற்றும் அஹங்காரத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக உணர்ந்து, 'நானே பிரம்மம்; ஸத்ய ஸ்வரூபம்; ஆத்மா, இரண்டற்ற பொருள்' என்ற ஞானம் ஏற்பட்டு, ஒரு விநாடிப் போதில் முக்தியை அடைந்து விடுகிறான். தாரையே, நான் உனக்குக் கூறிய இவையெல்லாம் சத்தியம்.

32. என்னால் சொல்லப்பட்ட இவைகளைப் பற்றி எவனொருவன் தினந்தோறும் விசாரம் (ஆழ்ந்த சிந்தனை) செய்கிறானோ, அவனை சம்சாரம் முதலிய துன்பங்கள் ஒருக்காலும் தீண்டமாட்டா.

33. நான் உபதேசித்த தத்துவங்களை, சுத்தமான மனத்துடன் நீயும் சிந்தித்துப் பார். அவ்விதம் சிந்தித்து, உண்மையை நீ உணர்ந்து கொண்டு விட்டால், துன்பவலையில் சிக்க மாட்டாய்; கர்மத் தளைகளிலிருந்தும் விடுபடுவாய்.

34. நங்காய், முற்பிறவிகளில் என்னிடம் நீ ஆழ்ந்த பக்திசெலுத்தியிருக்கிறாய். அதனால், (பிறப்பு-இறப்புச் சக்கரத்திலிருந்து) உன்னை விடுவிப்பதற்காக என் தரிசனத்தை உனக்கு அளித்தேன்.

35. என் உருவத்தையே எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டிரு. நான் சொல்லிய தத்துவங்களை விசாரம் செய். பிராரப்த கர்மவினைக்கு ஏற்ப நீ பல செயல்களைச் செய்து வந்தாலும் அவற்றின் விளைவுகள் உன்னைப் பாதிக்கமாட்டா.

36. ஸ்ரீராமபிரானால் கூறப்பட்டவைகளைக் கேட்டு தாரை மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தாள். உடல்மேல் இருந்த ஆசையால் ஏற்பட்ட சோகத்தைத் துறந்தாள். ரகுநாயகனை வணங்கினாள்.

37. பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீராமசந்திரனோடு சிறிது காலமே ஏற்பட்ட சந்திப்பினால் மனம் நிறைந்து ஆத்மானுபவம் பெற்று ஜீவன்முகத்தை ஆகிவிட்டாள், தாரை. ஆகா, என்ன பேறு பெற்றாள்!

38,39. அநாதிகாலமாக வந்துள்ள பந்தபாசத்தைத் துடைத்தெறிந்து, மாசற்றவளாகி, விடுதலை பெற்றாள், அவள். ராமன் கூறியவைகளைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சுகீவனும் முற்றிலுமாக அறியாமை நீங்கப் பெற்று, அமைதியான மனமுடையவன் ஆனான். அப்போது, வானரத் தலைவனான சுகீவனைப் பார்த்து, ராமன் சொன்னார்:

40. உன் அண்ணனின் மகனைக் கொண்டு, மரணமடைந்தவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய, குலமுறைப்படியான ஈமக்கடன்களை முறைப்படி செய்து முடிப்பாயாக. இது என் ஆணை.

41-43. 'சரி' என்றான், சுகீவன். பலம் மிகுந்த, முக்கியமான வானரர்களால் வாலியைத் தூக்கி, மலர்கள் சூழ்ந்த விமானத்தில் வைத்து, அரசாக்குரிய எல்லா மரியாதைகளுடனும், பேரி-துந்துபி வாத்ய முழக்கத்துடன், அந்தணர்கள் - அமைச்சர்கள்-வானரசேனைத் தலைவர்கள்-நகர மக்கள்-தாரை-அங்கதனோடு கூடச் சென்று, தர்ம சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள அந்திமச் சடங்குகளை முறைப்படி செய்துவிட்டு நீராடிய பின், மந்திரிகளோடு கூட, ஸ்ரீராமனிடம் வந்தான்.

44,45. ராமனுடைய பாதங்களில் வணங்கி, மகிழ்ச்சி நிறைந்த உள்ளத்தோடு சுக்ரீவன் சொன்னான்: 'அரசாக்கரசே, செல்வச் செழிப்புடன் விளங்கும் வானர ராஜ்யத்தைத் தாங்கள் ஆளவேண்டும். அடிமையாகிய நான், லட்சுமணனைப் போல, எப்போதும் தங்கள் பாதகமலங்களுக்குச் சேவை செய்ய வேணும்.' உடனே, ஸ்ரீராகவன், சிறிதே புன்னகைத்து, சுக்ரீவனைப் பார்த்துச் சொன்னார்:

46. “நண்பா! நீயும் நானும் ஒன்றே; நமக்குள் வேற்றுமையே இல்லை. நான் ஆணையிடுகிறேன்: உடனே சென்று, கிஷ்கிந்தையின் மன்னனாக உன்னை முடிசூட்டிக் கொள்.

செய்துவிட்டது. அப்போது, ராமன், லட்சுமணனோடு கூட, பிரவர்ஷண மலையின் அகன்ற

47. 'அன்பனே, பதினான்கு ஆண்டுக்காலம் நான் எந்த நகரத்தினுள்ளும் நுழைய மாட்டேன். அதனால், உன் பட்டாபிஷேகத்துக்கு என் தம்பி லட்சுமணன் கிஷ்கிந்தைக்கு வருவான்.
- 48,49. மிகவும் கௌரவத்தோடு, சிற்றரசனாக அங்கதனுக்குப் பட்டம் சூட்டு. இப்போது மழைக்காலம் தொடங்கிவிட்டது, அல்லவா? அது முடியும் வரை, அருகிலுள்ள மலையில் லட்சுமணனோடு நான் தங்கியிருக்கிறேன். சில நாட்கள் நீ நகரத்தில் இருந்து (அரசுப் பொறுப்பை உன் கட்டுக்குள் கொண்டுவந்த) பின்னர், சீதையைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபடலாம்' என்றார்.
50. அங்கம் அனைத்தும் தரையில் படும்படியாக சுகீவன் விழுந்து, ராமனுடைய திருவடிகளில் வணங்கி, 'தாங்கள் என்ன கட்டளையிடுகிறீர்களோ, அவ்வாறே செய்கிறேன்' என்றான்.
51. ராமனால் விடை கொடுக்கப்பட்ட சுகீவனும் லட்சுமணனும் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்று ராமன் கூறியபடியே எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்தார்கள்.
52. உரிய முறையில் சுகீவனால் கௌரவிக்கப்பட்ட லட்சுமணன் முடிசூட்டு விழா முடிந்தவுடன் ராமனிடம் திரும்பி வந்து வணங்கி அவர் சேவையில் ஈடுபட்டான்.
53. அப்போது, ராமன், லட்சுமணனோடு கூட, பிரவர்ஷண மலையின் அகன்ற உச்சிப்பகுதிக்குச் சென்றார்.
54. அங்கே, படிகம் போல ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் சுபமான ஒரு குகையைக் கண்டார். (அந்த இடம்) வெயில், மழை, காற்றுக்குப் பாதுகாப்பு உடையதாகவும், உணவுக்குத் தேவையான பழம்-வேர் முதலியன அருகிலேயே கிடைக்கக்கூடியதாகவும் இருந்தது. ராமன், லட்சுமணனுடன் அந்த இடத்திலேயே தங்கி வசிப்பதற்கு எண்ணம் கொண்டார்.
55. உயர்மகான வேர், பழம், புஷ்பம் நிறைந்ததும், முத்துப்போல் தெளிவான நீரையுடைய ஏரிகள் உடையதும், பல வண்ணத் தோற்றமுடைய விலங்குகள், பறவைகள் நிறைந்ததுமான அந்தப் பர்வதத்தில் ஸ்ரீராமன் வசிக்கத் தொடங்கினார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்

மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

நாலாவது ஸர்கம்

பகவான் ஸ்ரீராமன், லட்சுமணனுக்குக் கிரியாயோக விளக்கம் செய்தல்.

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) மழைக்காலம் முழுவதையும் அங்கிருந்த மலைக்குகைகளைச் சுற்றிப் பார்ப்பதில் கழித்தார், ஸ்ரீராமன். அங்கே கிடைத்த பழுத்த பழங்கள், வேர் முதலிய வற்றைப் புசித்துத் திருப்தியடைந்தவராக லட்சுமணனோடு கூட செளக்கியமாக வசித்துவந்தார்.
2. காற்றினால் அலைப்புண்ட நீருண்ட மேகங்களிடையே தோன்றும் மின்னற் கூட்டங்கள், அழகிய தொட்டில்களைத் தாங்கும் யானைகளின் தந்தங்களைப் போல் தென்படுவதைக் கண்டு அவர் ஆச்சரியப்பட்டார்.

~~~~~

- 3-5. புதிய புற்களைத் தின்று, மனநிறைவும் பலமும் பெற்ற விலங்குகளும் பறவைகளும் அங்குமிங்கும் சுற்றி ஓடும்போது, ராமனைப் பார்த்துக் கண்களை விரித்து, எப்போதும் தியானத்திலேயே ஆழ்ந்திருக்கும் முனிபுங்கவர்களைப் போல (கண், இமை கொட்டாமல்) அங்கேயே நிலைத்து நின்றன. பரமாத்மா (விஷ்ணு)வே ஸ்ரீராமனாக மனித வடிவமெடுத்துக் காடு-மலைகளில் சஞ்சரிக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட ஸித்தர்கள், மண்ணுலகில் விலங்கு-பறவைக் கூட்டங்களாகி, ராமனுக்கே சேவை செய்தார்கள்.
- 6,7. ஒரு தடவை, தனியிடத்தில் தியானத்தில் நிலைத்திருந்த ஸ்ரீராமன், சற்றுக் கண் திறந்தபோது, லட்சுமணன் பக்தி-பாசத்துடன் அவரை வணங்கி, 'ஐயனே, என் இதயத்தில் அநாதியான அவிவேகத்தால் எழுந்த சந்தேகம் எல்லாம், தாங்கள் முன்னர் கூறிய உபதேசத்தால் மறைந்துவிட்டது.
8. ராகவா, இப்போது இவ்வுலகில் கிரியாயோகத்தால் (பூஜாமுறைகளால்) தங்களை எப்படி ஆராதிக்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.
9. நாரதர், வியாஸர் (நாராயணனின் உந்தித்) தாமரையில் தோன்றிய பிறும்மா முதலியோரும், யோகிகளும் இந்த (கிரியாயோக) வழியையே முக்திக்கான சாதனம் என்று கூறுகிறார்கள்.
10. 'அந்தணர், அரசர் முதலிய சாதியினருக்கும், பிரம்மசாரி, கிருஹஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி ஆகிய நான்கு ஆசிரமங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் மோட்சத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது; பெண்களும் வேளாளர்களும் கூட முக்தியை அடைவதற்கான மிகவும் சுலபமான வழி, இது (என்றும் சொல்லப்படுகிறது). ராஜேந்திரா! தங்களுடைய பக்தனும் சகோதரனுமாகிய எனக்கு, மக்களுக்கு உதவும் சாதனமான கிரியாயோகத்தை விளக்கிக் கூறுங்கள்.'

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

11. லட்சுமணா, என்னைப் பூஜை செய்யும் முறைகளுக்குக் கணக்கே கிடையாது! என்றாலும், முறைப்படியான விதிகளை வரிசையாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன்.
- 12,13. அவரவர், தம்முடைய குல சம்பிரதாயப்படி உபநயனச் சடங்கு நிறைவேறியபின், என்னிடம் பக்திகொண்டு, ஒரு சத்குருவிடமிருந்து மந்த்ரோபதேசம் பெற்று, அவர் சொல்லிக் கொடுக்கும் முறைப்படி என்னையே ஆராதிக்க வேண்டும். தன் இதயம், அக்னி, விக்ரஹம், அல்லது சூரியனில் (என்னைத் தியானித்து) அருச்சிக்க வேண்டும்.
- 14,15. அல்லது, பக்தியோடு சாளக்கிராமத்திலும், என்னைப் பூஜிக்கலாம். முதலில், உடற்தூய்மையின் பொருட்டு, வேத-தந்த்ர நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு, உடலில் மண்ணைத் தேய்த்துக் கொண்டு கழுவி விடுதல் போன்ற விதிகளை அனுசரித்து விடியற்காலையில் நீராடிவிட்டு, நாள்தோறும் இயற்ற வேண்டிய ஸந்த்யாவந்தனம் முதலிய கர்மாக்களைச் செய்ய வேண்டும்.
16. என்னை உபாஸிக்கும் அறிவாளியான மனிதன், தான் செய்யும் கர்மாக்கள் உரிய பலனைக் கொடுப்பதற்காக, முதலில் சங்கல்பம் செய்துகொள்ள வேண்டும். தன்னுடைய ஆசாரியரை, 'நானே (ராமனே) தான் அவர்' என்ற நம்பிக்கையோடு பக்தியுடன் போற்ற வேண்டும்.
17. விக்ரஹ வடிவில் வைத்து என்னை ஆராதிப்பவன் (அதற்கு) அபிஷேகம் செய்யவேண்டும்; (யந்திரம், படம் முதலியன போல்) பிரதிமையாக இருந்தால்,

தண்ணீர் தெளித்தால் போதும். உயர்தரமான சந்தனக் கலவை, மணமுள்ள மலர்கள் ஆகியவற்றால் என்னை வழிபட்டால் பலன்கள் விரைவில் கிடைக்கும்.

18. கள்ளங்கபடு இல்லாத தூய மனத்தோடு குருவினுடைய உபதேசப்படி, சிரத்தையுடன் என்னைப் பூஜிக்க வேண்டும். லட்சுமணா, பக்தன் தான் ஆராதிக்கும் விக்ரஹம் அல்லது பிரதிமையை நன்றாக அலங்கரிப்பதால் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.
19. அக்னிமயில் என்னைப் பூஜிப்பதானால், அவி சொரிந்தும், சூரியனில் என்னைத் தியானித்தால், தரையில் மண்டலம் அமைத்தும் பூஜை செய்யவேண்டும். மிகவும் ஈடுபாட்டுடன் பக்தனால் சமர்ப்பிக்கப்படும் வெறும் தண்ணீரைக்கூட நான் ஏற்று மகிழ்வேன்.
20. அப்படியிருக்கும்போது, அட்சதை-சந்தனம்-புஷ்பம்-அறுசுவை நிவேதன வகைகளால் என்னை ஆராதித்தால், மிகவும் திருப்திஅடைவேன் என்பதைச் சொல்லவா வேண்டும்?
பூஜைக்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருட்களையும் சேகரித்து வைத்துக்கொண்டு வழிபாட்டைத் தொடங்க வேண்டும்.
21. (தான் உட்காருவதற்காக) கீழே, குசம் (என்ற தர்பை), அதன்மேல் மான்தோல், அதற்கும் மேலே துணி என்ற முறைப்படி ஆசனம் அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மாசற்ற மனத்தோடு, தெய்வத்துக்கு எதிரில், அந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.
22. பின்னர், பஹிர்மாத்ருகா - அந்தர்மாத்ருகா நியாஸங்களையும், கேசவ முதலிய விஷ்ணு நாமங்களைக் கூறி தத்வநியாஸத்தையும் செய்து கொள்ளவேண்டும்.
23. பின், என் பிம்பத்தில் (வைணவ வழிபாட்டு நூல்களில் கூறப்பட்டுள்ளபடி) பஞ்சர நியாஸம், மந்திர நியாஸம் செய்யவேண்டும். சோம்பற்படாமல் பிரதிமை முதலியவற்றிலும் இந்த நியாஸங்களைத் தினந்தோறும் செய்ய வேண்டும்.
- 24-26. தன்னுடைய இடதுபுறத்தில் கலசஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்; வலதுபுறத்தில், பூஜைக்கு வேண்டிய மலர் முதலிய பொருட்களை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அர்க்யம், பாத்யம், மதுபர்கம், ஆசமனம் ஆகிய நான்கு உபசாரங்களுக்காக, நான்கு வட்டில்களை வைக்கவேண்டும். சூரியனைப் போல் ஒளிவீசும் மாசற்றதான தன் உள்ளத்தாமரையில், ஜீவன் என்று குறிக்கப்படும் என்னுடைய கலையைத் தியானிக்க வேண்டும். எதிரிகளை அடக்குபவனே, அந்த ஜீவகலை உடல் முழுவதிலும் பரவியிருப்பதாக பாவிக்க வேண்டும். பிரதிமை முதலியவற்றிலும் என்னுடைய கலையையே நாள்தோறும் ஆவாஹனம் செய்யவேண்டும்.
27. பாத்யம், அர்க்யம், ஆசமனம், ஸ்நானம், வஸ்திரம், ஆபரணம் முதலியவற்றாலோ, அல்லது, எது கிடைக்கிறதோ அதைக் கொண்டோ, கபடமில்லாத மனத்தோடு என்னை அருச்சிக்க வேண்டும்.
28. பொருள் வசதிஇருந்தால், பச்சை கற்பூரம், குங்குமப்பூ, அகரு, சந்தனம் முதலிய வற்றாலும், மணமுள்ள நல்ல மலர்களாலும், உரிய மந்திரங்களை உச்சரித்தபடி நாள்தோறும் என்னைப் பூஜிக்க வேண்டும்.
29. தூப-தீப-நைவேத்ய-நீராஜனம் என்று மிக விரிவாக ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள தசாவரண பூஜையையும் செய்ய வேண்டும்.

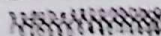

30. நாள்தோறும், மிகவும் சிரத்தையோடு எல்லா வழிபாடுகளையும் செய்ய வேண்டும்; ஏனென்றால், நான் சிரத்தைக்கு மதிப்புக் கொடுப்பவன். மந்திரம் அறிந்தவர், சாஸ்திர முறைப்படி ஹோமம் செய்யவேண்டும்.
31. பூஜாவிதிகளை நன்கு கற்றுணர்ந்த உபாஸகன், அகஸ்தியரால் சொல்லப்பட்ட விதிகளின்படி குண்டம் அமைத்து, ஆகமமுறைப்படி, என்னுடைய மூல மந்திரத்தையோ, புருஷஸுத்தத்தைச் சொல்லியோ ஆஹுதிகொடுக்க வேண்டும்.
- 32,33. அல்லது, ஓளபாஸன அக்னியில் சருவினாலும் ஹவிஸ்ஸாலும் ஹோமம் செய்யலாம். அறிவாளியான பக்தன் ஹோமம் செய்யும்போது, சொக்கத்தங்கம் போல் பிரகாசிக்கிறவராகவும் தெய்விகமான அணிகலன்கள் அணிந்தவராகவும் அக்னியின் நடுவில் வீற்றிருப்பவராகவும் என்னைத் தியானிக்க வேண்டும். பார்ஷதர்களுக்கு (ஸ்ரீராமபிரானின் அனுக்கத் தொண்டர்களுக்கு)ப் பலி நிவேதனம் அளித்து எஞ்சிய காரியங்களைச் செய்து ஹோமத்தை நிறைவு செய்ய வேண்டும்.
34. பின்னர், மௌனமாக இருந்து என்னைத் தியானிக்க வேண்டும்; என்னையே நினைத்துக் கொண்டு (மந்த்ர) ஜபம் செய்யவேண்டும். (அடுத்ததாக, என் வாய்க்கு வாசனையூட்டுவதற்காக) நிறைந்த மனத்தோடு தாம்பூலம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
35. என் மகிழ்ச்சிக்காக ஆடல்-பாடல்-தோத்திரம்-பாராயணம் முதலியன செய்விக்க வேண்டும். இதயத்தில் என்னை நிலைநிறுத்தி, தண்டம் போல் தரையில் விழுந்து வணங்க வேண்டும்.
- 36,37. எனக்கு அர்ப்பணித்த மலர்களை எடுத்து, என்னால் கொடுக்கப்பட்ட பிரஸாதமாகவே கருதி, தலையில் சூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். என்னுடைய திருவடிகளைக் கைகளால் பற்றிக் கொண்டு, பக்தியோடு கூட அதில் தலைசாய்த்து, 'கடவுளே, பயங்கரமான இந்த சம்சாரத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்பது போன்ற பிரார்த்தனைகளைக் கூறி நமஸ்காரம் செய்ய வேண்டும். (பூஜை துவக்கத்தில் தன் இதயத்திலிருந்து ஜீவகலையை, வழிபாட்டுக்காக வைத்துள்ள மூர்த்தி-பிரதிமைகளில் ஆவாஹனம் செய்திருப்பதால்) 'அந்த ஜீவகலை மீண்டும் என் இதய கமலத்துக்கே எழுந்தருள் வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்து, அந்த மூர்த்தி-பிரதிமையிலிருந்து தெய்வத்தை வழியனுப்பி வைக்கவேண்டும்.
38. இவ்வாறு மேலே சொல்லப்பட்ட முறைப்படி பூஜை செய்கிறவன், இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் என் அருளினால் எல்லா நலன்களையும் அடைகிறான்.
39. என்னுடைய பக்தன், நான் கூறிய முறைப்படி தினந்தோறும் என்னைப் பூஜை செய்து வருவானேயானால் அவன் என் ஸாரூப்யத்தை அடைகிறான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.
40. மிகவும் உயர்ந்ததும் புனிதமானதும் பழைமையானதும் சாட்சாத் என்னாலேயே சொல்லப்பட்டதுமான இந்த ரகசியத்தை, எவனொருவன் தொடர்ந்து படிக்கிறானோ, அல்லது கேட்கிறானோ அவன் எல்லாவித பூஜைகளையும் செய்த பலனை நிச்சயமாக அடைகிறான்.
41. இவ்விதம், பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமன், தன்னுடைய பக்தனும் ஆதிசேஷனின் அம்சாவதாரமுமாகிய மகாத்மா லட்சுமணன் கேட்டதற்கிணங்க உத்தமமான கிரியாயோகத்தைக் கூறியருளினார்.

42. (இந்தக் கிரியாயோக உபதேசம் முடிந்தவுடன்) மாயையை மேற்கொண்டு, மீண்டும், சாமானிய மனிதரைப் போல தூக்கம் கொண்டவராய், 'ஹா சீதே' என்று, இரவு முழுவதும் புலம்பிக் கொண்டிருந்ததால் தூக்கம் வராமல் தவித்தார்.
43. இதற்கிடையில் கிஷ்கிந்தையில் வானரர் தலைவனான சுக்ரீவன் தனித்திருக்கும் வேளை பார்த்து, புத்திமானாகிய ஹனுமான் அவனிடம் சொன்னார்:
44. 'அரசே! உங்கள் நன்மையின் பொருட்டு நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். முன்பு ஒரு பேருபகாரம் ஸ்ரீராமனால் உங்களுக்குச் செய்யப்பட்டது.
45. 'நன்றிகெட்டவனைப் போல் நீங்கள் அதனை மறந்துவிட்டீர்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மூவுலகத்திலும் இணையற்ற வீரனான வாலி உங்களுக்காகக் கொல்லப்பட்டான்.
- 46,47. 'அரியணையில் அரசனாக வீற்றிருக்கிறீர்கள். அடைய முடியாத தாரையையும் அடைந்து விட்டீர்கள். (ஆனால், உங்களுக்குப் பெரும் உதவி செய்த) அந்த ஸ்ரீராமனோ, மலையுச்சியில் தன்னுடைய சகோதரனுடன் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். சாதித்து முடிக்க வேண்டிய காரியம் மிகவும் முக்கியமானதாக இருப்பதால், ஒரே நினைவாக, உங்கள் வரவையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால், நீங்களோ வானர இயல்புக்கு ஏற்றபடி, பெண் பித்திலிருந்து இன்னும் தெளிவு பெறவில்லை.
48. 'சீதையைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கிறேன் - என்று வாக்குறுதி கொடுத்துவிட்டு, அப்படிச் செய்யாத நீங்கள் நன்றி கொன்றவர். (ஒன்றை மட்டும் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றத்தக்க நடவடிக்கை எடுக்கா விட்டால்) வாலியைப் போலவே நீங்களும் கொல்லப்படுவீர்கள்.'
49. ஹனுமானுடைய அறிவுரையைக் கேட்டதும், சுக்ரீவன் மிகவும் பயந்து, தடுமாறி, அவரிடம் சொன்னான் : 'ஆளுனேயா, உன்னால் கூறப்பட்டதெல்லாம் உண்மையே.
50. 'இப்போதே என் உத்திரவை நிறைவேற்றுவாய். வேகமாகச் செல்லக்கூடிய பல்லாயிரக் கணக்கான வானரர்களை, பத்துத் திசைகளுக்கும் உடனே அனுப்பு.
51. 'ஏழு தீவீபங்களிலும் உள்ள எல்லா வானரங்களையும் அழைத்து வரட்டும்; எல்லா வானரத் தலைவர்களும் இருவார காலத்துக்குள் வந்து சேரட்டும்.
52. 'இருவார கெடுவுக்குள் வராதவர்கள் என்னால் நிச்சயமாகக் கொல்லப்படுவார்கள்' என்று, ஹனுமானுக்கு ஆணையிட்டுவிட்டு அந்தப்புரம் சென்று விட்டான்.
53. சுக்ரீவனின் உத்திரவை தலைமேற்கொண்டு, அறிவிற்கிறந்த உத்தம அமைச்சரான ஹனுமான், அப்போதே பத்துத் திசைகளுக்கும் வானரர்களை அனுப்பிவைத்தார்.
54. எல்லா நற்குணங்களும், எல்லையில்லா ஆற்றலும் உடையவர்களும், மலைபோன்ற உருவமுடையவர்களும் வாயுவைப் போன்று வெகு வேகமாகச் சென்று தேடவல்லவர்களும் வானரக் கூட்டத் தலைவர்களுமான தூதர்களைப் பொருளாலும், புகழ்ச்சியாலும் மகிழ்வுறச் செய்து, வாயு தேவனின் அன்புக்குரிய மைந்தனான அனுமன் அனுப்பி வைத்தார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்
நான்காவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸர்கம்

பகவான் ஸ்ரீராமனின் சோகம்; கிஷ்கிந்தைக்கு லட்சுமணன் ஏகுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பிரியே, பார்வதி) பிரவர்ஷண மலைச் சிகரத்தில், பொழுது சாய்ந்துவிட்ட வேளையில், மணிமயமான ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டிருந்த இராமபிரான், சீதையின் பிரிவினால் ஏற்பட்ட துக்கத்தைத் தாங்கமுடியாமல், (இலக்குவனிடம்) இவ்வாறு கூறினார்:
2. லட்சுமணா, பார். என் மனைவி சீதை ராட்சஸனால் பலவந்தமாகத் தூக்கிச் செல்லப்பட்டாள். அவள் உயிரோடு இருக்கிறாளா? இல்லையா? - என்று, இப்போது கூடத் தெரியவில்லை.
- 3-6. 'அவள் உயிரோடு இருக்கிறாள்' என்று யாரேனும் என்னிடம் வந்து சொன்னால். அவரே எனக்குப் பேருதவி செய்தவராவார். என் அன்புக்குரிய சீதை உயிரோடு இருக்கிறாள் என்று நிச்சயமாகத் தெரிந்தால் போதும். அவள் எங்கே இருந்தாலும் சரி, பாற்கடலிலிருந்து அமுதத்தைத் தட்டிச் செல்வதுபோல நான் அவளை விரைவாக மீட்டுக் கொண்டு வந்துவிடுவேன். தம்பீ, ஜனககுமாரியான என் மனைவியை எவன் கவர்ந்து சென்றானோ, அவனை (அவனுடைய) மக்கள்-படை-வாகனம் ஆகியவற்றோடு பொசுக்கித் தள்ளுவேன் - என்று சபதம் செய்கிறேன்.

ஆ! சீதே! முழுநிலா போன்ற முகமுடையவளே! ராட்சஸியின் வீட்டில் தாங்க முடியாத துயரத்தோடு இருந்துகொண்டு, என்னையும் காணாமல், எப்படித்தான் உயிர் பிழைத்திருக்கிறாயோ?

சந்திரனைப் போலக் குளிர்ந்த முகமுடைய என் மனைவி அருகில் இல்லாததால் (ஆகாயத்தில் உள்ள) நிலவு கூட, சூரியனைப் போல் (நெருப்புக் கோளமாகத்) தோன்றுகிறது.

7. நிலவே, நீ ஜானகியைத் தொட்டுவிட்டுக் குளிர்ச்சியான அதே கைகளால் என்னையும் தொடமாட்டாயா?

இரக்கமில்லாத சக்ரீவனும், துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்னைப் பார்க்க வரவில்லை.

8. (அவனுக்கென்ன, கவலை?) எவ்விதத் தொந்திரவும் இல்லாத அரசைப் பெற்று விட்டான்! நன்றாகக் குடித்துக் கொண்டும், பெண்களை அணைத்துக் கொண்டும், தனிமையில் சுகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான், அந்த நன்றி கெட்டவன் - என்று நன்றாகத் தெரிகிறது.
9. (மழைக்காலம் முடிந்து) சரக்காலம் வந்துவிட்டதைக் கண்டபின்னரும் (சீதையைத்) தேடிச் கண்டுபிடிப்பதற்கு வரவில்லை. செய்நன்றி கொண்டவனான அவன், முன்பு என்னிடமிருந்து பெற்ற உதவியை மறந்து விட்டான்.
10. நகரத்தார், உறவினர் எல்லோருடனும் சக்ரீவனையும் கொன்றுவிடுகிறேன். முன்னர் வாலி கொல்லப்பட்டதைப் போல (ஒரே அம்பினால்) சக்ரீவனுக்கும் முடிவு கட்டி விடுகிறேன்.
- 11-13. இவ்விதம், ஸ்ரீராமன் கோபமாகப் பேசுவதைக் கேட்டதும், 'எனக்கு உத்திரவு கொடுங்கள். நான் இப்போதே சென்று, தீய எண்ணம் கொண்ட சக்ரீவனைக்

சொன்னாள் : குழந்தாய், சுகீவன் என் சிநேகிதன். அவனைக் கொன்றுவிடாதே.

14-16. 'ஆனால், வாலியைப் போல நீயும் கொல்லப்படுவாய்' - என்று பயமுறுத்து. அதற்கு அவன் என்ன பதில் சொல்கிறான் என்பதைச் சீக்கிரம் வந்து சொல்லு. (அதைக் கேட்ட) பின், என்ன செய்யலாமோ, அதைச் செய்கிறேன்? 'சரி' என்று சொல்லிவிட்டு, மிக்க பலம் பொருந்திய லட்சுமணன், எல்லா வானரர்களையும் சுட்டு எரித்துவிடும் கோபத்துடன் கிஷ்கிந்தைக்கு வந்தான்.

17. ஸ்ரீராகவன், எல்லாம் தெரிந்தவர்; அறிவு வடிவானவர்; அவரை விட்டுப் பிரியாத லட்சுமி தேவியினால் எப்போதும் சேவை செய்யப்படுபவர். ஆனால், தன் மனைவியைப் பிரிந்த ஒரு சாதாரண மனிதன் மிகவும் துக்கிப்பதைப் போல, தான் ஏற்றுக் கொண்ட மனுஷ்யாவதாரத்துக்கு ஏற்ப, இவரும் சீதையை நினைத்து நினைத்து வருந்தினார்.

18-22. மாயையின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்டவராகவும் (புத்திமுதலியவற்றின் செயல்களை, சாட்சியாக இருந்து பார்த்துக் கொண்டு) பாசம் முதலிய பந்தங்கள் அற்றவருமான (பரமார்த்த வடிவினரான) அவரிடம், சோகம் என்பது எப்படி உண்டாகமுடியும்?

பிரம்மாவின் சொற்களை சத்தியமாக்கவும், தசரத மன்னனின் தவப் பயனைத் தந்தருளவும் தானே, மனித வேடத்தைத் தாங்கி வந்திருக்கிறார்?

எல்லா மக்களும் அறியாமையில் ஆழ்ந்து, மாயையில் மோகமடைந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு, (அறியாமை-மாயை-மோகம்) இவற்றிலிருந்து எவ்வாறு விடுதலை கிடைக்கும்? - என்று, ஸ்ரீவிஷ்ணு பகவான் சிந்தித்து, உலகத்திலுள்ள எல்லா மக்களுடைய பாவங்களைப் போக்கும் ராமாயணம் என்ற கதையை உலகில் பரப்புவதற்காக, ஸ்ரீராமனாகத் தோன்றி ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போலவே செயல்பட்டார். தான் ஏற்றுக் கொண்ட மனுஷ்யாவதாரத்துக்கு ஏற்ற முறையில், கோபம்-மோகம்-காமம் என்று, அந்தந்த சந்தர்ப்பத்துக்குத் தகுந்த குணங்களை மேற்கொண்டு, குணங்கள் அற்றவரானாலும் எல்லா குணங்களையும் அனுபவிப்பவர் போல் தோற்றமளித்து மக்கள் தாங்களே அறியாதவாறு, (அவர்களைத்) தன்னிடம் மோகிக்கச் செய்கிறார்.

23. அவர் மெய்ஞான வடிவினர்; ஞானத்தையே சக்தியாகப் பெற்றவர்; (மனிதனின் செயல்களால் பாதிக்கப்படாத ஜீவாத்மாவாக இருந்து, வெறும்) சாட்சியாக மட்டுமே இருப்பவர். குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட (எதனாலும் பாதிக்கப்படாத) ஆகாயத்தைப் போல, காமம் முதலிய மனோவிகாரங்களால் ஒட்டமுடியாதவர்.

24. (ஸனகர் முதலிய) முனிவர்களும், ஜனகர் போன்ற ராஜரிஷிகளும், தூய மனம் கொண்ட இறையடியார்களும் அவருடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறிகிறார்கள். (அடியார்களின் பாவனைக்கேற்ப, பகவான் தோன்றுகிறார்).

25. லட்சுமணன், கிஷ்கிந்தை நகரத்தை அடைந்து, எல்லா வானரர்களும் பீதி அடையும் படி, பெரும் சப்தமாக நானொலி எழுப்பினான்.

26. அவரைப் பார்த்த சில பாமர வானரர்கள், கையில் கற்களும், மரங்களும் ஏந்தி, மதிற் சுவரில் ஏறிகொண்டு (இலக்குவனைப் பயமுறுத்துவதைப் போல) ஆய்-ஊய் என்று இரைச்சல் போட்டார்கள்.

27. தன்னைத் தாக்க முயற்சி செய்யும் அந்த வானரர்களைக் கண்டு, கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, அவர்களை அடியோடு அழித்துவிடும் நோக்கத்துடன், லட்சுமணன் வில்லை எடுத்து வளைத்தான்.

28,29. (அப்போது) லட்சுமணன் வந்திருப்பதை அறிந்து, அறிவிற்கிறந்த மந்திரியான அங்கதன் குதித்தோடி வந்து, குரங்குகளைத் தடுத்து நிறுத்தி, லட்சுமணனின் அருகில் வந்து, தரையில் விழுந்து வணங்கினான்.

30,31. பேரன்புடைய லட்சுமணன், அங்கதனைக் கட்டித் தழுவி, 'குழந்தாய், கோபம் கொண்ட இராமபிரானின் கட்டளைப்படி நான் இங்கே வந்திருக்கிறேன் என்ற செய்தியை உன் சிற்றப்பனிடம் சொல்லு' என்று கூறினான். அதைக் கேட்டு அங்கதன் விரைவாகச் சென்று சுகரீவனிடம் தெரிவித்தான்.

32-34. 'கோபத்தால் சிவந்த கண்களோடு, நகரத்தின் நுழைவாயிலில் லட்சுமணன் நின்று கொண்டிருக்கிறார்'.

இதைக் கேட்டு மிகவும் அச்சமடைந்த வானராதிபதியான சுகரீவன், அமைச்சர்களில் சிறந்தவரான ஹனுமானை அழைத்து, 'நீயும் அங்கதனும் மிக்க பணிவுடன் உடனே லட்சுமணனிடம் செல்லுங்கள். நயமாகப் பேசி அவரை சாந்தப்படுத்தி, மரியாதையோடு இங்கே அழைத்து வாருங்கள்' என்று சொல்லி அனுப்பிய பின், தாரையிடம் கூறினான் :

35. 'நீ சென்று, இனிய சொற்களால் அந்த லட்சுமணனை சாந்தப்படுத்தி, அதன்பின் அந்தப்புரத்துக்கு அழைத்துவா. அங்கே அவரைச் சந்திக்கிறேன்'.

36-38. 'சரி' என்று சொல்லிவிட்டு, (அந்தப்புரத்துக்கு வெளியே) அரண்மனையின் நடுப்பகுதிக்கு வந்தாள் தாரை.

ஹனுமான் அங்கதனோடு கூட, லட்சுமணன் அருகில் வந்து, தலைகுனிந்து வணங்கி, மிகவும் பக்தியோடு வரவேற்புக் கூறி, 'வாருங்கள், மகாவீரரே! இந்த வீடு தங்களுடையது. தயக்கமில்லாமல் உள்ளே வாருங்கள். தாங்கள் ராஜபத்தினிகளையும் சுகரீவனையும் பார்த்துப் பேசுங்கள். பின்னர், தாங்கள் என்ன உத்தரவு போடுகிறீர்களோ, அதை நிறைவேற்றுகிறோம், அண்ணலே!' என்றார்.

39. இவ்வாறு சொல்லிய வாயுமாரனான ஹனுமான் பரிவும் பணிவும் தோன்ற, லட்சுமணனுக்குக் கைலாகு கொடுத்து, நகரவீதிகள் வழியாக அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்தார்.

40. வீதியில், வானரத் தலைவர்களுடைய பெரும் பெரும் இல்லங்களைப் பார்த்துக் கொண்டே, தேவேந்திரனுடைய அரண்மனைக்கு ஒப்பான ராஜபவனத்தை அடைந்தார், லட்சுமணன்.

41,42. முன் பகுதியைக் கடந்து, இரண்டாம் கட்டுக்குள் வந்ததும் நட்சத்திரங்களின் நாயகனான சந்திரனைப் போன்ற முகமுடையவளும், எல்லா அணிகலன்களும் அணிந்தவளும் போதையால் சற்றே சிவந்த கண்களையுடையவளுமான தாரை, லட்சுமணனை வணங்கி, புன்சிரிப்புத் தோன்ற முதலில் தானே பேசத் தொடங்கி, 'வாருங்கள், மைத்துனரே! தங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நீங்கள் மிகவும் நல்லவர்; அடியார்களிடம் பரிவு கொண்டவர்.

செவ்வாய்க்கிழமை

43. 'தங்களுடைய பக்தரும் வேலைக்காரருமான சுகீவனிடம் தாங்கள் ஏன் கோபம் கொள்கிறீர்கள்? ஆறுதல் சொல்வதற்குக் கூடத் துணையில்லாமல், நீண்ட காலம் துக்கத்தையே அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தவர், அவர்.
- 44,45. 'இப்போது தான், பலதரப்பட்ட துன்பக் குவியல்களிலிருந்து தங்களால் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறார். தங்களுடைய அருளினாலே, செளக்கியத்தை அடைந்து, அறிவாளியானாலும் வானர இயல்பினரான சுகீவன், தாம் கேளிக்கைகளில் ஈடுபட்டு, ஸ்ரீராகவனைத் தரிசிக்க வரவில்லை.
- ஐயனே, பல தேசங்களிலிருந்தும் வானரர்கள் வரப் போகிறார்கள்.
46. 'மலை போன்ற வலிமை படைத்த வானரங்களை, எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் அழைத்து வருவதற்காகப் பதினாயிரக்கணக்கான வானரங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
47. எல்லா வானரத் தலைவர்களுடன், சுகீவன் தானே வந்து, அசுரக் கூட்டத்தினரையும் ராவணனையும் கொன்று விடுவார்.
- 48-50. 'தங்களோடு கூட, இப்போதே புறப்பட்டு, ஸ்ரீராமசந்திரப் பிரபுவிடம் செல்வார், அவர். உள்ளே வாருங்கள். தங்களிடம் ஏற்பட்டுள்ள அச்சத்தால், மனைவி-மக்கள்-நண்பர்கள் சூழ உட்கார்ந்திருக்கும் சுகீவனுக்கு அபயமளித்து தங்களுடையே ஸ்ரீராமனிடம் அழைத்துச் செல்லுங்கள்' என்றான். இதைக் கேட்டதும் லட்சுமணனுக்குக் கோபம் தணிந்தது.
- ருமையைத் தழுவியபடி சுகீவன் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தை லட்சுமணன் அடைந்தான்.
- 51,52. லட்சுமணனைப் பார்த்தவுடன், மிகவும் பயந்தவன் போல துள்ளிக் குதித்தெழுந்து நின்றான், சுகீவன். போதை மயக்கத்தால் சஞ்சலமான பார்வையோடு கூடிய சுகீவனை கோபத்தோடு பார்த்து, 'இழிந்தவனே, (உனக்கு உதவி செய்த) ரகுசூல நாயகனை மறந்து விட்டாயா, என்ன? (ஒரே பாணத்தால்) வீரனான வாலியைக் கொன்றாரே? (அது நினைவிருக்கிறதா?) அந்தப் பாணம், இப்போது உன்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது!
53. 'என்னால் கொல்லப்பட்டு, நீயும் அந்த வாலியின் பாதையிலேயே செல்லப் போகிறாய்' என்றான்.
54. மிகவும் கோபத்தோடு லட்சுமணன் சொன்னதைக் கேட்ட ஹனுமான், 'மகாவீரரே, தாங்கள் ஏன் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறீர்கள்? இந்த சுகீவனுக்கு, ஸ்ரீராமனிடம், தங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான பக்தி இருக்கிறது.
55. 'ஐயனே, ராமனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதில் (எங்கள் அரசர்) எப்போதும் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார். மறக்கவேயில்லை. அதோ, அந்தப் பக்கம் பாருங்கள். கோடிக்கணக்கான வீரர்கள் எல்லாப் பகுதிகளிலிருந்தும் வந்திருக்கிறார்கள்.
56. 'சீதா தேவியைத் தேடிக்கொண்டு இதோ, இப்போதே இவர்கள் செல்லப் போகிறார்கள். ஸ்ரீராமனுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை, கொஞ்சம் கூடக் குறைவில்லாமல், சுகீவன் நிறைவேற்றியே தீருவார்' என்றார்.

செய்து முடித்தான்.

57. ஹனுமான் இப்படிச் கூறியதும் லட்சுமணனுக்குச் சிறிது வெட்கம் ஏற்பட்டது. இதற்கிடையில், அர்க்யம்-பாத்யம் முதலிய உபசாரங்களை சுகீவன் செய்து முடித்தான்.
58. (லட்சுமணனை) இறுகத் தழுவிக்கொண்டு, 'பிரபு ஸ்ரீராமனுடைய அடிமை நான்; அவரால் பாதுகாக்கப்படுபவன். (வேறு எவருடைய உதவியுமின்றி) தன்னுடைய பராகிரமத்தாலேயே உலகங்களையெல்லாம் அரை நொடியில் வெல்லக்கூடியவர், அவர்.
- 59-61. 'ஐயனே, வானர வீரர்களோடு கூட, நான் அவருக்கு உதவி செய்கிறேன் - என்பது, பெயரளவுக்குத்தான்!' என்றான். சுமித்திரையின் மைந்தனான லட்சுமணன், சுகீவனிடம், 'ஏதோ நட்புக் கோபத்தில் நான் சொல்லியதை மனத்தில் வைத்துக் கொள்ளாதே. வீரனே, ஜனககுமாரியின் பிரிவினால் ஏற்பட்டுள்ள பெரும் துயரத்தைத் தானே ஏற்றுக் காட்டில் ராமன் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த இடத்துக்கு நாம் இப்போதே செல்வோம்' என்று கூறினார். சரியென்று சொல்லி, ரதத்தில் ஏறி, வானர்கள் புடைசூழ, ஸ்ரீராமனை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.
62. பேரிகை, மிருதங்கம் முதலிய வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, ஏராளமான கரடிகள், வானர்கள் உடன் வர, வெண்கொற்றக் குடை, சாமரம் போன்ற அரசச் சின்னங்களுடன் நீலன்-அங்கதன்-ஹனுமான் முதலிய முக்கியத் தலைவர்களோடு கூட, ஸ்ரீராமன் இருந்த இடத்தை சுகீவன் அடைந்தான்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம், கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்
ஐந்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஆறாவது ஸர்கம்

சீதையைத் தேடவாரம்பித்தல்; வானர்கள் குகைக்குள் நுழைதல்;
சுயம்பிரபை வரலாறு.

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1-3. (பார்வதி) மான்தோல் அணிந்தவர்; சடாமகுடம் பூண்டவர்; மேகசியாமளர்; அகன்ற கண்கள்; சாந்த மூர்த்தி; புன்னகை தவழும் அழகு முகம்; சீதையின் பிரிவினால் தவிப்பவர்; விலங்குகளையும் பறவைகளையும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர் - ஆகிய ஸ்ரீராமன், குகையின் வாயிலில் கற்பாறைமேல் அமர்ந்திருப்பதைத் தூரத்திலிருந்தே பார்த்துவிட்ட லக்ஷ்மண-சுகீவர்கள், தேரிலிருந்து இறங்கி, வேகமாக வந்து ஸ்ரீராமனுடைய பாதங்களில் பக்தியோடு பணிந்தார்கள்.
4. தர்மம் அறிந்த ஸ்ரீராமபிரான், சுகீவனை ஆலிங்கனம் செய்து, நலம் விசாரித்து, அருகில் வைத்துக் கொண்டு, முறைப்படி அவனைக் கௌரவித்தார்.
5. பக்திவணக்கத்தோடு கூட (சுகீவன் சொன்னான்) 'தேவதேவரே, வானர்களின் மாபெரும் சேனைகள் வந்து கொண்டிருப்பதைப் பாருங்கள்!
- 6-7. குலாசல மலையில் பிறந்தவர்கள், மேரு-மந்தர மலை போல் பிரகாசமுடையவர்கள், பற்பல தவீபங்களில் உள்ள தடாகம், மலைப்பிரதேசங்களில் வாழ்கிறவர்கள், மலை போன்று பெருத்த உடற்கட்டு உடையவர்கள்; தத்தம் விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக்

சூடியவர்கள், எல்லோரும் தெய்வாம்சம் பொருந்தியவர்கள்; எல்லோரும் போர்க் கலையில் வல்லுநர்கள் - இப்படியாக, எண்ணிறந்த வானர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்.

8. 'பிரபு, சில வானர்கள், யானை பலம் உடையவர்கள்; மற்றும் சிலர், பத்து யானைகளுக்கு நிகரானவர்கள்; வேறு சிலர், பதினாயிரம் யானைகளின் பலம் பெற்றவர்கள்; இன்னும் சிலர், அளவிடமுடியாத ஆற்றல் படைத்தவர்கள்.
9. சிலர், மைவண்ண மலை போன்று கறுத்தவர்கள்; சிலர், தங்கம் போல் மின்னுபவர்கள்; சிலர் சிவந்த முகமுடையவர்கள்; மற்றும் சிலர், நீண்ட கேசம் உடையவர்கள்.
10. சிலர், தெளிவான ஸ்படிகமணி போன்ற ஒளியுடையவர்கள்; சிலர், அரக்கர் போன்ற தோற்றத்தினர்.
எல்லா வானர்களும் சண்டையை எதிர்நோக்கி கர்ஜித்துக் கொண்டு சுற்றிலும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
- 11-15. (ஐயனே!) இவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் கட்டளையை நிறைவேற்றுவார்கள். பழம்-கிழங்கை உண்பார்கள். (அதனால், உணவு ஏற்பாடு பற்றிய கவலை இல்லை!) அண்ணலே, இங்கே பாருங்கள்: இவர்தான், கரடிக் கூட்டங்களுக்குத் தலைவர். ஜாம்பவான் என்று பெயர். கூர்த்த மதிபடைத்தவர். இவர், என் மந்திரிகளுள் சிறந்தவர்; கோடிக்கணக்கான கரடிகளுக்குத் தலைவர். இதோ, இவர் தான் ஹனுமான். மகத்தான பராக்கிரமம் காரணமாக மிகவும் புகழ்பெற்றவர்; வாயுவின் குமாரர்; மிக்க தேச உடையவர்; அமைச்சர்; அறிவாளிகளுள் சிறந்தவர். அடுத்ததாக, நளன், நீலன், கவயன், கவாசுஷன், கந்தமாதனன், சரபன், மைந்தவன், கஜன், பனஸன், வலீமுகன், ததிமுகன், சுஷேணன், தாரன், ஹனுமானின் தந்தையும் மகாபலசாலியுமான கேஸரி - என்னுடைய வானர சேனைத் தலைவர்களில் முக்கியமானவர்களான இவர்களுடைய பெயர்களை மட்டும் குறிப்பிட்டேன்.
16. இவர்கள் எல்லோரும் சான்றாண்மை மிக்கவர்கள்; மகா வீரர்கள்; இந்திரனுக்கு நிகரான ஆற்றல் படைத்தவர்கள்; ஒவ்வொருவரும், கோடி கோடிக்கணக்கான வானரப் படைக்குத் தலைமை வகிக்கக் கூடியவர்கள்.
- 17,18. எல்லோரும், தங்களுடைய உத்திரவை நிறைவேற்றுவார்கள். எல்லோரும் தேவர்களின் அம்சமாகப் பிறந்தவர்கள். இதோ இருக்கிறானே, இவன் தான் வாலியின் குமாரனான அங்கதன்; மிகவும் புகழ் பெற்றவன். வாலிக்கு நிகரான பலமுடைய வீரன்; அரக்கர் படைக்கு, எமனாக இருப்பவன். இவர்களும் மற்றும் ஏராளமானவர்களும் தங்களுக்காக உயிரை விடவும் துணிந்து வந்துள்ளார்கள்.
19. இவர்கள், மலையைப் பெயர்த்தும் யுத்தம் செய்ய வல்லவர்கள்; எதிரிகளை மாய்ப்பதில் திறமை உடையவர்கள். ராகவனே, உத்திரவிடுங்கள். எல்லோரும் தங்கள் ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறார்கள்'.
20. இராமபிரான், கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வழிய, சுகீவனை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு, 'சுகீவா! நாம் மேற்கொள்ளவிருக்கும் காரியம் எவ்வளவு கஷ்டமானது என்பது உனக்குத் தெரியும்.
- 21-25. 'உனக்கும் உடன்பாடு என்றால், ஜானகியைத் தேடும் பணியிலேயே இவர்களை அனுப்பி வை' என்றார்.
ராமனுடைய சொற்களைக் கேட்டு நெகிழ்ச்சியடைந்த வானரோத்தமனான சுகீவன், சீதையைத் தேடுவதற்கு ஆற்றல் மிக்க வானரங்களை அனுப்பிவைத்தான்.

எல்லாத் திசைகளுக்கும் பல வகைப்பட்ட வானரங்களை அனுப்பிய பின், தெற்குத் திசைக்கு, மிகவும் சிந்தித்து, மிக்க பலமுடையவர்களான இளவரசன் அங்கதன், ஜாம்பவான், ஹனுமான், நளன், சுஷேணன், சரபன், மைந்தன், த்விவிதன் ஆகியோரை அனுப்ப நிச்சயித்து '(வீரர்களே!) நல்லாள் ஆகிய ஜானகியை, என் ஆணைப்படி, மிகவும் அக்கறையோடு தேடுங்கள்; ஒரு மாதத்திற்குள்ளாகத் திரும்பி வந்து விடுங்கள்.

26. 'ஆனால், வானரர்களே, சீதையைக் கண்டு பிடிக்காமல், ஒரு மாதத்துக்கு மேல், ஒரு நாள் அதிகமாகி விட்டாலும் கூட, என் கையால் உயிர் பறிக்கப்படுவீர்கள்' என்று எச்சரிக்கை விடுத்தான்.
 27. மிக்க பராக்கிரமமுடைய அந்த வானரங்களுக்கு விடை கொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, ஸ்ரீராமனிடம் வந்து, வணங்கி அருகில் அமர்ந்து கொண்டான் சுகீவன்.
 - 28,29. வாயுகுமாரன், புறப்படவிருப்பதைக் கண்ட ராமன், 'ஹனுமானே, என் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ள உத்தமமான இந்தக் கணையாழியை, ஓர் அடையாளத்துக்காக, ரகசியமாகச் சீதையிடம் கொடு. வானரோத்தமனே, (சீதையைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கும்) இந்த அரிய செயலை உன்னால் தான் நிறைவேற்ற முடியும். உன்னுடைய அறிவாற்றலை நான் நன்கு அறிவேன். உனது பயணம் இனிதாக அமையட்டும். சென்று வா' என்று கூறினார்.
 30. இவ்விதமாக, சீதையைத் தேடிக் கண்டு பிடிப்பதற்காக வானர மன்னரால் அனுப்பப்பட்ட அங்கதன் முதலிய வானரர்கள் (தெற்குத் திசையில்) நானா விடங்களிலும் சுற்றி அலைந்தார்கள்.
 31. இப்படிச் சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருக்கும் போது, விந்திய மலையின் அடர்ந்த காட்டில், பயங்கரமான தோற்றமும் மலை போன்ற உருவமும் உடைய ஓர் அரக்கன், வன விலங்குகளையும் யானைகளையும் பிடித்துத் தின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள்.
 32. உடனே, சில வானர வீரர்கள், 'ஆகா, இவன் ராவணன் அல்லவா?' என்று எண்ணி, காச்சுமூச்சென்று கூச்சலிட்டுக் கொண்டுக் கைமுட்டியால் அவனை அடித்துக் கொன்றார்கள்.
 33. (சாதாரண கைமுட்டி அடியைக் கூடத் தாங்காமல் அவன் உயிர்விட்டதைக் கண்டு) 'இவன் ராவணன் அல்லன்' என்று நிச்சயித்து, அடுத்திருந்த பெரும் காட்டுக்குச் சென்றார்கள்.
- வான வீரர்களுக்குத் தாகம் ஏற்பட்டது. ஆனால், அங்கே தண்ணீர் தென்படவில்லை.
34. வறண்டு போன தொண்டை, உதடு, வாய்களுடன் காட்டில் அலைந்து கொண்டிருக்கும்போது, புல்புதர்களால் சூழப்பட்ட ஒரு குகையைக் கண்டார்கள்.
 35. அந்தக் குகையிலிருந்து, நனைந்த சிறகுகளோடு, கிரௌஞ்சம், அன்னம் முதலியன வெளியே வருவதைப் பார்த்தார்கள். 'இங்கே நிச்சயமாகத் தண்ணீர் இருக்க வேண்டும். குகைக்குள்ளே சென்று பார்ப்போம்'.
 36. - என்று சொல்லி (தேரியமுட்டிய) ஹனுமான் முன்னே சென்றார். நம்பிக்கையோடு, ஒருவர் கையை ஒருவர் பிடித்துக் கொண்டு அனைவரும் ஹனுமானைத் தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

37-40. இருண்ட பாதையில் வெகுதூரம் சென்றபின், பளிங்கு போன்ற நீர் நிரம்பிய தடாகங்களையும், பழுத்த பழங்களின் சுமையால் சற்றுத் தாழ்ந்து, தேன்கூடுகள் நிரம்பிய கற்பக மரங்களையும் கண்டார்கள். (அருகில், எல்லா வசதிகளும் கொண்ட) உயர்ந்த ஆடை-ஆபரணங்களும், சுவையான உணவு வகைகளும் கொண்டவைகளும், மனிதர்களே இல்லாததுமான வீடுகளையும் பார்த்தார்கள்.

அங்கே, ஒரு பொன்மயமான ஆசனத்தில் அமர்ந்து தியானயோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்த, மரவுரி அணிந்திருந்த, (ஆன்மதேஜஸால்) நாற்புரமும் ஒளிபரப்பிக் கொண்டிருந்தவருமான ஒரு யோகினியைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார்கள்.

41,42. வானர்கள் பக்தியோடும், பயத்தோடும் அந்த அம்மையாரை வணங்கினார்கள். அவர்களைப் பார்த்த அவர், 'எதற்காக, எங்கிருந்து, யாருடைய தூதர்களாக நீங்கள் வந்திருக்கிறீர்கள்? இங்கே வந்து, என் இடத்தை அசுத்தப்படுத்துகிறீர்கள்?' என்று கேட்டார். உடனே, ஹனுமான் முன்னே வந்து, 'அம்மையே, சொல்கிறேன், கேளுங்கள்!'

43. அயோத்தியின் மாமன்னர் தசரதர். எல்லாப் பெருமைகளையும் உடைய அவருடைய மூத்த குமாரருக்கு ஸ்ரீராமன் என்று பெயர்.

45-47. தந்தையின் கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு, மனைவியோடும் தம்பியோடும் காட்டுக்கு வந்தார். அங்கே சீலம் நிறைந்த அவருடைய பத்தினி, கெடுமதியாளனான இராவணனால் அபகரித்துச் செல்லப்பட்டார். பிறகு, தம்பியோடு கூட ராமன், சுகீவனை வந்தடைந்தார். ராமனுடன் நட்புறவு கொண்ட சுகீவன், 'ஸ்ரீராமனுடைய அன்புக்குரிய பத்தினியைத் தேடிக் கண்டு பிடியுங்கள்' என்று எங்களுக்கு ஆணையிட்டார். அதன்படி, ஜானகியைத் தேடிக்கொண்டு காடுகளில் அலைந்து கொண்டிருந்த எங்களுக்குத் தண்ணீர் வேண்டியிருந்தது. அதனால், பயங்கரமான இந்த குகைக்குள் புகுந்து, அதிருஷ்டவசமாக, தங்களைச் சந்தித்திருக்கிறோம். அது சரி, தாங்கள் யார்? இங்கே ஏன் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? அம்மா, இந்தத் தகவல்களைத் தாங்கள் எங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும்' என்றார்.

48-50. (மிகவும் சோர்ந்த நிலையில் இருந்த) வானர்களைப் பார்த்து, (இரக்கம் கொண்டு) மனம் நிறைந்து 'உங்கள் விருப்பப்படி ஏராளமாகக் காய்கனிகளைப் புசித்து, அமுதம் போன்ற நீர் அருந்திவிட்டுப் பின்னர் என்னிடம் வாருங்கள். அப்புறம், தொடக்கத்திலிருந்து என் கதையைச் சொல்கிறேன்' என்ற அவரது உரையைக் கேட்டு, அவ்விதமே செய்துவிட்டு, எல்லா வானர்களும் ஆனந்தமாக அவர் அருகே வந்து கைகூப்பிக் கொண்டு நின்றார்கள். அப்போது, தெய்விகத் தோற்றமுடைய அந்த யோகினி, ஹனுமானிடம் சொன்னார் :

51. முன்னொரு காலத்தில், விசுவகர்மாவின் புதல்வியான தெய்விகப் பேரழகுடைய ஹேமா என்ற பெண், மகாதேவரைத் தன் நாட்டியத்தினால் மகிழ்வுறச் செய்தாள்.

52. திருப்தியடைந்த மகாதேவர் சிறந்ததான இந்தப் பெரும் நகரத்தை அவளுக்கு(ப் பரிசாக)க் கொடுத்தார். அழகிய பற்களைப் பெற்றிருந்த அவள், பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் இங்கு வசித்தாள்.

53. நான் அவளுடைய தோழி; விஷ்ணுவிடம் பக்தி உடையவள்; மோட்சத்தை விரும்புவள். சுயம்பிரபா என்று பெயர். முன்பு, திவ்யன் என்ற கந்தர்வனின் பெண்ணாக இருந்தேன்.

செய்து வந்தான். அவன் தன்னைப் பார்த்து, 'எந்த உயிர்ப்பிராணியும் இல்லாத இந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு நீ தவம் செய்து வா.

54. அவள் (ஹேமா) பிரும்மலோகத்துக்குப் புறப்பட்டுச் செல்கையில் என்னைப் பார்த்து, 'எந்த உயிர்ப்பிராணியும் இல்லாத இந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு நீ தவம் செய்து வா.
55. அழிவற்றவரான ஸ்ரீமன் நாராயணன், திரேதா யுகத்தில், தசரத குமாரனாகத் தோன்றி, பூமியின் பாரத்தைக் குறைப்பதற்காகக் காட்டில் சஞ்சரிக்கப் போகிறார்.
- 56,57. அவருடைய மனைவியைத் தேடிக் கொண்டு போகிற வானர்கள் உன் குகைக்கு வருவார்கள். அவர்களை நன்கு உபசரித்து, மனம் ஒன்றி ராமனைத் துதித்து வணங்கி, சாசுவதமானதும் யோகிகளால் மட்டுமே அடையக்கூடியதுமான விஷ்ணுலோகத்தை அடைவாய்' என்று சொன்னார். ஆகவே, இப்போதே ஸ்ரீராமனைத் தரிசிப்பதற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்.
58. நீங்கள் உங்கள் கண்களை மூடிக் கொள்ளுங்கள்; குகையின் வெளிப்புறத்தைச் சென்றடைவீர்கள்' என்றாள்.
- அவ்வாறே செய்த அவர்கள் முன்பிருந்த காட்டினை மிக விரைவில் அடைந்தார்கள்.
59. அவளும் குகையிலிருந்து வெளியேறி, ஸ்ரீராமனுடைய சன்னதியை விரைவில் அடைந்தாள். அங்கே, சக்ரீவ-லட்சுமணர்களோடு ராமனைக் கண்டாள்.
60. இராமபிரானை வலம் வந்து, விழுந்து விழுந்து வணங்கி, உடல் புளகம் அடைய, புத்திசாலியான அவள் நெஞ்சம் தழுதழுக்கக் கூறினாள்:
- 61,62. 'மன்னர் மன்னரே! நான் தங்கள் அடிமை. தங்களைத் தரிசிப்பதற்காக, யாரும் செய்ய முடியாத கடும் தவத்தை, ஒரு குகையில் இருந்து கொண்டு, பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் நான் செய்திருக்கிறேன். அந்த நீண்ட தவம், இன்று தான் பலனைத் தந்திருக்கிறது. மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவரான தங்களைக் கண்டு, இன்று தான் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.
63. எல்லா ஜீவ ஜந்துக்களின் உள்ளும் புறமும் இருந்தாலும், கண்களுக்குப் புலனாகாதவர்; யோக மாயை என்னும் திரையால் மூடப்பட்டுள்ள மனித வடிவினர்.
- 64-66. ஒரு நடிகனின் உண்மையான உருவத்தைப் பாமரமக்கள் அறியமுடியாததைப் போல, அஞ்ஞானிகள் உங்களுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தை அறிவதில்லை. மகா பாகவதர்கள், பக்தியோக நெறியில் நின்று விளங்குவதற்காகத் தான், தாங்கள் அவதாரம் செய்திருக்கிறீர்கள். பகவானே, (அங்ஙனே மிக உயர்ந்த) தங்களை, அஞ்ஞான இருளில் சுழலும் நான் எவ்வாறு அறிவேன்?
- உலகில், தங்களுடைய பரம தத்துவத்தை உணர்ந்தவர்கள், அவ்வாறே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும். அறிவுக்குப் பொருளான வெறும் தத்துவங்களால் நான் திருப்திஅடையவில்லை. என் இதயபீடத்தில் தங்களுடைய அற்புதமான இந்த வடிவமே எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ராமா, மோட்சத்துக்கு வழிகாட்டும் தங்களுடைய திருவடிகளைத் தரிசித்துக் கொண்டேன்!
67. (தங்களுடைய திருவடி தரிசனம்) சம்சார சாகரச் சுழற்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது; நல்வழியைக் காட்டக் கூடியது. தாங்கள் ஏழைபங்காளர்; பொருள்-மக்கள்-மனைவி முதலிய பெருமைகளில் இறுமாப்புக் கொண்ட மனிதன் தங்கள் பெயரைக் கூடச் சொல்ல இயலாது.

68-70. குணங்களின் வழியாக அடைய முடியாதவர், (தாங்கள்); வறியவர்களுக்குச் செல்வம் போன்றவர்; ஆத்மாராமன்; (ஆன்ம ஸ்வரூபத்தில் நிலைத்தவர்); குணங்களற்றவரும் குணங்கள் உள்ளவரும், தாங்களே. (தாங்கள்) கால வடிவினர்; எல்லாவற்றையும் ஆள்பவர்; தொடக்கம்-நடு-முடிவு அற்றவர்; எல்லா இடங்களிலும் சமமாக வியாபித்திருப்பவர். (இப்படிப்பட்ட) பரமபுருஷனான பகவான் தாங்களே என்று எண்ணுகிறேன். தேவனே, மனித இயல்பை ஏற்றுத் தாங்கள் செய்யும் எண்ணற்ற லீலைகளை யாரும் அறிய மாட்டார்கள்.

71. பிரியமானவர்கள், வெறுக்கத்தக்கவன், அல்லது ஒதுங்கி இருப்பவன் - என்ற வேற்றுமைகள் தங்களுக்கு இல்லை. ஆனால், தங்கள் மாயையால் ஆட்கொள்ளப் பட்டவர்கள் தங்களை அவ்விதம் (விருப்பு-வெறுப்பு-ஒதுங்கியவர் என்ற நிலைகளில் செயல்படுவதாகப்) பார்க்கிறார்கள்.

72. தாங்கள் பிறப்பற்றவர்; செயல் புரியாதவர்; ஈசர். ஆனால், தாங்கள் தேவ-மிருக-மனிதனாகப் பிறப்பதும் செயல் புரிவதும் - எல்லாமே வெறும் லீலா நாடகம் தானே!

73. தங்கள் கதையை கேட்டு(க் கேட்டு, இன்புற்று அதிலேயே லயித்து, வைகுண்ட பதவியை)ப் பயனாகப் பெற்று உய்வு அடையட்டும் என்பதற்காகவே தாங்கள் பிறப்பெடுத்துள்ளீர்கள் - என்று, சிலர் சொல்கிறார்கள். வேறு சிலர், கோசல மன்னனுடைய தவத்தின் பயனாக அவருக்கு மைந்தனாகப் பிறந்தீர்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மற்றும் சிலர், கௌசலையின் பிரார்த்தனைக்கு இணங்கிப் பிறந்துள்ளீர்கள் என்கிறார்கள். கொடியவர்களான ராட்சஸர்களின் அதர்மச் செயல்களால் பூமிக்கு ஏற்பட்ட சுமையைக் குறைப்பதற்காக, பிறும்மதேவனால் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்ட தாங்கள், மனிதனாக அவதாரம் எடுத்திருக்கிறீர்கள் என்றும், சிலர் சொல்கிறார்கள்.

ரகுநந்தனா, தங்களுடைய கதைகளைக் கேட்பவரும் படிப்பவரும், சம்சார சாகரத்தைக் கடக்கச் செய்யும் தங்கள் திருவடித் தாமரைகளைக் காண்கிறார்கள்.

நானோ, தங்களுடைய மாயையால், குணங்களால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிறேன்; தாங்கள், குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்; குணங்களுக்கு இருப்பிடமானவர். சொற்களால் வருணிக்கமுடியாத பரம்பொருளான தங்களை நான் எவ்வாறு சொற்களால் போற்ற இயலும்?

வில்லும் அம்பும் தாங்கியவராய், தம்பி லட்சுமணன், சுக்ரீவன் முதலியோரால் சேவிக்கப்படுகிறவரும் ரகுல சிரேஷ்டருமான தங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன்."

78. அடியார்களின் பாவங்களைப் போக்கும் ஸ்ரீராமன், பக்தையும் யோகினியுமான சுயம்பிரபையின் தோத்திரத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து, 'உன் மனத்தில் உள்ள விருப்பம் என்ன?' என்று கேட்டார்.

79. 'அடியார்களிடம் அன்புடையவரே, நான் எங்கே, எவ்வாறு பிறந்தாலும், தங்களிடம் அசையாத பக்தியைத் தந்தருள வேண்டும்.

80. 'தங்களுடைய பக்தர்களின் கூட்டத்தில் எப்போதும் இருக்க வேண்டும்; உலக மாயையில் சிக்கிச் சுழல்பவர்களுடன் உறவு வேண்டாம்; என்னுடைய நாக்கு, எப்போதும் ராம, ராம என்றே சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

செய்துக்கொண்டிருக்கிறேன். (உரிய காலத்தில்) பஞ்சபூதங்களாலான இந்த உடலைத் துறந்து

81,82. 'சீதை-லட்சுமணரோடு கூட, வில்லும் அம்பும் தாங்கி, பட்டுப் பீதாம்பரம் அணிந்து, தலையில் கிரீடம் விளங்க, தோள்வளை - நூபுரம் - முத்துமாலைகள் - கௌஸ்துப மணி-குண்டலங்கள் அலங்கரிக்க, சியாமள மேனியராகப் பிரகாசிக்கும் தங்களையே என் மனம் நினைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். வேறு வரம் ஏதும் வேண்டேன், பிரபு.'

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

83. நீ வேண்டியபடியே ஆகட்டும். நங்காய், நீ பதிகாசிரமம் சென்று, என்னையே தியானம் செய்துகொண்டிரு. (உரிய காலத்தில்) பஞ்சபூதங்களாலான இந்த உடலைத் துறந்து பரமாத்மாவான என்னையே அடைவாய்.

84. ஸ்ரீராமச்சந்திர மூர்த்தியின் திருமுகத்திலிருந்து வந்த அமுத மொழிகளைக் கேட்டு, இலந்தை மரங்களால் சூழப்பட்ட புண்ணியத் தலமான பதிகாசிரமத்துக்கு (சுயம்பிரபா) உடனேயே சென்றாள். ரகுநாயகனை மனத்தில் சிந்தித்தவாறே இருந்து, உடலைத் துறந்து, பரமபதத்தை அவள் அடைந்தாள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்
ஆறாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

=====

ஏழாவது ஸர்கம்

வானரர்கள் பிராயோபவேசம் செய்யத் துணிதல்; சம்பாதியுடன் சந்திப்பு

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. சீதையைத் தேடும் முயற்சியில் களைத்துப் போன அந்த வானரர்கள், மரக்கிளைகளில் உட்கார்ந்து, மேலே என்ன செய்வதென்று புரியாமல் ஆலோசனையில் ஈடுபட்டார்கள்.
2. அப்போது, தன் அருகிலிருந்த சில வானரர்களிடம் 'இந்தக் குகைக்குள்ளே சுற்றிச் சுற்றி வந்ததில், ஒரு மாத காலம் போய்விட்டது போலிருக்கிறதே?' என்று வீரனான அங்கதன் கூறினார்.
3. இதுவரை நாம் சீதையைக் காணவில்லை. அரசர் உத்திரவுப்படி, ஒரு மாத காலத்துக்குள்ளாக, நாம் திரும்பிச் செல்லவுமில்லை! இப்போது நாம் கிஷ்கிந்தைக்குப் போனால், (இரண்டு குற்றங்களுக்காக) சுகீவன் நம்மைக் கொன்றே விடுவார்.
4. குறிப்பாக, பகைவனின் மகனான என்னை, காலம் கடந்து திரும்பியதையே சாக்காக் காட்டி நிச்சயமாகக் கொன்றுவிடுவார். என்னிடம் அவருக்குப் பிரியம் ஏது? ஸ்ரீராமன் அல்லவா, என்னைக் காப்பாற்றினார்!
5. இப்போது, ராமஸஹாயம் என்னால் செய்யப்படவில்லை. (சீதையைக் கண்டு பிடிப்பதில் நாம் வெற்றி அடையவில்லை. என்னைத் தீர்த்துக் கட்டுவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்) துஷ்டனான சுகீவனுக்கு இந்தக் காரணமே போதும்!
6. மகா பாவியான அவன், அன்னைக்கு நிகரான மூத்த சகோதரனின் மனைவியை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறான். வானரர்களே! அதனால் நான் அவனிடம் திரும்பிச் செல்லமாட்டேன்.

.....

- 7,8. 'ஏதோ ஒரு வழியினால் இங்கேயே என் உயிரை போக்கிக் கொள்ளப் போகிறேன்' என்று, கண்களில் நீர் வழிய அவன் கூறியதைக் கேட்டதும் சில வானர்கள் மிகவும் வருந்தி, நீர் நிரம்பிய கண்களுடன் இளவரசனிடம் கூறினார்கள்.
9. 'ஏன் இவ்வளவு சோகம் அடைகிறீர்கள்? உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற நாங்கள் இருக்கிறோமே? எவ்வித அச்சமும் இல்லாமல் இந்தக் குகையிலேயே வசிப்போம்.
10. 'தேவலோகப் பட்டணம் போல எல்லா செளகரியங்களும் இங்கே இருக்கின்றன (அப்புறம், என்ன கவலை?)
11. இவ்வாறு அவர்கள் மெல்ல மெல்லப் பேசிக் கொண்டிருந்தது நீதிநிபுணரான ஹனுமானின் செவிகளில் விழுந்தது. அவர் அங்கதனை மார்புற அணைத்துக் கொண்டு, 'அங்கதா, நீ ஏன் இப்படியெல்லாம் கவலைப்படுகிறாய்? இம்மாதிரியான தீய சிந்தனைகள் உனக்கு ஏற்படலாகாது.
12. தாரையின், கண்ணுக்குக் கண்ணான மகனல்லவா, நீ? அதனால், சுகீவ மன்னனுக்கு உன்னிடம் மிகவும் பாசம் உண்டு. (அத்துடன்) ராமனுக்கோ, லட்சுமணனிடம் இருப்பதைக் காட்டிலும், உன்னிடம்தான் நாள்தோறும் அன்பு வளர்கிறது.
13. அதனால், ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியை நினைத்து நீ பயப்படத் தேவையில்லை. நிச்சயமாக, மன்னன் சுகீவரை நினைத்தும் நீ பயங்கொள்ள வேண்டாம். பையா, நான், உன் நல்வாழ்வில் நாட்டமுள்ளவன். அதனால் தான் சொல்கிறேன். இம்மாதிரியெல்லாம் தாறுமாறாக விசாரம் செய்து குழப்பிக் கொள்ளாதே.
14. 'குகையை யாரும் தாக்க முடியாதாகையால், நாம் அதற்குள்ளேயே தங்கி விடுவோம்' என்று சில வானர்கள் கூறியதைக் கேட்டேன். (ஹூம்!) ராமபாணத்தால் தகர்க்க முடியாத ஒரு பொருள், மூன்று உலகங்களிலும் இருக்கிறதா, என்ன?
15. வானர வீரனே, உனக்கு இம்மாதிரி தவறான ஆலோசனைகளைக் கூறும் வானர்கள், தத்தம் மனைவி-மக்களைப் பிரிந்து உன்னோடு கூடவே இருந்து விடுவார்களோ?
16. பையா, இன்னுமொரு ரகசியத்தையும் சொல்கிறேன், கேள். ஸ்ரீராமன் மனிதரல்லர்; சாட்சாத் நாராயணன்; அழிவற்ற பரம்பொருள்.
17. மக்களை மோகிக்கச் செய்யும் பகவதி மாயாசக்திதான், சீதை. உலகத்தின் ஆதாரமாகவுள்ள அரவரசனான சேஷன்தான், இந்த லட்சுமணன்.
18. பிறும்மாவால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு, எல்லா ராட்சஸர்களையும் அழிப்பதற்காக (உலகத்தை, இவர்களால் மட்டுமே காப்பாற்ற முடியும் என்பதால்) மாயையாக மனித வடிவம் தாங்கித் தோன்றியிருக்கிறார்கள்.
- 19-22. நாம் எல்லோரும், வைகுண்டவாசியான மகாவிஷ்ணுவின் (பார்ஷதர்கள்) அணுக்கத் தொண்டர்கள். பரமாத்மாவான அவர், தன் விருப்பப்படி மனிதனாக அவதாரம் எடுத்தவுடன், அவருடைய மாயையாலேயே நாமெல்லோரும் வானர வடிவில் தோன்றியுள்ளோம்.

நாம் முன்னர், உலகநாயகரான ஸ்ரீமந் நாராயணனைக் குறித்துத் தவம் செய்தோம். அதனால், இந்த பார்ஷதர் (அணுக்கத் தொண்டராகச் சேவை செய்யும்) பதவி அவரால் அருளப்பட்டது. இப்போது, அதே மாயையால், அவருக்குத் தொண்டாற்றி, நாம்

மீண்டும் வைகுண்டம் அடைந்து செளக்கியமாக இருக்கப் போகிறோம்' என்று அங்கதனை சமாதானப்படுத்தி, எல்லோருமாக விந்திய மலைக்குச் சென்றார்கள்.

23. அங்கிருந்து, மெல்ல மெல்ல சீதையைத் தேடிக் கொண்டே சென்று, தெற்குக் கடலோரத்தில் மகேந்திரமலையின் அடிவாரத்தை அடைந்தார்கள்.
24. கடக்க முடியாததும் ஆழமானதும் அச்சத்தை விளைவிப்பதுமான சமுத்திரத்தைக் கண்டு, மிகவும் பயந்து, 'இப்போது என்ன செய்வது?' என்று தமக்குள் கிசுகிசுத்துக் கொண்டார்கள்.
25. கடலின் கரையில் எல்லா வானரங்களும், கவலை மிக்கவர்களாய் உட்கார்ந்து விட்டார்கள். அங்கதன் போன்று தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்த வானர வீரர்கள் தமக்குள் ஆலோசனை நடத்தினார்கள்.
26. காடுகளில் தேடிக் கொண்டே குகைக்குள் சென்றோம். அங்கேயே ஒரு மாத காலம் கழிந்துவிட்டது. ராவணனையும் காணோம்; சீதையையும் காணோம்!
27. சுகர்வன், கடும் தண்டனை கொடுப்பவன். (நாம், சீதையைக் கண்டு பிடிக்கவுமில்லை. கால கெடுவையும் கடந்து விட்டோம்) நிச்சயமாக, நம்மையெல்லாம் கொன்றே விடுவான்! சுகர்வனால் கொல்லப்பட்டு இறப்பதைக் காட்டிலும் பிராயோபவேசம் செய்து உயிரை விடுவதே மேலானது'
28. - என்று நிச்சயித்து, எல்லோரும் உயிரை விட்டுவிடுவது என்று உறுதிபூண்டு, அங்கேயே தர்பைகளைப் பரப்பி அதன் மேல் உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.
29. இதனிடையே, மகேந்திர மலையின் குகையிலிருந்து பேருருவம் கொண்ட ஒரு கழுகு மெல்ல வெளியே வந்தது.
30. பிராயோபவேச விரதத்தைத் தொடங்கியிருந்த வானரக் கூட்டத்தைப் பார்த்து, 'அப்பாடா! இனிமேல் எனக்குச் சாப்பாட்டுக் கவலையே இல்லை!... நிறைய கிடைத்திருக்கிறது!' என்று மெல்ல முணுமுணுத்தது.
31. 'ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொன்று! - என்ற கணக்குப்படி தினமும் தின்றுவிடுவேன்!' - இவ்வாறு அந்தக் கழுகு முணுமுணுத்ததைக் கேட்டு வானரர்கள் மிகவும் பயந்து போனார்கள்.
- 32,33. 'நம் எல்லோரையும் இந்தக் கழுகு தின்றுவிடத் தான் போகிறது. அட! ராமனுடைய காரியத்தையும் நாம் செய்து முடிக்கவில்லை; சுகர்வனுக்கு உவப்பைத் தரும்படியான ஒரு செயலையும் நாம் செய்யவில்லை; நமக்காகவும் எதுவும் செய்து கொள்ளவில்லை! இந்தக் கழுகினால், வீணாகக் கொல்லப்பட்டு நாம் எல்லோரும் யமலோகம் போகப்போகிறோம்!
34. 'ஆகா! ஜடாயுவுக்குத் தான் எவ்வளவு பாக்கியம்! அறிவாளியான அவர், ராமசேவையில் ஈடுபட்டு, எதிரியோடு போர்புரிந்து, உயிரை விட்டு, யோகிகளாலும் அடைய முடியாத மோட்சத்தை அடைந்தாரே!
- 35,36. வானரர்களின் இந்தப் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த சம்பாதி(மகேந்திரமலைக் கழுகு), 'நீங்கள் எல்லோரும் யார்? உங்கள் பேச்சினிடையே, ஜடாயு என்ற என் சகோதரனின் பெயரைச் சொல்லி, என் செவிகளில் அமுதத்தைப் பாய்ச்சுகிறீர்கள்? சொல்லுங்கள். வானரர்களே! என்னைக் கண்டு நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம்' என்றான்.

செவ்வெழுத்துக்களும் அங்குதன் எழுந்து, கழுகின் அருகில் சென்று, 'தசரத குமாரரான ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தி, லட்சுமணனோடும், மனைவி சீதையோடும் பெருங்காட்டில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். ராமனும் லட்சுமணனும் வேட்டைக்காக வெளியே சென்றிருந்தபோது, உத்தமியான சீதை, துஷ்டனான ராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள். ராமா, ராமா - என்று, அவள் அலறுவதைக் கேட்ட, ஆற்றல் மிகுந்தவரான ஜடாயு என்ற கழுகு ராவணனோடு பயங்கரமாகப் போரிட்டபோது, வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு, ராமசேவையில் உயிரை விட்டது.

- 37-40. இளவரசனான அங்குதன் எழுந்து, கழுகின் அருகில் சென்று, 'தசரத குமாரரான ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தி, லட்சுமணனோடும், மனைவி சீதையோடும் பெருங்காட்டில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். ராமனும் லட்சுமணனும் வேட்டைக்காக வெளியே சென்றிருந்தபோது, உத்தமியான சீதை, துஷ்டனான ராவணனால் பலவந்தமாகக் கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள். ராமா, ராமா - என்று, அவள் அலறுவதைக் கேட்ட, ஆற்றல் மிகுந்தவரான ஜடாயு என்ற கழுகு ராவணனோடு பயங்கரமாகப் போரிட்டபோது, வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டு, ராமசேவையில் உயிரை விட்டது.
41. 'ராமனால் தகனம் செய்யப்பட்டு, ராமனுடைய சாயுஜ்ய பதவியை நொடியில் அடைந்தது. பின்னர், ஸ்ரீராமன், சுகீவனைச் சந்தித்து, அக்னிசாட்சியாக நட்புப் பூண்டார்.
42. 'சுகீவனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, யாராலும் வெல்ல முடியாத வாலியைக் கொன்று, வானர ராஜ்யத்தை சுகீவனுக்கு அளித்தார்.
43. 'மிகவும் பலம் வாய்ந்த எங்களைப் போன்ற வானரக் கூட்டங்களை சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் பொருட்டு சுகீவன் அனுப்பி வைத்தார்.
44. 'ஒரு மாதத்திற்குள் திரும்பிவிட வேண்டும்; இல்லையென்றால் உங்கள் உயிரை வாங்கிவிடுவேன் - என்று ஆணையிட்டார். காடுகளில் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கும்போது ஏதோ ஒரு குகையில் நுழைந்தோம்.
45. 'ஒரு மாதமும் ஓடிவிட்டது; சீதை இருக்கும் இடமும் தெரியவில்லை; ராவணனைப் பற்றியும் தெரியவில்லை! அதனால், பிராயோபவேசம் செய்து உயிரை விடும் நோக்கத்துடன், இந்த உப்புக் கடலின் கரையில் அமர்ந்து விட்டோம்.
- 46,47. 'ஏ, பறவையே! நல்லணங்கு சீதையைப் பற்றி உனக்கு ஏதேனும் தெரிந்தால் சொல்லு' என்றான். அங்கதனுடைய பேச்சைக் கேட்டு மிகவும் பூரிப்படைந்த சம்பாதி, 'வானரர்களே, ஜடாயு என்பது எனது சகோதரன். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின், இப்போதுதான் என் சகோதரனின் பெயரைக் கேட்கிறேன்!
48. 'வானரர்களே! என்னால் இப்போது சொல் உதவி மட்டும் தான் செய்யமுடியும். இறந்து விட்ட சகோதரனுக்கு ஆற்ற வேண்டிய நீர்க்கடனைச் செலுத்த விரும்புகிறேன். என்னைத் தண்ணீர் அருகே அழைத்துச் செல்லுங்கள்.
49. (ஸ்நானம், தர்ப்பணம் செய்த) பின்னர், உங்களுடைய நோக்கம் நிறைவேறுவதற்கு உதவக்கூடிய நல்ல செய்திகளைக் கூறுகிறேன்' என்றது. (வானரர்கள்) சரியென்று இசைந்து கடலின் கரைக்கு அந்தப் பறவையை அழைத்துச் சென்றார்கள்.
50. சம்பாதியும் கடலில் நீராடி, சகோதரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நீர்க்கடன்களை நிறைவேற்றிய பிறகு, மறுபடியும் அதன் இடத்துக்கு வானரர்களால் கொண்டு வரப்பட்டது. வந்ததும், வானரர்களுக்கு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய சொற்களை சம்பாதி கூறியது:
51. 'திரிகூடமலைச் சிகரத்தில் இலங்கை என்ற பெயருடைய நகரம் இருக்கிறது. அங்கே, அசோகவனத்தில், அரக்கிகளால் காவல் காக்கப்பட்டு வருகிறாள் சீதை.
52. 'கடலின் நடுவில், நூறு யோஜனை தூரத்துக்கு அப்பால் உள்ள அந்த நகரத்தை நான் பார்க்கிறேன். அங்கே, சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சீதையையும் பார்க்கிறேன்.

.....

-

1. (பார்வதி) எல்லா வானரங்களும் ஆர்வம் மீதூரப் பெற்றவர்களாய் சம்பாதியைப் பார்த்து, 'ஐயனே, உங்கள் சரித்திரத்தைத் துவக்கத்திலிருந்து சொல்லுங்கள்' என்று கேட்டார்கள்.
- 2,3. முன்னர் நிகழ்ந்த தன் கதையை சம்பாதி சொல்லத் தொடங்கினார்: நானும் ஜடாயுவும் சகோதரர்கள்; வாலிபப் பருவத்தினராக இருந்தபோது, எங்களுடைய பலத்தின் காரணமாக மிகவும் கர்வம் கொண்டவர்களாக இருந்தோம். எங்களுடைய சக்தியை அறிந்து கொள்ளும் விருப்பத்தால், சூரிய மண்டலம் வரை செல்வதற்கு, ஆகாயத்தில் (உயரே உயரே) பறக்கத் தொடங்கினோம்.
- 4,5. பல ஆயிர யோஜனை உயரத்துக்குப் பறந்து சென்றோம். அப்போது ஜடாயு (கதிரவனின் வெப்பமான கிரணங்களால்) சுட்டு எரிக்கப்பட்டான். (ஆழ்ந்த பாசத்தால்) நான் மதிதமொறி, அவனைக் காப்பாற்றும் நோக்கத்துடன் என் சிறகுகளை விரித்து (அவனுக்கும் மேலே சென்று) மறைத்தேன். வானரர்களே, சூரிய கிரணங்களால் என் சிறகுகள் எரிக்கப்பட்டதால், விந்திய மலையில் விழுந்தேன். வெகு உயரத்திலிருந்து விழுந்ததால் நான் மூர்ச்சை அடைந்தேன்.
6. மூன்று நாட்களுக்குப் பின்னர் எனக்கு நினைவு வந்தது. சிறகுகள், எரிந்து போய்விட்டிருந்ததால், என் சித்தம் கலங்கிப் போயிருந்தது. நான் விழுந்து கிடந்த இடம், நகரமா, மலையா? - என்பது கூடத் தெரியவில்லை.
7. மெதுவாகக் கண்ணைத் திறந்தேன். (நான் விழுந்து கிடந்த இடத்துக்குச்) சமீபத்தில் ஒரு புனிதமான ஆசிரமம் தென்பட்டது. மெல்ல மெல்ல நகர்ந்து ஆசிரமத்துக்கு அருகில் போய்ச் சேர்ந்தேன்.

.....

8. (அந்த ஆசிரமத்தில்) சந்திரன் என்ற மகா முனிவர் இருந்தார். அவர் என்னைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு, 'சம்பாதி, என்ன இது? இப்படி உன் உருவத்தைச் சிதைத்தது யார்?'
9. 'உன்னை எனக்குத் தெரியும். முன்பு நீ மிகவும் பராக்கிரமசாலியாக இருந்தாய். உன்னுடைய சிறகுகள் ஏன் எரிக்கப்பட்டன?... நீ இஷ்டப்பட்டால், விவரமாகச் சொல்லு' என்றார்.
10. உடனே, நடந்தவைகளையெல்லாம் நான் கூறினேன். மிகவும் துயரத்தோடு, 'காட்டுத் தீயில் விழுந்து நான் உயிர்விடப் போகிறேன்' என்று முனிவரிடம் சொன்னேன்.
- 11,12. இறக்கைகள் இல்லாமல் என்னால் எப்படி வாழ முடியும்? அண்ணலே!' என்று (நான் கூறியதைக் கேட்டு), கருணை ததும்பும் கண்களோடு என்னைப் பார்த்து, அந்த முனிவர், 'குழந்தாய், நான் சொல்லப் போவதைக் கேட்டுவிட்டு, பின், உனது விருப்பப்படி செய்து கொள்.
- நீ அனுபவிக்கும் துன்பம், உடலை அடிப்படையாகக் கொண்டது; உடலோ, கர்மத்தின் விளைவு.
13. நான் என்னும் முனைப்பால், உடலில் கர்மம் செயல்படுகிறது. இந்த 'நான்' என்னும் அகங்காரத்தின் தொடக்கம், அறிய முடியாதது; அவித்தையின் காரணமாகத் தோன்றியது; ஐடம்.
14. நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புத்துண்டு போல, அகங்காரம் என்பது எப்போதும் சிதாபாஸத்துடன் இணைந்திருக்கிறது. சிதாபாஸத்தோடு கூடிய அகங்காரம், உடலுடன் ஒன்றிப் போவதால், உடல், உயிர்ப்பு உடையதாயிருக்கிறது.
15. அகங்காரம் மிகவும் பலமுள்ளதாகையால் ஆத்மாவுக்கு, 'இவ்வுடல் தான், நான்!' என்ற புத்தி ஏற்படுகிறது. இந்தத் தவறான எண்ணத்தால் தான், சுக-துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமான பிறப்பு-இறப்பு என்னும் சம்சாரச் சுழல் ஏற்படுகிறது.
16. நிர்விகாரியான ஆத்மா, இந்த உடலோடு தன்னைப் பொய்யாக ஒன்றித்துக் கொள்வதால், 'நான் தான் உடல்; நானே செயல்படுகிறேன்' என்று சங்கல்பித்து, (அதன் காரணமாக) ஜீவன் எப்போதும் கர்மாக்களைச் செய்து கொண்டு, அதன் விளைவாக, அதற்குத் தெரியாமலே தளைகளில் சிக்கிக் கொள்கிறது. தன் பாப-புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப, அவ்வப்போது, உயர்ந்த அல்லது தாழ்ந்த பிறவிகளை எடுத்துச் சுழல்கிறது.
18. நிச்சயமாகப் புண்ணியத்தைக் கொடுக்கும் யாகம், தானம் முதலியவற்றை நான் ஏராளமாகச் செய்திருக்கிறேன்; (எனவே) தேவலோகம் சென்று சுகங்களை அனுபவிப்பேன்!' என்று உறுதியாக எண்ணி செயல்படுகிறது.
19. இப்படியான சங்கல்ப பலத்தால், தேவலோகத்தில் நீண்ட காலத்துக்கு, மேலான சுகங்களை அனுபவித்துவிட்டு, புண்ணியம் குறைந்தவுடன் (அதாவது, முற்றிலும் தீர்ந்தவுடன்) அவன் விரும்பாவிட்டாலும், கர்மவசத்தால் கீழே (மண்ணுலகில்) விழுகிறான்.
20. (அப்படி விழும்போது) முதலில், சந்திரமண்டலத்தில் விழுகிறான்; அங்கு சந்திர கிரணங்கள் மூலமாக பனித்துளிகளாகப் பூமியை அடைந்து, வெகுகாலம் வரை தானியங்களில் உறைகிறான்.

- 36-39. 'இப்போது அதன் பலனை அனுபவிக்கிறேன். (அப்பப்பா!) காப்பவாசம் என்பது மிக மிகத் துன்பமயமானது. நிலையற்ற இந்த சரீரத்தை நித்தியமானதாக எண்ணி,

செய்யவாயில்லை! - இவ்வாறு தன்னுடைய

முந்தைய கர்மவினைக்கேற்ப, பலவிதமான துயர எண்ணங்களை அனுபவித்து, 'நரகத்துக்கொப்பான இந்தக் கர்ப்பப் பையிலிருந்து எப்போது வெளியேறுவேன்? இனிமேல், நாள்தோறும் நான் விஷ்ணுவையே ஆராதிப்பேன்' என்றெல்லாம் நினைத்து, பிறப்பு உறுப்பில் சிக்கித் தவித்து, நரகத்திலிருந்து ஒரு பாவி வெளியே தள்ளப்படுவதைப் போல, மிகுந்த வேதனைப்பட்டுக் கொண்டு பிறக்கிறான்.

40. நாற்றமெடுக்கும் புண்ணிலிருந்து விழும் புழுவுக்குச் சமமான நிலையில் தான் இருக்கிறான், இவன்.

பின், குழந்தைப் பருவம் முதலிய துன்பங்களெல்லாம் எல்லோராலும் அனுபவிக்கப் படுகின்றன.

41. ஏ, கழுகே! யௌவனப் பருவம் முதற்கொண்டு, எத்தனையோ துன்பங்கள், உன்னாலும் அனுபவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (என்னென்ன துன்பங்கள் என்பது) எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். அதனால் தான் நான் அவைகளை விவரிக்கவில்லை.

42. 'நான் சரீரம்' - என்ற தவறான எண்ணத்தால் உண்டான தேகாபிமானத்தால், ஜீவனுக்கு நரகவாசம், கர்பவாசம், சாவைக் கண்டு அச்சம் முதலியன உண்டாகின்றன.

43. ஆகவே, (ஸ்தூலம்-சூட்சுமம் என்று) இருவகைப்பட்ட தேகங்களிலிருந்தும், பிரகிருதியிலிருந்தும் வேறானது, ஆத்மா - என்பதை உணர்ந்து, தேகாபிமானம் முதலிய மமகாரத்தைத் துறந்து ஆத்மஞானி ஆகவேண்டும்.

44. ஆத்மா என்பது, விழிப்பு முதலிய நிலைகளிலிருந்து விடுபட்டு, சத்தியம் - ஞானம் முதலிய லட்சணங்களோடு கூடி, தூயதாக, அறிவுமயமாக, எப்போதும் சாந்தமாக இருப்பது - என்று அறியவேண்டும்.

45. சேதனஸ்வரூபமாக விளங்குகிற ஆத்மாவை உணர்ந்து, அக்ஞானத்தால் உண்டாகும் மதிமயக்கம் நீங்கி விட்டபின், உடல் விழுந்தால் என்ன? அல்லது, பிராரப்த கர்மவசத்தால், தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருந்தால் தான் என்ன?

- 46,47. அக்ஞானத்தால் உண்டாகும் சுகதுக்கம், ஞானிகளுக்கு இல்லை. பிராரப்த கர்மா அனுபவிக்கப்பட்டு முற்றிலுமாகத் தீர்ந்து போகிறவரையில், பாம்புச்சட்டையைப் போல, உடலை வைத்துக்கொண்டு சுகமாக இரு. (ஆத்ம ஞானம் ஏற்பட்டபின், உடலால் செய்யப்படும் கர்மங்களால் உண்டாகும் பாப-புண்ணிய விளைவுகள், ஜீவாத்மாவை ஒட்டுவதில்லை. சரீரம், கர்மாதீனமானதால், பிராரப்த கர்மம் தீர்ந்தவுடன் பாம்பு தன் சட்டையை விட்டுக் கழன்று கொண்டு போய்விடுவதைப் போல, நீயும் தான் இந்த உடலை உதறிவிட்டு - உடலிலிருந்து கழன்று கொண்டு போகப் போகிறாய்)

அத்துடன், உனக்கு மிகவும் நன்மை தரக்கூடிய இன்னொரு விஷயத்தைக் கூறுகிறேன், கேள்.

- 48-51. அழிவற்றவரான நாராயணன், திரேதா யுகத்தில், தசரத குமாரனாக அவதாரம் செய்து, (மனைவி சீதை, தம்பி லட்சுமணனோடும்) ராவணனைக் கொல்வதற்காகத் தண்டகவனம் வரப்போகிறார். சகோதரர்கள் இல்லாத சமயம் பார்த்து, ஆசிரமத்திலிருக்கும் ஜனககுமாரியை, ஒரு திருடனைப் போல வந்து, ராவணன்

சென்றது சென்று இலங்கையில் வைக்கப் போகிறான். அவளைத் தேடிக் கண்டுபிடிப்பதற்காக, சுக்ரீவனின் ஆணைப்படி, (நானா பக்கங்களிலும் செல்லும் வானரர்களின் ஒரு குழுவினர்) கடற்கரைக்கு வரப் போகிறார்கள். ஏதோ ஒரு காரணமாக, உனக்கு, அவர்களோடு நிச்சயமாக சந்திப்பு ஏற்படும்.

52. அப்போது, சீதையைப் பற்றிய விவரங்களை அவர்களுக்குத் தெரிவித்த உடனேயே, உனக்கு, புதியனவாக இரண்டு இறக்கைகள் முளைக்கும்'

சம்பாதி சொல்லியது

53. (வானரர்களே!) சந்திரன் என்ற பெயருடைய முனிசிரேஷ்டரான அவர், இவ்வாறு எனக்குத் தெரிவித்தார். (அதனால் அமைதியடைந்து, நானும் இங்கேயே காத்துக் கிடந்தேன். அவர் சொல்லியபடி நீங்கள் வந்துவிட்டீர்கள்; சீதையைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த தகவலையும் தெரிவித்து விட்டேன்!) பாருங்கள்! அழகான இறக்கைகள் எனக்குத் தோன்றிவிட்டன!
54. உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். நான் செல்கிறேன். நீங்கள் கட்டாயம் சீதையைக் காண்பீர்கள். கடக்க முடியாத பெருங்கடலைத் தாண்டிச் செல்வதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்.
55. எந்த ஒரு நாமத்தை நினைத்த மாத்திரத்திலேயே, எல்லை காணமுடியாத சம்சாரக் கடலை, தீயமனிதன் கூடக் கடந்து, மிக உயர்ந்ததும் சாக்ஷதமானதுமான பரமபதத்தை அடைகிறானோ, அப்படிப்பட்ட பெயருக்கு உரியவரும் முவ்வுலகங்களையும் காப்பாற்றி வருகிறவருமான ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியின் அன்புக்குரிய பக்தர்கள், நீங்கள். (இயல்பாகவே தாண்டும் குணம் படைத்த வானரர்களான உங்களுக்கு) இந்த ஜலசமுத்திரத்தைத் தாண்டிச் செல்வது எம்மாத்திரம்? - என்று சொல்லிவிட்டுப் பறந்து சென்றது.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்
எட்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

=====

ஒன்பதாவது ஸர்கம்

சமுத்திரத்தைத் தாண்டுவது பற்றி ஆலோசனை

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1,2. (பார்வதி!) ஆகாயமார்க்கமாகக் கமுகரசன் (சம்பாதி) பறந்து சென்றதும், (சீதையின் இருப்பிடம் தெரிந்து விட்டதால்) மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களாய், சீதாதேவியைக் காணத் துடித்து, திமிங்கலங்கள் வாழ்கின்றதும் பயங்கரமான நீர்ச்சுழல்களோடு அலைமோதிக் கொண்டிருப்பதும் ஆகாயத்தைப் போல (யாராலும் வசப்படுத்த முடியாததுமான) பெருங்கடலைப் பார்த்து, வானரர்கள் தமக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள்.
3. 'இதனை நாம் எப்படிக் கடந்து செல்வோம்?' என்று கவலையோடு, பேசிக் கொண்டிருந்தவர்களைப் பார்த்து, அங்கதன் சொன்னான்.
4. 'வானரர்களே, கேளுங்கள். நீங்கள் எல்லோரும் மிகவும் பலசாலிகள்; சூரர்கள்; பேராற்றல் உடையவர்கள். உங்களில், கடலைக் கடந்து அரசனின் ஆணையை நிறைவேற்றப் போவது யார்?

செய்யுள் 178

5. (இப்படிப்பட்ட அற்புதச் சாகஸச் செயலைச் செய்கிற) அவர், நிச்சயமாக இந்த எல்லா வானரங்களுக்கும் உயிர்ப்பிச்சை அளித்தவராவார். மகா பலசாலியான அந்த வீரர் யாரோ, அவர், உடனே என் முன்னே வந்து நிற்பாராக.
6. எல்லா வானரங்களையும் மட்டுமல்லாமல் ராம சக்ரீவர்களையும் கூட அவரே காப்பாற்றியவர் ஆவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை!
7. அவ்வாறு இளவரசன் சொன்னதும், வானர்கள் எல்லோரும் ஒருவருக்கொருவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, வாய் திறக்காமல் மௌனமாக இருந்தார்கள்.

அங்கதன் சொன்னது

8. நீங்கள் எல்லோரும், இந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்றுவதில் தனித்தனியே, அவரவர் சாமர்த்தியத்தைச் சொல்லுங்கள். பின்னர், இந்தச் சீரிய செயலை யாரால் செய்ய முடியும் என்று தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம்.
9. அங்கதன் கூறியதைக் கேட்டதும், ஒவ்வொரு வீரனும், தத்தம் பலத்தைத் தனித்தனியே சொன்னார்கள். பத்து யோஜனையிலிருந்து தொடங்கி, மேன்மேலாகப் பத்துப் பத்தாகச் சொன்னார்கள்.
- 10,11. அந்தக் காட்டு விலங்குக் கூட்டத்திலிருந்த ஜாம்பவான், 'நூறு யோஜனைக்குக் குறைவாக என்னால் போகமுடியும். முன்பு, பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணன் திரிவிக்கிரமனாக அவதாரம் செய்தபோது, பூமண்டலம் அளவு இருந்த அவர் திருப்பாதத்தை நாற்றிசையிலுமாக இருபத்தியோரு தடவை நான் வலம் வந்திருக்கிறேன். ஆனால், இப்போது முதுமையை அடைந்து விட்டதால் (அநேக யோஜனை அகலமுள்ள சமுத்திரத்தை) என்னால் தாண்ட இயலாது' என்றார்.
12. 'கடலைக் கடந்து அக்கரைக்குப் போக முடியும், என்னால். ஆனால் திரும்பி வருகிற சாமர்த்தியம் எனக்கு இருக்கிறதா, இல்லையா? - என்பது, எனக்குத் தெரியாது!' என்று அங்கதன் சொன்னான்.
13. அதைக் கேட்டதும், 'அங்கதா! நீ எங்களுக்கெல்லாம் தலைவன்; கட்டளை இடுகிறவன்; அதனால் (கடலைத் தாண்டிச் சென்று திரும்பி வருவதற்கு) உன்னிடம் திறமை இருந்தாலும், உன்னை அனுப்பி வைப்பது சரி என்று எனக்குப் படவில்லை' என்று ஜாம்பவான் சொன்னார்.

அங்கதன் சொன்னது

14. (நம்மில் எவராலும் கடலைக் கடந்து சென்று, மீண்டும் திரும்பி வர இயலாது என்ற) இதுதான் கண்கூடான நிலைமை என்றால், முன்னைப் போல், தர்பையைப் பரப்பி (பிராயோபவேசம் செய்து உயிரைத் துறக்கும் சங்கல்பத்துடன்) அதன்மேல் உட்கார்ந்து விடுவோம். நம்மில் எவராலும் இந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியாதென்றால், அப்புறம், எதற்காக உயிரோடு இருக்க வேண்டும்?
15. அப்போது ஜாம்பவான், 'மகனே, கவலைப்படாதே. எவரால் இந்தக் காரியம் விரைவாக நிறைவேற்றி வைக்கப்படுமோ, அந்த வீரனை உனக்குக் காட்டுகிறேன்' என்று அங்கதனிடம் சொன்னார்.
- 16,17. பின்னர், அங்கிருந்த ஹனுமானைப் பார்த்து, 'ஹனுமானே! ஏன் பேசாமலிருக்கிறாய்? மகத்தான செயலை செய்து முடிக்க வேண்டிய இந்தத் தருணத்தில், ஏன் ஒதுங்கி

நிற்கிறாய்? நீ, சாட்சாத் வாயுகுமாரன் அல்லவா? அவருக்கு நிகரான ஆற்றல் படைத்தவன். இதையெல்லாம் அறியாதவன் போல நிற்கிறாய்! வீரனே! உன் மகா சாமர்த்தியத்தை இப்போது காட்டு.

- 18,19. 'ராமசேவைக்காகவே, வாயுதேவனிடம் நீ பிறந்திருக்கிறாய். நீ பிறந்தவுடனேயே, கீழ்த்திசையில் உதயமாகிக் கொண்டிருந்த செஞ்சூரியனைப் பார்த்து, 'இந்தப் பழுத்த கனியைப் பறித்து விட வேண்டும்' என்ற குழந்தைத்தனமான ஆசையால், ஐந்நூறு யோஜனை தூரம் எம்பிக் குதித்துப் பின் தரையில் விழுந்தாய்.
20. ஆகவே, உன் அளவற்ற ஆற்றலின் சிறப்புக்களை யாரால் தான் வர்ணிக்க முடியும்? எழுந்திராய், சான்றோனே! ராமகாரியத்தை நிறைவேற்று; எங்களைக் காப்பாற்று' என்றார்.
21. ஜாம்பவானுடைய சொற்களைக் கேட்ட ஹனுமான், மிகவும் மனம் நிறைந்தவராய், பிரும்மாண்டத்தையே பிளந்து விடுமாப்போல கர்ஜனை செய்தார்.
- 22-24. இன்னொரு திரிவிக்கிரமர் போல, மாபெரும் மலை போன்ற உருவம் எடுத்துக் கொண்டார். 'கடலைத் தாண்டுவேன்; இலங்கையைத் தூக்குவேன்! உற்றார்-உறவினரோடு ராவணனைக் கொண்டு சீதையைக் கொண்டு வருவேன்!... ராவணனின் கழுத்தில் கயிற்றைக் கட்டி இழுத்து வருவேன்!... மலையோடு கூட, இலங்கையை என் இடது கையால் பறித்து எடுத்துக் கொண்டு வந்து ஸ்ரீராம பிரபுவின் சன்னதியில் போடுவேன்!... அல்லது, மங்களம் பொருந்திய ஜானகியைக் கண்டுவிட்டுத் திரும்புவேன்!...
25. -ஹனுமானின் இத்தகைய வீரமொழிகளைக் கேட்ட ஜாம்பவான், 'பெண்ணரசியான சீதையை உயிரோடு பார்த்துவிட்டு வா, போதும்.
- 26-28. 'பின்னர், ராமனோடு கூடச் செல்லும்போது உன் பராக்கிரமத்தைக் காட்டலாம், சென்று வா, வீரனே! ஆகாயவீதியில் செல்கிற உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். ராமசேவையில் செல்லும் உன்னை வாயுதேவன் பின்தொடர்வாராக' என்று ஆசியருளினார். வானரத் தலைவர்களால் விடை கொடுக்கப்பட்ட பின், மகேந்திர பர்வதத்தை அடைந்து, அற்புதமான வடிவத்தை ஆஞ்ஜநேயர் எடுத்துக் கொண்டார்.
29. மாபெரும் மலைக்கு நிகரான வடிவம்; தங்க மயமான உடல்; செக்கச் சிவந்தழகிய வாய்; சர்ப்பராஜனைப் போல மினுமினுக்கும் நீண்ட புஜங்கள்; வாயுகுமாரனின் இந்த அதிசயத் தோற்றத்தை எல்லா ஜீவப்பிராணிகளும் கண்டு வியந்தன.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் கிஷ்கிந்தா காண்டத்தில்
ஒன்பதாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

கிஷ்கிந்தா காண்டம் முற்றிற்று.

~~~~~

ॐ

அத்யாத்ம ராமாயணம்

சுந்தர காண்டம்

முதலாவது ஸர்கம்

ஹனுமான் சமுத்திரத்தைத் தாண்டதலும் இலங்கையில் பிரவேசித்தலும்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1-3. (பார்வதி!) நீர்வாழ் பிராணிகளுக்கு இருப்பிடமானதும், நூறுயோஜனை அகலமுள்ளதுமான கடலைத் தாண்டும் விருப்பத்தோடு, ஆனந்தம் நிரம்பியவரான வாயுகுமாரன், பரமாத்மாவான ராமப்பிரபுவைச் சிந்தித்துத் தனக்குள் பேசிக் கொண்டார். 'ஸ்ரீராமனால் விடப்பட்ட, இலக்குத் தவறாத மகாபாணம் போல, ஆகாயவீதியில் சென்று கொண்டிருக்கும் என்னை எல்லா வானரர்களும் பார்க்கட்டும். விரைவிலேயே ஜனகன் குமாரத்தியும் ஸ்ரீராமனின் பத்தினியுமான சீதையைக் காண்பேன் (என்பதில் ஐயமில்லை).
- 4-7. 'நான் எவ்வளவு பாக்கியசாலி! சீதையைப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பிவந்து, மறுபடியும் ஸ்ரீராமனைக் காணப்போகிறேன்! தன் உயிரை விடும் போதாகிலும், எவருடைய திவ்விய நாமத்தை ஒரே ஒரு தடவை நினைக்கும் மனிதன் கூட, கடக்க முடியாத சம்சார சாகரத்தைக் கடந்து, பரமபதத்தை அடைகிறானோ, அவ்வளவு மகிமை பொருந்திய அதே அவருடைய நாமம் பொறிக்கப்பட்டதும், அவர் விரலில் அணிந்திருந்ததுமான கணையாழியை எடுத்துக் கொண்டுபோகும் அவருடைய தூதனாகிய எனக்கு இதெல்லாம் எம்மாத்திரம்! ஆகா, என்ன பேறு பெற்றேன்! அவரையே என் இதயத்தில் தியானித்துக் கொண்டு, சின்னஞ்சிறியதான இந்தக் கடலைத் தாண்டிவிடுவேன்!' என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டு, தோள்களை உயர்த்திவாலை நீட்டினார். கழுத்து நிமிர்ந்து, மேல்நோக்கிய பார்வையோடு, பின்னங்கால்களைச் சற்றே தூக்கி, வாயுதேவனுக்கு நிகரான பராக்கிரமம் கொண்ட அவர், தெற்குத் திசை நோக்கிப் பறக்கத் தொடங்கினார்.
- 8-11. ஆகாயத்திலிருந்து தேவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அவர் வேகமாகச் சென்றார். வாயுவேகத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கும் ஹனுமானைப் பார்த்து அவருடைய ஆற்றலைப் பரிசோதிக்க விரும்பிய தேவர்கள், 'வாயுதேவனுக்கு ஈடான பலம் பொருந்திய வானரன், இதோ போய்க் கொண்டிருக்கிறார்! இலங்கைக்குள் நுழைவதற்கு இவரால் முடியுமா, முடியாதா? - என்றறிய, இவருடைய பலத்தைச் சோதித்துப் பார்க்க வேண்டும்' என்றவாறு பேசிக்கொண்டு, மிக்க உற்சாகத்தோடு, நாகர்களின் அன்னையான சுரஸா என்பவளிடம் சென்று, 'நீ போய் வானர வீரனுக்குக் கொஞ்சம் இடையூறு செய்' என்று சொன்னார்கள்.
12. 'அவருடைய உடல்பலத்தையும் புத்திக் கூர்மையையும் அறிந்து கொண்டு விரைவில் திரும்பி வா'. இவ்வாறு வேண்டிக் கொள்ளப்பட்ட அவள், வாயுகுமாரனுக்கு இடையூறு விளைவிப்பதற்காக உடனே புறப்பட்டுச் சென்றாள்.

ஹனுமான் செல்லும் வழியில் எதிரே நின்று அடைத்துக்கொண்டு, அவரைப் பார்த்து, 'அதிபுத்திசாலியே! வா! சீக்கிரம் என் வாய்க்குள் புகுந்துவிடு!

14-18. 'பசியால் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் நான் சாப்பிடுவதற்காக உன்னைத் தேவர்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் போலும்!' என்றாள்.

ஹனுமான் அவளைப் பார்த்து, 'அம்மணி, ஸ்ரீராமனுடைய கட்டளையை மேற்கொண்டு, ஜானகியைப் பார்ப்பதற்காக நான் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன். விரைவில் திரும்பி வந்து, 'அவர் சௌக்கியமாக உள்ளார்' என்று, ஸ்ரீராமனிடம் தெரிவித்துவிட்டு உன் வாய்க்குள் புகுந்து விடுகிறேன். சுரஸே, உனக்கு நமஸ்காரம், எனக்கு வழியை விடு' என்றார். ஆனால், சுரஸை, மறுபடியும், 'நான் பசியோடிருக்கிறேன். (அதனால்) என் வாய்க்குள் புகுந்து செல்வாய். இல்லையென்றால், நான் உன்னைக் கடித்துத் தின்றுவிடுவேன்!' என்றாள். இதைக் கேட்டதும், 'உடனே உன் வாயைத் திற. உன் வாய்க்குள் புகுந்து விரைவில் வெளியேறுகிறேன்' என்றார், ஹனுமான்.

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு ஒரு யோஜனை நீள அகலத்துக்குத் தன் உடலைப் பெரிதாக்கிக் கொண்டு அவள் எதிரில் நின்றார்.

19. ஹனுமானின் மாபெரும் உருவத்தைப் பார்த்ததும், ஐந்து யோஜனை அகலத்துக்குத் தன் வாயைப் பெரிதாக்கிக் கொண்டாள், சுரஸை. ஹனுமான், தன் உடலை, அதற்கு இரு மடங்காகப் பெரிதாக்கிக் கொண்டார்.

20. உடனே, இருபது யோஜனை அளவுக்குத் தன் வாயை அகலப்படுத்திக் கொண்டாள், சுரஸா. முப்பது யோஜனை அளவுக்குத் தன் சரீரத்தைப் பெரிதாக்கிக் கொண்டார் ஹனுமான்.

21. சுரஸை, ஐம்பது யோஜனை அகலத்துக்குத் தன் வாயைச் செய்துகொண்டதும், ஒரு கட்டை விரல் அளவுக்குத் தன்னைச் சுருக்கிக் கொண்டார், ஹனுமான்.

22. அவளுடைய வாய்க்குள் நுழைந்து, வெளியே வந்து, அவள் எதிரில் நின்று, 'அம்மையே, நமஸ்காரம். உன் வாய்க்குள் புகுந்து வெளியே வந்துவிட்டேன்!' என்றார்.

23. இவ்வாறு சொல்லிய மாருதியைப் பார்த்து, 'அறிவிற்கிறந்தவர்களில் தலையாயவனே, சென்று வா. ஸ்ரீராமனுடைய பணியை நிறைவேற்று.

24. 'வானரமே, உன்னுடைய சக்தியை அறிந்து கொள்ள விரும்பிய தேவர்களால் நான் அனுப்பப்பட்டேன். ஐயனே, சீதையைச் சந்தித்து விட்டுத் திரும்பி வந்து, மறுபடியும் ஸ்ரீராமனைக் காணப் போகிறாய். இனிதே செல்வாயாக!'

25. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அவள் தேவலோகம் சென்றாள். வாயுவின் புதல்வனான ஹனுமான், பறவைகளுக்கு அரசனான கருடனைப் போல, மீண்டும் ஆகாயவீதியில் செல்லத் தொடங்கினார்.

26. நவமணிகளும் பொன்னும் அழகுசெய்யும் மைநாக பர்வதத்தைப் பார்த்து, சமுத்ரராஜன் சொன்னான்: 'மகாபலம் பொருந்திய வாயுகுமாரனான ஹனுமான் இதோ போய்க் கொண்டிருக்கிறார்.

27. 'ஸ்ரீராமனுடைய பணி நிறைவேறுவதற்காக, அவர், இடையில் ஓய்வெடுக்க இடம் கொடுத்து நீ உதவ வேண்டும்.

‘முன்னொரு காலத்தில், ஸுகரனுடைய மைந்தர்களால் தோண்டப்பட்டதால், நான், ஸாகரம் என்ற பெயரைப் பெற்றேன்.

28. 'அந்த ஸகரனுடைய குலத்தில், தசரத மன்னனின் மைந்தனாகத் தோன்றியிருக்கிறார், ராமப்பிரபு. அவருடைய லட்சியம் நிறைவேறவேண்டும் என்பதற்காக, இந்த வானரம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது.
- 29-32. 'கடல்நீருக்குள் மறைந்திருக்கும் நீ, உடனே மேலே எழும்பி வா. (வெகு தூரம் பறந்து செல்வதனால்) உன் சிகரத்தில் (சற்று) இளைப்பாறிவிட்டுச் செல்லட்டும்.'

மைநாகமும் சரியென்று இசைவு கூறி, பலவித மணிகள் பொலியும் சிகரங்களுக்கு மேலே, உன்னதமான மனித வடிவம்கொண்டு நின்று, பறந்துகொண்டிருக்கும் ஹனுமானைப் பார்த்து, 'வானர வீரரே, அடியேன் மைநாகம். நீங்கள் (என் மேல் தங்கி) இளைப்பாறிச் செல்ல வேண்டுமென்பதற்காக, (கடலுக்குள் மறைந்திருந்த என்னை) மேலே தோன்றும்படி சமுத்திரராஜன் எனக்கு ஆணையிட்டுள்ளார். மாருதியே, வாருங்கள். அமுதச் சுவையுள்ள பழுத்த பழங்களைப் புசித்துவிட்டு, சிறிது நேரம் களைப்பாறிய பின் செளக்கியமாகச் செல்லலாம்' என்றது.

இதைக் கேட்டு ஹனுமான் சொன்னார் :

33. 'ஸ்ரீராமனுடைய பணியில் ஈடுபட்டுச் செல்லும் எனக்குச் சாப்பாடு வேண்டியிருக்குமா? ஓய்வு என்பது இருக்கலாமா? விரைவாக நான் செல்லவேண்டாமா?'
34. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, (மரியாதை நிமித்தம்) கைவிரல்களால், மலைச் சிகரத்தைத் தொட்டுவிட்டுச் சென்றார், ஹனுமான்.
- சிறிது தூரம் சென்றதும், அவருடைய நிழலைப் பிடித்து இழுக்கும் யாரோ ஒருவரின் வசத்துக்கு உள்ளானார்.
35. பயங்கரமான தோற்றமுடைய ஸிம்ஹிகா என்ற அரக்கி, எப்போதும் கடலிலேயே இருந்துகொண்டு, ஆகாயத்தில் செல்லும் உயிர்களின் நிழலைப் பற்றி இழுத்துப் பிடித்து வந்தாள்.
36. அவளால் கைப்பற்றப்பட்ட வீர ஹனுமான், 'யார், இது? என்னுடைய வேகத்தைக் குறைத்துத் தடை செய்வது, யார்?'
37. அருகில் யாருமே கண்ணில் படவில்லை! ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே!' என்று எண்ணியபடியே, ஹனுமான் தன் பார்வையைக் கீழே செலுத்தினார்.
38. அங்கே, பெரிய, கோரமான உருவத்தையுடைய ஸிம்ஹிகையைக் கண்டு, மிக்க கோபத்தோடு, உடனே அவள்மேல் பாய்ந்து, தன் கால்களால் அடித்தே கொன்றார்.
- 39.40. பின்னர், தெற்குத் திசையை நோக்கி மீண்டும் பறக்கத் தொடங்கினார்.

விரைவில், சமுத்திரத்தின் தென்கரையை ஹனுமான் அடைந்தார்.

திரிசூடமலையின் சிகரத்தில், பல விதமான பழமரங்கள், பல்வகைப் பறவை-
விலங்குகள், பல்வகை மலர்க்கொடிகள் நிறைந்த பட்டணத்தைக் கண்டார்.

41. 'எல்லாப் புறங்களிலும் அநேக கோட்டை வாயில்களாலும் அகழிகளாலும் சூழப்பட்டிருக்கும் இலங்கைக்குள் நான் எவ்வாறு செல்வேன்?' என்று கவலையில் ஆழ்ந்தார்.

ஹனுமானன் பரிபாலிக்கப்பட்டு வரும் இலங்கைக்குள், மிகச் சிறிய வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு, இரவு நேரத்தில் நான் நுழைந்து விடுகிறேன்' என்று முடிவு செய்து, அங்கிருந்தபடியே, (அப்போதே, மனத்தால்) இலங்கைக்குள் சென்றார்.

42. 'ராவணனால் பரிபாலிக்கப்பட்டு வரும் இலங்கைக்குள், மிகச் சிறிய வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு, இரவு நேரத்தில் நான் நுழைந்து விடுகிறேன்' என்று முடிவு செய்து, அங்கிருந்தபடியே, (அப்போதே, மனத்தால்) இலங்கைக்குள் சென்றார்.
- 43-45. (இரவு வந்ததும்) சிறிய வடிவத்தை எடுத்துக்கொண்டு, வீரரான ஹனுமான் (நகரத்தின்) உள்ளே நுழையத் தொடங்கினார். இலங்கை நகரமே, ஓர் ராட்சஸியின் வேஷம் பூண்டு, உள்ளே நுழைந்து கொண்டிருக்கும் ஹனுமானைப் பார்த்து அதட்டியது. 'குரங்கு உருவத்தில் வந்திருக்கும் நீ, யார்? லங்கிணியான என்னை மதிக்காமல், ராத்திரி வேளையில், திருட்டுத்தனமாக உள்ளே நுழைந்து என்ன செய்யப் போகிறாய்?' என்று சொல்லியபடியே, கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, ஹனுமானைக் காலால் தாக்கினாள்.
46. அவளுடைய தாக்குதலைப் பொருட்படுத்தாமல், ('பெண் தானே?' என்ற அலட்சியத்தோடு) அவள்மேல், இடது முஷ்டியால் ஒரு குத்து விட்டார், ஹனுமான். ஏராளமாக ரத்தம் கக்கிக்கொண்டு அப்போதே அவள் தரையில் விழுந்தாள்.
47. பின், ஒரு வழியாக எழுந்து, பலசாலியான ஹனுமானைப் பார்த்து, 'ஹனுமானே, செல்வாயாக. உனக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும். குற்றமற்றவனே, நீ இலங்கையை (என்னைத் தாக்கி வீழ்த்தியதன் மூலம்) வென்றுவிட்டாய்!
(முன்னொரு காலத்தில், பிறும்மா என்னிடம் சொல்லியதைக் கூறுகிறேன், கேள் :)
- 48,49. "பூமியின் சுமை குறைவதற்காகப் பகவான் அவதாரம் செய்யவேண்டும் என்று, ஒரு முறை, நான் அவரைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன். அதன்படி, இருபத்தெட்டாவது சதுர்யுகத்தில், திரேதாயுகத்தில், அழிவற்றவரான ஸ்ரீமந் நாராயணன், தசரத ராமனாகப் பிறக்கப் போகிறார்; ஜனகனின் மாளிகையில், யோகமாயை, சீதையாகத் தோன்றப் போகிறார்.
50. 'மனைவியோடும் தம்பியோடும் கூட, ஸ்ரீராகவன் காட்டுக்குப் போகப் போகிறார். அங்கே, மகாமாயையான சீதையை, ராவணன் கவர்ந்து செல்லப்போகிறான்.
51. 'பின்னர், சுகீர்வனோடு ராமனுக்கு நட்பு ஏற்படப் போகிறது. ஜானகியைக் கண்டு பிடிப்பதற்காக, சுகீர்வன் வானரங்களை அனுப்பப் போகிறான்.
52. 'அவர்களில் ஒருவன் மட்டும், இரவு நேரத்தில், உன்னிடம் வருவான். உன்னால் பயமுறுத்தப்பட்ட அவன், முட்டியினால் உன்னைத் தாக்குவான்.
53. 'மாசற்றவனே, அந்தத் தாக்குதலைத் தாங்க முடியாமல் நீ வருந்தும் அதே நொடியில், ராவணனுடைய கடைசிக் காலம் தொடங்கப் போகிறது. இது நிச்சயம்."
54. ஆகவே, லங்கிணியான நான் உன்னால் வெல்லப்பட்டதால் ராவணன், இலங்கா ராஜ்யம் ஆகிய எல்லாமே வெல்லப்பட்டதாகி விட்டது! தூயவனே, கேள் ராவணனுடைய அந்தப்புரத்தில் ஒரு நந்தவனம் இருக்கிறது.
55. அதன் நடுவில், தெய்விக மரங்கள் நிறைந்த அசோகவனத்தில், சிம்சபா என்னும் மாபெரும் மரம் இருக்கிறது.
56. அந்த மரத்தின் அடியில், கோரமான தோற்றமுடைய அரக்கிகளால் ஜாக்கிரதையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டவளாக சீதாதேவி இருந்து வருகிறார். அவரைப் பார்த்து விட்டு, விரைவில் திரும்பிச் சென்று ஸ்ரீராமனிடம் தெரிவிப்பாய்.

ஹனுமான் அசோகவனம் செல்லுதல்; இராவணன் சீதையைப் பயமுறுத்தல்.

57. நான் பாக்கியசாலி. சம்சாரத் தளையிலிருந்து விடுவிக்கும் ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியின் ஸ்மரணம், வெகுகாலத்துக்குப் பிறகு இப்போது எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய பக்தனான உன்னை இப்போது பார்த்ததில், கிடைத்தற்கரிய சத்ஸங்கமும் எனக்குக் கிடைத்துவிட்டது. தசரதகுமாரர் எப்போதும் என் நெஞ்சத்தில் இடம் கொள்ள பெரியமனது வைக்க வேணும்.' (என்று, மனமுருகிச் சொன்னாள், லங்கிணி.)
58. வாயுகுமாரன் கடலைத் தாண்டி (இலங்கையில் அடிவைத்த போது) பூமிதேவியின் புதல்வியான சீதையின் இடதுகண்ணும் புஜமும், பத்துத் தலை ராவணனின் இடது கண்ணும் புஜமும் துடித்தன; புலன்களுக்குப் புலனாகாத (பரம்பொருளான) ஸ்ரீராமபிரானின் வலது பாகமும் வேகமாகத் துடித்தது.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் சுந்தர காண்டத்தில்
முதலாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

ஹனுமான் அசோகவனம் செல்லுதல்; இராவணன் சீதையைப் பயமுறுத்தல்.

இரண்டாவது ஸர்கம்

ஹனுமான் அசோகவனம் செல்லுதல்; இராவணன் சீதையைப் பயமுறுத்தல்.

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி), மிகவும் அழகு பொருந்திய லங்காபுரிக்குள், மிகச் சிறிய உருவத்துடன் இரவு நேரத்தில் புகுந்து எல்லா இடங்களிலும் சுற்றி அலைந்தார், ஆஞ்ஜநேயர்.
- 2,3. சீதையைத் தேடும் வேலையாக வந்தவராதலால், அரசனின் மாளிகைக்குள் புகுந்து, அங்கே எல்லா இடங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்தும் ஜானகியைக் காணவில்லை. உடனே, லங்கிணியின் சொற்கள் நினைவுக்கு வரவே, (சீதை தங்கியிருப்பதால்) மங்களமான அசோகவனத்துக்கு விரைந்து சென்றார்.
- 4-6. (கற்பகம் முதலிய) ஏராளமான தேவலோக மரங்கள்; ரத்தினமயமான படிகளைக் கொண்ட தடாகங்கள்; பல்வகை பறவை-விலங்குகள்; பொன்மயமான மாளிகைகள்; குலை குலையாகப் பழுத்த பழங்களின் கனத்தைத் தாங்க முடியாமல் சற்றே வளைந்த கிளைகளைக் கொண்ட மரங்கள் குழப்பெற்ற அந்த இடத்தில் ஜானகியைத் தேடிக் கொண்டு ஒவ்வொரு மரமாகப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தார், வாயுகுமாரன். அவற்றினிடையே, மேகத்தைத் தொடும் அளவுக்கு நெடிதுயர்ந்தும் நூற்றுக்கணக்கான தூண்களையுடையதுமான ஒரு தேவாலயத்தைக் கண்டு ஹனுமான் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்.
7. தொடர்ந்து மேலே சென்று, இலைச் செறிவினால் நன்கு மூடப்பட்டிருந்த சிம்சபா மரத்தைக் கண்டார்.
- 8-12. அந்த மரத்தினுடே சூரியகிரணம் சென்றதில்லை! பொன்னிறப் பறவைகள் நிறைந்திருந்தன.

ஒற்றைப் பின்னலும் தளர்ந்த உடலும் அழுக்கடைந்த ஆடையும் அணிந்து, தரையில் படுத்துக்கொண்டு, சோகத்தோடு கூட ராமா, ராமா என்று உச்சரித்துக்கொண்டு, தன்னைக் காப்பாற்றுகிறவரைக் காணாதவளாய், உபவாசத்தால் உடல் மெலிந்தவளாய், (இவ்வளவையும் மீறி) சோபிக்கின்றவளாய், அரக்கிகளுக்கிடையில்,

பூலோகத்தில் ஒரு தேவமங்கையைப் போல வீற்றிருக்கும் ஜானகியை, (சிம்சபா மரத்தின், ஒரு) கிளையின் மறைவில் இருந்தபடி வானரவீரர் பார்த்தார்.

‘ஜானகியைப் பார்த்துவிட்ட நான் பாக்கியசாலி; மகா பாக்கியசாலி! பரமாத்மா இராமபிரானுடைய மகத்தான லட்சியம் என்னாலேயே நிறைவேற்றப்பட்டது!’ (என்று தனக்குள் மகிழ்ந்து கூறிக்கொண்டார்). அந்தச் சமயத்தில், (அரசமாளிகையின்) அந்தப்புரத்தின் பக்கத்திலிருந்து கலகலவென பேரொலி எழும்பியது.

13. மரத்தின் அடர்த்தியான இலைக் கொத்துக்களில் மறைந்தவாறு, ‘இது என்ன சப்தம்?’ என்று சிந்தித்த மாருதி, பல மாதர்கள் புடைசூழ இராவணன் வருவதைக் கண்டார்.
14. பத்துத் தலைகள்; இருபது தோள்கள்; அஞ்சன வண்ண மேனி - இதைக் கண்ட ஹனுமான் வியப்படைந்து, அடர்ந்த இலைக் கூட்டத்தில் தன்னை மறைத்துக் கொண்டார்.
15. ‘விரைவில், ராகவனால் எனக்கு எப்படி மரணம் உண்டாகும்? சீதைக்காகக் கூட ஸ்ரீராமன் வரவில்லையே? என்ன காரணம்?’
- 16-19. இவ்வாறாக எப்போதும் ராமனையே தன் நெஞ்சத்தில் நினைத்துக்கொண்டிருந்த ராவணன், அன்று பின்னிரவில் ஒரு கனவு கண்டான். விருப்பம் போல் உருவம் எடுக்கக் கூடிய ஒரு வானரம், இராமனால் ஏவப்பட்டு, சிறிய வடிவம் ஏற்று, மரக்கிளையில் மறைந்திருந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போல் ஓர் அதிசயக் கனவு கண்டு, தனக்குள்ளேயே, ‘ஒருக்கால் இந்தக் கனவு உண்மையாக இருக்குமோ?... அப்படியானால், நான் (உடனே அசோகவனம் சென்று) கடுமையான சொற்சரங்களால் ஜானகியைத் துளைத்து, அவளை மிகவும் வேதனைக்கு உள்ளாக்குவேன். அதைப் பார்த்துவிட்டு அந்த வானரம் அப்படியே ராமனிடம் போய்ச் சொல்லட்டும்?’
- 20,21. இவ்வாறு ஆலோசித்துவிட்டு, சீதை இருக்குமிடத்துக்கு உடனே விரைந்து வந்தான். அவனுடன் வரும் பெண்களின் காற்சிலம்புகள், இடுப்பு மேகலைகள் ஆகியவற்றின் சலங்கை ஓசையைக் கேட்டு, (ராவணன் வந்துகொண்டிருப்பதை அறிந்து) அழகிய இடையினளான மைதிலி, தன் உடலை குறுக்கிக் கொண்டாள்; கண்களில் நீர் தளும்பியது; இதயத்தில் இராமபிரான் நிரம்பியிருந்தார்.
22. ராவணன், சீதையைப் பார்த்து, ‘அழகிய இடையும் புருவமும் கொண்டவளே! என்னைப் பார்த்தவுடன், வீணாக, ஏன் உடலை குறுக்கிக் கொள்கிறாய்?’
23. தம்பியோடு கூட, காட்டு விலங்குகளுக்கிடையே தான் ராமன் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். சில நேரங்களில் சிலருடைய கண்களில் படுகிறான்; சில சமயங்களில் காணப்படுவதில்லை.
24. ‘நான் அவனைப் பார்த்தறிவதற்காகப் பலரையும் அனுப்பி வைத்தேன். ஆனால், அவர்கள் எவ்வளவோ முயன்றும், எல்லா இடங்களிலும் சுற்றிப் பார்த்தும் அவனைக் காணவில்லை.
25. ‘உன்னிடம் ஆசையே இல்லாத ராமனையே நீ நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் என்ன பயன்? உன் அருகில் எப்போதும் இருந்துகொண்டு, உன்னைத் தழுவி அணைத்துக் கொண்டு (சுகத்தை அனுபவித்து) இருந்தும் கூட ராமனுடைய இதயத்தில் உன்னிடம் அன்பு தோன்றவில்லை. உன்னிடமிருந்து அடையக்கூடிய எல்லா போகங்களையும்

செவ்வெழுத்துக்களும் அறிந்துள்ள போதிலும், அவைகளை

அனுபவித்து, உன் நல்ல குணங்களையும் அறிந்துள்ள போதிலும், அவைகளை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவில்லையே!... அவன் செயலற்றவன், (அதாவது, ஜீவர்களின் கர்மாக்களை ஒழிப்பவன்), நற்குணன் (= குணங்களற்றவன்); மட்டமானவன் (= அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக இருப்பவன்) - (ஆகவே, அவன் பரம்பொருள் என்பது, இதனாலேயே விளங்குகிறது அல்லவா?)

மெல்லியல்பு கொண்ட நீ, என்னால் கவர்ந்து வரப்பட்டாய். இங்கே, துயரமும் துன்பமும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறாய். (அங்கே, அவன் கவலைப்பட்டதாகவே தெரியவில்லையே! உன்னைத் தேடி வந்து, என்னைக் கொண்டு பரமபதத்துக்கு அனுப்பிவிட்டு, உன்னை அழைத்துச் செல்ல ஒடோடி வந்திருக்க வேண்டாமா? அவன் கையால் சாவு ஏற்பட வேண்டுமென்பதற்காக நான் எவ்வளவு நாட்கள் தான் காத்துக்கொண்டிருப்பது?)

28,29. இந்த நிலையிலும் கூட, அவன் வரவில்லையே? உன்னிடம் அன்பே இல்லாத அவன் ஏன் வரப்போகிறான்!

ஆற்றலில்லாதவன்; தனக்கு என ஏதுவும் இல்லாதவன், கர்வி; அறிவாளி என்று நினைத்துக் கொண்டிருப்பவன்; மனிதருள் கடையவன் - (ராமன்!). ஒளி பொருந்தியவனே, உன்னை பொருட்படுத்தாத அவனை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்யப் போகிறாய்?... (இதோ, என்னைப் பார்!) நான், அசுரத் தலைவன்; உன்னிடம் மிகவும் நேசம் கொண்டுள்ளவன். என்னை ஏற்றுக்கொள்.

30. 'என்னை அடைந்தால், என் அந்தப்புரத்திலுள்ள தேவ, கந்தர்வ, நாக, யட்ச, கின்னரப் பெண்களின் யஜ்மானியாக விளங்குவாய்!'

31. ராவணனுடைய சொற்களைக் கேட்ட சீதை, மிகவும் கோபம் கொண்டு, தலையைக் குனிந்தபடியே, இடையில் ஒரு புல்லை போட்டு விட்டுச் சொன்னாள்:

32,33. 'உனக்கு, ஸ்ரீராகவனிடம் மிகவும் அச்சம். அதனால் தான், பஞ்சவடியில் நாங்கள் இருந்தபோது, ராம-லட்சுமணர்கள் இல்லாத நேரத்தில் பிட்சு வடிவத்தில் வந்து, வேள்விச்சாலையில் (தேவர்களுக்கு அர்ப்பணிப்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும்) ஹவிஸை, (திருட்டுத்தனமாக வந்து ஒரு) நாய், பற்றிச் செல்வதைப் போல, நீ என்னைத் தூக்கி வந்தாய். கயவனே! அந்தக் குற்றத்துக்கான பலனை நீ விரைவில் அடையத்தான் போகிறாய். ராமபாணங்கள் உன் உடலைத் துளைத்தெடுக்கப் போகின்றன.

34,35. 'ராட்சஸப் பதரே! ஸ்ரீராமன் சாதாரண மானுடர் அல்லர். (சாட்சாத் பரம்பொருள்). - என்பதை உணர்ந்துகொள். நீ, யமலோகத்துக்குச் செல்லப் போகிறாய். (யம, நியமங்களாகிற அஷ்டாங்கயோகம் கடைப்பிடித்த ஞானிகள் அடையும் உலகத்தை அடையப் போகிறாய்.) சமுத்திரத்தை வற்றச் செய்து, அல்லது, பாணங்களால் பாலம் அமைத்து, உன்னைக் கால்வதற்காக, லட்சுமணரோடு கூட, ஸ்ரீராமன் வருவார் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. நீ, பார்க்கத் தான் போகிறாய்.

36,37. உன்னை, மக்களோடும் படைகளுடனும் கொண்டு என்னை அயோத்திக்கு அழைத்துச் செல்லப் போகிறார்.'

ஜானகியின் இத்தகைய கோபச் சொற்களைக் கேட்டு, மிகவும் சினம் கொண்ட அசுரத் தலைவன், கண்கள் சிவக்க, வாளை உருவிக் கொண்டு சீதையைக் கொல்ல முயன்றான்.

சுந்தர காண்டம்

- 38,39. கணவனின் நலனில் அக்கறையுள்ள மண்டோதரி, அவனைத் தடுத்து நிறுத்தி, 'ஆதரவற்ற அபலை, இவள். மானுடப் பெண்.' மெலிந்தவள். துயரத்தில் மூழ்கியிருப்பவள். விட்டுவிடுங்கள், இவளை. தேவ, கந்தர்வ, நாக இனத்தைச் சேர்ந்த உத்தமமான நாரீமணிகள் பலர், தங்களையே மிகவும் விரும்பி, காம மயக்கத்தால் சுழலும் கண்களோடு அந்தப்புரத்தில் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்' என்றாள்.
40. (இதைக் கேட்டதும், ராவணன், காவலுக்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்த) விகாரமான உருவம் கொண்ட அரக்கிகளைப் பார்த்து, 'சீதை மனம் விரும்பி என் வசப்பட வேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி, நீங்கள் அவளைப் பயமுறுத்தியோ, பணிவுடன் நயந்து பேசியோ - எந்த வழியிலோ - விரைவாக முயற்சி செய்யுங்கள்.
41. 'இரண்டு மாதங்களுக்குள் சீதை என் வசப்பட்டு விட்டால், என்னோடு கூட, எல்லா செல்வச் சிறப்புக்களும் நிரம்பிய அரசபோகத்தை அனுபவிப்பாள்.
42. இரண்டு மாதத்துக்குள் இவள் என் படுக்கையை விரும்பி வராவிட்டால், இந்த மானுட மங்கையைக் கொண்டு என் காலை உணவாகச் சமைத்து விடுங்கள்.'
43. - என்று சொல்லிவிட்டு, மாதர்கள் புடைசூழ, அந்தப்புரம் நோக்கிச் சென்றான். (அவன் சென்றதும்) இங்கே, ராட்சஸிகள் சீதையை நெருங்கி தத்தமக்குத் தோன்றிய முறைகளால் அதட்டிப் பயமுறுத்தத் தொடங்கினார்கள்.
44. 'ஜானகி, உன் யௌவனப் பருவத்தை ஏன் வீணடித்துக் கொள்கிறாய்? ராவணனோடு கூடி இன்புற்று யௌவனத்தின் பலனை அனுபவி' என்று ஒரு ராட்சஸி சொன்னாள்.
45. இன்னொரு ராட்சஸி, கோபத்தோடு, 'இன்னும் என்ன தாமதம், ஜானகி?' (என்று கூறிவிட்டு, மற்ற ராட்சஸிகளைப் பார்த்து) 'இப்பவே இவள் அங்கங்களைத் தனித்தனியா வெட்டித் தள்ளுங்கடி' என்றாள்.
46. மற்றொருத்தி கத்தியைத் தூக்கி ஜானகியை வெட்ட முயன்றாள். கோரமான முகத்தைக் கொண்ட மற்றொருத்தி தன் வாயை அகலமாகத் திறந்து சீதையைப் பயமுறுத்தினாள்.
47. இவ்விதமாக அவளைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்த அவலட்சணமான முகம் படைத்த ராட்சஸிகளைத் தடுத்து நிறுத்தி, திரிஜடை என்ற முதிய ராட்சஸி பின்வருமாறு சொன்னாள் :
48. 'துஷ்ட ராட்சஸிகளே, நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்: அதனால் உங்களுக்கு நன்மை தான் உண்டாகும்.
- 49-54. 'அழுது கொண்டிருக்கும் சீதையைப் பயமுறுத்தாதீர்கள். ஜானகிக்கு நமஸ்காரம் செய்யுங்கள். சற்றுமுன் என் கனவில், தாமரைக் கண்ணிரான ஸ்ரீராமன், வெண்மையான ஐராவதத்தில் அமர்ந்து, லட்சுமணனோடு கூட வந்து, இலங்கையை முற்றிலுமாக எரித்து, யுத்தத்தில் ராவணனைக் கொன்று, தன் மடியில் சீதையை வைத்துக் கொண்டு, (திரிசூட) மலைச் சிகரத்தில் காட்சி தருவதைக் கண்டேன். (இதற்கு நேர் மாறாக) சாணிக் குழியில் எண்ணெய் பூசிய உடலுடன், ஆடையில்லாதவனாக, முண்டமாலை அணிந்து, தன் மகன்கள் பேரன்களோடு ராவணன் விழுந்து கிடக்கக் கண்டேன். விபீஷணனோ, பூரித்த மனத்தோடு ஸ்ரீராமனுடைய திரு முன்னிலையில், அவருடைய திருவடிகளில் பக்திபூண்டு பணிந்து நிற்கிறான்.

சுருத்திராமன், நாடு-நகரம்-மக்கள்-சுற்றத்தோடு, வெகு எளிதாக ராவணனை முற்றிலும்

அழித்து, அரசாட்சியை விபீஷணனிடம் ஒப்படைத்து, திவ்விய முகத்தாளாகிய சீதையை அருகில் வைத்துக் கொண்டு, தன் நாட்டுக்கு போகப் போகிறார். இதில் சந்தேகமேயில்லை!

55. திரிஜடையின் சொற்களைக் கேட்டு நடுங்கிய அந்த அரக்கிகள், பேச்சை நிறுத்திவிட்டு ஆங்காங்கே உறங்கிப் போனார்கள்.
56. ராட்சஸிகளால் பயமுறுத்தப்பட்ட சீதை மிகவும் கவலையும் அச்சமும் அடைந்தாள். தன்னைக் காப்பாற்றுவார் எவரையும் காணாமல், துக்கத்தால் நிலை குலைந்தாள்.
57. 'பொழுது விடிந்ததும், நிச்சயமாக, இந்த ராட்சஸிகள் தின்று விடுவார்கள். (இவர்களுக்கு உணவாகாமல்) இப்போதே எனக்கு மரணம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாதா? (ஹும்) அது எப்படி ஏற்படும்?' என்று, நீர் நிறைந்த கண்களுடன் தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொண்டாள்.
58. இவ்விதம் மிகவும் துயரத்தால் அலைக்கழிக்கப்பட்ட அவள் வெகு நேரம் வாய்விட்டுப் புலம்பி, உயிரைப் போக்கிக் கொள்ளும் தீர்மானத்துக்கு வந்து எந்த வழியும் காணாதவளாய் மரத்தின் ஒரு கிளையில் சாய்ந்தபடி நொந்து போய் நின்றாள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் சுந்தரகாண்டத்தில்

இரண்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

மூன்றாவது ஸர்கம்

ஜானகியுடன் சந்திப்பு, அசோவனத்தை அழித்தல்;

பிரும்ம பாசத்துக்குக் கட்டுப்படுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி) 'இந்த ராட்சஸிகளுக்கு நடுவில், ஸ்ரீராமபிரபுவும் இல்லாமல், (அவரைக் காண்பதற்கான வழியும் புலப்படாத நிலையில்) நான் இன்னும் உயிர்வாழ்வதால் என்ன பயன்? கயிற்றில் தொங்கி உடலைத் துறந்து விடுகிறேன்.
- 2,3. 'என்னுடைய நீண்ட கூந்தலே, எனக்குச் சுருக்குக் கயிறாகப் பயன்படப் போகிறது!' என்ற முடிவுக்கு ஜானகி வந்துவிட்டதைப் புரிந்துகொண்ட, மிகச் சிறிய வடிவிலிருந்த ஆஞ்ஜநேயன், சிறிது யோசனை செய்துவிட்டு, இவ்வாறு பேசத் தொடங்கினார். அவருடைய சொற்கள், மெல்ல மெல்ல சீதையின் செவிகளில் விழுந்தன.
- 4,5. 'இஷுவாகு குலத் தோன்றல்; மாமன்னர்; அயோத்தியின் அரசரான தசரதருக்கு. உலகப் புகழ் பெற்ற நான்கு புதல்வர்கள். எல்லோரும் தேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்கள்; உத்தம லட்சணம் பொருந்தியவர்கள். ராமன், லட்சுமணன், பரதன், சத்ருக்னன் என்று பெயர் கொண்டவர்கள்.
6. மூத்தவரான ஸ்ரீராமன், தந்தையின் கட்டளைக்கிணங்க, தம்பி லட்சுமணனோடும், மனைவி சீதையோடும் தண்டகாரணயத்துக்கு வந்தார்.
- 7-12. 'உயர்ந்த உள்ளம் உடைய ஸ்ரீராமன், கோதாவரியின் கரையை ஒட்டினாற்போல், பஞ்சவடியில் (ஆசிரமம் அமைத்துக் கொண்டு) வசித்து வந்தார். ஸ்ரீராமசந்திரன்

குடிலில் இல்லாத நேரத்தில், ஜனக குமாரியும், செந்திருவுடையாளுமான சீதை, போக்கிரியான ராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டாள். மிகவும் துக்கமடைந்த ஸ்ரீராமன், ஜானகியைத் தேடிக்கொண்டு போகும் வழியில், தரையில் விழுந்து கிடந்த பறவை மன்னன் ஜடாயுவைக் கண்டார். (உயிர்போகும் தறுவாயிலிருந்த அவருக்கு) சுவர்கலோகம் அருளியபின், ரிஷ்யமுக பர்வதத்தை வந்தடைந்தார். ஆத்மஞானியான ஸ்ரீராமனுடன், (வானர மன்னன்) சுகீவன் நட்பு செய்து கொண்டான். சுகீவனுடைய மனைவியைக் கவர்ந்த வாலியைக் கொன்று, சுகீவனை ஆட்சியில் அமர்த்தி, ஒரு நண்பனுடைய கடமையை நிறைவேற்றிக் காட்டினார். வானரத் தலைவனான சுகீவன் (தன் நட்பைக் காட்டும் விதமாக, கோடிக்கணக்கில்) வானரர்களைத் திரட்டி, சீதையைத் தேடிக் கண்டு பிடிப்பதற்காக நாற்புறமும் அனுப்பிவைத்தார். அப்படி அனுப்பி வைக்கப்பட்டவர்களுள், சுகீவனுடைய மந்திரியும், வானரமுமான நானும் ஒருவன்.

- 13-15. 'சம்பாதி கூறியபடி, நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள கடலை வேகமாகக் கடந்து, சுந்தரியான ஜானகியை இலங்கை நகரில் தேடிவிட்டு (அங்கே காணாததால்) தொடர்ந்து, அசோகவனத்தில் தேடும்போது சிம்சபா மரத்தினடியில் துயரம் சூழ்ந்து, கவலையில் மூழ்கியிருந்த, ஸ்ரீராமனுடைய (இதய)ராணியான சீதையைக் கண்டேன்! அந்தப் பெரும் பேறு, எனக்கே கிடைத்தது!' என்று பேசிவிட்டுப் பேரறிவாளரான ஹனுமான் மௌனமானார்.
16. பொருத்தமாகச் சொல்லப்பட்ட இவை அனைத்தையும் கேட்டு சீதை வியப்படைந்தாள். 'என்ன, இது!... ஆகாயத்தில், வாயு பேசிக்கொண்டிருந்ததையா கேட்டேன்?
17. 'கனவா? அல்லது, என் மனமயக்கமா? ஒருக்கால், உண்மையானதாகக் கூட இருக்கலாம். நான்தான் தூங்கவேயில்லையே? (கனவு எப்படி வரும்?) அத்துடன், என் செவிகளாலேயே கேட்டேனே! (எனவே, மனமயக்கமும் இல்லை).
18. 'என் செவிகளில் அமுதத்தைப் பொழிந்த மகானுபாவர், இனிய மொழிகளைக் கூறிய அவர், என் கண்முன்னே தோன்றட்டும்.'
19. ஜானகியின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட ஹனுமான், இலைமறைவிலிருந்து மெல்ல இறங்கி வந்து சீதையின் எதிரில் நின்றார்.
20. பொன்னிற மேனியும் சிவந்த வாயும் குருவியின் அளவுமே இருந்த அவர், சீதையின் எதிரில் நின்று அஞ்ஜலி செய்து பணிவுடன் நமஸ்கரித்தார்.
21. அவரைப் பார்த்ததும், 'அட! என்னை மயக்குவதற்காக ராவணன் அல்லவா, வானர உருவம் எடுத்து வந்திருக்கிறான்?' என்று சீதை அச்சமடைந்தாள்.
- 22,23. தலையைக் குனிந்து கொண்டு பேசாமல் நின்றாள். உடனே, ஹனுமான், 'அன்னையே, நீங்கள் சந்தேகிக்கிற மாதிரி இல்லை. தாயே, என்பாலுள்ள ஐயத்தை விட்டுவிடுங்கள். பரமாத்மாவான கோசல மன்னர் ஸ்ரீராமப்பிரபுவினுடைய சேவகன், நான்.
24. 'மங்களம் அருள்பவளே, வானரமன்னன் சுகீவனுடைய அமைச்சன், நான். நல்லாய், அனைத்துப் பிராணிகளிலும் உயிராய் விளங்கும் வாயுதேவனின் புதல்வன், நான்' என்றார்.

செவ்வாய்க்கிழமை 19/05/2018 10:00:00

- 25,26. இதைக் கேட்டதும், கைகளைக் கூப்பியவண்ணம் நின்று கொண்டிருக்கும் அவரைப் பார்த்து, 'ஸ்ரீராமனுக்குச் சேவகன் என்று சொல்கிறாயே? வானரர்களுக்கும் மனிதர்களுக்குமிடையே இப்படிப்பட்ட நெருக்கமான உறவு எப்படி நிகழும்?' என்று சீதை கேட்டாள். இதைக் கேட்டு மனம் நெகிழ்ந்த ஹனுமான், சீதையின் எதிரில் நின்று கொண்டு சொன்னார்:
27. 'சபரியினால் தெரிவிக்கப்பட்டபடி, நல்லறிவாளரான ஸ்ரீராமன், ரிஷ்யமுக பர்வதத்துக்கு வந்தார். ரிஷ்யமுக மலையில் இருந்த சுக்ரீவன், ராம-லட்சுமணர்களைப் பார்த்தார். அச்சம் கொண்ட சுக்ரீவன், 'ராமனுடைய நோக்கம் என்ன?' - என்று அறிந்து வரும்படி என்னை அனுப்பினார். நான் ஒரு பிரம்மசாரி வடிவம் கொண்டு ஸ்ரீராமனிடம் சென்றேன்.
29. 'ஸ்ரீராமனுடைய நல்ல குணத்தையும் நோக்கங்களையும் புரிந்து கொண்டு, என் தோள்மேல் (அவ்விருவரையும்) ஏற்றிக் கொண்டு சுக்ரீவனிடம் அழைத்துச் சென்று, அவ்விருவரும் நட்பு பூணச் செய்தேன்.
- 30,31. 'சுக்ரீவனுடைய மனைவி, வாலியினால் அபஹரிக்கப்பட்டிருந்தாள். (நண்பனான சுக்ரீவனுக்கு உதவும் பொருட்டு) அந்த வாலியை ஒரே பாணத்தால் கொன்றுவிட்டு, சுக்ரீவனுக்கு வானர ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்வித்தார், அவர். (சுக்ரீவன்) மகாபலம் பொருந்திய வீரர்களான வானரங்களை, தங்களைத் தேடும் பொருட்டு, எல்லாத் திசைகளுக்கும் அனுப்பினார்.
32. '(அவ்விதம், தங்களைத் தேடுவதற்காகப்) புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த என்னை அழைத்து அன்புடன் ஸ்ரீராமன் சொன்னார்:
33. 'என் லட்சியத்தின் வெற்றிக்கான முழுப் பொறுப்பும் உன்னிடம் தான் இருக்கிறது. மாருதியே, நானும் லட்சுமணனும் நலம் என்று சீதையிடம் சொல்லு.
34. என் பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ள, மதிப்புக்குரிய இந்த மோதிரத்தை உன்னிடம் நம்பிக்கை கொள்வதற்காக, சீதையிடம் தருவாய்.'
35. என்று சொல்லி, ஸ்ரீராமன், தன் கைவிரலிலிருந்து மோதிரத்தைக் கழற்றி என்னிடம் கொடுத்தார். மிகவும் கவனத்துடன் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். தேவி, பாருங்கள், மோதிரத்தை!'
36. என்று சொல்லிவிட்டு, அந்த மோதிரத்தை சீதா தேவியிடம் கொடுத்தார். பின், வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டுச் சற்றுத் தொலைவிலேயே இரு கைகளையும் கூப்பியபடி நின்றார்.
37. ஸ்ரீராம நாமம் பொறிக்கப்பட்டிருந்த அந்தக் கணையாழியைக் கண்டதும் (மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்து) கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, அதைத் தன் சிரஸில் வைத்துக் கொண்டாள்.
38. 'வானரமே! நீ என் உயிரைக் கொடுத்தவன்; மிகவும் புத்திசாலி; ஸ்ரீராமப்பிரபுவிடம் பக்தியுள்ளவன்; அவர் ஆணையை நிறைவேற்றுகிறவன்; உன்னிடம் மட்டுமே அவருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.
39. 'இல்லையென்றால், (முன்பின் அறிமுகமில்லாத) வேற்று ஆண்பிள்ளையான உன்னை என்னிடம் அனுப்பியிருப்பாரா? ஹனுமானே, இங்கே எனக்குள்ள எல்லாத் துன்பத் துயர்களையும் நீ கண்ணால் பார்த்து விட்டாய்.

சுந்தர காண்டம்

40. 'எல்லாவற்றையும் ஸ்ரீராமனிடம் சொல்லு. என்மேல் இரக்கம் உண்டாகும் வகையில் சொல்லு. தூயவனே, இன்னும் இரண்டு மாத காலத்துக்குத்தான் என் உயிர் இருக்கும்.
- 41-44. 'அதற்குள் ஸ்ரீராமன் வராவிட்டால், இந்தக் கொடிய அரக்கிகள் என்னைக் கொன்று தின்றுவிடுவார்கள். அதனால், வானர மன்னனான சுகீவன், மற்றுமுள்ள வானரப் படைகளுடன் விரைவில் வந்து, புதல்வர்களுடனும் சேனைகளுடனும் யுத்தத்தில் ராவணனைக் கொன்று, என்னை விடுவிப்பது தான் ஸ்ரீராமபிரானின் ஆண்மைக்கு அழகாகும். வீரனே, நான் சொல்லியபடியே அவரிடம் சொல்லு. ஹனுமானே, எப்படிச் சொன்னால், பத்துத் தலை ராவணனை வெகு விரைவில் கொன்று ஸ்ரீராமன் என்னைக் காப்பாற்ற முயல்வாரோ, அந்த விதத்தில் சொல்லு. நீ இவ்வாறு செய்தால், வாக்கினால் (எனக்கு) உதவி செய்த புண்ணியத்தையும் அடைவாய்'.
- ஹனுமானும், 'இங்கே நடக்கும் எல்லாவற்றையும் நான் நேரில் பார்த்து விட்டேன்' என்றார்.
- 45-48. 'லட்சுமணனோடும் சுகீவ சையத்துடனும், ஆயுதபாணியாக ஸ்ரீராமன் இங்கே வந்து, கடுமையாகப் போரிட்டு, ராவணனைக் கொன்று, தங்களை அயோத்திக்கு அழைத்துச் செல்லப் போகிறார் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை'
- (இதைக் கேட்ட சீதை) 'ஆனால், பரந்து விரிந்துள்ள சமுத்திரத்தை ராமப்பிரபு எவ்வாறு கடந்து வருவார்? (என்பது தான் கவலையைத் தருகிறது). அவர் அமேயாத்மா. (அளவுக்கு உட்படாமல், எங்கும் நிறைத்திருப்பவர். எனவே, அவர் மட்டும் இங்கே வந்துவிடக் கூடும் என்றே வைத்துக் கொள்வோம்.) ஆனால், வானரப் படையோடு கூட எப்படி வரமுடியும்?' என்றாள். அதற்கு, ஹனுமான், 'என் தோள்மேல் ஏறிக்கொண்டு அவ்விரு மாவீரர்களும் வருவார்கள். வானராதிபனான சுகீவன், விரிந்து கிடக்கும் கடலை ஆகாய மார்க்கமாக நொடிப் பொழுதில் கடந்து வந்து விடுவார்.
49. 'தங்கள் நிமித்தமாக அரக்கர் கூட்டங்களைப் பொசுக்கித் தள்ளி விடுவார் என்பதில் ஐயமே இல்லை. விடை கொடுங்கள், தாயே. நான் விரைவாகத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்' என்றார்.
- 50-52. 'ஸ்ரீராமனையும் இலக்குவனையும் வெகு விரைவில் தங்களிடம் கொண்டுவர முயல்வேன். தேவி, எனக்கு ஏதேனும் ஒரு அடையாளம் தாருங்கள். அதைப் பார்த்தால், ஸ்ரீராமன் என்னை நம்புவார். நானும், மிகவும் உற்சாகத்தோடும் தெம்புடனும் செல்வேன்'.
- அப்போது, சில விநாடிகள் யோசனை செய்து விட்டு, தாமரைக்கண்ணாளாகிய சீதை, தன் கூந்தலின் நுனியில் கட்டப்பட்டிருந்த சூடாமணியை எடுத்து ஹனுமானிடம் கொடுத்தாள். 'வானரத் தலைவனே, இதன் மூலம் ஸ்ரீராமனும் லட்சுமணனும் உன்னை நம்புவார்கள்.
53. 'உறுதிபடைத்தவனே, மேலும் சில விஷயங்களையும் அடையாளத்துக்காகச் சொல்கிறேன், கேள். முன்பு ஒரு தடவை, நானும் ராமப்பிரபுவும் சித்ரகூட மலையில் தனித்திருந்தபோது, என் மடியில் தலைவைத்துக் கொண்டு ஸ்ரீராமன் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்.

54. 'அப்போது, இந்திரனுடைய குமாரன் (ஜயந்தன் என்பவன்) காக்கை வடிவத்தில் வந்து, புலாலை விரும்பி, செம்மை படர்ந்திருந்த என் கால் விரல்களை நகங்களாலும் அலகாலும் பலமுறை கீறித் துன்புறுத்தினான்.
55. ஸ்ரீராமன் கண்விழித்தெழுந்து, ரத்தக் காயத்தோடு இருந்த என் பாதத்தைப் பார்த்துவிட்டு, 'சீதே, எனக்குப் பிடிக்காத இந்தச் செயலை எந்தக் கயவன் செய்தான்?' என்று கேட்டார்.
56. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, ரத்தம் தோய்ந்த நகங்களோடும் அலகோடும் எதிரில் நிற்குகொண்டிருந்த காகத்தையும் என்னையும் மாறி மாறிப் பார்த்து (இந்த அடாத செயலைச் செய்தது, இந்தக் காகம் தான் - என்று ஊகித்தறிந்து) அதன் மீது மிகவும் கோபம் கொண்டார்.
57. ஒரு புல்லை எடுத்து, தெய்விகமான அஸ்திரங்களுக்குரிய மந்திரங்கள் கூறி, ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்த அதை, ஒரு விளையாட்டுப் போல அந்தக் காகத்தின் மேல் ஸ்ரீராமன் எறிந்தார்.
- 58,59. பயந்து போன காகம், உலகம் முழுவதும் ஓடிச் சுற்றி அலைந்து, இந்திரன் - பிறும்மா முதலியவர்களாலும் காப்பாற்ற முடியாமற் போகவே, (திரும்பிவந்து) கருணைக் கடலான ராமசந்திர மூர்த்தியின் திருவடிகளுக்கு எதிரில் அச்சத்தோடு விழுந்தது. அடைக்கலம் கோரி வந்த அதைப் பார்த்து ஸ்ரீராமன் சொன்னார்:
- 60-62. 'என்னுடைய இந்த அஸ்திரம் (குறியைத் தாக்காமல்) வீண் போகாது. உன்னுடைய ஒரு கண்ணைக் கொடுத்து விட்டு (உயிர் பிழைத்துச்) செல்.' (ஸ்ரீராமன் சொன்னதைக் கேட்டு, தன்னுடைய) இடது கண்ணைக் கொடுத்துவிட்டுக் காகம் போய்விட்டது.
- 'இவ்வளவு தன்மானமும், வீரமும் உடைய ரகுலத் தோன்றல் ஸ்ரீராமன், (மிகவும் கஷ்டமான) இந்த நிலையில் உள்ள என்னை ஏன் பொருட்படுத்தவில்லை என்பது புரியவில்லை.' சீதையின் சொற்களைக் கேட்ட ஹனுமான் 'தேவி, ஸ்ரீராமனுக்கு மட்டும் தாங்கள் இங்கே இருப்பது தெரிந்திருந்தால், ராட்சஸர்கள் நிரம்பிய இந்த இலங்கையை எப்போதோ பொசுக்கியிருப்பார்' என்றார்.
63. ஜானகி, அவரைப் பார்த்து, 'குழந்தாய், மிகச் சிறிய உருவம் படைத்த நீ (பூதாகாரமான உருவம் அமைந்த) அரக்கர்களோடு எவ்வாறு போர்புரிய முடியும்? எல்லா வானரர்களும், உன்னைப் போன்றவர்கள் தாமே?' என்றாள்.
64. அதைக் கேட்ட ஆஞ்ஜநேயர் மேருமலைக்கு ஒப்பானதும், அரக்கர் கூட்டத்துக்குப் பேரச்சத்தை விளைவிக்கக்கூடியதுமான தனது முந்தைய வடிவத்தை சீதைக்குக் காட்டினார்.
65. மாமலைக்கு நிகரான வடிவம் கொண்ட ஹனுமானைப் பார்த்து, மிகவும் பூரிப்படைந்து சீதை கூறினாள்:
66. 'பேராற்றல் உடையோனே, நீ மிகவும் சாமர்த்தியம் உடையவன்! மகாவீரனான உன்னை (இப்போது தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்) அரக்கிகள், (சட்டென்று கண் விழித்துப்) பார்த்து விடப் போகிறார்கள். (அவர்கள் கண்ணில் பட்டுவிட்டால், என்ன விளைவுகள் ஏற்படுமோ?) எனவே, உடனே நீ ஸ்ரீராமனிடம் சென்று விடு. உன் பயணம் மங்களமாகவே அமையட்டும்.'

சுந்தர காண்டம்

67. (சீதையைப் பார்க்கும் வரையில், உணவைப் பற்றிய எண்ணமே வரவில்லை, ஹனுமானுக்கு. இப்போது சீதையைப் பார்த்து விட்டதால்) ஹனுமானுக்கு மிகவும் பசிக்க ஆரம்பித்திருந்தது. 'தாயே, (தங்களைக் கண்டதும் என் விரதம் முடிந்துவிட்டது.) இப்போது பாரணை செய்ய வேண்டும். (அப்போது தான், விரதம் பூரணமாக அனுசரிக்கப்பட்டதாகும்.) தங்கள் எதிரிலுள்ள மரங்களில் பழுத்துத் தொங்கும் கனிகளைக் கொண்டே நான் பாரணை செய்துகொண்டு விடுகிறேன்!' என்று அனுமதிக்கோரினார்.
68. 'சரி' என்று ஜானகி ஆமோதித்தவுடன், பழங்களை ஹனுமான் புசித்தார். பின், புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகி ஜானகியை வணங்கிவிட்டுச் சிறிது தூரம் சென்றதும், தனக்குள்ளேயே சிந்தனை செய்யத் தொடங்கினார்.
69. 'எஜமானனின் கட்டளையை அப்படியே நிறைவேற்ற வேண்டியவன், தூதன். ஆனால், அவரது லட்சியத்துக்கு விரோதமில்லாத வேறு ஒரு செயலையும் செய்யாமல் திரும்பிப் போகிற தூதன், கடைப்பட்டவன்.
70. 'ஆகவே, வேறு சில காரியங்களைச் செய்து, (அவற்றின் விளைவாக) ராவணனைப் பார்த்துப் பேசி விட்டுப் பின்னர் ஸ்ரீராமனை தரிசிக்கப் போவேன்'.
71. - என்று மனத்திற்குள் நிச்சயித்துக் கொண்டு, மகாபலசாலியான ஹனுமான், மரக்கிளைகளை ஒடித்தும், மரங்களைப் பெயர்த்தெடுத்தும், விநாடிப் போதில் அசோகவனத்தில் ஒரு மரம் கூட இல்லாமல் செய்துவிட்டார்.
- 72,73. சீதை தங்கியிருந்த மரத்தை மட்டும் விட்டுவிட்டு, அந்தக் காட்டையே அழித்துவிட்டார். அவர் மரங்களைப் பெயர்த்தெடுப்பதைப் பார்த்த அரக்கிகள், ஜானகியைப் பார்த்து, 'வானர உருவத்தில் வந்து கூச்சலிடும் இந்த மாவீரன் யார்?' என்று கேட்டார்கள்.

ஜானகி சொன்னது

74. 'ராட்சஸர்களால் உருவாக்கப்பட்ட இந்த மாய வடிவத்தைப் பற்றி உங்களுக்குத்தான் தெரியும். துக்கத்தாலும் சோகத்தாலும் பீடிக்கப்பட்டுள்ள நான், இதைப் பற்றி எவ்வாறு அறிவேன்?'
75. இதைக் கேட்டதும் மிகவும் பயந்துபோன அரக்கிகள் விரைவாகச் சென்று, ஹனுமானின் செயல்கள் அத்தனையையும் ராவணனிடம் தெரிவித்தார்கள்.
76. 'மன்னா, வானர வடிவம் கொண்ட யாரோ ஒருவன் சீதையோடு பேசினான்; அளவில்லாத பலம் கொண்ட அவன், (வனத்திலிருந்த) மாட மாளிகைகளையும் பெயர்த்தெடுத்து அசோகவனத்தையும் நொடிப் பொழுதில் அழித்து விட்டான்.
- 77-80. 'மாளிகைக் காவலர்களையும் கொன்றுவிட்டு அங்கேயே இன்னும் நின்று கொண்டிருக்கிறான்.'

தனக்கு மிகவும் பிரியமான பூஞ்சோலை அழிக்கப்பட்டதைக் கேட்டதும், ராவணன் உடனே எழுந்து, கிங்கரர் எனப்படும் காவலர்களில் பத்து லட்சம் பேர்களை அனுப்பிவைத்தான்.

தகர்க்கப்பட்ட மாடமாளிகையின் முன்புறத்தில் இருந்த இரும்புத் தூண்

களையே ஆயுதமாகக் கொண்டு மலைபோன்ற உருவமும் சிவந்த வாயும் பயங்கரத் தோற்றமும் கொண்ட ஹனுமான் தனது வாலை மெல்ல ஆட்டிக் கொண்டு (ராட்சஸ வீரர்களின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது) ராட்சஸர்களின் பெருங்கூட்டம் அடித்துப் பிடித்துக் கொண்டு வருவதைக் கண்டார். உடனே, பெருங்குரலில் சிங்கநாதம் செய்தார். அதைக் கேட்ட அவர்கள் (கதிகலங்கி) திகைத்து நின்றார்கள்.

81. மாளிகைக் காவலர்களான எல்லா அரக்கர்களையும் கொன்று விட்டவரும், அச்சுறுத்தும் உருவம் படைத்தவருமான ஹனுமானைப் பார்த்த அவர்கள், பற்பல அஸ்திரங்களால் அவரைச் சரமாரியாகத் தாக்கினார்கள்.
82. உடனே எழுந்தார், ஹனுமான். யானைக் கூட்டத்தின் தலைவனான ஒரு யானை, கொசுக்களை அழிப்பதைப் போல (வெகு எளிதாக) நொடிப் போதில் இரும்புத் தடியால் (கிங்கரர் எனப்பட்ட அவர்கள்) எல்லோரையும் அடித்து வீழ்த்தினார்.
83. அனுப்பப்பட்ட காவலர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதை அறிந்த ராவணன், கோபத்தால் பொறி கலங்கி ஆணவம் மிக்க ஐந்து படைத்தலைவர்களை அனுப்பி வைத்தார்.
84. அவர்கள் எல்லோரையும் இரும்புத் தூணாலேயே அடித்துக் கொன்றார், ஹனுமான். அதனால் மிகவும் ஆத்திரமடைந்த ராவணன், ஏழு மந்திரி குமார்களை அங்கு அனுப்பி வைத்தான்.
85. வானரத் தலைவரான ஹனுமான், முன்னைப் போலவே, (அவரைத் தாக்க வந்த மந்திரி குமார்கள்) அனைவரையும் இரும்புத் தூணினால் அடித்து யாரும் மிச்சமில்லாமல் நொடியில் கொன்றொழித்தார்.
86. மறுபடியும், தான் உட்கார்ந்திருந்த இடத்துக்கே சென்று, மேலும் ராட்சஸர்களின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது, மிக்க பராக்கிரமுடைய அட்சுகுமாரன் வந்தான்.
- 87,88. அவனைப் பார்த்ததும், இரும்பு உலக்கையுடன் ஆகாயத்தில் தாவி, அங்கிருந்தவாறே அவன் தலையில் பலமாகத் தாக்கினார். அட்சுகுமாரனும் அவனுடன் வந்த சேனாவீரர்களும் ஒருவர் கூட எஞ்சியிராமல் கொல்லப்பட்டார்கள்.
89. புதல்வன் கொலையுண்டு போனதைக் கேள்விப்பட்டதும், மிக மிகக் கோபம் கொண்ட அரக்கர்மன்னன், (இன்னொரு மகனான) இந்திரஜித்திடம் சொன்னான்:
90. 'மகனே, என் புத்திரனைக் கொன்ற எதிரி இருக்கும் இடத்துக்கு நான் செல்கிறேன். அவனைக் கொன்று, அல்லது, கயிற்றில் பிணைத்து உன்னிடம் கொண்டுவந்து சேர்க்கிறேன்.'
91. இதைக் கேட்ட இந்திரஜித், 'மாமதியாளரே, சோகத்தை விடுங்கள். நான் உயிரோடிருக்கும்போது தாங்கள் ஏன் துயரகரமான வார்த்தைகளைப் பேச வேண்டும்?
- 92,93. 'தந்தையே, பிறும்மாஸ்திரத்தால் அந்தக் குரங்கைக் கட்டி இங்கே கொண்டு வருகிறேன்' என்று தந்தையிடம் கூறிவிட்டு, மகாவீரனான அவன், அரக்கர் பலர் சூழ மாருதி இருந்த இடத்துக்குச் சென்றான். அப்போது, பேரிரைச்சலைக் கேட்ட ஹனுமான், கையில் இரும்புத் தூணுடன், கருடனைப் போல் ஆகாயத்தில் பாய்ந்தார்.

94-98. இந்திரஜித், வானத்தில் சுற்றிக் கொண்டிருந்த ஹனுமானின் தலையை எட்டுப் பாணங்களால் துளைத்தான்; ஆறு பாணங்களால் அவரது மார்பையும் இரு பாதங்களையும் துளைத்தெடுத்தான்; ஓர் அம்பினால் வாலையும் அடித்து மிகவும் பயங்கரமாகச் சிங்கநாதம் செய்தான்.

அப்போது மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த வீர ஆஞ்ஜநேயன், தூணைச் சுழற்றி அவனது தேரோட்டியைக் கொன்றார்; குதிரையையும் ரதத்தையும் தூள் தூளாக்கினார். ஆற்றல் படைத்தவனான இந்திரஜித், வேறொரு ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டான். உடனேயே பிறும்மாஸ்திரத்தை ஏவி, ஹனுமானைக் கட்டிப் போட்டு, மன்னன் ராவணனிடம் கொண்டு வந்தான்.

99,100. எவருடைய திருநாமத்தை எப்போதும் ஜபித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், தம் அறியாமையால் செய்த வினைகளின் விளைவாக பந்தங்களிலிருந்து சடுதியில் விடுபட்டுக் கோடி சூரியப் பிரகாசமுடைய பரமபதத்தை அடைகிறார்களோ, அப்படிப்பட்ட இராமபிரானுடைய திருவடித் தாமரைகளை எப்போதும் தன் இதயகமலத்தில் உறுதியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மாருதி, எல்லாத் தளைகளிலிருந்தும் எப்போதும் விடுபட்டு விட்டவர் தான். பிறும்மபாசமோ, அல்லது வேறு எந்த பாசமோ, அவரை என்ன செய்து விடமுடியும்?

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் சுந்தரகாண்டத்தில்

மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

நாலாவது ஸர்கம்

ஹனுமானுக்கும் ராவணனுக்குமிடையே வாக்குவாதம்; இலங்கையை எரித்தல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி) நகரத்தைச் சுற்றிப் பார்ப்பதற்காக, பிறும்மாஸ்திரத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு, மிகவும் பயந்துவிட்டவர் போலச் சென்று கொண்டிருந்த வானரவீரர் ஹனுமானைப் பார்ப்பதற்காக அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருந்த, மிக்க கோபம்கொண்ட (இலங்கை) நகர மக்கள், கைமுஷ்டியால் அவரைத் தாக்கினார்கள்.
2. முன்னர் பிறும்மா கொடுத்திருந்த வரத்தின்படி, அந்த பிறும்மாஸ்திரம் அவரைத் தொட்டுவிட்டு நொடிப் போதில் விலகிச் சென்றுவிட்டது. அது ஹனுமானுக்கும் தெரியும். ஆனால், (எதிர்வரும் காலங்களில்) மகத்தான செயல் நடைபெற வேண்டியிருப்பதை முன்னிட்டு, வெறும் கயிற்றுக் கட்டுக்கே கட்டுப்பட்டுச் சென்றார்.
3. ஆற்றல் மிக்க எதிரியை வெற்றி கொண்டு விட்ட இந்திரஜித், அரசவையில் அவரை இழுத்துச் சென்று ராவணன் எதிரில் நிறுத்தினான். 'மகா வீரர்களான நமது அரக்கர்கள், இவனால் தான் கொல்லப்பட்டார்கள். (ஆனால்,) பிறும்மாவினால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரத்தின் மகிமையினால் இவனைக் கட்டிப் போட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்!
4. 'இனி, இவன் விஷயத்தில் செய்யத் தக்கது எது என்பதை, மந்திரிகளுடன் ஆலோசித்துத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இவன், சாதாரண வானர விலங்கு அல்லன்' என்று இந்திரஜித் கூறினான்.

உடனே, ராவணன் தன் எதிரே கன்னங்கரேலென்று மைவண்ண மலை போலிருந்த பிரஹஸ்தனைப் பார்த்துச் சொன்னான்:

5. 'பிரஹஸ்தனே, இந்தக் குரங்கன் ஏன் வந்திருக்கிறான்? இங்கே என்ன வேலை? எங்கிருந்து வந்திருக்கிறான்? அசோகவனத்தை முற்றிலுமாக ஏன் அழித்தான்? என்னுடைய அரக்க வீரர்களை ஏன் முரட்டுத்தனமாகத் தாக்கிக் கொன்றான்? - என்று கேள்'
6. உடனே, பிரஹஸ்தன் ஹனுமானைப் பார்த்து மரியாதையோடு கேட்டான்: 'வானரா, நீ யாரால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறாய்? பயப்படாமல் சொல்லு. இங்கே அரசவையில் கூடியிருக்கும் எல்லோர் முன்னிலையிலும் நீ உண்மையைச் சொன்னால், என்னால் விடுவிக்கப்படுவாய்'.
7. மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த வாயுகுமாரன், மூன்று உலகங்களுக்கும் முள்ளாக விளங்கிய பகை அரக்கனைப் பார்த்துவிட்டு, ஸ்ரீராமனை மனத்தில் சிந்தித்து ஸ்ரீரகுநாதனுடைய கதையை முறையாகச் சொல்லத் தொடங்கினார்.
8. 'அமரர்களின் பகைவனே, கவனமாகக் கேட்டுக் கொள். எல்லாப் பிராணிகளின் இதயத்திலுமுள்ள (பரமாத்மாவான) ஸ்ரீராமபிரபுவின் தூதன் யான். தேவர்களுக்கான அவிர்பாகத்தை ஒரு நாய் வந்து திருடிக் கொண்டு போவதைப் போல, எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவரான அவருடைய பண்புமிக்க பத்தினியை, நீ கவர்ந்து கொண்டு வந்துள்ளாய். இதனால் உனக்கு அழிவுதான் ஏற்படப் போகிறது.
9. 'ஸ்ரீராமன், மதங்கமுனிவரின் மலைக்கு வந்து, அக்னி சாட்சியாக சுகீவனுடன் நட்புச் செய்துகொண்டு, ஒரே பாணத்தால் வாலியைக் கொன்று, சுகீவனையே கிஷ்கிந்தைக்கு அரசனாக்கினார்.
10. 'வானரத் தலைவரும் பேராற்றல் படைத்தவருமான சுகீவன், கோடிக்கணக்கான வானர வீரர்கள் புடைசூழ ஸ்ரீராம-லட்சுமணர்களோடு கூட, (குற்றவாளியான உன் மேல்) மிகவும் சினங்கொண்டு பிரவரஷண மலையில் வீற்றிருக்கிறார்.
11. 'பூமியின் மகளான சீதையைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகப் பத்து திசைகளுக்கும் வானரவீரர்கள் சுகீவனால் அனுப்பப்பட்டுள்ளார்கள். அவர்களுள் நானும் ஒருவன்; வாயுவின் மைந்தன்; (ஆனாலும்) வானரன். சீதையைத் தேடிக் கொண்டு மெல்ல இந்தப் பக்கமாக வந்தேன்.
- 12,13. '(அசோகவனத்தில்) தாமரை இதழ் போன்ற கண்களையுடைய சீதையைக் கண்டேன். வானர இயல்பினால் காட்டை அழித்தேன். என்னைக் கால்வதற்காகக் கையில் அம்பும் வில்லும் தாங்கி வந்த அரக்கர்களைக் கண்டேன். மன்னா, என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு அவர்களையெல்லாம் கொன்றேன். ஏனென்றால், எல்லோருக்கும் உடல் மிகவும் பிரியமானதல்லவா? மேகநாதன் என்பவன் என்னைப் பிரும்மாஸ்திரத்தால் கட்டி, இங்கே என்னைக் கொண்டு வந்திருக்கிறான்.
14. 'ராவணா, பிரும்மா எனக்கு ஒரு வரம் அளித்திருக்கிறார். அதன்படி, பிரும்மாஸ்திரம் என்னை வெறுமே தொட்டுவிட்டுப் போயே போய்விட்டது! அது எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும், ஏதோ கட்டுண்டவன் போல இங்கே வந்திருக்கிறேன் - உன்மேல் இரக்கம் கொண்டு, உன் நன்மைக்கான சில விஷயங்களைச் சொல்வதற்காக.
15. 'ராவணா, விவேகத்தோடு, உலகப் போக்கை பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க புத்தியின் வழியில் சிந்திக்காதே. ஓர் உடலை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள ஜீவனுக்கு மிக மேலான

நன்மையைப் பயக்கவல்லதும், பிறப்பு-இறப்புத் தளையிலிருந்து நீக்குவதுமான தெய்வ வழியை ஏற்றுக் கொள்.

16. 'நீ மிகவும் உயர்ந்தவரான பிரும்மாவின் வழித் தோன்றல்; புலஸ்திய குமாரரான விச்ரவஸ்ஸின் மகன்; குபேரனுக்குச் சகோதரன். இப்படி, தேக சம்பந்தப்படி பார்த்தாலும் நீ ராட்சஸன் அல்லன். அப்படியானால், உண்மையில் நீ யார் என்பதைச் சொல்கிறேன்.

17. 'நீ, விகாரமற்றவன்; குணங்கள், புலன்கள் அற்ற, மாறுதலுக்கு உட்படாத வஸ்து. சரீரம், புத்தி, புலன்கள், துக்கம் முதலிய யாவுமே உன்னுடையவை அல்ல; நீயும் அவை அல்ல!

'இவ்வளவுக்கும் காரணம், அக்ஞானம், கனவில் காணப்படும் பொருட்களைப் போல, இவைகள் அஸத்து (= உண்மையில் இருப்பவை அல்ல). இவையெல்லாம் மாயையின் விரிவுகளே.

18. 'உன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபத்தில் எந்த விகாரமும் இல்லை - என்பது சத்தியம். ஆத்மஸ்வரூபத்திலிருந்து நீ வேறானவன் அல்லன். ஆகவே, உன்னிடம் மாறுதல் ஏற்படுவதற்கு சாத்தியமே இல்லை. ஆகாயம் எல்லாவிடத்திலும் நிரம்பியிருந்தாலும், எந்தப் பொருளுடனும் ஒட்டிக் கொள்ளாததைப் போல, நீ இந்த உலகிலிருந்தாலும், குட்குமமாக இருப்பதால், சுகதுக்கமாகிற மாறுதல்களில் ஒட்டிக் கொள்வதில்லை.

ஸ்தூல சரீரம், புலன்கள், பிராணன், லிங்கசரீரம் ஆகியவையே நான் - என்ற எண்ணத்தால் தான், ஜீவன் தளையில் சிக்கிக் கொள்கிறான்.

19. 'நான் சின்மயமானவன்; பிறப்பற்றவன்; அழிவற்றவன்; பேரானந்த வடிவினன் - என்ற ஞானம் வந்தவுடன், ஜீவன் (தளைகளிலிருந்து) விடுபடுகிறான். மண்ணின் விகாரத்தால் தோன்றியதாகையால், தேகம், அனாத்மா; பிராணனும் ஆத்மா அன்று. ஏனென்றால், அது வாயு வடிவமானது.

20. 'மனம், அஹங்காரத்தின் காரியம்; அதுபோல, பிரகிருதியின் விகாரம், புத்தி. ஆகவே, இவையும் ஆத்மா அல்ல. ஆத்மா என்பது சிதானந்த மயமானது; மாறுதல் அற்றது; தேகம் முதலிய புலன்-குணக் கூட்டங்களுக்கு வேறானது; இவையெல்லாவற்றையும் அடக்கி வைத்திருப்பது.

21. 'ஆத்மா மாசற்றது; எவ்வித உபாதியும் இல்லாதது என்று (தத்துவத்தை) அறிந்தவுடனேயே, சம்சாரத்திலிருந்து மனிதன் விடுபடுகிறான். பேரறிவாளனே, இறுதியான ஆன்ம விடுதலைக்கு உரிய சாதனத்தைச் சொல்கிறேன், கவனமாகக் கேள்.

22. 'பகவான் விஷ்ணுவிடம் செலுத்தும் பக்தி, புத்தியைத் தூய்மைப்படுத்தும். (அவ்விதம் தூய்மையடைந்த புத்தியில்) அப்போது, மிகவும் பரிசுத்தமான ஆத்மஞானம் தோன்றும். ஆத்மஞானத்தின் வாயிலாக சுத்த தத்வானுபவம் உண்டாகும். அந்த அனுபவம் நீடித்து நிரந்தரமானதும் மனிதன் பரமபதத்தை அடைகிறான்.

23. 'ஆகவே, லட்சுமிகாந்தனும், ஹரியும் புராணபுருஷனும் பிரகிருதிக்கு அப்பாற்பட்டவனும் எல்லாவிடத்திலும் நிறைந்தவனுமான ஸ்ரீராமனைத் துதிப்பாய்.

சென்னை நகரில் உள்ள பழைய கட்டிடம் ஒன்று காலியோடு கட்டப்பட்டிருந்தது. அங்கு கட்டப்பட்டிருந்த கட்டிடம் காலியோடு கட்டப்பட்டிருந்தது.

உன் மனத்திலுள்ள விரோதத்தையும் மூர்க்கத்தனத்தையும் உதறித் தள்ளிவிட்டு, அடைக்கலம் கேட்டு வந்தவர்களிடம் அன்பு காட்டும் ஸ்ரீராமனைச் சென்றடைவாய். உற்றார் உறவினர் குழ, சீதையை அழைத்துக் கொண்டு சென்று ஸ்ரீராமனை அடிபணிந்தால் (சம்சார) பயத்திலிருந்து விடுபடுவாய்.

24. '(தன்னைத் தவிர) இரண்டாவது இல்லாத பேரின்பப் பொருளான பரமாத்மா ஸ்ரீராமனைத் தன் இதயத்தில் வைத்து பக்திசெய்யாத மனிதன், அலைவரிசைகளாக வரும் துக்கமயமான சம்சார சாகரத்தின் எதிர்க்கரையை எவ்வாறு அடைவான்?
25. எனவே, (பகவான் ஸ்ரீராமனை சரணடையாவிட்டால்) அக்ஞானமாகிய அக்னியினால் எரிந்து கொண்டிருக்கும் உன்னையே, உன்னால் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாமற் போகும். நீயே உனக்கு எதிரியாகப் போனது போலாகும். அதன் விளைவாக, மேலும் மேலும் பாவச்செயல்கள் செய்து, கீழே கீழே போய்க் கொண்டிருப்பாய். பின், சம்சாரத்திலிருந்து விடுதலை என்பது உனக்கு சாத்தியமே இல்லாது போகும்.'
26. ஆஞ்ஞநேயருடைய அமுதத்துக்கொப்பான மொழிகளைக் கேட்ட, பத்துத் தலை ராவணன் அதைப் பொறுக்க மாட்டாமல் கடுமையாகக் கோபம் கொண்டு, பற்றி எரியும் உள்ளத்துடனும், ரத்தம் போல சிவந்த கண்களுடனும் வானர வீரரைப் பார்த்துச் சொன்னான்:
27. 'அட முட்டாளே, வானர இனத்திலேயே மிகத் தாழ்ந்தவன் நீ. ஏதோ பயமில்லாதவனைப் போல் காட்டிக் கொள்வதற்காக, என் எதிரிலேயே இப்படிப் பிதற்றத் துணிந்தாய். இந்த ராமனும் காட்டுக் குரங்கும் எனக்கு எம்மாத்திரம்?... அவர்களா என்னைக் கொல்லப் போகிறார்கள்! அந்த மனிதப் பதரையும் சக்ரீவனையும் நான் கொன்றொழிப்பேன்!
- 28-30. 'உன்னையும் ஜானகியையும் இப்போதே கொன்றுவிடப் போகிறேன்; ராமனையும் லட்சுமணனையும் பின்னால் பார்த்துக் கொள்கிறேன். அதற்கு முன்னதாக, படையோடு கூட சக்ரீவனைக் கொன்று விடுவேன்!'

ராவணனுடைய சொற்களைக் கேட்ட ஹனுமான் பொங்கியெழும் கோபத்துடன் எரித்து விடுவதைப் போல் அவனைப் பார்த்து, 'கேடு கெட்டவனே, கோடி ராவணர்கள் கூட எனக்கு நிகராக மாட்டார்கள். நான் ஸ்ரீராமனுடைய சேவகன்; எல்லையற்ற பராக்கிரமம் உடையவன்' என்றார்.

இதைக் கேட்ட ராவணன், சினம் பொங்க, அருகில் நின்றனுகொண்டிருந்த ஓர் அரக்கனை நோக்கி, 'இந்த குரங்கை வெட்டிக் கண்டதுண்டமாக்கு. நம்முடைய உற்றார்-உறவினர் எல்லோரும் பார்க்கட்டும்' என்று ஆணையிட்டான். ஆயுதத்தை எடுத்துக் கொண்டு ஹனுமானை வெட்டுவதற்காக ஆயத்தமான அந்த அரக்கனைத் தடுத்து விபீஷணன் சொன்னான்: 'மன்னா, வேறொரு நாட்டு அரசனிடமிருந்து தூதனாக வந்தவனை - அதிலும் ஒரு வானரத்தை! - வெட்டுவது என்பது வீரசக்ரவர்த்திகளுக்குப் பொருத்தமானதன்று.

31. 'இந்த வானரனைக் கொல்வதற்கு ஆணையிட்டு விட்டீர்கள். சரி, இவன் செத்துப் போனால், எந்த ராமனைக் கொல்வதற்காகத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அந்த ராமனிடம் சென்று, இங்கே நடந்தவற்றை யார் தான் கூறுவார்கள்?

32,33. 'ஆகவே, கொலைக்கு ஈடான அவமானகரமான வேறு ஏதேனும் ஒன்றை இந்த வானர தூதனுக்குச் செய்வது பற்றி ஆலோசியுங்கள். அந்த அவமானச் சின்னத்துடன் இது திரும்பிப் போகட்டும். இதைப் பார்த்துவிட்டு (மிகவும் கோபம் கொண்டு) சக்ரீவனோடு கூட ராமன் விரைவில் வருவார். வந்தால், உங்களோடு யுத்தம் உண்டாகும்.'

விபீஷணனின் சொற்களைக் கேட்ட ராவணன் இவ்வாறு சொன்னான்:

34,35. 'குரங்குகளுக்கு வால் தான் மிகவும் கௌரவமான பொருள். ஆகவே, மிகுந்த கவனத்துடன், இவன் வாலில் துணி முதலியவற்றைக் சுற்றி, அதில் நெருப்பு வைத்து, நகரம் முழுவதிலும் அலைக்கழித்துப் பின்னர், விட்டு விடுங்கள். (வாலில்லாமல் திரும்பி வந்திருக்கும்) இதை, எல்லாக் குரங்குத் தலைவர்களும் பார்க்கட்டும்!'

36. 'அப்படியே' என்று சொல்லிவிட்டு, (பணியாளர்கள்), மாருதியின் வாலில், எண்ணெயில் தோய்த்த சணல், துணி மற்றும் அது போன்று தீப்பிடித்துக் கொள்ளும் பொருட்களை நிறையச் சுற்றினார்கள்.

37,38. கயிற்றால் ஹனுமானை இறுக்கமாகக் கட்டி, வாலின் நுனியில் கொஞ்சம் நெருப்பை மூட்டிவிட்டு, வலிமை பொருந்திய அசுரர்கள், நகரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இழுத்துச் சென்றார்கள்; 'இவன் திருடன்' என்று வசை பாடினார்கள்; பேரிகை கொட்டி (மாருதி) வந்து கொண்டிருப்பதை அறிவித்தார்கள்; அடிக்கடி அவரை அடித்துத் துன்புறுத்தினார்கள்.

39-42. (திரும்பிப் போவதற்குள், ஓர் அற்புதமான காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்று உள்ளூர் ஆசை இருந்ததால்) எல்லாவற்றையும் ஹனுமான் பொறுத்துக் கொண்டார்.

நகரத்தின் மேற்கு வாயிலை நெருங்கியதும், தன்னுடைய உடலைச் சுருக்கி, கட்டுக்களிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, மிக விரைவில், ஒரு மாபெரும் மலை போன்ற மாபெரும் உருவம் எடுத்து, கோபுரத்துக்குத் தாவி, அங்கிருந்த ஒரு தூணைப் பிடுங்கிக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு, காவலுக்கு வந்த எல்லா ராட்சஸர்களையும் அடித்துக் கொன்றார். மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டிய காரியத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்து, மாளிகைதோறும், வீடுகள் தோறும் தாவித் தாவிச் சென்று, வாலில் பற்றியிருந்த நெருப்பினால், மாடமாளிகை - கூடகோபுரம் நிறைந்திருந்த இலங்கை முழுவதையும் தீக்கு இரையாக்கினார்.

43,44. 'அப்பா!... மகனே!... நாதா!...' என்ற சோகக் குரல்கள் எல்லா இடங்களிலும் எழும்பின. மாளிகைகளின் மேல்மாடத்தில் ஏறிய அரக்கப் பெண்மணிகள், அங்கிருந்து கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பில் விழுந்தபோது தேவதைகள் போல் காணப்பட்டார்கள்.

விபீஷணனுடைய இல்லத்தைத் தவிர, நகரத்தின் மற்றெல்லா வீடுகளும் பொசுக்கப்பட்டன.

45. பின்னர், வாயுகுமாரனான ஹனுமான், கடலில் குதித்து, தண்ணீரில் வாலை அமிழ்த்தி, (மனப் படபடப்பு நீங்கியவராய்) நிதானம் அடைந்து தன் இயல்பு நிலையான அமைதியை அடைந்தார்.

46. வாயுவுக்கு மிகவும் இனிய நண்பர் என்பதாலும், சீதையினால் பிரார்த்திக்கப் பட்டதாலும், ஹனுமானின் வாலை அக்னி எரிக்கவில்லை. அது மட்டுமல்ல; அந்தத் தீ, அவருக்கு மிகவும் குளிர்ச்சியாகவும் இருந்தது.

செவ்வாய்க்கிழமை 15.05.2017

47. எவருடைய நாம ஸ்மரணத்தால், எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கிக் கொண்டு, தாபத்ரயமான அக்னியைக் கூட மனிதர்கள் கடந்து விடுகிறார்களோ, அந்தப் பெயருக்குரிய ஸ்ரீரகுரவரனுடைய சிறப்புத் தூதனை இந்தச் சாமான்ய நெருப்பு எவ்வாறு சுடும்?

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் சுந்தரகாண்டத்தில்

நான்காவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஐந்தாவது ஸர்கம்

சீதையிடம் ஹனுமான் விடைபெறுதல்; அவள்கூறிய செய்தியை

ஸ்ரீராமசந்திரனிடம் கூறுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1-5. (பார்வதி,) அதன் பிறகு, ஹனுமான் (மறுபடியும் அசோகவனம் சென்று) சீதையை நமஸ்கரித்து, 'எனக்கு விடை கொடுங்கள், தாயே! நான் ஸ்ரீராமனிடம் போகவேண்டும். ஸ்ரீராமப்பிரபு தம்பியோடு கூட, உங்களைக் காண வரப் போகிறார்' என்று சொல்லிவிட்டு, ஜானகியை மூன்று முறை வலம் வந்து வணங்கி, புறப்படும் சமயத்தில் மீண்டும் கூறினார்: 'சென்று வருகிறேன் அன்னையே. உங்களுக்கு மங்களம் உண்டாகட்டும், ஸ்ரீராமன், லட்சுமணன், சுகீவன், கோடிக்கணக்கான வானர்கள் ஆகியோரை விரைவில் காணப் போகிறீர்கள்'.

துயரத்தால் நலிவுற்றிருந்த சீதை, ஹனுமானைப் பார்த்து, 'உன்னைப் பார்த்ததில் என் துக்கத்தை மறந்திருந்தேன். இப்போது நீ புறப்பட்டுப் போய்விடப் போகிறாய். ஸ்ரீராமனைப் பற்றிய பேச்சுக்களைக் கேளாமல் நான் எவ்வாறு உயிர் தரிக்கப் போகிறேன்?' என்று சொன்னாள்.

மாருதி சொன்னது

6. உங்களுக்குச் சம்மதம் என்றால் என் தோளில் ஏறிக் கொள்ளுங்கள், தேவி. நொடிப்போதில், ஸ்ரீராமன் இருக்குமிடத்தில் சேர்த்து விடுகிறேன்.

சீதை சொன்னது

- 7,8. கடலை வற்றச் செய்தோ, அல்லது பாணங்களால் கட்டுப்படுத்தியோ, வானர்களுடன் கூட ஸ்ரீராமன் இங்கு வந்து, ராவணனை யுத்தத்தில் கொன்று என்னை அழைத்துச் சென்றால் தான், ஸ்ரீராமனுக்கு நிலையான புகழ் உண்டாகும். நான், உன் தோளில் ஏறிக் கொண்டு வரமாட்டேன். அதனால் நீ செல்வாயாக. எப்படியோ, ஸ்ரீராமன் வரும்வரையில் தாக்குப் பிடித்து உயிரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
9. இவ்வாறு சீதையால் விடை கொடுக்கப்பட்ட வீர ஹனுமான், அவரை வணங்கிவிட்டு, கடலைக் கடந்து செல்வதற்காக மலையுச்சியை அடைந்தார்.
- 10,11. அங்கே சென்றதும், (வேகமாக எம்பித் தாண்டுவதற்கு வசதியாக) மலையைக் காலால் அழுத்தினார். (அந்த அழுத்தத்தைத் தாங்க மாட்டாமல்) முப்பது யோஜனை உயரம் கொண்ட அந்த மலை, பூமிக்குள் மறைந்து சமதளமாகி விட்டது! ஹனுமான் ஆகாயத்தில் செல்லத் தொடங்கியதும் பயங்கரமாகக் கர்ஜனை செய்தார்.

செவ்வாய்க்கிழமை 12-11-2019

12. அந்த ஒலியைக் கேட்ட எல்லா வானரர்களும் ஹனுமான் திரும்பி வருவதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்து பெருங்கூச்சல் எழுப்பினார்கள்.
13. 'உற்சாகமான இந்த ஒலியிலிருந்தே, தான் சென்ற காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடித்துக் கொண்டு ஹனுமான் வருகிறார் என்பது தெரிகிறது. வானரர்களே, அதோ பாருங்கள்! மகா வீரரான ஹனுமான் தான்!'
14. இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருந்த வானரக் கூட்டத்திடையே மலைச் சிகரத்தில் ஹனுமான் இறங்கி அவர்களிடம் சொன்னார்:
15. 'கண்டேன், சீதையை! அசோகவனம் உட்பட இலங்கை நகரம் என்னால் எரிக்கப்பட்டது. ராவணனுடன் பேசி விட்டுத் தான் திரும்பி வந்திருக்கிறேன்!'
16. 'ராம-சுக்ரீவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு இப்போதே செல்வோம்' என்று சொன்னதும், எல்லா வானரர்களும் மகிழ்ச்சியோடு ஹனுமானை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டார்கள்.
17. உற்சாக மிகுதியால், சில குரங்குகள், ஆஞ்ஜநேயரின் வாலை முத்தமிட்டன; மற்றும் சில, குதித்துக் கும்மாளமிட்டன. பின்னர், ஹனுமானோடு கூட எல்லோருமாக பிரஸ்ரவண மலையை அடைந்தார்கள்.
- 18-20. போகிற வழியில், சுக்ரீவனால் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த மதுவனத்தை வானரர்கள் கண்டார்கள். அங்கதனைப் பார்த்து, 'தலைவரே, நாங்கள் மிகவும் பசியோடு இருக்கிறோம். (சுவையான பழம், மது அருந்தி, பசி நீங்கி) மனநிறைவுடன் வெகுவிரைவில் ஸ்ரீராம-லட்சுமணர்களைக் காணச் செல்வோம்' என்று வேண்டினார்கள்.

அங்கதன் சொன்னது

21. தான் சென்ற காரியத்தை முடித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறார், ஹனுமான். (அவருடன் கூட புறப்பட்டு வந்த நமக்கும் அவருடைய வெற்றியில் பங்கு உண்டு அல்லவா?) காய்கனிகளைச் சாப்பிடுங்கள்; மதுபானம் செய்யுங்கள்! எல்லாம் ஹனுமானின் பிரஸாதம்!
- 22,23. (மதுவனத்தின்) உள்ளே புகுந்து, மதுவைக் குடிக்க ஆரம்பித்தார்கள், வானரர்கள். மதுவனக் காவலரான ததிமுகனால் அனுப்பப்பட்ட பணியாட்களின் எச்சரிக்கையைப் பொருட்படுத்தாமல், மதுவைக் குடித்து, தடுக்க வந்த (மதுவனப் பணியாட்களான) வானரர்களை, (அங்கதனுடன் வந்த) இந்த வானர வீரர்கள் தாக்கினார்கள். முட்டியாலும், கால்களாலும் பணியாட்களை அடித்து மிதித்துத் தள்ளி விட்டு மதுவைக் குடித்தார்கள்.
- 24,25. சுக்ரீவனுடைய அம்மானான ததிமுகன் மிகவும் கோபம் கொண்டு, மற்ற பணியாட்களுடன், வானர மன்னன் சுக்ரீவன் இருந்த இடத்துக்கு விரைந்து சென்றான். 'அரசே, வெகு காலமாகக் காப்பாற்றப்பட்டு வந்த மதுவனம், இளவரசர் அங்கதன், மற்றும் ஹனுமான் முதலியோரால் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டு விட்டது' என்று சுக்ரீவனிடம் சொன்னார்.
26. இதைக் கேட்டதும், உவகை பொங்க சுக்ரீவன் சொன்னான்: 'கண்டு வந்தனன், சீதா தேவியை, வாயுகுமாரன்! சந்தேகமேயில்லை!

27. 'இல்லையென்றால், என் மதுவனத்தை ஏறிட்டுப் பார்ப்பதற்குக் கூட யாருக்குத் தைரியம் உண்டு? (ஒரு மகத்தான செயலை செய்து நிறைவேற்றியதால்தான், என் மதுவனத்தை அழிக்கும் உற்சாகத் துணிச்சல் வானரர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது!) வாயுகுமாரன் தான் இந்தப் பணியை முடித்திருப்பான் என்பதில் ஐயமில்லை.'
28. சுக்ரீவன் சொற்களை (அரைகுறையாகக்) கேட்டுக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீராமன், மகிழ்ச்சியுடன், 'அரசே! சீதை சம்பந்தமாக நீ ஏதோ சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாயே? அது என்ன?' என்று கேட்டார்.
29. 'ஐயனே, பூமாதேவியின் புதல்வியான சீதாதேவியைப் பார்த்து விட்டார்கள். இது நிச்சயம். ஹனுமான் முதலிய எல்லா வானரர்களும் மதுவனத்தில் புகுந்து விட்டார்கள்.
- 30-35. 'அங்கிருந்த எல்லாவற்றையும் தின்று தீர்த்து விட்டார்கள்; காவலர்களை அடித்து நொறுக்கி விட்டார்கள்!... பிரபோ! தங்கள் பணியை நிறைவேற்றாமல், என் மதுவனத்தைக் கண்ணால் பார்ப்பதற்குக்கூட எவருக்கும் துணிச்சல் கிடையாது. ஆகவே, சீதை இருக்கும் இடத்துக்குச் சென்று, அன்னையைப் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பது நிச்சயம்! (என்று ஸ்ரீராமனிடம் சொல்லிவிட்டுத் ததிமுகன் பக்கம் திரும்பி) காவலர்கள் பயப்பட வேண்டாம். நீங்கள் சென்று என் ஆணைப்படி, அங்கதன் முதலிய எல்லா வானரர்களையும் என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்' என்றான். இதைக் கேட்டதும், வாயு வேகத்தில் அவர்கள் சென்று, ஹனுமான் முதலியவர்களைப் பார்த்து, 'அரசர் ஆணையிட்டிருக்கிறார். நீங்கள் செல்லலாம். (மதுவனத்தை அழித்ததற்காகத் தண்டனை ஏதும் இல்லை.) ஸ்ரீராம-லட்சுமணர்களோடு இருக்கும் சுக்ரீவன், உங்களையெல்லாம் பார்க்க விரும்புகிறார். உங்களிடம் அவர்களுக்கு மிகவும் திருப்தி! உடனே வரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்!' என்றார்கள். 'இப்போதே செல்கிறோம்' என்று சொல்லிவிட்டு எல்லா வானரவீரர்களும் ஆகாயத்தில் தாவி (இளவரசன் அங்கதனையும் வெற்றி வீரரான ஹனுமானையும் முன்னிட்டுக் கொண்டு) ஸ்ரீராம-சுக்ரீவர்கள் முன்பாகத் தரையில் குதித்தார்கள்.
- 36-43. உடனே, ஹனுமான், ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, 'கண்டேன், நலமாக இருக்கும் சீதாப்பிராட்டியை!' என்று சொல்லியவாறே அவர் திருமுன்னிலையில் விழுந்து வணங்கி, பின்னர் சுக்ரீவனையும் வணங்கிவிட்டு (ஸ்ரீராமனை நோக்கி) 'ராமேந்திரா! சோகத்தில் மூழ்கியிருக்கும் சீதாதேவி, தங்கள் நலன் குறித்து விசாரித்தார். அசோகவனத்தில் சிம்சபா மரத்தின் நிழலில், காவல் செய்யும் அரக்கர்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்; உணவு ஏற்பதில்லை; மெலிந்திருக்கிறார். பிரபு, ஹே ராம, ராம, ராம என்று, துயரத்தில் அரற்றுகிறார். அழுக்கடைந்த ஆடை, ஒற்றைச் சடை - இந்தக் கோலத்தில் சீதையைப் பார்த்த நான் (என்னுள் வருந்தினாலும், அவருக்குத் தைரியம் கொடுப்பதற்காக) மெல்ல சமாதானப் படுத்தினேன். மரக் கிளைகளுக்கிடையே, குறுகிய வடிவில் நான் மறைந்திருந்து, பிறப்பிலிருந்து தங்கள் கதையைத் தொடங்கி, தண்டகாரணயம் செல்ல நேர்ந்தது; தாங்கள் இல்லாத நேரத்தில் ராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றது; சுக்ரீவனோடு (தாங்கள்) நட்புக் கொண்டு, வாலியைக் கொன்றது; விதேக குமாரியைத் தேடிக் கொண்டு பேராற்றலும் வெற்றி வாய்ப்பும் உடைய வானர வீரர்கள் எல்லாத் திசைகளுக்கும் எல்லா இடங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருப்பது; அவர்களுள் சுக்ரீவனுடைய மந்திரியும் ராமதாஸனுமான அடியேன் அசோகவனத்துக்கு வந்திருப்பது வரை எல்லாவற்றையும் எடுத்துரைத்தேன். பெரும்

பாக்கிய வசத்தால் ஜானகி மாதாவைப் பார்த்து விட்டேன்; என் முயற்சி பலித்துவிட்டது!

44-46. - இப்படி என்னால் சொல்லப்பட்டதைக் கேட்டு, சீதையின் கண்கள் வியப்பால் விரிந்தன. 'செவிகளில் அமுதம் போல் பாய்கின்ற மங்களகரமான வார்த்தைகளைச் சொல்பவர், யாரோ?... இது உண்மையென்றால், அவர் என் கண்களில் தென்படுவாராக' என்றார், சீதை. உடனே நான், குறுகிய வானரத் தோற்றத்திலேயே வணங்கி, கைகூப்பியபடி, தூரத்திலேயே நின்றேன். என்னைப் பார்த்து, 'நீ யார்?' என்பதான பல கேள்விகளைக் கேட்டார்.

47-50. 'எதிரிகளை அடக்குபவரே, நிகழ்ந்தனவற்றையெல்லாம் வரிசையாக, நான் சொன்னேன். பின், தங்களால் கொடுக்கப்பட்ட கணையாழியை தேவியிடம் சமர்ப்பித்தேன். அதைக் கண்டதும், என்னிடம் மேலும் நம்பிக்கை கொண்டு, 'ஆஞ்ஜநேயா, இராப்பகலாக அரக்கியரின் பயமுறுத்தல்களால் துன்புறுத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் என்னை, இப்போது நீ பார்த்தபடியே ஸ்ரீராமனிடம் கூறு' என்றார்.

அதற்கு நான், 'ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியும் தங்கள் சிந்தனையிலேயே மூழ்கியிருக்கிறார். தங்களைப் பற்றிய விவரம் ஏதும் கிடைக்காததால், இரவுபகலாக வருத்தத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார். இப்போதே சென்று, தங்களுடைய துயர நிலையை ஸ்ரீராமனிடம் சொல்கிறேன்.

51. (நான் சொன்னதைக்) கேட்ட உடனே, அவர் சக்ரீவ-லட்சுமணர்களோடும், வானரப்படைத் தலைவர்களோடும் தங்களைக் காண வந்துவிடுவார்.

52. 'உற்றார் - உறவினரோடு இராவணனைக் கொன்று தங்களைக் கோசல ராஜ்யத்துக்கு அழைத்துச் செல்வார். ஸ்ரீராமப்பிரபு என் சொற்களில் நம்பிக்கை கொள்ளும் விதத்தில், எனக்கு ஏதேனும் ஓர் அடையாளப் பொருள் கொடுங்கள், தாயே!' என்றேன்.

53-60. உடனே, அவர் தன் குழற்கற்றையிலிருந்து தனக்குப் பிரியமான சூடாமணியை எடுத்து என்னிடம் கொடுத்து, முன்பு சித்திரகூடத்தில் நிகழ்ந்த காக்கைச் சம்பவத்தைக் கண்களில் நீர் வழியக் கூறி, 'நான் நலமாக இருக்கிறேன் என்று ஸ்ரீராமனிடம் சொல்லு. லட்சுமணரிடம், நான் முன்பு அறியாமையால் ஏதேனும் தவறாகப் பேசியிருந்தால், அதை மன்னித்து விடும்படி கூறு. கருணாமூர்த்தியான ஸ்ரீராமன், இந்தப் பெரும் சோதனையிலிருந்து என்னைக் கை தூக்கிவிடும் வகையில் முயற்சி செய்வாய்' என்று சொல்லிவிட்டு, பெரும் துயரத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் அழத் தொடங்கினார். நான் தங்களைப் பற்றிய எல்லா விபரங்களையும் கூறி அவருக்கு ஆறுதலளித்தேன். பின், அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் தங்களிடம் வந்துள்ளேன். அப்படிப் புறப்படும் சமயத்தில், ராவணனுக்கு மிகவும் பிரியமான அசோகவனத்திலிருந்த மரங்களை வேருடன் பிடுங்கி, அங்கிருந்த பல அரக்கர்களைக் கொன்று, ராவணனுடைய புதல்வனான அட்சகுமாரனையும் கொன்று, ராவணனுடன் பேசிவிட்டு இலங்கை முழுவதையும் எரித்துவிட்டு, வெகுவிரைவாக இவ்விடம் மறுபடியும் வந்து சேர்ந்தேன்'. ஹனுமானின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன், மிகவும் மகிழ்ந்து, 'ஆஞ்ஜநேயா, தேவர்களால் கூடச் செய்ய முடியாத காரியத்தை, நீ செய்து முடித்திருக்கிறாய். உன்னுடைய பேருதவிக்கு நான் எப்படி நன்றி தெரிவிப்பது என்றே தெரியவில்லை.

61-63. 'என்னுடையதான எல்லாவற்றையும் இப்போதே உனக்கு அளிக்கிறேன்' என்று கூறி ஆனந்தத்தால் நீர் நிறைந்த கண்களோடும், நெஞ்சம் நிறைந்த அன்போடும்

ஹனுமானை மார்புறக் கட்டித் தழுவினார். அடியார்க்கு நல்லோராகிய ஸ்ரீராகவன், ஹனுமானைப் பார்த்து, 'உலகத்தில், பரமாத்மாவான என் ஆலிங்கனம் கிடைப்பது மிகவும் அரிது. வானரோத்தமா, நீ என்னுடைய மிகத் தீவிரமான பக்தன்; அன்பன்' (அதனால், உனக்கு இந்தப் பேறு கிடைத்தது) என்றார்.

64. அடியார்கள் எவருடைய திருவடித் தாமரைகளைத் துளஸீதளம் முதலியவற்றால் அர்ச்சனை செய்து, தன்னிகரற்ற விஷ்ணுலோகத்தை அடைகிறார்களோ, அந்தத் திருவடிகளுக்குரிய மூர்த்தியான ஸ்ரீராமனால் ஆலிங்கனம் செய்து கொள்ளப்பட்ட வாயுகுமாரனின் மாபெரும் புண்ணியத்தைப் பற்றி என்ன சொல்ல?

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் சுந்தரகாண்டத்தில்

ஐந்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

சுந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

~~~~~

ॐ

அத்யாத்ம ராமாயணம்

யுத்த காண்டம்

முதலாவது ஸர்கம்

வானரப்படை புறப்படுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. (பார்வதி,) நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் அவ்வாறே ஹனுமான் சொல்லியதைக் கேட்ட பின்னர், மிகவும் உவகையடைந்து ஸ்ரீராமன் சொன்னார்:
2. 'தேவர்களாலும் செய்தற்கரிய செயல் ஹனுமானால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பூலோகத்தில் வேறு எவராலும் (இத்தகைய சாகஸத்தை) நினைத்துப் பார்ப்பதற்குக் கூட முடியாது!
3. 'நூறு யோஜனை விஸ்தீர்ணமுள்ள பெருங்கடலை யாரால் கடக்க முடியும்? அரக்கர்களால் பாதுகாக்கப்படும் இலங்கையைக் கொளுத்தி எரிப்பதற்கு எவரிடம் சக்தி இருக்கிறது? - (ஹனுமானைத் தவிர?)
4. 'சுகீவனின் ஆணைக்கு உட்பட்டிருக்கும் ஹனுமான் தனக்கு இடப்பட்ட கட்டளையை முற்றிலுமாக நிறைவேற்றி, ஒரு நல்ல பணியாளனாகத் திகழ்கிறார். இப்படிப்பட்டவர், உலகத்தில் இருந்ததில்லை; இனி இருக்கப் போவதுமில்லை.
5. 'நானும் ரகுலமும் லட்சுமணனும் சுகீவனும், ஆஞ்ஜநேயன் ஜானகியைப் பார்த்துவிட்டு வந்ததால் காப்பாற்றப்பட்டோம்.
6. 'ஜானகியைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்கும் முயற்சியில் வெற்றி பெற்று விட்டோம் என்பது சரி. ஆனால், சமுத்திரத்தை நினைத்தால் தான் மனத்தில் கவலை சூழ்கிறது.
7. 'முதலை, மகரமீன்கள் நிறைந்துள்ளதும், நூறு யோஜனை அகலமுள்ளதுமான பெருங்கடலை எவ்வாறு கடந்து சென்று எதிரியைக் கொல்லப் போகிறோம்? சீதையை எப்படிப் பார்க்கப் போகிறோம்?'
- 8,9. ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட சுகீவன், அவரைப் பார்த்து, 'பெரிய பெரிய முதலைகளும் மீன்களும் நிறைந்த கடலைத் தாண்டிச் செல்வோம்; இலங்கையை அழிப்போம்; விரைவிலேயே ராவணனைக் கொல்வோம்! கவலையை விடுங்கள், ராகவனே! கவலை தான் காரியத்தைக் கெடுக்கும்.
10. 'பேராற்றலும் சூரத்தனமும் மிகுந்த இந்த வானர வீரர்களைப் பாருங்கள்! உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதில் மிகவும் ஆர்வமுடைய இவர்கள், நெருப்பில் விழுவதற்கும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார்கள்.

செல்லுத்துங்கள். நாம் இலங்கையை அடைந்து விட்டாலே, ராவணன் கொல்லப் பட்டான்! - என்றே (தீர்மானமாகக்) கொள்ளலாம்.

11. 'முதலில் கடலைக் கடப்பதற்கான வழிகளைக் காண்பதில் சிந்தனையைச் செலுத்துங்கள். நாம் இலங்கையை அடைந்து விட்டாலே, ராவணன் கொல்லப் பட்டான்! - என்றே (தீர்மானமாகக்) கொள்ளலாம்.
  12. 'போர்க்களத்தில், வில்லைத் தாங்கி தாங்கள் நிற்கும்போது, உங்களுக்கு எதிராக நிற்கக் கூடிய யாரையும், மூன்று உலகத்திலும் நான் பார்க்கவேயில்லை.
  13. 'ராமா, நிச்சயமாக வெற்றி நமக்குத் தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை..... சுற்றிலும் நன்னிமித்தங்களையே காண்கிறேன். (அதனால் தான் அவ்வளவு உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.)'
  14. பக்தியும், வீரமும் நிரம்பிய சுகீவனுடைய சொற்களைக் கேட்டு, அங்கீகரித்து, எதிரில் நின்று கொண்டிருந்த ஹனுமானிடம் ஸ்ரீராமன் கூறினார்:
  - 15-17. 'கபீசுவரா, எப்படியோ ஒரு விதமாக நாம் பெருங்கடலைக் கடந்து விடுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். (அங்கே போனபின் என்ன செய்வது? ஆகவே) தேவ-தானவர்களாலும் நுழைய முடியாததான இலங்கையின் அமைப்பைப் பற்றி எனக்குக் கூறு. அதைத் தெரிந்து கொண்டு, அதற்கேற்ற முறையில் முற்றுகைத் திட்டங்களை வகுத்துக் கொள்வோம்'.
- ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட ஹனுமான் மிகவும் பணிவோடு கைகூப்பிக் கொண்டு, 'அண்ணலே, நான் அங்கே பார்த்தபடியே கூறுகிறேன். திரிசூட மலையின் சிகரத்தில் அமைந்துள்ள இலங்கை, தேவலோக நகரம் போல் இருக்கிறது.
18. 'பொன்மயமான மதிர்சுவர்களும் மாடங்களும் நிறைந்தது; தூயதான நீர் நிரம்பிய அகழியால் சூழப்பெற்றது.
  19. 'பலவகையான நந்தவனங்களால் அழகு பெற்றது. சிறந்த வாவின்கள் கொண்டது. மணிமயமான தூண்கள் அமையப் பெற்று அற்புதமாக ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் முதல் தரமான வீடுகள் உள்ளன.
  - 20,21. 'நகரத்தின் மேற்கு வாயிலில் ஆயிரக்கணக்கான யானைப் படையினரும், வடக்கு வாயிலில் ஏராளமான குதிரைப் படையினரும், காலாட் படையினரும், அவ்வாறே கிழக்கு வாயிலிலும் தெற்கு வாயிலிலும் கோடி கோடிக்கணக்கான ராட்சஸ வீரர்களும் காவல் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.
  22. 'நகரத்தின் மையப் பகுதியிலும் பல்வகையான அஸ்திரப் பயிற்சியில் தேர்ச்சி பெற்ற, எண்ணிறந்த யானை, குதிரை, தேர், காலாட்படையினரும் எப்போதும் இலங்கையைப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.
  23. 'பற்பல ரகசிய வழிகளும், படைக்கலன் கிடங்குகளும் இருக்கின்றன. இவ்வளவு கடுமையான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் இருந்தும், தேவர்கள் தலைவரே! அங்கு நான் என்ன செய்தேன் என்பதைக் கேளுங்கள்:
  24. 'ராவணனுடைய படை வீரர்களில் நாலில் ஒரு பங்கை நான் கொன்றொழித்தேன்! இலங்கை நகரத்தை எரித்தேன்; பொன்மயமான மாளிகைகள் (என்னால்) அழிக்கப்பட்டன.
  25. 'ஆயுதச் சாலைகளும் ரகசிய வழிகளும் என்னால் நாசம் செய்யப்பட்டன. (உங்கள் வேலையாளாகிய நான் ஒருவனாகவே இவ்வளவு அழிவுகளைச் செய்திருக்கிறேன்

என்னும்போது) ஐயனே, தங்கள் பார்வை பட்ட மாத்திரத்திலேயே இலங்கைப் பட்டணம் சாம்பலாகிப் போகும்! (என்பதில் சந்தேகமில்லை)

26. 'புறப்படுங்கள், பிரபு. எல்லா வானரங்களுடன் கூட கடற்கரையை நோக்கிச் செல்வோம்'
27. ஆஞ்ஜநேயரின் மொழிகளைக் கேட்டதும், ஸ்ரீராகவன், 'சுகீவா, புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகும்படி எல்லாப் படைவீரர்களுக்கும் ஆணையிடு.
- 28,29. 'இப்போது, விஜயா என்ற நல்ல முகூர்த்த வேளை. இந்த வேளையில் நான் புறப்பட்டுச் சென்று ராட்சஸ வீரர்களால் சூழப்பட்டுள்ளதும் யாராலும் நுழைய முடியாததுமான நுழைவாயில்களைக் கொண்டதுமான இலங்கையையும், ராவணனையும் அழித்து, சீதையைக் கொண்டு வருவேன். (நம்பிக்கையூட்டும் வகையில், நல்ல சகுனமாக) என் வலது கண் இப்போது துடிக்கிறது.
30. பேராற்றல் பொருந்திய எல்லா வானரப் படைகளும் புறப்படட்டும். சேனையின் முன்புறமும் பின்புறமும் (இரு) பக்கங்களிலும் சேனைத் தலைவர்கள் பாதுகாக்கட்டும்.
31. ஹனுமானின் தோளில் ஏறிக்கொண்டு எல்லோருக்கும் முன்னால் நான் செல்கிறேன். அங்கதன் மேல் ஏறிக் கொண்டு லட்சுமணன் வரட்டும். சுகீவா, நீயும் என்னுடன் வா.
- 32,33. கஜன், கவாஷன், கவயன், மைந்தன், த்விவிதன், நளன், நீலன், சுஷேணன், ஜாம்பவான், எதிரியைக் கொல்லும் ஆற்றல் படைத்த மற்ற எல்லா மகாவீரர்களும் சேனையின் இடைஇடையே செல்வார்களாக' என்று வானரர்களுக்கு உத்தரவிட்டு விட்டு, லட்சுமணனோடு ஸ்ரீராமன் புறப்பட்டார்.
- 34,35. படையின் நடுவில் சுகீவனுடன் கூட, மகிழ்ச்சியோடு (ஆஞ்ஜநேயன் தோளில் ஏறிக்கொண்டு) ஸ்ரீராமன் சென்றார். தம் விருப்பப்படி உருவம் எடுக்கக் கூடியவர்களும், மிகச் சிறந்த யானைகள் போல் ஒளிவீசுபவர்களுமான வானரர்கள் எல்லோரும் துள்ளிக் குதித்துக் கொண்டு, இரைச்சல் எழுப்பிய வண்ணம் தென்திசையில் சென்றார்கள். (போகும் வழியில், கண்களில் தென்பட்ட) எல்லாக் கனிகளையும் கடித்துத் தின்றுகொண்டும், மது அருந்திக் கொண்டும் சென்றார்கள்.
36. ஸ்ரீராமச்சந்திரனுடைய திருமுன்னிலையில், 'இப்போதே ராவணனைக் கொன்று விடுவோம்' என்று தமக்குள் உற்சாகமாகப் பேசிக்கொண்டபடியே இணையில்லாத பலம் பொருந்திய வானரோத்தமர்கள் வழிநடந்தார்கள்.
37. (மாருதி-அங்கதன் என்ற) இரு வானரர்களால் சுமக்கப்பட்டுச் சென்ற, ரகுலத் தோன்றல்களான இராம-இலக்குவர்கள், வானத்தில் தாரகைக் கூட்டத்திடையே விளங்கும் சூரிய-சந்திரர்களைப் போல் பிரகாசித்தார்கள்.
- 38,39. மிகப் பெரிய அந்த வானரப்படை, தரை மார்க்கமாக சுற்றிச் சுற்றிச் சென்றது. வாலத் தூக்கி வீசி அடித்துக் கொண்டும், மரங்களைப் பெயர்த்துக் கொண்டும், மலை முகடுகளில் ஏறி இறங்கிக் கொண்டும் காற்று வேகத்தில் போய்க் கொண்டிருந்தது. எண்ணிலடங்கா வானர வீரர்களால் எல்லாப் பக்கங்களும் நிரம்பிவிட்டன.

சென்றார்கள். இரவு பகலாகப் படைகள் நடந்தன. ஒரு விநாடி நேரம் கூட எவ்விடத்திலும் தங்கவில்லை.

40. ஸ்ரீராமனால் பாதுகாக்கப்பட்ட அவர்கள் (எவ்வித அச்சமுமின்றி) மகிழ்ச்சி பொங்கச் சென்றார்கள். இரவு பகலாகப் படைகள் நடந்தன. ஒரு விநாடி நேரம் கூட எவ்விடத்திலும் தங்கவில்லை.
- 41-43. மலய, ஸஹ்ய பர்வதங்களின் அடர்த்தியான காடுகளைப் பார்த்தபடியே, ஸஹ்ய மலையைக் கடந்து மலய பர்வதத்தையும் தாண்டிச் சென்று, கடைசியாக பேரிரைச்சலிட்டுக் கொண்டிருக்கும் சமுத்திரத்தின் கரையை அடைந்தார்கள்.
- ஹனுமானின் தோளிலிருந்து இறங்கிய ஸ்ரீராமன், சுகீர்வனுடன் கடலருகே வந்து, அவனைப் பார்த்து, 'மீன்கள் வாழும் பெருங்கடலின் கரைக்கு நாம் வந்து விட்டோம்.
44. '(ஆனால் இதுவரை யாரும் செய்திராத) ஒரு தனிப்பட்ட வகையான வழியைக் கண்டுபிடிக்காமல், நாம் இங்கிருந்து (கடலுக்கு அப்பால்) செல்ல முடியாது. அதனால், படைகள் இங்கேயே தங்கட்டும். இதைக் கடந்து செல்வதற்கான வழிமுறைகள் பற்றி நாம் மந்திராலோசனை செய்வோம்' என்றார்.
45. இராமபிரானுடைய சொற்களைக் கேட்ட சுகீர்வன், கடலை ஒட்டினாற் போன்ற இடத்தில், பெரும் வீரர்களால் நன்கு பாதுகாக்கப்படும் படைகளைத் தங்கச் செய்தான்.
46. உயர்ந்து எழும்பும் அலைவரிசைகள் உடையதும், அச்சத்தை உண்டுபண்ணும் முதலை முதலியன நிரம்பியதுமான பெருங்கடலைப் பார்த்து அவர்களுக்குக் கவலை உண்டாயிற்று.
- 47,48. ஆழம் காண முடியாததும், வானம் போல் பரந்து விரிந்து கிடந்த கடலைக் கண்டதும், 'தண்ணீருக்கு இருப்பிடமான, பயங்கரமான இந்தக் கடலை நாம் எவ்வாறு கடந்து செல்லப் போகிறோம்? (நாமாவது - கடலைத் தாண்டுவதாவது! இது, நடக்கிற காரியமா?) - என்று கவலையில் ஆழ்ந்தவர்களாய் எல்லோரும் ஸ்ரீராமனை அண்டி நின்றார்கள்.
49. ஒரு (மாபெரும் தெய்விகப்) பணியை நிறைவேற்றுவதற்காக மனித வடிவம் தாங்கி அவதரித்துள்ள இராமபிரான், (மனித இயல்புக்கு ஏற்ப) சீதையை நினைத்து மிகவும் வருத்தமடைந்து, 'ஆ! ஜானகீ! சீதே!....' என்று (வருத்தம் தாங்காதவர் போல்) அரற்றிக் கொண்டிருந்தார்.
- 50-52. சனாதனரும் பரமாத்மாவும் சித் ஸ்வரூபத்துக்கு வேறில்லாத ஒன்றேயானவரும், இரண்டாவது பொருள் அற்ற பரம்பொருளுமான ஸ்ரீராமனுடைய உண்மையான தத்துவத்தை எந்த மனிதன் அறிந்து கொள்கிறானோ, அவனை துக்கம் முதலியன தொடக்கூட முடியாது - என்னும்போது, அழிவற்ற பேரானந்தத் திரளான அவரைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமா, என்ன!... துயரம், மகிழ்ச்சி, அச்சம், சினம், பேராசை, மயக்கம் முதலிய குணங்கள் எல்லாம் அக்ஞானத்தின் சின்னங்கள். இவை, சிதாத்ம வடிவத்தில் (ஸ்ரீராமனிடத்தில்) எவ்வாறு தோன்றமுடியும்? உடலுக்கு உண்டாகும் துயரம் முதலியன, உடற்பற்று உள்ளவருக்குத் தான் ஏற்படுமே தவிர, சிதாத்மாவுக்கு அல்ல.
53. ஆழமான அமைதிநிலையில் (அஷ்டாங்க யோகத்தின் இறுதிநிலையான 'ஸமாதி' என்ற மனம் அற்ற நிலையில்), ஜீவாத்மா வேறு; பரமாத்மா வேறு - என்ற இரட்டைத் தத்துவம் அழிந்து விடுவதால், அந்த நிலையில், பேரானந்தம் மட்டுமே அனுபவிக்கப்படுகிறது. (சிந்தனைகளின் உற்பத்திக்களமான) புத்தியும் மறைந்து,

செய்யுள்: (எவ்வித) விகாரமுமற்ற நிலை நிலைத்திருப்பதால், துக்கம் என்பது அங்கே தலை காட்டுவதில்லை. ஆகவே, துயரம் முதலிய எல்லா உணர்ச்சிகளும், புத்தியின் பாற்பட்டன என்பதில் ஐயமில்லை. (அதாவது, ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டவுடன், பிரும்மானந்த அனுபவம் மட்டுமே உணரப்படுகிறது.)

54. ஸ்ரீராமன் பரமாத்மா; புராண புருஷன்; பிரகாச வடிவினன்; ஸுக ஸ்வரூபமானவன்; செயல்களற்றவன். அப்படியிருந்தும், மாயா குணங்களின் சேர்க்கையால், அவர் சில சமயம் இன்புறுபவர் போலவும், சில சமயம் துன்புறுபவர் போலவும் அவிவேகிகள் எண்ணுகிறார்கள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்தகாண்டத்தில்
முதலாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

இரண்டாவது ஸர்கம்

இராவணன் விபீஷணனை இகழ்ந்துரைத்தல்

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. (பார்வதி!) இலங்கையில் ஹனுமானால் செய்யப்பட்ட, தெய்வங்களாலும் செய்வதற்கரிய அழிவுகளைப் பார்த்த ராவணன் வெட்கத்தால் தலைகுனிந்தான்.
2. எல்லா மந்திரிகளையும் அழைத்து, 'ஹனுமான் செய்துவிட்டுச் சென்றுள்ள எல்லாச் செயல்களையும் நீங்கள் எல்லோரும் உங்கள் கண்களாலேயே பார்த்து விட்டீர்கள் அல்லவா?
- 3,4. 'எவராலும் வெல்ல முடியாத இலங்கைக்குள் நுழைந்து, நெருங்க முடியாத சீதையைப் பார்த்துவிட்டு, ராட்சஸ வீரர்களையும், மண்டோதரியின் மைந்தன் அட்சகுமாரனையும் கொன்று, ஓர் இடம் மிச்சமில்லாமல் முற்றிலுமாக இலங்கையைத் தீக்கு இரையாக்கிவிட்டு, கடலையும் தாண்டி, உங்கள் எல்லோரையும் மீறிக் கொண்டு, செளக்கியமாக ஊருக்குத் திரும்பிப் போய்விட்டான்!
5. 'இனி நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்? - என்பதைப் பற்றி சிந்தனையில் வல்லவர்களான நீங்கள் எல்லோரும் ஆலோசனை செய்து, எப்படிச் செய்தால் எனக்கு நன்மை விளையுமோ அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைத் தெரிவியுங்கள்' என்று சொன்னான்.
6. ராவணனுடைய பேச்சைக் கேட்ட அரக்க (அமைச்சர்கள்) 'மன்னா! போர் முனையில், உலகத்தையே வென்றுள்ள தங்களுக்கு, இந்த ராமன் விஷயத்தில் ஏன் சந்தேகம் வந்தது?
7. 'உங்கள் புதல்வன், இந்திரனைக் கட்டி இழுத்துக் கொண்டுவந்து, உங்கள் பட்டணத்தில், (உங்கள் காலடியில்) தூக்கி எறிந்தான்!... தாங்களோ, குபேரனையே வென்று, (அவனிடமிருந்து) புஷ்பக விமானத்தைக் கொண்டு வந்து அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.
8. '(தாங்கள்) காலனையும் வென்றிருக்கிறீர்கள். ஆகவே, (அவன் கையில் வைத்துக் கொண்டு உயிர்ப்பிராணிகளைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறானே? - அந்த) காலதண்டத்தாலும் தங்களுக்கு ஆபத்து வராது. வருணனையும், (தங்களை எதிர்த்த

எல்லா) ராட்சஸர்களையும் வெறும் ஹும் என்ற அட்டலினாலேயே ஜெயித்திருக்கிறீர்கள்.

9. 'மகாசுரனான மயன், அச்சமடைந்து தானாகவே முன்வந்து, தன்னுடைய குமாரியைத் தங்களுக்குக் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்து, தங்கள் பிடியிலேயே இப்போதும் இருந்து வருகிறார் - என்னும்போது, மற்ற மகாசுரர்கள் எம்மாத்திரம்!
- 10-13. 'ஹனுமானால் நமக்குப் பேரழிவும் அவமானமும் ஏற்பட்டன என்றால், அதற்குக் காரணம், நாம் அவனை லட்சியம் செய்யாதது தான். 'அட, அது வெறும் குரங்கு. அது, ஏதோ ஒரு சாமர்த்தியத்தைக் காட்டினால், அதனால் நமக்கு என்ன? (சிறுபயல், செய்துவிட்டுப் போகட்டுமே?) - என்று, நாம் சற்றும் பொருட்படுத்தாமல் இருந்துவிட்டோம். '(சிறு பிராணியான) அவனால் என்ன பேராபத்து வந்து விடப் போகிறது' என்று நாம் சற்று கவனக்குறைவாக இருந்து விட்டோம். நாம் அறிவில்லாதவர்கள் அல்லர். ஹனுமான் நம்மை ஏமாற்றிவிட்டான். அவனைப் பற்றி நமக்கு முன்னரே தெரிவித்திருந்தால், அவன் உயிரோடு திரும்பிப் போயிருப்பானா? ஆணையிடுங்கள், அரசே. எந்த உலகத்திலுமே, குரங்கோ, மனிதனோ இல்லவே இல்லாமல் செய்து விடுகிறோம்! அல்லது, (குரங்கோ, மனிதனோ இல்லாமல் செய்து முடிக்கும் வேலைக்கு) ஒவ்வொருவராக நியமனம் செய்யுங்கள்...'
- அரக்கர் மன்னன் இராவணனைப் பார்த்து, அப்போது கும்பகர்ணன் சொன்னான்:
14. 'உன்னுடைய அழிவின் ஆரம்பமாகவே நீ இந்தச் செயலைச் செய்துள்ளாய். வஞ்சக மாக ஜானகியைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்த அந்தச் சமயத்தில், அதிருஷ்டவசமாக, பரம்பொருளான ஸ்ரீராமனுடைய கண்ணில் நீ படவில்லை.
15. 'ஸ்ரீராமன் மட்டும் அப்போது உன்னைப் பார்த்திருந்தால், ராவணா, நீ உயிரோடு திரும்பியிருக்கமாட்டாய்! ஸ்ரீராமன் வெறும் மானுடன் அல்லர்; தெய்வம்; அழிவில்லாத பரம்பொருளான ஸ்ரீநாராயணனே!
16. 'ராமபத்தினியான சீதாப்பிராட்டியார், உலக நாயகியான ஸ்ரீலக்ஷ்மிதேவி (என்பதை உணர்ந்து கொள்). இடையழகியான அவர், அரக்கர்களின் அழிவுக்காக உன்னால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளார்.
17. 'விஷம் கலந்த உணவை விழுங்கிவிட்ட ஒரு பெரிய மீனின் நிலை எதுவோ, அதே கதிதான் ஜானகியைக் கொண்டு வந்துவிட்ட உனக்கும்! இனி உனக்கு என்ன நேருமோ? - என்று சந்தேகப்படவே வேண்டாம்; (நிச்சயமாக) அழிவு தான் ஏற்படும்!... நச்சு உணவை உட்கொண்ட மீன், பிழைக்கவா முடியும்?
18. '(போனது போகட்டும்) அறியாமையால் நீ செய்து விட்ட செயலை நான் சரிப்படுத்திவிடுகிறேன். நீ கவலைப்படாமல் இரு.'
19. கும்பகர்ணனுடைய பேச்சைக் கேட்டதும், இந்திரஜித் எழுந்து நின்று, 'அரசே, எனக்கு உத்திரவு கொடுங்கள். லட்சுமண-சுகரீவ-வானரங்களோடு ராமனைக் கொன்றுவிட்டு உங்களிடம் திரும்பி வருகிறேன்' என்று கூறினான்.
20. அப்போது, விஷ்ணு பக்தர்களில் தலைசிறந்தவரும், அறிஞர்களில் முதன்மை யானவரும், எப்போதும் தனது இதயத்தில் ஸ்ரீராமபிரானின் திருவடிகளையே தியானித்து வருபவருமான விபீஷணன் வந்தார். தேவர்களின் எதிரியை (ராவணனை) வணங்கிவிட்டு, அவனருகில் (இருந்த ஆசனத்தில்) அமர்ந்தார்.

21. ஆணவம் என்னும் போதையாலும், செருக்கினாலும் வெறிமிகுந்தவர்களான கும்பகர்ணன் முதலியோரை, ஆச்சரியத்துடன் ஒரு பார்வை பார்த்தார். தெள்ளிய அறிவினரான அவர், காமவெறியில் மனம் பேதலித்து நிற்கும் பத்துத் தலை ராவணனைப் பார்த்துச் சொன்னார்.
22. 'அரசே! (இங்கே ஆவேசமாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கும்) கும்பகர்ணன், இந்திரஜித், மற்றும் அவையிலுள்ள வீரர்களான மகாபாஸ்வன், மகோதரன், நிகும்பன், கும்பன், அதிகாயன் முதலிய எவராலுமே, போர்க்களத்தில் ஸ்ரீராமன் எதிரே நிற்கமுடியாது!
23. 'சீதை என்ற பெயரில் (பேரழிவை விளைவிக்கும்) ஒரு பெரிய கிரஹம் உன்னைப் பீடித்திருக்கிறது. உனக்கு விடுதலையே கிடையாது!... மிக்க மரியாதையோடும் காணிக்கைகளோடும், சீதாப்பிராட்டியை ஸ்ரீராமனிடம் ஒப்படைத்தால் நீ நன்றாக வாழ்வாய்.
24. 'இராமபிரானின் கூரிய அம்புகள், இலங்கையில் எங்கணும் பரவி, அரக்கர்களின் தலைகளைச் சீவிக் குவிப்பதற்கு முன்பாகவே, ரகுநாயகனின் தர்மபத்தினியும் மகாலட்சுமியுமான சீதாதேவியை அவரிடம் ஒப்படைத்து விடு.
25. 'மலை போன்ற தோற்றமுடையவர்களும் பேராற்றல் கொண்டவர்களும் சிங்கத்துக்கு நிகரானவர்களும் நகத்தாலும், கோரைப் பற்களாலும் போர் புரியும் வானரர்கள், இலங்கையை ஆக்ரமித்து அழித்து விடுவதற்கு முன்னதாக, கூடிய விரைவில் ஸ்ரீராகவனிடம் சீதாதேவியை ஒப்படைத்துவிடு.
26. 'தேவர்களின் தலைவர்கள் (அக்னி, வாயு, வருணன், குபேரன் போன்றவர்கள்) மற்றும் (மாபெரும் தெய்வமான) பரமேசுவரன் ஆகியோரால் நீ மறைத்து வைக்கப்பட்டாலும், அமரர்கோன் இந்திரன், (தர்மராஜனாகிய) யமன் ஆகியோர் (உனக்கு அடைக்கலம் கொடுத்துத்) தம் மடியில் வைத்துக் காப்பாற்றினாலும், (மனிதர்-வானரர்களால் வரமுடியாத இடம் என்ற எண்ணத்தில், பூமிக்குக் கீழேயுள்ள) பாதாளம் முதலிய உலகங்களுக்குச் சென்று விட்டாலும், ஸ்ரீராமன் உன்னை உயிரோடு விடப் போவதில்லை!'
27. இறக்கும் தறுவாயிலிருக்கும் மனிதன், மருந்து உட்கொள்ள மறுப்பதைப் போல, மங்களமானதும் நன்மை பயப்பதும் புனிதமானதுமான விபீஷணனின் அறிவுரையை அந்தத் துஷ்டன் ஏற்கவில்லை.
- 28,29. காலதேவனால் தூண்டப்பட்ட அரக்க மன்னன், விபீஷணனைப் பார்த்து, 'என்னால் கொடுக்கப்பட்ட சோற்றை உண்டு உடல் வளர்த்தவன்! என் அருகிலேயே வசித்துக் கொண்டிருந்தும் கூட, எனக்கு நன்மையைச் செய்கிறவர்களுக்கு விரோதமாகப் பேசுகிறான், இவன்! நட்புப் போர்வையில், என்னுடைய எதிரி பிறந்திருக்கிறான் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.
30. பண்பாடு இல்லாதவனுடனும், நன்றி கெட்டவனுடனும் உறவு நீடிக்கலாகாது. பங்காளிகள், பங்காளிகளின் அழிவையே உள்ளூர விரும்புவார்கள்.
31. உன்னையன்றி வேறு யாரேனும் ஒரு ராட்சஸன், நீ பேசிய தோரணையில் (எனக்குக் குழிபறிக்கும் விதத்தில்) ஒரு வாக்கியம் பேசியிருந்தால் கூட, அந்த விநாடியே அவனைக் கொன்றிருப்பேன். சே! அரக்கர்களிலேயே இழிந்தவன் நீ.'

செவ்வெழுத்துக்களால் ஆனது என்பது ஒரு பொருள் தான். ஆனால், (வெவ்வேறு வடிவங்களைக் கொண்ட) மரக்கட்டைகளின் உருவத்துக்கேற்ப, (கட்டையைப் பற்றியுள்ள) நெருப்பும், அந்தந்த உருவத்தைப் பெற்றுள்ளது போலும், நிறமில்லாத படிமணி, அதன் அருகில் வைக்கப்படும் கறுப்பு-மஞ்சள் நிறப் பொருளின் சாயலை ஏற்றுத் தானும் அதே நிறத்தைப் பெற்றுத் தோன்றுவதைப் போலும், ஆத்மாவை மேன்மேலாக மூடிக் கொண்டுள்ள ஐந்து வகையான (அன்னமய, பிராணமய, மனோமய, விக்ஞானமய, ஆனந்தமய) கோசங்களால் அந்தந்தத் தோற்றங்களுக்கு உரியது போலும், அக்ஞானிகளுடைய கண்களில் படுகிறது.

32. இவ்வாறு ராவணன் கடுமையாகக் கூறியவுடன், பேராற்றல் படைத்த விபீஷணன், கையில் கதையுடன், அவையிலிருந்து ஆகாயத்தில் பாய்ந்தார்.
- 33,34. (தன் கருத்துக்கு ஒத்தவர்களான) நான்கு அமைச்சர்களோடு கூட ஆகாயத்தில் இருந்தபடி, மிகவும் கோபத்துடன், பத்துத் தலை ராவணனைப் பார்த்து, '(மன்னா!) அழிவைத் தேடிக் கொள்ளாதே, நீ. உனக்கு நன்மை பயக்கும் சொற்களைச் சொல்லும் என்னை இகழ்ந்து பேசுகிறாய். பரவாயில்லை. நீ, எனக்கு முன்பு பிறந்தவன். (எனவே) தந்தைக்கு நிகரானவன். காலதேவன், தசரதன் மாளிகையில், ஸ்ரீராமனாக அவதரித்துள்ளார்.
35. காளிதேவி, சீதை என்ற பெயரில், ஜனகனின் மகளாகத் தோன்றியிருக்கிறாள். அவர்கள் இருவரும், பூமியின் பாரத்தைக் குறைப்பதற்காக (விண்ணுலகிலிருந்து) இங்கே வந்திருக்கிறார்கள்.
36. (உன் புத்தியில் புகுந்து கொண்டு, அழிவுச் சக்தியான) அவர்கள் தான் உன்னைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். அதனால் தான் நல்லதைச் சொல்லும் என்னைக் கேட்க மறுக்கிறாய். ஸ்ரீராமப்பிரபு, எப்போதும் பிரகிருதியைக் கடந்து நிற்பவர்.
37. எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளின் உள்ளும், புறமும், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே சீராக விளங்குபவர். நிர்மலமான பரமாத்மா; (உண்மையில், நாம-ரூபமற்றவராயினும்) நாம-ரூப வேற்றுமைகளால், அந்தந்தப் பெயருக்கும் உருவத்துக்கும் உரியவராகத் தோன்றுகிறார்.
- 38,39. நெருப்பு என்பது ஒரே பொருள் தான். ஆனால், (வெவ்வேறு வடிவங்களைக் கொண்ட) மரக்கட்டைகளின் உருவத்துக்கேற்ப, (கட்டையைப் பற்றியுள்ள) நெருப்பும், அந்தந்த உருவத்தைப் பெற்றுள்ளது போலும், நிறமில்லாத படிமணி, அதன் அருகில் வைக்கப்படும் கறுப்பு-மஞ்சள் நிறப் பொருளின் சாயலை ஏற்றுத் தானும் அதே நிறத்தைப் பெற்றுத் தோன்றுவதைப் போலும், ஆத்மாவை மேன்மேலாக மூடிக் கொண்டுள்ள ஐந்து வகையான (அன்னமய, பிராணமய, மனோமய, விக்ஞானமய, ஆனந்தமய) கோசங்களால் அந்தந்தத் தோற்றங்களுக்கு உரியது போலும், அக்ஞானிகளுடைய கண்களில் படுகிறது.
40. அவர், நித்யமுக்தர் (தளைகளுக்கு வசப்படாதவர்); ஆனாலும், தானே ஏற்படுத்திக் கொண்ட மாயையால், காலம்-பிரதானம்-புருஷன்-அவ்யக்தம் என்று, நான்கு வகையான நிழல் வடிவங்களாகக் காணப்படுகிறார்.
41. அவர், பிறப்பற்றவர். ஆனால், பிரதானம்-புருஷன் ஆகிய இரு வடிவங்களில் இருந்து கொண்டு உலகனைத்தையும் படைக்கிறார். அழிவற்ற அவர், காலம் என்ற உருவத்தில் உலகின் அழிவைச் செய்கிறார்.
- 42,43. காலரூபியான ஸ்ரீமந் நாராயணன், பிரும்மாவினால் பிரார்த்திக்கப்பட்டு, உன்னைக் கொல்வதற்காகவே மாயையை ஏற்று, மனித வடிவம் தாங்கி, ஸ்ரீராமனாக வந்திருக்கிறார். சத்யசங்கல்பரான ஈசுவரன், அதற்கு (பிரும்மாவுக்குக் கொடுத்த வாக்குக்கு) மாறாக எப்படிச் செய்வார்?
- 44,45. ராவணா, புதல்வர்-சேனை-வாகனங்களோடு கூட ஸ்ரீராமன் உன்னைக் கொல்லப் போகிறார். இராமபிரானால் கொல்லப்படப் போகிற அரக்கர் குலத்தையும், உன்னையும் காணச் சகியாமல் நான் ஸ்ரீராமனிடம் செல்கிறேன். நான் போனதும், உன் மாளிகையில் சௌக்கியமாக, நீண்ட காலம் இன்பமாக வாழ்வாயாக.

=====

46. என்று சொல்லிவிட்டு, இராவணனுடைய கடுமையான சொற்களால் (மனம் வெதும்பி), எல்லா செளகரியங்களும் நிறைந்த வீட்டுடன் அனைத்துச் செல்வச் சிறப்பையும் உற்றார்-உறவினரையும் நொடிப் பொழுதில் துறந்து, மகிழ்ச்சி நிறைந்த மனத்தோடு, ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியின் திருவடியில் சேவை செய்ய விரும்பிய விபீஷணர் (அவரிடமே) சென்றார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்தகாண்டத்தில்

இரண்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ஸர்கம்

விபீஷண சரணாகதி; சமுத்ர ராஜனை அடக்குதல்;

அண்ண கட்டத் தொடங்குதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) புண்ணியப் பேறுடைய விபீஷணன், நான்கு மந்திரிகளுடன் வந்து, ஆகாயத்தில், ஸ்ரீராமனுக்கு எதிரில் நின்றார். பின்னர், உரத்த குரலில் சொல்லத் தொடங்கினார்:
2. 'அண்ணலே! சுவாமீ! ராமா! தாமரைக் கண்ணா! தங்களுடைய மனைவியைக் கவர்ந்து சென்ற ராவணனுடைய தம்பி, விபீஷணன் நான்.
3. '(ராவணனுக்கு) நல்ல வார்த்தைகள் சொன்னேன்; ஆனால், தெள்ளறிவில்லாதவனும், பெயரளவில் சகோதரனுமான அவனால் வெளியேற்றப்பட்டேன். (இப்போது) தங்களிடம் அடைக்கலமாக வந்துள்ளேன்.
4. 'விதேககுமாரி சீதையை ஸ்ரீராமனிடம் அனுப்பி வை- என்று திரும்பத் திரும்ப எடுத்துச் சொன்ன பின்னரும், காலபாசத்தால் பிணைக்கப்பட்டுள்ள அவன், என் பேச்சைக் கேட்கவில்லை.
- 5,6. 'அத்துடன் என்னைக் கால்வதற்காக, வாளை உருவிக் கொண்டு ஓடிவந்தான். அந்த ராட்சஸப் பதர். பயந்துபோன நான், உடனே, நான்கு அமைச்சர்களோடு கூட, சம்சார பந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக, தங்கள் திருவடியை நம்பி வந்திருக்கிறேன்.'

விபீஷணனின் சொற்களைக் கேட்டு, சுகரீவன் சொன்னான்:

7. 'ராமா! மாயாவியான இந்த ராட்சஸப் பதர் நம்பிக்கைக்கு உரியவன் அல்லன். அத்துடன், சீதையைத் தூக்கிச் சென்ற ராவணனுடைய தம்பி! (பார்த்தாலே) பலம் மிகுந்தவன் (என்று தெரிகிறது).
8. 'ஆயுதங்களோடு வந்திருக்கும் மந்திரிகளைக் கொண்டு, நாம் தனியே இருக்கும்போது கொன்றுவிடுவான். ஆகவே, வானரர்களை ஏவி இவனைக் கொல்வதற்கு எனக்கு உத்திரவு கொடுங்கள், ஐயனே!
9. 'ராமா! என் மனத்தில் இப்படித்தான் தோன்றுகிறது. நீங்கள் என்ன நிச்சயம். செய்கிறீர்களோ, அதைச் சொல்லுங்கள்.'

சுகர்வனின் பேச்சைக் கேட்டு, சற்றே சிரித்துபடி, பூரீராமன் சொன்னார்:

செவ்வாய்க்கிழமை

10. 'வானரோத்தமனே! நான் விரும்பினால், எல்லா உலகங்களையும் உலகக் காவலர்களான தெய்வங்களையும், அரை நொடியில் அழிக்க முடியும்; அரை நொடியில் உண்டாக்க முடியும்!
11. 'நான் அவனுக்கு அபயம் அளித்துவிட்டேன். ஆகவே, அந்த ராட்சஸனை உடனே அழைத்து வா!
12. 'என்னை, ஒரே ஒரு தடவை அடிபணிந்து, 'நான் தங்களுடையவன்' என்று பிரார்த்திக்கும் எல்லோருக்கும் பிற எல்லா உயிரினங்களிடமிருந்தும் பாதுகாப்பு அளிக்கிறேன். இது என்னுடைய விரதம்.'
13. ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட சக்ரீவன், பூரித்த மனத்துடன் சென்று, விபீஷணனை அழைத்து வந்து, ஸ்ரீராகவனைக் காட்டினான்.
- 14-16. விபீஷணன், இராமபிரானின் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்து, மகிழ்ச்சியினால் குரல் தழுதழுக்க மிகவும் பக்தியோடு, சியாமள வண்ணனும் அகன்ற கண்களுடையவனும் மலர்ந்த தாமரை போன்ற முகமுடையவனும், வில்லும் அம்பும் ஏந்தியவனும், சாந்த இயல்பினனும் இலக்குவனோடு கூடியவருமான ஸ்ரீராமனைப் பார்த்துக் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு தோத்தரிக்கத் தொடங்கினார்.

விபீஷணன் சொன்னது

17. ஸ்ரீராமா! ராஜேந்திரா! சீதையின் மனத்திற்குகந்தவரே! (தங்களுக்கு) நமஸ்காரம். வில்வீரரே, நமஸ்காரம். பக்தர்களிடம் அன்பு கொண்டவரே, நமஸ்காரம்.
18. எல்லையற்றவரும், அமைதிவடிவினரும், மிக்க ஒளிமயமானவருமான ஸ்ரீராமனுக்கு நமஸ்காரம். ரகுலத் தோன்றலும் சக்ரீவனின் நண்பருமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.
19. உலகத்தின் ஆக்கம் - அழிவுக்குக் காரணமானவரும், மூன்று உலகங்களுக்கும் குருவானவரும், (மூலப்பிரகிருதியுடன், உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து பகவானுக்குத் தொடர்பு உண்டு என்பதால்) மிகப் பழைமையான கிருஹஸ்தருமான (தங்களுக்கு) நமஸ்காரம்.
20. ஸ்ரீராமச்சந்திரா, உலகங்களுக்கெல்லாம் தொடக்கம், தாங்கள்; அவை நிலைத்திருப்பதற்குக் காரணமும், தாங்களே; இறுதியில், அவை மறைந்து போகிற இடமும், தாங்களே.
21. சேதன-அசேதனப் பொருட்களின் உள்ளும் புறமும் பரவியிருந்து, கண்ணுக்குத் தோற்றமளிக்கும் இந்த உலகமாக விளங்குவதும், தாங்களே.
22. தங்களது மாயையால், (மக்கள், தமது) அறிவைப் பறிகொடுத்து, ஆத்மாவை இழந்து, நல்லறிவு நீங்கி, பலவகையான செயல்கள் செய்து, அவற்றின் பயனாக பாவ-புண்ணியம் ஏற்பட்டுப் பிறப்பையும், இறப்பையும் அடைகிறார்கள்.
23. உறுதியான சங்கல்பத்துடன் பக்திசெலுத்தி, ஞானவடிவினரான பகவான் அறியப்படும் காலம் வரை, (இருள் படர்ந்த இடத்தில் கிடக்கும்) கிளிஞ்சல், (தெளிந்த பார்வை இல்லாதவர்களுக்கு) வெள்ளியாகத் தோன்றுவதைப் போல, இந்த உலகம் சத்தியமானது போலத் தோற்றமளிக்கிறது.

24. ஐயனே, தங்களை அறியாத காரணத்தால், மகன்-மனைவி-மனைகளில் எப்போதும் ஓட்டிக் கொண்டு, (ஆனால், முடிவில் துன்பத்தைத் தரக்கூடிய) புலன்நுகர் பொருள்களில் களிப்படைகிறார்கள்.
25. புருஷோத்தமரே, தாங்கள் தான் (அஷ்டதிக் பாலகர்களான) இந்திரன், அக்னி, எமன், நிர்கிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன்.
26. தாங்கள், அணுவிலும் அணுவானவர்; மிகப் பெரியதைக் காட்டிலும் பெரியவர். பிரபூ, அனைத்து உலகங்களுக்கும் தாங்களே, தாய்-தந்தை.
27. தொடக்கம்-நடுவு-முடிவு இல்லாதவர்; (தாங்கள்) பரிபூரணர்; அச்யுதர்; அழிவற்றவர்; கை-கால்களும் கண்-காதுகளும் அற்றவர் (அங்க அடையாளம் காண முடியாதவர்).
28. கரணை வென்றவரே! அப்படியிருந்தும், தாங்கள் எல்லாவற்றையும் கேட்கிறீர்கள்; பார்க்கிறீர்கள்; பற்றுகிறீர்கள்; வேகமாகச் செல்கிறீர்கள்! அன்னமயம் முதலான ஐந்து கோசங்கள் இல்லாதவர்; (குணங்களைத் தன் ஆட்சியில் வைத்திருப்பவர் என்பதால்) குணங்களற்றவர்; ஆதாரம் (அடித்தளம்) தேவைப்படாதவர்.
29. (தாங்கள்) நிர்விகல்பர்; நிர்விகாரி; நிராகாரர்; நிரீகவரர்; (தோற்றம்-வளர்ச்சி-மாற்றம்-குறைவு-நலிவு-அழிவு ஆகிய) ஆறு இயல்புகள் இல்லாதவர்; அநாதியான புருஷர்; பிரகிருதிக்குப் புறம்பானவர்.
30. (தாமாகவே) மாயையை ஏற்று, மனிதனைப் போலத் தோற்றமளிக்கிறீர்கள், நீங்கள். குணங்கள் இல்லாத, பிறப்பு இல்லாத பரம்பொருள், தாங்கள் - என்பதை (ஞானிகளான) வைணவர்கள் அறிந்து கொண்டு மோட்சத்துக்குச் செல்கிறார்கள்.
31. ஸ்ரீராகவனே! தங்கள் திருவடிகளில் நிலையான பக்திஎன்ற படிகளின் வழியாக, ஞானயோகம் என்ற மேல்மாடத்தை அடைய விரும்புகிறேன்.
32. ஸ்ரீராமா, சீதாபதியான தங்களுக்கு நமஸ்காரம். கருணாமூர்த்தியான தங்களுக்கு நமஸ்காரம். ராவணனின் எதிரியே, தங்களுக்கு நமஸ்காரம். சம்சாரக் கடலிலிருந்து என்னைக் கடைத்தேற்றுங்கள்.
33. அடியார்களிடம் அன்புடையவரான ஸ்ரீராமன், மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, 'நீ விரும்பும் வரத்தைக் கேள். (பக்தர்கள்) வேண்டிக் கேட்கும் வரத்தைக் கொடுப்பவன், நான்' என்றார்.

விபீஷணன் சொன்னது

34. ஸ்ரீராகவனே! நான், பெரும் பேறு பெற்றவனானேன்! ஆற்ற வேண்டிய நற்கருமங்களுையெல்லாம் செய்துவிட்டவனாகி விட்டேன்! தங்கள் திருவடி தரிசனத்தினாலேயே நான் (சம்சாரத் தளையிலிருந்து) விடுதலை பெற்று விட்டேன் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.
35. தங்களது திருவடிவத்தைத் தரிசித்து விட்டேன். ஆகவே, என்னளவு பாக்கியம் செய்தவர், வேறு எவரும் இலர்; என்னளவு தூயவன் வேறு எவரும் இலர். உலகத்தில் எந்த வகையிலும் எனக்கு நிகரானவர் இலர்!

செவ்வெழுத்துக்களும் அழிவதற்காகத் தங்கள்பால் நிலையான பக்திசெலுத்த வேண்டும்; அத்துடன், அதனால் ஏற்படும் ஞானத்தையும் தந்தருள வேண்டும். தங்களுடைய பரமாத்ம ஸ்வரூப தரிசனத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய தியான யோகத்தைக் கொடுத்தருள வேண்டும்.

36. ரகுநந்தனா, கர்மத் தளைகள் அழிவதற்காகத் தங்கள்பால் நிலையான பக்திசெலுத்த வேண்டும்; அத்துடன், அதனால் ஏற்படும் ஞானத்தையும் தந்தருள வேண்டும். தங்களுடைய பரமாத்ம ஸ்வரூப தரிசனத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய தியான யோகத்தைக் கொடுத்தருள வேண்டும்.
37. ராமா! ராஜேந்திரா! (புலன்நுகர்) பொருட்களை அனுபவிப்பதால் உண்டாகும் அற்ப சுகங்களை நான் வேண்டேன். தங்களுடைய பாத கமலங்களில் உறுதியான பக்தி, என்னிடம் எப்போதும் இருக்க வேண்டும். (இதுவே என் பிரார்த்தனை).
38. 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று, மனத்திருப்தியுடன் மறுபடியும் கூறிவிட்டு, அவனைப் பார்த்து, ஸ்ரீராமன் மேலும் சொன்னார்: 'என்னால், நிச்சயமாக முடிவு செய்யப் பட்டிருக்கும் ரகசியத்தைச் சொல்கிறேன், கேள்.
39. 'பற்றற்ற, சாந்தமான, யோகிகளான என் பக்தர்களின் இதயத்தில் நானும் சீதையும் எப்போதும் வீற்றிருக்கிறோம். இதில் சந்தேகமில்லை.
40. 'ஆகவே, எப்போதும் அமைதியான இயல்பும் எந்தவிதமான மனமாசுகளும் இல்லாத நீ, இடைவிடாது என்னைத் தியானித்து வந்தால், கோரமான சம்சாரக் கடலிலிருந்து கைதூக்கி விடப்படுவாய்.
41. 'உன்னால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தோத்திரத்தை, என் மகிழ்ச்சிக்காகப் படிப்பவன், எழுதுகிறவன், மற்றும் செவிமடுப்பவன், எனக்குப் பிரியமான சாரூப்ய முக்தியை அடைகிறான்.'
42. என்று சொல்லிவிட்டு, அடியார்களிடம் பேரன்பு கொண்டவரான ஸ்ரீராமன், இலக்குவனை நோக்கி, 'இவன் என் தரிசனத்தால் கிடைக்கும் பெரும் பயனை இப்போதே பார்க்கட்டும்.
- 43-45. 'இலங்கை மன்னனாக இப்போதே இவனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்விக்கிறேன். சமுத்திரத்திலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவா. சந்திர-சூரியர்கள் இருக்கும் வரை, பூமண்டலம் இருக்கும் வரை, உலகத்தில் என்னுடைய சரித்திரம் உலவும் காலம் வரை, இவன் அரசு செலுத்துவானாக!' என்று கூறி, லட்சுமணனை அனுப்பி, ஒரு கலசத்தில் தண்ணீர் கொண்டு வரச் செய்து, இலங்கை அரசின் தலைமைப் பதவியில், செந்திர நாயகனான ஸ்ரீராமன், ஆலோசகர்கள், மற்றும் குறிப்பாக லட்சுமணனைக் கொண்டும் அபிஷேகம் செய்வித்தார்.
46. 'ரொம்ப சரி, ரொம்ப சரி' என்று எல்லா வானர்களும் மிகவும் ஆனந்தப்பட்டார்கள். சுகர்வீனும் விபீஷணனைக் கட்டித் தழுவி, இவ்வாறு கூறினான்:
47. 'விபீஷணா, நாம் எல்லோரும் பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனுடைய அடியார்கள். உன்னுடைய பெரும் பக்தியினால் இராமபிரானை அடைந்துவிட்டாய். நம்மில் நீ முதன்மையானவன். எனவே ராவணனைக் கொல்வதற்கு நீ உதவி செய்ய வேண்டும்.'

விபீஷணன் சொன்னது

48. பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனுக்கு நான் உதவி செய்வதா! (இம்மாதிரியான பெரிய வார்த்தையெல்லாம் சொல்லாதே.) ஆனால், வஞ்சனையில்லாமல் பக்தியோடும் சக்தியோடும் நான் அடிமையாகப் பணி செய்வேன்.

.....

49. அந்தச் சமயத்தில், இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட சுகன் என்ற அரக்கன் ஆகாயத்தில் நின்று கொண்டு, சுகீவனைப் பார்த்துக் கூறினான்:
50. அரக்கர்களின் தலைவரான இராவணன், உடன்பிறவாச் சகோதரன் போன்ற உங்களுக்கு ஒரு சேதி அனுப்பியிருக்கிறார். (அதைச் சொல்கிறேன்) கேளுங்கள். 'மேலான ஒரு குலத்தில் பிறந்தவன் நீ; காட்டு விலங்குகளுக்கு மன்னன்.
51. 'நீ, என் சகோதரன் போன்றவன். உன் அரசாட்சிக்கு (என்னிடமிருந்து) ஆபத்து ஏதும் இல்லை. நான் ராமனுடைய மனைவியைக் கவர்ந்து சென்றேன் என்றால், அதில் உனக்கென்ன (கஷ்டம்) வந்தது?
52. 'குரங்குகளோடு கூட கிஷ்கிந்தைக்குத் திரும்பிப் போ. தேவர்களாலும் கூட இலங்கையில் நுழைய முடியாது. அப்படியிருக்கும் போது, கேவலம் மனிதர்களாலும், நோஞ்சான்களான குரங்குப் படையாலும் நுழைய முடியுமா, என்ன?'
53. இவ்வாறு (சுகன்) செய்தியைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போதே, திடீரென்று வானரர்கள் (ஆகாயத்தில்) தாவிச் சென்று, பலமான குத்துக்களால் அவனைக் கொல்வதற்கு முற்பட்டார்கள்.
54. வானரர்களிடமிருந்து அடியை வாங்கிக் கொண்டிருந்த சுகன், இராமபிரானைப் பார்த்துச் சொன்னான்: 'ராஜேந்திரா, தூதர்கள் கொல்லப்படுவதில்லை. (ஆனால், இந்த வானரங்கள்-கொடுக்கும் அடியில், நான் செத்தே போய்விடுவேன் போலிருக்கிறது! அருள் கூர்ந்து) வானரங்களைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள், பிரபோ!'
55. சுகனுடைய அழகையான சொற்களைக் கேட்டதும், 'அவனைக் கொல்லாதீர்கள்' என்று கூறி இராமன் வானரங்களைத் தடுத்தார்.
56. பின், சுகன் மீண்டும் ஆகாயத்தை அடைந்து சுகீவனைப் பார்த்து, 'அரசே, நான் புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ராவணனுக்கு உங்கள் பதிலைச் சொல்லுங்கள். அதை அப்படியே அவரிடம் கூறிவிடுகிறேன்' என்றான்.

சுகரீவன் சொன்னது

57. '(என்னுடைய பதில் செய்தியை கேட்டுக் கொள்.) ராட்சஸப் பதரே, என்னுடைய (உடன்பிறந்த) சகோதரனான வாலி கொல்லப்பட்டதைப் போல, என் உடன்பிறவாச் சகோதரனான நீயும்-உன் மைந்தர்கள், படைகள், வாகனங்களோடு கூட - நிச்சயமாகக் கொல்லப்படுவாய்.
58. 'ஸ்ரீராமனுடைய மனைவியைத் தூக்கிக் கொண்டு போய்விட்டாய். (இப்போது ஸ்ரீராமன், சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற உன்னை அழிப்பதற்காக வந்திருக்கிறார். அவரிடமிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு) நீ எங்கே செல்வாய்?'
- பிறகு, ஸ்ரீராமனுடைய ஆணைப்படி, சுகனைப் பிடித்து, வானரங்களின் பாதுகாவலில் வைத்தான், (சுக்ரீவன்).
59. இந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் முன்னதாகவே, சார்தூலன் என்ற அரக்கன், மாபெரும் வானர சேனையைப் பார்த்துவிட்டுச் சென்று, தான் கண்ணால் கண்டதை அப்படியே இராவணனிடம் கூறியிருந்தான்.
60. (அதைக் கேட்டவுடன், மிகவும்) கவலையால் நீண்ட பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, தன் மாளிகையில் (ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கி) இருந்தான், ராவணன்.

.....

இங்கே, ஸ்ரீராமன், கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் சமுத்திரத்தைப் பார்த்துவிட்டு, லட்சுமணனை நோக்கி,

61. 'லட்சுமணா, இந்த சமுத்திரராஜன் எவ்வளவு துஷ்டனாக இருக்கிறான், பார். இங்கே (அவன் அருகே) வந்திருக்கும் என்னைத் தரிசனம் செய்து, திருப்திஅடையச் செய்வதற்காகக் கூட அவன் இன்னும் வரவில்லை.
62. 'இவன் மனிதன் தானே? வானரங்களை வைத்துக் கொண்டு என்னை என்ன செய்து விட முடியும்?' என்று நினைக்கிறானோ? பெருந்தோளாய், இப்போது பார்!... சமுத்திரத்தையே வற்றிப் போகச் செய்துவிடுகிறேன்!
- 63,64. கவலையில்லாமல், வானரர்கள் தம் கால்களால் நடந்தே, (கடலைக் கடந்து) செல்லட்டும் என்று சொல்லிவிட்டு, கோபத்தால் கண்கள் மேலும் சிவக்க, வில்லில் அம்பைப் பூட்டி, அம்பறாத்தூணியிலிருந்து காலாக்கிக்கு நிகரான ஒளிவீசும் பாணத்தை எடுத்துத் தொடுத்து, நாணை வளைத்து, ஸ்ரீராமன் சொன்னார்:
65. 'இந்த ராமனுடைய வில்திறனை எல்லாப் பிராணிகளும் பார்க்கட்டும்: நதிகளின் நாயகனான சமுத்திரராஜனை இப்போதே பொசுக்கித் தள்ளுகிறேன்!'
66. இவ்வாறு ஸ்ரீராமன் கூறியவுடன், மலை-காடுகளோடு பூமியும், ஆகாயமும் நடுநடுங்கின; நாற்புறமும் இருள் சூழ்ந்தது.
67. அச்சமடைந்த கடல், கரையைக் கடந்து ஒரு யோஜனை தூரம் வரையில் பெருகிப் பரவியது; பெரும் பெரும் திமிங்கலங்கள், முதலைகள், மீன்கள் எல்லாம் பயத்தால் வெந்து வாடின.
- 68-70. இதனிடையில், சாட்சாத் சாகரம், கவின்மிகு உருவம் தாங்கி, அழகிய அணிகலன்கள் அணிந்து, எல்லாத் திக்குகளையும் தன் பேரொளியால் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டு, தன்னகத்திலுள்ள உயர்ந்த முத்துக்களைக் கைகளில் ஏந்தி, ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளுக்கு எதிரில் பல்வகையான காணிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்து, கோபத்தால் சிவந்த கண்களோடிருந்த இராமபிரான் எதிரில் (நிலந்தோய வீழ்ந்து வணங்கி) கட்டையாகத் தன்னைக் கிடத்தி, 'காப்பாற்றுங்கள், ஜகந்நாதா!... மூன்று உலகங்களையும் பரிபாலிக்கும் தாங்கள், என்னையும் காப்பாற்ற வேண்டும். ராமா!' என்று வேண்டி நின்றான்.
71. 'எல்லா உலகங்களையும் படைக்கின்ற தங்களால் படைக்கப்பட்ட நான் (என் இயல்பை மாற்றிக் கொள்ளும்) திறனில்லாதவன். தெய்வத்தால் அளிக்கப்பட்ட இயல்பை யாரால் தான் மாற்றி அமைக்க முடியும்?
72. ஸ்தூலமான ஐம்பெரும் பூதங்களும், இயற்கையிலேயே ஐடப் பொருட்கள் தாம். (பரமாத்மாவான) தங்களால் படைக்கப்பட்ட இவைகள், தங்கள் ஆணையை மீறமாட்டா.
73. 'ராமா! தாமஸ அஹங்காரத்தால் பூதங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. (தம் உற்பத்தியின் மூல) காரணத்தைப் பின்தொடர்வதால், இயற்கையாகவே இவை தாமஸ குணமும் ஐடத்தன்மையும் உடையவை.

ஐயக்கொண்டிருந்தான். தன்னைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறது? (என்று கூறு.)

74. 'குணங்களும் உருவமும் அற்றவர், தாங்கள். என்றாலும், லீலையாக மாயாகுணங்களை ஏற்கும்போது, தாங்கள் (நிர்குண, நிராகார, நிர்விகார, நிரவயவ பரப்பிரும்மம், வடிவமும் குணங்களும் ஏற்று வெளிப்படும்போது) வைராஜன் என்று பெயர் பெறுகிறீர்கள்.
75. 'குணங்களோடு கூடிய, தங்களுடைய அந்த விராட் வடிவத்தின் ஸத்வகுணப் பகுதியிலிருந்து தேவர்களும், ரஜோகுணத்திலிருந்து பிரஜாபதிகணங்களும், தாமஸ குணத்திலிருந்து பூதகணங்களின் தலைவர்களான ருத்ர கணங்களும் தோன்றினார்கள்.
- 76-78. 'வெறும் விளையாட்டாக மாயையை ஏற்றுப் போர்த்திக் கொண்டு, மனிதவடிவம் தாங்கி வந்துள்ள நிர்குண பரப்பிரும்மமான தங்களை, ஜடபுத்தியுடைய, மூர்க்கனான, தண்ணீர் வடிவினான நான் எவ்வாறு அறிய முடியும்?... அண்ணலே, பசுமந்தையிலிருந்து விலகிச் செல்லும் பசுவை, இடையன் தடியால் அடித்து நேரான பாதைக்குக் கொண்டு வருவதைப் போல, தண்டனை கொடுப்பதுதான் மூடர்களை நல்வழிக்குக் கொண்டு வரும் உபாயம் ஆகும். தேவர்கள் தலைவனே, தங்கள் திருவடியைச் சரணடைகிறேன். பக்தவத்ஸலரே, எனக்கு அபயம் அளியுங்கள். ஸ்ரீராமா, தாங்கள் இலங்கைக்குச் செல்வதற்கு நான் பாதை விடுகிறேன்'

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

79. என்னுடைய இந்தப் பாணம் (ஓர் இலக்கினை அடையாமல்) வீணாக (அடங்கிப்) போகாதது. (ஆகவே,) எந்த இடத்தில் இதை விழச் செய்யலாம்? (என்று கூறு.) லட்சியத்தை அடையாமல் விடாத இந்த பாணத்துக்கு உடனே, ஓர் இலக்கினைக் காட்டு.
80. ஸ்ரீராமனுடைய கையில் பாணத்தைப் பார்த்து, அவருடைய சொற்களையும், கேட்டுவிட்டு, பேரொளித் திகழும் சமுத்திர மன்னன், அவரைப் பார்த்துச் சொன்னான்:
- 81-83. 'ஸ்ரீராமா, (நாட்டின்) வடக்குப் பகுதியில் த்ருமகுல்யம் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு பிரதேசம் இருக்கிறது. அவ்விடத்தில் பல பாவிசு வசித்துக் கொண்டு, இராப்பகலாக என்னைத் துன்புறுத்திவருகிறார்கள். ராகவா, தங்கள் பாணத்தை அங்கே செலுத்துங்கள்'.

உடனே ஸ்ரீராமனால் விடப்பட்ட அந்த பாணம், நொடிப் பொழுதில் சென்று, அந்தப் பகுதியிலிருந்த தீயோர் கூட்டத்தைக் கொன்றொழித்துத் திரும்பிவந்து, அம்பறாத் தூணியில், முன்னர் இருந்தபடி இடம் கொண்டது. அப்போது, சமுத்திரராஜன், இராமபிரானைப் பார்த்து மிகவும் பணிவுடன் கூறினான்:

84. 'விசுவகர்மாவின் மகனும், அறிவுத்திறனும் செயல்திறனும் உடைய வானரன் நான், சமுத்திரத்தில் அணை கட்டட்டும். அப்படி, (அலைவீசும் நீர்ப்பரப்பில், நிலையான அணை கட்டும் சிறப்பாற்றலை) ஒரு வரத்தின் மூலம் (தங்கள் அருளினால்) அவன் பெற்றுள்ளான்.
85. (செயற்கரிய இந்தச் செயலைச் செய்து இலங்கையை வென்று விடப் போகிறாய்!) எல்லா மக்களுடைய மாசுகளையும் போக்கக்கூடியதான தங்களுடைய புகழை, எல்லா உலகத்தாரும் அறிந்து கொள்ளட்டும்' என்று கூறி, ஸ்ரீராமனை வணங்கிவிட்டு, கண் பார்வையிலிருந்து சமுத்திர ராஜன் மறைந்தான்.

86. பின்னர், ஸ்ரீராமன் வானரர்களின் உதவியோடு விரைவில் அணையக் கட்டி முடிக்கும்படி, சுக்ரீவ-லட்சுமணர்கள் மூலமாக நளனுக்கு ஆணை அனுப்பினார்.
87. உடனே, நளன் மிக மகிழ்ச்சியோடு, மாபெரும் மலை போன்ற தோற்றமுடைய வானர சேனைத் தலைவர்களுடன் சேர்ந்து, நூறு யோஜனை நீளமும், மிக அகலமானதுமான பாலத்தை, மலைகளையும், மரங்களையும் கொண்டு கட்டி முடித்தான்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்தகாண்டத்தில்

மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

நாலாவது ஸர்கம்

கடலைக் கடந்து செல்லுதல், இலங்கையை ஆராய்தல், மற்றும்

இராவணன்-சுகன் உரையாடல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) அணையக் கட்ட ஆரம்பித்தவுடன், அவ்விடத்தில் கைலாசபதியை, ராமேஸ்வர் என்ற பெயரில் ஸ்தாபனம் செய்து வழிபட்டு, உலக மக்களின் நன்மைக்காக இவ்வாறு கூறினார் :
2. ராமேஸ்வர் என்ற பெயருள்ள இந்தச் சிவபெருமானை தரிசித்துவிட்டு, சேது அணையை வணங்குபவர் என் அருளால், பிறும்மஹத்தி முதலான மகாபாவங்களிலிருந்தும் கூட விடுபடுவார்கள்.
- 3,4. சேதுபந்தத்தில் நீராடி, பரமேஸ்வரரான இராமேஸ்வரரைத் தரிசித்து, (புனித யாத்திரை மேற்கொள்வதாக) விரதத்தை கைக்கொண்டு, வாராணசிக்குச் சென்று அங்கிருந்து கங்காஜலம் கொண்டுவந்து இராமநாதனுக்கு அபிஷேகம் செய்வித்து, கடலில் நீராடித் தன் விரத சங்கல்பத்தை நிறைவு செய்பவர், தனது பாவச்சுமை நீங்கப் பெற்று, நிச்சயமாகப் பரப்பிரும்மத்தை அடைவார்.
- 5-7. வானரோத்தமனான நளன், முதலாம் நாளில், பதிநான்கு யோஜனை; இரண்டாம் நாள் இருபது யோஜனை; மூன்றாம் நாள் இருபத்தோரு யோஜனை; நான்காம் நாள் இருபத்திரண்டு யோஜனை; ஐந்தாம் நாள் இருபத்திமூன்று யோஜனை நீளமும் பாலம் கட்டியதாகக் கேள்விப்படுகிறோம்.
8. கணக்கில்லாத வானரர்கள் அந்தப் பாலத்தின் வழியாகவே நூறு யோஜனை தூரத்தைக் கடந்து சென்று, (இலங்கை நகரத்தின் வெளிப்புறத்தில் இருந்த) சுவேல மலையில் தங்கினார்கள்.
9. ஸ்ரீராகவன் இலங்கையை நோட்டம் பார்க்க விரும்பியதால், அவர் மாருதியின் தோளிலும், இலக்குவன் அங்கதன் தோளிலும் அமர்ந்து, உயரமான அந்த மலையில் ஏறினார்கள்.
- 10-14. இலங்கை நகரம் மிகவும் அகன்ற பரப்பளவு கொண்டதாக இருந்தது. அங்கே (கம்பங்களில் கட்டப்பட்டுள்ள) பல வகையான கொடிகள், விசித்திரமான மாளிகைகள், பொன்வண்ண மதிற்சுவர்கள், தோரணங்கள், அகழிகள், ஆயுதக் கிடங்குகள், சுரங்க வழிகள் இருப்பதைக் கண்டார்கள். அங்கே ஒரு மாளிகையின் விசாலமான இடத்தில்,

பத்துத் தலைகளிலும் கிரீடம் விளங்கும் இராவணன், அமைச்சர்களும் சேனைத் தலைவர்களும் சூழ, கரியமலையின் சிகரம் போலவும், கார்மேகம் போன்றும் கன்னங்கரேலென்று வீற்றிருந்தான். நவரத்தினங்கள் பதித்த தண்டுகளைக் கொண்ட பல வெண்கொற்றக் குடைகள் (அவன் தலைகளுக்கு மேலே) ஒளிவீசிக் கொண்டிருந்தன. இதனிடையில், (வானரர்களால்) பிடிக்கப்பட்டு, (அவர்களிடம் நன்றாக அடி-உதை வாங்கிக் கொண்டு) ஸ்ரீராமனால் விடுவிக்கப்பட்ட சுகன் (என்ற, அந்த ராட்சஸ ஒற்றன்) ராவணனிடம் வந்து சேர்ந்தான்.

(அவன் நிலையைப் பார்த்ததுமே) இராவணன் மெல்ல நகைத்தபடி, 'என்ன சுகா! யாராவது உன்னை அடித்து விட்டார்களா?' என்று கேட்டான்.

15-17. ராவணனுடைய சொற்களைக் கேட்டு, சுகன் சொன்னான்: '(அரசே, தாங்கள் கூறியனுப்பிய செய்தியைச் சொல்வதற்காக) சமுத்திரத்தின் வடகரையை நான் அடைந்த வுடனேயே குரங்குகள் எல்லாம் உயரத் தாவி வந்து, நொடி நேரத்தில் என்னைக் கட்டிப் போட்டு, முட்டியாலும் நகத்தாலும் பற்களாலும் என்னைக் குதறியெடுத்து, உயிரைப் பறிக்க முயன்றார்கள். அப்போது, 'ராமா.... என்னைக் காப்பாற்று!' என்று அலறினேன். பேரருளாரான ஸ்ரீராமன், 'அவனை விட்டுவிடுங்கள்' என்றதும், குரங்குகள் என்னை விடுவித்தார்கள். பிறகு, அந்தக் குரங்குப் படையின் வலிமையைக் கண்டு கொண்ட நான், பயந்து நடுங்கி வந்துவிட்டேன்.

18. '(என் ஆலோசனையைக் கேட்பீர்களேயானால்) தேவர்களுக்கும் தானவர்களுக்கு மிடையே இருப்பது போல், ராட்சஸப் படைக்கும், வானரப் படைக்குமிடையே சமாதான உடன்படிக்கை ஏற்படாது.

19. 'அண்ணலே, அவர்கள் விரைவில் நகரத்தின் மதிர்சுவருக்கு வந்து விடுவார்கள். ஆகவே, உடனடியாக ஒரு நிச்சயமான முடிவுக்கு வாருங்கள்.

20-24. 'ஸ்ரீராமன், என்னிடம் 'சுகனே, நான் கூறுவதை ராவணனிடம் சொல்லு: (தவத்தின் பயனாகப் பெற்ற வரங்கள், ஆற்றல் மிக்க அரக்கர் படை, எதற்கும் அஞ்சாத உடன்பிறப்பு-உறவினர் என்ற) எந்த ஒரு பலத்தினைச் சார்ந்து நின்று, தைரியமாக மைதிலியைக் கவர்ந்து சென்றாயோ, அதே தைரியத்தைப் படையினரோடும், உறவினரோடும் கூட, உன்னால் முடிந்தவரை காட்டு! மதிர்சுவர்கள், தோரணங்கள் விளங்கும் இலங்கைப் பட்டணம், மற்றும் அரக்கர் சேனை எல்லாம், என் அம்புகளால் அழிக்கப்படுவதை நாளையதினமே காணப்போகிறாய்!.. (ராவணா!) நான், பயங்கரமான சினத்தை வெளிப்படுத்தப் போகிறேன். தைரியமாக எதிர்த்து நின்று பார்!' என்று சொல்லியனுப்பியுள்ளார். தாமரைக் கண்ணரான இராமபிரான் இவ்வளவில் தன் செய்தியை முடித்துக் கொண்டார்.

'ஐயனே! ஸ்ரீராமன், லட்சுமணன், சுகர்வீவன், விபீஷணன் (ஆகிய நான்கு பேர்கள்) மட்டுமே, ஒன்றாக வந்து, இலங்கையை அழித்து விடும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள்.

25,26. (இலங்கையை) அடியோடு பெயர்த்து, (சுட்டெரித்துச்) சாம்பலாக்கும் வேலையை எல்லா வானரர்களும் கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம்; அந்த (லட்சுமண-சுகர்வீவ-விபீஷணர்களான) மூவரும் (வெறுமே, பார்த்துக் கொண்டு)

தனியே நிற்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். ஸ்ரீராமனிடம் நான் கண்ட ஆற்றல், தோற்றம், அஸ்திர-சஸ்திரங்கள் முதலியவைகளால் அவர் ஒருவராகவே, நகர மக்கள் அனைவரையும் அழிக்கப் போகிறார் (என்று அனுமானிக்கிறேன்).

'எல்லாப் பக்கங்களிலும் நிரம்பியிருக்கும், எண்ணித் தொலையாத வானரப் படையைப் பாருங்கள்.

27. வானர்கள் பெருங்கூச்சலிடுவதைக் கேளுங்கள். அதோ, அங்கே, மலைபோன்ற தோற்றத்துடன் (படைத் தலைவர்கள்) நிற்கிறார்களே, அவர்களை எண்ணி மாளாது. அதனால், முக்கியமானவர்களைப் பற்றி மட்டும் நான் சொல்கிறேன்.
- 28-30. 'இலங்கையை நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டு, இடியோசை கிளப்பிக் கொண்டு, நூறாயிரம் வானர வீரர்கள் சூழ, நிற்கிறானே! - இவன் தான், அக்னிதேவனின் அம்சமாகத் தோன்றிய, நீலன் என்ற பெயருடையவன்; சுகர்வ சேனாதிபதி. அதோ, மலைச் சிகரம் போல் நிமிர்ந்து நின்று, தாமரையின் மகரந்தம் போலத் திகழ்ந்து, அடங்காச் சினத்தின் வெளிப்பாடாகத் தன் வாலைக் கடித்தவண்ணமிருக்கிறானே, அவன் தான் இளவரசனான அங்கதன்; வாலியின் மைந்தன்.
31. 'ஸ்ரீராமனுக்கு மிகவும் பிரியமானவளான ஜானகியைச் சந்தித்துப் புகழ்பெற்ற ஹனுமான் - உங்கள் புதல்வனைக் கொன்றானே! (இதற்குள் மறந்திருக்க மாட்டீர்களே!) அது, இதோ இவன் தான்!
- 32,33. 'வெள்ளரியைப் போன்ற வெண்மை; மிகுந்த அறிவாற்றல்; சிங்கத்தைப் போன்ற அஞ்சாத பார்வை; இணையில்லாத வீரம் உடைய ஒரு வானரன், வேகமாகச் சுகர்வனிடம் வந்து விட்டு திரும்பிச் செல்கிறானே, அவன் தான் மிகவும் பலம் வாய்ந்த ரம்பன். இலங்கையை அழிப்பதற்கு இவன் ஒருவனே போதும்!
34. 'இலங்கையைச் சுட்டெரித்து விடுவதைப் போல (கண்களில் தீப்பொறி பறக்க)ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் குரங்குக்கு, சரபன் என்று பெயர். இவன் ஒரு கோடி வானர வீரர்களுக்குத் தலைவன்.
35. '(இவர்களைத் தவிர) மிகவும் வீரம் படைத்த பனஸன், மைந்தன், த்விவிதன் மற்றும் விசுவகர்மாவின் மகனும் பலசாலியும் சேதுவைக் கட்டியவனுமான நான்..
36. '(இவ்விதம் நீண்டு கொண்டே போகும்) வானர்களை வருணிக்கவோ, எண்ணிக் காட்டவோ யாரால் முடியும்? எல்லோரும் குரர்கள்; பேருருவம் படைத்தவர்கள்; யுத்தத்தை எதிர்நோக்கித் தவித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள்.
37. (இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகவே) அரக்கர் கூட்டத்தையும் இலங்கையையும் தூள் தூளாக்க வல்லவர்கள்!... இந்த வானரப் படையின் ஒவ்வொரு அணியைப் பற்றியும் சொல்கிறேன், கேளுங்கள்:
38. இவர்கள் ஒவ்வொருவரின் கீழும், இருபத்தோராயிரம் கோடி, பத்தாயிரம் கோடி, ஆயிரம் கோடி என்ற கணக்கில் படை வீரர்கள் இருக்கிறார்கள்.
39. (இதுவரை) சுகர்வனுடைய மந்திரிகளிடம் உள்ள படைபலத்தைப் பற்றிச் சொன்னேன். ஆனால், ராவணா! மற்றவர்களுடைய சேனைகளைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு என்னிடம் சக்தியில்லை!

40. (கவனமாகக் கேளுங்கள்) ஸ்ரீராமன், மானுடன் அல்லர்; பரம்பொருளான ஆதிநாராயணனே! சீதா தேவி, உலகுக்குக் காரணமான சித்சக்தி; உலகத்தின் வடிவமாக இருப்பவர்.
- 41,42. இந்த உலகத்திலுள்ள சேதன-அசேதனப் பொருட்கள் எல்லாம், அவர்களிடமிருந்தே தான் தோன்றியுள்ளன. மண்ணாளும் மன்னா, (எல்லா உலகங்களுக்கும்) தாய்-தந்தையரான அவர்களிடம் தாங்கள் பகைமை பாராட்டலாமா? இந்த உண்மை தெரியாமல், தங்களால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள சீதாப்பிராட்டி, ஜகன்மாதாவே தான்.
- 43-45. விநாடிப் பொழுதில் அழியக் கூடியது, இந்த உலகம்; நொடி நேரத்தில் நசித்துப் போவது, இந்த உடல். அரசே, பஞ்சபூதங்களால் ஆனதும் இருபத்திநான்கு தத்துவங்களின் வடிவமானதும், மலம்-மாமிசம்-எலும்பு முதலான துர்நாற்றம் நிரம்பியதும், அஹங்காரத்தின் இருப்பிடமானதும், தங்களுக்கு (ஜீவாத்மாவுக்கு) வேறானதுமான இந்த உடலின் (இன்ப நுகர்ச்சியின்) பொருட்டு, பிறும்மஹத்தி போன்ற மகாபாவங்களைச் செய்வதற்குக் காரணமாக இருந்த இந்தச் சரீரத்திடம், அப்படி என்ன, தீராத பற்றுதல்?... இன்பங்களை நுகர்ந்த இந்தச் சரீரம் (யுத்த களத்தில் ராமபாணத்தால் தாக்கப்பட்டு) இதோ, இப்போது, இங்கே விழப் போகிறது.
46. இப்பிறவியில் சுக துக்கங்களுக்குக் காரணமான (முன் பிறவிகளில் செய்த) புண்ணிய-பாவங்கள், ஜீவனுடன் வந்து, தேகத்தின் உறவால், இராப்பகலாக, ஜீவனுக்கு இன்ப-துன்ப அனுபவங்களை அளிக்கின்றன.
47. அக்ஞானத்திலிருந்து தோன்றும் அத்யாஸத்தின் காரணமாக, 'நான் என்பது இந்த உடல் தான்; எல்லாச் செயல்களையும் செய்பவன் நானே!' என்று ஜீவாத்மா தன் வசமிழந்து அஹங்காரத்துடன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் காலம் வரையில் இறப்பு-பிறப்புக்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும்.
- 48,49. பேரறிவாளரே! ஆகவே, தேகம் (மனைவி-மக்கள்-மனை) முதலியவற்றிலுள்ள அபிமானத்தைத் தாங்கள் விட்டொழியுங்கள். ஆத்மா, நிர்மலமானது; தூயது; விக்ஞானமயமானது; அசைவில்லாதது; அழிவற்றது. (ஆனால்) தனது அறியாமையின் வசப்பட்டு, தளையில் சிக்கி, மோஹம் அடைகிறது. தாங்கள், தெளிந்த ஞானத்துடன், ஆத்மாவை (உள்ளபடி) உணர்ந்து, எப்போதும் அந்தத் தெள்ளிய ஞானத்துடன் இருங்கள்.
50. மனைவி-மக்கள்-செல்வம் முதலியவற்றில் 'போதும்' என்ற மனநிறைவை அடையுங்கள். ஏனென்றால், போக நுகர்ச்சி என்பது நாய்-பன்றி முதலிய உடல்கள் வாயிலாகவும் நரகங்களிலும் கூட அனுபவிக்கப்படுகிறது.
- 51-54. விவேகமான புத்தியை உடைய சரீரத்தைப் பெற்று, குறிப்பாக, எளிதில் அடைய முடியாத கர்மபூமியான பாரதவர்ஷத்தில், அந்தண குலத்தில் பிறந்த எந்தப் புத்திசாலியாவது, ஆத்மஞானத்தைப் பெறுவதற்கான சாதனைகளில் இந்த உடலைப் பயன்படுத்தாமல் போக நுகர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்துவானா?... தாங்கள் பிராமணர்; புலஸ்த்திய குலத்தில் தோன்றியவர். (எனவே, இயல்பாகவே ஞான வேட்கை இருந்திருக்க வேண்டும்.) ஆனால், ஓர் அக்ஞானியைப் போல, போகங்களை நோக்கி, வீணாக எப்போதும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இனிமேலாவது எல்லா உறவுகளையும் துண்டித்துக் கொண்டு பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனையே பக்திபாவத்தோடு அணுகி அடைக்கலம் அடையுங்கள். ஸ்ரீராமனிடம் அன்னை சீதையை ஒப்புவித்துவிட்டு, அவரது திருவடித் தொண்டில் ஈடுபடுங்கள்.

செவ்வெழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

55. (அப்படிச் செய்தால்) எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் நீங்கள் விடுபட்டு, (உடலை விட்டபின்) விஷ்ணுலோகத்தை அடைவீர்கள். இல்லாவிட்டால், அடைவதற்கு அரியதான, இந்த ஞான-விவேக-புத்தியுடன் கூடிய சரீரத்தை இன்னொரு தடவைப் பெற முடியாத அளவுக்குக் கீழ்நோக்கியே போய்க் கொண்டிருப்பீர்கள். தங்களுக்கு நன்மை பயக்கும் கருத்துக்களையே சொன்னேன். (அருள் கூர்ந்து) என் சொற்களை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.
56. மன்னா! இனியாவது நல்லோர் உறவை நாடுங்கள். மரகதமணி போல் பசுமை ஒளி வீசித் திகழ்பவரும், வில்-அம்பு தாங்கியவரும், சுகர்வ-லட்சுமண- விபீஷணர்களால் சேவிக்கப்படும் திருவடிகளை உடையவரும், அடைக்கலம் புகத் தகுந்தவரும், சீதாப்பிராட்டியோடு கூடியவரும் சாட்சாத் ஸ்ரீமந் நாராயணனுமான ஸ்ரீராகவனைத் தஞ்சம் அடைவீர்களாக' (என்று சொல்லி முடித்தான்).

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்தகாண்டத்தில்
நான்காவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

=====

ஐந்தாவது ஸர்கம்

சுகனின் முந்தைய வரலாறு; மால்யவான் ராவணனுக்கு அறிவுரை கூறுதல்;
வானரர்-அரக்கர் போரிடுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

1. (பார்வதி,) அறியாமையைப் போக்கக்கூடிய சுகனுடைய அறிவுரையைக் கேட்டதும், கோபத்தால் சிவந்த கண்களுடன் அவனை எரித்து விடுபவன் போல் பார்த்து இராவணன் சொன்னான்:
  2. 'ஏய், அற்பப் பதரே! என் சோற்றைத் தின்று உயிர் வாழும் நீ, ஏதோ பெரிய ஆசார்யனைப் போலப் பேசுகிறாய்! மூன்று உலகங்களையும் அடக்கி ஆள்பவன், நான். அப்படிப்பட்ட எனக்குப் பாடம் புகட்ட, நீ வெட்கப்படவில்லையே?
  3. 'இப்போதே உன்னைக் கொன்று விடுகிறேன். (எனக்கே உபதேசம் செய்யத் துணிந்த) உன்னைக் கொலை செய்வது தான் சாலச் சிறந்தது. ஆனால், முன்பு (என் ஆணைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக) நீ செய்த செயல்களை எண்ணிப் பார்த்து, உன்னைக் கொல்லாமல்) விடுகிறேன்.
  4. 'அறிவற்றவனே! இங்கிருந்து போய்த் தொலை. இப்படியெல்லாம் நீ பேசுவதை என்னால் கேட்டுக் கொண்டிருக்க முடியாது' என்றான்.
- சுகன், 'தங்கள் சித்தம்' என்று சொல்லிவிட்டு, (அச்சத்தால்) உடல் நடுங்கத் தன் வீட்டுக்குச் சென்றான்.
5. சுகன், முன்பிறவியில், ஒரு பிராமணராக இருந்தவர்; பிறும்ம நிஷ்டர்; பிரம்மத்தை அறிந்தவர்களில் முதன்மையானவர்; வானப்பிரஸ்த முறைப்படி, காட்டில் வசித்துக் கொண்டு தன் கடமைகளைச் செய்து வந்தார்.
  6. தேவர்களின் மேன்மைக்காகவும், தேவ சத்துருக்களான அசுரர்களின் அழிவுக்காகவும், நீண்ட காலம் தொடர்ந்து பற்பல வேள்விகளைச் செய்து வந்தார்.

செவ்வெழுத்துக்களால் ஆனது என்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

7. தேவர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டிருந்ததால் அவருக்கு ராட்சஸர்களின் விரோதம் ஏற்பட்டது.
8. ராட்சஸர்களில், வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன் என்ற ஒரு தலைவன் இருந்தான். அவன் சுகனுக்கு ஏதேனும் ஒரு துன்பம் விளைவிக்க ஒரு நல்ல தருணத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
- 9,10. (ஒரு தடவை தன் குடிலுக்கு வந்த மாமுனிவரான) அகஸ்தியரை நன்றாக உபசரித்து, 'இங்கே உணவு ஏற்க வேண்டும்' என்று சுகர் கேட்டுக் கொண்டார். (அதற்கு இணங்கி) அகஸ்தியர் நீராடச் சென்றார். அப்போது (வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன் என்ற அந்த) ராட்சஸன் அகஸ்தியர் போலவே உருவம் ஏற்று, சுகரிடம் வந்து, 'அந்தணரே, எனக்கு உணவு அளிக்க விரும்பினால், மாமிசப் பக்குவங்களும் இருக்க வேண்டும்.
11. 'வெகு நாட்களாக நான் ஆட்டிறைச்சியே சாப்பிடவில்லை' அவர் கேட்டுக் கொண்டதை சுகர் ஏற்று, இறைச்சி கலந்த சிறப்பான விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார்.
- 12-16. முனிவர்கள் இருவரும் உணவு கொள்ள அமர்ந்தார்கள். (இதனிடையில் அகஸ்திய வேஷத்தைத் துறந்துவிட்டு, வஜ்ரதம்ஷ்ட்ரன்) சுகருடைய மனைவியின் அழகிய வடிவத்தை ஏற்று, அவளை வேறொரு அறையில் மயங்கி விழச் செய்து, அந்தத் துஷ்டன், பலவகையாகப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட நரமாமிச பதார்த்தங்களை (இலையில்) பரிமாறிவிட்டு மறைந்து போனான்.
வேள்விக்கு உதவாததும், மனித மாமிசத்தால் ஆனவைகளுமான அவைகளைப் பார்த்து மிகவும் கோபம் கொண்ட அகஸ்தியர், 'அறிவு கெட்டவனே! புசிக்கத் தகாத மனித மாமிசத்தை எனக்குக் கொடுக்கிறாய்?... நீ, ராட்சஸனாகப் போவாய்... மனிதர்களையே உணவாகக் கொண்டு திரிவாய்' என்று சாபம் கொடுத்தார். இதைக் கேட்ட சுகர் மிகவும் பயந்து, 'முனிவரே, தாங்கள் தானே, இம்மாதிரி புலால் உணவு வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனீர்கள். ஐயனே, அப்படியே செய்த எனக்குச் சாபம் கொடுக்கிறீர்களே?' என்று கேட்டார்.
17. நல்ல உள்ளம் படைத்த அகஸ்தியர், சுகருடைய சொற்களைக் கேட்டு, (திடுக்கிட்டு) சிறிது நேரம் தியானம் செய்து, ராட்சஸனால் செய்யப்பட்ட எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்டு சுகரிடம் சொன்னார்:
18. 'பெரியவரே!... இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் தங்களுக்குத் தீங்கு செய்ய விரும்பிய ராட்சஸனால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலோசிக்காமல், நான் தங்களுக்குச் சாபம் கொடுத்துவிட்டேன். (நான் வருத்தப்படுகிறேன்)
- 19-24. 'ஆனால், என்னுடைய சொல் வீண் போகாது. அது அப்படியே தான் நடக்கும். ராட்சஸ சரீரத்தைப் பெற்று, ராவணனுக்கு உதவியாளனாக இருந்து வாருங்கள். ஒரு காலத்தில், ஸ்ரீராமன், ராவண வதத்தை முன்னிட்டு வானரர்களோடு கூட, இலங்கைக்கு வருவார். அப்போது, ராவணனால் அனுப்பப்பட்டு, ஒற்றனாகச் சென்று ஸ்ரீராமனைத் தரிசித்ததும், (உங்களுக்கு) சாப விமோசனம் ஏற்படும். ராவணனுக்குத் தத்துவ ஞானத்தை எடுத்துக் கூறியபின், முற்றிலுமாக சாபத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுப் பரமபதத்தை அடைவீர்கள்'

1256 Adhyatma Ramayan (Tamil)_Section_16_Back

செய்திருந்தாலும், பக்தியினால் நீ புனிதம் அடைந்துவிடுவாய். ராஜேந்திரா, நம்முடைய குலத்தின் நலனை முன்னிட்டு நான் இதுவரை சொல்லியவைகளை ஏற்று நடப்பாய்'

36. 'தீய காரியங்கள் பல செய்திருந்தாலும், பக்தியினால் நீ புனிதம் அடைந்துவிடுவாய். ராஜேந்திரா, நம்முடைய குலத்தின் நலனை முன்னிட்டு நான் இதுவரை சொல்லியவைகளை ஏற்று நடப்பாய்'
37. மால்யவானால் சொல்லப்பட்ட நல்லுரைகளைக் காலதேவனின் கைப்பிடிக்குள் சிக்கியிருந்த இராவணனால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.
38. '(பூரீராமன்) ஒரு தன்னந்தனி மனிதன்; அற்பமானவன்; குரங்குகளை அண்டியுள்ளவன்; தகப்பனால் விரட்டப்பட்டவன்; (வேலை-வெட்டி செய்யாமல் கண்ணை மூடிக் கொண்டு சும்மா உட்கார்ந்திருக்கும்) முனிவர்களுக்குப் பிரியமானவன். அந்த ராமனை எந்தக் காரணம் பற்றி உயர்வாக மதிக்கிறீர்கள்?
- 39,40. ராமன் தான் உம்மை இங்கே அனுப்பியிருக்கிறான். அதனால்தான் (என் முன்னால்) சொல்லத் தகாத வார்த்தைகளைத் தயக்கமில்லாமல் சொல்கிறீர். போய்விடுங்கள், இங்கிருந்து. வயோதிகர்; அத்துடன் உறவினர். அதனால் தான் நீர் சொல்லியவற்றைச் சகித்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால், உம்முடைய சொற்கள் என் காதுகளைச் சுட்டெரிக்கின்றன' என்று சொல்லிவிட்டு, அமைச்சர்களோடு கூட, உடனே அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்றான், இராவணன்.
41. (இராவணன் தன்) மாளிகையின் உப்பரிகையில் நின்று (தொலைவில், எல்லை காண முடியாமல் குழுமியிருந்த) வானரப்படையைக் கண்டு, அருகிலிருந்த அரக்கத் தலைவர்களை நோக்கிப் போருக்கு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிட்டான்.
- 42-44. (எதிரே உப்பரிகையில்) தலையில் கிரீடங்கள் அணிந்து, அமைச்சர்கள் புடைசூழ உட்கார்ந்திருக்கும் இராவணனைப் பார்த்ததும், கோபத்தால் கண்கள் கலங்க ஸ்ரீராமன், லட்சுமணனால் கொண்டு வரப்பட்ட வில்லை எடுத்துப் பிறைச் சந்திரனையொத்த ஒரே பாணத்தால், (ராவணனுக்கு நிழல் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த) ஆயிரக்கணக்கான வெண்கொற்றக் குடைகளையும் பத்துக் கிரீடங்களையும் அரை நொடியில் வீழ்த்தித் தள்ளினார்.
- ஆகா! என்ன மகத்தான வீரச்செயல்!
- 45-50. வெட்கமடைந்த இராவணன், எதுவுமே பேசாமல் தன் மாளிகைக்குள் புகுந்து கொண்டான். அக்கொடியவன், பிரஹஸ்தன் முதலிய ராட்சஸத் தலைவர்களை அழைத்து, வானரர்களோடு உடனே போர்புரியும்படி ஏவினான்.
- உடனே, முரசு-மிருதங்கம்-பணவம்-ஆனகம்-கொம்பு முதலிய போர் வாத்தியங்களை முழக்கிக் கொண்டும் எருமை-ஓட்டகம்-கழுதை-சிங்கம்-புலிகளில் ஏறிக் கொண்டும், கத்தி-சூலம்-வில்-பாசம்-தடி-தோமரம்-சக்தி முதலிய ஆயுதங்களைத் தாங்கிக் கொண்டும், இலங்கையின் எல்லா வாயிற்புறங்களிலிருந்தும் அரக்கர் படையினர் வந்து கூடினார்கள். அதற்கு முன்னதாகவே, ஸ்ரீராமனால் ஏவப்பட்ட வானரர்கள், பெரிய பெரிய குன்றுகளையும் மலைச் சிகரங்களையும், பல்வகை மரங்களையும் பிடுங்கி ஏந்திக் கொண்டு, ராவணனுடைய படைத் தொகுதிகளை ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டு, இராமபிரானுக்குப் பிரியமான காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, யுத்தத்திற்குத் தயாராக இலங்கையின் மேல் ஏறினார்கள்.
51. அவர்களில் சிலர், ஆயிரம் வானரர்களுக்குத் தலைவர்; சிலர், கோடி வானரர்களுக்குத் தலைவர்; மற்றும் சிலர் நூறு கோடி வானர வீரர்கள் அடங்கிய அணிக்குத் தலைவர்.

அவர்கள் எல்லோரும், மரங்களையும், மலைமுகடுகளையும் தாங்கியபடி, முஷ்டியைத் தட்டிக் கொண்டு, மேலெழும்பியும் குதித்தும் இரைச்சலிட்டுக் கொண்டும், விரைவில் நகரத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

53. 'மிக்க வலிமை படைத்த ஸ்ரீராமன் வெல்க! மிகவும் ஆற்றல் கொண்ட இலக்குவன் வெல்க! ஸ்ரீராகவனால் ஆதரவு அளிக்கப்பட்ட மன்னன் சக்ரீவன் வெல்க!'
- 54-58. என்று, உற்சாகமாக, முழங்கியபடியே எதிரிகளுடன் போர் புரிந்தார்கள். ஹனுமான், அங்கதன், குமுதன், நீலன், நளன், சரபன், மைந்தன், த்விவிதன், ஜாம்பவான், ததிமுகன், கேஸரீ, தாரன் முதலியோரும், ஆற்றல் மிக்கவர்களான மற்ற வானரத் தலைவர்களும், நகர வாயில்களின் வழியாக உள்ளே புகுந்து, இலங்கையின் எல்லா இடங்களையும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பேருருவம் கொண்ட வானரங்கள், மரங்களையும், மலைமுகடுகளையும் கொண்டும், நகம்-பற்களாலும் வெகு வேகமாக ராட்சஸர்களைக் கொன்றார்கள். அப்போது, பயங்கரமான தோற்றமும், பெரிய உருவமும் படைத்த ராட்சஸ வாயிற்காப்பாளர்கள் வெளியே வந்து, பிந்திபாலம், கத்தி, சூலம், கோடரி முதலியவற்றால் வானரப்படையைத் தாக்கி அழித்தார்கள்.
59. அவ்விதமே, வெற்றி வீரர்களான வானரர்களும் ராட்சஸர்களைக் கொன்றார்கள். அதனால், அந்தப் போர்க்களம் சடலங்களும் இரத்தமும் கலந்து சேறும் சகதியுமாயிற்று.
- 60,61. ராட்சஸர்களுக்கும் வானரர்களுக்குமிடையே விசித்திரமான சண்டை நடந்து கொண்டிருந்தது. சிங்கம் போன்ற ராட்சஸர்கள், குதிரைகள்-யானைகள்-பொன்மயமான தேர்கள் ஆகியவற்றில் ஏறிக் கொண்டு, பத்துத் திசைகளிலும் எதிரொலிக்கும்படியாக இரைச்சலிட்டுக் கொண்டு போர் செய்தார்கள். ராட்சஸர்கள், வானரர்கள் ஆகிய இரு தரப்பினரும் (தமது) வெற்றியை விரும்பினார்கள்.
- 62-64. வானரர்கள் ராட்சஸர்களைக் கொன்றார்கள்; ராட்சஸர்கள் வானரர்களைக் கொன்றார்கள்; பகவான் மஹாவிஷ்ணுவான இராமபிரானின் அருட்பார்வை கிட்டத்ததால், தேவாம்சமாகத் தோன்றிய வானரர்கள் அதிக பலம் பெற்றார்கள். அமுதம் உண்டவர்களைப் போல பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.
- ராவணன், சீதாப்பிராட்டியைத் தொட்ட பாவத்தால், அவனால் பரிபாலிக்கப்பட்ட (தற்போது சக்திகுறைந்து போன) ராட்சஸர்களைப் பலமாகத் தாக்கினார்கள். அதனால், ஏராளமான ராட்சஸர்கள் கொல்லப்பட்டு கால்பங்குப் படை மட்டுமே எஞ்சியது.
- 65-68. தன்னுடைய படை அழிக்கப்படுவதைக் கண்டு மிகவும் கோபமடைந்த மேகநாதன், பிறும்மாவிடமிருந்து பெற்ற வரத்தின் பயனாகப் பிறர் கண்ணில் படாதவாறு மறைந்து, சகலவித அஸ்திர-சஸ்திரப் பிரயோகங்களில் வல்லவனான அவன், ஆகாயத்திலிருந்து, பிறும்மாஸ்திரம் போன்ற பலவகையான சஸ்திரங்களை மாரியாகப் பொழிந்து வானரப் படையை நாசப்படுத்தினான். ஆகா! என்ன அற்புதம் இது!
- அஸ்திர நிபுணர்களில் சிறந்தவரான ஸ்ரீராமன், பிறும்மாஸ்திரத்துக்கு மதிப்புக் கொடுப்பதற்காகச் சிறிது நேரம் மௌனமாயிருந்தார்; பின்னர், கீழே விழுந்து கொண்டிருக்கும் வானரப் படையைப் பார்த்தார். உடனே அக்னியைப் போல் மிகவும் கோபம் கொண்டார்.

69. லட்சுமணா! வில்லைக் கொண்டு வா. ஒரு நொடியில் பிரும்மாஸ்திரத்தினால் அந்த அரக்கனைப் பொசுக்கித் தள்ளுகிறேன். ரகுசிரேஷ்டனே! இப்போது என் ஆற்றலைக் காணப் போகிறாய்! (என்று ஸ்ரீராமன், தம்பியைப் பார்த்துக் கூறினார்).
70. ஸ்ரீராமனுடைய அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட மாயக்காரனான மேகநாதன், பரபரப்படைந்து தன் மாயாசக்தியினால் (எவர் பார்வையிலும் படாமல்) வேகமாக நகரத்துக்குள் சென்றுவிட்டான்.
- 71-73. தரையில் விழுந்து கிடந்த வானரப் படையினரைப் பார்த்த ஸ்ரீராமன், மிகவும் துயரமடைந்து ஹனுமானைப் பார்த்து, 'உடனே பாற்கடலுக்குப் போ. அங்கே, தெய்விகத் தன்மை கொண்ட மூலிகைகள் நிறைந்த துரோணகிரி என்னும் மலை இருக்கிறது. அறிவாளனே, விரைவாகச் சென்று தெய்விக மூலிகைகளைக் கொண்டு வந்து, பெரு வீரர்களான வானரக் கூட்டங்களை உயிர்ப்பிப்பாயாக. இதனால் உனது புகழ் நெடுங்காலம் விளங்கப் போகிறது' என்றார். 'தங்கள் ஆணை' என்று கூறி விட்டு வாயுகுமாரன் புறப்பட்டுச் சென்றார்.
74. மலையைக் கொண்டுவந்து (அதில் வளர்ந்திருந்த மூலிகைகளால், இறந்து கிடந்த) எல்லா வானர வீரர்களையும் உயிர்ப்பித்து, அந்த மலையை மீண்டும் அதன் இடத்திலேயே வைத்துவிட்டு விரைவில் திரும்பி வந்தார்.
75. (ஏராளமாக அழிக்கப்பட்ட பின்னரும்) முன்னைப் போலவே, வானர சேனை பயங்கரமாக இரைச்சல்-கும்மாளமிடுவதைக் கேட்டு வியப்படைந்த இராவணன் சொன்னான்.
76. 'தேவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டுள்ள என்னுடைய மிக்க பலம் வாய்ந்த எதிரியான ராமன் வந்திருக்கிறான். போர் செய்து அவனைக் கொல்வதற்கு என்னுடைய படைத் தலைவர்கள் உடனே புறப்பட்டுச் செல்லட்டும்.
78. 'உயிரின் மேல் ஆசைகொண்ட பயந்தாங்கொள்ளிகள், போருக்கு செல்லாமல் இருப்பார்களேயானால், என் ஆணையை மதிக்காத அவர்களையெல்லாம் நான் கொன்று போடுவேன்!'
- 79,80. இதைக் கேட்டு மிகவும் பயங்கொண்டு, போர்க்கலையில் வல்லவர்களான அதிகாயன், பிரஹஸ்தன், மஹாநாதன், மஹோதரன், தேவசத்ரு, நிகும்பன், தேவாந்தகன், நராந்தகன் முதலியோரும் பலசாலிகளான மற்ற அசுரர்களும் வானரங்களுடன் போர் புரிவதற்காக வெளியே புறப்பட்டார்கள்.
81. இவர்களும், (இவர்களைப் போல்) தங்கள் பலத்தில் செருக்குக் கொண்ட நூறாயிரக்கணக்கான சூரர்களும், வானரப் படையில் புகுந்து கலக்கினார்கள்.
82. புகண்டி, பிந்திபால, அம்பு, வாள், கோடரி முதலியவற்றாலும் மற்றும் பல்வகை அஸ்திரங்களாலும் வானரப் படைத் தலைவர்களைக் கொன்றார்கள்.
83. வானர வீரர்களும், மரம்-மலைமுகடுகள்-நகம்-பற்கள்-முஷ்டியினால் எல்லா ராட்சஸப் படையினரைத் தாக்கி உயிர் போகச் செய்தார்கள்.
84. சில அரக்கர்கள் ஸ்ரீராமனால் கொல்லப்பட்டார்கள்; மற்றும் சிலர் சுகர்வனாலும் ஹனுமானாலும் அங்கதனாலும் மகாத்மாவான லட்சுமணனாலும் கொல்லப்பட்டார்கள். இவ்விதம், ஏராளமான ராட்சஸர்கள் வானரப் படைத் தலைவர்களால் கொன்றொழிக்கப்பட்டார்கள்.

செவ்வெழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

85. ஸ்ரீராமனுடைய தெய்விக சக்தி உட்புகுந்ததால், வானர்கள், பேராற்றல் படைத்தவரானார்கள். (இல்லாவிட்டால்) இவ்வளவு மகத்தான ஆற்றல், ராமசக்திஇல்லாதவர்களிடம் எங்கிருந்து உண்டாகும்?

86. சர்வேஸ்வரன், அனைத்துமாக இருப்பவன், ஆணை இடுபவன் ஆகிய ஸ்ரீராமன், மாயையாக நடத்திவரும் மானுட வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப, அவர் எப்போதும் சிதானந்த ஸ்வரூபமாக இருந்தபோதிலும், மாயையால் யுத்தம் போன்ற லீலைகளைச் சரியாகச் செய்து வருகிறார்!

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்தகாண்டத்தில்

ஐந்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஆறாவது ஸர்கம்

லட்சுமணன் மூர்ச்சை அடைதல்; ராம-ராவண யுத்தம்; ஹனுமான் மூலிகை

கொண்டுவரச் செல்லுதல்; மற்றும் ராவணன்-காலநேமி உரையாடல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1,2. அதிகாயன் முதலிய வீரர்கள் உட்பட தனது படை அழிந்து போனதைக் கேட்ட இராவணன், துக்கத்தால் தகிக்கப்பட்டு, மிகவும் கோபம் கொண்டான். இலங்கையின் காவலுக்காக இந்திரஜித்தை நியமித்துவிட்டு, மாட்சிமை பொருந்திய அவன், ஸ்ரீராமனுடன் போர் புரிவதற்காகத் தானே சென்றான்.

3. எல்லா விதமான அஸ்திர-சஸ்திரங்களும் பூண்டு, மகாபலம் பொருந்திய அந்த ராட்சஸத் தலைவன் பிரகாசமான ஒரு ரதத்தில் ஏறி, ஸ்ரீராமனை நோக்கியே அதைச் செலுத்தினான்.

4. பாம்பைப் போன்ற பாணங்களால் ஏராளமான வானர்களைக் கொன்று குவித்து, சுக்ரீவன் போன்ற படைத்தலைவர்களையும் வீழ்த்தினான்.

5. அங்கே, கையில் கதையைத் தாங்கிக் கொண்டு நின்ற, மிக்க பலசாலியான விபீஷணனைப் பார்த்து, மயன் என்ற அரக்கனால் கொடுக்கப்பட்ட சக்திஎன்னும் ஆயுதத்தைச் செலுத்தினான்.

6,7. (இலக்கினைக்) கொன்றே முடிக்கும் தன்மை வாய்ந்த அந்தச் சக்தியாயுதம், விபீஷணனை நோக்கி வேகமாகப் பாய்ந்து வருவதைக் கண்டான், இலக்குவன். 'இந்த அசுரன் இராமபிரானால் அபயமளிக்கப்பட்டவன். இவன் கொலை செய்யப்படக் கூடாது' என்று நிச்சயித்து, தன்னுடைய மிகப் பெரிய வில்லை எடுத்துக் கொண்டு, விபீஷணனுக்கு முன்பாக ஒரு மலைபோல் நிலை குலையாமல் நின்றான்.

8,9. வீண்போகாத இயல்புடைய சக்தியாயுதம் லட்சுமணன் உடலில் புகுந்தது. (ஆனால்) உலகில், மாயையினால் எத்துணை சக்திகள் தோன்றுகின்றனவோ அவைகளுக்கெல்லாம் ஆதாரம் பகவான் விஷ்ணு. அவருடைய அம்சாவதாரமான மகாத்மா லட்சுமணனை, மாயையான இந்த சக்தியாயுதத்தால் என்ன செய்ய முடியும்?

10-13. என்றாலும், மானுடத் தன்மையை ஏற்று, அதற்கேற்பவே நடந்து வருவதால், லட்சுமணன் மூர்ச்சை அடைந்து தரையில் விழுந்தான். இராவணன், அவனை

சென்று விடுவதற்காக முயன்று, தூக்குவதற்கு இயலாமற் போகவே மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தான்.

எல்லா உலகங்களுக்கும் மூலாதாரமானவரும் தனிப் பெரும் நாயகரும் விராட் புருஷரும் உலகத்தின் இருப்பிடமானவருமான பகவான் விஷ்ணுவை, கேவலம் இந்த ராட்சஸப் பயலால் தூக்கிவிட முடியுமா?

லட்சுமணனை எடுத்துச் செல்வதற்கு ராவணன் முயல்வதைக் கண்ட ஹனுமான், வஜ்ராயுதம் போன்ற தன் முஷ்டியினால் அவன் மார்பில் பலமாகத் தாக்கினார். அந்தத் தாக்குதலால், (நிலை குலைந்து) முழங்கால்கள் தரையில் படும்படியாக விழுந்தான், ராவணன்.

14. வாய்களிலிருந்தும் கண்-காதுகளிலிருந்தும் ரத்தம் பெருக, கண்கள் சுழல, தோத்தட்டில் அமர்ந்துவிட்டான், அவன்.

15. இராவணனால் வீழ்த்தப்பட்ட இலக்குவனை கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு, இராமன் இருக்குமிடத்துக்குக் கொண்டு வந்தார், ஹனுமான்.

16. பெரும் சுமையான பொருட்களைக் காட்டிலும் அதிக பாரம் உடையவரும், பிறப்பற்றவரும், எல்லா ஐசுவரியங்களும் பொருந்தியவருமான லட்சுமணன், ஹனுமானுடைய நல்ல இதயம், நிலையான பக்திக்கு வசப்பட்டு (அவர் தூக்கும்போது) இலேசானவராக ஆனார்.

17-19. அந்தச் சக்தியாயுதமும், அவர் நாராயணனின் அம்சாவதாரம் என்பதை உணர்ந்து கொண்டு, அவரை விட்டுவிட்டு, ராவணனுடைய ரதத்தை அடைந்தது. (அவனிடமே திரும்பி வந்து சேர்ந்தது.)

அப்போது, ராவணனும் மெல்ல மெல்ல சுய நினைவடைந்து, கோபத்துடன் தன் வில்லைப் பற்றினான்; (எதிரே வந்து கொண்டிருந்த) ஸ்ரீராமனை நோக்கியே முன்னே சென்றான். சினம் பொங்க வரும் அவனை, இராமன் பார்த்தார். உலகநாயகரான அவர், மிகவும் பலம் பொருந்திய ஆஞ்ஜநேயன் தோள்மேல் ஏறிக்கொண்டு, தேரில் உட்கார்ந்திருக்கும் ராவணனை நோக்கிச் சென்றார்.

20. நாண் கயிற்றை வேகமாக இழுத்து, வஜ்ராயுதத்தையே பொடிப்பொடியாக்கும் படியான பயங்கர ஒலி எழுப்பி, ராட்சஸ மன்னனைப் பார்த்துக் கம்பீரமான சொற்களை ஸ்ரீராமன் சொன்னார் :

21. அற்ப ராட்சஸனே! நில், அங்கேயே. எல்லாப் பிராணிகளிடமும் சமநோக்குடைய எனக்கு மாபெரும் குற்றம் இழைத்துவிட்டு, என் பார்வையிலும் பட்டுவிட்டு எங்கே போகிறாய்?

22. ஜனஸ்தானத்தில் உன் (உறவினர்களான) ராட்சஸர்களைக் கொன்ற அதே பாணத்தால் உன்னைக் கொல்லப் போகிறேன். என் கண்ணெதிரில் அப்படியே நில்.

(முன்னறிவிப்புக் கொடுத்துவிட்டுத் தான் யுத்தத்தைத் தொடங்க வேண்டும் என்ற தர்மத்துக்கேற்ப, ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு கூறினார் - என்று கொள்ளத்தகும்)

23. ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட ராவணன், இராமபிரானைச் சுமந்து கொண்டிருந்த வாயுகுமாரனை கூரான அம்புகளால் தாக்கினான்.

செவ்வாய்க்கிழமை 15/05/2018 10:00:00

24. கூரான அம்புகளால் தாக்கப்பட்டாலும் அவருடைய ஆன்மதேஜஸால், அவருடைய சக்திமேலும் வளர்ந்தது. மகா வீரரான அவர், பயங்கரமாகக் கர்ஜனை செய்தார்.
25. ஹனுமான் காயமடைந்திருப்பதைப் பார்த்த இராகவன், இன்னொரு காலருத்ரன் போல, தீவிர கோபத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்.
26. குதிரைகளோடு, ராவணனுடைய ரதம், கொடி, தேர்ப்பாகன், சஸ்திரங்கள், வில், குடை, பதாகை ஆகியவற்றை, விரைவில் வெகு எளிதாகத் தனது கூர்மையான பாணங்களால் வெட்டித் தள்ளினார்.
27. அத்துடன், ஸ்ரீராமன், (பாகன் என்ற அசுரனின் எதிரியான) இந்திரன் (முன்னொரு காலத்தில்) மலைகளைத் தாக்கியதைப் போல, வஜ்ராயுதம் போன்ற ஓர் உயரிய பாணத்தால் ராவணனைத் தாக்கினார்.

28-33 ராமபாணத்தால் தாக்கப்பட்ட ராவணன் நிலை குலைந்தான்; மயக்கமடைந்தான். சூரியனைப் போல் ஒளிவீசும் அவனுடைய கிரீடத்தை ஒரு பிறைவடிவ பாணத்தால் ஸ்ரீராமன் வீழ்த்தினார். அவன் கையிலிருந்து வில் நழுவி விழுவதைக் கண்டு, 'என்னுடைய அம்புகளின் தாக்குதலால் நீ மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறாய். நான் அனுமதிகொடுக்கிறேன். (இங்கிருந்து) செல்வாய். இலங்கைக்குச் சென்று ஓய்வெடுத்துக் கொள். நாளையதினம் என் முழு ஆற்றலையும் காண்பாய்' என்றார், ஸ்ரீராமன்.

ராம பாணத்தால் ஏற்பட்ட (உடற்)துன்பத்துடன், (உள்ளத்திலிருந்து) கர்வமும் அழிக்கப்பட்டதால், மிகவும் நாணமடைந்த ராவணன், கவலையோடு இலங்கையை அடைந்தான்.

உணர்விழந்து தரையில் கிடந்த லட்சுமணனைக் கண்ட ஸ்ரீராமன், லீலையாக ஏற்ற மானுட இயல்புக்கு ஏற்ப, துயரம் அடைந்தார்.

பின், ஹனுமானைப் பார்த்து, 'அன்பனே, முன்பு செய்ததைப் போல, மருத்துவ சக்தியுள்ள மூலிகைகளைக் கொண்டுவந்து லட்சுமணனையும் (இறந்து கிடக்கும்) வானரர்களையும் உயிர்ப்பிப்பாயாக' என்றார். 'அப்படியே' என்று கூறிவிட்டு, உடனே சென்றார், ஆஞ்ஜநேயர்.

34. காற்றைப் போல் கடிதில் சென்று பெருங்கடலைத் தாண்டினார்.

இதனிடையில், ஒற்றர்கள் இராவணனிடம் இவ்வாறு தெரிவித்தார்கள்:

35. 'ஐயனே! சக்திவாய்ந்த ஓஷதிகளைக் கொண்டு வருவதற்காக, ராமன் ஆணைப்படி, பாற்கடலைச் சென்றடைந்துள்ளார், ஹனுமான்'.
36. ஒற்றர்களின் சொற்களைக் கேட்ட மன்னன் மிகவும் கவலைக்குள்ளானான். அன்றிரவே, தனியொருவனாகக் காலநேமியின் வீட்டை அடைந்தான்.
37. (தன்னுடைய) வீட்டுக்கு வந்துள்ள இராவணனைப் பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியமும், பயமும் அடைந்து, அர்க்யம் போன்றதான உபசாரங்களைச் செய்து, ராவணனுக்கு எதிரில் கைகூப்பிய வண்ணம் நின்றுகொண்டு, இவ்வாறு கூறினான்:

செய்யவேண்டியவைகள்

38. 'பேரரசரே!... தங்கள் வருகைக்குக் காரணம் என்னவோ? நான் தங்களுக்கு என்ன பணி செய்ய வேண்டும்?'

மிகவும் துக்கத்துடன், இராவணன், காலநேமியிடம் கூறினான்:

39,40 'கால வசத்தால் எனக்கும் கஷ்டம் வந்துள்ளது. என்னுடைய சக்தியாயுதத்தால் தாக்கப்பட்ட லட்சுமணன் தரையில் விழுந்து கிடக்கிறான். அவனுக்கு உயிரைக் கொடுப்பதற்குத் தேவையான மருந்து-மூலிகைகளைக் கொண்டு வருவதற்காக ஹனுமான் சென்றுள்ளான். பேரறிவாளனே, அந்தக் காரியம் நிறைவேறாதபடி ஏதேனும் இடையூறு செய்.

41. 'முனிவர் போல் மாய உருவம் கொண்டு, வானரவீரனை மயக்கி வசப்படுத்து. (மருந்துகளால் உயிரை மீட்கும்) காலம் கடந்து போகும்வரை அவனைத் தாமதப்படுத்து. பின், உன் வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்துவிடு.'

42. இராவணனுடைய சொற்களைக் கேட்டுவிட்டுக் காலநேமி சொன்னான்: மன்னா! நான் இப்போது சொல்லப்போவதைக் கேட்டு, உண்மையை உணர்ந்து மனத்தில் பதித்துக் கொள்ளுங்கள்.

43,44 நான் தங்களுக்குப் பிரியமானதை செய்யத் தான் போகிறேன்; (செய்யாவிட்டால்) என் உயிர் இருக்காது!... முன்பு, தண்டகாரணயத்தில் மாயமானாகச் சென்ற மாரீசனுக்கு என்ன கதிநேர்ந்ததோ, அதே கதிதான் எனக்கும் நேரப் போகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை!... ராவணேஸ்வரா! தங்களுடைய புதல்வர்கள், பேரர்கள், உறவினர்களான ராட்சஸர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

45. அசுரகுலம் முழுவதையும் அழித்துவிட்டுத் தாங்கள் மட்டும் உயிர்வாழ்வதால் என்ன பயன்? ஆட்சி செலுத்துவதாலோ, சீதையாலோ, ஜடமான சரீரத்தாலோ ஆகப் போவது தான் என்ன?

46. சீதாப்பிராட்டியை ஸ்ரீராமனிடம் கொடுத்து விடுங்கள்; அரசாட்சியை விபீஷணனிடம் கொடுத்து விடுங்கள். பெருந்தோளரே! முனிவர்கள் வசிக்கும் ரம்யமான காட்டுக்குச் சென்று விடுங்கள்.

47. (அங்கே சென்று என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்கிறேன்) விடியற் காலையில், தூய நீரில் நீராடியபின், காலை வேளைக்கான கர்மாக்களைச் செய்து முடித்து விட்டுத் தனி இடம் சென்று சுகாஸனத்தில் அமரவும்.

48. எல்லாவிதத் தொடர்புகளையும் வெளி விஷயங்களையும் துறந்து, வெளிப் பொருட்களை நுகர்வதில் ஆர்வமுடைய புலன்களை (அடக்கி) மெல்ல, மெல்ல, தன் உள்ளே நோக்கச் செய்யவேண்டும்.

49,50 மாசற்றவனே, பிரகிருதியிலிருந்து ஆத்மா வேறானது என்று சிந்திக்க வேண்டும். சராசரப் பிரபஞ்சம் (அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள்) முழுவதும், உடல்-புத்தி-பொறிகள் முதலியனவும், பிரும்மாவிலிருந்து புழு வரையிலும் (கண்ணால்) காணப்படுகிற, மற்றும், (செவியால்) கேட்கப்படுகிற பொருளனைத்தும் பிரகிருதி என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவே, மாயை என்றும் கூறப்படுகிறது.

51. அந்தப் பிரகிருதிதான், உலகம் என்னும் மரத்தின் உற்பத்தி, நிலைத்திருப்பது, மற்றும் அழிவுக்குக் காரணம். அதுவேதான், வெண்மை-செம்மை-கருமை (ஸாத்திக-ராஜஸ-தாமஸ) இயல்புடைய சந்ததிகளை உற்பத்திசெய்கிறது.

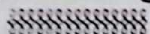
செய்யுள் 52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

52. எங்கும் பரந்திருப்பதும், இறைமை உடையதுமான ஜீவாத்மாவை, மாயை(சக்தி)யின் புதல்வர்களான காமம் - கோபம் முதலியனவும், புதல்விகளான ஹிம்ஸை-பேராசை முதலியனவும் இடைவிடாமல், தத்தம் குணங்களால் வசப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.
53. செயல்களைச் செய்து, அவற்றின் பலன்களை அனுபவிப்பதுமான மாயை, தன் (தீய)இயல்புகளை ஈசுவரனான ஜீவாத்மாவின் மேல் ஏற்றி, ஜீவனை தன் வயப்படுத்தி, காலம் காலமாக அதனுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறது.
54. ஆத்மா மாசுமருவற்றதாக இருந்த போதிலும், பிரகிருதியுடன் சேர்க்கை ஏற்பட்டவுடன், மாயா குணங்களால் மயக்கமடைந்து, தன் (நிரந்தரமான) ஆத்மானந்த நிலையை மறந்து, (தாற்காலிக இன்பம் தேடி) புறப் பொருட்களை நாடி, எப்போதும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.
55. ஞான வடிவினான ஒரு ஸத்குரு, ஆத்ம ஞானத்தை உபதேசித்தவுடன், வெளியே ஓடிக் கொண்டிருந்த சிந்தனையை உள்முகமாக்கி, மிகத் தெளிவாக ஆத்மாவைப் பார்க்கிறது.
56. பிராகிருத (ஸத்வ-ராஜஸ-தாமஸ) குணங்களிலிருந்து விடுதலை பெற்றுள்ள தேஹி (உடலுக்குள் உறையும் ஆன்மா) எக்காலத்திலும், முக்தன் (=சம்சாரத் தளை அற்றவன்).
- 57-61 நீயும் புலன்களை கட்டுப்படுத்தி, இப்போது கூறியபடி ஆத்மாவைப் பற்றி விசாரம் செய்தால், பிரகிருதிக்குத் தொடர்பில்லாததாக ஆத்மாவை உணர்ந்து, முக்தன் (பிறப்பு-இறப்பு சுழற்சி அற்றவன்) ஆவாய். இங்ஙனம் நிர்ஞுண பிரம்மத்தைத் தியானிப்பதற்கு இயலாவிட்டால், குணங்களோடு கூடிய தெய்வத்தை அடைக்கலமாகக் கொள்.
- இதயத் தாமரையின் நடுவில், நவரத்தினங்கள் பதித்த, தூய, மென்மையான சுவர்ணபீடத்தில், அகன்ற கண்கள், மின்னற்கூட்டம் போல் ஒளிவீசும் ஆடை, கிரீடம்-ஹாரம்-கேயூரம்-கௌஸ்துபம் அணிந்து, நூபுரம்-கடகம்-வனமாலை முதலியன அழகு செய்ய, இரு கைகளிலும் விற்களை தாங்கிக் கொண்டு இலக்குவன் பணிந்து நிற்க, எல்லாப் பிராணிகளின் இதயத்திலும் நிலைத்துள்ளவரான, ஜானகியோடு கூட, வீராஸனக் கோலத்தில் வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீராமசந்திரனை, மிகவும் பக்தியோடு, ஆத்மாவாகத் தியானித்து வந்தால், நிச்சயமாக நீ அக்ஞானத்திலிருந்து விடுபடுவாய்.
62. வேறெங்கும் செல்லாத, ஒருமுகப்பட்ட கவனத்தோடு, அவருடைய சரிதத்தை, அடியார்களின் திருமுகத்திலிருந்து நாள்தோறும் செவிமடுத்து வந்தால், முன்பு செய்துள்ள மிகப் பெரிய பாவங்கள் கூட, பஞ்சுப் பொதியை தீப்பொறி அழிப்பதைப் போல, நொடிப் பொழுதில் அழித்துவிடும்.
63. எங்கும் நிறைந்ததும், ஒன்றேயான பரம்பொருளும், சனாதன புருஷனும், பெயரும் உருவமுற்றவனும், இதயத்தில் எப்போதும் பாவ ரூபமாக விளங்குபவனுமான ஸ்ரீராமபிரானிடம் பகைமையை விட்டுவிட்டு, உறுதியான பக்தியோடு தஞ்சம் அடைவாயாக' என்று காலநேமி அறிவுரை கூறினான்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்

ஆறாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

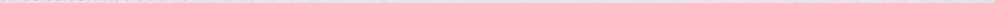

ஏழாவது ஸர்கம்

காலநேமியின் வஞ்சகம்; ஹனுமான், அவனை வதம் செய்தல்;
லட்சுமணன் மூர்ச்சை தெளிதல்; ராவணன் கும்பகர்ணனை எழுப்புதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி,) காலநேமியின் அமுதத்துக்கொப்பான சொற்களைக் கேட்ட இராவணன், கொதித்துக் கொண்டிருக்கும் நெய்யில் தண்ணீரை ஊற்றினாற்போலக் கோபத்தால் கண்கள் சிவக்கக் கொதித்தெழுந்தான்.
2. 'என் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படியாத கடையோனாகிய உன்னை இப்போதே கொன்று விடுகிறேன். எதிர் அணியிலிருந்து ஏதோ சிறிது (கையூட்டுப்) பெற்றுக் கொண்டு, ராமனுடைய வேலைக்காரனைப் போல, அவனுக்குப் பரிந்து கொண்டு, நீ பேசுகிறாய்' என்றான்.
3. 'ஐயனே, கோபம் கொள்வதால் என்ன பயன்? என்னுடைய பேச்சு தங்களுக்கு ருசிக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் கூறியபடியே செய்து விட்டுப் போகிறேன்' என்றான், காலநேமி.
4. இவ்வாறு ராவணனால் தூண்டி விடப்பட்ட மகாசுரனான காலநேமி, ஆஞ்ஞநேயருக்கு இடையூறு விளைவிப்பதற்காக அங்கிருந்து உடனே சென்றான்.
- 5-10 மகாத்மாவான வாயுகுமாரன் செல்லும் வழியில், இமயமலையின் அடிவாரத்தில், ஒரு தவச்சாலையை உண்டாக்கினான். அந்தக் கடைமகன், முனிவர்போல் உருவம் பூண்டு, சீடர்கள் புடைகுழ அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டான். தான் போகிற வழியில், மங்களமாக விளங்கிய அந்த ஆசிரமத்தை ஹனுமான் பார்த்தார். பேரறிஞரான ஆஞ்ஞநேயர், 'உத்தம முனிவர்கள் வாழும் இந்தத் தவச் சாலையை, இதற்குமுன் நான் பார்த்ததில்லையே? சரியான பாதையிலிருந்து நான் விலகிவிட்டேனா? அல்லது, மாயையான மனத்தோற்றமா?.... சரி, (எப்படியானால் என்ன?) ஆசிரமத்துக்குள் சென்று, எல்லா முனிவர்களையும் தரிசனம் செய்து கொண்டு, கொஞ்சம் தண்ணீர் அருந்திவிட்டுப் பின்னர் உயர்ந்த துரோணாசலத்துக்குச் செல்வேன்' என்று எண்ணி முடிவு செய்தார். பின், கனிந்த பழங்களின் சுவையால் தாழ்ந்திருந்த கிளைகளை உடைய வாழை, பனை, பேரிச்சை, பலா முதலிய மரங்கள் சூழ்ந்ததும், ஒரு யோஜனை பரப்பளவு உடையதுமான அந்தத் தவச்சாலைக்குள் புகுந்தார்.
- 11,12 தூய, குற்றங்குறைகளற்ற, விரோதபாவம் இல்லாத அந்தத் தபோவனத்தில், காலநேமி ராட்சஸன், இந்திரஜால் (கண்கட்டு) தந்திர வேலையால், சிவபூஜை செய்து கொண்டிருந்தான். அதனைப் பார்த்த மாருதி மரியாதையுடன் அந்த அசுரனை வணங்கியபடி கூறினார்:
13. 'அண்ணலே! ஸ்ரீராமனுடைய தூதன் நான். ஹனுமான் என்று பெயர். ஸ்ரீராமனுடைய ஆணைப்படி, ஒரு மாபெரும் செயலைச் செய்வதற்காக, பாற்கடலை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன்.
14. 'அந்தணோத்தமரே! தாகம் என்னை வாட்டுகிறது. தண்ணீர் இருக்கும் இடத்தைச் சொல்லுங்கள். நிறையக் குடிக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது. பெருந்தவத்தீரே!... சொல்லுங்கள்...'

- 15,16 மாருதியின் சொற்களைக் கேட்டதும், 'என்னுடைய கமண்டலத்திலுள்ள நீரைப் பருகுவாய். அதன்பின், இந்தக் கனிகளையும் புசிப்பாய். இங்கே சுகமாகத் தங்கி உறங்குவாய். அவசரப்படாதே' என்றான், காலநேமி.
 17. 'நிகழ்ந்தது, நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது, நிகழப் போவது - எல்லாம், என் தவத்தின் மகிமையால் நான் அறிவேன்!... ஸ்ரீராமப்பிரபுவின் அருட்பார்வை பட்டவுடன், லட்சுமணனும் மற்ற எல்லா வானரர்களும் (மூர்ச்சை தெளிந்து) எழுந்து விட்டார்கள்!..'
 18. அதைக் கேட்டுக் கொண்டே, 'கமண்டலத்திலுள்ள தண்ணீரால் என் தாகம் தீர்ந்துவிடாது. எனக்குத் தாகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனாலே, நிறையத் தண்ணீர் இருக்கும் இடத்தைக் காட்டுங்கள்' என்றார், ஹனுமான்.
 19. 'அதுவும் சரிதான்' என்று கூறி, மாயையால் ஒரு பிரம்மசாரியை உண்டாக்கி, அவனை அழைத்து, 'பயலே, வாய்குமாரனுக்கு ஒரு பெரிய குளத்தைக் காட்டு' என்று ஆணையிட்டான்.
 20. பின், ஹனுமானைப் பார்த்து, 'கண்களை மூடிக் கொண்டு தண்ணீரைக் குடி. பின், என்னிடம் திரும்பி வா. நான் உனக்கு ஒரு மந்திரம் உபதேசம் செய்கிறேன். அதன் மூலம், (நீ தேடிக் கொண்டு செல்லும்) மருந்துச் செடிகளை கண்ணால் காண்பாய்' என்றான்.
 21. பிரம்மசாரி காட்டிய நீர் நிலைக்கு விரைவாகச் சென்று கண்களை மூடிக் கொண்டு ஹனுமான் தண்ணீர் அருந்தினார்.
 22. (குளத்தில் இறங்கி, நீர் பருகிக் கொண்டிருந்தபோது) ஆற்றல் மிக்க வானரரான அவரை, மாயையால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கோரமான ஒரு பெண் முதலை (காலைப் பற்றிக் கொண்டு) மிக வேகமாகத் தண்ணீருக்குள் இழுத்தது.
 23. கவ்வியிழுக்கும் பெண்முதலையைக் கோபத்தோடு பார்த்தார் ஹனுமான். தன்கையால் அவள் வாயைப் பிளந்தார். அப்போதே அவள் இறந்தாள்.
 24. அதே நேரத்தில், ஆகாயத்தில், தான்யமாலா என்ற பெயருடைய தேவமடந்தை காணப்பட்டாள். அவள், ஹனுமானைப் பார்த்துச் சொன்னாள் :
 25. வானரோத்தமரே! உங்கள் அருளால் நான் சாபத்திலிருந்து விடுபட்டுள்ளேன். முன்பு, நான் ஓர் அப்ஸரஸாக இருந்தேன். பெண் முதலையாகும்படி, ஏதோ ஒரு காரணத்தால், ஒரு முனிவர் என்னைச் சபித்தார்.
 26. ஆசிரமத்தில் நீங்கள் பார்த்தீர்களே, அவன் (ரிஷி அல்லன்) காலநேமி என்ற அசுரன். மாசற்றவரே, உங்கள் வழியில் இடையூறு செய்வதற்காக ராவணனால் அனுப்பப்பட்டவன்.
 27. முனிவர் தோற்றத்தில் உள்ள இவன், உண்மையில் முனிவர் அல்லன். அந்தணர்களைக் கொடுமைப் படுத்துகிறவன். தீயவனான இவனைக் கொன்றுவிட்டு, விரைவில், சிறப்புடைய துரோணாசலம் செல்லுங்கள்.
 28. உங்கள் கரம், என்மேல் பட்டதால், பாவம் நீங்கப் பெற்று நான் பிரம்மலோகம் செல்கிறேன்' என்று சொல்லிவிட்டு அவள் தேவலோகம் சென்றாள். ஹனுமான் தவச்சாலைக்குச் சென்றார்.

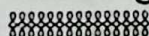
29. அவர் வந்துவிட்டதைப் பார்த்த காலநேமி, 'வானரோத்தமனே, ஏன் இவ்வளவு தாமதம்?' என்று கேட்டான்.
- 30-32 'என்னிடமிருந்து மந்த்ரோபதேசம் பெற்றுக் கொண்டு, எனக்குக் குருதட்சிணை கொடு'. இதைக் கேட்ட ஹனுமான், கைமுட்டியைப் பலமாக முறுக்கி, 'இந்தா, இந்த தட்சிணையை வாங்கிக் கொள்!' என்று கூறி, (ஒரு குத்து விட்டு) அவனைத் தாக்கினார். அசுரன் காலநேமி, முனிவர் வேஷத்தைத் துறந்து, பலவித மாயாஜால முறைகளில் ஹனுமானுடன் யுத்தம் செய்தான். மகாமாயாவி (ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி) யின் தூதரான ஹனுமானை, அற்ப (ராட்சஸ) மாயங்களால் என்ன செய்துவிட முடியும்? மாயாவிடமின் எதிரியல்லவா, அவர்!
33. முட்டியால் காலநேமியின் தலையில் தாக்கினார். மண்டை சிதறி, அவன் இறந்தான். விரைவாகச் சென்று, பாற்கடலின் கரையில் துரோணாசலத்தைக் கண்டார், ஹனுமான்.
34. மூலிகைச் செடிகள் கண்ணில் படவில்லை. உடனே, (திகைத்து நிற்காமல்) அந்த மலையையே பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டு, வாயு வேகத்தில் ஸ்ரீராமன் இருக்குமிடத்தை அடைந்தார்.
35. 'உன்னதமான (மூலிகைகள் நிறைந்த) மலையைக் கொண்டு வந்து விட்டேன்! தாங்கள் கூறியபடி செய்யலாம். இனி, கால தாமதம் சரியல்ல' என்று ஸ்ரீராமனிடம் ஹனுமான் சொன்னார்.
- 36-38 ஹனுமானின் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்த மகாமதியாளர் ஸ்ரீராமன், சுஷேணனைக் கொண்டு மூலிகைகளைக் கண்டுபிடித்து இலக்குவனுக்குச் சிகிச்சை செய்வித்தார். தூங்கியவன் விழித்துக் கொண்டதைப் போல, கண்விழித்த லட்சுமணன், 'நில்லு, நில்லு... ராவணா!... எங்கே போகிறாய்? உன்னை இப்போதே கொன்றுவிடப் போகிறேன்...' என்று வீரமொழி பேசியதைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன், லட்சுமணனை உச்சி முகர்ந்தார்.
39. பின், ஹனுமானைப் பார்த்து, 'என் செல்வமே! வானரவீரனே!... உன் வீரச் செயலால் தான் என் சகோதரன் லட்சுமணனை, நோய் நொடி இல்லாதவனாக இப்போது பார்க்கிறேன்!' என்றார்.
40. பிறகு, விபீஷணனின் அனுமதியைப் பெற்று, சுக்ரீவன் மற்றும் பிற வானரப் படைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு (இராவணனுடன்) போர் தொடங்குவதற்கு ஆயத்தமானார்.
41. போர் புரிவதில் பெரும் உற்சாகமுள்ள வானர வீரர்கள், பாறைகளையும், மரங்களையும் மலைச் சிகரங்களையும் சுமந்துகொண்டு போர் புரியச் சென்றார்கள்.
42. இதனிடையில், சிங்கத்தால் தாக்கப்பட்ட யானையைப் போலவும், கருடனால் தாக்கப்பட்ட ஸர்ப்பத்தைப் போலவும், இராமபாணங்களால் தாக்கப்பட்ட மகாசுரன் இராவணன் மிகவும் வேதனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான்.
43. ஸ்ரீராமப்பிரபுவால் இராவணன் முறியடிக்கப்பட்டான். (பின், அரசவையில்) சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, கூடியிருந்த ராட்சஸர்களைப் பார்த்துக் கூறினான்:
44. 'மனிதனால் தான் எனக்குச் சாவு ஏற்படும் என்று, முன்னர் பிரும்மா கூறியுள்ளார். ஆனால், என்னைக் கால்வதற்குச் சக்தியுடைய ஒரு மனிதன் கூட உலகத்தில் இல்லை!

45. 'ஆகவே, சாட்சாத் ஸ்ரீமந் நாராயணனே, தசரத குமாரனாகத் தோன்றி ராமன் என்ற மனிதனாக என்னைக் கொல்வதற்காகவே வந்திருக்கிறார் என்பதில் ஐயமில்லை.
46. 'முன்னொரு காலத்தில், (ராமனுடைய முன்னோர்களில் ஒருவரான) அனரண்யன், (என்னைப் பார்த்து,) 'ராட்சஸத் தலைவனே, சனாதனரான பரமாத்மா என் குலத்தில் பிறக்கப் போகிறார்.
47. 'உன் மக்கள், பேரன்கள், உறவினர்கள் எல்லோருடனும் கூட, அவரால் நீ கொல்லப் படுவாய். இது உறுதி' என்று என்னைச் சபித்துவிட்டுத் தேவலோகம் சென்றுவிட்டார்.
48. 'அதே பரமாத்மா தான், என்னைக் கொல்லும் பொருட்டு ராமனாகத் தோன்றியுள்ளார்!... அறிவில்லாத கும்பகர்ணனோ, எப்போதும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறான்....
- 49,50 'மிகவும் பராக்கிரமசாலியான அவனை எழுப்பி என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள்' என்று சொன்னான். உடனே, பேருடல் படைத்த ராட்சஸர்கள் சென்று, மிகவும் முயற்சிகள் செய்து, கும்பகர்ணனை எழுப்பி, ராவணனிடம் அழைத்து வந்தார்கள். அவன் அரசனை வணங்கிவிட்டு ஆசனத்தில் அமர்ந்தான்.
51. சகோதரனைப் பார்த்து, இராவணன் மெல்லிய குரலில் கூறினான்: 'கும்பகர்ணா! நமக்குப் பெரிய கஷ்டம் வந்துள்ளது. அது என்னவென்று சொல்கிறேன், கேள்:
52. வீரப் புதல்வர்கள், பேரன்கள், உறவினர்கள் எல்லோரும் ராமனால் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். எனக்கு இறுதிக்காலம் வந்துவிட்டது. (இனிமேலும் அழிவு ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?)
53. மகாபலம் பொருந்திய தசரத குமாரன் ராமன், சுகீவனோடு சேர்ந்து கொண்டு, தனது படையுடன் சமுத்திரத்தைக் கடந்து வந்து நமது அடித்தளத்தையே தகர்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.
54. குறிப்பிடத்தக்க ராட்சஸர்கள் எல்லோரும் யுத்தத்தில் வானரர்களால் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். ஆனால், போர்க்களத்தில் வானரங்கள் குறைந்து போவதாகவே எனக்குத் தெரியவில்லை.
55. பெருந்தோளனே! இவர்களுையெல்லாம் அழித்து ஒழிப்பாயாக! அதற்காகத்தான் உன்னை எழுப்பச் செய்தேன். வீரனே, உன் சகோதரனுக்காக, செய்தற்கரிய செயலைச் செய்வாயாக'.
56. மனவேதனையுடன் இராவணன் கூறிய சொற்களைக் கேட்டு, கும்பகர்ணன் பலமாகச் சிரித்துவிட்டுக் கூறினான்:
57. 'முன்பு அரசவையில் ஆலோசனை நடந்தபோது, பாவம் செய்தால் அதன் பலனை அனுபவித்தே ஆகவேண்டும் - என்று சொன்னேனே? அது - பாவச் செயலின் விளைவு - இப்போது உன்னை வந்தடைந்திருக்கிறது!
58. ஸ்ரீராமன், பரம்பொருள் ஸ்ரீமந் நாராயணனே! சீதாப்பிராட்டி, யோகமாயை என்று முன்பே உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய அறிவுரையைக் கேட்ட பிறகும் கூட உனக்குத் தெளிவு ஏற்படவில்லை.
59. ஒரு சமயம், இரவு வேளையில், ஒரு மலையுச்சியின் விசாலமான பாறைமேல் நின்று கொண்டிருந்தேன். அப்போது தேவரிஷியான நாரதரை அங்கே பார்த்தேன்:

சென்னைக்கு வந்தார். அங்கே அவர் சொன்னார்: 'சான்றோரே! தாங்கள் இப்போது எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு 'அவர், 'தேவர்கள் கூட்டிய ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு விட்டு வருகிறேன்' என்றார்.

60. அவரைப் பார்த்து, "சான்றோரே! தாங்கள் இப்போது எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன். அதற்கு 'அவர், 'தேவர்கள் கூட்டிய ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு விட்டு வருகிறேன்' என்றார்.
61. (மேலும் அவர் சொன்னார்:) அங்கு நடந்தவற்றை அப்படியே சொல்கிறேன், கேள்: உங்கள் இருவராலும் மிகவும் துன்புறுத்தப்பட்ட தேவர்கள் மகாவிஷ்ணுவிடம் சென்றார்கள்.
62. தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரான அவரைப் பக்தியுடன் தோத்தரித்தார்கள். 'ஐயனே, யாராலும் வெல்ல முடியாதவனும் மூன்று உலகங்களுக்கும் முள் போன்றவனுமான ராவணனை வதம் செய்யுங்கள்.
63. அவனுக்கு, மனிதனால் தான் சாவு - என்று, முன்பே பிறும்மா முடிவு கட்டிவிட்டார். ஆகவே, தாங்கள் மனிதனாகப் பிறந்து ராவணன் என்ற முள்ளை, அழித்து விடுங்கள்! என்று வேண்டிக் கொண்டார்கள்.
64. சத்யசங்கல்பரும் ஈசுவரனுமான மகாவிஷ்ணு, 'சரி... அப்படியே செய்கிறேன்' என்று சொல்லி, அதன்படி ரகு வம்சத்தில் ஸ்ரீராமன் என்ற திருப்பெயருடன் அவதரித்துள்ளார்' - இவ்வாறு கூறிவிட்டு, முனிவர் போய்விட்டார்.
- ஆகவே, ராமன் என்பவர் முதலும் முடிவும் இல்லாதவர்; பரம்பொருளே என்பதை நீ அறிந்து கொள்.
66. அவரிடம் கொண்டுள்ள விரோதத்தை விட்டுவிடு. மாயையால் மனித வடிவம் ஏற்று வந்துள்ள அவரைச் சரண் அடைவாய். பக்தியோடு, வழிபடுவதனால் ரகு குல நாயகன் மகிழ்ச்சி அடைகிறான்.
67. ஞானத்தின் தாய், பக்தி; மோட்சத்தைக் கொடுப்பது, பக்தி. பக்தியில்லாமல் செய்யப்படும் எந்தக் காரியமும் அஸத்துக்குச் சமமானது. (அதாவது, பயன் ஏதும் தர இயலாதது)
68. தன் விருப்பப்படி லீலை புரியும் விஷ்ணு ஏராளமான அவதாரங்கள் எடுத்துள்ளார். மங்கள-ஞானவடிவமாகிய இராமாவதாரம், அவற்றில் ஓராயிரத்துக்குச் சமமானது;
69. தெள்ளறிவு பெற்றவர்கள், மனத்தாலும் சொல்லாலும் இராமனை வழிபட்டு, வேறு எவ்வித சாதனையும் பழகாமலே சம்சாரத்தைக் கடந்து விஷ்ணுபதம் சென்றடைகிறார்கள்.
70. பூவுலகில், தெளிந்த சித்தமுடைய சான்றோர்கள், ராமபிரானையே எக்காலமும் தியானிக்கிறார்கள்; அவருடைய புண்ணிய கதைகளைப் படிக்கிறார்கள். அவர்கள், உலக சுகபோகம் என்ற நாகபாசத்திலிருந்து விடுபட்டு, எல்லையில்லாத சுகத்தைத் தரும் சீதாகாந்தனின் திருவடிகளை அடைகிறார்கள். (என்று கும்பகர்ணன் இராவணனுக்கு ஆலோசனை வழங்கினான்.)

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
புரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்
ஏழாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

எட்டாவது ஸர்கம்

கும்பகர்ண வதம்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) கும்பகர்ணனின் சொற்களைக் கேட்டதும், கோபத்தால் புருவங்கள் நெறிய, முகம் பயங்கரமாக மாற, ஆசனத்திலிருந்து குதித்தெழுந்து இராவணன் கூறினான்:
 2. 'மகாப் பெரிய புத்திசாலி, நீ!... அதனால் எனக்கு நல்லறிவு புகட்டுவாய் - என்பதற்காக நீ இங்கே அழைத்து வரப்படவில்லை! நான் செய்தவைகளெல்லாம் சரியானவையே - என்று ஏற்றுக் கொண்டு, இஷ்டமிருந்தால் போருக்குச் செல்.
 - 3-5 இல்லையென்றால், தூங்குவதற்குப் போ!... இப்போது நித்ரா தேவி உன்னை சங்கடப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாள் போலும்!'
- பேராற்றல் படைத்த கும்பகர்ணன், 'இவன் கோபத்தில் இருக்கிறான்' என்பதைப் புரிந்து கொண்டு எதுவும் பதில் சொல்லாமல் யுத்தம் செய்வதற்காகப் புறப்பட்டுச் சென்றான்.
- மாபெரும் மலை போன்ற உருவம் படைத்த அவன், அரண்மனையின் பிரகாரங்களைக் கடந்து மௌனமாகவே நகரத்துக்கு வெளியே வந்தான். வானரப்படையை அச்சமுறுத்தும் வண்ணம் பெருங்கூச்சலிட்டான்; அந்தக் கூச்சலை, பெருங்கடல் எதிரொலித்தது.
- 6-9 கோபத்துடன், வானரங்களைத் தன் கைகளால் அடித்து வீழ்த்தி விழுங்கினான். (வேகமாக நாலாபக்கமும் பறந்து சென்ற பேரழிவை உண்டாக்கும்) இறக்கையுள்ள மலை போன்ற கும்பகர்ணனின் வீரத்தைக் கண்ட வானரர்கள், காலனைக் கண்டு பயந்து சிதறி ஓடும் பிராணிகளைப் போலப் பதறி ஓடினார்கள். வானரப் படையினிடையே இரும்புத் தடியுடன் சுற்றிச் சுற்றி வந்து, வானரர்களை மிக வேகமாக அழித்துத் தின்று கொண்டும், இரும்புத் தடியாலும் தனது கை-கால்களாலும் பலவிதமாகப் பொடிப் பொடியாக்கிக் கொண்டிருக்கும் கும்பகர்ணனைப் பார்த்தவுடன், கதாதாரியும் அறிஞனுமான விபீஷணன், மூத்த சகோதரனான அவன் பாதங்களில் வணங்கினார்.
 - 10-12 நான் விபீஷணன்; தங்கள் சகோதரன். பேரறிவாளனே, எனக்கு அருள் புரியுங்கள். சகோதர, ராவணனிடம் நான் பல தடவை எடுத்துக் கூறினேன் - 'ஸ்ரீராமன், சாட்சாத் மகாவிஷ்ணு; அவரிடம் சீதா தேவியை ஒப்படைத்து விடுங்கள்' என்று. அவர் என் சொற்களைக் கேட்காதது மட்டுமல்ல; பாவிகளால் சூழப்பட்டிருந்த அவர் வாளை உருவிக் கொண்டு, 'அட...சீ... தரித்திரப் பயலே!... எங்காவது போய்த்தொலை'... என்று கடிந்து பேசினார். உடனே, நான்கு மந்திரிகளுடன் கூட வந்து, ஸ்ரீராமபிரானைச் சரணடைந்தேன்.
 - 13,14 எதிரில் வந்து நின்ற விபீஷணனின் சொற்களைக் கேட்ட கும்பகர்ணன், 'தம்பீ! (முற்றிலுமாக அழிந்து போகாமல்) நம் குலத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் (எஞ்சியிருக்கப் போகும்) ராட்சஸர்களின் நலனை முன்னிட்டும் ஸ்ரீராமனுடைய திருவடியைப் பற்றிக் கொண்டு பல்லாண்டு வாழ்வாயாக. நீ, மகாபாகவதன். (ஸ்ரீமந் நாராயணனிடம் பக்திபூண்டவன்.) இந்த உண்மையை, நாரதர் சொல்ல, முன்பே நான் கேட்டிருக்கிறேன்.
 15. சென்று வா, தம்பீ. வெறி கொண்டு கழல்கின்ற என் கண்களுக்கு நம்மவன் - அந்நியன் என்ற வேற்றுமை புலப்படவில்லை.'

16. இதைக் கேட்ட விபீஷணன் கண்களில் நீர்மல்க அண்ணனின் பாதங்களில் பணிந்து வணங்கிய பின்னர் ஸ்ரீராமன் இருந்த இடத்துக்குத் திரும்பி வந்து சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான்.
17. இங்கே (யுத்த களத்தில்) கும்பகர்ணன், கைகளாலும், கால்களாலும் வானரர்களை நசுக்கிக் கொண்டு, மதம் பிடித்த யானை போல வானரப் படையின் நடுவில் புகுந்து சுற்றிச் சுற்றி வந்தான்.
- 18,19 ஸ்ரீராகவன், கும்பகர்ணனைக் கண்டதும் வாயவ்யாஸ்திரத்தைக் குறி தவறாது அவன் மேல் செலுத்தினார். இரும்புத் தடியைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த அவனுடைய வலது கை, அஸ்திரத்தின் தாக்குதலால் துண்டாயிற்று. அதனால் அவன் பயங்கரமாகக் கூச்சலிட்டான். (வெட்டப்பட்ட) அந்தக் கை ஏராளமான வானரர்களை நசுக்கிக் கொண்டு தரையில் விழுந்தது.
20. அச்சத்தால் நடுங்கிக்கொண்டு ஆங்காங்கே நின்று கொண்டிருந்த எல்லா வானரர்களும் ராம-ராட்சஸ யுத்தத்தைப் பார்க்கத் தயாரானார்கள்.
- 21-23 வலது கை வெட்டப்பட்ட நிலையிலும், (இடது) கையால் ஒரு தேக்கு மரத்தை எடுத்துக் கொண்டு, இராமனைக் கொல்வதற்காக வேகமாக ஓடி வந்தான், கும்பகர்ணன். தேக்கு மரத்தைத் தூக்கிக் கொண்டிருந்த இடது கையையும் ஐந்திராஸ்திரத்தால் ஸ்ரீராகவன் வெட்டித் தள்ளினார். இரண்டு கைகளையும் இழந்து, அவலமாகக் கூச்சலிட்டுக் கொண்டு, தன்னை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கும் அவனைப் பார்த்து, பிறைச் சந்திரன் போன்ற வடிவமுடைய கூரான இரண்டு அம்புகளால் அவனுடைய இரண்டு கால்களையும் வெட்டித் தள்ளினார். பெரும் சப்தத்துடன், அவ்விரு கால்களும் இலங்கையின் நுழைவாயிலருகே விழுந்தன.
- 24,25 மிகவும் கொடுமைக்காரனான கும்பகர்ணன் கை-கால்களை இழந்ததும், வடவாக்கி போல் வாயை அகலமாகப் பிளந்து கொண்டு, சந்திரனைப் பிடிக்கப் போகும் ராகுவைப் போல, ஸ்ரீராமசந்திரனை நோக்கி இரைச்சலிட்டுக் கொண்டு ஓடினான். ஆனால், ஸ்ரீராமன் கூர்மையான பாணங்களால் அவன் வாயை அடைத்துவிட்டார்.
- 26-28 பாணங்கள் நிறைந்த வாயான அவன், மிகவும் பயங்கரமாக அலறினான். அப்போது, அந்த அசுரனுக்கு மரணம் ஏற்படும் வகையில், சூரியனைப் போல் ஒளி வீசுவதும், வஜ்ராயுதம் போல் இடிமுழக்கம் செய்வதுமான மிக உயர்ந்த ஐந்திராஸ்திரத்தை எடுத்துச் செலுத்தினார். குண்டலங்களும் கோரைப் பற்களும் கொண்ட மலை போல் விளங்கிய அவன் தலையை (விருத்திராசுரன் தலையை, இந்திரானால் செலுத்தப்பட்ட) வஜ்ராயுதம் வெட்டித் தள்ளியதைப் போல வெட்டி வீழ்த்திற்று. அவனுடைய தலைப்பகுதி இலங்கையின் நுழைவாயிலிலும், உடற்பகுதி பெருங்கடலிலும் விழுந்தன.
- 29,30 அவனுடைய தலை, நுழைவாயிலை அடைத்து விட்டது; (கடலில் விழுந்த) உடல், முதலை முதலிய நீர்வாழ்ப் பிராணிகளை நசுக்கித் தள்ளியது. உடனே, தேவர்கள் முனிவர்கள்-கந்தர்வர்கள்-நாகர்கள்-வானவர்கள்-ஸித்தர்கள்-யட்சர்கள்-குஹ்யகர்கள்-அப்ஸரசுகள் முதலியோர் ஸ்ரீராமன் மேல் மலர் மாரி பொழிந்து தோத்தரித்தார்கள்.
31. அப்போது எல்லாத் திசைகளையும் தன் ஒளியால் ஒளி பெறச் செய்து கொண்டு தேவரிஷியான நாரதர் ஸ்ரீராமனைக் காண்பதற்காக ஆகாயத்திலிருந்து வேகமாக வந்தார்.

32,33 நீலத் தாமரையொத்த வண்ணம்; வசீகரத் திருமேனி; வில்லைத் தாங்கும் கரம்; சற்றே செவ்வரி படர்ந்த விசாலமான கண்கள்; ஐந்திராஸ்திரம் விளங்கும் திருத்தோள்; அம்புகள் தைத்ததனால் துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வானர்கள் மேல் படரும் அருட்பார்வை - இவ்வாறு ஸ்ரீராமபிரபுவைக் கண்ட நாரத முனிவர், பக்தியினால் குரல் தழுதழுக்கத் தோத்தரிக்கத் தொடங்கினார்.

நாரதர் சொன்னது

34. ஹே, தேவதேவ! ஜகந்நாத! பரமாத்மன்! சனாதன! நாராயண! அனைத்துக்கும் ஆதாரமானவரே! அனைத்துலகுக்கும் சாட்சியாக இருப்பவரே! தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.
35. தெள்ளிய ஞானவடிவினர், தாங்கள். என்றாலும், உலக மக்களை மிகவும் ஏமாற்றுவதற்காக மாயையால் மனித வடிவம் தாங்கி, சுக-துக்கங்களை அனுபவிப்பவர் போலத் தோன்றுகிறீர்கள்.
36. எல்லாப் பிராணிகளுடைய இதயங்களிலும் தாங்கள், மாயையால் மறைந்து விளங்குகிறீர்கள். இயற்கையாகவே தாங்கள் ஒளிவடிவினர்; தூய மனம் படைத்தவர்களுக்குப் புலப்படுபவர்.
37. ஸ்ரீராம! தாங்கள் கண்களைத் திறந்து மூடினால், மூன்று உலகங்களும் உண்டாகின்றன; உள்ளிழுக்கப்படுகின்றன.
38. இவ்வுலகிலுள்ள சராசரங்கள் எல்லாமே, எவரிடத்திலிருந்து தோன்றினவோ, எவரால் பிரகாசத்தை அடைகின்றனவோ, இவ்வுலகில் எதைத் தவிர வேறு எந்தப் பொருளும் சிறிதளவு கூட இல்லையோ, அப்படிப்பட்ட பிறும்ம ஸ்வரூபியான தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.
39. எவரை, கண்ணுக்குப் புலனாகிற-புலனாகாத உருவம் கொண்ட பிரகிருதி-புருஷன்-காலன் என்று மாமுனிவர்கள் அறிந்துள்ளார்களோ, அந்த ஸ்ரீராமனாகிய தங்களுக்கு நமஸ்காரம்.
40. மாறுதலற்ற, தூய, ஞான வடிவம் என்று தங்களைப் பற்றிக் கூறும் அதே வேதம், தாங்கள் உலக வடிவமாக விளங்குகின்றீர்கள் என்றும் சொல்கிறது.
41. தேவரே! வேத வல்லுநர்களுக்கு அந்த வேதத்தின் உள்ளடக்கத்தில் முரண்பாடான கருத்துக்களும் தெரிகின்றன. தங்களுடைய அருளில்லாமல் எந்தப் பேரறிஞரும் எந்தத் தீர்மானத்துக்கும் வர முடியாது.
- 42,43. தாங்கள் மாயையை ஏற்று விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். (அதனால் சோகம் முதலியன அனுவிப்பது போலத் தோற்றமளிக்கிறீர்கள். பரப்பிரம்மம் நிர்ஞணமானது என்று கூறும்) வேத வாக்கியங்களுக்குச் சிறிதளவு கூட முரண்பாடு ஏற்பட்டுவிடவில்லை. சூரிய கிரணங்கள், மனப்பிரமை காரணமாகக் கானல் நீராகத் தோன்றுவதைப் போல, தெளிவில்லாத அறிவின் காரணமாகத்தான், தங்களிடம் (உருவம், குணம்) எல்லாம் கற்பிக்கப்படுகின்றன. ராகவா!, தங்கள் உருவம், மனத்தால் அறியவொண்ணாதது; குணங்கள் அற்றது; எல்லாவற்றுக்கும் மேலானது.
- 44-47 (நிர்ஞண, நிராகார, நிரவயவ, சின்மயமான) பிறும்மம், எவ்வாறு (மானுடக்) கண்களுக்குப் புலனாகும்? கண்ணுக்குப் புலனாகாத ஒரு பொருளிடம் எவ்வாறு பக்திசெலுத்த முடியும்? அதனால் தான், உலகில், ஞானம் நிரம்பப் பெற்றவர்கள், தங்களுடைய அவதார வடிவங்களை வழிபட்டு, சம்சாரக் கடலையே கடந்து விடுகிறார்கள்.

செவ்வெழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும் எழுத்துக்களும்

(இவ்வளவு எளிமையான) பக்திமார்க்கத்தில், எலியை அச்சுறுத்தும் பூனையைப் போல, காமம்-கோபம் முதலிய பலப்பல இடையூறுகள் தோன்றி பக்தனின் மனத்தில் அச்சத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றன. இதயத்தில் தங்கள் வடிவத்தை நிலைநிறுத்தி, தங்கள் திருநாமத்தை எக்காலமும் ஐபித்துக் கொண்டு, தங்கள் பூசனையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு, அமுதம் போன்ற தங்கள் சரிதங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு, தங்களுடைய அடியார் குழாத்தில் சேர்ந்திருப்பவர்களுக்கு, பிரபு ராமா! எல்லை காண முடியாத சம்சார சாகரம், வெறும் மாட்டுக் குளம்படி நீராகிறது!

48. அதனால் தான், உருவமும் குணங்களும் கூடியவராகத் தங்களை என் நெஞ்சத்தில் எப்போதும் தியானித்துக் கொண்டு, ஒரு விடுதலை உணர்வுடன் எல்லா உலகங்களையும் சுற்றி வருகிறேன்; எல்லா தேவர்களாலும் வணங்கப்படுகிறேன்.
49. ராமா! தேவர்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்பிய தங்களால், ஒரு மிகப் பெரிய ஸாதனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கும்பகர்ணனை வதம் செய்ததினால் இந்தப் பூமியின் சுமை (பெருமளவுக்குக் குறைந்து) போய்விட்டது, ஐயனே!
50. நாளை யுத்தத்தில், சுமித்திரையின் புதல்வன் லட்சுமணன், இந்திரஜித்தைக் கொல்லப் போகிறான். பிரபு! நாளை மறுநாள், பத்துத் தலை ராவணனைத் தாங்கள் வதம் செய்யப் போகிறீர்கள்.
51. ஸித்தர்களோடு கூட நானும் வானத்தில் இருந்து கொண்டு இவற்றையெல்லாம் பார்க்கப் போகிறேன். இப்போது தேவலோகம் செல்கிறேன். விடை கொடுங்கள், அண்ணலே!
52. - என்று ஸ்ரீராமனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு பகவான் நாரதமுனிவர், (செல்லும் வழியில்) தேவலோகத்தில் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டு, பின்னர் பாவமற்ற பிரம்ம லோகத்தை அடைந்தார்.
- 53,54 எளிதாகவே பெரும் சாதனைச் செயல்களை நிகழ்த்த வல்லவரான ஸ்ரீராமனால், மிகவும் பராக்கிரமசாலியான சகோதரன் கும்பகர்ணன் கொல்லப்பட்டான் - என்பதைக் கேட்டதும், வருத்தத்தால் தரையில் வீழ்ந்தான். (பின், உணர்வு பெற்று) எழுந்து, அரற்றத் தொடங்கினான், இராவணன்.
- 55,56 சிற்றப்பன் இறந்து பட்டதையும், அதனால் தன் தகப்பன் மிகவும் விசனமுற்றிருப்பதையும் கேள்விப்பட்ட இந்திரஜித், தந்தையிடம் வந்து கூறினான்: 'பேரறிவாளரே, துயரத்தை விட்டு ஒழியுங்கள். மாமன்னரே, மிக்க பலம் பொருந்திய மேகநாதன் - நான்! - உயிருடன் இருக்கும் போது துயரம் எங்கிருந்து வரும்? தேவர்களுக்குக் காவலனாக விளங்குவரே! அறிவு மிக்கவரே! துக்கத்தை முற்றிலுமாக ஒழித்துக் கட்டுங்கள்; அமைதியாக இருங்கள், மன்னரே,
- 57-59 எல்லாவற்றையும் நான் சரிப்படுத்திவிடுகிறேன்!... எதிரிகள் எல்லோரையும் கொன்று விடுகிறேன்!...

இப்போதே நிகும்பிலைக்குச் சென்று அக்னியில் அவி சொரிந்து, ரதம் முதலிய வற்றை அடைந்து, எதிரிகளால் வெல்ல முடியாதவனாக ஆகிவிடுவேன்!' இவ்வாறு சொல்லி விட்டு, நிகும்பிலையில் வேள்விச்சாலை அமைத்து, சிவந்த மாலைகள் அணிந்து, செஞ்சந்தனம் பூசி, மௌன விரதம் பூண்டு ஹோமம் செய்யத் தொடங்கினான்.

செயல்பாடுகளை அறிந்து கொண்ட விபீஷணன், அந்தக் கெடுமதியாளன் வேள்வி ஆரம்பித்திருப்பது பற்றிய முழு விபரங்களையும் ஸ்ரீராமனிடம் சொன்னார்:

60. மேகநாதனுடைய செயல்பாடுகளை அறிந்து கொண்ட விபீஷணன், அந்தக் கெடுமதியாளன் வேள்வி ஆரம்பித்திருப்பது பற்றிய முழு விபரங்களையும் ஸ்ரீராமனிடம் சொன்னார்:
61. தீயவனான மேகநாதன் இந்த வேள்வியை மட்டும் நடத்தி முடித்துவிட்டால், தேவர்களாலும், அசுரர்களாலும் வெல்ல முடியாதவனாகி விடுவான்.
62. ஆகையால், விரைவில் லட்சுமணனைக் கொண்டு ராவண குமாரனைக் கொல்விக் கிறேன். மிகவும் பலம் பொருந்தியவரான தங்களுடைய தம்பி லட்சுமணனை என்னுடன் அனுப்பி வையுங்கள், அவர் மேகநாதனை வதம் செய்வார் என்பது உறுதி.

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

63. எல்லா அரக்கர்களையும் கொல்லும் சக்தியுடைய ஆக்னேயாஸ்திரத்துடன் எதிரியான இந்திரஜித்தைக் கொல்வதற்கு நானே வருகிறேன்.
- 64-67. அப்போது விபீஷணன் சொன்னார்: பன்னிரெண்டு ஆண்டுகள் உணவும் உறக்கமும் கொள்ளாதவனால் மட்டுமே அவன் உயிரைப் பறிக்க முடியும் - என்று முன்பே பிரும்மா தீர்மானித்துள்ளார். எனவே, தீயவன் மேகநாதனை (லட்சுமணனைத் தவிர) வேறு எவராலும் கொல்லமுடியாது. (ஏனென்றால்) லட்சுமணன் தங்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதற்காகத் தங்களுடன் அயோத்தியிலிருந்து புறப்பட்ட காலத்திலிருந்து உணவும் உறக்கமும் அறிந்ததில்லை. ராகவா!... இவையெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். தேவதேவரே! தாங்கள், லட்சுமணரை உடனே என்னுடன் அனுப்பி வையுங்கள். பூவுலகையே தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆதிசேஷனாகிய அவர், (மேகநாதனைக்) கொன்று விடுவார் என்பதில் ஐயமில்லை.
68. தாங்கள், உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவரான நாராயணன்; லட்சுமணன்; ஆதி சேஷன்; நீங்கள் இருவரும் உலகமாகிற நாடக அரங்கத்தின் சூத்தரதாரிகள்; பூமியின் சுமையைக் குறைப்பதற்காகத் தோன்றியிருக்கிறீர்கள். (என்பதை நான் அறிவேன்' என்று சொல்லி முடித்தார், விபீஷணன்.)

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்

எட்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

=====

ஒன்பதாவது ஸர்கம்

மேகநாதன் வதம்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. விபீஷணனின் சொற்களைக் கேட்டு, ஸ்ரீராமன் சொன்னார்: 'விபீஷணா, கொடுங் கோலனான அந்த அசுரனின் மாயச் செயல்கள் எல்லாவற்றையும் நான் அறிவேன்.
2. அவன் பிரும்மாஸ்திரம் அறிந்தவன்; சூரன்; மாயாவி; பெரும் பலசாலி. லட்சுமணன் எனக்கு எவ்வாறு (விரத நியமங்களுடன்) சேவை செய்து வருகிறான் என்பதையும் அறிவேன்.
3. எதிர்காலத்தில் செய்யவேண்டிய ஒரு மிகப் பெரிய சாதனையை நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதால்தான், இது விஷயமாக நான் எதுவும் கூறியதில்லை.' இவ்வாறு (விபீஷணனிடம்) கூறிவிட்டு, இலக்குவனைப் பார்த்து ஸ்ரீராமன் சொன்னார் :

-

4. “லட்சுமணா, ஹனுமான் முதலிய வானரப் படைத் தலைவர்கள் எல்லோருடனும் பெரும் சேனையுடன் சென்று, இராவணகுமாரனை வதம் செய்வாயாக.
5. கரடிகள் கூட்டத்தின் தலைவர் ஜாம்பவான், தனது படையோடு வருவார்; விபீஷணனும் தன் அமைச்சர்களுடன் உன்னோடு வருவான்.
- 6,7. விபீஷணன், அந்த (நிகும்பிலை)ப் பிரதேசத்தை அறிந்தவன்; அங்குள்ள (மறைவிடங்களான) குகைகளையும் அறிந்தவன்.”

விபீஷணன் அருகில் நின்று கொண்டிருக்கையில், ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட, பேராற்றல் படைத்த லட்சுமணன், உத்தமான இன்னொரு வில்லை எடுத்தான். ஸ்ரீராமனுடைய திருவடித் தாமரைகளை வணங்கி விட்டு, மனப்பூரிப்போடு கூறினான்:

8. “இன்றையதினம் என் வில்லிலிருந்து புறப்படும் பாணங்கள், மேகநாதனைப் பிளந்து கொண்டு, பாதாளலோகத்திலுள்ள போகவதிநதியில் நீராட்ச் செல்லப் போகின்றன!..”
9. பின்னர் அவரை வலம் வந்து, மறுபடியும் வணங்கிவிட்டு, இந்திரஜித்தைக் கொல்லும் துடிப்புடன் வேகமாகச் சென்றான், லட்சுமணன்.
10. பல்லாயிரக்கணக்கான வானர வீரர்களுடன் ஹனுமான் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார். விபீஷணனும் தன் அமைச்சர்களோடு விரைந்து சென்றார்.
- 11-13. ஜாம்பவான் முதலிய கரடிகளும் லட்சுமணனைப் பின்தொடர்ந்து வேகமாகச் சென்றார்கள். வீரனான அங்கதன், ஜாம்பவானோடும், வானரர்களோடும் நிகும்பிலையை அடைந்த லட்சுமணன், ஏராளமான ராட்சஸப் படையினர் அங்கு குவிக்கப் பட்டிருந்ததை, தொலைவிலிருந்தே கண்டார். மிகவும் பராக்கிரமம் பொருந்திய அவர், வில்லை நிமிர்த்திக் கொண்டு கவனமாக நின்றார். அப்போது, அரக்கர்களோன் விபீஷணன், லட்சுமணனைப் பார்த்துச் சொன்னார் :
14. ‘கருப்பான மேகக் கூட்டம் போல் நிற்கும் இந்த மாபெரும் அசுரப்படையைப் பிளந்து தள்ளுங்கள்.
15. ‘இந்தப் படையினர் (உங்கள் வீரத்துக்கு ஈடு கொடுக்க முடியாமல்) சிதறிப் போனவுடன், அரக்க மன்னன் இராவணனின் மைந்தன், (தானே போரிடுவதற்காக வெளியே வந்து) கண்ணில் படுவான். அவன் இப்போது நடத்திக் கொண்டிருக்கும் வேள்விச் சடங்கு முற்றுப் பெறுவதற்குள் அவனைத் தாக்க வேண்டும்.
- 16-19. ‘வீரரே, பிறரைத் துன்புறுத்துகிறவனும், தீயவழியில் செல்பவனுமான இந்தத் துஷ்டனைத் தீர்த்துக் கட்டுங்கள்.’

வீடணனுடைய சொற்களைக் கேட்டவுடன், மங்களமான தோற்றமுடைய லட்சுமணன், இந்திரஜித்தினுடைய படையினர் மேல் அம்புமழை பொழிந்தார். வானர வீரர்கள் கல்-பாறை-மரங்களால், எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் ராட்சஸர்களைத் தாக்கி னார்கள். அவர்களும் கோடரி, கூரான அம்புகள், கத்தி, தடி, தோமரம் ஆகியவற்றால் வானரப் படையைத் தாக்கி அழித்தார்கள். பரஸ்பரத் தாக்குதலால் பயங்கரமான இரைச்சல் உண்டாயிற்று. அரக்கர்-வானரர்களிடையே கடுமையான மோதல்கள் ஏற்பட்டன.

செவ்வெழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

20. தன்னுடைய படையினர் வேகமாக அழிந்து கொண்டிருப்பதைத் தெரிந்து கொண்ட இந்திரஜித், ஹோமத்தை (அரைகுறையாக) நிறுத்திவிட்டு நிகும்பிலையிலிருந்து விரைவாக வெளியே வந்தான்.
21. சினம் பொங்க, கையில் வில்லுடன் தேரில் ஏறி, லட்சுமணனைப் போருக்கு அறைகூவி அழைத்துக்கொண்டு யுத்தகளத்துக்கு வந்தான்.
22. 'லட்சுமணா! நான், மேகநாதன்! உன்னை இன்று உயிரோடு (திரும்பிப் போக) விடப் போவதில்லை!' அவனுடன் தன் சிற்ப்பன் நிற்பதைக் கண்டு வெறுப்புடன் சொன்னான் :
23. 'என்னுடைய தந்தையின் சொந்த சகோதரர்! இங்கே (இலங்கையில்) தான் பிறந்தீர்கள்; வளர்ந்தீர்கள்; அப்படிப்பட்ட நீங்கள், உற்றார் - உறவினரை விட்டு, யாரோ ஒருவனுக்கு அடிமையாக வேலை செய்ய வந்துள்ளீர்கள்!
- 24,25. 'உங்களுடைய மகனான என்னைப் பழி தீர்த்துக் கொள்ள எப்படித் துணிந்தீர்கள்? மகாபாவி நீங்கள்; கெட்ட எண்ணம் கொண்டவர்.' இவ்வாறு, (வீடணனைப் பார்த்துக்) கூறிவிட்டு, ஹனுமானின் தோளின் மேல் அமர்ந்திருந்த லட்சுமணனைப் பார்த்து, ஏராளமான ஆயுதங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்த சிறப்பான ரதத்தில் வீற்றிருந்த அவன், மகத்தான ஒரு வில்லை எடுத்துப் பயங்கரமான நானொலி எழுப்பினான்.
- 26,27. 'ஏ, வானரங்களே! பாருங்கள், இப்போது என்னுடைய பாணங்கள் உங்கள் உயிர்களைக் குடிக்கப் போகின்றன!' என்று எச்சரிக்கை விடுத்தான். இதைக் கேட்டதும், எதிரிகளை அழிப்பவரான லட்சுமணன், கோபம் கொண்ட சர்ப்பம் போல் சீறிக் கொண்டு, வில்லில் ஒரு பாணத்தைக் கோர்த்து இந்திரஜித்தை நோக்கிச் செலுத்தினார். கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, அவன் லட்சுமணனை நோக்கினான்.
- 28,29. இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான லட்சுமண பாணங்களால் தாக்கப்பட்ட அவன், சிறிது நேரத்துக்கு உணர்விழந்தான். பின், உணர்வு பெற்றவுடன், லட்சுமணன் எதிரே நிற்பதைக் கண்டு, செக்கச் சிவந்த கண்களுடன் அவனை நோக்கி முன்னோக்கிச் சென்றான்.
- 30,31. வில்லில் அம்பு கோர்த்து, லட்சுமணனைப் பார்த்து, 'முதல் தடவை நடந்த சண்டையில் என்னுடைய முழு பலத்தையும் நீ பார்க்கவில்லை. நில், அப்படியே. இப்போது (என் பராக்கிரமத்தைக்) காட்டுகிறேன்' என்று கூறி, ஏழு பாணங்களால் இலக்குவனைத் தாக்கினான்.
- 32,33. வாள் போன்ற பத்து சிறந்த பாணங்களால் ஹனுமானையும், இரண்டு மடங்கு கோபத் துடன் துடித்தெழுந்து, நூறு பாணங்களால் விபீஷணனையும் துளைத்தெடுத்தான். உடனே, லட்சுமணனும் அவன்மேல் சரமாரி பொழியத் தொடங்கினார்.
34. மேகநாதனின் பொன்னொளி வீசும் கவசம், அவருடைய பாணங்களால் கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு, தேரோட்டியின் ஆசனத்தில் மோதி, பொடிப் பொடியாகத் தரையில் விழுந்தது.
35. உடனே, மிகவும் சினம் கொண்ட மேகநாதன் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால், பேராற்றலுடைய இலக்குவனைத் துளைத்தெடுத்தான்.
36. லட்சுமணனுடைய திவ்யமான கவசமும் நொறுங்கி விழுந்தது. இவ்விதம், ஒருவர் செயலுக்கு மற்றவர் பதிலடி கொடுத்துக் கொண்டு சண்டை போட்டார்கள்.

=====

37. அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு, அவ்விருவரும், தொடர்ந்து கடுமையாகப் போர் புரிந்தார்கள். அவர்கள் உடல் முழுவதும் அம்புகளால் மூடப்பட்டிருந்தது; எல்லா அங்கங்களிலிருந்தும் ரத்தம் பெருகிக் கொண்டிருந்தது.
38. அவ்விரு வீரர்களும் கூர்மையான பாணப் பிரயோகங்களால், நீண்ட நேரம் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மிக்க ஆற்றல் படைத்தவர்களான அவர்களிடையே யான போரில், வெற்றி-தோல்வி தீர்மானிக்க முடியாமலிருந்தது.
39. இதனிடையில், வீர லட்சுமணன், ஐந்து அம்புகளால் மேகநாதனின் தேர், குதிரை, தேரோட்டியைத் தூள் தூளாக்கித் தள்ளினார்.
40. தன்னுடைய கைத்திறனைக் காட்டுமுகத்தான் அவனுடைய வில்லையும் முறித்துக் காட்டினார். அவன், வெகு விரைவாக, வேறொரு உயர்ந்த வில்லை எடுத்து நானேற்றினான்.
41. விரைந்து செல்லும் மூன்று பாணங்களால், அந்த வில்லையும் லட்சுமணன் ஒடித்து விட்டார். வில்லை இழந்து நிற்கும் அவனை ஏராளமான அம்புகளால் காயப்படுத்தினார்.
- 42-44. பேராற்றலுடைய இந்திரஜித், இன்னொரு வில்லை எடுத்து, சூரியனுக்கொப்பானதும், கூர்மையானதுமான பாணங்களால் லட்சுமணனைத் துளைத்தான்; எல்லா வானரங் களையும் திக்குகளின் எல்லைக்கே துரத்திவிரட்டினான். அப்போது, ஐந்திராஸ் திரத்தை வில்லில் பூட்டிக் காதுவரை நாண்கயிற்றை இழுத்து, ஸ்ரீராமசந்திரனின் திருவடித் தாமரைகளைத் தியானித்து லட்சுமணன் இவ்வாறு புகன்றார் :
45. தசரத குமாரரான ஸ்ரீராமன், தர்மாத்மா; ஸத்யம் தவறாதவர்; மூன்று உலகத்திலுள்ள எவராலும் வெல்லப்பட முடியாதவர் - என்பது உண்மையானால், ஏ அஸ்திரமே, ராவண குமாரனைக் கொல்வாயாக'.
46. - என்று உச்சரித்து, தடையின்றி நேராகச் செல்லும் அந்த பாணத்தைச் செவிவரை இழுத்து, இந்திரஜித்தைக் குறிவைத்துச் செலுத்தினார், லட்சுமணன்.
47. அந்த பாணம், தலைக்கவசமும் ஒளிவீசும் செவிக் குண்டலங்களும் விளங்கிய இந்திரஜித்தின் தலையை உடலிருந்து வெட்டித் தரையில் வீழ்த்தியது.
48. இதைக் கண்டு பெருமகிழ்ச்சியடைந்த தேவர்கள், ரகுவம்சத் தோன்றல் இலக்குவனைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்து மலர்மாரி பொழிந்தார்கள்; மேன்மேலும் வாழ்த்தினார்கள்.
49. தேவர்களும் மாமுனிவர்களும் அமரர்கோன் இந்திரனும் மிகவும் ஆனந்தமடைந் தார்கள். தேவர்களின் (மகிழ்ச்சி வெளியீடாக) துந்துபி வாத்திய முழக்கம் வானவெளியில் ஒலித்தது.
50. மேகநாதன் இறந்து விட்டான் - என்ற செய்திபரவியவுடன் எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஜயகோஷம் உண்டாயிற்று; ஆகாயம் தூய்மை அடைந்தது; (எப்போதும் சுழன்று கொண்டிருக்கும்) பூதேவி (மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால், தன் இயற்கையை மீறி) அசையாமல் நின்றாள்!
51. போர் செய்த களைப்பு நீங்கியதும், போர்க்களத்தில் ஒரு சிங்கத்தைப் போல் சங்கநாதம் செய்து நானொலி எழுப்பினார், லட்சுமணன்.

செவ்வெழுத்துக்களும் ஓங்கிவந்தன. அப்போது வானவர்கள் கணைப்பு நீங்கப் பெற்றார்கள். மகிழ்ச்சியில்

- 52-54. அந்த மங்கள ஓங்கிவந்த வானவர்கள் கணைப்பு நீங்கப் பெற்றார்கள். மகிழ்ச்சியில் திளைத்த லட்சுமணன், உவகை பொங்கும் மனத்துடன் வாழ்த்திய வானரத் தலைவர்களோடு கூட, ஸ்ரீராமன் இருந்த இடத்துக்குச் சென்று, அவரைத் தரிசித்தார். லட்சுமணன், ஹனுமானுடனும், விபீஷணனுடனும், சாட்சாத் ஸ்ரீமந் நாராயணரேயான மூத்த சகோதரர் பகவான் ராமனைப் பணிந்து வணங்கினார். 'ரகுல நாயகரே! தங்கள் அருளினால், ராவணன் புதல்வன் போரில் கொல்லப்பட்டான்!' என்றார்.
55. அதைக் கேட்டதும், ஸ்ரீராமன் பாசத்தோடு அவனைக் கட்டியனைத்து, உச்சிமுகர்ந்து, மகிழ்ச்சியும் பரிவும் தோன்ற, இவ்வாறு கூறினார் :
56. 'எதிரிகளை அடக்குபவனே! லட்சுமணா! யாரும் செய்ய முடியாத ஒரு மகத்தான செயலை, நீ செய்து முடித்திருக்கிறாய். நான் மிகவும் ஆனந்தப்படுகிறேன். மேகநாதனுடைய வீழ்ச்சியால் (நமது பகைவரின் ஆற்றல்) எல்லாம் வெற்றி கொள்ளப்பட்டதாகிவிட்டது!
- 57,58. 'மூன்று நாட்கள் இரவு-பகலாகப் போரிட்டு, ஒரு வழியாக அவனைக் கொன்றதன் மூலம், எனக்கு இப்போது எதிரிகளே இல்லை - என்னுமாப்போல் செய்துவிட்டாய்! மகனை இழந்த துயரம் தாங்காமல், ராவணன் போருக்கு வருவான். நான் அவனைக் கவனித்துக் கொள்கிறேன்.'
59. பேராற்றல் படைத்த மேகநாதன், லட்சுமணனால் கொல்லப்பட்டான் - என்ற செய்தியைக் கேட்டதும் இராவணன் மயக்கம் போட்டுத் தரையில் விழுந்தான். பின், உணர்வு பெற்று, எழுந்து புதல்வனை இழந்த சோகத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் மிகவும் பரிதாபமாகப் புலம்பத் தொடங்கினான்.
- 60,61. புதல்வனின் குணங்களையும் வீரச் செயல்களையும் நினைத்து நினைத்து ஓலமிட்டான். '(இந்நாள் வரை என்னைக் கண்டு அஞ்சியிருந்த) தேவர்களும், திசைக் காவலர்களும், மகரிஷிகளும், இந்திரஜித் கொல்லப்பட்டு விட்டதைத் தெரிந்து கொண்டதும், அச்சத்தைத் துறந்து (நிம்மதியாக) உறங்கத் தொடங்குவார்களே...' என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு, புத்திரனின் பெருமைகளை எண்ணி எண்ணிப் புலம்பினான்.
62. (மறைபொருளும் ஆழ்பொருளும் அடங்கிய செய்யுள் இது) மிகவும் கோபம் கொண்ட அரக்கர்கோன் இராவணன் (பரமபதத்தை அடைவதில் இனியும் காலம் தாழ்த்த விரும்பாததால்), யுத்தத்தில் எல்லா அரக்கர்களையும் அழித்துவிட விரும்பி அவர்களோடு பேசினான்.
63. (என்ன செய்யப் போகிறோம்? என்று புரியாமல், மனம் குழம்பி, உடனே அசோகவனம் சென்றான்) மகன் கொல்லப்பட்டதால், கொதித்துக் கொண்டிருந்த சூரன் இராவணன், சினத்தின் வயப்பட்டு, (உள்ளார்ந்த) ஒரு திட்டத்துடன், சீதையைப் பார்த்தவுடன் அவளைக் கால்வதற்காக விரைந்தான்.
64. அரக்கிகளால் சூழப்பட்டிருந்த சீதை, கையில் வாள் ஏந்தி, கோபம் பொங்க வந்து கொண்டிருக்கும் ராவணனைப் பார்த்து மிகவும் அச்சமும் துயரமும் அடைந்தாள்.
65. அப்போது, நல்ல உள்ளமும் அறிவும் கொண்ட மாமேதையான அமைச்சன் சுபார்ஸ்வன், ராவணனிடம் வந்து பின்வருமாறு சொன்னான் :
- 66,67 'மன்னா! என்ன, இது? தாங்கள் சாட்சாத் குபேரனின் தம்பி; வேத நெறிகளில் மூழ்கியவர்; தர்மத்தை உறுதியாக செயல்படுத்துபவர். போற்றத்தக்க பல இயல்புகளையுடைய

செய்யுள் - 10]

தாங்கள், ஒரு பெண்மணியைக் கொலை செய்ய நினைக்கலாமா? நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து, வெகுவிரைவில், ராம-லட்சுமணர்களை யுத்தத்தில் கொன்றுவிடுவோம். அதன் பின்னர், ஜானகியை நீங்கள் வசப்படுத்திக் கொள்ளலாமே'. இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு, அவன் திரும்பிப் போய்விட்டான்.

68. பின்னர், நல்லமனமுடைய அமைச்சரால் சொல்லப்பட்ட அறிவுரையை ஏற்று, துஷ்டனான இராவணன், தன் மாளிகைக்குத் திரும்பிச் சென்றான். ஆனால், (காமம் - சோகம் என்ற) அக்னியால் பொசுக்கப்பட்டு மதியிருந்த அவன், தன்னைத் துதிபாடும் நண்பர்கள் புடைசூழ, மீண்டும் அரசவைக்குச் சென்றான்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்
ஒன்பதாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

பத்தாவது ஸர்கம்

இராவணனுடைய வேள்வியை அழித்தல்;
மண்டோதரிக்கு இராவணன் அறிவுரை கூறுதல்
ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) அரசவையில் அமைச்சர்களுடனும் முக்கியமான ராட்சஸர்களுடனும் ஆலோசனை நடத்திய பின்னர், மிச்சம் மீதியிருந்த ராட்சஸர்களுடன் ஸ்ரீராகவன் (இருந்த போர்க்களம்) நோக்கிச் சென்றான், அவன்.
2. ஒரு விட்டிற்பூச்சி, மற்ற விட்டில்களோடு கூடக் கூட்டமாக, கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பில் விழுந்தாற்போல, அங்கு வந்த எல்லா ராட்சஸர்களும் ஸ்ரீராமபிரானால் போரில் கொல்லப்பட்டார்கள்.
3. ஸ்ரீராமனுடைய சுடுசரத்தால் மாப்பில் தாக்கப்பட்ட இராவணன், துன்பத்தைத் தாங்க முடியாமல் வேகமாக (யுத்தகளத்திலிருந்து வெளியேறி) இலங்கையுட் புகுந்து கொண்டான்.
4. ஸ்ரீராமன் மற்றும் ஹனுமானின் மானுடம் கடந்த மகா பராக்கிரமத்தைப் பல தடவை கண்டு அனுபவித்துவிட்ட இராவணன், உடனே புறப்பட்டு, சுக்ராசாரியாரிடம் சென்றான்.
- 5-7. ஆசாரியர் சுக்கிரருக்கு நமஸ்காரம் செய்துவிட்டுக் கையைக் கூப்பிக் கொண்டு, 'பகவானே! ராட்சஸப் படையின் தலைவர்களையும் இலங்கையையும் இராகவன் அழித்துவிட்டார். என்னுடைய மைந்தர், உறவினர் மற்றும் பேரரசுக்கள் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். ஸத்குருவே, தாங்கள் இருக்கும்போது, எனக்கு ஏன் அடுக்கடுக்காகத் துயரங்கள் வருகின்றன?' என்று கேட்டான். அதற்கு அந்த அசுரகுரு, 'ராவணா, மிகவும் கவனத்துடன், ரகசியமாக ஹோமம் செய்' என்று பதில் கூறினார்.
- 8,9. 'இடையூறு இல்லாமல் அந்த ஹோமம் நிறைவடைந்து விட்டால், உயர்வான தேர், குதிரைகள், வில், அம்பறாத் தூணி, அம்புகள் முதலியன ஹோமாக்னியிலிருந்து எழுந்து மேலே வரும். அவற்றைப் பெற்றுவிட்டால், உன்னை எவராலும் வெல்ல முடியாது!

செவ்வெழுத்துக்களும் மந்திரங்களைப் பெற்றுச் சென்று, மிக விரைவில் ஹோமத்தைத் தொடங்கு' என்றார். மந்திரோபதேசம் பெற்றுச் சென்ற இராவணன், தன் மாளிகையிலேயே, பாதாளம் போன்ற ஆழத்தில் ஓர் அறையைக் கட்டினான். இலங்கை நகரின் நுழைவாயிற் கதவுகள் எல்லாவற்றையும் அடைத்தான்.

- 10,11. 'நான் உபதேசிக்கும் மந்திரங்களைப் பெற்றுச் சென்று, மிக விரைவில் ஹோமத்தைத் தொடங்கு' என்றார். மந்திரோபதேசம் பெற்றுச் சென்ற இராவணன், தன் மாளிகையிலேயே, பாதாளம் போன்ற ஆழத்தில் ஓர் அறையைக் கட்டினான். இலங்கை நகரின் நுழைவாயிற் கதவுகள் எல்லாவற்றையும் அடைத்தான்.
  12. (பகைவரைத் துன்புறுத்தும்) ஏவல் காரியத்தை (ஆபிசார பிரயோகம்) நடத்துவதற்குத் தேவையான வேள்விப் பொருட்களை சேகரித்துக் கொண்டு, அறைக்குள் சென்று, மௌனவிரதம் பூண்டு, தான் தனியொருவனாக ஹோமம் செய்ய ஆரம்பித்தான்.
  13. (ஆகாயவெளியில் பரவிய) பெரும் புகைக் கூட்டத்தைக் கவனித்த விபீஷணன், மிகவும் பதட்டமடைந்து, ஹோமப் புகையை ஸ்ரீராமனுக்குக் காட்டினார்.
  14. 'பிரபு! பாருங்கள்; ராவணன் ஹோமம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டான். ஹோமம் நடந்தேறிவிட்டால், அவன் ஜெயிக்கமுடியாதவனாக ஆகிவிடுவான்.
  - 15-17. 'ஆகவே, ஹோமத்திற்குத் தடங்கல் உண்டாக்குவதற்கு வானரர்களை அனுப்பி வைப்புகள்.'
- 'சரி' என்று சொல்லிய ஸ்ரீராமன், சுக்ரீவனின் சம்மதத்தைப் பெற்று, அங்கதன், ஆஞ்ஜநேயன் முதலிய பேராற்றல் படைத்த வானரர்களுக்கு ஆணை பிறப்பித்தார். அவர்கள், பத்துக்கோடி வானரர்களுடன் (இலங்கையின்) மதிற்சுவரைக் கடந்து சென்று ராவணன் மாளிகையை அடைந்து, அரண்மனைப் பாதுகாவலர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் நொடிப் பொழுதில் கொன்று பொடிப்பொடி யாக்கினார்கள்.
18. (இந்தப் போர் இரவு முழுவதும் நீடித்தது) பொழுது விடிந்ததும், விபீஷணனுடைய மனைவி ஸரமா என்பவள், கை அசைப்பின் மூலம், ஹோமம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டினாள்.
  19. அறை(குகை) வாயிலை அடைத்துக் கொண்டிருந்த பெரும் பாறாங்கல்லை அங்கதன் தன் காலால் உதைத்துத் தள்ளித் தூள் தூளாக்கினான். மிக்க ஆற்றல் படைத்த அவன், அந்தப் பெரும் குகைக்குள் புகுந்தான்.
  20. அங்கே, கண்களை மூடிக்கொண்டு நிலைகுலையாது உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும் ராவணனைக் கண்டான். எல்லா வானரர்களும் அங்கதன் ஆணைப்படி வேகமாக உள்ளே நுழைந்தார்கள்.
  21. அங்கிருந்த பணியாட்களைத் தாக்கிப் பெரும் அமளியை உண்டாக்கினார்கள்; சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருந்த சாமான்களை ஹோமகுண்டத்திற்குள் வீசினார்கள்.
  22. வானரத் தலைமை வீரர் ஹனுமான் கோபத்தோடு ராவணனுடைய கையிலிருந்த ஸ்ருவத்தை (ஹோமக் கரண்டியை)ப் பிடுங்கிக் கொண்டு அதனாலேயே அவனைத் தாக்கினார்.
  23. வானரர்கள், அவனைப் பற்களால் கடித்தார்கள்; மரத் தடிகளால் புடைத்தார்கள். (இவ்வளவு துன்புறுத்தப்படும் கூட) 'எப்படியேனும் வெற்றி அடைந்தே தீரவேண்டும்' என்ற வேகத்தினால், அவன் தியான சமாதியைக் கைவிடவில்லை.
  24. (இதனிடையில்) அங்கதன் வேகமாகச் சென்று அந்தப்புரக் கட்டிடத்துக்குள் புகுந்து சுபலட்சணம் பொருந்திய மண்டோதரியின் கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்து வந்தான்.

25. ராவணன் எதிரில் நிற்குகொண்டு, ஆதரவற்றவன் போல் புலம்பிக் கொண்டிருந்த அவளுடைய நவமணிகள் அழகு செய்யும் ரவிகையைக் கிழித்தான்.
- 26,27. அதிலிருந்த மணிகள் நாலாபக்கங்களிலும் தெறித்து விழுந்து அங்கே நவரத்தினக் குவியல் உண்டாயிற்று. அவன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, மண்டோதரியின் இடுப்பில் சுற்றப்பட்டிருந்த ஆடையின் முடிச்சு அவிழ்ந்து, ரத்தினங்களால் அழகுற அமைக்கப்பட்டிருந்த இடுப்புக் கயிறு அறுந்து விழுந்தது; அவளுடைய அணிகலன்கள் எல்லாம் விழுந்துச் சிதறி ஓடின.
28. உற்சாகமடைந்த வானர்கள், அந்தப்புரத்திலிருந்த ஏனைய தேவ-கந்தர்வப் பெண்களையும் இழுத்து வந்தார்கள்.
- இராவணனின் எதிரில், மண்டோதரி மிகவும் பரிதாபமாக அழுதாள்.
- 29-31. மிக்க அவலத்துடன் மனம் வெதும்பி அரற்றிக் கொண்டு, ராவணனைப் பார்த்து, 'வெட்கமாயில்லை, உங்களுக்கு? உங்கள் எதிரிலேயே, உங்கள் மனைவியின் கூந்தலைப் பிடித்து ஓர் அந்நியன் இழுத்துக் கொண்டு வருவதைக் கண்ட பின்னரும், அந்த அவமானத்தால் பொங்கி எழாமல், ஹோமம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்களே? எவன், தன்னுடைய மனைவி, தன் எதிரிலேயே, தான் முன் செய்த பாவங்களின் பயனாக எதிரிகளால் அடித்து அவமானப்படுத்தப் படுவதைக் கண்டும் வாளா இருக்கிறானோ, அவன் அங்கேயே செத்துப் போவான். அவன் உயிர்வாழ்வதைக் காட்டிலும் மரணம் மேலானது.
- ஏ, மேகநாதா! பாரடா (இந்திரனையே வெற்றி கொண்ட வீரனான) உன்னைப் பெற்றெடுத்த என்னை! (கேவலம்) குரங்குகளால் நான் துன்பப்படுத்தப் படுகிறேன்!
32. நீ மட்டும் உயிருடன் இருந்திருந்தால், எனக்கு இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் வந்திருக்குமா? என்னுடைய கணவர், தன் உயிர்மேல் உள்ள ஆசையால், தன்னுடைய மனைவியையும் வெட்கத்தையும் ஒரேயடியாகத் துறந்துவிட்டார்..'
33. மண்டோதரியின் புலம்பலைக் கேட்ட ராவணன், கையில் வாளை எடுத்துக் கொண்டு, 'என் மனைவியை விடுங்கடா' என்று கூவிக் கொண்டு ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து வந்தான்.
34. சிறிதும் பதட்டம் அடையாமல், அங்கதனுடைய இடுப்பில் ஓங்கித் தாக்கினான், இராவணன். அதே நேரத்தில், அந்தப் பெரும் வேள்வியை அலங்கோலப் படுத்திவிட்டு எல்லோரும் அவ்விடத்திலிருந்து வெளியேறினார்கள்.
35. ஸ்ரீராமன் வீற்றிருந்த இடத்துக்கு எல்லோரும் சந்தோஷத்துடன் வந்து நின்றார்கள்.
36. (இலங்கையில்) மனைவிக்கு ஆறுதல் கூறிக் கொண்டிருந்த ராவணன் சொன்னான்: தேவி, உலக சுக-துக்கங்கள் எல்லாம் கடவுளுடைய கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. அகன்ற கண்களை உடையவளே! இவ்வுலகில் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் தெளிந்த ஞானத்தைப் பெற்று, நிலையான இந்தப் பேருண்மையை ஏனோ உணர்வதில்லை? துயரத்தை விடு.
37. அக்ஞானத்திலிருந்து சோகம் உண்டாகிறது; சோகம், ஞானத்தை அழிக்கிறது; சரீரம் முதலிய அனாத்மப் பொருட்களிலும் அக்ஞானத்தால், 'நான்' என்ற ஆத்ம உணர்வு தோன்றுகிறது.

38. மக்கள்-மனைவி என்ற உறவுக்கெல்லாம் இந்த 'நான்' என்ற எண்ணமே மூலகாரணம். அதன் விளைவாக (ஆனந்தம்-சோகம்-அச்சம்-கோபம் -பேராசை-மோஹம்-பற்று முதலியவற்றையுடைய) பிறப்பு-இறப்பு என்கிற சம்சாரம் தோன்றுகிறது.
39. பிறப்பு-இறப்பு-மூப்பு முதலியவை, அக்ஞானத்திலிருந்து தோன்றுபவை. ஆனால், ஆத்மா என்பது தனிப்பட்டது; தூய்மையானது; பிற பொருட்களிலிருந்து மாறுபட்டது; ஒட்டுதல் இல்லாதது.
40. ஆத்மா என்பது ஆனந்த வடிவானது; ஞானச் செறிவானது; எவ்வித உணர்ச்சிகளும் அற்றது. 'இருக்கிறது' என்று சொல்லத்தக்க ஒரே பொருளான அதற்கு வேறு எதனுடனும் உறவோ பிரிவோ இல்லை.
- 41,42 குற்றமற்றவளே! ஆத்மா, இத்தகையது - என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொண்டு, துயரத்தை விட்டுவிடு. இப்போதே சென்று, இலக்குவனையும் இராமனையும் கொன்று விட்டுத் திரும்புகிறேன்.
- இப்படி நடக்கவில்லையென்றால், வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒப்பான பாணங்களால் ஸ்ரீராமன் என்னைத் துளைத்துவிடுவார்; அப்படி நேர்ந்தால், நான் அவருடைய திருவடியைச் சென்றடைவேன்!
43. அன்புடையாளே! இந்த மாதிரி நிகழ்ந்தால், நீ ஒரு காரியம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறேன். (நான், ராமனால் கொல்லப்பட்டால்,) சீதையைக் கொன்றுவிட்டு நீயும் என்னுடன் அக்னியில் பிரவேசிக்க வேண்டும்.
44. இராவணனுடைய மொழிகளைக் கேட்டு மிகவும் விசனப்பட்ட அவள், 'நாதா, நான் கூறப் போகும் சத்தியமான சொற்களைக் கேட்டு, அதன்படி செய்யுங்கள்.
45. தாங்களோ அல்லது (தங்களைக் காட்டிலும் வீரரான) வேறொருவராலோ, ஸ்ரீராமனை ஜெயிக்க முடியாது! ஸ்ரீராமன் தேவர்களில் தலையாயவர்; மூலபுருஷன்; ஈசுவரன்; பிரகிருதி-புருஷர்களைக் கட்டி ஆள்பவர்.
46. அடியார்களிடம் பேரன்புடைய ஸ்ரீராமன், முன்னொரு கல்பத்தில் மத்ஸ்யாவதாரம் எடுத்து, எல்லா ஆபத்துக்களிலிருந்தும் வைவஸ்த மனுவைக் காப்பாற்றினார்.
47. பின்னொரு காலத்தில் (அசுரர்களும், அமரர்களும்) பாற்கடலைக் கடைந்தபோது, லட்ச யோஜனை அகலமுள்ள ஆமை வடிவம் தாங்கி, சுமேருபர்வதம் என்ற பொன்மலையைத் தன் முதுகில் தாங்கினார், ஸ்ரீராமன்.
48. மிகவும் தீயவனான ஹிரண்யாக்ஷனை, இந்தப் பெருமாள் கொன்றார். வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில், வராஹ வடிவம் ஏற்று, (கடலுக்குள் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த) பூமியை மேலே கொண்டு வந்தார்.
49. ரகுலத் தோன்றலாகிய ஸ்ரீராமன், மூன்று உலகங்களுக்கும் முள்ளாக விளங்கிய ஹிரண்யகசிபு என்ற அசுரனை, நரசிம்ம வடிவம் எடுத்துக் கொன்றொழித்தார்.
50. ரகுவரனாகிய ஸ்ரீராமன், (வாமன அவதாரமெடுத்து) மூன்று உலகங்களையும் மூன்று அடிகளாலேயே அளந்து, பலிச் சக்கரவர்த்தியை பணியச் செய்து, தன் பக்தனாகிய இந்திரனுக்கு (தேவலோகத்தை)க் கொடுத்தார்.

செய்து, (பூமிக்குப் பெரும் சுமையாகி விட்ட போது, (பூமிந் நாராயணனே பரசுராம அவதாரம் எடுத்து) பல தடவைகள் அவர்களைக் கொன்று, உலகம் முழுவதும் வென்று, (கசியப) முனிவருக்குக் கொடுத்தார்.

51. ராட்சஸர்கள் ஷத்திரிய குலத்தில் பிறந்து (ஏராளமான பாவங்களைச் செய்து) பூமிக்குப் பெரும் சுமையாகி விட்ட போது, (பூமிந் நாராயணனே பரசுராம அவதாரம் எடுத்து) பல தடவைகள் அவர்களைக் கொன்று, உலகம் முழுவதும் வென்று, (கசியப) முனிவருக்குக் கொடுத்தார்.

52. அதே பரம்பொருள், தங்களை நிமித்தமாகக் கொண்டு, இப்போது ரகு வம்சத்தில் பூரீராமனாக மானுட வடிவம் ஏற்று வந்திருக்கிறது.

53. அவருடைய பத்தினி, சீதா தேவி, காட்டிலிருந்து பலவந்தமாகத் தூக்கி வரப்பட்டாளே, அது எதற்காக?... என்னுடைய புதல்வனின் அழிவுக்காகவும், தங்களுடைய வீழ்ச்சிக்காகவும் தான்!

54. இப்போதாவது, தாங்கள் சீதையை பூரீராமனிடம் அனுப்பி வையுங்கள். விபீஷணனிடம் அரசைக் கொடுத்துவிட்டு, நாம் (வானப்பிரஸ்தர்களாக) காட்டுக்குச் செல்வோம்' என்றாள்.

55-58. மண்டோதரியின் உரையைக் கேட்ட இராவணன் சொன்னான்: 'பெண்ணே!... புதல்வர்களையும், சகோதரர்களையும், அரக்கர்களையும் சண்டை போட்டுக் கொண்டு விட்டான், ராமன். நான் மட்டும் காட்டிலே போய் எவ்வாறு உயிர் வாழ்வேன்?... ராமனோடு போர் செய்வேன்; மிக வேகமாகப் பாய்ந்து செல்லும் ராம பாணங்களால் சிதறடிக்கப்பட்டு, ஆதிப் பரம்பொருளாகிய மகாவிஷ்ணுவின் புனிதத் திருவடிகளை அடைவேன். ராகவன், மகாவிஷ்ணு என்பது எனக்குத் தெரியும்; ஜானகி, மகாலட்சுமி என்றும் அறிவேன். தெரிந்தே தான், ஜனககுமாரி சீதையைக் காட்டிலிருந்து நான் கவர்ந்து வந்தேன். (அதன் விளைவாக) ராமனால் கொல்லப்பட்டு, பரமபதமான வைகுந்தத்தை அடையப் போகிறேன்!... இதற்காக, உன்னை விட்டு விட்டு மற்ற அரக்கர்களுடன் இந்த மண்ணுலகிலிருந்து செல்லப் போகிறேன்!..'

59. (மீண்டும் மண்ணுலகில் பிறவாத) மோட்ச நிலையை அடைய விரும்புவார்கள், அந்தப் பேரானந்த இலக்கினை அடைவதற்கு எவ்வளவோ பாடுபடவேண்டும். (ஆனால், நானோ, எவ்விதமான கடின முயற்சியையும் மேற்கொள்ளாமல்) போரில் ராமனால் கொல்லப்பட்டு, அந்த இலக்கினை அடைவேன்!

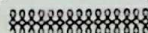
60. இங்கேயே என்னுடைய எல்லாப் பாவங்களையும் போட்டுவிட்டு, (பிறரால் எளிதில்) அடைய முடியாத முக்தியை அடையப் போகிறேன்!...

61. (அவித்யா, அஸ்மிதா, ராகம், த்வேஷம், அபிநிவேசம் என்னும்) ஐந்து வகையான துயர் அலைகளை உடையதும், மனமயக்கம் என்னும் சுழல் நிறைந்ததும், மனைவி-மக்கள்-நட்பு-செல்வம்-உறவு என்ற மீன்கள் மண்டியதும், தன்னுடைய கோபமே வடவைக் கனல் போல் சுட்டெரிப்பதும், காமம் என்ற வலை உடையதுமான சம்சாரம் என்னும் கடலைக் கடந்து, பகவான் பூரீஹரியை அடையப் போகிறேன்!'

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

பூமிந் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்

பத்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது ஸர்கம்

இராம-இராவணன் போர்; இராவண வதம்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி) அரசி மண்டோதரியிடம் அதிக அன்புகொண்ட இராவணன் இவ்வாறு கூறிவிட்டு, ராமனோடு போரிடுவதற்காகப் போர்க்களம் நோக்கிச் சென்றான்.
- 2-5. பதினாறு சக்கரங்கள் உடையதும், உலோகக் கவசத்தால் மூடப்பட்டதும், நுகத்தடிகள் இணைப்பதற்கு வசதியான பகுதிகளை உடையதும், பயங்கரமான ராட்சஸர்களால் சூழப்பட்டதும், பிசாசு முகமும் அச்சமூட்டும் தோற்றமும் கொண்ட கோவேறு கழுதைகள் பூட்டப்பட்டதும், எல்லா வகையான அஸ்திர-சஸ்திரங்கள் உடையதும் சகல விதமான போர்த் தளவாடங்கள் நிறைந்ததும் உறுதியானதுமான ரதத்தில் ஏறி, பயத்தைத் தோற்றுவிக்கும் உருவமுடைய ராவணன் உடனே வெளியேறினான். பயங்கரமான தோற்றத்தோடு போர்க்களத்துக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் ராவணனைக் கண்டு, இராமபிரானால் பாதுகாக்கப்பட்ட வானரப்படை மிகவும் அஞ்சித் தவித்தது.
- 6,7. இராவணனோடு யுத்தம் செய்வதற்காகக் குதித்துக் கொண்டு விரைவாக ஓடிவந்தார், அனுமான். அளவிட முடியாத ஆற்றல் படைத்த அனுமான், தன் கைமுட்டியை இறுக்கமாக ஆக்கிக்கொண்டு (இராவணனை) வேகமாகத் தாக்கினார். அந்த அடியைத் தாங்க மாட்டாமல், முழங்கால் முட்ட, ரதத்தில் வீழ்ந்தான், அவன்.
8. சிறிது நேரம் உணர்விழந்து கிடந்தபின் மறுபடி எழுந்து, 'பேஷ்! நீ வீரன் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று அனுமானிடம் கூறினான்.
- 9-14. 'ஐயோ! பெரும் அவமானம், எனக்கு! (என்னிடம் அடி வாங்கிய பின்னரும்) இன்னும் நீ உயிரோடியிருக்கிறாயே!.... சரி, சரி. இப்போது என் மார்பில் உன் முஷ்டியால் தாக்கு, ராவணா!... அப்புறம், என்னால் தாக்கப்பட்டு, நீ உயிரை விடப்போகிறாய் என்பதில் சந்தேகமில்லை!...' என்று ஹனுமான் கூறினார். அவ்விதமே இராவணனுடைய கைமுஷ்டியால் தாக்கப்பட்ட அவர், கண்கள் சுழல, சிறிது நேரம் ஆடிப்போனார். பின், உணர்வு பெற்றவுடன், ராவணனைக் கால்வதற்குத் தயாரானார், வானரவீரர். அதனால் அச்சமடைந்த இராவணன், (களத்தை விட்டு) வேறு இடத்துக்குப் போய்விட்டான்.

ஹனுமான், அங்கதன், நளன், நீலன் ஆகிய நால்வரும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்திருந்தபோது, அவர்கள் எதிரே, அக்னிவர்ணன், ஸர்ப்பரோமன், கட்கரோமன், விருச்சிக ரோமன் ஆகிய அரக்கத் தலைவர்கள் வருவதைப் பார்த்து, பயங்கர ஆற்றல் படைத்த அவர்களை முறையே கொன்றுவிட்டு, தனித்தனியே சிங்கநாதம் செய்தவண்ணம் இராமபிரான் இருந்த இடத்துக்கு வந்தார்கள்.

- 15-17. (இதை அறிந்த) கொடுமைக்காரனான பத்துத் தலை இராவணன், (கோப மிகுதியால்) பற்களைக் கடித்து, கண்கள் விரிய, இராமனையே நோக்கி ஓடினான். தேரில் வீற்றிருந்த இராவணன் வஜ்ராயுதம் போன்ற அம்புகளால் (தரையில் நின்று கொண்டிருந்த) இராமனை (யுத்த நீதிக்குப் புறம்பாக)த் தாக்கினான். இராவணன், ஸ்ரீராமன் கண்ணெதிரிலேயே எல்லா வானரர்களையும் துன்புறுத்தினான்.
18. உடனே உணர்வு பெற்று, கணல் தெறிக்கும் அக்னிக்கு நிகரானதும், சுவர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான பாணங்களை ராவணன் மீது ஸ்ரீராமன் பொழிந்தார்.

செவ்வாய்க்கிழமை

19. இராவணன் தேரில் இருப்பதையும், ஸ்ரீராமன் தரையில் நிற்பதையும் கண்ட இந்திரன் (தன் தேரோட்டியான) மாதலியை அழைத்துக் கூறினான்.
20. குற்றமற்றவனே! என்னுடைய ரதத்துடன் உடனே பூலோகம் சென்று, (எதிரியான இராவணன் தேரிலிருந்து போர் செய்ய) தரையில் நின்று போர் செய்து கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராமனை அடைவாயாக. என் கட்டளைப்படி செய்.'
- 21-28. இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தேவசாரதியான மாதலி, உன்னதமான தேரில் பச்சை வண்ணக் குதிரைகளைப் பூட்டி, ஸ்ரீராமபிரானின் வெற்றிக்காகத் தேவலோகத் திலிருந்து புறப்பட்டான்.

'ரகுலத் திலகமே!... நான் தேவராஜனால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன். அவருடைய இந்த ரதம், தங்கள் வெற்றிக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அரசே! இத்துடன் கூட, அழகு மிகுந்த ஐந்தாம் என்னும் வில்லையும், பிளக்க முடியாத கவசத்தையும், வாள் மற்றும் தெய்விகமான இரு அம்பறாத் தூணிகளையும் அனுப்பியிருக்கிறார். ராம! தேரில் ஏறுங்கள். முன்னொரு காலத்தில், தேவர்களின் தலைவரான இந்திரன், நான் ஓட்டிய தேரில் ஏறி விருத்திராசுரனைக் கொன்றதைப் போல, நீங்களும் ராட்சஸனான ராவணனைக் கொன்று முடியுங்கள்' என்று வணக்கத்துடன் அவன் கூறியதைக் கேட்டதும், உத்தமமான அந்தத் தேரை வலம் வந்து, நமஸ்காரம் செய்து, ஸ்ரீராமன் அதில் ஏறினார். (அந்தத் தேரில் ஏறிய அந்தப் போதிலேயே) உலகமக்களை எல்லா வகைச் செழிப்புடனும் இணைத்தார்! (என்று சொல்லவும் வேண்டுமா?)

பின்னர், மகாத்மாவான ராகவனுக்கும் போர்க்கலை வல்லவனான ராவணனுக்கு மிடையே பெரும் போர் மூண்டது.

அஸ்திரப் போர் நுணுக்கம் அறிந்தவரான இராமபிரான், ராட்சஸ மன்னனுடைய ஆக்னேயாஸ்திரத்தைத் தன் ஆக்னேயாஸ்திரத்தினாலும், அவனுடைய தேவாஸ்திரத்தை (தன்) தேவாஸ்திரத்தினாலும் முறித்துத் தள்ளினார்.

அப்போது, அஸ்திரப் போர்க்கலைஞனான ராவணன், மிகவும் கோபம் கொண்டு, கோரமான ராட்சஸாஸ்திரத்தை ஸ்ரீராமன் மேல் ஏவினான்.

29. ராவணனுடைய வில்லிலிருந்து விடுபட்ட அம்புகள், பொன்வண்ண இறக்கை முளைத்த கொடிய நச்சுப் பொருந்திய சர்ப்பங்களாக மாறி இராமபிரானைச் சுற்றிலும் வந்து வீழ்ந்தன.
30. பாம்பு முகமுடைய அந்தப் பாணங்களிலிருந்து வெளிப்போந்த நெருப்புச் சுவாலை, எண் திசைகளிலும் வியாபித்தது.
31. சுற்றிலும் பாம்புகள் சூழ்ந்து கொண்டு விட்டதைப் பார்த்த ஸ்ரீராமன், பயங்கரமான கருடாஸ்திரத்தை யுத்த களத்தில் செலுத்தினார்.
32. ஸ்ரீராமனால் விடப்பட்ட பாணங்கள், பாம்புகளின் எதிரியான கருடனின் வடிவம் கொண்டு, சுற்றிலுமிருந்த பாம்புகளை கடித்துக் குதறிச் சிதைத்தன.
33. தன்னால் விடப்பட்ட அஸ்திரத்திற்கு, ஸ்ரீராமன் எதிர்ப்பிரயோகம் செய்து (அழித்து) விட்டதைக் கண்ட பத்துத் தலை ராவணன் கொடூரமான அம்புகளைப் பொழிந்தான்.
34. எவ்விதத்திலும் சளைக்காமல் இருந்த இராமபிரானை மீண்டும் மீண்டும் கோரமான பாணங்களால் துளைத்தெடுத்து, மாதலியையும் தாக்கினான்.

35. கோபத்தால் நிலைதடுமாறிய இராவணன் (ஸ்ரீராமனின் தேரிலிருந்து) பொன்மயமான கொடியை அந்தத் தேர்த்தட்டில் வீழ்த்தி, இந்திரனுடைய குதிரைகளையும் சின்னபின்னமாக்கினான்.
36. சற்றே துன்பப்படும் விஷ்ணுவின் அவதாரமான ஸ்ரீராமனைக் கண்டு, தேவ-கந்தர்வ-சாரண-பித்ருக்கள் வருந்தினார்கள்; மாமுனிவர்களும் கவலைப்பட்டார்கள்.
- 37-40. வானரத் தலைவர்களும் விபீஷணனும் மனத்துயரம் அடைந்தார்கள். பத்துத் தலைகளும், இருபது கைகளும் உடைய ராவணன், கையில் வில்லும் அம்பும் தாங்கிய மைநாக மலைபோல் காணப்பட்டான். ஸ்ரீராமனின் கண்கள் சினத்தால் சிவந்தன; புருவங்களை நெறித்து, ராட்சஸனை எரித்து விடுவதைப்போல அனல் தெரிக்குமளவு கோபம் கொண்டார். தேவேந்திரனுடைய வில்லைப் போன்ற அற்புதமான ஒரு வில்லை ஏந்தி, பிரளயகால அக்னியைப் போல் ஒளி பொருந்திய பாணத்தைக் கையில் பிடித்து, அருகில் எதிரே நின்று கொண்டிருக்கும் பகைவனை எரித்து விடுவதைப் போல் பார்த்தார்.
41. காலருபியான ஸ்ரீராமன், தன்னுடைய ஆன்மஒளியை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு, எல்லா உலக மக்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே தன் பேராற்றலைக் காட்டத் தொடங்கினார்.
42. தன்னுடைய வில்லை வளைத்து, (குறி தவறாத அம்புகளை எய்து) இராவணனைத் துளைத்து வானர சேனையை மகிழ்வுறச் செய்து, முற்றிலுமாக அழித்து விடும் காலாந்தகன் போல் ஸ்ரீராமன் விளங்கினார்.
43. எதிரியை நோக்கி முன்னேறிச் செல்லும் ஸ்ரீராமனுடைய முகத்தில் சினத்தைக் கண்ட உயிர்ப்பிராணிகள் எல்லாம் அஞ்சி நடுங்கின; மண்ணுலகம் ஆடிப்போயிற்று.
44. மிகவும் கோபம் கொண்டுள்ள இராமபிரானையும் பயங்கரமான நிமித்தங்களையும் கண்டு, எல்லா உயிர்களும் அச்சம் அடைந்தன; இராவணனின் இதயத்துக்குள்ளும் பயம் புகுந்தது.
45. (வானவெளியில்) விமானத்திலிருந்த தேவ-ஸித்த-கந்தர்வ-கின்னரர்கள், (பிரளய காலம் போல்) உலகின் பேரழிவுக்குக் காரணமான மாபெரும் யுத்தம் (கீழே) நடந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்கள். (இதனிடையே, ஸ்ரீராமன்) ஐந்த்ராஸ்த்திரத்தை விடுத்து, இராவணனுடைய தலையை வெட்டித் தள்ளினார்.
46. பனைமரத்திலிருந்து பனம்பழங்கள் உதிர்வதைப் போல, (நெடிதுயர்ந்து நின்ற) இராவணனின் பல தலைகள் ரத்தம் சொட்டச் சொட்ட மேலேயிருந்து விழுந்தன.
47. பகல், இரவு, சந்தயாகாலம், திசைகள் ஆகிய எதுவும் அங்கே அறியப்படவில்லை. ஏன், அந்தப் போர்க்களத்தில் ராவணனுடைய உருவம் கூட காணப்படவில்லை! (இராவணனுடைய வெட்டப்பட்ட தலைகளும், கைகளுமே அவன் உடல் உயரத்துக்குக் குவிந்திருந்தன!)
48. 'ஓரே மாதிரியான தேச நிறைந்த நூற்றியொரு தலைகளை வெட்டி வீழ்த்தியிருக்கிறேன். ஆனால், உயிர் பிரிந்து இராவணன் அடங்கிப் போய்விட்டதாகத் தெரியவில்லையே!' என்று, ஸ்ரீராமன் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்.
- 49-57. கௌஸல்யையின் புதல்வரும் அனைத்து வகையான அஸ்திர நுணுக்கங்களையும் அறிந்தவரும் பல்வகை அஸ்திரங்களைக் கொண்டவருமான ஸ்ரீராமன் தனக்குள் ஆலோசனையில் ஆழ்ந்தார்.

செய்தால் தான் அவனுக்கு மரணம் ஏற்படும்' என்று சொன்னான்.

'மிகவும் ஆற்றல் கொண்ட அரக்கர்கள் எல்லாம், எந்தப் பாணங்களால் கொல்லப் பட்டார்களோ அவைகளெல்லாம் ராவணனை வீழ்த்துவதில் பயனற்றுப் போய் விட்டனவே?' என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராமனுக்கு அருகில் இருந்த விபீஷணன், 'ஸ்ரீராமப் பிரபோ! பிரம்மா, இவனுக்கு ஒரு வரம் கொடுத்திருக்கிறார். இவனுடைய கைகள் வெட்டப்பட்டாலும், தலைகள் துண்டிக்கப்பட்டாலும், உடனே அவைகள் மறுபடியும் முளைத்து விடும் என்று பிரம்மா வரம் கொடுத்துள்ளார். இவனுடைய தொப்புளில் ஒரு வளைய வடிவில் அமிழ்தம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, (நெருப்பைக் கக்கும்) ஆக்னேயாஸ்திரத்தினால், அதை வற்றிப் போகச் செய்தால் தான் அவனுக்கு மரணம் ஏற்படும்' என்று சொன்னான்.

மிக விரைவில், தன் ஆற்றலை ஒருமுனைப்படுத்த வல்லவரான ஸ்ரீராமன், விபீஷணனுடைய சொற்களைக் கேட்டவுடன், (தன் வில்லில்) ஆக்னேயாஸ்திரத் தைப் பூட்டி, அரக்கர்கோனுடைய தொப்புளைக் குறிவைத்துச் செலுத்தினார். தொடர்ந்து, மகா பராக்கிரமம் பொருந்திய அவர், ராவணனுடைய தலைகளையும், கைகளையும் வெட்டித் தள்ளினார்.

உடனே, சினத்தால் சித்தம் கலங்கிய ராவணன், விபீஷணனைக் கொல்வதற்காக அச்சம் விளைவிக்கும் ஒரு சக்திஆயுதத்தை வீசினான். ஆனால், ஸ்ரீராமன், பொன் மயமான பாணங்களால் (இடையிலேயே) அதனைத் தாக்கி வீழ்த்தினார்.

58. இராவணனுடைய தலைகள் வெட்டப்பட்டு விட்டதால், அவனுடைய உயிராற்றல் வெளியேறியது; அச்சந்தரும் தலைகள் வெட்டப்பட்டு விட்டனவாதலால் அவன் வாட்டமுற்றான்.
- 59-60. அப்போது, முக்கியமான ஒரு தலை-இரு கைகள் உடையவனாக ராவணன் தோற்றமளித்தான்.
- மேலும் கோபத்தைப் பெருக்கிக் கொண்ட இராவணன், பல்வகையான அஸ்திர-சஸ்திரங்களைப் பெரும் மழையாக ஸ்ரீராமன் மேல் பொழிந்தான். அதே போல், இராமபிரானும் அவன் மேல் அம்புமாரி பொழிந்தார்.
- பிறகும், (காண்போர்க்கு) மயிர்க்கூச்சல் ஏற்படச் செய்வதும் இரைச்சல் மிகுந்ததும் பயங்கரமானதுமான கடும்போர் தொடர்ந்தது.
- 61-67. அச்சமயத்தில், மாதலி, 'ஸ்ரீராமப்பிரபு, இவன் மரணமடைவதற்கு உடனே பிரம்மாஸ்திரத்தை ஏவி விடுங்கள்' என்று நினைவு படுத்தினான்.
- 'இவனுடைய அழிவுக்காகத் தேவர்களால் குறிக்கப்பட்ட காலம் இப்போது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீராகவா, இவனுடைய தலையை வெட்டாதீர்கள். தலையைக் கொய்வதால் இவன் மாளமாட்டான். மர்மஸ்தானமான நெஞ்சைக் குறிவைத்துச் செலுத்துங்கள்' என்று மாதலியால் நினைவுபட்டப்பட்ட ஸ்ரீராமன், பெருமூச்சு விடுகின்ற பாம்பைப் போன்றதும் ஒளிவீசுவதுமான ஓர் அம்பை எடுத்தார். அதனுடைய பக்கவாட்டில் காற்று; ஓரப்பகுதியில் சூரியனும் அக்னியும்; முழுவடிவிலும் ஆகாயம்; கனத்தில் மேருமலையும் மந்தர பர்வதமும்; ஒவ்வொரு கணுவிலும் பேராற்றல் படைத்த லோகபாலகர்கள் - நிலைநிறுத்தப்பட்டிருந்தார்கள்; சூரியனின் ஒளிபோன்று பிரகாசமாக உருவமைப்புடன் உக்கிரமாக விளங்குவதும் மக்களின் அச்சத்தைப் போக்குவதும் அற்புதமானதுமான அந்தப் பாணத்துக்கு மந்திரோச்சாடனத்தால் அஸ்திர சக்தியைக் கொடுத்த, பெருந்தோளனாகிய ஸ்ரீராமன். அந்த அரிய பாணத்தை, வேத நெறிப்படியான விதிகளுக்கேற்ப வில்லில் பூட்டினார்.

செவ்வாய்க்கிழமை

68. அந்த உத்தமமான பாணத்தை ஸ்ரீராமன் வில்லில் பூட்டியதைக் கண்டதுமே எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளும் பேரச்சம் அடைந்தன. பூமியும் நடுக்கம் கண்டது.
69. (ஸ்ரீராமன்) இராவணன் மேல் மிகவும் கோபம் கொண்டு, வில்லை நன்றாக வளைத்து, நெஞ்சைப் பிளக்கவல்ல அந்த அஸ்திரத்தை மிக்க கவனத்துடன் ஏவினார்.
70. இந்திரனால் விடப்பட்ட (எவராலும்) எதிர்க்க முடியாத வஜ்ராயுதம் போன்றதும், காலதேவன் போல் பயங்கரமான தோற்றமுடையதுமான அந்த அஸ்திரம், இராவணனின் மார்பில் விழுந்தது.
71. மிக்க வல்லமை பொருந்தியதும் கொடூரமானதுமான அந்த அஸ்திரம், பெருத்த சரீர முடைய ராவணனுடைய உடலுக்குள் புகுந்து அவன் இதயத்தை உடனே பிளந்தது.
72. இராவணனுடைய உயிரைப் பறித்துவிட்டு பூமியினுள் புகுந்தது. (இவ்விதம்) ராவணனைக் கொன்று (பின்னர், மீண்டும்) ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய அம்பறாத் தூணியை அடைந்தது.
73. அவனுடைய கையிலிருந்து, அம்புடன் கூடிய பெரிய வில், உடனே கீழே விழுந்தது. உயிர் பிரிந்த அந்த ராட்சஸ மன்னன் தலை சுற்றி மண்ணில் வீழ்ந்தான்.
74. அவன் மண்ணில் வீழ்வதைப் பார்த்த எஞ்சியிருந்த ராட்சஸர்கள், தலைவனை இழந்ததால் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு எல்லாத் திசைகளிலும் ஓடினார்கள்.
75. வெற்றிக் களிப்பிலிருந்த வானர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன், ராவணனுடைய வீழ்ச்சியையும், ஸ்ரீராமனுடைய வெற்றியையும் கோஷமிட்டுக் கொண்டாடினார்கள்.
76. ஸ்ரீராமனுடைய வெற்றியையும், அவரால் இராவணன் கொல்லப்பட்டதையும் பேசிப் பேசி மகிழ்ந்தார்கள். அப்போது, ஆகாயத்தில், மங்களமான துந்துபிகளின் நாதம் எழுந்தது.
77. இராமபிரானைச் சுற்றிலும் மலர்மாரி பொழிந்தது. வானவெளியிலிருந்து முனிவர் களும் ஸித்த-சாரணர்களும் ரகுவீரனைப் போற்றினார்கள்.
- 78,79. ஆகாயத்தில் அப்ஸரப் பெண்டிர் களிப்புடன் நடனமாடினார்கள். தேவர்கள் எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, இராவணனுடைய உடலிலிருந்து சூரியனைப் போல் ஒளிவீசிக் கொண்டு வெளிக் கிளம்பிய ஒரு சுடர் ஸ்ரீராமசந்திரரின் சரீரத்துள் புகுந்தது. 'ஆகா, உயர்ந்தவனாகிய இராவணனுக்குத்தான் என்ன பெரும்பேறு!' என்று தேவர்கள் வியந்து கூறினார்கள்.
80. 'தேவர்களாகிய நாம் எல்லோரும் சாத்தவிகர்கள்; பகவான் விஷ்ணுவினுடைய கருணைக்குப் பாத்திரமானவர்கள். (அப்படியிருந்தும்) அச்சம், துயரம் முதலியவை களால் பீடிக்கப்பட்டு வீணாக அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறோம்.
- 81,82. '(ஆனால்) இவனோ, ராட்சஸன்! கொடூரமான மனம் படைத்தவன்; வேதியர்களைக் கொன்றவன்; மிகவும் தமோகுணம் படைத்தவன். பிறர் மனைவியிடம் இச்சை கொண்டவன்; விஷ்ணுவை வெறுப்பவன்; தவசிகளைத் துன்புறுத்தியவன்; (என்றாலும்) எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே ஸ்ரீராமனுடைய உடலினுள் புகுந்தானே!'
- இவ்வாறு தேவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, நாரதர், இளநகை புரிந்தவாறு கூறினார்:

83-85. 'தர்மதத்துவத்தை உணர்ந்துள்ள தேவர்களாகிய நீங்கள் எல்லோரும் இப்போது கேளுங்கள்:

ராவணன், ஸ்ரீராகவனிடம் இருந்த வெறுப்பினால் எப்போதும் அவரையே நெஞ்சில் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்; அமைச்சர் முதலியோர்களோடு கூடப் பேசும்போதும் இராமனிடம் வெறுப்பைக் காட்டியே பேசினான். ஸ்ரீராமன் கையால் தான் தனக்கு மரணம் - என்பதைக் கேட்டதிலிருந்து, நாள்தோறும், கனவிலும், நனவிலும், எல்லா இடங்களிலும் எப்போதும் அச்சத்தோடு இராமனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்!.... ராவணனுடைய கோபம் கூட, குருவின் உபதேசத்தைக் காட்டிலும் மிக விரைவில் பயன் தரக்கூடியதாக இருந்தது!

86. 'ஸ்ரீராமபிரானால் கொல்லப்பட்டு, முடிவில் அனைத்துப் பாவங்களும் நீங்கியவனாக, பந்தங்களிலிருந்து விடுபட்டு, ராமசாயுஜ்யத்தையே அடைந்து விட்டான்!

87. 'பாவியாக இருந்தாலும் தீயவனாக இருந்தாலும், பிறருடைய பொருள் மற்றும் மனைவியிடம் ஆசை கொண்டவனாக இருந்தாலும், அன்பினாலோ அச்சத்தினாலோ, ரகுலத் தோன்றலாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, தான் உயிர்விடும் தறுவாயில் நினைத்துக் கொண்டால், அவன் தூய உள்ளத்தன் ஆகி விடுகிறான்; நூற்றுக்கணக்கான பிறப்புகளில் சேர்ந்துள்ள எண்ணித் தொலையாத பாவங்களிலிருந்து விடுபட்டு, தேவர்கள் வணங்கும் திருவடிகள் பொருந்திய பகவான் விஷ்ணுவின் வடிவமான ஸ்ரீராமன் விளங்கும் வைகுண்டம் என்ற பரமபதத்தை உடனே அடைகிறான்.

88. மூன்று உலகங்களுக்கும் முள்ளாக இருந்த பத்துத் தலை ராவணனைக் கொன்ற பின்னர், இடது கையில் வில்லைத் தாங்கி, பூமியில் முட்டிக்கால் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு, வலது கையில் ஓர் அம்பினைச் சுழற்றிக் கொண்டு, செவ்வரி படர்ந்த கண்களோடு, பாணங்களால் துளைக்கப்பட்ட உடல், கோடி சூரியனைப் போல் ஒளிவீசி வீரருக்குரிய சோபையுடன் பிரகாசிக்க, தேவர் கோனாகிய இந்திரனால் வணங்கப்படும் ஸ்ரீவீரராமன் என்னைக் காத்தருள்வாராக:

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்

பதினோராவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

பன்னிரெண்டாவது ஸர்கம்

விபீஷணனுக்குப் பட்டாபிஷேகம்; சீதையின் அக்னிப் பிரவேசம்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1,2. (பார்வதி!) விபீஷணன், அங்கதன், லட்சுமணன், சுக்ரீவன், ஜாம்பவான் முதலியோரையும் மற்ற வீரர்களையும் பார்த்து, மிக்க மகிழ்ச்சியுடன், 'உங்களுடைய தோள் வலிமையால் இராவணன் என்னால் கொல்லப்பட்டான்' என்று ஸ்ரீராமன் சொன்னார்.

3-5. 'மெச்சத் தகுந்த உங்கள் எல்லோருடைய புகழ், சூரிய-சந்திரர் உள்ளளவும் விளங்கப் போகிறது. கலிகாலத்தின் மாசுகளை நீக்க வல்லதும், மூன்று உலகங்களையும் புனிதப்படுத்துவதுமான என்னுடைய கதையோடு உங்களுடையதையும் சேர்த்துப் படிப்பவர்கள், உயர்ந்த நிலையான பரமபதத்தை அடைவார்கள்.'

இவ்வாறு இவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே, (செய்தி அறிந்த) இராவணனின் அந்தப்புர மாதர்களான மண்டோதரி முதலானோர் இராவணன் மண்ணில் விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டு, சோகம் தாளாமல், அவன்(உடல்) மேல் விழுந்து புரண்டார்கள்.

6. மிகவும் துயரமடைந்த விபீஷணன் மனம் வருந்தி, ராவணன் அருகே புரண்டு புலம்பினான்.
7. அப்போது, ஸ்ரீராமன் லட்சுமணனைப் பார்த்து, “விபீஷணனுக்கு நினைவு படுத்து. ‘பெருமையுடையவனே! இன்னும் ஏன் காலதாமதம்? உன் சகோதரனுக்கு ஈமச்சடங்குகள் செய்யப்பட வேண்டும்.
8. ‘மேலே விழுந்து ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மண்டோதரி முதலிய, ராவணனுக்கு மிகவும் பிரியமான பெண்மணிகளை சமாதானப்படுத்தி, அழுகையை நிறுத்தச் சொல்லு’
- 9-10. இவ்வாறு ஸ்ரீராமன் கூறியவுடன், (ராவணனின் உயிரற்ற) உடலருகே, அளவு கடந்த துயரத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, உயிரற்ற இன்னோர் உடல் போலக் கிடந்த வீடணனுக்கு அருகில் சென்று பின்வருமாறு கூறினான்:
- 11-13. ‘விபீஷணா! யாரைக் குறித்து நீ வருந்துகிறாயோ, அவர் உனக்கு என்ன ஆகவேண்டும்?

‘அதே போல, பிறப்புக்கு முன்போ, இப்போதோ, அல்லது இனிமேலோ நீ அவருக்கு என்ன ஆகவேண்டும்?... நீர் வெள்ளத்தில் விழுந்த மண்துகள், அதன் (வெள்ளப் போக்கின்) கட்டுப்பாட்டுக்குள் போய் விடுகிறது. அதுபோல, உடலை ஏற்றுவரும் ஜீவன்கள், காலத்தின் வசப்பட்டு, ஒன்றோடொன்று இணைகின்றன; (அவ்விதமே) பிரிந்து போகின்றன.

ஒரு தானியத்திலிருந்து இன்னொரு தானியம் உண்டாகிறது; அல்லது, உண்டாகாமல் போகிறது. அதுபோல, உயிர்ப் பிராணிகளிடமிருந்து வேறு பிராணிகள் (பகவானுடைய மாயா சக்தியால்) உண்டாகின்றன; அல்லது உண்டாகாமல் போகின்றன.

நீயும், இவர்களும், நாமும் மற்றவர்களும் காலத்தின் வசப்பட்டவர்கள் என்பதில் எவ்வித ஏற்றத்தாழ்வும் இல்லை.

- 14,15. பிறப்பும், இறப்பும், எப்போது எவரிடம் ஏற்பட வேண்டுமோ, அப்போதே, அவரிடமிருந்தே ஏற்படுகின்றன. பிறப்பற்றவரான ஈசுவரன், எல்லாப் பிராணிகளையும் பிராணிகளிடமிருந்து உற்பத்திசெய்கிறார்; அழிக்கவும் செய்கிறார்.

(ஈசுவரன்) ஆசைகள் அற்றவராயினும், ஒரு குழந்தை போல (வெறும் பொழுது போக்கு-விளையாட்டாக) தன்னால் தோற்றுவிக்கப்பட்டவனாகவும் தன்னிச்சையாகச் செயல்பட முடியாதவையுமான ஜீவர்கள் ஓர் உடலை ஏற்று, உயிர்பிராணிகளாகும் செயலைச் செய்து வருகிறார். அவ்விதம் உயிருடன் கூடிய உடலிலிருந்து இன்னோர் உடல் உற்பத்தியாகிறது.

16. ஒரு விதையிலிருந்து இன்னொரு விதை உற்பத்தியாவதைப் போலவே தான், (பிராணிகளின்) உடல் உற்பத்தியும். சாகவதமான ஆன்மா, (நசித்துப் போகும்) உடலிலிருந்து வேறுபட்டது. உடல்-ஆன்மா என்ற இந்தப் பாகுபாடு, அநாதிகாலமாக,

செய்யுள்

அக்ஞானம் காரணமாக இருந்து வருகிறது; பிறும்மஞானம் ஏற்படும்வரை இருந்து கொண்டேயிருக்கும்.

17. நெருப்பு எரியும் போது விறகுக் கட்டையின் உருவத்துக்கேற்ப சுவாலையின் வடிவமும் வெவ்வேறு உருவத்தில் தோன்றுவதைப் போல, வெறும் சாட்சியாகவுள்ள ஆன்மாவில் வெவ்வேறு உருவங்கள், பிறப்பு, அழிவு, குறைவு, வளர்ச்சி, வினைகள், வினைப்பயன்கள் ஆகியவை வெறும் தோற்றமே. இவை, ஆத்மாவின் குணங்கள் அல்ல.
18. (இப்போது கூறப்பட்ட) வெவ்வேறான சரீரம், பிறப்பு முதலியன, உடலுடன் ஜீவனுக்கு உள்ள சேர்க்கையினால், அக்ஞானத்தின் காரணமாக, சத்தியம் போல் தோன்றுகிறது. (ஞானத்தின் விளைவாக) சத்தியத்தில் உறுதிஏற்பட்டதும், மற்ற எல்லாம் அஸத் (வெறும் தோற்றமே) என்பது தெரிந்துவிடுகிறது.
19. ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் உள்ளவனிடம் அஹங்காரத் தன்மை செயலற்றுக் கிடப்பதால், இவ்வுலகம் புலனாவதில்லை. அதுபோலவே, தளைகளிலிருந்து விடுபட்ட ஞானிக்கும், அவர் உயிரோடிருந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தாலும், அஹங்காரம் அற்றுப் போய்விடுவதால் இவ்வுலகம் புலனாவதில்லை.
- 20,21. ஆகவே, நான்-எனது என்று மயங்கச் செய்யும் மனத்தின் மாயையான நினைவோட்டங்களை விட்டுவிடு. மனத்தை, மெள்ள மெள்ள, புலன்களுக்கும், வெளியிலுள்ள புலனுகர் பொருட்களுக்கும் ஏற்படும் உறவிலிருந்து விலக்கி, எல்லாப் பிராணிகளுக்குள்ளும் ஆத்மாவாக உறைபவரும், மாயையாக மானுட வடிவம் ஏற்று வந்துள்ளவரும், உன்னுடைய சொந்த ஆத்மாவாகவும் இருப்பவருமான பகவான் ஸ்ரீராமசந்திரனிடம் நிலைபெறச் செய்.
22. வெளிப் பொருட்களில், (இவை வெறும் தோற்றமே! என்ற) தோஷத்தை மனத்துக்குக் காட்டி, அதனைத் திருப்பி ராமானந்தத்தில் ஈடுபடுத்து. 'இந்த உடல் நான்' என்று (தவறாக) எண்ணிக் கொள்வதால் தான், சகோதரன்-தந்தை-தாய்-நண்பன்-அன்புள்ளவன் என்ற உறவுகள் தோன்றுகின்றன.
23. உடலிலிருந்து, தான் வேறானவன் என்ற உண்மையை ஒருவன் உணர்ந்துகொண்டு விட்டால், பின்னர் யார் யாருக்கு உறவினன்? சகோதரன்? தாய்-தந்தை-நண்பன்?
- 24-25. மனைவி, வீடு, ஒலி முதலியன புலனுகர் விஷயங்கள், பல்வகையான செல்வங்கள், ஆற்றல், பொக்கிஷம், வேலைக்காரர்கள், அரசு, நிலம், மகவுகள் முதலிய உறவுகள் எல்லாமே பொய்யறிவினால் தோன்றியதாகையால், நொடிப் பொழுதில் உண்டாகி மறைந்து விடுபவை.
26. ஆகவே, எழுந்திராய், விபீஷணா!... நாள்தோறும் ஸ்ரீராமனையே பக்தியுணர்வுடன் நெஞ்சத்தில் சிந்தித்துக் கொண்டு, உன் முன்வினைக்கேற்ப கிடைத்துள்ள ராஜ்யத்தை அனுபவித்து ஆட்சி புரிவாய்.
27. சென்று போனதையோ, இனி வரப் போவதையோ பற்றிக் கவலைப்படாமல், நிகழ்காலத்தில் ஆற்றப்பட வேண்டிய பணிகளை நீதிமுறைப்படி செய்து கொண்டிரு; (அப்படிச் செய்தால்) வினைகளின் மாசுகள் (கர்ம பந்தம்) உன்னை ஒட்டமாட்டா.
- 28-33. உன் தமையனுடைய அந்திமச் சடங்குகளை சாஸ்திரங்களில், கூறப்பட்டுள்ள முறைப்படி செய் என்று ஸ்ரீராமன் ஆணையிட்டுள்ளார்.

அறிவாளனே, இங்கே ஒப்பாரி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெண்களையெல்லாம் அப்பால் போகச் சொல்லு. அவர்கள், உடனே இலங்கைக்குப் போகலாம், தாமதம் செய்யாதே.'

லட்சுமணனுடைய நியாயமான சொற்களைக் கேட்ட விபீஷணன், துயரத்தையும் மனக்கலக்கத்தையும் விட்டுவிட்டு, ஸ்ரீராமன் அருகே வந்தான். தர்மம் அறிந்த அவன் தனக்குள்ளேயே ஆழமாக ஆலோசனை செய்து, ஸ்ரீராமனுடைய கட்டளைப்படியே நடக்கும் உறுதிபெற்று, அறமும் கருத்தும் நிறைந்த சொற்களைக் கூறினான்:

'அண்ணலே, (ராவணன்) வெறுக்கத்தக்கவன்; பொய்யன்; கொடுமைக்காரன்; சமய விரதங்களைத் துறந்தவன். ஐயனே, (மேலும்) பிற பெண்களைக் காழ்ப்பற்றவன். இவனுக்கு அந்திமக் கிரியைகளை நான் செய்வது பொருத்தமாகாது'.

இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த ஸ்ரீராமன், 'நமது பகைமை எல்லாம் (எதிரி) மரணம் அடையும் வரையில் தான். இப்போது, நமது நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டது. (பகைவனான இராவணன் கொல்லப்பட்டு விட்டான்) இந்த நிலையில், இவன் உனக்கு எப்படியோ, அப்படியே தான் எனக்கும்! ஆகவே, இவனுடைய ஈமச்சடங்குகளைச் செய்வாய்' என்று கூறினார்.

34,35. இராமபிரானுடைய கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு, அறிவிற்பிறந்த மண்டோதரிக்கு ஆறுதல் வார்த்தைகள் கூறி சமாதானப்படுத்தினான், விபீஷணன். தர்மாத்மாவான அவன், அந்திமச் சடங்குகளுக்கான ஏற்பாடுகளில் தன் சுற்றத்தாரை முடுக்கிவிட்டான்.

36,37. வேதமறிந்த அந்தணர்களுக்குரிய ஈமச் சடங்கு விதிகளின்படி, நித்யாக்னி ஹோத்ரியான ராவணனுக்கு எவ்வாறு செய்ய வேண்டுமோ அவ்வாறே அவன் உடலைச் சிதையில் வைத்து உறவினர்களோடும் அமைச்சர்களோடும் எல்லாவற்றையும் விபீஷணன் செய்து முடித்தான்.

38. நீரில் தலைமூழ்கி, ஈரத் துணியுடன் எள் தர்பத்துடன் தண்ணீரும் சேர்த்து, முறைப்படி நீர்க்கடன் செலுத்தினான்.

39. இருகைகளிலும் தண்ணீர் எடுத்துத் தர்ப்பித்தபின், தலையால் வணங்கிவிட்டு, திரும்பத் திரும்ப அந்தப் பெண்டிர்க்கு ஆறுதல் கூறினான்.

40-43. 'நீங்கள் எல்லோரும் போகலாம்' என்று விபீஷணன் கூறியதும், அந்தப் பெண்கள் நகரத்துக்குச் சென்றார்கள். அரக்க மாதர்கள் எல்லோரும் பட்டணத்துக்குள் நுழைந்தபின், விபீஷணன், ஸ்ரீராமன், அருகில் வந்து பணிவுடன் நின்றான். அப்போது, விருத்திராசுரனைக் கொன்றதும் இந்திரன் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்ததைப் போல, தனது படைகள்-சுக்ரீவன்-லட்சுமணன் முதலியோர் சூழ்ந்திருக்க, எதிரியைக் கொன்றுவிட்ட மகிழ்ச்சியில் ஸ்ரீராமன் திளைத்திருந்தார்.

அப்போது, மாதலி, ஸ்ரீராமனை வலம் வந்து வணங்கி நின்றான். இராமபிரான் உத்திரவு கொடுத்ததும், ஆகாய வழியாக தேவருலகத்துக்குச் சென்றான். பின்னர், மனம் நிறைந்த ஸ்ரீராமன் இலக்குவனிடம் சொன்னார்.

44-46. 'இலங்கை அரசு, முன்பே என்னால் விபீஷணனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. நீ இப்போது சென்று, மந்திரம் அறிந்த வேதியர்களைக் கொண்டு, சாஸ்திர முறைப்படி, இலங்கையில் விபீஷணனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வை'.

இதைக் கேட்ட லட்சுமணன், வானரர்களை அழைத்துக் கொண்டு, விரைவாக இலங்கைக்குச் சென்றான்.

பேரறிவாளனான விபீஷணனுக்கு, கடல்நீர் நிறைந்த பொற்கலசங்களால் மங்களமான பட்டாபிஷேகம் செய்தான்.

47-49. பலவகையான காணிக்கைப் பொருட்களைக் கைகளில் தாங்கியவண்ணம், ஊர்ப் பெருமக்கள் உடன்வர, தானும் காணிக்கைகளை ஏந்தி, லட்சுமணனுடன் சென்று, மகத்தான செயல் புரிந்துள்ள ஸ்ரீராமனுடைய திருச்சன்னிதியில் தண்டம் போல் விழுந்து வணங்கினான், விபீஷணன்.

(தான் முன்னர் கொடுத்த வாக்குப்படி) இலங்கை அரசை விபீஷணன் அடைந்து விட்டதை எண்ணிக் குதூகலம் அடைந்து, தானும் தம்பியும் செய்ய வேண்டிய கடமையை நிறைவேற்றிவிட்ட மனத்திருப்தியடைந்தார்.

சுகர்வனைக் கட்டித் தழுவி ஸ்ரீராமன் கூறினார்:

50. 'வீரனே! உன் உதவியால் தான் என் எதிரியும் பராக்கிரமசாலியான இராவணனை வெல்ல முடிந்தது. மாசற்றவனே! விபீஷணனும் இலங்கையில் பட்டம் சூட்டப் பெற்றான்'.

51-52. மிகப் பணிவுடன் அருகில் நிற்குகொண்டிருந்த ஹனுமானைப் பார்த்து, 'விபீஷணனிடம் அனுமதிபெற்று, ராவணன் (சீதையை வைத்திருக்கும்) இடத்துக்குப் போ. சீதையிடம் ராவணன் வதம் முதலிய எல்லாவற்றையும் சொல்லு. ஜானகியின் பதிலை உடனே வந்து என்னிடம் கூறு' என்றார்.

53. ஸ்ரீராமன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டவுடன் அறிவிற சிறந்த ஹனுமான், ராட்சஸர்கள் வாழ்த்துக் கூற இலங்கை நகருக்குள் புகுந்தார்.

54-56. இராவணனின் அரண்மனையில் புகுந்து சிம்சபா மரத்தடியில், மெலிந்தவளாய், துணை யாரும் இல்லாதவளாய், மாசற்றவளாய், அரக்கிகளால் சூழப்பட்டு, இராமபிரானையே சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் சீதையைக் கண்டார். மிகவும் பணிவு தோன்ற வணங்கி, கைகூப்பிக் கும்பிட்டு பக்திப் பெருக்கினால் தலை வணங்கியபடி எதிரில் நிற்கும் அவரைப் பார்த்து, சீதை மௌனமாக இருந்து, பழைய சம்பவங்களை நினைவு கூர்ந்தாள்.

57. ('இது என்ன மாயத் தோற்றமோ?' என்று, முதலில் சந்தேகப்பட்டாலும்) 'இவன் ராமதூதனாக வந்தவன்' என்ற நினைவு வந்ததும், மகிழ்ச்சியடைந்து முகம் தெளிவடைந்தாள்.

தெள்ளிய முகத்தோடு அவளைப் பார்த்ததும் ஸ்ரீராமன் சொல்லியதனைத்தையும் வாய்குமாரன் கூறவாரம்பித்தார்.

58. 'தேவி! விபீஷணன்-சுகர்வன்-லட்சுமணன் மற்றும் வானரப் படைகளோடு கூட, ஸ்ரீராமன் சௌக்கியமாக இருக்கிறார்.

59. 'மக்கள், படைவீரர்கள், அமைச்சர்கள் ஆகியவர்களோடு இராவணனைக் கொன்று, விபீஷணனை ஆட்சியில் அமர்த்தியுள்ள ஸ்ரீராமப்பிரபு, தங்கள் நலன் பற்றித் தெரிந்து வரும்படி என்னை அனுப்பியுள்ளார்'.

60,61. கணவர் சொல்லி அனுப்பிய இனிய செய்தியைக் கேட்டு மனமகிழ்ந்த வைதேகி, தழுதழுத்த குரலில், 'நான் உனக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன்! மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள நவரத்தினங்களையும் அணிகலன்களையும் உனக்குக் கொடுத்தால் கூட, நீ கூறிய இனிய சொற்களுக்கு ஈடாகாது'. இதைக் கேட்ட பின்னர், ஹனுமான் பதில் சொன்னார்:

62. 'அன்னையே! (எத்தனை ரத்தினக் குவியல்களைக் கொடுத்தாலும் ஈடாகாது - என்று சொன்னீர்களே? ஆனால், என் உள்ளத்தில் உள்ளதைச் சொல்கிறேன்:) எதிரியை அழித்து, மாபெரும் வெற்றி பெற்று, மேலாண்மை பெற்றவராக இப்போது ஸ்ரீராமனைப் பார்க்கிறேனே! - இதுவே, பல்வகையான ரத்தினக் குவியல்களையும், ஏன், தேவர்களின் அரசபதவியைக் காட்டிலும் மிகவும் உயர்ந்தது!

63,64. அவருடைய சொற்களைக் கேட்ட மைதிலி, 'நற்பண்பாளனே! சீரிய பண்புகள் எல்லாம் உன்னிடமே குடிகொண்டுள்ளன... நான், பிரபு ஸ்ரீராமச்சந்திரனை உடனே பார்க்க விரும்புகிறேன். அதற்கு, ஸ்ரீராமன் அனுமதி அளிக்க வேண்டும்.'

'சரி' என்று சொல்லிவிட்டு, ஸ்ரீராமனைக் காணப் புறப்பட்டார், ஹனுமான்.

65-67. ஜானகிதேவி கூறிய எல்லாவற்றையும் இராமபிரானிடம் தெரிவித்தார். 'எவரை முன்னிட்டு (அணை கட்டுதல், போர் புரிதல், ராவணவதம் முதலிய) எல்லாச் செயல்களும் செய்யப்பட்டவனோ, அந்த அனைத்து வினைகளுக்கும் பயனாக எவர் விளங்குகிறாரோ, அந்த சீதாப்பிராட்டியார் துயரத்தீயில் வெந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரைத் தாங்கள் உடனே பார்க்க வேண்டும்.'

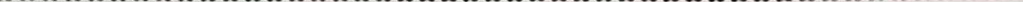
ஹனுமான் கூறியதைக் கேட்டதும், பேரறிஞரான ஸ்ரீராமன், (இதுநாள் வரை, அசோகவனத்தில் துயரப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்) மாயாசீதையைத் துறந்துவிட்டு, அக்னியில் உள்ளுறைந்து கொண்டிருக்கும் (நிஜமான) ஜானகியைத் திரும்ப அடைய வேண்டும் என்று எண்ணி, விபீஷணனை நோக்கிச் சொன்னார்:

68. 'அரசே! உடனே செல்வாய். நன்னீராடி, நல்லாடைகள் அணிந்து, அணிகலன்கள் பூண்டவளாக, சீதையை, விரைவில் என்னிடம் கொணர்வாய்.'

69,70. அதைக் கேட்ட விபீஷணனும் (சீதை இருந்த இடத்துக்கு) மாருதியுடன் சென்றான். வயோதிகர்களான அரக்க மாதர்களைக் கொண்டு அழகு பொருந்திய மைதிலிக்கு நீராட்டினான். பல்வகை அணிகலன்களை அணிந்த பிராட்டியை சிறந்த ஒரு சிவிகையில் அமரச் செய்து, கையில் தடியும், தலைப்பாகையும், நீளமான அங்கி முதலிய சீருடையும் அணிந்த அனேக காவலர்கள் சூழ்ந்து வர, பாதுகாப்புடன் (அழைத்துச் சென்றான்.)

71,72. ஜனக குமாரியைப் பார்க்க வந்த எல்லா வானரர்களையும், கையில் பிரம்பேந்திய காவலர்கள், சுற்றிலும் தடுத்து நிறுத்தியதால், (ஏமாற்றமும், கோபமும் அடைந்த அவர்கள்) ஆரவாரம் செய்து கொண்டு முண்டியடித்து ஸ்ரீராமன் இருந்த இடத்தை அடைந்தார்கள்.

73. தூரத்தில் இருந்தபடியே சீதை சிவிகையில் ஏறி வருவதைப் பார்த்துவிட்டார், ஸ்ரீராமன். 'விபீஷணா! அவர்கள் ஏன் வானரர்களைத் தடுக்கிறார்கள்?... எல்லா வானரர்களும், தம் தாயைப் போன்ற மைதிலியைப் பார்க்கட்டுமே?...

ஒரு காரியத்துக்காக உண்டாக்கப்பட்ட மாயாசீதையான அவளைப் பார்த்து, சொல்லத்தகாத பல நிந்தனைச் சொற்களை ஸ்ரீராமன் கூறினார்.

78,79. எதிரிகளை அடக்கவல்ல லட்சுமணன், ஸ்ரீராமனுடைய சம்மதத்தைத் தெரிந்து கொண்டுவிட்டு, பெரும் விறகுக் குவியலில் நெருப்பு மூட்டிவிட்டு, இராமபிரான் அருகே வந்து மௌனமாக நின்றான்.

‘என் நெஞ்சம் எப்போதுமே ஸ்ரீராகவனிடிமிருந்து விலகிச் சென்றதில்லை - என்பது உண்மையானால், உலகத்துக்குச் சாட்சியாக விளங்கும் அக்னிதேவர், எல்லாப் பக்கங்களிலும் என்னைக் காப்பாற்றுவாராக.’

84. மாபெரும் தீ மூட்டத்திற்குள் சீதாதேவி புகுந்துவிட்டதைப் பார்த்த ஸித்தர்களும் சகல ஜீவப்பிராணிகளும் மிகவும் மனம் வருந்தி, 'எல்லாம் அறிந்த ஸ்ரீராமன், தன்னுடைய சக்திச் செல்வமாகிய சீதாப்பிராட்டியைத் துறப்பதற்கு எப்படித்தான் துணிந்தாரோ?' என்று தமக்குள் விசனித்தார்கள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான பூரிமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில் பன்னிரண்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது ஸர்கம்

**தேவதைகள் இராமபிரானைத் தோத்தரித்தல்; சீதையுடன் அக்னிதேவன்
வெளிப்படுதல்; அயோத்திக்குப் புறப்படுதல்**

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1-3 (பார்வதி!) அப்போது, ஆயிரம் கண்களுடைய இந்திரன், யமன், வருணன், குபேரன் மிகவும் பராக்கிரமம் உடையவரும், ரிஷப வாகனரும், பிணாகம் என்ற வில்லை உடையவருமான பரமேசுவரன், முனிவர்கள் - ஸித்த சாரணர்கள் ஆகியோருடன் வேத முதல்வரான பிரம்மா, ரிஷிகள், பித்ரு தேவதைகள், ஸாத்யர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்சரசுகள், நாகர்கள் ஆகியோரும் மற்றும் பலரும் விமானங்களில் ஏறி, ஸ்ரீராமன் இருந்த இடத்துக்கு வந்து, பரமாத்மாவான இராமப்பிரபுவைப் பார்த்துக் கைகூப்பி வணங்கியபடி (இவ்வாறு) விண்ணப்பித்துக் கொண்டார்கள்.

சங்கரன் என்ற ருத்ரர்.

4. 'தாங்கள் எல்லா உலகங்களையும் தோற்றுவிப்பவர்; சாட்சியாக விளங்குபவர்; தூய ஞான வடிவினர்; வஸுக்களில் எட்டாவது வஸு; தாங்கள், (பதினொரு) ருத்ரர்களில் சங்கரன் என்ற ருத்ரர்.
5. 'உலகங்களை, சிருஷ்டி காலத்தில் முதன் முதலாகப் படைத்த நான்முகப் பிரம்மா, தாங்கள்; அசுவினீ குமாரர்கள், தங்களுடைய நாசி; தங்களுடைய இரு கண்களும் சந்திர-சூரியர்கள்.
6. 'உலகங்களின் தொடக்கமும் முடிவும் தாங்கள்; எக்காலத்திலும் உள்ளவர்; ஒரே ஒரு பொருளாக இருப்பவர்; தோற்றம் - மறைவு இல்லாமல் எப்போதும் ஒளியாக விளங்குபவர்; நித்ய சுத்தர்; நித்ய புத்தர்; நித்ய முத்தர்; குணங்களற்றவர்; இரண்டற்றவர்.
7. 'தங்களுடைய மாயையால் சூழப்பட்டிருப்பவர்களுக்குத் தாங்கள் மானுட வடிவில் காணப்படுகிறீர்கள்; தங்கள் திருநாமத்தைத் தியானம் செய்பவர்களுக்கு எப்போதும் சித் ஸ்வரூபமாகப் புலனாகிறீர்கள்.
8. 'எங்களுடைய சக்தியும் பதவியும் ராவணனால் பறித்துக் கொள்ளப்பட்டன. இப்போது அந்தக் கொடுங்கோலன் தங்களால் கொல்லப்பட்டு விட்டான். அதனால், நாங்கள் எங்கள் பதவியை மறுபடியும் அடைந்துள்ளோம்.'
9. இவ்வாறு தேவர்கள் எல்லோரும் போற்றியதும், சத்திய நெறியில் உறுதியாக நிற்கும் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, மிகவும் விநயத்துடன் சாட்சாத் பிதாமஹரான பிரம்மா பின்வருமாறு தோத்தரித்தார்.

பிரம்மா சொன்னது

10. எல்லா ஜீவராசிகளும் நிலைபெற்றிருக்கக் காரணமான பகவான் மகாவிஷ்ணு, தாங்கள்; ஆத்ம ஞானிகளால் தம் நெஞ்சத்தில் தியானிக்கப்படுபவர்; விலக்கத்தக்கது - ஏற்கத்தக்கது என்ற இரு எதிர்ப் பண்புகளற்றவர்; மிக உயர்ந்தவர்; ஒரே ஒன்றானவர்; 'ஸத்'தான பொருள்; எல்லாப் பிராணிகளின் இதயத்திலும் வீற்றிருப்பவர்; கண்களால் காணக்கூடியவர் - இத்தகைய தங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன்.
11. பிராண - அபான வாயுக்களை உறுதியான புத்தியோடு இருதயத்தில் தடுத்து நிறுத்தி, தங்களுடைய எல்லாச் சந்தேக முடிச்சுகளையும் புலனுக் இன்ப வேட்கையையும் வெட்டித் தள்ளிவிட்டு மோகம் நீங்கப் பெற்ற துறவியர்கள் தரிசிக்கும் அதே ஈசுவரன், ரத்தினக் கிரீடம் அணிந்து சூரியனைப் போல ஒளிவீசும் தேஜஸோடு கூடியவராக விளங்கும் பகவான் ஸ்ரீராமனை வணங்குகிறேன்.
12. மாயைக்கு அப்பாற்பட்டவர்; இலக்குமியின் கணவர்; எல்லாவற்றுக்கும் மூல காரணர்; பிரத்யட்சம் முதலிய பிரமாணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்; மன மயக்கத்தை அழிப்பவர்; முனிவர்களால் வணங்கப்படுபவர்; யோகிகளால், தியானிக்கப்படுபவர்; யோக மார்க்கத்தைத் தொடக்கியவர்; எங்கும் நிரம்பியவர்; எல்லோரையும் ஆனந்திக்கச் செய்பவர்; மிகவும் அழகியவர் - இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமனை வணங்குகிறேன்.
13. குணங்களோடு கூடியவர் - குணங்கள் அற்றவர் என்ற இரு வகையான பிரபல நம்பிக்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர்; சாகவதமானவர்; சங்கரன் முதலிய யோக பராயணர்களால் பூஜிக்கப்படும் இரு பாத கமலங்களையுடையவர்; நித்யர்; தூயவர்; ஞானமயமானவர்; எல்லையற்றவர்; எல்லா அசுரர்களுக்கும் பிரளயாக்கினி

ஐயக்கொண்டவனாய் வந்தான். தலைசிறந்த வீரர் - இத்தகைய ஸ்ரீராமனை வணங்குகிறேன்.

14. ஸ்ரீராமச்சந்திரா! தாங்கள் என் தலைவர்; நான் வேண்டி கேட்டுக் கொள்ளும் எல்லாக் காரியங்களையும் நிறைவேற்றித் தருபவர்; இடம் - காலம் முதலிய அளவுகோல் களுக்கு அடங்காதவர், தாங்கள்; நாராயண வடிவினர்; எல்லா உலகங்களையும் தாங்குபவர்; பக்தியினால் அடையக்கூடியவர்; தங்கள் ஸ்வரூபத்தைத் தியானம் செய்பவர்களுடைய சம்சார பயத்தை நீக்குபவர்; யோகப் பயிற்சியினால் தூயதான மனத்தில் விளையாடுபவர்.
15. இடையறாது தொடர்ந்து இருந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகத்தின் முதலும் முடிவும் தாங்களே; எல்லா உலகங்களுக்கும் தலைவர்; எந்தவொரு உலகாயதப் பிரமாணங்களாலும் அறியப்பட முடியாதவர்; பக்தியும் சிரத்தையும் நிறைந்த சான்றோர்களால் ஆராதிக்கப்பட்டு அறியப்படுபவர்; மேலும், நீலத் தாமரை போன்ற அழகிய வண்ணமுடையவரான ஸ்ரீராமச்சந்திரரை வணங்குகிறேன்.
16. மாதவா! பிரமாணங்களுக்கும் அளவுமானிகளுக்கும். அப்பாற்பட்டவர், தாங்கள்; மாயைக்கு வசப்பட்டுள்ளவர்களுக்குத் தங்களை அறியும் ஆற்றலுண்டோ? முனிவர்களால் போற்றப்படுபவர், தாங்கள்; கிருஷ்ணாவதார காலத்தில் பிருந்தாவனத்திலிருந்த எல்லா தெய்வங்களையும் தாங்கள் வழிபட்டீர்கள் என்றாலும், ஸ்ரீராமன் என்று வடிவம் பெறும்போது, பரமேசுவரன் முதலான தெய்வங்கள் தங்களை வணங்குகிறார்கள். அத்தகைய ஆனந்தச் செறிவான தங்களை வணங்குகிறேன்.
17. பற்பல சாஸ்திர நூல்கள் மற்றும் வாதங்களால் சுட்டிக் காட்டப்படும் நித்யானந்த, நிர்விகல்ப, ஞானஸ்வரூப, அநாதிப் பரம்பொருள், என் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதற்காக மனிதவடிவம் ஏற்று வந்துள்ளதே!... மரகதம் போன்ற கரும்பச்சை வண்ணம் கொண்ட மதுராநாதன், பகவான் ஸ்ரீராமனை வணங்குகிறேன்.
18. அடியார்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வைப்பவரும், சியாம வண்ணத்த வருமான பகவான் ஸ்ரீராமனைத் தியானம் செய்து, பிறும்மாவினால் கூறப்பட்டதும் பிறும்மக்ஞானத்தை கொடுக்கக் கூடியதுமான இந்தத் தோத்திரத்தைப் பூரண நம்பிக்கையோடு படிக்கும் தியானயோகி, எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுதலை பெறுகிறார்.
- 19,20. உலகுருவான பிறும்மாவின் இந்தத் தோத்திரத்தைக் கேட்டு, உலகசாட்சியான அக்னி தேவர், மாசற்ற செம்மை ஒளி வீசிக் கொண்டு பேரழகுடன் விளங்குபவளும் செவ்வாடை அணிந்தவளும், திவ்வியமான அணிகலன்கள் பூண்டவளுமான விதேககுமாரி ஜானகியோடு (அந்த அக்னி மூட்டத்திலிருந்து) வெளிப்பட்டு, அடைக்கலம் அடைவோரின் துன்பங்களைப் போக்கும் ரகு குல நாயகனைப் பார்த்து, 'ரகுவீரா! முன்னர் பஞ்சவடியில் என்னிடம் ஒப்படைத்த ஜானகி தேவியை இப்போது திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார்.
21. ஹரிபகவானே! புதல்வர்-உறவினர்களோடு கூட இராவணனுடைய உயிரைப் பறிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மாயையாக ஒரு சீதையை உண்டாக்கினீர்கள். இராவணனைக் கொன்றொழித்து, பூதேவியின் சுமையைக் குறைத்துவிட்டீர்கள்.

செவ்வாய்க்கிழமை அன்று மாலை மூன்று மணிக்கு நடைபெற்றது.

22. நிழல்வடிவமான அந்த மாயாசீதை, எந்தக் காரியத்துக்காக சிருஷ்டிக்கப்பட்டாளோ, அந்தக் காரியம் இப்போது நிறைவேறிவிட்டதால், அவள் கண்களுக்குப் புலனாகாதவளாகிவிட்டாள்.”

அக்னிதேவரின் இந்தச் சொற்களைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்த ஸ்ரீராமசந்திரன், அவரைப் பாராட்டினார்; மலர்ந்த முகத்தோடிருந்த ஜானகியையும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

23. மகாலட்சுமியின் பர்த்தாவான பகவான் ஸ்ரீராமன், தன்னை விட்டு ஒருபோதும் பிரியாத வளும் உலகத்தின் அன்னையுமான ஜானகி மாதாவைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டார்.

அந்தச் சமயத்தில், ஜனககுமாரியான சீதாப் பிராட்டியுடன் இணைந்து, மிக்க ஒளியுடன் விளங்கும் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்துத் தேவர்களின் மன்னரான இந்திரன், பெரிதும் மகிழ்ச்சியுற்று, கை கூப்பிக்கொண்டு, பக்தியினால் தழுதழுக்கும் குரலில் அவரைப் போற்றத் தொடங்கினான்.

இந்திரன் கூறியது,

24. நீலத் தாமரை போன்ற ஒளியுடையவர்; சம்சாரக் காட்டுக்குப் பிரளயாக்கினி போன்றவர்; பார்வதிதேவி தன் இதயத்தில் வைத்து தியானிக்கும் ஆனந்த வடிவினர்; அத்தகைய பெருமைக்கு உரியவர்; பிறப்பு - இறப்பாகிய சம்சாரச் சுழலிலிருந்து விடுவிப்பவர்; சங்கரன் முதலியோரால் வணங்கப்படுபவர் - இப்படிப்பட்ட பகவான் ஸ்ரீராமனை நான் போற்றுகிறேன்.
25. அமரர்களின் துன்ப-துயரங்களை அழிப்பதற்கு ஒரே காரணமாக இருந்தவர்; (ராவணனை அழிக்கும் பொருட்டு) மனிதவடிவம் ஏற்றுக் கொண்டவர்; (ஆனால், உண்மையில்) வடிவமற்றவர்; தோத்தரிக்கத் தக்கவர்; பூமியின் சுமையை நீக்கியவர்; பரமேசுவர பரமானந்த வடிவினர்; (அனைத்துப் பிராணிகளாலும்) வழிபடத் தக்கவர் - ஆகிய பகவான் ஸ்ரீராமனை நான் போற்றுகிறேன்.
26. தன்னை அடைக்கலம் புகுந்தவர்களுக்கு எல்லாவித இன்பங்களையும் அருள்பவர்; அவர்களுக்குப் புகலிடம் அளிப்பவர்; சரணாகதிஅடைந்தவர்களின் எல்லாத் துன்பங்களையும் போக்குபவர்; தவமும் யோகமும் பழகும் மாபெரும் யோகேஸ்வர்களால் தியானிக்கப்படுபவர்; சுகர்வனுக்கு நண்பர் - ஆகிய ஸ்ரீராம மித்ரனைப் போற்றுகிறேன்.
27. உலகியல் புலனின்றிப்பங்களில் எப்போதும் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வெகு தூரத்தில் உள்ளவர்; யோகநிஷ்டர்களான மகான்களுக்கு அண்மையில் எப்போதும் இருப்பவர்; ஜானகி தேவிக்குப் பேரானந்தத்தைக் கொடுப்பவர்; சிதானந்தச் செறிவினர் - ஆகிய ஸ்ரீரகுநாதனை என்றென்றும் போற்றுகிறேன்.
28. பகவானே! தாங்கள், தங்களுடைய யோகமாயையின் குணங்களோடு சேர்ந்து லீலையாக மனிதப் பண்புகளை கடைப்பிடிக்கிறீர்கள். இன்பம் தரத்தக்கதும் அமுதமயமானதுமான தங்களுடைய லீலைக் கதைகளைக் கேட்கும் செவிகளை உடையவர், இவ்வுலகில் நித்யானந்த வடிவினராகிறார்.
29. ஐயனே! இதுவரை, நான் ஆணவத்தாலும், சோமபானத்தாலும் மதிமயங்கி இருந்து விட்டேன். என்னுடைய தலைமைப் பதவியினால் இறுமாப்புக் கொண்டு, யாரையும்

சிறிதளவும் பொருட்படுத்தியதில்லை. இப்போது, தங்களுடைய பாதார விந்தங்களின் அளவற்ற பெருமையைக் கண்டுவிட்டேனாதலால், மூன்றுலக தலைமைப் பதவியால் ஏற்பட்ட ஆணவம் தூள் தூளாகிப் போய்விட்டது!

30. பளீரென்று ஒளி வீசுகின்ற ரத்தினங்கள் இழைக்கப்பட்ட தோள்வளைகளும், மாலைகளும் அணிந்து அழகாக விளங்குபவர்; பூமியின் சுமையாக இருந்த ராட்சஸர்களுக்கு பிரளயாக்கினி போன்றவர்; சரத் கால சந்திரன் போலத் திருமுகமும், மனோகரமான கமலக் கண்களும் உடையவர்; அவருடைய தோற்றமும் முடிவும் அறியப்பட முடியாதது - இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீராமனைப் போற்றுகிறேன்.
31. எவருடைய சரீரம், இந்த்ரநீல மணி போலும், மேகம் போலும் கருமையுடன் விளங்குகிறதோ, விராதன் முதலிய அரக்கர்களைக் கொன்று உலகம் முழுவதிலும் எவர் அமைதியை நிலைநாட்டினாரோ, கிரீடம் தரித்து கவினுற விளங்கும் அவர், திரிபுரங்களை எரித்த பரமேசுவரனால் வணங்கப்படுகிற அந்த ரகுல நாயகன் ஸ்ரீராமசந்திரனைப் போற்றுகிறேன்.
32. ஒளிமிக்கத் தங்கம் போன்ற வண்ணமுடையவரும் மின்னல் போன்று பளிச்சிடுபவருமான சீதாப்பிராட்டியைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டு, கோடிக்கணக்கான நிலவையொத்து குளிர்ந்த பேரொளி வீசும் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், சோம்பலற்றவருமான ஸ்ரீராமனைப் போற்றுகிறேன்.
33. பின்னர், பவானியுடன் வந்திருந்த சங்கரர், வானவெளியில் விமானத்திலிருந்தபடி, தாமரைக் கண்ணிரான ஸ்ரீராமனைப் பார்த்துக் கூறினார்:
34. 'ராகவா! அயோத்தியில் உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடைபெறும்போது அதைக் காண்பதற்கு நான் வருவேன். இப்போது, என் அருகிலிருக்கும் உன் தந்தையைப் பார்ப்பாயாக.'
35. உடனே ஸ்ரீராமன், தன் எதிரே விமானத்திலிருந்த தசரதனைப் பார்த்து மகிழ்ச்சிப் பெருக்குடனும், பக்திப்பரவசத்துடனும், தம்பி (இலக்குவனோடு) கூட, (தந்தையின்) பாதங்களில் தலை வைத்து வணங்கினார்.
36. ஸ்ரீராமனை மார்புறத் தழுவி உச்சி முகர்ந்து தசரதன் சொன்னார்: 'மகனே, துன்பக் கடலான சம்சாரத்திலிருந்து (பிறப்பு-இறப்பு என்னும் சூழலிலிருந்து) நான் உன்னால் தாண்டிவிக்கப்பட்டு விட்டேன்!'
37. இவ்வாறு சொல்லியபின் மீண்டும் மார்புறத் தழுவினார். ஸ்ரீராமன் அவரைத் துதித்தார். பின், தசரதன் அங்கிருந்து ஏகினார்.
- கை கூப்பியவண்ணம் காத்துக் கொண்டிருந்த தேவராஜனைப் பார்த்து ஸ்ரீராமன் சொன்னார்:
38. 'இந்திரா! எனக்காக யுத்தம் செய்து மண்ணில் வீழ்ந்து மடிந்துபோன வானரர்களை யெல்லாம் - என் ஆணைப்படி அமுததாரை பொழிந்து, உடனே உயிர் பிழைக்கச் செய்வாய்.'
39. 'தங்கள் ஆணை' என்று சொல்லிய இந்திரன் அமுதமாரியால் அந்த வானரர்களை உயிர்ப்பித்தான்.

52. 'விபீஷணா! என் பக்தனே! உன் சொந்த நாடாகிய இலங்கையில் இருந்து வருவாயாக. வானுலகத்தவர் யாராயினும் - அது, இந்திரனே ஆனாலும் - சரி, இனி உன்னைப் பயமுறுத்த முடியாது.

53,54. 'இப்போது, என் முன்னோர்களின் தலைநகரம் அயோத்திக்குப் போக நான் விரும்புகிறேன்.'

பேராற்றல் படைத்த வானரர்களும், அரக்க மன்னன் விபீஷணனும் இதைக் கேட்டவுடன், கை கூப்பிக் கொண்டு, 'பிரபூ, தங்களோடு கூட நாங்களும் அயோத்திக்குச் செல்ல விரும்புகிறோம்.

55. 'தாங்கள் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்ளும் அற்புதக் காட்சியைக் கண்டுகளித்து, அன்னை கௌஸல்யா தேவிக்கு வணக்கம் கூறிவிட்டு, நாங்கள் எங்கள் நாட்டுக்குத் திரும்பி விடுகிறோம். எங்களுக்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டும், அண்ணலே!' என்றார்கள்.

56. 'சரி' என்று கூறி ஸ்ரீராமன் அனுமதி அளித்து, 'சுக்ரீவா, வானரர்-விபீஷணர்-ஹனுமான் ஆகியோருடன் விரைவில் புஷ்பக விமானத்தில் ஏறு' என்றார்.

57. உடனே, படைவீரர்களோடு கூட சுக்ரீவனும் அமைச்சர்களோடு விபீஷணனும் மற்றெல்லோரும் ஒளிவீசும் புஷ்பகத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டார்கள்.

58. அவர்கள் அனைவரும் ஏறிக்கொண்டதும், குபேரனுக்குரியதான அந்தத் திவ்விய விமானம், ஸ்ரீராமனின் ஆணைப்படி வானவீதியில் பறக்கத் தொடங்கியது.

59. ஹம்ஸங்கள் இணைந்து, ஒளிவீசும் அந்த விமானத்தில் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு சென்ற ஸ்ரீராமன், (ஹம்ஸத்தையே வாகனமாகவுடைய) நான்முகப் பிரம்மாவின் மற்றோர் உருவம் போல் விளங்கினார்.

60. கடுமையான தவத்தினால் மட்டுமே பெறத் தக்கதும், சூரிய பிம்பம் போல் காணப்பட்டதுமான அந்தக் குபேர விமானம், சீதாப் பிராட்டியோடும் இளவலோடும் கூட ஸ்ரீராமன் வீற்றிருந்ததால், மேலும் பேரழகுடன் விளங்கியது.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்
பதின்மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

பதினான்காவது ஸர்கம்

அயோத்திக்குப் பயணம்; பரத்வாஜ முனிவரின் விருந்தோம்பல்; பரதன் சந்திப்பு

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி!) (வானத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தபோது) எல்லாத் திசைகளிலும் பார்வையைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீராமன், முழுநிலவு போன்ற முகம் படைத்த சீதையைப் பார்த்துச் சொன்னார்:
2. 'அன்பே! திரிசூட மலையின் சிகரத்தில் அமைந்து மிகவும் ஒளிவீசிக் கொண்டிருக்கும் இலங்கையைப் பார்!... இதோ, இங்கே (யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட அரக்கர்களின் உடல்) சதையினால் சேறாகிக் கிடக்கும் போர்க்களத்தைப் பார்.
3. 'இந்த இடத்தில்தான் அரக்கர்களுக்கும் வானரர்களுக்குமிடையே மிகக் கடுமையான போர் நிகழ்ந்தது. இவ்விடத்திலே தான், ராட்சஸ மன்னன் ராவணனை நான் கொன்று வீழ்த்தினேன்.

4. 'கும்பகாண்டம், இந்திரஜித் முதலிய எல்லோரும் இங்கே தான் வீழ்ந்தார்கள். (சிறிது நேரம் விமானம் பறந்ததும்) இதோ பார்க்கிறாயே, அணை - நீர் தளும்பும் இது, பெருங்கடலில் என்னால் கட்டப்பட்டது.
- 5,6. 'மகாத்மாவான கடலரசனின் புண்ணிய தீர்த்தத்தைப் பார்!... ஸேதுபந்தம் என்று புகழ்பெற்றதும் மூன்று உலகிலுமுள்ள மக்களால் போற்றப்படுவதும் கண்களால் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே பாவங்களைப் போக்க வல்லதுமான இந்தத் தீர்த்தம் மிகவும் புனிதமானது.
- 'இதோ, பார்! இந்த இடத்தில் தான், சம்புவான பரமேசுவரன், ராமேஸ்வரர் என்ற பெயரில் என்னால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டார்.
7. 'இங்கே தான் விபீஷணன், தன் மந்திரிகளுடன் என்னைச் சரணமடைந்தான். (விமானம், அந்த இடத்தைக் கடந்து பறந்துகொண்டிருந்தது) இதோ பார், தேவி!... இதுதான், சுக்ரீவனின் தலைநகர், காடுகள் சூழ்ந்த கிஷ்கிந்தை'.
8. சீதையின் விருப்பத்திற்கிசைய, ஸ்ரீராமனின் ஆணைப்படி (விமானத்தை நிறுத்தி, தன்னுடைய அந்தப்புரத்திலிருந்து) தாரை முதலிய வானர மாதர்களை சுக்ரீவன் அழைத்து வந்தான்.
9. அவர்கள் ஏறியவுடன் விமானம் புறப்பட்டது. அப்போது, ரிஷ்யமுக பர்வதத்தைச் சுட்டிக் காட்டி 'இங்கே தான் வாலி என்னால் கொல்லப்பட்டான்' என்று கூறினார், இராமபிரான்.
10. 'இந்த இடத்துக்குப் பேர், பஞ்சவட. எண்ணற்ற ராட்சஸர்கள் என்னால் கொல்லப் பட்டார்கள். இதோ.... அகஸ்தியர், சதீஷணர் ஆகியோரின் அழகிய ஆசிரமங்களைக் காண்பாய்....
11. (இந்த ஆசிரமங்களில்) எத்தனை தபஸ்விகள் காணப்படுகிறார்கள்! பொன்னிறத்தாளே!... சிறந்த குன்றாகிய சித்ரகூடம், இதோ, காணப்படுகிறது, பார்.
12. இங்கே தான், என்னைச் சமாதானப்படுத்துவதற்காக, கைகேயியின் புதல்வன் பரதன் வந்தான்.
- இதோ, யமுனைக் கரையில் அமைந்துள்ள பரத்வாஜ ஆசிரமத்தைப் பார்.
13. உலகத்தைப் புனிதப்படுத்தும் பாகீரதியான கங்கை நதி, இந்தப் பக்கத்தில், ஓடுவதைப் பார். (வேள்விச் சாலைகளில் நிறுத்தப்படும் தூண்களான) யூபங்கள், மாலை போல் அழகான வரிசையாக விளங்கும் சரயூ நதியின் கரைகளைப் பார்!
14. இதோ, இதோ!... அயோத்தி!... அழகியவளே! சிரம் தாழ்த்தி வணக்கம் கூறு.
- இவ்வாறு வரிசைப்படி, வானவெளியிலிருந்து சொல்லிக் கொண்டே வந்த ஸ்ரீராமன், பரத்வாஜ ஆசிரமத்தில் விமானத்தை நிறுத்திஇறங்கினார்.
15. (வனவாசத்துக்கான) பதிநான்கு ஆண்டுகள் முழுமையாக முடிந்து, பஞ்சமியன்று தம்பியோடு கூட பரத்வாஜ முனிவரைக் கண்டு ஸ்ரீராமன் வணங்கினார்.
16. ஆசனத்தில் வீற்றிருந்த முனிவரைப் பார்த்து மிகவும் பணிவுடன் கேட்டார்: 'பரதனைப் பற்றிய செய்தி ஏதேனும் தங்களுக்குக் கிடைத்ததா? தம்பி சத்ருக்னனோடு அவன் சௌக்கியமாக இருக்கிறானா?

.....

- 1256 Adhyatma Ramayan (Tamil)_Section_19_Back

'சரி' என்று சொல்லிவிட்டு, மானுட வடிவம் ஏற்ற ஹனுமான், ஓர் அரிய நாகத்தைப் பிடிக்கும் பெருவிருப்பத்துடன் பறந்து செல்லும் கருடனைப் போன்று, வாயு வேகத்தில் நுந்திக்கிராமம் நோக்கிச் சென்றார்.

46. வழியில், சிருங்கிபேரபுரத்தை அடைந்து, குகனைச் சந்தித்த ஹனுமான், நெஞ்சார்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் இனிய சொற்களைக் கூறினார்:
47. 'தசரத குமாரர் ஸ்ரீராமன் - உன்னுடைய நண்பர் - சீதாப் பிராட்டியோடும் லட்சுமணப் பெருமானோடும் செளக்கியமாக இருக்கிறார். அவர், உன் நலன் பற்றி விசாரிக்கச் சொன்னார்.
48. 'பரத்வாஜ முனிவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு ஸ்ரீராகவன் இங்கே வரப்போகிறார்: ரகுசுலோத்தமராகிய அவரை நீ காணப்போகிறாய்!'
49. இதைக் கேட்டதும் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால் உடல் புளகமுற நின்ற குகனிடமிருந்து விடைபெற்று, மிக வேகமாக செல்லக்கூடிய மாருதி வாயுவேகத்தில் பறக்கத் தொடங்கினார்.
50. ஸ்ரீராமன் அவதரித்ததால் புனிதமடைந்த நகரம் அயோத்தியையும் சரயூ நதியையும் கண்டார். அவற்றைக் கடந்து சென்ற ஹனுமான் குதூகலத்துடன் நந்திக்கிராமத்தை அடைந்தார்.
- 51-54. அயோத்தியிலிருந்து ஒரு கோச தூரத்தில் மரவுரியும் மான்தோலும் தரித்துக் கொண்டு, மெலிந்து, தளர்ந்து, குடிசையில் வாழ்ந்து கொண்டு, தூசி படிந்த சரீரத்துடன், தலையில் கேசத்தை சடாமுடியாகக் கட்டி, பழம் - கிழங்கை உணவாகக் கொண்டு, ஸ்ரீராமப் பிரபுவையே எப்போதும் நினைத்துக் கொண்டு, ராஜ்ஜியத்தை ஸ்ரீராம பாதுகையிடம் ஒப்படைத்து ஆட்சி செய்து கொண்டு, காவி உடை அணிந்த மந்திரிகளாலும் நகரச் சான்றோர்களாலும் சூழப்பட்டு, சாட்சாத் தர்ம தேவதையே உடலெடுத்து வந்ததைப் போல விளங்கும் பரதனைப் பார்த்துக் கைகூப்பி வணங்கிவிட்டு, வாயுகுமாரரான ஹனுமான் சொன்னார்:
55. 'தண்டகாரணயத்தில் தபஸ்வியின் தோற்றத்தில் விளங்கிய எந்த ஸ்ரீராமனைப் பற்றி (அவர் நிச்சயம், உடனே இங்கு வந்து சேர வேண்டுமே? - என்று) பரிதவித்துக் கொண்டிருக்கிறாயோ, ககுத்ஸ்தகுலத் தோன்றலாகிய அவர், தான் நலமாக இருப்பதை உனக்குத் தெரிவிக்கும்படி கூறினார்.
56. 'ஐயனே, உனக்கு மகிழ்ச்சி தரும் தகவல்களைச் சொல்கிறேன், கேள்; ஆழமாக உள்ள சோகத்தை விட்டுவிடு. இதோ, இன்னும் சிறிது நேரத்திலேயே உன் சகோதரர் ஸ்ரீராமனை நீ சந்திக்கப் போகிறாய்.
57. 'யுத்தத்தில் ராவணனைக் கொன்று, சீதையைத் திரும்பவும் அடைந்து, (காட்டுக்குச் சென்ற தன்) உள்நோக்கம் நல்லபடியாக நிறைவேறியவராக, சீதையோடும் லட்சுமணனோடும் ஸ்ரீராமன் வந்து கொண்டிருக்கிறார்!...'
58. கைகேயியின் அன்புக்குரியவனும் மகா தேஜஸ்வியுமான பரதன், இதைக் கேட்டதும் மகிழ்ச்சியில் மூழ்கி, நிலை தடுமாறிக் கீழே விழுந்தான்.
59. உடனே எழுந்து, இனிப்பான செய்திகளைக் கூறிய மாருதியைக் கட்டித் தழுவி, ஆனந்தக் கண்ணீர் வெள்ளத்தால் அவரை நீராட்டினான்.

60,61. 'சான்றோரே, நீங்கள் தேவரோ, மனிதரோ - யாராக இருந்தாலும் சரி - என்மேல் இரக்கம் கொண்டு, இங்கு வந்து, எனக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும் செய்தியைச் சொன்ன உங்களுக்கு, நூறாயிரம் பசுக்கள், வளமான நூறு கிராமங்கள், எல்லா அணிகலன்களும் பூண்ட பதினாறு கவின்மிகு கன்னிகைகள் ஆகியவற்றைப் பரிசாக அளிக்கிறேன்! ....'

62-66. இவ்வாறு கூறிவிட்டு, ஹனுமானைப் பார்த்து, மேலும் பரதன் கூறினான் : 'என்னுடைய தலைவர், காட்டுக்குச் சென்று பல வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இப்போது தான் அவரைப் பற்றிய நல்ல செய்திகளைக் கேட்கிறேன்! 'ஒருவன் நூறு ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்தால், அவனுக்கு ஆனந்த அனுபவம் கிடைக்கவே கிடைக்கும்' என்ற பழமொழி, (என் விஷயத்தில்) உண்மையாகிவிட்டது!

'ஸ்ரீராமனுக்கும் வானரர்களுக்கும் எவ்வாறு நட்புறவு ஏற்பட்டது? என்பதை எனக்கு விளக்கமாகக் கூறுங்கள். உங்கள் சொற்களில் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டுமல்லவா?'

மகாத்மா பரதன் இவ்வாறு கேட்டதும், ஸ்ரீராமனுடைய கதை முழுவதையும் வரிசைக் கிரமமாகக் கூறினார், ஹனுமான். அவரிடமிருந்து எல்லாவற்றையும் கேட்டு பரதன் மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்தான்.

67-70. மனம் நிரம்பியவனான பரதன், மகிழ்ச்சியில் மூழ்கியிருந்த சத்ருக்னனைப் பார்த்து, 'ரகுந்தனா, அயோத்திநகரக் கோவில்களிலுள்ள எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும், முறை தெரிந்த பூஜகர்கள், எல்லா உபசாரங்களோடும் பலி முதலியவற்றைக் கொடுக்க வேண்டும். ஸூதர்கள், வைதாளிகள், துதிபாடகர்கள், கட்டியம் கூறுவோர், மாதர்குல மாணிக்கங்கள், ஆகியோர் நூற்றுக்கணக்கில் கூட்டமாகச் சேர்ந்து நகரத்துக்கு வெளியே வரட்டும். அரசிகள், அமாத்தியர்கள், யானை-குதிரை-காலாட்படைகள், அந்தணர்கள், நகர மாந்தர், தற்போது வந்து சேர்ந்துள்ள (குறுநில) மன்னர்கள் ஆகியோர், முழுநிலவு போன்று குளிர்ந்த ஒளிவீசும் திருமுகத்தையுடைய ஸ்ரீராமனைத் தரிசிப்பதற்காக நகரத்துக்கு வெளியே இப்போதே வரட்டும்' என்று ஆணையிட்டான்.

71,72. பரதனுடைய சொற்களைக் கேட்ட சத்ருக்னனால் முடுக்கி விடப்பட்ட அலங்காரத் தொழில் நிபுணர்கள், ஒளிவீசும் முத்துக்களாலும் ரத்தினங்களாலும் நகரத்தை அழகுபடுத்தினார்கள்; பல்வகையான எழில் வாய்ந்த தோரணங்களாலும், பாவட்டாக்களாலும் மாளிகைகளை அலங்கரித்தார்கள்.

73,74. (ஸ்ரீராமனைக் காணத் துடித்த மக்கள் அனைவரும்) நூறாயிரக் கணக்கில் குதிரைகள், பதினாயிரக் கணக்கில் யானைகள், தங்க லகான் பூட்டப் பெற்ற பதினாயிரக் கணக்கான ரதங்கள் ஆகியவைகளில் அமர்ந்து, கூட்டம் கூட்டமாக வெளியேறினார்கள்.

75-78. அதுபோல, சிவிகையில் ஏறிக்கொண்டு ராஜபத்தினிகள் வெளியே வந்தார்கள்.

பரதன் தன் சிரசின் மீது (ஸ்ரீராம) பாதுகைகளை சுமந்துகொண்டு, கைகூப்பிய வண்ணம் சத்ருக்னனோடு கூடக் கால்நடையாகப் புறப்பட்டான். அந்த நேரத்தில், தொலைவில், பிறும்மாவின் மனோ சங்கல்பத்தால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதும் சூரியனுக்கு ஒப்பான பிரகாசத்துடன் நிலவொளி போல் தண்மை பரப்புவதுமான புஷ்பகம். பார்வையில் தென்பட்டது.

.....

'பாருங்கள்!.... வைதேஹியோடு கூட வீரச் சகோதரர்களான ஸ்ரீராம-லட்சுமணர்கள், வானர குலத் திலகமான சக்ரீவன், மந்திரிகளோடு விபீஷணன் ஆகியோர் விமானத்தில் காணப்படுகிறார்கள்!' என்று வாயுகுமாரர் கூறினார்.

79. பெண்கள், பாலர்கள், இளைஞர்கள், முதியவர்கள் ஆகிய எல்லோரும், 'இதோ, ராமன் வந்துட்டார்,... ராமன் வந்துட்டார்!...' என்று எழுப்பிய மகிழ்ச்சிப் பேரொலி ஆகாய மண்டலத்தை எட்டியது.
80. தேர், யானை, குதிரை மீது ஆரோகணித்திருந்தவர்கள் இறங்கித் தரையில் நின்றுகொண்டு, வானத்தில் தென்படும் சந்திரனைப் பார்ப்பது போல, (நிமிர்ந்து) ஸ்ரீராமனைப் பார்த்தார்கள்.
- 81,82. மகிழ்ச்சியுடன் ஸ்ரீராமன் எதிரில் கூப்பிய கைகளுடன் பரதன் சென்றான். மேருமலையில் தோன்றும் சூரியனுக்கு ஒப்பான ஸ்ரீராமன், விமானத்தின் முன்புறத்துக்கு வந்ததும், பரதன் பணிவுடன் வணங்கினான். அப்போது, ஸ்ரீராமனின் ஆணைப்படி விமானம் தரையில் இறங்கியது.
83. சத்ருக்னனோடு விமானத்தில் ஏற்றப்பட்ட பரதன், ஸ்ரீராமனை அருகில் பார்த்து மகிழ்வுடன் மீண்டும் நமஸ்கரித்தான்.
84. வெகு நாட்களுக்குப் பின் சந்திக்கும் பரதனைத் தூக்கித் தன்னருகே அழைத்து மடியில் வைத்து, மகிழ்ச்சியோடு சகோதரனை மார்புறத் தழுவிக் கொண்டார், ஸ்ரீராமன்.
85. பிறகு, (பரதன்) பேரன்பு பொங்க லட்சுமணனைத் தழுவிக் கொண்டான். பின், தன் பெயரைச் சொல்லி பேரன்புடன் சீதைக்கும் அபிவாதனம் செய்தான்.
- 86,87. சுக்ரீவன், ஜாம்பவான், இளவரசன் அங்கதன், மைந்தன், த்விவிதன், நீலன், ரிஷபன், மற்றும் சுஷேணன், நளன், கவாசுடன், கந்தமாதனன், சரபன், பனஸன் ஆகியோரையும் பரதன் ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டான்.
88. அந்த வானர்கள் எல்லோரும் பரதனால் அன்போடு உபசரிக்கப்பட்டார்கள். நற்குணம் படைத்த அவர்கள் மானுட வடிவம் ஏற்று அவனுடைய நலன் பற்றி விசாரித்தார்கள்.
89. அப்போது, பரதன் பெரும்பாசத்தோடு சுக்ரீவனை மார்புறத் தழுவி, 'உங்களுடைய உதவியினால் தான் ஸ்ரீராமனுக்கு வெற்றி கிடைத்தது; ராவணன் கொல்லப்பட்டான்!' என்றான்.
- 90-92. 'சுக்ரீவா, எங்கள் நால்வருடன் சேர்ந்து, நீங்கள் ஐந்தாவது சகோதரர் ஆகிவிட்டீர்கள்!' அவ்வமயம், லட்சுமணனையும் ஸ்ரீராமனையும் சத்ருக்னன் வணங்கினான்; பின்னர், மிகவும் பணிவோடு சீதாப்பிராட்டியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்தான். ஒளி குன்றி, சோகத்தால் தளர்ந்திருந்த அன்னை கௌஸல்யையின் அருகில் சென்று, பாதங்களைத் தொட்டு வணங்கி, அவர் மனத்துக்கு உற்சாகமூட்டினார், ஸ்ரீராமன். மற்றும் கைகேயி, சுமித்திரை, பிற அன்னைமார்களையும் வணங்கினார்.
93. நன்றாகப் போற்றிக் கௌரவிக்கப்பட்ட ஸ்ரீராம பாதுகைகளை, ஸ்ரீராமனுடைய திருவடிகளில் மிகவும் பக்திபரவசத்தோடு பரதன் சேர்ப்பித்தான்.
- 94-98. 'என் மேல் சுமத்தப்பட்ட தங்களுடைய இந்த ராஜ்யத்தைத் தங்களிடமே திரும்பவும் ஒப்படைக்கிறேன். அண்ணலே! தாங்கள் அயோத்திக்குத் திரும்பி வந்ததைக் காண்கிறேன். அதனால், பிறவிப் பயனை இப்போது அடைந்துவிட்டதாக

எண்ணுகிறேன். (தாங்கள் திரும்பி வந்து அரசுப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டும் என்ற) என் மனோரதம் பூர்த்தியாகிவிட்டது!

'களஞ்சியம், சேனை, பொக்கிஷம் முதலியன தங்கள் பேரருளால், என்னால் பத்து மடங்காக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உலகங்களுக்கெல்லாம் நாயகரே! இனி, இந்த அரசாட்சியைத் தாங்களே ஏற்க வேண்டும்' என்று கூறிய பரதனைப் பார்த்து வானரத் தலைவர்கள் எல்லோரும் (நெஞ்சம் நெகிழ்ந்து) கண்ணீர் சொரிந்தார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் புகழுரை வழங்கினார்கள். (பரதனுடைய பாசமும் பணிவும் நிறைந்த பேச்சால்) மனம் உருகிய ஸ்ரீராமன், பரதனைக் கட்டியணைத்து அருகில் உட்கார வைத்துக் கொண்டு, அந்த விமானத்திலேயே பரதனுடைய ஆசிரமத்துக்குச் சென்றார். அங்கே ஸ்ரீராமன், விமானத்திலிருந்து இறங்கி பூமியில் திருவடிகளைப் பதித்தார்.

99. புஷ்பகத்தைப் பார்த்து, 'விமானமே! நான் உத்தரவளிக்கிறேன். நீ சென்று விடலாம். இனி, குபேரனுக்கு வாகனமாக இருப்பாய். பொருட்காப்பாளனான குபேரன் ஆணைக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடப்பாயாக' என்றார், ஸ்ரீராமன்.
100. பின்னர், தேவகுருவான பிருஹஸ்பதிக்கு தேவராஜனான இந்திரன் (பக்திப் பணிவோடு) மரியாதை செய்வதற்கொப்ப, (சூரிய குல குருவான) வசிஷ்டரின் திருவடித் தாமரைகளில் ஸ்ரீராமன் விழுந்து வணங்கி, உயர்ந்த ஓர் ஆசனத்தை அளித்து, அவர் அருகில் தானும் அமர்ந்து கொண்டார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்
பதிநான்காவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

பதினைந்தாவது ஸர்கம்

ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகம்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி) கைகேயியின் புதல்வனான பரதன், மிகவும் பக்தியோடு தலைக்கு மேல் கைகளை உயர்த்திக் கூப்பிக் கொண்டு, தமையனைப் பார்த்துக் கூறினார்:
2. 'ஸ்ரீராமா! என்னுடைய தாயார் (தங்கள் உத்திரவுப்படி) கௌரவமாக கவனிக்கப்பட்டாள். தங்களால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட ராஜ்யத்தை, தங்களுக்கே, தாங்கள் எனக்குக் கொடுத்தபடியே, திரும்பவும் சமர்ப்பிக்கிறேன்.'
3. - என்று கூறிவிட்டு, பக்தியோடு, தன் உடல் தரையில் பதியும்படி ஸ்ரீராமபிரானின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி, கைகேயியும் குருநாதரும் ஆதரவு கொடுக்க, மிகவும் பிரார்த்திக் கொண்டான்.
4. மாயையை ஏற்று, எல்லாவித மானுடச் செயல்களையும் நடத்திவரும் ஈசுவரனான ஸ்ரீராமன், அப்படியே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி, பரதனிடமிருந்து அரசாட்சியைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டார்.
- 5.6. வைகுண்டத்தின் பரமானந்தத்தை அனுபவிப்பவரும், சத்-சித்-ஆனந்தத்தின் திரண்ட வடிவினரும், முடிவில்லாத அற்புத ஆனந்தமூர்த்தியும், தன் புருவ நெரிப்பினாலேயே மூன்று உலகங்களையும் நொடிப்பொழுதில் அழிக்க வல்லவருமான பரமாத்மாவுக்கு, அற்பமான மானுட உலகின் அரசாட்சியினால் ஆகப் போவதுதான், என்ன!

7. எவருடைய அருளினால், இந்திரனுடைய தேவராஜப் பதவி கிடைக்குமோ, எவா விளையாட்டாகவே இந்த உலகத்தைப் படைத்திருக்கிறாரோ, அப்படிப்பட்ட ரமாகாந்தனுக்கு இந்த (கோசல) அரசு, ஒரு பொருட்டா?
8. (பொருட்டில்லை தான்!) என்றாலும், எப்போதும் தன்னைத் தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் பக்தர்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் ஆவலுடைய அவர், லீலையாக ஏற்றுக் கொண்டுள்ள மானுடத் தன்மைக்கு ஏற்பவே எல்லாவற்றையும் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். (எனவே, பக்தனான பரதனின் விருப்பத்துக்கு இணங்கி அயோத்திஅரசாட்சியை ஏற்றுக் கொண்டார்.)
9. பின்னர், சத்ருக்னனின் ஆணைப்படி, சிறந்த நாவிதர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய முடிசூட்டு விழாவுக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருட்களும் சேகரிக்கப்பட்டன.
10. முதலில், (முகத்தை மழித்துக் கொண்ட பின்) பரதனும், மகாத்மாவான லட்சுமணனும் நீராடினார்கள்; பின், வானர மன்னன் சுக்ரீவனும் ராட்சஸ மன்னன் விபீஷணனும் ஸ்நானம் செய்தார்கள்.
11. சடைகள் நீக்கப் பெற்று, மங்கள ஸ்நானம் செய்து, அழகிய மாலைகள் சூடி, மணமிக்க உடற்பூச்சும் பூசிக் கொண்டு, மிக உயர்ந்த ஆடைகள் அணிந்து, திருவளர் செல்வனாகப் பிரகாசித்துக் கொண்டு அங்கே (ஸ்ரீராமன்) நின்றார்.
12. ஸ்ரீராமனுக்கும் லட்சுமணனுக்கும், பேரறிவாளனான பரதன் (தானே) அலங்காரம் செய்தான்; அரசகுலப் பெண்மணிகளைக் கொண்டு சீதாதேவிக்கு அலங்காரம் செய்வித்தான்.
- 13-15. உயர்தரமான ஆடை அணிகலன்களால், இடையழகியான அவளை, அவர்கள் அழகு படுத்தினார்கள். பின்னர், புத்திரவாஞ்சையுடையவளும் சோபையுடன் விளங்கியவளுமான கௌஸல்யை, வானர மாதர்கள் அனைவருக்கும் மனமகிழ்ச்சியுடன் (அலங்காரம்) செய்வித்தாள். அப்போது அறிவாளியான சுமந்திரர், சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் ரதத்தைப் பூட்டி எதிரே கொண்டுவந்து நிறுத்தினார். சத்தியத்திலும் தர்மத்திலும் நிலைபெற்றவரான ஸ்ரீராமன் தேரில் ஏறினார்.
- 16,17. சுக்ரீவன், இளவரசன் அங்கதன், ஹனுமான், விபீஷணன் முதலியோர் நீராடிவிட்டு, உயர்ந்த ஆடை-அணிகலன்கள் அணிந்து, தேர்-குதிரை-யானை மேல் ஏறி ஸ்ரீராமனுக்கு முன்னும் பின்னுமாகச் சென்றார்கள்.
18. வஜ்ராயுதம் உடைய இந்திரன், தேவர்கள் புடைசூழ, பச்சைக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் அமர்ந்து கம்பீரமாகச் செல்வது போல, ரதத்தில் ஏறி பெருநகர் அயோத்திநோக்கி ஸ்ரீராமன் சென்றார்.
19. பேராற்றல் கொண்ட பரதன், தேரோட்டியாகப் பணிசெய்ய, நவரத்தினம் இழைக்கப் பெற்ற தண்டினைக் கொண்ட வெண்கொற்றக் குடையை சத்ருக்னன் தாங்கி நிற்க, லட்சுமணன் விசிறியை ஏந்திக் கொண்டார்.
20. எதிரிகளை அடக்கவல்ல சுக்ரீவன் ஒருபுறமும், அரக்க மன்னன் விபீஷணன் மற்றொரு புறமுமாக அண்மையில் நிற்குகொண்டு, சந்திரன் போல் தன்னொளரி வீசும் சாமரம் வீசினார்கள்.
21. அப்போது, பிரகாசமான தோற்றமுடைய தேவதைகள், ஸித்தர் கூட்டங்கள், முனிவர்கள் ஆகியோரின், பகவான் ஸ்ரீராமனைத் துதிசெய்யும் இனிய குரல் கேட்கத் தொடங்கியது.

22,23. மானுட வடிவம் ஏற்றிருந்த வானர்கள் எல்லோரும் யானைகள் மேல் ஏறிக் கொண்டார்கள்.

இவ்வாறாக, பேரி-சங்கு-மிருதங்கம்-பணவம்-முரசு முதலிய இசைக் கருவிகளின் அற்புத ஓசை எழுப்ப, நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த நகரத்தை நோக்கி ஸ்ரீராகவன் சென்றார். ஸ்ரீராமன், நகரத்துக்குள் வந்து கொண்டிருப்பதை பட்டணத்து மக்கள் கண்ணால் பார்த்தார்கள்.

24-26. அருகம்புல் போன்ற பச்சைத் திருமேனி, விலைமதிக்க முடியாத கிரீடம் மற்றும் ரத்தின மயமான அணிகலன்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அங்கங்கள், செந்தாமரை போன்று விரிந்த கண்களின் விழியோரப் பார்வை, மனங்கவரும் முத்துக்கள் கோர்க்கப்பட்ட பட்டு நூலிழைகளாலான ஆடைகள், அகன்ற மார்பு, விலை மதிக்க முடியாததும், தெய்விக ஒளிவீசுவதுமான முத்து மாலைகள், சுக்ரீவன் முதலிய சாத்விக வானர்களால் சேவை செய்யப் படுபவர், சூரியனுக்கு நிகராக ஒளிவிசுபவர், சரீரம் முழுவதும் கஸ்தூரியும் சந்தனமும் பூசிக் கொண்டிருப்பவர், கற்பக மலர்களாலான மாலை அணிந்தவர் - இவ்வாறு கவினுறத் தோற்றமளிக்கும் இராமபிரானைக் கண்டு, புண்ணியசாலிகளான நகர மாந்தர்கள் பேருவகை அடைந்தார்கள்.

27. ஸ்ரீராமன் (அயோத்திநகரத்துக்குள்) வந்து கொண்டிருப்பதைக் கேட்டறிந்த மாதர்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்; அவர்கள் முகத்தின் ஒளி பெருகியது; வீட்டு வேலைகளை எல்லாம் ஒதுக்கி வைத்தார்கள்; அழகாக அலங்காரம் செய்து கொண்டு தத்தம் இல்லங்களின் மேல்மாடிக்குச் சென்றார்கள்.

28. பார்க்கின்ற எல்லாக் கண்களுக்கும் பேரானந்தத்தை அளிக்கும் தோற்றமுடைய ஸ்ரீராமனைக் கண்டதும், புன்சிரிப்பால் அழகாக விளங்கும் முகத்தையுடைய நகரப் பெண்டிர், பூமாரி பெய்து, மனத்தைக் கவர்ந்திழுக்கும் ஆத்மானந்த வடிவினரான அவரைக் கண்கள் மூலமாக இதயத்துக்கு இழுத்து வந்து மனத்தால் தழுவிக் கொண்டார்கள்.

29. மற்றொரு பிரஜாபதியைப் போல் விளங்கிய ஸ்ரீராமன், புன்முறுவல் தவழ, பாசம் மிகுந்த பார்வையால் எல்லாக் குடிமக்களுக்கும் அருள்புரிந்து கொண்டு, இந்திரனுடைய மாளிகையைப் போல் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த தன் தந்தையின் அரண்மனையை மெல்ல மெல்லச் சென்றடைந்தார்.

30. அரசமாளிகையினுட் சென்று, உவகை பொங்கும் மனத்துடன், தன்னுடைய அன்னை கௌஸல்யையின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினார். ரகுவம்ச திலகமான ஸ்ரீராமன், பின்னர், வரிசைக் கிரமமாக எல்லா அன்னைகளையும் வணங்கினார்.

31,32. பின்னர், சத்யபராக்கிரமரான ஸ்ரீராமன், பரதனை நோக்கி, 'உத்தமமான என் மாளிகை எல்லா வசதிகளும் உடையது; அதனை, என் நண்பனும் வானர மன்னனுமான சுக்ரீவனுக்குக் கொடு. அதே போல், மற்றவர்களும் சௌகரியமாகத் தங்குவதற்குத் தக்கபடி இடவசதி செய்து கொடு' என்று சொன்னார்.

33,34. ஸ்ரீராமனால் உத்திரவிட்டபடியே பரதன் செய்து கொடுத்தான்.

ஆன்மஒளி வீசும் பரதன், சுக்ரீவனைப் பார்த்து, 'ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்துக்கு, நான்கு சமுத்திரங்களிலிருந்தும் புனித நீர் கொண்டு வரும்படி, விரைவாகச் சென்று வரக்கூடிய தூதர்களை அனுப்புக' என்று சொன்னான்.

35-41. உடனே, ஜாம்பவான், ஹனுமான், அங்கதன், சுஷேணன், ஆகியோரை சுகர்வன் அனுப்பி வைத்தான். அவர்கள் வாயுவேகத்தில் சென்று பொற்கலசங்களில் நீர் நிரப்பிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

சத்ருக்னன், அமைச்சர்களுடன் கூட வசிஷ்டரிடம் சென்று, ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்துக்காக புனித நீர் வந்துவிட்டதைத் தெரிவித்தான். வயதாலும் சீலத்தாலும் முதியவரான வசிஷ்டர், அந்தணர்கள் துணைக்கொண்டு, ரத்தினமயமான சிம்மாசனத்தில், சீதையையும் ஸ்ரீராமனையும் அமர வைத்தார்.

வசிஷ்டர், வாமதேவர், ஜாபாலி, கௌதமர், வால்மீகி ஆகிய எல்லோரும், குசம்-துளஸ் சேர்ந்து புனிதமான, மணம் மிகுந்த தீர்த்தத்தால் ஸ்ரீராமனுக்கு அபிஷேகம் செய்தார்கள். தொடர்ந்து, இந்திரனுக்கு அஷ்டவசுக்கள் (தேவலோக மன்னனாக) அபிஷேகம் செய்ததைப் போல, ரித்விக்குகள், உத்தம வேதவிற்பன்னர்கள், கன்னிகைகள், மந்திரிகள் ஆகியோர், எல்லாவித மூலிகைச் சாற்றினாலும் அபிஷேகம் செய்தார்கள். வானத்திலிருந்த தேவதைகள், தத்தம் பரிவாரங்களோடு வந்திருந்த நான்கு லோகபாலர்கள் ஆகியோர் துதிபாடினார்கள்.

42. வெண்கொற்றக் குடையை சத்ருக்னன் தாங்கினான்; சுகர்வ-விபீஷணர்கள் வெண்சாமரம் ஏந்திக் கொண்டார்கள்.

43,44. இந்திரனால் தூண்டப்பட்ட வாயுதேவன், ஒரு பொன்மாலையை (ஸ்ரீராமனுக்கு) அளித்தான். இந்திரன், தானே எல்லாவகையான ரத்தினங்களும் கோர்க்கப்பட்டு, வைரம் இழைக்கப்பட்ட தங்கமாலையை சமர்ப்பித்தான். மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கியிருந்த தேவ-கந்தர்வர்கள் அப்போது போற்றிப் பண்ணிசைத்தார்கள்.

45-50. ஆகாயத்திலிருந்து தேவ துந்துபிகள் முழங்கின; மலர்மாரி பொழிந்தது. புதிய அருகம்புல்லைப் போன்ற பச்சைத் திருமேனி; தாமரை இதழ் போல் அகன்ற கண்கள்; கோடி சூரியப் பிரகாசத்துடன் விளங்கும் கிரீடம்; கோடி மன்மதர்களின் பேரழகு; பீதாம்பரம்; ஒளிவீசும் ஏராளமான அணிகலன்கள்; திவ்வியமான சந்தனப்பூச்சு; பதினாயிரக் கணக்கான சூரியர்களைப் போன்ற பேரொளி; இரு கரங்கள்; தாமரைத் தடங்கையில் செந்தாமரை தாங்கி, அனைத்து ஆபரணங்களும் அணிந்து, பொன்னென மிளிரும் சீதாதேவியை இடது பக்கத் தொடைமேல் வைத்து, இடது கையால் அனைத்துக் கொண்டு மிக அற்புதமான சோபையுடன் கொலு வீற்றிருக்கும் ஸ்ரீராமசந்திரனைக் கண்டு, எல்லா தேவர்களும் புடைசூழ உமாதேவியோடு வந்திருந்த பரமேசுவரன், ஸ்ரீராகவனைத் தோத்தரிக்கத் தொடங்கினார்.

ஸ்ரீமகாதேவர் கூறியது

51. நீலத்தாமரை போல் சியாம வண்ணரும் கருணாமூர்த்தியும் சக்தி(சீதை)யோடு கூடியவரும், கிரீடம்-மாலை-தோள்வளை ஆகியன அணிந்தவரும் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவருமான ஸ்ரீராமனுக்கு நமஸ்காரம்.

52. தொடக்கம்-நடுவு-முடிவு இல்லாத ஒரே ஒன்றானவன், நீ; உன்னுடைய மாயா சக்தியினால் எல்லா உலகங்களையும் படைத்துக் காத்து அழிக்கிறாய்; என்றாலும், அவற்றுடன் ஒட்டிக் கொள்வதில்லை! ஏனென்றால், எப்போதும் ஆத்மானந்தானு பவத்தில் ஈடுபட்டுள்ளாய். அத்துடன், எவ்விதக் குற்றமும் அற்றவன் நீ.

53. அடைக்கலம் புகுந்த அடியார்களுக்கு நல்வழி காட்டுவதற்காக. (நீ, தானாகவே மாயையை ஏற்று) குணங்களோடு கூடியவன் போல, தெய்வ வடிவமாகவும் மனித

வடிவமாகவும் பலவிதமான அவதாரம் செய்து காட்டுகிறாய். உறுதியான ஞானிகளுக்கு மட்டுமே, அப்போது, உன்னுடைய லீலைகள் புலனாகின்றன.

54. நீ, உன்னுடைய ஓர் அம்சத்தினால் எல்லா உலகங்களையும் சிருஷ்டிக்கிறாய்; அவைகளின் அடித்தளத்தில் ஆதிசேஷனாக இருந்து கொண்டு தாங்குகிறாய்; சூரியன்-காற்று-சந்திரன்-தாவரங்கள்-மழை என்று பலவகையான உருவங்களை ஏற்று மேலும் கீழுமாக, நீ ஒருவனாகவே உலகைப் பரிபாலிக்கிறாய்.
55. இங்கு (மண்ணுலகில்) ஒரு சரீரத்தை எடுத்துள்ளவர்களிடம் (வயிற்றில்) அக்னியாக இருந்து அவர்களால் உண்ணப்பட்டவைகளை எல்லாம் இடைவிடாது, பஞ்ச பிராணன்களின் உதவியுடன் ஜீரணமடையச் செய்து, உலகிலுள்ள உயிரனைத்தையும் வாழச் செய்கிறாய்.
56. ஈசுவரா! சந்திர, சூரிய, அக்னிகளில் காணப்படும் ஒளி; எல்லாப் பிராணிகளிடமும் பிரகாசிக்கும் ஞானம் (சித்); ஓர் உடலை ஏற்றுள்ள ஜீவர்களிடம் அமைந்துள்ள வீரம், மனஉறுதி, ஆயுள் ஆகிய எல்லாம் உன்னுடைய ஸத் அம்சம் தான்.
57. பிரம்மா, சிவன், விஷ்ணு என்ற தெய்வ வடிவங்களில் வேற்றுமை; காலம்-கர்மம்-சந்திரன்-சூரியன் என்ற வேற்றுமை - இப்படியான வேற்றுமைகளில் (ஒரு வடிவத்தில்) பற்றுக்கொண்டு வாதம் செய்வோருக்கு, நீயேதான், தனித்தனி பொருட்கள் போல் விளங்குகிறாய். ஈசனே! (வெளித் தோற்றத்திலும் பெயர்களிலும் எவ்வளவு வேற்றுமை காணப்பட்டாலும்) இரண்டற்றதான, ஒரே ஒன்றான பிரம்மஸ்வரூபம் நீ - என்பது நிச்சயம்.
58. நீ தான், மத்ஸ்யாவதாரம் முதலியன எடுத்தாய்- என்பதை, வேதங்கள்-புராணங்கள் மூலம் உலக மக்கள் அறிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அது போலவே, ஸத்-அஸத் என்று வேற்றுமைப்பட்டு விளங்குகின்றவை எல்லாம், நீயே தான்! ... உன்னைத் தவிர வேறு ஒன்றும் கிடையாது!
59. எல்லையில்லாத உலகங்களில் படைப்பில் எவைகளெல்லாம் முன்னர் தோன்றியிருந்தனவோ, தோன்றிக் கொண்டிருக்கின்றனவோ, தோன்றப் போகின்றனவோ, அந்த ஸ்தாவர -ஜங்கமக் கூட்டங்களில், உன்னைத் தவிர வேறு எதுவும் காணப்படவில்லை! ஆகவே, நீ (பிரகிருதிமுதலிய) முதல் தோற்றத்துக்கும் அப்பாற்பட்டவன்.
60. உன்னுடைய மாயையின் வசப்பட்ட மக்களெல்லாரும், உன்னுடைய பரமாத்ம தத்துவத்தை அறியாதிருக்கிறார்கள். ஆனால், உன் அடியார்களுக்குச் சேவை செய்து, அதனால் மனமாசுகள் நீங்கப் பெற்றவர்களுக்கு, ஏகப் பரம்பொருளான (உன்னுடைய) ஈசுவர ஸ்வரூபம் தெளிவாகத் தெரிகிறது.
61. வெளியிலுள்ள புலனுக்ர் பொருட்களில் புலன்களை ஈடுபடுத்துகின்ற பிரம்மா முதலியோர் சித் ஸ்வரூபமான உன்னை அறியமாட்டார்கள். ஆனால், ஞானிகள், உன்னுடைய இந்த (லீலா மானுட) வடிவத்தையே பக்தியோடு துதித்து, துன்பங்களை வென்று, முக்தியை அடைகிறார்கள்.
62. நானும் பார்வதியும், உன் நாமத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு எப்போதும் மனநிறைவுடன் காசியில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே, மரணத் தறுவாயில் இருப்பவர்கள் முக்திஅடைய வேண்டும் என்பதற்காக, மகாமந்திரமும் உன் திருப்பெயருமான ஸ்ரீராம நாமத்தை உபதேசிக்கின்றேன்.

=====

63. இந்தத் தோத்திரத்தை, நிலையான பக்தியோடு கேட்பவர்கள், சொல்பவர்கள், எழுதுபவர்கள் (இவ்வுலகில்) பெற்றற்கரிய பேறுகளைப் பெற்று வாழ்ந்து (இறுதியில்), உன் அருளால் உன் திருவடிகளையே அடைவார்கள்.

இந்திரன் கூறியது

64. தேவனே! பிறும்மா கொடுத்த வரத்தினால், தேவர்களுக்கு உரியதான எல்லா இன்பங்களும் அரக்க மன்னனால், என்னிடமிருந்து அபகரிக்கப்பட்டன. அந்தத் தீயவன், எதிரி, அரக்கன் கொல்லப்பட்டதும், மறுபடியும் அவையெல்லாம் தங்கள் அருளால் எனக்குக் கிடைத்துவிட்டன.

தேவர்கள் சொன்னார்கள்

65. முராரே! விஷ்ணோ! மண்ணுலகில் வேதியர்களால் எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு வந்த அவிர்பாகம், நீண்ட நெடுங்காலம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இந்த மூர்க்க ராட்சஸனால் பறித்துக் கொள்ளப்பட்டது. இப்போது, தங்களால், அவன் கொல்லப்பட்டு விட்டான். இனிமேல், வேள்விகளில் அளிக்கப்படும் அவிர்பாகத்தைத் தங்கள் அருளால் முன்னைப் போல் நாங்களே பெற்று விடுவோம்!

பித்ருக்கள் கூறியது

66. துஷ்டனான அரக்கன், தங்களால், இப்போது கொல்லப்பட்டு விட்டான்!
மஹாத்மாவே! கயை முதலிய புண்ணியத் தலங்களில், மனிதர்களால் (எங்களுக்குக்)
கொடுக்கப்பட்ட பிண்டம் முதலியவற்றை, இவன், பலவந்தமாகப் பிடுங்கித் தின்று
வந்தான். இனி, நாங்களே பிண்டங்களைப் புசித்து உடர்ச்சுத்திபெறுவோம்!

யசுடர்கள் கூறியது

67. ராகவேச! ... வெட்டியான வேலைகளில் எங்களை ஈடுபடுத்திக் கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டிருந்தான், (ராவணன்). வேறு வழியில்லாமல், மனம் வெதும்பி, ராவணனின் பல்லக்கைச் சுமந்து கொண்டிருந்தோம். தீய ராவணன் தங்களால் கொல்லப்பட்டு விட்டான். அதனால், பலவிதமான துன்பங்களிலிருந்து நாங்கள் விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

கந்தர்வர்கள் கூறியது

68. நாங்கள் இசைக் கலைஞர்கள். முன்பு, தங்களுடைய அமுதக் கதைகளை இசைத்துக் கொண்டு, ஆனந்தாமிருதத்தில் மூழ்கியிருந்தோம்.

69-74. ராமா! பின்னா, கொடுங்கோலன் ராவணனால் அடித்துத் துரத்தப்பட்டோம். அவனுடைய பெருமைகளையே பாடிக்கொண்டு, அவனை வழிபடுவதிலேயே தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தோம். துஷ்டனான அரக்கன் தங்களால் கொல்லப்பட்டு விட்டான். நாங்கள் தங்களால் காப்பாற்றப் பட்டுள்ளோம்.

இவ்வாறே மகாநாகர்கள், ஸித்தர்கள்; கின்னரர்கள், மருத்துக்கள், வசுக்கள் முனிவர்கள், பசுக்கள், குஹ்யகர்கள், பட்சிகள், பிரஜாபதி, அப்ஸரக் கூட்டங்கள் எல்லோருமாக ஸ்ரீராமன் அருகில் வந்து, கண்களுக்குப் பேரானந்தம் அளிக்கும் அவருடைய கவினமிகு வடிவத்தைப் பருகி, தனித்தனியே துதித்து, ஸ்ரீராகவனால் பாராட்டப்பட்டு, தத்தம் இருப்பிடத்துக்குச் சென்றார்கள்.

அபிஷேக நீரால் நனைந்திருப்பவரும், சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், மன்னார்களுள் மேலானவருமான பூநீராமனை, சீதை-லட்சுமணனோடு

தியானித்தபடியே, பிறும்மா, ருத்ரன் முதலிய எல்லோரும், அவருடைய வீர தீரச் செயல்களை மகிழ்ச்சியுடன் பாடிக் கொண்டாடிக் கொண்டு, அவரவர் இருப்பிடம் போனார்கள்.

75. ஆகாயத்தில் வாத்தியங்கள் முழங்க, பெருமகிழ்ச்சி கொண்ட தேவர்கள் கூட்டம் தோத்திரங்கள் கூறி மலர்மாரி பொழிய நாற்புறங்களிலும் முனிவர்கள் கூட்டம் போற்றிசைக்க, சீதை-லட்சுமணன்-ஹனுமான்-முனிவர்கள்-வானரக் கூட்டங்களால் சேவை செய்யப்படுபவரும் சியாம வண்ணத்தவரும் அலர்ந்தழகிய மனங்கவர் முகமுடையவரும் கோடி சூரியப் பிரகாசத்தோடு கூடியவருமான ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி ஜாஜ்வல்யமாகக் காட்சி தருகிறார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்மராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்
பதினைந்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

பதினாறாவது ஸர்கம்

வானரர்கள் விடை பெறுதல்

நூற் பெருமை

1. (பார்வதி!) எல்லா உலகங்களுக்கும் ஷேஷத்தை அருள்பவரும் அரசாக்கெல்லாம் அரசனுமான ஸ்ரீராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடந்தேறியபின், பூமண்டலத்தில் பயிர்கள் செழித்து வளர்ந்தன; மரங்கள் ஏராளமான பழங்களைக் கொடுக்கத் தொடங்கின.
- 2-5. அதுநாள்வரை மணம் வீசாதிருந்த மலர்கள், இப்போது நறுமணம் பெற்றுப் பிரகாசித்தன.
ஸ்ரீராமன், முதலில் முப்பது கோடி பொற்காசுகளையும் ஒரு லட்சம் குதிரைகளையும் ஒரு லட்சம் கறவைப் பசுக்களையும் நூற்றுக்கணக்கான காளைகளையும் அந்தணர்களுக்குக் கொடுத்தார். பின்னரும், பெருமகிழ்ச்சியுடன் ஆடைகள், அணிகலன்கள், ரத்தினங்கள் முதலியவற்றையும் அளித்தார்.
அடியார்களிடம் பேரன்பு கொண்டவரான ஸ்ரீராமன், சூரியனைப் போல் ஒளிவீசுவதும் நவரத்தினமயமானதுமான ஒரு மாலையை மகிழ்ச்சியோடு சுக்ரீவனுக்குக் கொடுத்தார். அங்கதனுக்குத் திவ்வியமான இரண்டு தோள்வளைகளை வழங்கினார், ஸ்ரீராகவன்.
6. வைரமும் இரத்தினமும் இழைக்கப்பட்டு கோடி சந்திரன் போல் ஒளிவீசிய ஒரு மாலையை, மிகவும் அன்புடன், சீதாதேவிக்கு அணிவித்தார், ஸ்ரீராமன்.
7. சீதை, கழுத்திலிருந்து அந்த மாலையைக் கழற்றி, எல்லா வானரர்களையும் தன் கணவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்தாள்.
8. இங்கிதம் தெரிந்தவரான ஸ்ரீராமன், சீதையைப் பார்த்து, 'வைதேஹி! அழகியவளே! (இந்த மாலையை) எவருடைய (வீரச்) செயல்களினால் நீ ஆனந்தம் அடைகிறாயோ, அவருக்குக் கொடு' என்றார்.
9. ஸ்ரீராமன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, ஹனுமானிடம் அந்த மாலையைக் கொடுத்தார். மாலையை அணிந்துகொண்ட ஹனுமான், தான் மிகவும் கௌரவிக்கப்பட்டதை எண்ணி அகமகிழ்ந்து போனார்.

.....

10. கைகூப்பிய வண்ணம் நின்று கொண்டிருந்த மாருதியைப் பார்த்து, மிகவும் ஆழமான அவரது பக்தியால் சந்தோஷப்பட்டு, ஸ்ரீராமன் கூறினார்.
11. 'ஆஞ்ஜநேயா, நான் உன்னிடம் மகிழ்ச்சியோடிருக்கிறேன். உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேள். மூன்று உலகத்திலும், தேவர்களால் கூட அடைய முடியாததாக இருந்தாலும், (நீ வேண்டுவதை) நான் தருகிறேன்.'
12. மனம் பூரிப்படைந்து ஹனுமான் அவரை வணங்கிக் கூறினார்: 'உங்கள் நாமத்தையே தியானித்துக் கொண்டிருக்கும் என் மனம் இன்னும் திருப்தி அடையவில்லை.
- 13-17. 'ஆகவே, உங்கள் நாமத்தை எப்போதும் சிந்தித்துக் கொண்டு மண்ணுலகிலேயே இருக்கப் போகிறேன். உங்கள் திருப்பெயர் உலகில் நின்று நிலவும் காலம் வரையில் என் உடல் (அழியாமல்) இருக்க வேண்டும். மன்னர் மன்னா! இதுவே நான் விரும்பும் வரம்.....'

‘அப்படியே ஆகட்டும். உத்தம ஞானியாக உன் விருப்பப்படி இருப்பாய். இந்த கல்பத்தின் முடிவில் என் உலகை வந்தடைவாய்’ என்று ஸ்ரீராமன் பதில் சொன்னார்.

அப்போது, நிறைந்த மனத்துடன் சீதை கூறினாள்: 'ஹனுமானே, நீ எங்கேயிருந்தாலும், என் ஆணைப்படி, எல்லா சக்-சௌகரியங்களும் உன்னிடம் வந்து சேரும்.'

இதைக் கேட்டதும், மகாமதியாளரான ஹனுமான், மிகவும் மனம் நெகிழ்ந்து, ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக, ஈசுவரர்களான அவ்விருவரையும் பல தடவை வணங்கிவிட்டுத் தவம் செய்வதற்காக இமாலயத்தை நோக்கி, கனத்த மனத்துடன் சென்றார்.

- 18,19. கைகளை கூப்பிக் கொண்டு வந்து நிற்கும் குகனைப் பார்த்து, 'நண்பனே! உத்தம நகரமான சிருங்கிபேரபுரத்துக்குச் செல்வாய். எப்போதும் என்னையே தியானித்துக் கொண்டிரு. உன் முயற்சியால் கிடைக்கப் பெறும் சுகபோகங்களை அனுபவிப்பாய். கடைசியில், என் சாரூப்ய முக்தியை அடைவாய். இது நிச்சயம்' என்றார், ஸ்ரீராமன்.
- 20-23. பரம்பொருளான ஸ்ரீராமன், உயர்ந்த ஆபரணங்களை அளித்தார். (சாரூப்ய முக்திஎன்ற) மிக்க உயர்வான அரசையும், (அதனை அடைவதற்கான உபாயமாகிய) தத்துவ ஞானத்தையும் உபதேசித்தார். ஸ்ரீராமன், குகனைக் கட்டித் தழுவிக்கொண்டார். அதனால் சந்தோஷமடைந்த குகன் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பினான். ஸ்ரீராமன், அயோத்திக்கு வந்திருந்த மற்ற வானரர்களுக்கும் விலை மதிக்க முடியாத ஆடை-ஆபரணங்களைக் கொடுத்துப் பாராட்டினார்.

சுகர்வன் முதலிய வானரர்களும் விபீஷணனும் அவரவர்க்கு ஏற்றபடி, பரமாத்மா ஸ்ரீராமனால் கௌரவிக்கப்பட்டு, குதூகலிக்கும் உள்ளத்துடன், வந்தவழியே திரும்பிச் சென்றார்கள்.

- 24-25. சுக்ரீவன் முதலிய வானரர்கள் எல்லோரும் மனமகிழ்ச்சியுடன் கிஷ்கிந்தைக்குச் சென்றார்கள்.

தொல்லையற்ற ராஜ்யத்தை அடைந்த, குற்றமற்றவனான விபீஷணன் ஸ்ரீராமனால் அனுபுன கௌரவிக்கப்பட்டு, மன நிறைவுடன் இலங்கைக்குச் சென்றான்.

எல்லோரிடமும் பேரன்பு கொண்ட ஸ்ரீராகவன், ராஜ்யத்தில் பரிபூரணமாக ஆட்சி புரியத் தொடங்கினார்.

26. லட்சுமணன் விரும்பவல்ல என்றாலும், அவனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டினார், ஸ்ரீராமன்; அவன் மிகவும் பக்தியோடு ராம சேவையில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டான்.
- 27-30. ஸ்ரீராமன், பரமாத்மா; கர்மாக்களின் (பயன்களை அளிக்கும்) தலைவன்; மாசற்றவன்; கர்த்தருத்வம் (வினைப் பொறுப்பு) இல்லாதவன்; எப்போதும் விகாரமற்றவன்; பரமானந்த வடிவினன்; ஆத்மானந்தத்தில் திளைத்திருந்து உலகுக்கு உபதேசிப்பவரான ஸ்ரீராமன், மானுடவடிவம் தாங்கியிருப்பதால், ஏராளமான தட்சிணை வழங்கி, அசுவமேதம் முதலிய எல்லா வேள்விகளையும் நடத்தினார்.
- ஸ்ரீராமன் ஆட்சி செய்து வரும்போது, (கோசலையில்) கணவனை இழந்த பெண்களின் அலறல் இல்லை; துஷ்டப் பிராணிகளின் பயம் இல்லை; நோய்-நொடிகள் பற்றிய அச்சம் இல்லை; கள்ளர் பயமில்லை; வீண் பொழுது போக்குபவர் யாருமில்லை.
31. வயோதிகர்கள் உயிரோடிருக்க, பாலர்களுக்கு மரணம் - என்ற பயம் ஏற்பட்டதில்லை. எல்லோரும் ஸ்ரீராமபக்தியில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்; எல்லோரும் ஸ்ரீராம சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருந்தார்கள்.
32. தேவையான காலத்தில், தேவைப்பட்ட அளவுக்கு, மேகங்கள் மழையைப் பொழிந்தன. குடிமக்கள் தமக்குரிய தர்மத்தைக் கடைப்பிடிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டு, வர்ணாசிரமத்துக்கு ஏற்ற குணநலன்களோடு இருந்தார்கள்.
- 33,34. சொந்தப் புதல்வர்களை பாசத்தோடு பாதுகாக்கும் ஒரு தந்தையைப் போல, ஸ்ரீராமன், குடிமக்களைப் பரிபாலனம் செய்தார்.
35. செல்வச் செழிப்பு, தான்யப் பெருக்கம், நீண்ட ஆயுள், உடல் ஆரோக்கியம், மாபெரும் புண்ணியம் தருவதும் புனிதமும் ரகசியமானதுமான அத்யாத்ம ராமாயணம் என்ற, இந்தக் காவியத்தை, முன்னொரு காலத்தில், (கயிலாயபதியான) ஆதிசங்கரன் (பார்வதிக்கு) உபதேசித்தார்.
36. (இந்தக் காவியத்தை) பக்தியோடும் ஊன்றிய மனத்தோடும் கேட்பவர்களும், நிறைந்த மனத்தோடும் பக்தியோடும் படிப்பவர்களும், தத்தம் விருப்பங்களெல்லாம் நிறைவேறப் பெறுவார்கள்; நொடிப் பொழுதில் கோடிக்கணக்கான பாவங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவார்கள்.
37. பொருளை விரும்புகிறவர், ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேக சரிதத்தை, ஒருமுகப்பட்ட மனத்தோடு கேட்டால், ஏராளமான செல்வத்தைப் பெறுவார். புதல்வனை அடைய விழைவோர், தொடக்கத்திலிருந்து இந்த ராமாயணத்தைப் படித்தால், சான்றோர்களால் மதிக்கப்படும் மகனைப் பெறுவார்.
38. 'அத்யாத்ம ராமாயணம்' என்ற பெயருள்ள இதனைக் கேட்கும் மன்னன், செல்வச் செழிப்பான பிரதேசங்களைப் பெறுவான்; எதிரிகளை வெற்றி கொள்வான்; மாற்றார்களால் பயமுறுத்தப்பட மாட்டான்; துக்கங்களிலிருந்து விடுபடுவான்; வெற்றித் திலகமாகத் திகழ்வான்.
39. அத்யாத்ம ராமாயணத்தைக் கேட்கும் பெண்டிரின் குழந்தைகள் நீண்ட ஆயுளைப் பெறுவார்கள்; அவர்களும் பெருமதிப்பு அடைவார்கள். பிள்ளைப்பேறு இல்லாத பெண்கள், இந்தக் கதையைப் பக்தியோடு கேட்டால், அழகான புதல்வர்களைப் பெறுவார்கள்.

.....

40. இதனை பக்திசிரத்தையோடு கேட்பவரும் படிப்பவரும் கோபத்தை வென்று, பொறாமைப்படாமல், எல்லாக் கஷ்டங்களையும் கடந்து, அச்சமில்லாமல், ஸ்ரீராமனிடம் பக்திகொண்டு சுகமாக வாழ்வார்.
41. அத்யாத்ம ராமாயணத்தை, தொடக்கத்திலிருந்து கேட்பவர்களிடம், தேவர்கள் எல்லோரும் திருப்தி அடைகிறார்கள்; (அவர்கள் எதிர்ப்படும்) எல்லா இடையூறுகளும் விலகிப் போகின்றன; மேலான செல்வங்கள் வந்து சேர்கின்றன.
42. மாதவிடாய் நாலாவது நாளில் தூய்மையடைந்த பெண், ஸ்ரீராமனிடம் ஒன்றிய மனத்தோடு இந்த ராமாயணத்தை மனமொன்றிக் கேட்டால், நீண்ட ஆயுளும் காளைக்கு ஒப்பானவனுமான மகனைப் பெறுவான்; பதிவிரதையான அவளும் மக்களால் கொண்டாடப்படுவாள்.
43. இந்தப் புனித நூலை, நாள்தோறும், பக்தியுடன் பூஜித்து வணங்குபவர்கள்; எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, இறுதியில், விஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறார்கள்.
44. அத்யாத்ம ராமாயணம் முழுவதையும் படிப்பவர்-கேட்பவரிடம் ஸ்ரீராமன் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்.
45. ஸ்ரீராமனே, பரபரும்மம்; எல்லாப் பிராணிகளிலும் ஆத்மாவாக விளங்கும் அவர் மகிழ்ந்தால், அறம்-பொருள்-இன்பம்-வீடு என்னும் நான்கு புருஷார்த்தங்களும் கிடைக்கும்.
46. நீண்ட ஆயுளையும் உடல் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுத்து, கோடிக்கணக்கான கல்பங்களில் செய்யப்பட்ட பாவங்களைப் போக்கக் கூடிய இந்த ராமாயணத்தை முழுவதுமாக நியமக் கட்டுப்பாடுகளுடன் கேட்க வேண்டும்.
47. ராமாயணத்தைக் கேட்பவர்களிடம் தேவர்கள், கிரகங்கள், மகரிஷிகள் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள்; பித்ருக்கள் திருப்தி அடைகிறார்கள்.
48. மிகப் பழைமையானதும், வைராக்யம்-ஞானம் அளிப்பதும், அற்புதமானதுமான இந்த அத்யாத்ம ராமாயணத்தைப் படிப்பவர்-கேட்பவர்-எழுதுபவர்களுக்கு, இந்த உலகில் மீண்டும் பிறவி ஏற்படாது.
49. பூதகணங்களுக்குத் தலைவரான பரமேசுவரன், வேதங்களையெல்லாம் நன்றாகப் பல தடவை ஆராய்ந்த பின்னர், தாரகப் பிரும்மமான ராம என்ற சொல், மகாவிஷ்ணுவின் ரகசிய வடிவம் என்று உணர்ந்தார். அதனால், எல்லா வேதங்களின் சாற்றைப் பிழிந்தெடுத்தாற் போல, ஆழ்ந்த தத்துவங்களையெல்லாம் உள்ளடக்கித் தெள்ளிய இவ்வடிவில், ஸ்ரீராமனுடைய சரிதத்தை, தன் அன்புக்குரிய பார்வதிக்குக் கூறினார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் யுத்த காண்டத்தில்

பதினாறாவது ஸர்கம் முற்றிற்று

யுத்த காண்டம் முற்றிற்று.

ॐ

அத்யாத்தம் ராமாயணம்

உத்தர காண்டம்

முதலாவது ஸர்கம்

அகஸ்தியர் முதலிய முனிவர்கள் ஸ்ரீராமன் அரண்மனைக்கு விஜயம் செய்தல்;
இராவணன் முதலிய அரக்கர்களின் பழைய வரலாற்றைக் கூறுதல்

1. ரகு குலத்தின் திலகம் போன்றவன்; கௌஸல்யையின் இதயத்துக்கு ஆனந்தம் அளிப்பவன்; பத்துத் தலை ராவணனைச் சாய்த்தவன்; தாமரைக் கண்ணன் - ஆகிய தசரத குமாரருக்கு ஐயம் உண்டாகட்டும்!

பார்வதிகேட்டாள்

2. கௌஸல்யையின் ஆனந்தப் பெருக்குக்குக் காரணமானவரும் மகா பராக்கிரம சாலியுமான ஸ்ரீராமன், ராவணன் முதலான ராட்சஸர்களைப் போரில் கொன்றபின் என்ன செய்தார்?
- 3,4. மாயையாக மானுட வடிவம் தாங்கி, சீதையுடன் அயோத்தியில் பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்டு, ஸனாதன பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமன், பூமண்டலத்தில் எத்தனை ஆண்டுகள், லீலையாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார்? கடைசியில், மானுட உலகை எவ்வாறு துறந்து சென்றார்?
5. இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் கேட்பதற்குப் பேரார்வத்தோடு இருக்கும் எனக்கு, மேலும் சொல்லுங்கள், ஐயனே! அமுதக் கதையைச் சுவைக்கச் சுவைக்க, என் வேட்கை மேன்மேலும் அதிகரிக்கிறது. பகவானே! ஸ்ரீராமசந்திரனுடைய கதையை விரிவாகக் கூறுங்கள்.

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

6. அரக்கர்களைக் கொன்று, அரச பதவியில் ஸ்ரீராமன் வீற்றவுடன், எல்லா முனிவர்களும் அவரை வணங்கி வாழ்த்துவதற்காக வந்தார்கள்.
- 7,8. விசுவாமித்திரர், அஸிதர், கண்வர், துவாஸர், பிருகு, ஆங்கீரஸர், கசியபர், வாழ்மதேவர், அத்ரி, மாசற்றவர்களான ஸப்த ரிஷிகள், சீடர்களும் முனிவர்களும் புடைசூழ அகஸ்தியர் ஆகியோர் வந்தார்கள். (அரண்மனையின்) நுழைவாயிலுக்கு வந்து வாயிற் காப்பாளனிடம் சொன்னார்கள்.
9. 'ஆசி கூறி வணங்குவதற்காக, அகத்தியர் முதலிய அநேக முனிவர்கள் ஒன்றாகக் கூடி வந்து, வெளியே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். (என்று ஸ்ரீராமனிடம் கூறு)
10. அகஸ்தியருடைய சொற்களைக் கேட்ட வாயிற்காப்பாளன், ஸ்ரீராமனிடம் சென்று அவரைப் பணிவுடன் வணங்கிச் சொன்னான்.

செய்வதற்காகப் பல முனிவர்களுடன் அகத்தியர் வந்து வாயிற்றுப்பறத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்...

11. 'அண்ணலே, தங்களைத் தரிசனம் செய்வதற்காகப் பல முனிவர்களுடன் அகத்தியர் வந்து வாயிற்றுப்பறத்தில் நின்று கொண்டிருக்கிறார்...'
  12. 'அப்படியா!.. அவர்களை உடனே அனுப்பி வை!' என்று வாயிற்காப்பாளனிடம் சொன்னார். மிக்க மரியாதையுடன் வரவேற்கப்பட்ட முனிவர்கள், பல்வகை ரத்தினங்களால் அழகு செய்யப்பட்ட அந்த மாளிகைக்குள் புகுந்தார்கள்.
  - 13-17. முனிவர்களைப் பார்த்தவுடன் ஸ்ரீராமன் எழுந்து நின்று கைகூப்பினார்; பாத்யம் - அர்க்யம் அளித்து உபசரித்தார்; அறநூல்களில் கூறியுள்ளபடி ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பசுவை காணிக்கையாக அளித்தார்; நமஸ்காரம் செய்தார்; அவரவர் தகுதிக்கேற்றபடி திவ்வியமான ஆசனங்களில் அமரச் செய்தார்.
- ஸ்ரீராமனுடைய உபசாரத்தினாலும், நலன் விசாரிப்பினாலும் மகிழ்ச்சியடைந்த முனிவர்கள், ஸ்ரீராமனின் நலன் பற்றிக் கேட்டறிந்தார்கள்.
- 'ரகுநந்தனா! உன் அரசாட்சியில் எல்லோரும் நலம்தானே?... எதிரிகளை அடக்க வல்லவனே! எதிரியை அழித்துவிட்டு வந்துள்ள உன்னை எங்களுடைய பெரும் பாக்கியத்தால் காண்கிறோம்!... கையில் வில்லைப் பிடித்து நின்றால், மூன்று உலகங்களையும் வெற்றி கொள்ளக் கூடியவன், நீ. அரக்க மன்னன் ராவணன் உனக்கு ஒரு பொருட்டே அல்லன்! நல்ல காலமாக, ராவணன் முதலிய எல்லா ராட்சஸர்களும் உன்னால் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள்!'
18. பெருந்தோளனே!... ராவணனைக் கொல்வது என்பது எளிய செயல். ஆனால், அவனுடைய மகன் இந்திரஜித் கொல்லப்பட்டானே! - அதுவன்றோ, செயற்கரிய செயல்.
  19. ராகவா! போர்க்களத்தில் கும்பகர்ணன் முதலியோர் எமன் போலவே தோன்றினார்கள்; எமன் போன்ற (உன்) பாணங்களாலேயே அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்.
  20. முன்பு, (நாங்கள் வந்து பிரார்த்தித்துக் கொண்டபோது) எங்களுக்கு அபயப் பிரதானம் செய்தாய். இப்போது, யுத்தத்தில் ராட்சஸர்களைக் கொன்றுவிட்டு, கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றி விட்ட பெருமிதத்தோடு திகழ்கிறாய்!
  21. ஆத்மானுபவத்தில் ஒன்றியவர்களான அவர்கள் கூறியதைக் கேட்டதும், ஸ்ரீராமன் மிகவும் வியப்படைந்து, கையைக் கூப்பிக் கொண்டு சொன்னார் :
  22. 'மூன்று உலகங்களையும் வெற்றி கொண்ட ராவணனையும் கும்பகர்ணன் போன்ற ராட்சஸர்களையும் ஒதுக்கிவிட்டு, ராவணனுடைய புதல்வனான மேகநாதனைப் புகழ்ந்து பேசுகிறீர்களே? அதற்கு என்ன காரணம்?'
  23. மகாத்மாவான ஸ்ரீராமனுடைய கேள்வியைக் கேட்டதும், மகாதேஜஸ்வியான அகஸ்தியர், உவகை பொங்கக் கூறினார்.
  24. 'ராமா! ராவணன், அவனுடைய புதல்வன் ஆகியோரின் பிறப்பு, செயல்பாடுகள், வரன்கள் பெறுதல் முதலியவற்றைச் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன், கேள்.
  25. முன்னர் ஒரு கிருதயுகத்தில் பிறும்மாவின் புத்திரரான புலஸ்தியர் என்ற ஞானி, தவம் செய்வதற்காக மேருமலைக்குச் சென்றார்.

290 அத்யாத்ம ராமாயணம் [ஸர்கம் - 1]

26. அவர், அங்கே, திருணபிந்து (என்ற முனிவரின்) ஆசிரமத்தில் தங்கிக் கொண்டு, ஆத்ம விசாரத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்.
- 27-29. அமைதியான அந்த ஆசிரமத்தின் அருகே, குற்றமற்றவர்களான தேவ-கந்தர்வ கன்னிகைகள் பாடிச் சிரித்து, இசைக் கருவிகள் மீட்டி நாட்டியம் ஆடியதால், புலஸ்தியருடைய தவத்துக்கு இடையூறு ஏற்பட்டது. மகாதேஜஸ்வியான அவர், அதனால் மிகவும் கோபம் கொண்டு, 'என் பார்வையில் படும் பெண், கர்பம் அடைவாள்' என்று கடுமையாக மொழிந்தார். அந்தச் சாபத்தைக் கேட்டுப் பயந்துபோன அவர்கள் அந்த இடத்துக்கு வாராதொழிந்தார்கள்.
30. (ஆனால்) மகாமுனிவர் திருணபிந்துவின் மகள், அந்த சாபத்தை அறியாததால் எவ்வித அச்சமுமின்றி, முனிவர் புலஸ்தியரின் எதிரில், அவர் கண்களில் படும்படியாக அலைந்து திரிந்து கொண்டிருந்தாள்.
31. எனவே, அவள் குல் கொண்டுவிட்டாள். உடம்பில் பசலை தோன்றியது; மார்பகங்கள் வளர்ந்தன; உடலின் நிறம் மாறிப் போயிற்று. இதனால் பயமடைந்த அவள், தன் தந்தையிடம் தெரிவித்தாள்.
32. பெரும் தபஸ்வியும் பேராற்றல் படைத்தவருமான திருணபிந்து, சற்று சிந்தனை செய்து, (புலஸ்திய)முனிவரின் செயலை ஞானக் கண்ணால் அறிந்து கொண்டார்.
33. தந்தை திருணபிந்து, தன் மகளை சிறந்த முனிவராகிய புலஸ்தியருக்கு (ப் பத்தினியாக)க் கொடுத்தார். 'சரி, ஏற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று சம்மதம் தெரிவித்து அவளை ஏற்றுக் கொண்டார்.
34. பெரும் ஈடுபாட்டுடன் அவள் பணிவிடை செய்வதைக் கண்டு மனமகிழ்ந்த புலஸ்தியர், 'நம்இருவர் குலத்தையும் விளங்கச் செய்யும் ஓர் ஆண் குழந்தையை உனக்குத் தருகிறேன்' என்றார்.
35. பின்னர், அவருடைய வாக்கின்படி, பிரும்மஞானியும் முனிவரும் மூன்று உலகங்களிலும் புகழ் பெற்றவரும் புலஸ்திய குலத்தோன்றலுமான விஸ்ரவஸ் என்ற பெயர் பெற்றவரைப் பெற்றெடுத்தாள்.
36. (விஸ்ரவஸ் வளர்ந்து பெரியவரானதும்) அவருடைய நற்குணங்களைக் கண்டு, மகாமுனிவரான பரத்வாஜர், சந்தோஷத்துடன், தன் மகளை அவருக்கு மனைவியாகக் கொடுத்தார்.
37. அவளிடம், எல்லா மக்களாலும் பாராட்டத்தக்க ஒரு மகளை விஸ்ரவஸ் உற்பத்திசெய்தார். (விஸ்ரவஸின் வழித் தோன்றல் என்பதால்) வைசிரவணன் என்று பெயர் பெற்ற அவர் தந்தைக்கு நிகராக இருந்தார். பிரும்மாவும் கூட அவரைப் பாராட்டினார்.
38. அவருடைய மிகத் தீவிரமான தவத்தால் மகிழ்ச்சியடைந்த பிரும்மா, அவர் விரும்பியபடி, என்றைக்கும் குறைவுபடாததும் முழுமையானதுமான எல்லா உலகச் செல்வத்துக்கும் தலைவராகும் பெரும் வரனை அளித்தார்.
39. வரத்தைப் பெற்றவுடன், (குறைவு படாத) பொக்கிஷத்துக்குத் தலைவராகிவிட்ட அவர், பிரகாசமான புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி, தந்தையைக் காண வந்தார்.

40. தந்தையை நமஸ்கரித்து, தன்னுடைய தவத்தின் பயனாக, (செல்வத் தலைமை, புஷ்பகம் ஆகிய) 'மிகப் பெரிய வரம் பிறும்மாவினால் கொடுக்கப்பட்டது' என்று கூறினார்.
41. 'ஆனால், மிகப் பெரிய இறைவரான பிறும்மா, நான் வசிப்பதற்கான இடம் எதையும் கொடுக்கவில்லை. அதனால், துன்பங்கள் ஏதும் ஏற்படாத ஒரு நிரந்தரமான இடத்தை எனக்குத் தெரிவியுங்கள்' என்று கேட்டார்.
- 42-46. 'ராட்சஸர்கள் குடியேறி வாழ்வதற்காகவே இலங்கை என்ற அழகான ஒரு நகரம் விசுவகர்மாவினால் நிறுவப்பட்டது. ஆனால், பகவான் விஷ்ணுவிடம் உண்டான அச்சத்தால் அவர்கள் அந்த நகரத்தைத் துறந்துவிட்டு, ரஸாதலம் சென்றுவிட்டார்கள். கடலின் நடுவில் அமைந்துள்ள அந்த நகரம், பிறரால் ஆக்கிரமிக்க முடியாதது. நீ, அங்கே சென்று வசிப்பாய். இதற்கு முன்னர் அதில் யாரும் குடியேறியதில்லை' என்று விஸ்ரவஸ் கூறினார்.
- தந்தையின் ஆணைப்படி, கருவூலத் தலைவரான அவர், அந்த நகரத்தை அடைந்தார். தந்தையின் விருப்பத்திற்கிணங்க நீண்ட காலம் அவர் அங்கே வசித்து வந்தார்.
- ஒரு சமயம், அசைவ உணவு கொள்பவனான சுமாலி என்ற ராட்சஸன், சாட்சாத் லட்சுமி தேவியைப் போன்ற தன் கன்னிப்பெண்ணுடன், ரஸாதலத்திலிருந்து பூலோகத்துக்கு வந்து திரிந்து கொண்டிருந்தான்.
47. அப்போது, புஷ்பகத்தில் அமர்ந்து சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கும் குபேரனைப் பார்த்தான். நல்லறிஞரான அவன், இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி ராட்சஸர்களுக்கு நலன் செய்ய விரும்பினான்.
- 48-50. கைகசீ என்ற தன் பெண்ணைப் பார்த்து, 'குழந்தாய்! உன்னுடைய இளமைக் காலம் கழிந்து கொண்டிருக்கிறது. அழகியே! எந்த ஆண்மகனும், 'நீ மறுத்து விடுவாயோ?' - என்ற அச்சத்தால், உன்னை மணம் பேச முன்வரவில்லை. அதனால், பிறும்மா குலத்தில் தோன்றிய இவரை (குபேரனை) நீயாகவே சென்று வரிப்பாய். இதனால் உனக்கு நன்மையே உண்டாகும். (இவ்வித மண உறவினால் தோன்றும்) புதல்வர்கள் இயற்கையாகவே மிகவும் பலம் பொருந்தியவர்களாகவும், பேரழகு படைத்தவர்களாகவும் குபேரனுக்கு நிகரான செல்வச் சிறப்புடையவர்களாகவும் விளங்குவார்கள்'.
51. 'சரி, அப்பா' என்று சொல்லிவிட்டு, ஆசிரமத்துக்குச் சென்று, முனிவரின் எதிரில் கால் விரலால் தரையில் கீறிக் கொண்டு, தலையைக் குனிந்தவண்ணம் நின்றாள்.
52. அவளைப் பார்த்து, 'செவ்விய வண்ணத்தாளே!... நீ யார்? எவருடைய பெண்?' என்று முனிவர் கேட்டார். அவள் கைகூப்பிக் கொண்டு, 'ஐயனே! தங்களுடைய தியானபலத்தின் மூலம் அவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாமே?' என்றாள்.
- 53,54. உடனே, அவர் தியானத்தில் ஆழ்ந்து எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொண்டார். 'என்னிடமிருந்து புத்திரர்களை விரும்புகிறாய் என்ற உன் பெருவிருப்பத்தை அறிந்துகொண்டேன். ஆனால், நல்லிடையாளே! பயங்கரமான வேளையில் நீ வந்திருக்கிறாய். ஆகவே, பயங்கரமான இரண்டு ராட்சஸர்கள் உனக்குப் பிறக்கப் போகிறார்கள்.
- 55-57. 'மாமுனிவரே!... என்ன?... உங்களிடமிருந்து கூட இப்படிப்பட்ட புதல்வர்கள் தான் தோன்றுவார்களா?' என்று, கைகசீ கேட்டாள்.

செவ்வாய்க்கிழமை அன்று அருங்கோட்டைக்கு வந்தார். அங்கே அவர் அருங்கோட்டைக்கு வந்தார்.

'அவர்களுக்கு அடுத்ததாக பிறக்கும் மகன், மகா பாகவதனாகவும், செல்வச் செழிப்புள்ளவனாகவும், ஸ்ரீராமனிடம் உறுதியான பக்தி கொண்டவனாகவும் சிறந்த அறிவாளியாகவும் இருப்பான்' என்றார்.

உரிய காலம் வந்ததும், அவள், பத்துத் தலைகளும், இருபது கைகளும் அஞ்சத்தக்க தோற்றமும் உடைய ராவணனைப் பெற்றெடுத்தாள். அந்த அரக்கன் பிறந்தவுடனேயே பூமண்டலமே குலைந்து நடுங்கிற்று.

58. அந்த நேரத்தில், அழிவைக் காட்டும் எல்லா நிமித்தங்களும் உண்டாயின.

அடுத்ததாக, மாமலையைப் போன்ற தோற்றமுடைய கும்பகர்ணன் பிறந்தான்.

59-61. அடுத்து, ராவண சகோதரியான சூர்ப்பணகை பிறந்தாள். பின்னர், சாந்த சித்தமுடையவனும், அழகிய தோற்றமுடையவனும், நாள்தோறும் வேதம் ஒதுபவனும், உணவு கொள்வதில் கட்டுப்பாடு உடையவனும் வேத நெறிப்படி நித்திய கர்மாக்களைக் குறைவறச் செய்பவனுமான விபீஷணன் தோன்றினான்.

ஈவு இரக்கமற்ற தீயவனான கும்பகர்ணன், திருப்தர்களான அந்தணர்களையும், கூட்டம் கூட்டமாக முனிவர்களையும் கொன்று புசித்து சுற்றித் திரிந்து வந்தான். அழிவைத் தரும் நோய் உடலில் வளர்வதைப் போல, மிகவும் ஆற்றலுடையவனும், மக்களுக்கு அச்சத்தைக் கொடுப்பவனுமான ராவணன், உலகங்களின் அழிவுக்காகவே போல, வேகமாக வளர்ந்து வந்தான்.

62. ஹே, ராமா! தாங்கள் எல்லோருடைய அந்தராத்மாவிலும் இருக்கிறீர்கள்; மெய்ஞ்ஞானப் பார்வையுடையவர்; சுற்றிலும் நிகழ்வதை அறிபவர்; எல்லோருடைய இதயங்களிலும் சாட்சியாக இருந்து கொண்டிருப்பவர்; பரமாத்மா; எக்காலத்திலும் விழிப்புடன் இருப்பவர்; மாசற்றவர்; இயற்கையாகவே மகிமை பொருந்தியவர்; தாங்கள், ஒரு லீலையாக மனித வடிவம் தாங்கி வந்துள்ளீர்கள். மாயையால் தீண்டப்படாதவர், தாங்கள், ராட்சஸர்களின் உற்பத்திபற்றித் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது போல் தாங்கள் இயக்கி வரும் லீலைக்கு உட்பட்டு, இப்போது நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்!

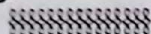
63. ராமா! தாங்கள், ஒன்றே ஒன்றான பரம்பொருள்; எல்லையற்றவர்; எண்ண முடியாத பேராற்றல் உடையவர்; சின்மயர்; குறைவே ஏற்படாதவர்; உற்பத்தியில்லாதவர் - என்ற ஆத்மதத்துவத்தை நான் அறிவேன். நான் அக்ஞானி தான்; என்றாலும் தங்கள் பேரருளின் துணையினால் பரப்பிரம்ம ஸ்வரூபத்தை மறைத்துக் கொண்டு உலகியலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தங்களை அறிந்துள்ளேன்!

64. இவ்வாறு அகஸ்தியர் புகன்ற பின், சூரியகுலத் தோன்றலாகிய ஸ்ரீராமன், மென்முறுவல் புரிந்து, 'இவ்வுலகமெல்லாம் மாயையால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. (ஆனால், உண்மையில்) என்னிடமிருந்து வேறானது அல்ல. (எனவே,) உலகில், என் புண்ணிய வரலாற்றைப் போற்றிப் பாடுவது, எல்லாப் பாவங்களையும் போக்கக் கூடியது என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்' என்று கூறினார்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில்

முதலாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ஸர்கம்

ராட்சஸர்கள் ஆட்சி அமைத்தல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி,) ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்டுப் பேராணந்தத்தில் மூழ்கிய முனிவர், சபையில் எல்லோருக்கும் கேட்கும்படியாக மறுபடியும் பேசத் தொடங்கினார்.
  2. செல்வத்துக்கு அதிபதியான குபேரன், ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி, நேராக தந்தையைக் காண வந்தான்.
  3. அப்போது அங்கே இருந்த ராட்சஸியான கைகசி, மிகுந்த தேஜஸுடன் ஒளிவீசும் குபேரனைக் கண்டு, புதல்வன் ராவணனிடம் சென்று சொன்னாள்:
  4. 'மகனே! செல்வங்களின் தலைவனான குபேரன், இயற்கையாகவே எவ்வளவு பிரகாசமாக விளங்குகிறான், பார்! நீயும் இப்படி (பெருமை பொருந்தியவனாக) ஆக வேண்டும். (என்று மிகவும் ஆசைப்படுகிறேன்). ஆகவே, அதற்கான முயற்சிகளைச் செய்.'
- 5-8. இதைக் கேட்டதும், மிகவும் ஆத்திரமடைந்த ராவணன், 'செல்வத் தலைவனுக்குச் சமமாக, ஏன், அதிகமாகவே, விரைவில் ஆகிவிடுகிறேன்!.... நீங்கள் பார்க்கத் தான் போகிறீர்கள், தாயே!.... நல்லியல்புடைய அன்னையே! துயரத்தை விட்டு விடுங்கள்' என்று சபதம் செய்தான்.

இவ்வாறு கூறிய பின்னர், செயற்கரிய தவத்தைச் செய்வதற்காக, நற்பயனைத் தரக்கூடிய புண்ணியத் தலமான கோகர்ணத்துக்குத் தன் தம்பிகளுடன் ராவணன் சென்றான்.

அவரவர்களும் தமக்கு என நியமங்களை விதித்துக் கொண்டு, எல்லா உலகங்களையும் சுட்டெரிக்கும் அளவுக்குக் கடுமையான தவத்தை நிலைகுலையாது செய்தார்கள்.

கும்பகர்ணன் பத்தாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்தான்.

9. சத்தியத்தையும், தர்மத்தையும் கடைப்பிடிக்கும் தர்மாத்மா விபீஷணன், ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் ஒற்றைக் காலில் நின்று தவமியற்றினார்.
  10. தேவலோகக் கணக்குப்படி ஓராயிரம் ஆண்டுகள், உணவு கொள்ளாமல் தவம் செய்தான், ராவணன். ஆயிரம் ஆண்டுகள் பூர்த்தியானதும், தன்னுடைய தலைகளில் ஒன்றை (வெட்டி, அக்னியில்) ஆஹுதி செய்தான். இவ்விதமாக, ஒன்பது ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தன. (ஒன்பது தலைகள் ஆஹுதிசெய்யப்பட்டன.)
  11. கடைசியாக, பத்தாவது ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிறைவடைந்தபோது, தன்னுடைய பத்தாவது தலையையும் வெட்டி வேள்வித் தீயில் இடுவதற்காகத் துணிந்தபோது, தர்மாத்மாவான பிரம்மா அங்கே தோன்றினார். 'மகனே!... என் செல்வமே! ராவணா! மகிழ்ந்தேன், மகிழ்ந்தேன்!... என்று மெச்சினார்.
- 12,13. 'நீ மனத்தில் விரும்பும் வரத்தைக் கேள்; கொடுக்கிறேன்!'

செவ்வாய்க்கிழமை

அதைக் கேட்டு நெஞ்சார மகிழ்ந்த ராவணன், 'ஈசுவரா! தாங்கள் எனக்கு வரம் கொடுப்பதாக இருந்தால், மரணமில்லாமை என்ற வரத்தையே கோருகிறேன். கருடன், நாகர், யக்ஷர், தேவதைகள், அசுரர்கள் ஆகிய எவராலும் கொல்லமுடியாத தன்மையை எனக்குக் கொடுங்கள். மனிதர்களோ (என்னைப் பொருத்த வரையில்) வெறும் புல்லுக்குச் சமமானவர்கள்....' என்று சொன்னான்.

- 14,15. 'அப்படியே நடக்கும்' என்று உரைத்த பிறும்மா, தொடர்ந்து கூறினார்: 'அசுரத் தலைவனே! அக்னியில் ஆஹுதியாகக் கொடுக்கப்பட்ட உன்னுடைய தலைகள், முன்னிருந்ததைப் போலவே மறுபடி முளைத்துவிடும். நல்லவனே, அவைகளுக்கு இனி அழிவே ஏற்படாது!'
- 16,17. ராமா! இவ்வாறு ராவணனிடம் கூறிவிட்டு, வணக்கமாக நின்றுகொண்டிருந்த விபீஷணனைப் பார்த்து, 'விபீஷணா, அறநெறிப் பயனைக் கோரி, இந்தக் கடுமையான தவம் செய்திருக்கிறாய். குழந்தாய்! உனக்கு மேன்மை தரக்கூடியதும், விருப்பமானதுமான ஒரு வரத்தைக் கேள்' என்று, அடியார்களிடம் அன்புடைய பிறும்மா கூறினார்.
18. விபீஷணன், அவரை வணங்கி, கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு, 'தெய்வமே! என்னுடைய அறிவு, நிரந்தரமான தர்மத்திலேயே எப்போதும் நிலைத்து நிற்கவேண்டும். எந்த இடத்திலும், எந்தக் காலத்திலும் என் சிந்தனை அதர்மத்தில் ஆசை கொள்ளக்கூடாது' என்று வேண்டினான்.
19. 'குழந்தாய்! நீ அறவழியில் நடந்து கொண்டிருக்கிறாய்; எதிர்காலத்திலும் அவ்விதமே நடப்பாய்' என்று உவகையோடு பிறும்மா கூறினார்.
20. 'விபீஷணா, நீயாக விரும்பிக் கேட்காவிட்டாலும், உனக்குச் சாகாவரம் (அமரத்வம்) அளிக்கிறேன்.' அடுத்ததாக, கும்பகர்ணனைப் பார்த்து, 'பண்பாளனே! வரம் கேள்' என்றார்.
21. அப்போது, (வாக்குக்கு அதிதேவதையான) கலைமகளின் பிடியிலிருந்த கும்பகர்ணன், மாயை வசப்பட்டு, மதிமயங்கி, பிறும்மாவை நோக்கி, 'தேவனே! ஆறு மாத காலம் நான் தூங்க வேண்டும்; அப்புறம், ஒரு நாள் (கண்விழித்து) உணவு சாப்பிட வேண்டும்' என்று சொன்னான்.
22. (நம்முடைய முன்னேற்பாட்டின்படி, வாய் தவறி, தவறான வரம் கேட்டுவிட்டான், கும்பகர்ணன் - என்று குறிப்பால் உணர்த்துவது போல) தேவர்கள் இருந்த பக்கம் பார்த்துவிட்டு, கும்பகர்ணனை நோக்கி, 'அவ்விதமே ஆகும்' என்று பிறும்மா கூறினார். (அவர் அப்படிச் சொல்லி முடித்த மறுவிநாடியே) கும்பகர்ணனின் முகத்திலிருந்து வெளியேறி வானுலகம் நோக்கிச் சென்றாள், சரஸ்வதி.
23. (சுய உணர்வு பெற்ற) தீயவனான கும்பகர்ணன், 'அடடா!... நான் எண்ணிக் கூடப் பார்க்காத சொற்கள் என் வாயிலிருந்து வந்துவிட்டனவே?.. எல்லாம் என் தலைவிதி...' என்று நொந்து கொண்டான்.
24. அந்த ராட்சஸப் பேரர்கள், பெற்றுகரிய வரங்களைப் பெற்று விட்டார்கள் என்ற செய்தியை அறிந்து கொண்ட சூமாலி, பிரஹஸ்தன் முதலியோர் புடைசூழ அச்சமில்லாமல் பாதாளத்திலிருந்து வெளியே வந்தான்.

செல்லவமே! எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம், பார்!

25,26. ராவணனை மார்புறத் தழுவி, 'செல்வமே! எவ்வளவு பெரிய பாக்கியம், பார்! என்னுடைய விருப்பம் உன்னால் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டது!... விஷ்ணுவைக் கண்டு மிகவும் பயந்து நாம் இலங்கையைத் துறந்துவிட்டு ரஸாதலம் சென்றோம். இப்போது அந்த அச்சம், போயே போய்விட்டதா!...

27,28. 'உன்னுடைய சகோதரன் குபேரனால் இப்போது ஆட்சி செய்யப்பட்டு வரும் லங்காபுரியில், முன்பு, நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தோம். (பிரும்மா கொடுத்துள்ள வரங்களால் மிகவும் ஆற்றல் பெற்றுள்ள நீ) சகோதரனால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ள அதனை சமாதான வழியிலோ, படையெடுத்து வெற்றி பெற்றோ, மீட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறாய். அரசர்களுக்கு உறவுப் பாசமே இருக்கலாகாது என்னும்போது, நட்புப் பாசம் எங்கிருந்து வரும்?'

இதைக் கேட்ட இராவணன், 'நீங்கள் இவ்வாறு (அநீதியைச்) சொல்லக்கூடாது' என்றான்.

29-32. 'செல்வத்துக்கு நாயகன், எங்களில் மூத்தவர் அல்லவா?'

இதைக் கேட்டவுடன் மிகுந்த வணக்கத்துடன், ராவணனுடைய சேனாதிபதிகளில் ஒருவனான பிரஹஸ்தன் சொன்னான்: 'ராவணா! நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள். ராஜதர்மம், நீதிசாஸ்திரம் ஆகியவற்றை நீ இன்னும் கற்றுத் தேறவில்லை. மகாவீரர்களுக்கு அண்ணனாவது, தம்பியாவது! (அதெல்லாம் இல்லை) இன்னொரு விஷயத்தையும் கேட்டுக் கொள். கசியப் முனிவரின் புதல்வர்களான தேவர்களும், அசுரர்களும் பேராற்றல் கொண்டவர்கள். ஆனால், சகோதர உறவை மறந்து, கையில் ஆயுதம் தாங்கி, தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டார்கள்! (இப்போது, உனக்கு விளங்கியிருக்குமே?) தேவர்கள் நம்மிடம் கொண்டிருக்கும் பகைமை, இன்றோ, நேற்றோ ஏற்பட்டதல்ல'.

33. இழிகுணத்தோனாகிய இராவணன், பிரஹஸ்தனுடைய சொற்களைக் கேட்டதும், கோபத்தால் கண்கள் சிவக்க, (லங்காபுரியை மீட்கும் நோக்கத்துடன்) திரிகூடமலைக்குச் சென்றான்.

34. பிரஹஸ்தனையே தன்னுடைய தூதனாக அனுப்பி, குபேரனைப் (பயமுறுத்தி) வெளியேற்றி விட்டு, இலங்கையைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு ராட்சஸ மந்திரிகளோடு கூட ஆனந்தமாக வாழத் தொடங்கினான்.

35. பெரும் புகழ் படைத்த குபேரன், இலங்கையை விட்டு விட்டு, தந்தையின் ஆணைப்படி, கைலாயமலைக்குச் சென்று, சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவம் செய்து, அவரை மகிழ்வுறச் செய்தான்.

36. அவருடன் பேரன்புடன் பழகி, அவருடைய பாதுகாப்பில் இருந்து கொண்டு, விசுவகர்மாவினால் அளகாபுரி என்ற நகரத்தை அங்கே நிர்மாணித்துக் கொண்டான். பரமேசுவரன் பாதுகாப்பில் இருந்த அவன், வடதிசைக் காவலனாக நியமிக்கப்பட்டான்.

37-40. கொடுங்கோலனான இராவணன், தம்பிகளுடன் ராட்சஸ மன்னனாக பட்டம் சூட்டப் பெற்று ஆட்சி செய்யத் தொடங்கி, மூன்று உலக மக்களையும் துன்புறுத்த வாரம்பித்தான்.

செய்து கொடுத்தான். மகிழ்ச்சியோடு, அபாரமான சக்திகளையும் அளித்தான்.

கோரமான தோற்றமுடைய தன் சகோதரியை காலகஞ்ஞன் குலத் தோன்றல் வித்யுத் ஜிஹ்வன் என்ற மகாமாயாவியான அரக்கனுக்கு மணம் செய்து கொடுத்தான்.

திதியுடைய புதல்வனான மயன் என்பவன் ராட்சஸர்களுடைய கட்டடக்கலை நிபுணன். (விசுவகர்மா) அவன், மூன்று உலகிலும் பேரழகியான மண்டோதரி என்ற பெயருள்ள தன் புதல்வியை இராவணனுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்து, மகிழ்ச்சியோடு, அபாரமான சக்திகளையும் அளித்தான்.

41. பலிச் சக்கரவர்த்தியின் பெண் வயிற்றுப் பேத்தியான வ்ருத்ரஜ்வாலா என்பவள், தானே வலிய வந்து ஆசையோடு கொடுத்த கன்னிகையைக் கும்பகர்ணனுக்கு மணம் செய்வித்தான், ராவணன்.
- 42,43. கந்தர்வர்களுடைய தலைவனும் உயர்ந்த குடியில் வந்தவனுமான சைலுஷனுடைய மகளான ஸரமா என்பவள், தர்மம் அறிந்தவன்; மங்களம் பொருந்தியவன்; அழகு மிக்கவன். இவளை விபீஷணனுக்கு விவாகம் செய்வித்தான்.
- காலப் போக்கில், மேகநாதன் என்ற மகனை மண்டோதரி பெற்றெடுத்தாள்.
44. அவன் பிறந்தவுடனேயே, மேகத்தின் இடியைப் போல் ஒலி எழுப்பியதால், 'ஓ! இவன் மேகநாதன்... மேகநாதன்' என்று எல்லோரும் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்கள்.
45. 'அண்ணா, தூக்கம் என்னைப் பாடாய் படுத்துகிறது!' என்று முறையிட்டான், கும்பகர்ணன். உடனே, (ராவணன்) மிக விஸ்தாரமான ஒரு குகையை அமைத்துக் கொடுத்தான்.
- 46,47. அங்கே, அறிவிலியான கும்பகர்ணன் குறட்டை விட்டுக் கொண்டு உறங்கத் தொடங்கினான்.
- அவன் தூங்க ஆரம்பித்தவுடன் மக்களைக் கதறிக் கதறி அழச் செய்யும் இராவணன், அந்தணர்கள், தலைசிறந்த முனிவர்கள், தேவர்கள், தானவர்கள், கின்னரர்கள், மகாநாகர்கள், மனிதர்கள் ஆகியோரையும் தேவலோகச் சிறப்பையும் செழிப்பையும் ஒழித்துக் கட்டினான்.
48. ராவணனுடைய முறைகேடான செயல்களைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட குபேரன், 'அறம் தவறி நடக்காதே' என்று தூதன் மூலமாகச் சொல்லியனுப்பி அவனைத் தடுக்க முயன்றான்.
49. அதனால் மிகவும் வெகுண்டெழுந்த ராவணன், குபேரன் இருந்த இடத்துக்குச் சென்று, அவனை வென்று, பெருமை மிகுந்த புஷ்பக விமானத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்.
50. பின்னர், யமனையும், வருணனையும் போரில் வென்று, தேவராஜனான இந்திரனைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் தேவலோகத்துக்கு விரைந்தான்.
51. தேவர்களோடு கூட இந்திரன் வந்தான். பயங்கரமான போர் நிகழ்ந்தது. அப்போது தேவராஜன், ராவணனைப் பிணைத்துக் கட்டிவிட்டான்.

செய்து, தேவர்களை வென்று, தந்தையை விடுவித்து, இந்திரனைக் கட்டிப் பிணைத்து, தன் நாட்டுக்கு இழுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான்.

- 52,53. அதை அறிந்தவுடன், பேராற்றல் படைத்த மேகநாதன் விரைவாக வந்து, கடும்போர் செய்து, தேவர்களை வென்று, தந்தையை விடுவித்து, இந்திரனைக் கட்டிப் பிணைத்து, தன் நாட்டுக்கு இழுத்துக் கொண்டு போய்விட்டான்.
54. மேகநாதனுக்கு அநேக வரங்களைக் கொடுத்து, (சமாதானப்படுத்தி) அவன் பிடியிலிருந்து தேவேந்திரனை விடுவித்த பின்னர், தன் இடத்துக்கு ஏகினார் பிறும்மா.
55. காலம் செல்லச் செல்ல, எல்லா உலகங்களையும் ஒவ்வொன்றாக வென்று, வெற்றி வீரனாகத் திகழ்ந்த ராவணன், இரும்புத் தூண் போன்ற தன் புஜங்களால் கைலாச மலையைப் பெயர்க்க முயன்றான்.
56. அதனால் கோபம் கொண்ட நந்திகேசுவரர், 'வானரர்களாலும், மானுடர்களாலும் உனக்கு அழிவு உண்டாகக் கடவது' என்று சாபம் கொடுத்தார்.
57. சாபத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், ஹேஹய ராஜதானியை நோக்கிச் சென்றான், ராவணன். அங்கே, அந்த நாட்டு அரசனால் சிறைபிடிக்கப்பட்ட அவன், புலஸ்தியரால் விடுவிக்கப்பட்டான்.
58. பிறிதொரு சமயத்தில், மேலும் அதிக பலத்தைப் பெற்று, வானரத் தலைவனான வாலியைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் சென்றான். ஆனால், வாலி அவனைத் தன் கக்கத்தில் அடக்கிக் கொண்டு விட்டான்.
59. (அக்குளில் அவனை அடக்கிக் கொண்டபடியே) நான்கு சமுத்திரங்களுக்கும் சென்று சுற்றி வந்த பிறகு, வாலி அவனை உதறிவிட்டான். (வாலி, தன்னைக் காட்டிலும் பலசாலி என்பதை உணர்ந்து) அவனுடன் நட்புறவு கொண்டான், ராவணன்.
60. ராமா! மிகவும் ஆற்றல் வாய்ந்தவனான ராவணன், இவ்விதம் எல்லா உலகங்களையும் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்து, மிக்க மகிழ்ச்சியுடன், தானே அவைகளை அனுபவித்து வந்தான்.
61. ராஜேந்திரா! மக்களையெல்லாம் அலற அடித்த ராவணனும், இந்திரஜித்தும் யுத்தத்தில் உன்னால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
62. சான்றோனாகிய லட்சுமணனால், மேகநாதன் கொல்லப்பட்டான். மலை போன்ற கும்பகர்ணனும் உன்னால் கொல்லப்பட்டான்.
63. நீ, சாட்சாத் நாராயணன்; உலகங்களுக்கெல்லாம் மூல காரணன்; செல்வமனைத்தும் உடையவன். அசையும் பொருள் - அசையாப் பொருள் நிறைந்த இவ்வுலகங்க ளெல்லாம் உன் வடிவமே!
64. உன்னுடைய உந்தித் தாமரையிலிருந்து தோன்றியவர், உலக மூலவரான பிறும்மா; உன் வாயிலிருந்து சொற்கடவுளுடன் அக்னிதேவன் உண்டானான்.
65. உன்னுடைய தோள்களிலிருந்து லோகபாலர்களும், கண்களிலிருந்து சூரிய-சந்திரர்களும், செவிகளிலிருந்து திக்குகளும் விதிக்குகளும் (திசைகளும் மூலைகளும்) உண்டாயின.
66. உயிர் மூச்சும், சிறந்த தேவர்களான அசுவினீ குமாரர்களும், உன் நாசியிலிருந்து தோன்றினார்கள். கணுக்கால், முழங்கால், தொடை, இடுப்பிலிருந்து புவர்லோகம் முதலியன தோன்றின.

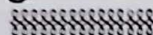
செவ்வெழுத்துக்களால் ஆனது என்பது உண்மை.

67. ஹரி! உன் வயிற்றுப் பகுதியிலிருந்து நான்கு கடல்கள் உண்டாயின; மார்பிலிருந்து இந்திர-வருணர்கள்; வீர்யத்திலிருந்து வாலகியர் (என்ற முனிவர் கூட்டம்) தோன்றினார்கள்.
- 68,69. ஆணுறுப்பிலிருந்து யமனும், மலத்துவாரத்திலிருந்து ம்ருத்யுவும், கோபத்திலிருந்து முக்கண்ணனான ருத்ரனும், எலும்புகளிலிருந்து மலைகளும், கேசத்திலிருந்து மேகங்களும், உரோமங்களிலிருந்து மூலிகைகளும், நகங்களிலிருந்து கழுதை முதலியவனவும் உண்டானார்கள். அனைத்துலக வடிவமாகவுள்ள நீயே, மாயாசக்தி யோடு கூடிய பரமபுருஷன்.
70. நீ, குணங்களோடு கூடியிருக்கும்போது பற்பல வடிவங்கள் உடையவன் போல் தோற்றமளிக்கிறாய். தேவர்கள் உன்னைச் சார்ந்து நின்றே வேள்விகளில் (ஹவிஸ் என்னும்) அமுதத்தைப் பருகுகிறார்கள்.
71. உலகிலுள்ள சராசரப் பொருட்கள் எல்லாம் உன்னால் படைக்கப்பட்டவை; இவையெல்லாம் உன்னைச் சார்ந்து நின்றே உயிர்வாழ்கின்றன.
72. ராகவா! பாலிலிருந்து கடைந்தெடுக்கப்படும் வெண்ணெய், பால் முழுவதிலும் மறைந்துள்ளதை உலகில் நிதரிசனமாகக் காண்கிறோம். அதுபோல, எல்லாப் பொருட்களிலும் நீ மறைந்து விளங்குகிறாய்.
73. சூரியன் முதலியன உன்னிடமிருந்து தான் ஒளியைப் பெற்று, ஒளிவீசுகின்றன. நீ, அவைகளால் ஒளிர்வதில்லை. எங்கும் நிறைந்த, நித்தியமான, ஒன்றேயான உன்னை ஞானக்கண் பெற்றவர்களே காண்பார்கள்.
- 74-76. பார்வையற்றவர் சூரியனைக் காண முடியாததைப் போல, அக்ஞானக் கண் பெற்றவர் உன்னைக் காண முடியாது.
- யோகிகள், தம் இதயத்திலேயே பரமேஸ்வரனான உன்னைத் தியானிக்கிறார்கள். (உலகில் காணப்படும் பொருட்களை, 'இதுவன்று, இதுவன்று என்று) நிராகரிக்கும் முறையில், (பிரம்மத்தை விளக்க முற்படும்) உபநிடத வாக்கியங்களால், இரவு பகலாக, உன்னைத் தியானிக்கும் யோகிகள், (அத்தகைய நிர்குண, நிராகார உபாசனைகளில், பலன் காணாமல் தவிக்கையில்) உன் திருவடிகளில் எள்ளளவு பக்திசெலுத்தினால் கூடப் போதும் - சித் (அறிவு) ஸ்வரூபமான உன்னைக் காண முடியும். வேறு எந்த முறையினாலும் முடியாது!
- தேவர் தலைவனே! முற்றறிவுடைய உன் எதிரில் நான் ஏதேதோ பேசிவிட்டேனே? அதற்காக என்னை மன்னித்தருள வேண்டுகிறேன்.
77. திசை, பிரதேசம், காலம், முதலியன அற்றவன்; (தன்னைத் தவிர) வேறு எதுவும் இல்லாதவன்; ஒன்றே ஒன்றானவன்; ஞான வடிவினன்; தேய்வற்றவன்; பிறப்பற்றவன்; அசைவு முதலிய செயல்களற்றவன்; முற்றறிவாளன்; தன்னேரில்லாத் தலைவன்; எல்லையற்ற நற்குணத்தான்; மாயைக்கு வசப்படாதவன்; அடியாரோடு இணைந்து ஒன்றிப் போய் விடுபவன் - இப்படிப்பட்ட ரகுல நாயகன் ஸ்ரீராமசந்திரனை வழிபடுகிறேன்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில்

இரண்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

செவ்வெழுத்துக்களின் பண்புகள்

மூன்றாவது ஸர்கம்

வாலி-சுக்ரீவர்களின் பண்டைய வரலாறு;

ராவண-ஸனத்ருமாரர் உரையாடல்

ஸ்ரீராமன் சொன்னது

1. (முனிவரே!) வாலி-சுக்ரீவர்களின் பிறப்பு பற்றிய உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். சூரியனும் இந்திரனுமே வானர வடிவங்கொண்டு பிறந்தார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

அகஸ்தியர் சொன்னது

2. ராமா! சுவர்ணமயமான மேருமலையில் வைரம் போல் ஒளிவீசும் மத்திய சிகரத்தில் நூறு யோஜனை அகலமுள்ளதாய் பிறும்மாவின் சபாமண்டபம் அமைந்திருக்கிறது.
3. ஒரு சமயம், யோகத்தில் ஆழந்து பிறும்மா அமர்ந்திருந்தபோது, அவர் கண்களிலிருந்து தெய்விகமான ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகியது.
4. அதனைக் கையில் வாங்கிச் சிறிது நேரம் ஆலோசித்தபின், கீழே விட்டார். பூமியில் விழுந்தவுடனேயே, அதிலிருந்து ஒரு மாபெரும் வானரம் தோன்றிற்று.
5. பிறும்மா, அதைப் பார்த்து, 'குழந்தாய்! மிக அழகாக விளங்கும் இந்த இடத்திலேயே சிறிது காலம் என்னுடன் தங்கியிரு. அதனால் உனக்கு நன்மையே உண்டாகும்' என்றார்.
- 6,7. பிறும்மா இவ்வாறு கூறியதும், அந்தச் சிறந்த வானரம் அங்கேயே வசிக்கத் தொடங்கியது. பல நாட்கள் கழிந்த பின்னர், ஒரு சமயம், புத்திமானான அந்த ரிக்ஷராஜன் (என்ற பெயருடைய அந்த வானரம்) பழம்-கிழங்கைத் தேடிக் கொண்டு மலையில் சுற்றித் திரிந்து கொண்டிருந்தபோது, மணிமயமான கற்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்றதும் தெளிந்த நீரையுடையதுமான ஒரு தடாகத்தைக் கண்டது.
8. தண்ணீர் குடிப்பதற்காக (தடாகத்தில் இறங்கச்) சென்றது. தண்ணீரில் தன் நிழலுருவான வானரத்தைக் கண்டு, 'இது என்ன, இன்னொரு வானரம் போல் இருக்கிறது?' என்று எண்ணி நீரில் குதித்தது.
9. (ஆனால்) தண்ணீருக்குள் வானரத்தைக் காணாததால், உடனே மேலே வந்து, தான் ஒரு அழகிய பெண்ணாக மாறியிருப்பதைப் பார்த்து வியப்படைந்தது.
- 10,11. அந்த நேரத்தில், நான்முகப் பிறும்மாவுக்கு, மத்தியான பூஜையை முடித்துக் கொண்டு இந்திரன் திரும்பி வந்துகொண்டிருந்தான். உள்ளத்தைக் கவரும் பெண்ணைக் கண்டதும் மன்மதக் கணைகளால் தாக்கப்பட்டு, வீர்யத்தை நழுவவிட்டான். அது அவளை அடையாமல், அவளுடைய கூந்தலில் உரசிக்கொண்டு பூமியில் விழுந்தது.
12. அப்போதே, இந்திரனுக்கு நிகரான பலம் பொருந்திய வாலி உண்டானான். தேவராஜன், அவனுக்கு ஒரு பொன்மாலையை அளித்து விட்டுத் தேவலோகத்துக்கு ஏகினான்.
13. சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம், சூரிய தேவன் அங்கே வந்து, அந்த அழகிய பெண்ணைக் கண்டு, காமவசப்பட்டு, அவள் கழுத்துப் பகுதியில் ஆற்றல் மிகுந்த தன் வீர்யத்தை நழுவ விட்டார்.

14. அந்த விதை (விந்து) உடனேயே பேருருவம் கொண்ட ஒரு வானரமாக ஆயிற்று. அந்த வானரத்துக்கு உதவியாளனாக ஹனுமானைக் கொடுத்துவிட்டுச் சூரியன் சென்றுவிட்டார்.
15. இரண்டு புதல்வர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு அவள் வேறோர் இடத்துக்குச் சென்று தூங்கினாள். பொழுது விடிந்ததும், தான், முன்னைப் போலவே வானர வடிவம் பெற்றிருந்ததைக் கண்டாள்.
16. புத்திசாலியான ரிஷராஜன், தன் இரண்டு புதல்வர்களுடன், (காணிக்கையாகப்) பழங்களையும் கிழங்குகளையும் எடுத்துக்கொண்டு பிறும்மாவிடம் சென்று, அவர் முன்னால் வணங்கி நின்றது.
- 17,18. (தன்னுடைய அவல நிலைக்காக மிகவும் வருந்திய) அந்தச் சிறந்த வானரத்துக்கு வெகுவாக சமாதானம் கூறினார். தேவர்களைப் போல் ஒளிவீசும் ஒரு தேவதூதனை அழைத்து, 'ஹே, தூதனே! இந்த வானரத்தை அழைத்துக் கொண்டு, விசுவகர்மாவினால் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள அழகிய பட்டணமான கிஷ்கிந்தைக்குச் செல்' என்று ஆணையிட்டார்.
19. அந்த நகரம் எல்லா வசதிகளும் நிறைந்தது; தேவர்களாலும் வெற்றி கொள்ள முடியாதது. இந்த வீரனை, அந்த நாட்டின் அரசனாகப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வை.
20. (மண்ணுலகின்) ஏழு தீபங்களிலும் உள்ள மகாவீரர்களான வானரர்கள் எல்லோரும் ரிஷராஜனுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டு, அவன் ஆணையை ஏற்பவர்களாக இருப்பார்கள்
- 21-23. சநாதன புருஷராகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன், பூமிக்குச் சுமையாகிவிட்டிருக்கும் அசுரர்களை ஒழிப்பதற்காக, மண்ணுலகில் ஸ்ரீராமனாக அவதாரம் செய்யப் போகிறார். அப்போது வானரர்கள் எல்லோரும் அவருடைய உதவிக்காகச் செல்வார்கள்.' பிறும்மா இவ்வாறு உத்திரவிட்டதும் அந்த தேவதூதன், வானரர்களுக்குத் தலைவனாக ரிஷராஜனுக்குப் பட்டம் சூட்டினான்.
- பின்னர், பிறும்மாவிடம் சென்று, அவர் ஆணை நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டதாகத் தெரிவித்தான்.
24. அந்தக் காலம் முதற்கொண்டு, கிஷ்கிந்தை, வானர மன்னர்களின் வாசஸ்தலமாயிற்று.
- 25-28. சர்வேஸ்வரன், நீயே! பிறும்மாவின் வேண்டுகோளை ஏற்று, லீலையாக மானுட வடிவம் தாங்கி, (ராவணனைக் கூண்டோடு ஒழித்து) பூமியின் சுமை முழுவதையும் போக்கி விட்டாய். எல்லாப் பிராணிகளின் அந்தராத்மாவான, நித்யமுக்த சிதாத்மனான, குறைவற்றதும் எல்லையற்றதுமான பரமாத்மாவாகிய உனக்கு, இது ஒரு பெரிய காரியமா!... என்றாலும், லீலையாக மானுட வடிவம் தாங்கி வந்துள்ள உன்னுடைய புகழ், மக்களுடைய பாவங்களைப் போக்குவதற்காகவும், அவர்கள் செளக்கியத்தை அடைவதற்காகவும் சான்றோர்களால் விஸ்தாரமாகப் பேசப்படுகிறது.
- வாலி-சுக்ரீவர்களின் தோற்றம் என்ற இந்த உயர்ந்த சரிதத்தைப் படிப்பவரை, நீ ஏற்றுக் கொள்கிறாய்; அவர் சகலவிதமான பாவங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்.
29. ராமா! உன் சம்பந்தப்பட்ட இன்னொரு கதையை - தீயவனான ராவணனால் சீதாதேவி, எதற்காகத் தூக்கிச் செல்லப்பட்டாளோ, அதை - இனி, உனக்குச் சொல்கிறேன்.

சென்னைக்கு வந்ததும், அங்கே இருந்த சில நாட்கள் கழித்து, மீண்டும் சென்னைக்கு வந்தார்.

30. ராமா! முன்பு ஒரு கிருதயுகத்தில், பிறும்மாவின் மானசபுத்திரரும் மிகவும் பெருமை வாய்ந்தவருமான சனத்குமாரர் தனியாக இருந்த நேரத்தில், ராவணன் மிகவும் அடக்கத்துடன் சென்று, வணங்கிக் கூறினான் :
31. 'உலகில், தேவர்களைக் காட்டிலும் அதிக பலம் படைத்தவர் யார்? எவருடைய தயவினால், தேவர்கள், போரில் எதிரிகளை வெல்கிறார்கள்?
32. 'அந்தணர்கள், எவரை தினந்தோறும் வழிபடுகிறார்கள்? யோகிகள் யாரைத் தியானம் செய்கிறார்கள்? கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்வதில் வல்லவரே! என்னுடைய இந்தக் கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறுங்கள்.'
33. அவனுடைய மனத்தில் இருந்ததை தன் யோக திருஷ்டியினால் முழுமையாகத் தெரிந்துகொண்ட அவர், ராவணனைப் பார்த்து, 'பிள்ளாய்! சொல்கிறேன், கேள்' என்றார்.
34. 'எக்காலத்திலும் உலகங்களைப் பாதுகாத்து வருபவர்; பிறப்பு-இறப்பு இல்லாதவர்; தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வணங்கப்படுபவர்; அழிவற்றவர்; அவர்தான், ஹரி; ஸ்ரீமந் நாராயணன்.
35. 'அண்டங்களையெல்லாம் படைக்கின்ற பிறும்மா, அவருடைய உந்தித் தாமரையில் தோன்றியவர். உலகிலுள்ள அசைகின்ற, அசையாத பொருட்கள் எல்லாம் அவராலேயே உண்டாக்கப்பட்டன.
36. 'அந்த ஸ்ரீஹரியை அண்டி நின்றே தேவர்கள், போரில் பகைவர்களை வெற்றி கொள்கிறார்கள். யோகிகள், தியான யோகத்தில் அவரையே தியானிக்கிறார்கள்.'
- 37,38. மாமுனிவரின் இந்த பதிலைக் கேட்ட இராவணன் மீண்டும் கேட்டான் : 'பெருமைமிக்க முனிவரே! விஷ்ணுவால் கொல்லப்படும் அசுரர்கள், தானவர்கள், ராட்சஸர்கள் எல்லோரும் உயிர்பிரிந்ததும், எந்த உலகத்தை அடைகிறார்கள்?'
- தலைசிறந்த முனிவராகிய அவர், ராட்சஸர்களின் தலைவன் இராவணனைப் பார்த்துச் சொன்னார் :
39. '(சாதாரண) தேவதைகளால் கொல்லப்படுபவர்கள், மிகச் சிறந்த (போகபூமியான) சொர்க்க லோகத்தை அடைகிறார்கள். புண்ணியம் குறைந்து அழிந்தவுடன், அங்கிருந்து விலக்கப்பட்டு மண்ணுலகிலேயே பிறவி எடுக்கிறார்கள்.
40. 'முன்னால் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணிய-பாவங்களுக்கு ஏற்பப் பிறந்து பிறந்து மடிகிறார்கள். ஆனால், விஷ்ணுவினாலேயே கொல்லப்படுபவர்கள் விஷ்ணுவின் பரமபதத்தையே அடைகிறார்கள்.'
41. முனிவர் கூறிய விபரத்தைக் கேட்டதும் ராவணன் தனக்குள் மகிழ்ந்து, 'விஷ்ணுவோடு நான் யுத்தம் செய்வேன்!' என்ற தீர்மானத்துடன் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தான்.
42. ராவணனுடைய உள்ளத்தில் தோன்றிய எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்ட மகரிஷி, 'பிள்ளாய்! உன் விருப்பம் நிறைவேறும்; சந்தேகம் வேண்டாம்' என்றார்.
43. 'சௌக்கியமாக இரு, ராவணா! இன்னும் சிறிது காலம் பொறுத்துக் கொண்டிரு' என்று சொல்லிவிட்டு, (ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து) பெருந்தோளனே!, முனிவர் சனத்குமாரர் தொடர்ந்து கூறினார் :

~~~~~

- 44,45. மாயக்காரனான அவன் உருவமற்றவன் என்றாலும், அவனுடைய உருவத்தை விளக்குகிறேன். நிலையான எல்லா வஸ்துக்களிலும், நதங்களிலும் (மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள்), நதிகளிலும் (கிழக்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள்), ஓங்காரம், சத்தியம், ஸாவித்திரி, மண் - எல்லாமே அவன்தான்! எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாகவுள்ள ஆதிசேஷன் வடிவமாக விளங்குவவனும் அவனே!
- 46-48. தேவர்கள், சமுத்திரங்கள், காலம், சூரியன், சந்திரன், சூரியோதயம், பகல்-இரவு, யமன், வாயு, அக்னி, இந்திரன், ம்ருத்யு, மேகம், வசுக்கள், பிரும்மா, ருத்ரர்கள், மற்றுமுள்ள தேவ-தானவர்கள் - எல்லாம் பரமாத்மாவினுடைய வடிவங்களே! அவரே மின்னல் வடிவில் பிரகாசிக்கிறார்; நெருப்பு வடிவில் எரிக்கிறார்; விஷ்ணு வடிவில் காப்பாற்றுகிறார்; ருத்ரன் வடிவில் அனைத்தையும் அழிக்கிறார்; நான்முகப் பிரும்மா வடிவில் உலகைப் படைக்கிறார். சனாதன, பரமாத்மாவான ஸ்ரீமந் நாராயணன் தான் வெறும் விளையாட்டாக இவற்றையெல்லாம் செய்கிறார்.
- 49,50. மூன்று உலகங்களிலுமுள்ள சராசரங்கள் எல்லாவற்றிலும் அவர் வியாபித்துள்ளார். நீலோத்பல மலரின் இதழ் போன்ற சியாம வண்ணம்; மின்னலடிக்கும் ஆடை; ஒருபோதும் இணைபிரியாமல் இடது பாகத்தில் அமர்ந்திருக்கும், தூய ஜாம்பூதம் போன்ற லக்ஷ்மிதேவியைப் பார்த்து, அணைத்துக் கொண்டிருப்பவர்.
51. தேவ-தானவ-நாகர்கள் எவராலும் அவரைக் காணமுடியாது; அவர், யாரிடம் அருள்பாலிக்கிறாரோ, அவரால் மட்டுமே அவரைக் காணமுடியும்.
52. வேள்வி-தவங்களாலோ, தானம்-அத்யயனம் முதலியவற்றாலோ, வேறு வழிகளாலோ பகவானைக் காணமுடியாது.
53. தம் உயிரையே அவரிடம் வைத்து, சிந்தனையை ஈடுபடுத்தி, மனமாசுகள் நீங்கப் பெற்று, உபநிடத வாக்கியங்களால் தூய பார்வையைப் பெறும் அவருடைய பக்தர்களால் மட்டுமே காணக்கூடியவர், பகவான் விஷ்ணு.
- 54,55. அல்லது, (இதுவரை சொன்ன முறைப்படி இல்லாமல், ஒரு குறுக்கு வழியைப் பின்பற்றி, விரைவில்) பரமேசுவரான அவரைக் காண நீ விரும்பினால், (அந்த வழியையும்) கூறுகிறேன், கேள் : அமரர் தலைவரான அவர், திரேதாயுகத்தில், தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் நன்மை செய்யும்பொருட்டு, இக்ஷ்வாகு குலத்தில் தசரத மைந்தனாக, பேராற்றலும் வீரமும் பொருந்திய ஸ்ரீராமனாக, மானுட வடிவில் தோன்றப் போகிறார்.
56. (அந்த அவதார காலத்தில்) தன் தந்தையின் ஆணைப்படி, தன் (இளைய) சகோதரனுடனும், தன் மாயாசக்தியும் உலகநாயகியுமான தன் மனைவியுடனும், தர்மாத்மாவான அவர், தண்டகாரணயத்தில் காலால் நடந்து செல்லப் போகிறார்.
57. ராவணா! எல்லாத் தகவல்களையும் விரிவாகச் சொல்லிவிட்டேன். (அன்னை) லட்சுமியோடு இணைந்திருக்கும் (பகவான்) ஸ்ரீராமனை எப்போதும் பக்தியோடு வழிபடுவாயாக.

அகஸ்தியர் சொன்னது

58. (ராமா!) இதைக் கேட்ட அரக்கர் மன்னன், சிறிது நேரம் சிந்தனையில் ஆழ்ந்து, உன்னிடம் பகைமை கொள்வதை விரும்பித் தீர்மானித்து, தன் மனத்திற்குள் மிகவும் உவகை அடைந்தான்.

=====

59. போர் செய்வதில் மிகவும் விருப்பம் கொண்டு, எல்லா உலகங்களிலும் சுற்றி வந்தான். பேரரசனே! மிகவும் அறிவாற்றல் பெற்ற ராவணன், போர்க்களத்தில் உன் கையால் வதம் செய்யப்படுவதை விரும்பியே, ஜானகி தேவியைக் கவர்ந்து சென்றான்.
60. இந்த வரலாற்றைக் கேட்பவர், படிப்பவர், கேட்க விரும்புகிறவர்களுக்குச் சொல்பவர் எல்லோரும் நீண்ட ஆயுளையும் ஆரோக்கியத்தையும் எல்லையற்ற சுகங்களையும் வேண்டுகிற நன்மைகளையும் குறைவற்ற செல்வத்தையும் பெறுவார்கள்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தர காண்டத்தில்

மூன்றாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

நான்காவது ஸர்கம்

ராமராஜ்ய வர்ணனை, சீதை வனவாசம்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1,2. ஒரு சமயம், ராவணன், வேறு உலகங்களில் சுற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, பிறும்ம லோகத்திலிருந்து வந்து கொண்டிருந்த நாரதரைப் பார்த்து வணங்கிவிட்டுக் கேட்டான்.

“பகவானே! மிகவும் பலம் வாய்ந்தவர்களுடன் போர் செய்யவேண்டும் என்ற வெறி எனக்குத் தோன்றியுள்ளது. மூன்று உலகங்களைப் பற்றியும் தாங்கள் அறிவீர்கள். (அதனால்) மிகவும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை எனக்குச் சொல்லுங்கள்.’

3. நாரத முனிவர் வெகு நேரம் சிந்தித்து விட்டு, 'பேரறிவாளனே! சுவேத த்வீபத்தில் உள்ளவர்கள் மிகவும் பலசாலிகள். பெரிய சரீரம் உடையவர்கள். ஆகவே, அங்கே செல்' என்றார்.

4. 'எப்போதும் பகவான் விஷ்ணுவைப் பூஜிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் அல்லது, விஷ்ணுவினால் கொல்லப்பட்டவர்கள் ஆகியோர் மட்டுமே அங்கே பிறக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வெல்ல முடியாதவர்கள்'.

இதைக் கேட்டதும், அவர்களுடன் போர் செய்யும் வெறியுடன், மந்திரிகளோடு புஷ்பகத்தில் ஏறி, விரைவாக சுவேத த்வீபத்தின் அருகே சென்றான்.

6. அந்த தீவீபத்தின் பேரொளியில், தன் சக்தியை இழந்த புஷ்பகம் மேலே செல்ல இயலவில்லை. உடனே, விமானத்தையும் அமைச்சர்களையும் விட்டுவிட்டு ராவணன் (தனியாகச்) சென்றான்.

7. அந்தத் தீபகற்பத்தில் நுழைந்தவுடனேயே ஒரு பெண் அவன் கையைப் பற்றினாள். 'நீ யார்? எங்கிருந்து வருகிறாய்? யாரால் அனுப்பப்பட்டாய்?' என்று கேட்டாள்.

8. இவ்வாறு பல பெண்கள் சிரித்துக் கொண்டே, விளையாட்டாகத் திரும்பத் திரும்ப அவனைக் கேட்டார்கள். ராவணன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு அவர்களிடமிருந்து தப்பித்துக் கொண்டான்.

9. பேராச்சரியம் அடைந்து, தீய மனம் படைத்த அவன், 'விஷ்ணுவால் கொல்லப்பட்டு, நான் நிச்சயமாக வைகுண்டத்துக்குப் போவேன்!' என்று எண்ணிக் கொண்டான்.

செய்யுட்குறிப்புகள்

10. 'என்னிடம் விஷ்ணு கோபம் அடையும்படி ஒரு தீய செயலை நான் செய்ய வேண்டும்' என்று நிச்சயித்து, காட்டிலிருந்த சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான், ராவணன்.
11. ராமா! நீ பரமாத்மா - என்று தெரிந்து கொண்டேதான், உன்னால் கொலை செய்யப்படுவதை விரும்பி, பூமியின் மகளான சீதையைத் தூக்கிச் சென்றான்; சீதையை தன் தாயைப் போலப் போற்றிப் பாதுகாத்தான்.
12. ராமா! நீ பரமேசுவரன்! நிகழ்ந்து முடிந்தவை, நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பவை, நிகழப் போகின்றவை ஆகிய முக்காலத்தையும் உன்னுடைய திவ்விய திருஷ்டியின் மூலம் அறிவாய். நீ, நிர்விகல்பன் (ஈடு-இணையற்றவன்); அனைவராலும் கௌரவிக்கப் படுபவன். ஸ்வாமி, பக்தர்கள் உன் வழியைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பலவிதமான காரியங்களைச் செய்கிறாய். (அந்த லீலைகளின் ஒரு பகுதியாக, இப்போது) மனித வடிவம் தாங்கி, எங்களைப் போன்ற சாமான்ய முனிவர்களின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது போலவும் காணப்படுகிறாய்!
13. இவ்வாறு ஸ்ரீராமனைப் போற்றித் துதித்துவிட்டு, அவரால் உபசரிக்கப்பட்ட அகஸ்தியர், மனமகிழ்ச்சியுடன், தன்னுடன் வந்த ரிஷிகளோடு ஆசிரமத்துக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார்.
14. ஸ்ரீராமனும், சீதை-சகோதரர்கள்-மந்திரிகளுடன், ஒரு குடும்பஸ்தர் போல சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வந்தார்.
எதிலும் பற்றற்றவர் என்றாலும், மனதிற்கினிய சீதையுடன் கூட, போக சுகங்களை அனுபவித்தார்.
15. ஹனுமான் முதலிய அடியார்களான வானர்கள் அவருக்குச் சேவை செய்து வந்தார்கள்.
16. ஒரு சமயம், புஷ்பக விமானம், முன்னைப் போல ஸ்ரீராமனிடம் வந்து, 'ஐயனே! தங்களிடமே இருக்கும்படி குபேரன் என்னைத் திரும்ப அனுப்பிவிட்டார்' என்றது.
17. (அவர் சொன்ன காரணம் என்னவென்றால்) 'முதலில், நீ ராவணனால் வெல்லப்பட்டாய். (என்னிடமிருந்து பலாத்காரமாக எடுத்துச் செல்லப்பட்ட நீ, அவன் ஆணைப்படி சேவை செய்தாய்.) இப்போது, ஸ்ரீராமனால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டிருக்கிறாய். (ஸ்ரீராமன் ஆணையை ஏற்றுப் பணிபுரிகிறாய்.) ஆகவே, பூமண்டலத்தில் ஸ்ரீராமன் இருக்கும்வரை, நீ அவருடைய சேவையில் இருந்துவா.
- 18,19. 'ஸ்ரீராமசந்திரன் எப்போது வைகுண்டத்துக்கு எழுந்தருளுகிறாரோ, அப்போது என்னிடம் வா.'

இதைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன், சூரியனைப் போல் பிரகாசிக்கும் புஷ்பகத்தைப் பார்த்து, 'ரொம்ப சரி! நான் உன்னை அழைக்கும்போது என்னிடம் வந்தால் போதும். யார் கண்ணிலும் படாமல் மறைந்திரு. இப்போது, என் ஆணைப்படி, நீ இங்கிருந்து போகலாம்' என்றார்.

செவ்வாய்க்கிழமை அன்று அனைத்துலகத் தலைவருமான ஸ்ரீராகவன், பூமண்டலத்தில் அரசாட்சி செய்தபோது விவசாய நிலங்களில் பயிர்கள் அபரிமிதமாக வளர்ந்தன; மரங்கள் ஏராளமான கனிகளைக் கொடுத்தன.

20. இவ்வாறு சொல்லி அதை அனுப்பி வைத்தார். சகோதரர்களோடும் அமைச்சர்களோடும் (கலந்தாலோசித்து) நீதிநெறி தவறாமல் நாட்டு விவகாரங்களைக் கவனித்து வந்தார், ஸ்ரீராமன்.
21. செல்வத் திருமகளின் நாயகனும் அனைத்துலகத் தலைவருமான ஸ்ரீராகவன், பூமண்டலத்தில் அரசாட்சி செய்தபோது விவசாய நிலங்களில் பயிர்கள் அபரிமிதமாக வளர்ந்தன; மரங்கள் ஏராளமான கனிகளைக் கொடுத்தன.
22. ராமராஜ்யத்தில் எல்லா மக்களும் தர்மத்தில் பற்றுடையவர்களாக இருந்தார்கள். பெண்கள், தத்தம் கணவரிடம் அசைக்க முடியாத அன்பு கொண்டவர்களாக இருந்தார்கள்; எவரும், தன் மகனுடைய மரணத்தைக் காண நேர்ந்ததில்லை.
23. ஸ்ரீராமப்ரபு, சீதையும் சகோதரர்களும் வானரங்களும் உடன்வர, விமானத்தில் ஏறி, நாட்டைச் சுற்றிப்பார்த்தார்.
- 24-27. அவர் மனிதசக்திக்கு அப்பாற்பட்ட பல அற்புதச் செயல்களை நிகழ்த்திக் காட்டினார். ஓர் அந்தணருடைய இளவயது மகன் அகால மரணமடைந்ததால், அவர் மிகவும் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார் - என்பதை ஸ்ரீராமன் தெரிந்து கொண்டார். (இந்த அநியாயத்துக்கு என்ன காரணம்? - என்று, தன் தெய்விகத் தன்மையால் உணர்ந்து கொண்டார்.) கம்பீரமான மனம் படைத்த ஸ்ரீராமன், காட்டில் தவம் செய்து கொண்டிருந்த வேளாளனைக் கொன்றார்; அந்தணக் குழந்தையை உயிர்ப்பித்தார்; வேளாளனுக்கும் உயர்ந்த ஸ்வர்கத்தை அளித்தார்.
- மக்களுக்கு உபதேசிக்கும் முறையில் பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமன், பற்பல இடங்களிலும் கோடிக்கணக்கான சிவலிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்தார்.
- மனித அனுபவத்துக்கு மேலான சுகபோகங்களில் சீதையைக் களிப்பித்தார்.
28. மிக உயர்ந்த அறநெறிகளை உணர்ந்தவரான ஸ்ரீராமன், தர்ம நியாயப்படி அரசாட்சி செய்தார். எல்லா மக்களின் பாவங்களையும் நீக்கக் கூடிய தன்னுடைய புண்ணிய சரித்திரத்தை வேருன்றச் செய்தார்.
29. மாயையாக மானுட வடிவம் ஏற்று, எல்லா மக்களாலும் வணங்கப்படும் திருவடித் தாமரைகளை உடைய ஸ்ரீராமன், நீதிநெறி தவறாமல், பதினாயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார்,
30. ஒரே மனைவி என்ற கட்டுப்பாட்டுடன் இருந்த ஸ்ரீராமன், ஒரு ராஜரிஷியைப் போல வாழ்ந்தார்; எப்போதும் பரிசுத்தராக இருந்து, குடிமக்களுக்கு ஒரு படிப்பினையாக இருக்கும் வண்ணம் குடும்பக் கடமைகளையெல்லாம் செவ்வனே நடத்திவந்தார்.
31. பிரேமை, அனுசரித்துப் போவது, விநயம், புலனடக்கம், நாணம், அச்சம், கணவன் நெஞ்சத்தில் ஓடும் உணர்வுகளை அறிந்து நடப்பது, பணிவு ஆகியவற்றால் சீதையும் தன் கணவன் மனத்தைக் கவர்ந்தாள்.
- 32-34. ஒரு சமயம் எல்லா வசதிகளுடனும் கூடிய கேளிக்கைப் பூங்காவில், அழகிய மாளிகையில், இன்பம் பொங்கத் தனியாக (சீதையும், ஸ்ரீராமனும்) அமர்ந்திருந்தார்கள்.
- அப்போது, நீலமணியைப் போன்ற உடற்காந்தி, எல்லா அணிகலன்களும் பூண்டவர்; புன்சிரிப்பும் அமைதியும் ஒருங்கே தவழும் முகம்; மின்னற்கூட்டம் போல் பிரகாசிக்கும் ஆடை - இப்படி விளங்கும் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, தாமரைக் கண்ணியும்

அனைத்து ஆபரணங்களும் அணிந்தவளுமான சீதை, தாமரையொத்த அவருடைய பாதங்களை மெல்லப் பிடித்து விட்டுக் கொண்டு சொன்னாள்.

தேவதேவரே! ஜகந்நாதரே! பரமாத்மாவே! சனாதனரே! சிதானந்தரே! ஆதி-நடு-அந்தம் அற்றவரே! அனைத்துக்கும் காரணமானவரே! தேவ தேவர்கள் கூட்டமாக வந்து, என்னைத் தனியே சந்தித்துத் தாங்கள் வைகுண்டத்துக்குத் திரும்புவது பற்றி (உங்களுக்கு நினைவு படுத்தக் கோரி) மிகவும் வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

37. (அமரர்கள் என்னைப் பார்த்துச் சொன்னது என்னவென்றால்) 'சிச்சக்தியான தாங்கள் இங்கே (மண்ணுலகில்) இருப்பதால் தான், சனாதனமான தனது புனித வாசஸ்தலமாகிய வைகுண்டத்தையும் எங்களையும் துறந்து, பூலோகத்திலேயே ஸ்ரீராமன் தங்கியிருக்கிறார்.
38. 'தாமரைக் கண்ணர் ஸ்ரீராமன், எப்போதும் தங்களுடன் இருப்பவர், (அதனால்) தாங்கள், அவருக்கு முன்னால் வைகுண்டத்துக்கு எழுந்தருளினால், ஸ்ரீராமபிரானும் வைகுண்டத்துக்குத் திரும்ப வந்து, எங்களுக்கெல்லாம் தலைவராக விளங்குவார்' என்று, என்னை வேண்டிக் கொண்டார்கள் - என்ற செய்தியைத் தங்களிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டேன்.
40. 'பிரபு, நான் தங்களுக்குக் கட்டளையிடவில்லை. எது சரி - என்று தங்களுக்குப் படுகிறதோ, அதன்படி செய்யுங்கள்' - சீதையின் சொற்களைக் கேட்டு, ஒரு விநாடி நேரம் ஆலோசித்து விட்டுச் சொன்னார்:
- 41-46. 'தேவி! எனக்கு எல்லாம் தெரியும்! (தேவர்களின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றுவதற்கான) வழிமுறையை உனக்குச் சொல்கிறேன். உன்னைத் தொடர்புபடுத்தி, ஒரு அபவாதத்தைக் கிளப்பிவிட்டு, பொதுமக்களின் பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளுக்குப் பயப்படும் பாமர மனிதனைப் போல, நானும் (பயந்தாற் போல்) உன்னைக் காட்டில் விட்டுவிடுகிறேன். இப்போது நீ கர்ப்பமாக இருக்கிறாய். அங்கே வால்மீகி ஆசிரமத்தில் உனக்கு இரண்டு புதல்வர்கள் தோன்றுவார்கள்.
- 47-48. இவ்விதப் பேச்சினிடையில், விஜயன் என்பவனைப் பார்த்து, 'என்னைப் பற்றியும், சீதை, என்னுடைய தாய், சகோதரர்கள், மற்றும் கைகேயியைப் பற்றியும் நகர மக்கள் என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள்? நல்லதாக இருந்தாலும் கெட்டதாக இருந்தாலும் - என்மேல் ஆணை! - பயப்படாமல் நீ உண்மையைச் சொல்லு' என்றார், ஸ்ரீராமன்.
49. 'ஐயனே! ஆத்மஞானியான ஸ்ரீராமனால் செய்யப்பட்ட செயல்கள் எல்லாம், மற்றவர்களால் செய்யமுடியாதவை என்று, தங்களைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள்' என்றான், விஜயன்.
50. 'ஆனால், ராவணனைக் கொன்றுவிட்டு, (கவர்ந்து செல்லப்பட்டு, அந்நியன் வீட்டிலிருந்தவள் என்ற இழுக்கின் விளைவான) கோபத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு, சீதையைக் கொண்டுவந்து தன் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டுள்ளாரே?
51. 'மனிதர்களே இல்லாத காட்டிலிருந்து, தீய எண்ணங்கொண்ட ராவணனால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டவள், சீதை, அவளுடன் உறவு கொள்ளும்போது (ஸ்ரீராமனுக்கு) எப்படி இன்பம் தோன்றும்?
52. 'இனி, நாங்களும், நெறிதவறிச் செல்லும் எங்கள் வீட்டுப் பெண்களை மன்னித்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதுதான். மன்னன் எவ்வழி, மக்கள் அவ்வழி!'

53. இதைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன், தன்னைச் சூழ்ந்திருந்தவர்களிடமும் விசாரித்தார். அவர்களும் பயபக்தியோடு, அவரைப் பணிந்து, 'ஆம், அவன் கூறிய செய்தி உண்மைதான். ஐயமில்லை' என்றார்கள்.

54. உடனே, அமைச்சர்கள், விஜயன் மற்றும் நண்பர்களுக்கெல்லாம் விடைகொடுத்து அனுப்பி வைத்தார். லட்சுமணனைக் கூப்பிட்டனுப்பி, ஸ்ரீராமன், அவனிடம் சொன்னார் :

55,56. 'லட்சுமணா! சீதை காரணமாக, என்மேல் ஒரு பழியைக் குடிமக்கள் சுமத்தி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, பொழுது விடிந்ததும், ரதத்தில் சீதையை ஏற்றிக்கொண்டு சென்று, வால்மீகி முனிவரின் ஆசிரமத்துக்கு அருகில் விட்டுவிட்டு, உடனே நீ திரும்பி விடு. நீ, என்னை மறுத்துப் பேசினால், அது என்னைக் கொலை செய்ததற்குச் சமமாகும்.'

57. இதைக் கேட்ட லட்சுமணன் அஞ்சி நடுங்கினான். மறுநாள் காலையில் ஜானகிதேவியை எழுப்பினான். சுமந்திரரைக் கொண்டு ரதத்தை ஆயத்தம் செய்து, (சீதையுடன்) காட்டுக்கு விரைந்தான்.

58. வால்மீகியின் ஆசிரமத்துக்கு அருகில் இறக்கிவிட்டு, சீதையைப் பார்த்து, 'குடிமக்கள் கூறும் நிந்தனைக்கு அஞ்சி, பூரீராகவன், உங்களைக் காட்டில் விட்டுவிடச் சொன்னார்' என்றான்.

59. 'தாயே, இதில் என் குற்றம் ஏதுமில்லை. தாங்கள், முனிவரின் ஆசிரமத்துக்குச் செல்லுங்கள்' என்று லட்சுமணன் சொல்லிவிட்டு, ஸ்ரீராமனின் மாளிகையை நோக்கி விரைந்தான்.

60. மிகவும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, ஒன்றுமறியாத பெண்ணைப் போல், சீதை கதறி அழுதாள். (அழுகுரல் கேட்டு, அருகில் சென்று பார்த்த) சீடர்கள் வந்து சொன்னதும், சீதைதான் வந்திருக்கிறாள் என்பதை ஞான திருஷ்டியால் வால்மீகி அறிந்து கொண்டார்.

61. அவர் வந்து, அர்க்யம் முதலியவைகளால் ஜானகியை உபசரித்து, ஆறுதல் கூறி, மேலே நடக்கப் போகின்றவையையெல்லாம் உணர்ந்து, ஆசிரமத்து மாதர்களிடம் அவளை ஒப்படைத்தார்.

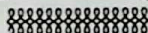
62. அவர்களும், நாள்தோறும், பாசத்துடன் அவளைப் போற்றிப் பராமரித்தார்கள். அவள் பகவானுடைய பத்னியான சாட்சாத் மகாலட்சுமி என்பதை முனிவரிடமிருந்து தெரிந்து கொண்ட மாதர்கள், பணிவோடும் பரிவோடும் அவருக்குப் பணிவிடை செய்தார்கள்.

63. பரமாத்மாவும் ஞானதிருஷ்டியுடையவரும் ஒரே மூலப் பொருளுமான ஸ்ரீராமன், சீதை அருகில் இல்லாததால் எல்லா சுகபோகங்களையும் துறந்தார். முனிவர்களால் வணங்கப்படும் திருவடிகளுடைய அவர், பற்றொழித்து, அந்த முனிவர்களின் நியமங்களையே ஏற்று வாழத் தொடங்கினார்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

பூமித் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தர காண்டத்தில்

நாலாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது ஸர்கம்

ஐந்தாவது ஸர்கம்

ஸ்ரீராம காதை

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. (பார்வதி,) ரகுசிரேஷ்டரான ஸ்ரீராமன், உலகத்தின் மங்களத்துக்குக் காரணமான புகழ்மிக்க தன்னுடைய மங்களமான வரலாற்றுக் காப்பியமான இராமகாதையை உலகத்துக்கு அளித்துவிட்டு, உத்தமமான தன் முன்னோர்களான ராஜரிஷிகள் கடைப்பிடித்த வாழ்க்கை நெறியைத் தானும் கைக்கொண்டார்.
2. நல்மனம் படைத்த சுமித்திரையின் மைந்தன் லட்சுமணன், ஆவலுடன் கேட்டபோது, சுபமான பண்டைய கதைகளைக் கூறி வந்தார், ஸ்ரீராமன். மதம் கொண்ட ந்ருகன் என்ற மன்னன், ஓர் அந்தணரின் சாபத்தால், விலங்காக மாறியதையும் ஸ்ரீராமவன் கூறினார்.
3. சாட்சாத் லட்சுமி தேவியினால் சேவை செய்யப்படும் திருவடித் தாமரைகளையுடைய ஸ்ரீராமன், ஒரு நாள், தனியாக அமர்ந்திருந்தார். அப்போது, தூய மனத்தினனான இலக்குவன், பக்தியோடு அவரை வணங்கி, மிக்க வினயத்துடன் மொழிந்தான்.
4. 'பேரறிவாளரே! தாங்கள், முற்றிலும் தூய வடிவினர்; ஒரு சரீரத்தை எடுத்து வந்துள்ள, அனைத்திலும் விளங்கும், ஆத்மா; எல்லோருக்கும் தலைவர். ஆனால், உருவமற்றவர். தங்களுடைய திருவடித் தாமரைகளை நாடி வரும் வண்டுகள் போன்ற பரம பாகவதர்களின் கூட்டுறவில் உள்ள அடியார்கள், ஞானதிருஷ்டியால் தங்களைக் காண்கிறார்கள்.
5. 'பிரபோ! யோகியர்களால் எப்போதும் தியானிக்கப்படுவதும், சம்சாரத் சூழலிலிருந்து விடுவிப்பதுமான தங்கள் பாத கமலங்களை நான் சரணடைகிறேன். கடந்து செல்ல முடியாத பெருங்கடலாகிற அக்ஞானத்தை, மிக எளிதாகக் கடந்து செல்லக்கூடிய முறையைத் தாங்கள் எனக்கு உபதேசித்தருள வேண்டும்'.
6. அடியார்களிடம் பேரன்பு பூண்டவரும், மன்னர்களில் தலைசிறந்தவருமான ஸ்ரீராமன், இலக்குவனின் சொற்களைக் கேட்டு, மனம் நிறைந்து, அவனுடைய அறியாமை இருளைப் போக்குவதற்காக, வேதப் பொருளுக்கு இசைந்த ஞானத்தை உபதேசம் செய்யத் தொடங்கினார்.
7. (லட்சுமணா!) முதன் முதலாக, (ஞானத்தை அடையும் வேட்கையுடையவன்) தாம் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள அவரவர் வர்ணாசிரமத்துக்கேற்ற கர்மாக்களை எல்லாம் முறையாகச் செய்து முடிக்க வேண்டும். அதனால் சித்த சுத்தி ஏற்பட்டதும், முன்னர் செய்துவந்த எல்லாக் கர்மாக்களையும் விட்டொழிக்க வேண்டும்; சம-தமங்களாகிற அஷ்டாங்க யோக சாதனையைப் பயில வேண்டும். பின்னர், ஆத்மக்ஞானத்தை அடைவதற்காக ஒரு ஸத்குருவை நாடிச்சென்று சரண்புகவேண்டும்.
8. (ஜீவன்) ஓர் உடலைப் பெறுவதற்குக் காரணம், கர்மாக்கள் - என்று சொல்லப் படுகிறது. ஏனென்றால், தனக்கு நன்மை செய்பவை - நன்மை செய்யாதவை - ஆகிய, இருவகைப்பட்ட செயல்களும், சரீரத்தில் பற்றுடைய மக்களால் செய்யப்படுகின்றன. அதன் விளைவாக சரீரம் உண்டாகிறது; (அந்தச் சரீரத்தின் மூலமாக) கர்மாக்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இவ்விதம், ஒரு சக்கரம் போல இந்த உலக வாழ்க்கை சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது.

.....

9. சம்சாரத்துக்கு மூலகாரணம், அக்ஞானமே. சம்சாரத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு ஒரே வழி, அக்ஞான நாசம் (அறியாமையை முற்றிலுமாக அழித்து விடுதல்) என்று, வேதங்கள் கூறுகின்றன. ஞானத்தால் அக்ஞானத்தை அழிக்க முடியும்; (பயனில் நோக்கமுடைய) கர்மாக்களால் அழிக்க முடியாது. ஏனென்றால், அக்ஞானத்திலிருந்தே தோன்றும் கர்மாக்கள் தாம் தோன்றுவதற்கு மூல காரணமான அக்ஞானத்துக்கு எதிரியாக எப்படிப் போகமுடியும்?
10. பயனில் பற்று வைத்து செய்யப்படும் கர்மாக்கள் மூலம், அக்ஞானத்தின் அழிவோ, பற்றுதலின் தேய்வோ ஏற்படாது. இதற்கு மாறாக, அந்தக் கர்மாக்களிலிருந்து, குறைகளுடன் கூடிய மேலும் பல கர்மாக்கள் தோன்றும்! அதனால், மறுபடியும் உலக வாழ்க்கை தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும்! ஆகவே, ஞானத்தேட்டை உள்ளவன். ஞான விசாரத்திலேயே ஈடுபட வேண்டும்.
11. அதிருக்கட்டும். கர்மாக்கள், வேதங்களில் காணப்படும் ஆணைகள், அதுபோலவே, ஞானம், புருஷார்த்தங்களை அடைவதற்கான சாதனம்; அவ்வாறே, 'பிராணிகள், கர்மாக்கள் செய்யாமல் இருக்க முடியாது' என்ற வாக்கியமும் சாஸ்திரங்களில் இருக்கிறது, அல்லவா? அப்படிப் பார்த்தால், கர்மாக்கள், ஞானம் பெறுவதற்கு உதவுகூடிய ஒரு சாதனம் என்று தானே, சொல்ல வேண்டும்?... அத்துடன், 'கர்மாக்களைச் செய்யாமலிருப்பது குற்றம்; அதனால், மோட்சத்தை விரும்புகிறவன் எப்போதும் கர்மாக்களைச் செய்யவேண்டும்' என்றும் சுருதிசொல்லுகிறது. (அது அப்படியில்லை. ஒரு புகழ்ச்சிக்காக அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறது. கர்மாவினால் ஞானம் பெற முடியாது. ஏனென்றால்,) ஞானம் சுதந்திரமானது; (வேறொரு காரணத்தின் காரியம் அல்ல); தன் பலனை நிச்சயமாக அதுவே தரக்கூடியது; மனத்தளவில் கூட வேறொன்றின் துணை அதற்கு அவசியமில்லை - என்று எவரேனும் சொன்னால், அந்தக் கூற்றும் சரியல்ல.
- 12-13. எப்படியென்றால், வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட வேள்வி முதலியன சத்தியமான கர்மாக்களே என்றாலும், அவைகளைச் செய்வதற்கான ஒரு கர்த்தா, ஸ்ருக், ஸ்ருவம் போன்றவை தேவைப்படும் என்பது போல, வேதங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ள கர்மாக்களின் மூலம் அடையப்படும் ஞானம், முக்தியை அடைவதற்கு உதவுகிறது; அதனால், ஒருபோதும் கர்மாக்களை விடலாகாது.
14. - இப்படிப்பட்ட குதர்க்கவாதம், அவர்கள் சொல்லும் வாதங்களிலேயே முரண்படுவதால், ஏற்புடையதல்ல. ஏனென்றால், கர்மாக்கள், தேகப்பற்றிலிருந்து தோன்றுபவை; ஞானம் என்பது அஹங்காரம் (நான் என்ற தேகப்பற்றின் முனைப்பு) அழிந்தபின் ஏற்படுகிறது.
15. வேதாந்த வாக்கியங்களின் உட்பொருளைப் பற்றி அடிக்கடி சிந்தித்து, ஆராய்ந்த பின் உண்டாகும் தெளிந்த ஞானப்பிரகாசத்தில் தோன்றும் கடைசிச் செயல் தான் ஆத்மக்ஞானம். ஆனால், இதற்கு மாறாக, கர்மாக்கள், கர்த்தா-ஸ்ருக்-ஸ்ருவம் போன்ற பிற பொருட்களின் உதவியுடன் நிகழ்கின்றன. ஆனால், ஞானமோவென்றால் (மனோநாசம் ஏற்பட்டுவிட்டபடியால்) கர்த்தா முதலிய எல்லாவற்றையும் அழித்து விடுகிறது.
16. ஆகவே, எல்லாப் புலன்களையும் புலனுக் பொருட்களிலிருந்து விலக்கிவிட்டு எப்போதும் ஆத்மாவிடமே நிலை பெற்றுள்ள புத்திமான், எல்லாக் கர்மாக்களையும்

அறவே துறந்து விடவேண்டும். ஏனென்றால், ஞானத்துக்கு நேர் எதிரிடையானது கர்மம் என்ற காரணத்தால், அதனுடன் கூட சேர்ந்து இருக்கவே முடியாது.

17. மாயையின் வசத்திலுள்ளவனுக்கு உடல் முதலியவற்றில் ஆதம்பாவம் (நான் என்பது, இந்தச் சரீரமே என்ற பாவனை) இருக்கிறது. இந்த எண்ணம் உள்ள வரையில், அவன் வைதிக கர்மாக்களை அவசியம் செய்ய வேண்டும். 'இதுவன்று, இதுவன்று' என்பதான வாக்கியங்களின் உட்பொருள் அனுபவம் ஏற்பட்டு, அனாத்ம வஸ்துக்களை ஒதுக்கித் தள்ளி, தன்னுடைய பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்து கொண்டவுடன், எல்லாக் கர்மாக்களையும் அவன் விட்டுவிடலாம்.
18. பரமாத்ம-ஜீவாத்ம பேத உணர்வை நீக்கும் பேரொளியான ஞானம், தனது அந்தக் கரணத்தில் தெளிவாக விளங்கத் தொடங்கும் போது, ஆத்மா, சம்சாரத்தை அடைவதற்குக் காரணமாகவுள்ள மாயை, வெகு எளிதாகக் கரைந்து போகிறது.
19. வேதப் பிரமாணங்களின்படி, மாயை அழிந்து போய்விட்டால், அது தன் காரியத்தை எப்படிச் செய்யமுடியும்? (ஜீவனை, எப்படி மோகத்தில் ஆழ்த்த முடியும்?) ஏனென்றால், பரமாத்ம தத்வம் என்பது நிறைஞான வடிவானது; மாசற்றது; இரண்டற்றது. எனவே, ஞானம் ஏற்பட்ட பின்னர் அக்ஞானம் மீண்டும் தலைகாட்டாது.
20. ஒரு தடவை அக்ஞானம் அழிந்து விட்டால், அது மறுபடியும் தோன்றமுடியாது என்னும்போது, அந்த ஞானம் பெற்றுவிட்டவனுக்கு 'நான் இந்தக் காரியத்தைச் செய்கிறேன்' என்னும் எண்ணம் எவ்வாறு தோன்றும்?... ஆகவே தான், 'ஞானம் சுதந்திரமானது, ஜீவன் மோட்சமடைவதற்கு ஞானத்தைத் தவிர கர்மா போன்ற வேறெதுவும் தேவையில்லை. ஞானம், சுயமாகவே, அந்தப் பயனை (மோட்சத்தை)ப் பெற்றுத் தரக்கூடியது' என்று சொல்லப்படுகிறது.
21. மேலும், தைத்தரீய ஆரண்யகத்தில், 'எல்லாக் கர்மாக்களையும் தியாகம் செய்வது தான் சிறந்தது' (ந கர்மணா ந ப்ரஜயா தனேன த்யாகேணகே அம்ருதத்வமானக: - தை.ஆ.10-10) என்று, அமுத்தந்திருத்தமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அத்துடன், ஸாம வேதத்திலும், 'மோக்ஷத்துக்கு சாதனம் ஞானம் தான்; கர்மா அல்ல' (ஏதாவதரே கல்வம்ருதத்வம் - ப்ரு.உ.4/5/15) என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.
ஆகவே, 'ஞானமும் வேள்வி என்ற கர்மாவும் சமமானவை' என்று சொல்வது சரியல்ல - என்பது நிச்சயமாகிறது. ஏனெனில், அவ்விரண்டின் பயன்களும் வெவ்வேறானவை. அது மட்டுமன்று. யக்கும் என்றால், (தான் மட்டும் போதாது;) அதற்கு உதவி செய்வதற்காக பக்கத் துணைவர்கள் வேண்டும். ஆனால், ஞானம், இதற்கு நேர் எதிரானது. (தன்னைத் தவிர வேறு எதுவும், யாரும் தேவையில்லை.)
23. 'நான் கர்மாக்களை விட்டுவிட்டேனே! அதனால் ஏற்பட்ட பர்வத்தைப் போக்கிக் கொள்ள பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டுமே?' என்ற கவலை, அக்ஞானிகளுக்குத் தான் ஏற்படும்; மெய்ஞானம் பெற்றவனுக்கு ஏற்படாது. ஆதலால், சலனமில்லாத சித்தமுடைய ஞானி, சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்களையும் முறைப்படி துறந்து விடத்தான் வேண்டும்.
24. அப்போது, மாசுகள் நீங்கி, தூய்மை பெற்ற மனத்தோடு, சிரத்தையுடன் குருவுக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டும். அவருடைய பேரருளால், 'தத்வமஸி' என்ற மகாவாக்யத்தின் மூலம், பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் ஒன்றே என்ற ஞானத்தைப் பெற்று, மேருபர்வதம் போல உறுதியாகவும், சுகமாகவும் வாழ்வாய்.

செவ்வெழுத்துக்களும் அறிந்து கொள்வதற்கு முன், அதிலுள்ள சொற்களின் பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது.

25. ஒவ்வொரு மகாவாக்யத்தின் கருத்தை அறிந்து கொள்வதற்கு முன், அதிலுள்ள சொற்களின் பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது. அதன்படி, தத்வமஸி என்ற மகாவாக்யத்தில் உள்ள தத்-த்வம் என்ற சொற்கள், முறையே பரமாத்மாவையும் ஜீவாத்மாவையும் குறிக்கின்றன; அஸி என்ற சொல், அவ்விரண்டையும் இணைக்கிறது.
26. ஜீவாத்மா-பரமாத்மா என்பதில், ஜீவாத்மா என்பது அந்தக்கரண சாட்சி; பரமாத்மாவோ புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. எனவே, சொற்பொருளில் தோன்றும் இந்த எதிர்எதிரான அர்த்தத்தை விட்டுவிட்டு, (பரஸ்பரம் விரோதம் போல் தோன்றும் இரண்டு பொருட்களின் பொதுத் தன்மையை ஏற்பது என்ற முறையில்) அவைகள் இரண்டிலுமுள்ள சேதனத் தன்மையை உணர்ந்து, இரண்டும் ஒன்றே என்ற அத்வைத நிலையில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.
27. இந்த தத்-த்வம் என்ற பதங்களால் குறிக்கப்படும் பொருள் ஒன்றே ஆகிவிடுவதால், ஜஹல்லட்சணை பொருந்தாது; அவை, தமக்குள் எதிர்எதிரானதால், அஜஹல்லட்சணையும் பொருந்தாது. ஆகவே, 'ஸோ-யம் (அவனே, இவன்) என்ற வாக்கியத்திலுள்ள இரண்டு சொற்களின் பொருள் போல, தத்-த்வம் ஆகிய சொற்களும், பாகத்யாகலட்சணையின்படி, பொருட் குற்றமில்லாத வாக்கியமே ஆகும்.
- 28,29. இந்த உடல், பிருதிவி முதலிய ஐம்பெரும் பூதங்களிலிருந்து தோன்றியது; சுக-துக்க கர்மபோகங்களுக்கு இருப்பிடம்; முன் பிறவிகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட கர்மபலன்களின் விளைவாக உண்டானது; மாயை; தொடக்கம் முடிவு உடையது. இதனை, மூலப்பிரகிருதியிலிருந்து உண்டான, ஆத்மாவின் ஸ்தூல உபாதி(பருப்பொருட் தோற்றம்) என்று ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். மேலும், மனம்-புத்தி-பத்துப்புலன்கள்-ஐந்து பிராணன்கள் (ஆக, பதினேழு) கூடியதும், போக்தாவின் சுக-துக்க அனுபவத்துக்கு சாதனமாக இருப்பதுமான குட்கும சரீரத்தை, ஆத்மாவின் இரண்டாவது சரீரமாகவும் கருதுகிறார்கள்.
30. இவற்றிலிருந்து வேறுபட்டதும், அநாதியானதும், சொற்களால் சுட்டிக் காட்டப்பட முடியாததும், மாயத் தோற்றம் உடையதுமான காரணசரீரம், ஜீவனுடைய மூன்றாவது சரீரம் - என்று சொல்லப்படுகிறது. இவ்வாறாக, உபாதிபேதத்தால் பாதிக்கப்படாமல், எப்போதும் தனித்திருக்கும் தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைத் தன் இருதயத்தில் நிலைபெறச் செய்ய வேண்டும்.
31. படிகமணி (சுயமாக நிறமற்றதாயினும் அதனருகே வைக்கப்படும் பொருளின் நிறத்தை ஏற்பதைப்) போல, அன்னமய கோசம் போன்ற வெவ்வேறான கோசங்களின் சம்பந்தத்தால், அந்தந்தக் கோச வடிவிலேயே ஆன்மா விளங்குகிறது. ஆனால், இந்த விஷயத்தை ஆழமாக சிந்தித்துப் பார்த்தால், 'இது, எதனோடும் ஒட்டாத, பிறப்பில்லாத இரண்டாவதற்ற பொருள்' என்பது சந்தேகத்துக்கு இடமில்லாமல் தெரியவரும்.
32. முக்குணங்களையுடைய புத்திதான், கனவு-விழிப்பு-உறக்கம் என்று மாறும் நிலைகளுக்கேற்ப, மூன்று வித செயல்பாடுடையதாகக் காணப்படுகிறது. ஆனால், இம்மூன்று நிலைகளும் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருப்பதால், ஒரே மங்களப் பொருளான நித்தியப் பிரம்மத்தில், பொய்த் தோற்றமாகவே காணப்படும். (பரப்பிரம்மத்தில் இந்த மாறுபட்ட நிலைகள் தோன்றமாட்டா.)

செயல்பாடு தான், சரீரம்-புலன்கள்-பிராணன்-மனம், மற்றும் சேதன வடிவமான ஆத்மாவின் மொத்த உருவில் எப்போதும் மாறுதலடைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த வ்ருத்தி(செயல்பாடு) தமோகுணத்திலிருந்து தோன்றுவதால், அக்ஞான வடிவமானது. அதனால், அக்ஞானம் இருக்கும் வரையில், உலகத்தில் பிறவி எடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும்.

33. புத்தியின் செயல்பாடு தான், சரீரம்-புலன்கள்-பிராணன்-மனம், மற்றும் சேதன வடிவமான ஆத்மாவின் மொத்த உருவில் எப்போதும் மாறுதலடைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த வ்ருத்தி(செயல்பாடு) தமோகுணத்திலிருந்து தோன்றுவதால், அக்ஞான வடிவமானது. அதனால், அக்ஞானம் இருக்கும் வரையில், உலகத்தில் பிறவி எடுத்துக் கொண்டேயிருக்கும்.
34. 'இதுவன்று, இதுவன்று' (நேதிநேதி) என்ற வேத வாக்கியப் பிரமாணங்களால், உலகனைத்தையும் ஒதுக்கி விட்டு, நெஞ்சத்தில் சித்கனாமிர்தத்தை (ஞானரஸத்தை)ச் சுவைத்து, பிரும்மத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு உலகை உதறித் தள்ளி விடவேண்டும் - தேங்காயிலிருந்து இளநீரைக் குடித்தபின், காயைத் தூக்கி எறிந்து விடுவதைப் போல!
35. ஆத்மா, ஒருபோதும் மரணமடைவதில்லை; பிறப்பதும் இல்லை; தேய்வதும் இல்லை; வளர்வதும் இல்லை. அது மிக்க தொன்மையானது; எவ்வித குணமுமற்றது; சுக ஸ்வரூபமானது; சுயம் பிரகாசமுடையது; எவ்விடத்துக்கும் செல்லக்கூடியது; இரண்டாவதற்றது.
36. இவ்வாறாக, ஞானமய சுகஸ்வரூப ஆத்மாவில், துக்க மயமான உலகத் தோற்றம் எவ்வாறு ஏற்பட முடியும்?
- இது(உலகம்) அத்யாஸம் (ஏற்றி வைத்தல்) காரணமாக, அக்ஞானத்திலிருந்து தோன்றுகிறது, ஞானம் ஏற்பட்ட அந்த நொடியிலேயே அது மறைந்து போகிறது! ஏனென்றால், ஞானமும் அக்ஞானமும் ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிரானவை.
37. மதிமயக்கத்தினால், ஒரு வஸ்துவை (ஏறக்குறைய, அதே போன்ற வடிவமுடைய) வேறொரு வஸ்துவாக எண்ணிக் கொள்வதையே, 'அத்யாஸம்' என்று அறிஞர்கள் கூறுகிறார்கள். (வைக்கோல் பிறியான) பழுதையை (குறைவான வெளிச்சத்தில்) பார்த்து, பாம்பு என்ற எண்ணம் தோன்றுவதைப் போல, ஈசுவரனிடம் உலகத் தோற்றம் ஏற்றி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
38. விகல்பமும் மாயையும் அற்ற, எல்லாவற்றுக்கும் காரணமான, அழிவற்ற, இரண்டாவதற்ற, சித் ஸ்வரூப பரபிரும்மத்தில், முதலில், அஹங்கார வடிவான அத்யாஸம் கற்பிக்கப்படுகிறது.
39. இயல்பாக, விருப்பு-தீவிரப் பற்றுதல், மற்றும், - சுகம் (அதுபோல், விருப்பமின்மை - வெறுப்பு - துக்கம்) முதலியவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்ட புத்திதான், பிறப்பு - இறப்பாகிற உலக வாழ்க்கைக்குக் காரணமாகிறது. (இதை எப்படி நிரூபிப்பது? என்றால்,) உறங்கும்போது இவையெல்லாம் இல்லாமற் போய்விடுவதால் (புத்தியின் இயல்பான சிந்தனைச் சலனங்கள் அற்றுப் போய்விடுவதால்,) (துக்கத்தின்போது) ஆத்மாவின் பேரானந்த ஸ்வரூபம் நம்முடைய அனுபவத்துக்குக் கிடைக்கிறது.
40. அநாதியான அக்ஞானத்திலிருந்து தோன்றிய புத்தியில் பிரதிபலிக்கும் இந்தச் சேதனனின் ஒளி தான், ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகிறது. புத்திக்குச் சாட்சியாக இருக்கும்போது ஆத்மா அதனின்று வேறுபட்டது; அதுவே, புத்தியிலிருந்து பிரிக்க முடியாததன்றோ?
41. அக்னியில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைப் போல, சிதாபாஸம், சாட்சியாகிய ஆத்மா, புத்தி-இவை ஒரே இடத்தில் இருப்பதால், தமக்குள் அத்யாஸம் ஏற்பட்டு, சேதனத்

தன்மையும் ஐடத் தன்மையும் இடம் மாறிக் காணப்படுகின்றன. (அதாவது, நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்ட இரும்புத் துண்டில் அக்னியின் உஷ்ணமும், இரும்புத் துண்டின் வடிவம் நெருப்பிலும் காணப்படுகின்றன. அதுபோல, புத்தியும் ஆத்மாவும் இணைந்து போவதால் ஆத்மாவின் சேதனத் தன்மை, புத்தியிலும், புத்தியின் அசேதனத் தன்மை ஆத்மாவிலும் காணப்படுகின்றன. அதனால் தான், அத்யாஸம் காரணமாக, புத்திமுதற்கொண்டு சரீரம் வரையிலான அனாத்ம் வஸ்துக்களையே ஆத்மாவாகக் கருதத் தொடங்குகிறார்கள்.)

42. குருவுக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருப்பதாலும், வேதவாக்கியங்களின் பொருளைப் பற்றி விசாரம் செய்வதன் மூலமாகவும் ஆத்மக்ஞானம் ஏற்பட்டவுடன், தன்னுடைய இருதயத்திலுள்ள, உபாதிகள் அற்றதான ஆத்மாவைக் கண்டு, ஆத்மாவாகத் தோன்றும் சரீரம் முதலான எல்லா ஐடப் பொருட்களையும் உதறிவிட வேண்டும்.
43. 'நான் ஒளிவடிவானவன்; பிறப்பு அற்றவன்; இரண்டற்றவன்; நித்யமானவன்; பிரகாசிப்பவன்; சிறிதும் மாசு இல்லாதவன்; தூய ஞானச் செறிவினன்; குறைவற்றவன்; செயலற்றவன்; ஆனந்தமே ஆனவன்.
44. 'நான் எப்போதும் முக்தன்; எண்ணிப் பார்க்க முடியாத அளவுக்கு ஆற்றல் படைத்தவன்; புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன்; ஞான வடிவினன்; மாறுபடாத உருவமுடையவன்; எல்லையற்றவன்!... வேதம் படித்த பண்டிதர்கள், அல்லும் பகலும் என்னையே தம் இதயத்தில் தியானித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
45. - இவ்விதமாக, ஆத்மாவின் அகண்டாகாரத் தன்மையை எப்போதும் தியானித்து வருபவருடைய அந்தக்கரணத்தில் தோன்றும் தூய பாவனை, விதிக்கப்பட்ட நியமங்களுக்கு ஏற்றபடி உண்ணப்படும் மருந்து, நோயை அழித்து விடுவதைப் போல, கர்த்தா முதலான எல்லா சாதனங்களுடன் கூட அவித்யையை உடனே அழித்து விடுகிறது.
46. (ஆத்ம் சாதனையில் ஈடுபடுபவர்) புலன்களை, புலனுக் பொருட்களிலிருந்து விலக்கி, அந்தக்கரணத்தைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டு, தனிமையான இடத்தில் உட்காரவேண்டும்; ஆத்மாவில் உறுதியாக நின்று, வேறு எதனுடைய உதவியையும் நாடாமல் தூயசித்தத்தோடு, ஞானதிருஷ்டி மூலமாக, ஆத்மாவை மட்டுமே தியானிக்க வேண்டும்.
47. 'இந்த அண்டகோளம், பரமாத்ம் வடிவமானது' என்று சிந்தித்து, இதனை எல்லாவற்றுக்கும் காரணமான ஆத்மாவில் லயப்படுத்த வேண்டும். இவ்விதம் பூரணமான சிதானந்த ஸ்வரூபத்தில் நிலை பெற்றிருப்பவன், வெளியே-உள்ளே உள்ள பொருட்களைப் பற்றி ஏதும் அறியமாட்டான்.
48. சமாதிநிலையை அடைவதற்கு முன்னால் 'எல்லா சராசரப் பொருட்களும் ஓங்கார வடிவமானவை' என்று தியானிக்க வேண்டும். இவ்வுலகம், வாச்ய வஸ்து; ஓங்காரமே இதனுடைய வாசகப் பொருள். அக்ஞானத்தின் காரணமாகவே, இவ்வுலகத்தின் தோற்றம் ஏற்படுகிறது. ஞானம் ஏற்பட்டவுடன், இது எதுவும் இருக்காது.
49. ஓங்காரத்தில் அ, உ, ம என்ற மூன்று எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் அகாரம் விழிப்பின் அபிமானியான விசுவத்தைக் குறிப்பது; உகாரம், கனவு அபிமானியான தேஜஸ் என்றும்; மகாரம், உறக்க அபிமானியான ப்ராக்ஞன் என்றும் சொல்லப்

படுகின்றன. இந்த உணர்வு, சமாதிநிலைக்கு முந்தையது. தத்வ நோக்கில், இவ்வித வேற்றுமைகள் ஏதும் இல்லவே இல்லை.

50. பலவகையாகத் தோன்றும் அகார வடிவமான விசுவத்தை, உகாரத்தில் லயப்படுத்த வேண்டும்; ஓங்காரத்தின் இரண்டாவது எழுத்தான தேஜஸ் வடிவான உகாரத்தை, அதன் கடைசி எழுத்தான மகாரத்தில் லயப்படுத்த வேண்டும்.
51. பின்னர், ப்ராக்கு வடிவான காரணாத்மா மகாரத்தையும், சித்தகன ரூபமான பரமாத்மாவில் லயப்படுத்த வேண்டும். அத்துடன், 'நான், நித்யமுக்த-ஞானஸ்வரூப-உபாதிகளற்ற-மாசற்ற பரப்ரூபம்மமே' என்று சிந்திக்க வேண்டும்.
52. இவ்விதமாக, எப்போதும் பரமாத்ம பாவனை செய்து கொண்டேயிருந்து, ஆத்மான்ந்தத்தில் மூழ்கி, கண்ணால் காணப்படும் பிரபஞ்சம் அனைத்தையும் மறந்து, ஆத்மான்ந்தத்தை அனுபவிக்கும் ஜீவன்முக்தனான யோகி, அலைகளற்ற பெருங்கடல் போல, சாட்சாத் முக்தவடிவினன் ஆகிறான்.
53. இவ்வாறாக, தொடர்ந்து சமாதியோகப் பயிற்சி செய்து வருபவன், புலன்களை புலனுக்ர் பொருட்களிலிருந்து விலக்கி விட்டவன், காம-க்ரோதம் முதலிய (அகப்) பகைவர்களை வென்று விட்டவன் எனலோ, அப்படிப்பட்ட ஆறு புலன்களை (மனம், ஐந்து ஞானேந்திரியங்கள்) வெற்றி கொண்ட மகாத்மாவுக்கு நான் நிரந்தரமாக காட்சியளிக்கிறேன்.
54. இரவு பகலாக, ஆத்மாவை சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் சாதகன், எப்போதும் எல்லாத் தளைகளிலிருந்தும், விடுவித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அத்துடன், (நான் கர்த்தா-போக்தா என்ற) அபிமானத்தை விட்டுவிட்டுப் பிராரப்த வினைப் பயன்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பான். இப்படியே இருந்துவிட்டுக் கடைசியில் சாட்சாத் என்னிலேயே லயமடைகிறான்.
55. வாழ்வின் தொடக்கத்திலும், நடுவிலும் முடிவிலும் அச்சத்துக்கும் துயரத்துக்கும் உலகமே காரணம் என்று அறிந்து கொண்டு, வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள எல்லாக் காம்ய கர்மாக்களையும் துறந்துவிட்டு, எல்லா உயிர்ப்பிராணிகளின் அந்தராத்மாவாகத் தனது ஆத்மாவே விளங்குகிறது - என்று கருதவேண்டும்.
56. சமுத்திரத்துடன் தண்ணீர், பாலுடன் பால், மகாகாசத்துடன் கடாகாசம், வாயுவுடன் வாயு சேர்ந்து ஒன்றாகி விடுவதைப் போல், இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் தன்னுடைய ஆத்மாவுடன் இணைத்துச் சிந்திப்பதன் மூலம், ஜீவன் பரமாத்மாவாகிய என்னுடன் ஒன்றித்து விடுகிறான்.
57. சந்திரனில் தோன்றும் வளர்ச்சி - தேய்வு; இன்ன திசை என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் ஏற்படும் திக்பிரமை போலவே, வேதம், யுக்தி, பிரமாணங்களால் இவ்வுலகம் பாதிக்கப்படுவதால், இதுவும் மித்யை (பொய்)யே என்று எண்ணிக் கொண்டு, ஆத்மசாதகன், உலக விவகாரங்களை நடத்திவரவேண்டும்.
58. 'உலகங்களெல்லாம், என்னுடைய வடிவமே' என்ற எண்ணம் ஏற்படும் வரையில் இடைவிடாது என்னை உபாசித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். சிரத்தையும், தீவிரமும் உடைய பக்தனுக்கு, அவனுடைய இதயத்தில் என்னுடைய சாட்சாத்காரம் எப்போதும் இருந்து கொண்டிருக்கும்.

செவ்வெழுத்துக்களும் எல்லா வேதங்களின் சாரமான இந்த ரகசியத் தத்துவங்களை

59. என் அன்புக்குரியவனே! எல்லா வேதங்களின் சாரமான இந்த ரகசியத் தத்துவங்களை, நானே நிர்ணயித்து உனக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்தத் தத்துவ உபதேசங்களை இடைவிடாது சிந்திக்கும் பேரறிஞர், எல்லாப் பாவங்களிலிருந்தும் உடனேயே விடுபடுகிறார்.
60. தம்பி! கண்ணால் காணப்படும் இவ்வுலகம் வெறும் மாயை. உன் மனத்திலிருந்து இதனை நீக்கிவிடு. என்னைப் பற்றிய நினைவினால், சித்தம், மாசுகள் நீங்கி தூயதாகும். அப்போது நீ, துயரங்களற்று, சுகங்களை அனுபவித்துக் கொண்டு ஆனந்தத்தோடு இருப்பாய்,
61. எவனொருவன் தன்னுடைய சித்தத்தில், குணங்களைக் கடந்தவனாகவும், குணங்களற்றவனாகவும் என்னைச் சிந்திக்கிறானோ, அல்லது, சில நேரங்களில் என்னுடைய ஸகுண வடிவத்தைத் தியானிக்கிறானோ, அவன் என் ஸ்வரூபமே. அவனுடைய பாததூளியைத் தொட்ட மாத்திரத்திலேயே மூன்று உலகங்களையும் புனிதப்படுத்திவிடுகிறான் - சூரியனைப் போல.
62. ஈடு இணையற்ற இந்த ஞானம் வேதங்கள் அனைத்தின் சாரம் போன்றது. உபநிடதங்களால் அறியத்தக்க நானே, இதை உபதேசித்திருக்கிறேன். குருவிடம் பக்தியுடையவன், இந்தத் தத்வோபதேசத்தை சிரத்தையோடு படித்தால், அவனுக்கு என்னுடைய சொற்களில் நம்பிக்கை ஏற்படுமேயானால், அவன் என்னையே அடைவான்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான
ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தர காண்டத்தில்
ஐந்தாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.
~~~~~

ஆறாவது ஸர்கம்

லவணன் வதம், பகவான் ராமன் நடத்திய வேள்விக்குக் குச-லவர்களுடன்
மகரிஷி வால்மீகி வருகை, குசனுக்குத் தத்வோபதேசம் செய்தல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1. ஒரு சமயம், யமுனைக்கரையில் வசித்து வந்த முனிவர்கள், லவணன் என்ற அசுரனைக் கண்டு அச்சமடைந்து, ஸ்ரீராகவனைக் காண வந்தார்கள்.
2. ஏராளமான அந்தணர்கள், பிருகு முனிவரின் சிறந்த புதல்வருமான சியவன முனிவரை முன்னிட்டுக் கொண்டு, 'உங்கள் அச்சத்தைப் போக்குகிறேன்' என்ற வாக்குறுதியை ஸ்ரீராமனிடமிருந்து பெற விரும்பிக் கூட்டமாக வந்தார்கள்.
3. ஸ்ரீரகுல நாயகர், அவர்களையெல்லாம் மிகவும் பக்தியுடன் உபசரித்து, முனிவர்கள் மகிழும்படியாக இனிய சொற்களைக் கூறினார்.
4. 'முனிபுங்கவர்களே! தங்கள் வருகைக்குக் காரணம் என்னவோ? (நீங்கள் என்னிடம்) எதிர்பார்ப்பதைச் செய்து தருகிறேன். என்னை (எதிர்பார்ப்பு ஏதும் இல்லாமலே) பார்ப்பதற்காகவே பெருமனம் தொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்றால், நான் பேறுபெற்றவன்!
5. 'தாங்கள் எதிர்பார்க்கும் காரியம் எவராலும் செய்ய முடியாதது என்றாலும் கூட, நான் அதை நிச்சயமாகச் செய்து தருகிறேன். அடியேனுக்கு ஆணை இடுங்கள். அந்தணர்கள், எனக்குத் தெய்வம் போன்றவர்கள்'.

செவ்வெழுத்துக்களும் மிகுந்திருந்தன. மிகவும் தர்மமாத்மா; தேவர்களையும் அந்தணர்களையும் வழிபடுபவன். அவனிடம் சந்தோஷங் கொண்ட ஸ்ரீமகாதேவர் மிக உயர்ந்த ஒரு குலத்தைக் கொடுத்தார்.

6,7. இதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சியவனர், கூறினார்: 'அண்ணலே, முன்பு கிருத யுகத்தில் மது என்ற பெயருடைய பேரரசு இருந்தான். மிகவும் தர்மமாத்மா; தேவர்களையும் அந்தணர்களையும் வழிபடுபவன். அவனிடம் சந்தோஷங் கொண்ட ஸ்ரீமகாதேவர் மிக உயர்ந்த ஒரு குலத்தைக் கொடுத்தார்.

8. 'இந்தச் குலத்தால் யாரைத் தாக்குகிறாயோ, அவன் சாம்பலாகிப் போவான்' என்று சொன்னார்.

ராவணனுடைய சகோதரி கும்பீநஸீ என்பவள் தான் அவனுடைய மனைவி.

9. இந்தத் தம்பதிக்கு, பயங்கரமான வீரமும், தீய எண்ணங்களும் கொண்ட, யாராலும் அடக்க முடியாதவனும் தேவ, பிராமணர்களைத் துன்புறுத்துகிறவனுமான லவணன் என்ற ராட்சஸன் மகனாகத் தோன்றினான்.

10-13. பேரரசரே! அவனால் தாக்கப்பட்ட நாங்கள், தங்களிடம் அடைக்கலம் கோரி வந்திருக்கிறோம்.'

இதைக் கேட்டவுடன், 'முனிசிரேஷ்டர்களே! அஞ்சாதீர்கள். மனக் கவலையை விட்டுவிட்டுச் செல்லுங்கள். லவணனை நான் அழித்து விடுகிறேன்' என்று ஸ்ரீராமன் சொன்னார்.

பின், தன்னுடைய சகோதரர்களை நோக்கி, 'ராட்சஸ லவணனை யார் கொன்றுவிட்டு வரப் போகிறீர்கள்?... பிராமணர்களுக்கு உறுதி ஏற்படும் வகையில் அபயப்பிரதானம் கொடுக்கப் போவது, யார்?' என்று கேட்டார்.

உடனே, கை கூப்பிய வண்ணம், ஸ்ரீராமனை நோக்கி, 'பிரபு, உத்தரவிடுங்கள். மன்னா, நானே கொன்றுவிட்டு வருகிறேன்' என்று பரதன் சொன்னான். அப்போது, ஸ்ரீராமனை நமஸ்கரித்து, சத்ருக்னன் சொன்னான்.

14. 'ஸ்ரீராமா! (இலங்கைப்) போரில் லட்சுமணன் பெரும் சாகஸம் செய்திருக்கிறார். மகாபுத்திமான் பரதன், நந்திக் கிராமத்தில் (ரிஷி நியமங்களை ஏற்று) துன்பங்களை அனுபவித்திருக்கிறார்.

15. 'லவணனைக் கொல்வதற்கு நானே செல்கிறேன். ஸ்ரீராகவா! தங்களுடைய அருளாசியினால், அந்த ராட்சஸனைப் போரில் கொன்று விடுவேன்....'

16. இதைக் கேட்டு, எதிரிகளை வெற்றி கொள்பவரான ஸ்ரீராமன், சத்ருக்னனை அருகில் அழைத்து, அணைத்துக் கொண்டு '(லவணனின் தேசம்) மதுரா நாட்டுக்கு மன்னனாக இப்போதே உனக்கு முடி சூட்டுகிறேன்' என்றார்.

17. முடிசூட்டுவதற்குத் தேவையான பொருட்களையெல்லாம் லட்சுமணனைக் கொண்டு வரச் சொல்லி, சத்ருக்னன் விரும்பாவிட்டாலும், மிகுந்த அன்புடன் பட்டம் கட்டி விட்டார்.

18. சத்ருக்னனிடம், தெய்விகமான ஓர் அம்பினைக் கொடுத்து, 'மக்களை முள்ளாகத் துன்புறுத்தும் லவணனை, இந்தப் பாணத்தினால் கொல்வாயாக' என்றார்.

19. 'அவன், வீட்டிலுள்ள திரிசூலத்தைப் பூஜித்து விட்டு, பிராணிகளைக் கொன்று தின்பதற்காக வெளியே காட்டுக்குச் செல்வது வழக்கம்'

20. 'காட்டிலேயே அவன் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும் சமயம் பார்த்து, கையில் வில்லேந்தி, அவனுடைய நகரத்தின் நுழைவாயிலில் நீ நிற்குகொள். (அவன் வீட்டுக்குள் வந்து, சூலத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டால் அவனை வெல்ல முடியாது.)
- 21-23. 'அவன் கோபம் கொண்டு உன்னோடு போர் புரிய வருவான்; உன்னால் கொல்லப் படுவான். அவனைக் கொன்றபின் அவன் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட மதுவனம் என்ற அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒரு பட்டணத்தை நிர்மாணித்து, என் ஆணைப்படி, அங்கே இருந்து வருவாயாக. பின்னர், ஐயாயிரம் குதிரைகள், அந்த எண்ணிக்கையில் பாதி அளவு தேர்கள், அறுநூறு யானைகள், முப்பதாயிரம் காலாட்படையினர் உன்னிடம் வந்து சேருவார்கள்.'
24. இவ்வாறு கூறிய ஸ்ரீராமன், சத்ருக்னனை உச்சி முகர்ந்து, வாயார வாழ்த்தி, முனிவர்களோடு கூட அனுப்பி வைத்தார்.
25. சத்ருக்னனும், ஸ்ரீராமன் கூறியபடியே மதுவின் மைந்தனான லவணனை யுத்தத்தில் கொன்று, மதுரா என்னும் நகரத்தைத் தோற்றுவித்தான்.
26. மதுராவின் குடிமக்களை ஏராளமான தானங்களாலும், பாசத்தாலும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்து, அதனை ஒரு வளமிக்க நகரமாக்கினான்.
- இதனிடையில், வால்மீகியின் ஆசிரமத்தில் சீதை, இரண்டு புதல்வர்களைப் பெற்றெடுத்தாள்.
27. அவர்களில், மூத்தவனுக்குக் குசன் என்றும், இளையவனுக்கு லவன் என்றும் முனிவர் பெயர் சூட்டினார்.
- சீதையின் மைந்தர் இருவரும், காலக்கிரமத்தில் கல்வி - கேள்விகளில் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார்கள்.
28. முனிவரால் உபநயனம் செய்க்கப்பட்டதும், வேதம் கற்பதில் முழுமூச்சோடு ஈடுபட்டார்கள். அவ்விருவருக்கும், ராமாயணம் முழுவதையும் முனிவர் கற்பித்தார்.
29. முப்புரம் எரித்த சங்கரன், முன்பு பார்வதிக்கு (ராமாயணத்தை) உபதேசித்தார். வேதத்தின் பொருள் தெளிவாக விளங்க வேண்டும் என்பதற்காக, (லவ குசர்களுக்கு) வால்மீகி முனிவர், ராமாயணத்தைக் கற்பித்தார்.
30. குரல் வளமும், வசீகரத் தோற்றமும் பெற்று, அசுவினி குமாரர்கள் போல் விளங்கிய அவர்கள் இருவரும், தம்பூராவை மீட்டிக் கொண்டு, தாளத்திற்கேற்ப ராமாயணத்தை இசைத்துக் கொண்டு காட்டில் சுற்றி வந்தார்கள்.
31. தேவர்களைப் போன்ற தோற்றமுடைய லவ-குசர்கள் பாடுவதைக் கேட்டு பரவசமடைந்த முனிவர்கள், 'சிரஞ்ஜீவிகளான நாம், நெடுங்காலமாக, கந்தர்வ லோகம் - கின்னரர் உலகம், பூலோகம் - தேவ லோகம் - தேவ மாளிகைகள் - பாதாள உலகம் - சத்யலோகம் போன்ற எல்லா உலகங்களையும் எல்லாத் திசைகளிலும் சுற்றிப் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால், இவ்வளவு உயர்வான, குரலையும், வாத்தியத்தையும் கேட்டதுமில்லை; கண்டதுமில்லை!' என்று, புகழ்ச்சியாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்.
33. எல்லா முனிவர்களாலும் எப்போதும் பாராட்டப்பட்ட அவர்கள் இருவரும், அமைதியான வால்மீகியின் ஆசிரமத்தில் வெகு காலம் வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

34. காட்டில் நிலைமை இப்படியிருக்க, அங்கே (அயோத்தியில்) பொன்னாலான சீதையை உடன் வைத்துக் கொண்டு, ஏராளமாக தட்சிணை வழங்கி, அசுவமேதம் முதலிய வேள்விகளை ஸ்ரீராமன் நடத்திக் கொண்டிருந்தார்.
35. வேள்வியைக் காணும் விருப்பத்துடன், (அந்தண) ரிஷிகளும், ராஜ (சுஷத்ரிய) ரிஷிகளும், வேதியர்களும் சுஷத்திரியர்களும் வைசியர்களும் யாகசாலைக்கு வந்து கூடினார்கள்,
36. பாடகர்களான லவ-குசர்களோடு, முனிசிரேஷ்டரான வால்மீகியும், அங்கே சென்றார்; ரிஷிகள் தங்குவதற்காகத் தனியே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த பகுதிக்குச் சென்று தங்கினார்.
37. ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், தியானம் கலைந்த வால்மீகி முனிவர், சாந்தம் தவழ, ஓய்வாகத் தனித்திருந்த வேளையில், பற்பல விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டார்கள். அப்போது, தனக்கு ஞானசாஸ்திரம் போதிக்கும்படி குசன் அவரைக் கேட்டுக் கொண்டான்.
38. 'அண்ணலே! உறுதியான இந்த சம்சார பந்தம், ஜீவாத்மாவுக்கு எப்படி ஏற்படுகிறது?- என்பதைத் தங்களிடமிருந்து சுருக்கமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

'எல்லாம் அறிந்தவரே! ஓர் உடலை அடைந்து விட்டவன், சம்சார வாழ்க்கை என்ற பலம் மிக்க பந்தத்திலிருந்து எவ்வாறு விடுவிக்கப்படுகிறான்?... இந்த விபரங்களைத் தங்கள் மாணவனாகிய எனக்கு உபதேசித்தருள வேண்டும்.'

வால்மீகி சொன்னது

- 40,41. 'பந்தம்-மோக்ஷம் (கட்டு-விடுதலை) என்றால் என்ன?' என்பதைப் பற்றியும், (ஆன்ம விடுதலைக்கான) சாதனை முறைகளையும் முழுவதுமாக உனக்குச் சொல்கிறேன், கேள். கேட்ட பின்னர், நான் கூறியபடியே, நடந்து காட்டு. (அப்படி நடப்பதன் மூலம்) நீ, ஜீவன்முத்தன் ஆவாய். உனக்கு மங்களமுண்டாகட்டும்.
- உடல் அற்றதான சிதாத்மாவுக்கு (ஜீவனுக்கு) உடல்தான், (குடிபுகுவதற்கான) மாபெரும் மாளிகை.
- 42-44. இந்த மாளிகையில், அஹங்காரம், அவனுக்கு (சிதாத்மனுக்கு) மந்திரியாக அமைகிறது. அந்த அஹங்காரத்தினால் கற்பிக்கப்பட்ட, உடல், வீடு போன்றவற்றில் உண்டாகும் அபிமானத்தை, சின்மயமான ஆத்மாவின் மேல் ஏற்றி, அதனுடன் ஒன்றிப் போய், தன்னால் செய்யப்படும் எல்லாச் செயல்களையும் சிதாத்மாவே செய்கிறது - என்ற நிலைப்பாட்டுக்குத் தள்ளி விடப்படுகிறான். அஹங்காரத்தினால் வியாபிக்கப்பட்ட ஜீவன், அதன் ஏவல்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு, சங்கல்பம் என்ற சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு, மைந்தர்-மனைவி-மனை முதலியவற்றை 'தான்' என்றே எண்ணிக் கொண்டு விடுகிறான்.
- 45-52. (ஒரு சரீரத்தை ஏற்றுக் கொண்டுள்ள) ஜீவன், தானாகவே, பலவற்றை சங்கல்பித்துக் கொண்டு, எப்போதும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த அஹங்காரம், ஸத்வம்-ரஜஸ்-தமஸ் என்ற பெயரில், உத்தமம்-மத்யமம்-அதமம் என்ற மூன்று வகையாகச் செயல்பட்டு, உலகத்தின் இருப்புக்குக் காரணமாகிறது. தமோ வடிவமான சங்கல்பத்தால், தாமஸச் செயல்களையே செய்து செய்து, தாமஸத் தன்மையைப் பெற்று பூச்சி-புழுக்களாகப் பிறக்கிறான்.

செவ்வெழுத்துக்களும் மெல்லியவனும், தாமதத்திலும், ஞானத்திலும் மிகவும் ஈடுபாடு

ஸத்வ குணம் மேலாக உடையவன், தாமதத்திலும், ஞானத்திலும் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டு மோஷ சாம்ராஜ்யத்துக்கு அருகில் செளக்கியமாக வாழ்கிறான். (ஸத்வ குணம் மேலோங்கப் பெற்றவனுக்கு மோஷத்தை அடைவது எளிது - என்பது கருத்து).

ராஜஸ சங்கல்பத்தை அடித்தளமாகக் கொண்டு பிறந்தவர்கள், உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டு, குடும்பம்-மனைவி-மக்கள் பாசத்தில் உறுதியாக நிற்கிறார்கள். அறிவாளனே! இந்த மூன்று வகையான குணங்களையும் விட்டொழித்தவன், ஆன்ம சாதனை புரிந்து மிக மேலான பரமபதத்தை அடைகிறான்.

ஆகவே, பலவாறாகச் சிதறும் பார்வையை உதறிவிட்டு, இதயபூர்வமாக மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, அகத்திலும், புறத்திலும் உள்ள சிந்தனைகளை அழித்துவிடு.

குற்றமற்றவனே! கீழுலகு, மண்ணுலகு, மேலுலகு - இப்படி, எங்கேனும் இருந்து, ஆயிரம் ஆண்டுகள் மிகக் கடுமையான தவம் செய்தாலும், சங்கல்ப நாசம் (முற்றிலுமாக சிந்தனையை அழித்தல்) என்பதைத் தவிர, (மோஷத்தை அடைவதற்கு) வேறு வழியே இல்லை!

53. எனவே, எதனாலும் பாதிக்கப்படாத, விகாரமற்ற, இயல்பாகவே சுகமான, மிகப் புனிதமான (மோட்சம் என்கிற) நிலையை அடைவதற்கு ஒரே வழியான சங்கல்ப நாசம் என்ற முயற்சியில் மிகவும் தீவிரமாக ஈடுபடு.

54. மாசற்றவனே! சிந்தனை என்ற நூலில் எல்லா வகையான பற்றுதல்களும், கோர்க்கப்பட்டுள்ளன என்று வைத்துக் கொள்வோம். நூல் அறுபட்டுப் போனால், புலன்கள் சரீரம் முதலிய எல்லாப் பெருமைகளும் எங்கே போய்விடுகின்றன? - யாருக்குத் தெரியும்?

55. சங்கல்பம் (அதாவது, சிந்தனை - ஆசை - எதிர்பார்ப்பு) இல்லாமல், தாமதமாகவே நிகழ்வதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்பவனாய் ஆகிவிடு. சங்கல்பம் என்ற ஞானத்தடையான வலை அழிந்ததும், ஜீவன் பிரம்மத்துடன் ஒன்றி விடுகிறது.

56. பரமார்த்த ஞானத்தை முழுமையாக அடைந்து, முழு ஆற்றலுடன் விகல்ப வலையை விலக்கி, மன உளைச்சல்களை ஒடுங்கச் செய்து, இரண்டற்றதான, பரிபூரண, பேரானந்த நிலையை அடைய முயல்வாய்.

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில்

ஆறாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஏழாவது ஸர்கம்

இராமபிரானுடைய வேள்விச் சாலையில் குச-லவர்கள் இசை பொழிதல்;
சீதாதேவி பூமியில் மறைதல்; அன்னைக்கு ஸ்ரீராமன் உபதேசம் செய்தல்.

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1-3. வால்மீகியினால் உபதேசிக்கப்பட்ட குசன், சம்சாரத்தைப் பற்றிய தவறான கருத்துக்கள் நீங்கப் பெற்று, ஆத்மா அளவில் உண்முக விடுதலை அடைந்து, வெளித்தோற்றத்துக்கு எல்லாச் செயல்களையும் செய்து கொண்டிருந்தான்.

வால்மீகி முனிவர், மகா புத்திசாலிகளான சீதையின் புதல்வர்கள் இருவரையும் நோக்கி,

'பட்டணத்தில், எல்லா வீதிகளிலும் நீங்கள் பாடிக் கொண்டிருப்பதை ஸ்ரீராமன் தெரிந்து கொண்டிருக்கலாம். அவரும் கேட்க விரும்பினால், அவர் முன்பாகவும் நீங்கள் (ராமாயணத்தைப்) பாடலாம். ஆனால், அவர் சன்மானம் கொடுக்க முன்வந்தால், ஏற்றுக் கொள்ளாதீர்கள்' என்று கூறினார்.

4. இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அவர்கள் முனிவர் பாடச் சொன்ன இடங்களிலெல்லாம் பாடிக் கொண்டு திரிந்து வந்தார்கள்.

5-7. தன்னுடைய பழைய வரலாற்றையே அவர்கள் ஒருவாறாக இசைப்பதை ஸ்ரீராமன் கேட்டார். இதற்கு முன் கேட்டிராத சொற்கட்டோடிணைந்த தாளக் கட்டையும், அந்த இரு பாலகர்களின் இசையில் கேட்டு, ஸ்ரீராமன் மிகவும் களிப்படைந்தார்.

வேள்விச் சடங்குகள் முடிந்து, ஓய்வாக இருக்கும் ஒரு சமயத்தில், மா முனிவர்கள், அரசர்கள், மாவீரர்கள், பேரறிஞர்கள், சாஸ்திரம் அறிந்தவர்கள், புராண விற்பன்னர்கள், மொழி வல்லுநர்கள், முதியவர்களான இருபிறப்பாளர்களை அழைத்துக் கூட்டினார்,

8-12. எல்லோரும் வந்து கூடியதும், அந்த இரு இளம் பாடகர்களையும் அங்கே அழைத்தார்.

அரசர், அந்தணர் முதலிய எல்லோரும் உளமகிழ்ந்து, ஸ்ரீராமனையும், இரு பாலகர்களையும் பார்த்து, ஆச்சரியத்தால் கண் இமைக்காமல் இருந்தார்கள். தமக்குள் ஒன்று கூடி, 'இந்த இரண்டு பாலகர்களும், ஸ்ரீராமனைப் போலவே இருக்கிறார்கள் - ஒரு வஸ்துவிலிருந்து தோன்றும் பிரதிபிம்பம் போல. மரவுரியும், சடாமுடியும் இல்லாதிருக்குமேயானால், ஸ்ரீராகவனுக்கும் இவர்களுக்குமிடையே பெரிய வித்தியாசம் இருக்காது!'

மிகவும் ஆச்சரியத்துடன், அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே, முனிகுமாரர்கள் பாடத் தொடங்கினார்கள்.

அப்போது, அங்கே மானுடம் கடந்த, கந்தர்வர்களுக்கு உரித்தான இசையின் இனிமை பரவிற்று.

13. பிற்பகல் நேரத்தில் அந்த இனிய இசையைக் கேட்ட ஸ்ரீராகவன், பரதனைப் பார்த்து, 'இவர்களுக்குப் பத்தாயிரம் பொற்காசு கொடு' என்றார்.

14. ஆனால், பொற்காசுகள் கொடுக்கப்பட்ட போது, 'மன்னா! காட்டில் கிடைக்கும் (பழம், கிழங்கு முதலிய) பொருட்களை உணவாகக் கொள்ளும் எங்களுக்கு தங்கக் காசுகளால் என்ன பயன்?' என்று கூறி மறுத்துவிட்டார்கள்.

15,16. பின்னர், (வால்மீகி) முனிவர் இருந்த இடத்துக்குச் சென்று விட்டார்கள்.

தன்னுடைய வரலாற்றையே கேட்டு மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தார், ஸ்ரீராமன். அந்த இரு பாலகர்களும் சீதையின் புதல்வர்கள் என்று அறிந்து கொண்டார். சத்ருக்னன், ஹனுமான், சுஷேணன், விபீஷணன், அங்கதன் முதலியோரை அழைத்து, 'தேவர்களுக்கு நிகரான பெருமை உடைய தவச்சீலர் வால்மீகியை, சீதையோடு கூட அழைத்து வாருங்கள்' என்றார்.

17-19. 'எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்காக, இந்தப் பேரவையில், ஜானகி சபதம் செய்வாள். அதனால், அவள் குற்றமற்றவள் என்பதை அனைவரும் அறிந்து

கொள்வார்கள்' என்று ஸ்ரீராமன் கூறியதைக் கேட்டு அவர்கள் மிகவும் வியப்படைந்தார்கள். ஸ்ரீராமன் ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்ட அவர்கள், வால்மீகியிடம் சென்று, ஸ்ரீராமன் கூறியபடியே செய்தார்கள்.

- 20,21. ஸ்ரீராமனுடைய உள்நோக்கத்தைப் புரிந்து கொண்ட வால்மீகி, 'மக்கள் கூட்டத்தில் நாளையதினம், சீதை சபதம் செய்வாள். (ஏனென்றால், அது அவளுடைய கணவரின் ஆணை.) பெண்களுக்குக் கணவன் தான் மிக உயர்ந்த தெய்வம் என்பதில் ஐயமில்லை' என்று பதில் சொன்னார்.

இதைக் கேட்டவுடன், ஸ்ரீராமனிடம் சென்று முனிவரின் பதிலைத் தெரிவித்தார்கள்.

22. வால்மீகியின் செய்தியைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன், 'எல்லா மன்னர்களும் முனிவர்களும் (ஜானகி சபதத்தைக்) கேட்பார்களாக' என்றார்.

- 23,24. 'சீதை செய்யப் போகும் சபதத்தை மக்கள் எல்லோரும் கேட்டு, அவள் தூயவளா, அல்லது தூய்மையற்றவளா?' என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளட்டும்,'

இதைக் கேட்டதும், அந்தணர்-அரசர்-வணிகர்-வேளாளர், மகரிஷிகள், வானரர்கள், ஆகிய எல்லோரும், சீதையைக் காணும் பேராவலுடன், துடிக்கும் மனத்துடன் ஒன்று கூடினார்கள்.

- 25-27. சீதையோடு கூட, முனிவரும் விரைவில் வந்து சேர்ந்தார். முனிவர் முன்னதாகச் செல்ல, அவருக்குப் பின்னால், தலையைச் சற்றே குனிந்தபடி, கை கூப்பிய வண்ணம் குரல் தழுதழுக்க, சீதை அந்த வேள்விச் சாலைக்குள் வந்தாள்.

28. பிரும்மாவைப் பின்தொடர்ந்து வரும் மகாலட்சுமியைப் போல், வால்மீகிக்குப் பின்னால் வந்த சீதையைப் பார்த்ததும், ('என்ன பேறு! என்ன புண்ணியம்!' என்பன போன்ற) வாழ்த்தொலிகள் எழுந்தன. அந்த மக்கள் கூட்டத்திடையே வால்மீகி புகுந்தார்.

- 29-33. சீதையுடன் வந்த அவர், ஸ்ரீராகவனைப் பார்த்து, 'தசரத குமாரனே! இந்த சீதை, நன்னடத்தை உடையவள்; தர்மப்படி நடப்பவள்; பாவமற்றவள். ராமா, குடிமக்களின் அவதூறுக்கு அஞ்சி, முன்னர் என் ஆசிரமத்துக்கு அருகே உன்னால் கைவிடப்பட்டவள்.... இப்போது, (மக்கள் மத்தியில்) தன் தூய்மையை நிரூபித்துக் காட்டுவாள். அதற்கு நீ அனுமதி வழங்கவேண்டும்.

'இவர்கள் இருவரும் இரட்டையராகப் பிறந்தவர்கள்; சீதையின் மைந்தர்கள்; உன்னுடைய புதல்வர்கள்; பேராற்றல் படைத்தவர்கள். நான் சொல்வதெல்லாம் சத்தியம். ரகுலத்தில் தோன்றியவனே! (நீ தான் பெரிய வம்சத்தில் தோன்றியவன் - என்று நினைத்துக் கொள்ளாதே!) பிரதேசஸ் என்ற பிரஜாதிபதியின் பத்தாவது தலைமுறையைச் சேர்ந்தவன், நான்!

'நான் எப்போதாவது பொய் பேசியதாக எனக்கு ஞாபகமே இல்லை. அதுபோலவே உன்னுடைய இரண்டு குமாரர்களும்! (பொய் சொன்னதே இல்லை.)

'பற்பல ஆண்டுக் காலம், நான் தவ வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கிறேன். மைதிலி மாசுடையவள் என்றால், நான் செய்துள்ள மகத்தான தவத்தின் பலன் எனக்குக் கிட்டாமற் போகட்டும்....'

வால்மீகி இவ்வாறு மொழிந்த பின்னர், ஸ்ரீராமன் பதில் சொன்னார்.

34. 'உயர்ந்த ஞானம் பெற்றவரே! நல்விரதங்கள் கொண்டவரே! குற்றமற்ற உங்கள் வார்த்தைகளால் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட்டு விட்டது'
35. 'இலங்கையில் தேவர்கள் முன்னிலையில், தன் தூய்மையை நிரூபித்துக் காட்டினாள், வைதேகி. அதனால் தான், அவள் என் மாளிகைக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டாள்.
36. 'பிரும்மன்! குடிமக்களின் அவதூறுக்குப் பயந்த நான், பாவம் அறியாத சீதையை முன்னர் கைவிட்டேன். அதற்காகத் தாங்கள் என்னை மன்னித்தருள வேண்டும்.
37. 'குச-லவர்களான இவ்விருவரும் என்னிடமிருந்தே தோன்றினார்கள் என்பதை அறிவேன். (இப்போது) உலகத்தோர் முன் தன் தூய்மையை நிரூபித்துக் காட்டப் போகும் சீதையிடம் எனக்குப் பிரியம் இருக்கிறது'
38. ஸ்ரீராமனுடைய அந்தரங்க எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்ட தேவர்கள் எல்லோரும், பிரும்மாவை முன்னிட்டுக் கொண்டு அங்கே வந்து கூடினார்கள்.
39. மகிழ்ச்சியோடு குடிமக்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள். பட்டாடை அணிந்திருந்த சீதை, வடக்கு நோக்கிச் சென்று, கீழ்நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டு, கூப்பிய கரங்களுடன் சொன்னாள்.
40. 'ஸ்ரீராமப் பிரபுவைத் தவிர வேறு யாரையும் நான் மனத்தால் கூட எண்ணிப் பார்த்ததில்லை - என்பது உண்மை. (ஆகவே) பூமிதேவி எனக்கு இடம் கொடுத்தருள வேண்டும்'.
- 41,42. - இவ்வாறு குளுரை விடுத்த சீதையின் முன்னால், உத்தமமான, அற்புதமான, தெய்விகமான, சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளியோடு விளங்கிய, தேவசரீரம் பெற்ற நாகத் தலைவர்களால் சுமக்கப்பட்ட ஒரு சிம்மாசனம், பூமியிலிருந்து வெளிப் போந்தது. மிக்க பாசத்துடன், தன் இரு கைகளாலும், பூமிதேவி சீதையைப் பற்றினாள்.
- 43,44. 'வருக, வருக' என்று நல்வரவு கூறி, அவளைச் சிம்மாசனத்தில் உட்கார வைத்தாள். சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தபடியே ரஸாதலத்துக்குள் புகுந்த சீதையின் மேல் வானத்திலிருந்து, இடைவிடாது மலர் மாரி பொழிந்தது. அந்த அற்புதக் காட்சியைக் கண்ட தேவர்களிடமிருந்து உரத்த வாழ்த்தொலிகள் எழுந்தன.
- 45-47. வானுலகிலும், மண்ணுலகிலும் இருந்த எல்லா சராசரங்களும், பேருடல் படைத்த வானரர்களும், சீதா தேவியின் (உக்ரமான) சபதத்தைக் கேட்டு விக்किத்துப் போனார்கள். சிலர், சிந்தனையில் மூழ்கினார்கள்; சிலர், தியானத்தில் ஆழ்ந்தார்கள்; சிலர், ஸ்ரீராமனையே உற்றுப் பார்த்தார்கள்; சிலர், சீதையை நோக்கி உணர்விழந்து போனார்கள்; சிறிது நேரத்திற்கு, அவைகள் எல்லாம் பேச்சிழந்து, செயலற்றுப் போயின.
- 48-50. (பூமி வெடிப்புக்குள்) சீதை நுழைவதைக் கண்டு உலகமே மயங்கி நின்றது. எதிர்காலத்தில் நிகழவுள்ள பெரும் காரியங்களையெல்லாம் உணர்ந்திருந்த ஸ்ரீராமனோ, ஏதும் அறியாதவர் போல, ஜானகிக்காக வருந்திப் புலம்பினார்.
- பிரும்மாவும் முனிவர்களும் நினைவுட்டியதும், கனவிலிருந்து விடுபட்டு விழிப்புற்றவர் போல, யாகத்தின் நிறைவுச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்தார், ஸ்ரீராமன். எல்லா வேதவிற்பன்னர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் விடை கொடுத்து அனுப்பி வைத்தார்.

.....

51. அவர்களை, செல்வத்தாலும், ரத்தினங்களாலும் மிகவும் திருப்திசெய்வித்தார். பின்னர், ஸ்ரீராமன், தன் இரு குமார்களையும் அழைத்துக் கொண்டு அயோத்தியை அடைந்தார்.
52. அது முதலாக, எல்லா சுக போகங்களிலும் பற்றொழித்து, ஆத்ம விசாரணையில் ஆழ்ந்து, ஏகாந்தத்தில் வீற்றிருக்கத் தொடங்கினார்.
- 53-55. ஒரு சமயம், ஸ்ரீராமன் தனிமையாகத் தியானத்தில் ஆழ்ந்திருந்தார். அன்பாகப் பேசும் கௌஸல்யை, அவர், சாட்சாத் நாராயணனே என்பதை அறிந்து கொண்டாள். அவர் முகமலர்ச்சியுடன் இருப்பதைப் பார்த்து, பக்தியுடன் அருகில் வந்து, உவகை பொங்க, வணக்கத்துடன் சொன்னாள்: 'ராமா, எல்லா உலகங்களுக்கும் முதல்வன், நீ; தொடக்கம்-இடை-இறுதி இல்லாதவன்; பரமாத்மா; ஆனந்தமயமான பரிபூரணன்; சக்திமிகுந்தவன்; தலைவன்! (அவ்வளவு உயர்ந்தவனான நீ) என்னுடைய புண்ணியத்தின் பயனாக எனக்கு மகனாகப் பிறந்தாய்!'
56. ராகவா! வாழ்க்கையின் கடைசி கட்டத்தில் இருக்கிறேன். இப்போது தான், உன்னுடன் பேசுவதற்கு எனக்கு நேரம் கிடைத்திருக்கிறது!... இப்போதும் கூட அக்ஞானத்தால் தோன்றும் சம்சாரத் தளை, முற்றிலுமாக நீங்கி விடவில்லை.
57. 'ஐயனே! சம்சாரத் தளையை விலக்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தை, சுருக்கமாக, இப்போதே எனக்கு உபதேசித்து விடு'.
58. முதுமையில் தளர்ந்து, வைராக்கியத்தோடு பேசும் நல்லவளான அன்னையை நோக்கி, கருணை மிக்கவரும் தர்மாத்மாவும் பெற்ற தாயிடம் பாசம் கொண்டவருமான ஸ்ரீராமன் சொன்னார்:
59. 'அன்னையே! முன்பு, மோட்சத்தை அடைவதற்குக் கர்மயோகம், ஞானயோகம், பக்தியோகம் என்ற சாக்ஷதமான சாதனை முறைகள் என்னால் சொல்லப்பட்டன.
60. தாயே, ஆன்மிகப் பயிற்சியாளரின் குணத்துக்கு ஏற்றபடி, பக்தியும் மூன்றுவிதமாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒருவனுடைய இயல்புக்கு ஏற்பவே அவனுடைய பக்தியும் அமைகிறது.
61. துன்புறுத்தும் நோக்கமுடையவன், ஆணவம் உடையவன், பொறாமைக்காரன், தன்னவன் - அந்நியன் என்ற வேற்றுமை பாராட்டுபவன், சினம் கொள்பவன் - இப்படிப்பட்டவர்கள் தாமஸ பக்தர்கள் என்று கூறப்படுகிறார்கள்.
62. கர்ம பலன்களில் பற்றுள்ளவன், சுக போகங்களை விரும்புகிறவன், பொருளாசையும் புகழாசையும் கொண்டவன், வழிபடும் மூர்த்திவடிவங்களில் ஏற்றத் தாழ்வு மனப்பான்மையோடு என்னைப் பூஜிப்பவன் - இவர்கள், ராஜஸ பக்தர்கள்.
63. தன் பாவங்களைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக; தன் செயல்களையெல்லாம் பகவானிடம் சமர்ப்பிப்பதற்காக; 'இது என் கடமை' என்பதற்காக - இப்படி மூன்று விதமாக ஸகுண உபாஸனை செய்கிற பக்தன், சாத்விகன்.
- 64-66. கடலில் சங்கமித்த கங்கையின் தண்ணீர், கடல் நீராகவே ஆகிவிடுவதைப் போல, எல்லையில்லாத குணங்களின் இருப்பிடமான என்னை, இடையறாது சிந்தனை செய்து, என் குணங்களை ஏற்று நடப்பதே நிர்ஞுண பக்தியோகத்தின் லட்சணமாகும்.

செய்யவந்ததைத் தவிர வேறு எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல்

பக்திசெலுத்துபவர்கள், ஸாலோக்யம் - ஸாநுப்யம் - ஸாமீப்யம் - ஸாயுஜ்யம் ஆகியவற்றைக் கொடுத்தாலும் கூட ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

67. அம்மா! பக்திமார்க்கத்தின் மிக உன்னதமான நிலை, அதுதான். அதன் மூலம், (சாதகன்) முக்குணங்களையும் கடந்து என் நிலையை அடைகிறான்.
- 68-72. (இனி, கர்மயோக சாதனையைக் கேளுங்கள்) எள்ளளவு பலனையும் எதிர்பாராமல், தன்னுடைய தர்மநெறிப்படி நடப்பது; உயர்ந்த கர்மாக்களைச் செய்வது; பிற உயிர்களைத் துன்புறுத்தாமல் இருப்பது; என்னைத் தரிசிக்கும் வேட்கையுடன் தோத்திரம் கூறி, சிறப்பாக பூஜை செய்வது; என்னையே நினைத்து வழிபடுவது; எல்லா உயிர்களையும் நானாகவே (பகவானாகவே) கருதி, ஓட்டி, உறவு கொள்வது; அஸத்தியத்தைத் தவிர்ப்பது; சான்றோர்களைக் கௌரவிப்பது; துயரப்படுபவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுவது; தன்னையொத்தவர்களிடம் நட்புப் பாராட்டுவது; புலனடக்கம் முதலியவற்றைக் கடைப்பிடிப்பது; வேதாந்தத் தத்துவங்களைக் கேட்பது; என்னுடைய நாமத்தை ஜபம் செய்வது; நல்லோர்களுடன் சேர்வது; நேர்மையாக நடப்பது; அஹங்காரத்தை அழித்து, என் உபதேசங்களை விரும்பி ஏற்று கடைப்பிடிப்பது - இப்படியான மாசற்ற உள்ளம் படைத்தவர், என் குணங்களைக் கேட்பதாலேயே மிக எளிதாக என்னை அடைகிறார்.
73. ஓர் இடத்திலுள்ள நறுமணம், காற்று மூலமாக நமது நாசிக்குள் புகுந்து விடுவதைப் போல, யோகாப்யாஸத்தில் ஈடுபட்டுள்ள சித்தம் (தானாகவே) ஆத்மாவில் லயித்து விடுகிறது.
74. எல்லா உயிர்ப்பிராணிகளிலும் ஆன்மாவாக நானே இருக்கின்றேன். (ஆனால்) அறிவில்லாத மனிதன், அந்தத் தத்துவத்தை அறியாமல், (= சித்தத்தை உண்முகமாகத் திருப்பாமல்) புலன்களை வெளி விவகாரங்களிலேயே ஈடுபடுத்துகிறான்.
75. அம்மா! பெருமுயற்சியுடன் செய்யப்படும் பலவிதமான பொருட்களால் எனக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படுவதில்லை. மற்ற உயிர்களை மதிக்காமல் புறக்கணித்துவிட்டு என்னைப் பூஜிப்பது, என்னை வழிபடுவதாகாது.
76. 'எல்லா உயிர்களிலும், தன்னிடத்திலும் ஆத்மாவாக நான் இருக்கிறேன்' என்ற ஞானம் ஏற்படாத வரையில், பகவானாகிய என்னை, சிலை வடிவம் முதலியவற்றில், உரிய கர்மாக்கள் மூலம் பூஜிக்க வேண்டும்.
77. தன்னிடமுள்ள ஆத்மாவும் பரமாத்மாவும் வெவ்வேறானவை - என்ற பேத பார்வையுடையவனுக்கு, சாவு பற்றிய அச்சம் நிச்சயமாக இருக்கவே செய்யும்.
78. (இனி ஞானயோகம் பற்றிக் கூறுகிறேன்.) எல்லா உயிர்ப் பிராணிகளிலும் தனித்தனி ஆத்மாவாக இருந்தாலும், ஒரே ஆத்மா நானே என்று அறிந்து, கௌரவித்து, பக்தியுறவு கொண்டு, பேதஉணர்வு இல்லாமல் வழிபட வேண்டும்.
79. நல்லறிவு படைத்தவன், எல்லாப் பிராணிகளிடமும், சுத்த சேதனான நான், ஜீவாத்மாவாக விளங்குவதை உணர்ந்து, எப்போதும் வணங்க வேண்டும்.
80. தாயே! இவ்வாறு பக்தியோகமும் ஞானயோகமும் என்னால் விளக்கப்பட்டன.

81. இவற்றில் ஏதேனும் ஒரு வழியைக் கடைப்பிடித்தாலும் கூட, மிக உயர்ந்த லாபத்தை (அதாவது, மோட்சத்தை) ஒருவன் அடைய முடியும். அம்மா, அவ்விதமே, எல்லோருடைய இதயங்களிலும் நானே (ஜீவாத்மாவாக) இருப்பதால், 'இவன் என் புதல்வன்' என்ற 'அனைத்து உயிர்களும் பரமாத்மாவின் பல்வேறு ஸ்வரூபங்களே' என்ற அகண்டாகார நினைவோடு பார்ப்பதன் மூலமும், (மோட்சம் என்பதான) பேரமைதியை அடைவீர்கள்'

ஸ்ரீராமனின் இந்த உபதேச மொழிகளைக் கேட்ட கௌஸல்யை மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்தாள். ஸ்ரீராமபிரானையே இதயத்தில் எப்போதும் தியானிக்கத் தொடங்கினாள். (நாளடைவில்) சம்சாரத் தளையை வெட்டியெறிந்து, (உயிர், உடலிலிருந்து வெளியேறும்) மூன்று வகையான வழிகளையும் கடந்து, மிக மேலான நிலையை (வைகுண்டத்தை) அடைந்தாள். (அவள் ஸத்யோமுக்தியை அடைந்தாள்.)

84. ஸ்ரீராகவனிடமிருந்து, கைகேயி, முன்னரே யோகவழிகளைக் கேட்டிருந்தாள். அதன்படியே, சிரத்தை - பக்தி- சாந்தத்தோடு கூட ரகுசூல நாயகனையே தன் இதயத்தில் சிந்தித்திருந்து, உயிர் பிரிந்ததும், ஒளிவடிவாக ஸ்வர்கம் சென்று, தசரதனோடு கூடச் சேர்ந்து மகிழ்ந்திருக்கத் தொடங்கினாள். இலக்குவனுடைய தாயார், மிகத் தூய ஞானம் படைத்த சுமித்திரையும் காலம் வந்தபோது, கணவன் இருந்த இடத்தையே அடைந்தாள். (இவ்விருவரும் க்ரமமுக்தியை அடைந்தார்கள்.)

உமா-மகேசுவரர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தர காண்டத்தில்

ஏழாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

எட்டாவது ஸர்கம்

காலன் வருகை; லட்சுமணனைத் துறத்தல்; அவர் திருநாட்டுக்கு ஏகுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

1-4. இவ்விதம் காலம் சென்று கொண்டிருந்தது. ஒரு சமயம், பேராற்றல் படைத்த பரதனுடைய மாமன் யுதாஜித்திடமிருந்து அவனுக்கு அழைப்பு வந்தது. ஸ்ரீராமனுடைய அனுமதியைப் பெற்று, படைகள் புடைசூழ, கேகய நாட்டிற்குச் சென்றான். அங்கே, மூன்று கோடி கந்தர்வர்களை (யுத்தத்தில்) கொன்றான்; இரண்டு நகரங்களை உண்டாக்கினான். பல்வகைச் செல்வங்களோடும் நண்பர்களோடும் தன் இரு புதல்வர்களில் புஷ்கரன் என்பவனை புஷ்கராவதிநகரத்திலும், தக்ஷசிலா என்னும் நகரில் தக்ஷணையும் பட்டம் சூட்டினான். பின்னர், மீண்டும் ஸ்ரீராமனிடம் வந்து ராமசேவையில் ஈடுபட்டான்.

மிகவும் திருப்தியோடிருந்த ஸ்ரீராமன் பாசத்துடன் லட்சுமணனைப் பார்த்துச் சொன்னார்:

5-8. 'லட்சுமணா! உன்னுடைய இரண்டு மைந்தர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு மேற்கு நோக்கிச் செல். அங்கே, எல்லோருக்கும் கஷ்டத்தைக் கொடுத்து வருகின்ற பில்லவர்கள் என்ற கொடியவர்களின் கூட்டத்தை(ப் போரில்) வென்று, மாபெரும் வீரர்களான அங்கதன் - சித்ரகேது என்ற உன்னுடைய புதல்வர்களுக்கு, யானை - குதிரை - செல்வங்கள் - நவரத்தினங்கள் நிறைந்த இரு நகரங்களை நிறுவி, அவர்களை அரசர்களாக முடிசூட்டிவிட்டு விரைவில் என்னிடம் வா'

சென்றவருடைய உத்தரவின்படி, யானை - குதிரைப் படைகளுடன் சென்று, எல்லா

எதிரிகளையும் அழித்தான். இரண்டு குமாரர்களையும் அங்கே நிலைநிறுத்திவிட்டுத் திரும்பி வந்து ராமசேவையில் லட்சுமணன் ஈடுபட்டான்.

9. இவ்விதம், வெகுகாலம் சென்ற பிறகு, எப்போதும் அறவழியிலேயே நடந்துவரும் ஸ்ரீஹரியான ஸ்ரீராமனைக் காண்பதற்காக, முனிவர் வேடம் பூண்டு, காலதேவன் வந்து (வாயிற்காப்பாளனாக இருந்த) லட்சுமணனிடம் கூறினார்:
  10. 'அறிவாளனே! புருஷோத்தமனான ஸ்ரீராமனைக் காண்பதற்காக, மாமுனிவர் அதிபலரின் தூதனாக நான் வந்திருக்கிறேன் - என்று அவரிடம் தெரிவிப்பாயாக. ஒரு செய்தியை, சாவகாசமாக, அவரிடம் கூற வேண்டும்'.
  11. அவருடைய சொற்களைக் கேட்ட லட்சுமணன் விரைவாக ஸ்ரீராமனிடம் சென்று, தவச் செல்வர் வந்திருக்கும் தகவலைக் கூறினான்.
  12. லட்சுமணன் கூறியதைக் கேட்டு, 'தம்பீ! மிக்க மரியாதையுடன் அவரை உள்ளே அழைத்து வா' என்று ஸ்ரீராமன் கூறினார்.
  13. 'அவ்விதமே செய்கிறேன்' என்று கூறிவிட்டுச் சென்ற லட்சுமணன், நெய்யுண்ட அனல் போலத் தேஜசுடன் ஒளிரும் அந்தத் தவச்சீலரை உள்ளே அழைத்து வந்தான்.
  14. தன்னுடைய ஆன்ம ஒளியால் சுடர்விடும் அந்த மாமுனிவர், ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, 'வளர்க, வாழ்க' என்று வாழ்த்தினார்.
  15. முறைப்படி அந்த முனிவருக்கு உபசாரங்கள் செய்து, கௌரவித்து, நலன் விசாரணை செய்தார், கலங்காத நெஞ்சுடைய ஸ்ரீராமன். அவரும், ஸ்ரீராமனுடைய சுகம் பற்றி விசாரித்தார்.
  16. மதிப்புமிக்க இருக்கையில் அமர்ந்த ஸ்ரீராமன், தவசியைப் பார்த்து, 'தாங்கள் என்னிடம் எதற்காக வந்திருக்கிறீர்கள்? அதைத் தெரிவியுங்கள்' என்றார்.
  - 17,18. ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட அந்த முனிவர், '(நான் சொல்ல விரும்பும் செய்தி) நம் இருவருக்கு மட்டுமே தெரிய வேண்டியது; (நான் அதைச் சொல்லும்போது) பிறரால் பார்க்கப்படக் கூடாது; கேட்கப்படக் கூடாது; சொல்லப்படக் கூடாது; அண்ணலே, (அப்படி, வேறு) யாரேனும் கேட்டாலோ, பார்த்தாலோ, அவன் கொலை செய்யப்பட வேண்டியவன்' என்று சொன்னார்.
  19. 'சரி' என்று உறுதியளித்த ஸ்ரீராமன், லட்சுமணனைப் பார்த்து, 'ஸௌமித்திரி, நீ வாயிற்படியில் நின்று கொண்டிரு. நாங்கள் தனியே பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, உள்ளே யாரும் வரக்கூடாது' என்றார்.
  - 20,21. '(தடையை மீறி) உள்ளே வருபவர், யாராக இருந்தாலும் சரி, என் கையால் நிச்சயமாகக் கொல்லப்படுவார்.'
- பின்னர், முனிவரைப் பார்த்து, 'தாங்கள் யாரால் அனுப்பப்பட்டுள்ளீர்கள்? தங்கள் மனத்தில் உள்ள செய்தியை எனக்குக் கூறுங்கள்' என்றார்.
- உடனே, 'ராமா! உள்ளதை உள்ளபடியே கேள்' என்று முனிவர் சொல்லத் தொடங்கினார்.
- 22-24. 'பகவானே! ஒரு காரியத்துக்காகப் பிரம்மா என்னைத் தங்களிடம் அனுப்பியுள்ளார். எதிரிகளை அடக்குபவரே! தேவரே! எல்லாவற்றையும் படைக்கும் மூலப் பொருளான

செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய் செவ்வெண்ணெய்

தங்களுடன் மாயை சேர்ந்ததும், தங்களால் எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் தங்களுடைய புதல்வன், காலன், நான்! வீரரே! பிறும்மா சொல்லி 'அனுப்பிய செய்திஇதுதான்: பகவானே! எல்லா தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் போற்றப்படும் தாங்கள், சொர்க்கத்தைப் பரிபாலிக்க வேண்டிய வேளை வந்து விட்டது. அறிவுத் திரட்சியே! உலகங்களையெல்லாம் உள்ளிழுத்துக் கொண்டு, முன்னர், தாங்கள் ஒருவர் மட்டுமே இருந்தீர்கள்.

25. (மாயை என்ற) மனைவியோடு கூட, தொடக்கத்தில், புத்திரனாகிய என்னை ஈன்றெடுத்தீர்கள். அவ்விதமே, பல படங்களைக் கொண்ட அனந்தன் என்ற நீரில் வாழும் ஆதிசேஷனைப் படைத்தீர்கள்.

26-28. மிகவும் பராக்கிரமமுடைய மது-கைடபன் என்ற இரு அரக்கர்களை, மாயையாகப் படைத்து, (பின்னர், அவர்களை) அழித்து, அவர்களுடைய சதை-எலும்புகளிலிருந்து இந்த உலகையும் மலைகளையும் உண்டாக்கினீர்கள்.

தங்கள் தொப்புளிலிருந்து, சூரியனைப் போல் தெய்விக ஒளிவீசும் தாமரையில் என்னைப் படைத்து, மக்களை உற்பத்திசெய்யும் தலைவனாக என்னை நியமித்து, (உயிர்ப் பிராணிகளை படைப்பதற்கான) வழிமுறைகளையெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தீர்கள். அனைத்துலக நாயகரே! அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் நான், தங்களிடம், (பின்வருமாறு) விண்ணப்பித்துக் கொண்டேன்.

29. 'என்னுடைய வீரயத்தை, (மக்களை) அழிப்பவர்களிடமிருந்து தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.'

அதற்கு இணங்கினாற்போல, (அண்டங்களையெல்லாம் தன்னுள் அடக்கியுள்ள மாபெரும் வடிவம் கொண்ட) விஷ்ணுவாகிய தாங்கள், கசியப முனிவரின் புதல்வராக வாமன வடிவம் எடுத்து அவதரித்தீர்கள்.

30-32. உலகைத் தாங்குபவரே! கூட்டம் கூட்டமாக அரக்கர்களை அழித்துப் பூமியின் சுமையைக் குறைத்தீர்கள். எல்லா மக்களும், நேர்வழியிலிருந்தும் விரட்டப் படுவதற்கு மூலகாரணமாக இருந்த இராவணனை ஒழித்துக் கட்டுவதற்காகத் தான் தாங்கள் மண்ணுலகத்துக்கு வந்தீர்கள். பத்து, ஆயிரம் ஆண்டுகளும், பத்து நூறு ஆண்டுகளும் (பதினோராயிரம் ஆண்டுகள்) உலகில் வாழ்வதாக, முன்பு, தேவர்களிடம் காலகெடு வைத்தீர்கள். தங்களுடைய அந்த உறுதிமொழி நிறைவேறிவிட்டது. அத்துடன், மனிதப் பிறவியில் தங்கள் ஆயுளும் (இப்போது) முடிவடைந்துவிட்டது.

33-36. காலன், ஒரு தபஸ்வியின் வடிவில் தங்களிடம் வந்துள்ளான். ஆனால், (இன்னும் சிறிது காலம்) அரசை ஆளும் எண்ணம் தங்களுக்கு இருக்குமானால், நல்லது, அப்படியே செய்யலாம்.

புலன்களை வென்றவரே! தேவலோகம் செல்வதற்குத் தங்களுக்கு எண்ணம் ஏற்படுமானால், தேவர்கள் தங்கள் தலைவரான ஸ்ரீவிஷ்ணுவை(த் திரும்பவும் அடைந்து) கவலையை ஒழித்து மகிழ்வார்கள்.'

காலனால் கூறப்பட்ட, பிறும்ம தேவனின் செய்தியைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன் சற்றே புன்னகைத்து, அனைத்தையும் அழிக்கின்றவரான காலனைப் பார்த்துக் கூறினார்: 'நீ இப்போது சொன்னதையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டேன். எனக்கும் அதுவே மிகவும் விருப்பமான காரியம்.

செவ்வெழுத்துக்களும் நான் மிகவும் சந்தோஷப் படுகிறேன். மூன்று உலகங்களுக்கும் நன்மை செய்வதற்காகவே நான் மனிதப்பிறவி எடுத்தேன்.

37. 'நீ வந்த காரணத்தை அறிந்து நான் மிகவும் சந்தோஷப் படுகிறேன். மூன்று உலகங்களுக்கும் நன்மை செய்வதற்காகவே நான் மனிதப்பிறவி எடுத்தேன்.
38. 'உனக்கு மங்களம் உண்டாகுக. எந்த இடத்திலிருந்து நான் வந்தேனோ, அதே இடத்துக்கு (ஸ்ரீவைகுண்டத்துக்கு) நான் திரும்பி வரப் போகிறேன். என்னுடைய அவதார நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டது. இந்த விஷயத்தில், இனி, சிந்தனைக்கு ஏதுமில்லை.
39. 'மைந்தா! பிறும்மா சொல்லியிருப்பதைப் போல, என்னுடைய அடியார்களான தேவர்களுடைய எல்லாச் செயல்களிலும், மாயையை மேற்கொண்டு, நான் துணை நிற்கவேண்டும்.....'
40. இவ்வாறாக, அவர்கள் இருவரும் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, ஸ்ரீராகவனை காலதாமதமில்லாமல், அப்போதே காண விரும்பிய தூர்வாச முனிவர், அரண்மனையின் வாசலுக்கு வந்து சேர்ந்தார்.
41. தூர்வாசர், லட்சுமணனை அணுகி, 'ஸ்ரீராமனை நான் உடனே பார்க்க வேண்டும். அவரிடம் எனக்கு ஒரு முக்கியமான வேலை இருக்கிறது' என்றார்.
- 42-44. கொழுந்து விட்டெரியும் சுவாலையைப் போல் தேஜஸ்வியான முனிவர் கூறியதைக் கேட்ட லட்சுமணன், 'ஸ்ரீராமனிடம் தங்களுக்கு என்ன காரியம் ஆகவேண்டும்? (என்னிடம் சொல்லுங்கள்.) உங்கள் விருப்பத்தை நானே பூர்த்திசெய்து வைக்கிறேன். (ஸ்ரீராமனிடமே சொல்ல வேண்டுமென்றால்) சிறிது நேரம் பொறுத்திருங்கள். மன்னர் வேறு வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளார்.'
- இதைக் கேட்டதும், கோபம் பொங்கியெழு, 'இந்த க்ஷணத்தில் பகவான் ஸ்ரீராமனிடம் என்னை அழைத்துப் போகாவிட்டால், லட்சுமணா! இந்த தேசத்தையும், உன் குலத்தையும் நிச்சயமாகப் பொசுக்கி விடுவேன்' என்று இலக்குவனிடம் சொன்னார்.
- 45,46. தூர்வாச முனிவரின் கடுமையான சொற்களைக் கேட்டு, அவர் கூற்றின் விளைவுகளை நன்றாக எண்ணிப் பார்த்த லட்சுமணன், 'என் ஒருவன் காரணமாக எல்லாம் அழிவதைக் காட்டிலும், நான் அழிவதே மேல்' என்று நிச்சயித்து, உடனே உள்ளே சென்று ஸ்ரீராமனிடம் (தூர்வாசர் வந்திருப்பதைத்) தெரிவித்தான்.
47. லட்சுமணன் கூறியதைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன், காலனை அனுப்பிவிட்டு, விரைவாக வெளியே வந்து, அத்ரி மகரிஷியின் புதல்வரான தூர்வாசரைக் கண்டார்.
48. உவகையுடன் முனிவரை வணங்கிய ஸ்ரீராமன், பரிவுடன் நலன் விசாரித்தார். 'தங்கள் விருப்பம் என்னவோ?.... நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்' என்று முனிவரிடம் கூறினார்.
- 49-51. ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட தூர்வாசர், 'ஆயிரம் ஆண்டு உபவாசம் இருந்தேன்; அது இப்போது முடிந்துவிட்டது. ரொம்பவும் பசிக்கிறது. அதனால், ஸ்ரீராகவா! உன் வீட்டில் தற்சமயம் உள்ள உணவையே விரும்புகிறேன்' என்றார். ஸ்ரீராமன் மகிழ்ச்சியோடு, (சமையற்கட்டில்) தயாராக இருந்த உணவை அளித்து முனிவரைத் திருப்திசெய்தார். அமிழ்தம் போன்ற உணவைப் புசித்துவிட்டு, ஆனந்தமாகச் சென்று விட்டார், முனிவர்.
52. அவர் தன் ஆசிரமம் நோக்கிச் சென்றவுடன், (தனித்திருந்த) ஸ்ரீராமன், (அவர் வருவதற்கு முன்) காலதேவனுடன் நடந்த சம்பாஷணையை நினைவு கூர்ந்து மிகவும் துயரமும் தவிப்பும் குழப்பமும் வேதனையும் அடைந்தார்.

செவ்வெழுத்துக்களும் அகரவரிசையிற் றவையுங் கருத்து.

53. (காலதேவனுக்கு அளித்த வாக்குறுதியின்படி) லட்சுமணன் கொல்லப்பட்டு விட்டதாகவே தன் மனத்தில் எண்ணி, தலையைக் குனிந்து கொண்டு, நெஞ்சம் தளர்ந்து, எதுவும் பேச முடியாமலிருந்தார், ஸ்ரீராகவன்.
- 54,55. அனைத்துலக நாயகரான ஸ்ரீராமன், மௌனமாக, கீழ்நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். துயர வெள்ளத்தில் மூழ்கி, வாயடைத்து, கவலைப்பட்டுக் கொண்டு, பாசப் பிணைப்பால் தன்னையே நொந்து கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, 'என் பொருட்டு ஏற்பட்டுள்ள துயரத்தை விட்டு விடுங்கள். ரகுநந்தனா! என்னைக் கொன்று விடுங்கள்' என்றான், லட்சுமணன்.
56. 'பிரபூ! என்னுடைய இறுதிக் காலம் இப்படித் தான் நிகழும் - என்று, முன்னரே நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (நீங்கள் முனிவருக்குக் கொடுத்த வாக்கை) கைவிட்டால், நிச்சயமாக, எனக்கு நரகம் தான் கிடைக்கும்.
57. 'என்னிடம் தங்களுக்கு அன்பு இருக்குமேயானால், தங்கள் அனுக்கிரஹத்துக்கு நான் பாத்திரமானவன் என்றால், கவலையை விட்டுவிட்டு, என்னைக் கொன்று விடுங்கள்; (ஆனால்,) தர்மத்தை விட்டு விடாதீர்கள்.'
58. லட்சுமணன் கூறியவைகளைக் கேட்ட ஸ்ரீராமனின் மனம் தத்தளித்தது. எல்லா மந்திரிகளையும் வசிஷ்டரையும் அழைத்துப் பேசினார்.
59. காலதேவனுடன் பேசியது; அவருக்குக் கொடுத்த உறுதிமொழி; தூர்வாச முனிவர் வருகை - என்று, எல்லாவற்றையும் அண்ணல் விவரித்தார்.
60. ஸ்ரீராமனுடைய சொற்களைக் கேட்ட எல்லா அமைச்சர்களும் புரோகிதர்களும், முயற்சியின்றியே செயலாற்றக் கூடிய ஸ்ரீராமனைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள்:
61. 'பூமியின் சுமையைக் குறைப்பதற்காக வந்துள்ள தாங்கள், லட்சுமணனைப் பிரிய வேண்டும் என்று முன்னரே தீர்மானிக்கப்பட்டது தான். இதை எங்கள் ஞானக்கண்ணால் கண்டு கொண்டோம்.
62. 'ஸ்ரீராமா! இப்போதே லட்சுமணனைத் துறந்து விடுங்கள். பிரபூ, பிரதிக்கேளையைத் துறந்து விடாதீர்கள். ஒருவருக்கு அளிக்கப்பட்ட உறுதிமொழி கைவிடப்பட்டால், தர்மம் என்பது பலனற்றதாகப் போய்விடும்.
63. 'ராமா, முற்றிலுமாக தர்மம் அழிந்து போனால், மூன்று உலகங்களும் நிச்சயமாக அழிந்து விடும். ராகவா! நீங்களோ எல்லா உலகங்களையும் பரிபாலிக்கிறவர்.
- 64-71. 'லட்சுமணன் ஒருவனை மட்டும் துறப்பதன் மூலம், மூன்று உலகங்களையும் தாங்கள் காப்பாற்றலாம்'.

அவைக்களத்தில், அறவழிப்பட்டதும் குற்றமற்றதுமான அவர்களுடைய சொற்களைக் கேட்டு, உடனேயே லட்சுமணனைப் பார்த்து, 'நீ விரும்புகிற வேறு இடத்துக்குச் சென்றுவிடு, லட்சுமணா. அப்போது தான் தர்மத்தைப் பற்றிய ஐயம் ஏற்படாமல் போகும். ஒருவனைக் கைவிடுதல், அவனைக் கொலை செய்வதற்கு சமமானது என்பது சான்றோர்கள் கருத்து.'

இதைக் கேட்ட லட்சுமணன், துயரத்தால் கண்கள் துடிதுடிக்க, ஸ்ரீராமனை வணங்கிவிட்டு விரைவில் தன் இருப்பிடம் சென்றான்.

பின்னர், சரயூ நதிக்குச் சென்று, ஆசமனம் செய்து, கைகூப்பி நின்று, ஒன்பது துவாரங்களையும் அடைத்து, பிராணனைத் தலையுச்சியில் நிறுத்தினான்.

அழிவில்லாத, குறைவில்லாத பரப்பிரம்மம் வாசுதேவன் என்று பெயர் பெற்றவரின் மிக உன்னத இருப்பிடமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தை முழு உணர்வோடு திடமாகத் தியானித்தான்.

மூச்சைப் பிடித்து நிறுத்திவைத்துக் கொண்டிருக்கும் லட்சுமணன் மேல், எல்லா தேவர்களும், தத்தம் அக்னிஹோத்ராக்னியுடன் கூட வந்திருந்த ரிஷிகளும் மலர் மாரி பொழிந்து போற்றிப் பாராட்டினார்கள்.

அந்தச் சமயத்தில், அங்கிருந்த தேவதைகள் எவரும் பார்க்காத வண்ணம் இந்திரன் வந்து, உடலோடு லட்சுமணனைத் தூக்கிச் சென்று தேவலோகத்தை அடைந்தான்.

அப்போது, விஷ்ணுவின் கால் பங்கான லட்சுமணனை, எல்லாத் தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் வணங்கினார்கள்.

72. பகவான் லட்சுமணன் தேவலோகம் வந்து சேர்ந்து விட்டதை அறிந்ததும், ஸித்த லோகவாசிகளான யோகிகளும் பிரம்மாவும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்து, ஆதிசேஷன் வடிவமான லட்சுமணனைக் காண வந்தார்கள்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தர காண்டத்தில்

எட்டாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஒன்பதாவது ஸர்கம்

திருநாட்டுக்கு ஏகுதல்

ஸ்ரீமகாதேவர் சொன்னது

- 1,2. (பார்வதி!) லட்சுமணனைத் துறந்ததும், மிகவும் துயரமடைந்த ஸ்ரீராமன், மந்திரிகளையும் வேதவிற்பன்னர்களையும் வசிஷ்டரையும் அழைத்து, 'பேரறிவாளனான பரதனுக்கு முடிசூட்டி விட்டு, லட்சுமணனுடைய வழியைப் பின்பற்றி நானும் இப்போதே சென்று விடப் போகிறேன்' என்றார்.
3. இவ்வாறு ரகுல நாயகன் கூறியதைக் கேட்டதும், நகர மாந்தர்களும் நாட்டு மக்களும், துக்கம் தாங்காமல், வேர் வெட்டப்பட்ட மரங்களைப் போல, தரையில் வீழ்ந்தார்கள்.
4. ஸ்ரீராமன் கூறியதைக் கேட்டு, பரதன் மூர்ச்சை அடைந்தான். ஆட்சிப் பொறுப்பேற்பதில் வெறுப்பை வெளிப்படுத்திக் கொண்டு ஸ்ரீராமனிடம் கூறினான்:
5. சத்தியத்தின் மேல் ஆணையாகக் கூறுகிறேன். விண்ணுலகிலோ, மண்ணுலகிலோ, தாங்கள் இல்லாத ராஜ்யத்தை நான் விரும்பவில்லை. ரகுநாயக! தங்கள் திருவடிகள் மேல் ஆணை...
6. 'ராகவா! மன்னா!... கோசலப் பகுதியில் வீரன் குசனையும், வடக்குப் பகுதியில் லவனையும் ஆட்சியில் அமர்த்துங்கள்.
7. 'சத்ருக்களை அழைத்து வருவதற்காக உடனே தூதர்களை அனுப்புவோம். நாம், ஸ்வர்கத்துக்கு எழுந்தருளப் போகிறோம் - என்ற செய்தியை அவனும் தெரிந்து கொள்ளட்டும்.'

8. பரதன் சொன்னதைக் கேட்டு அச்சத்தால் கலக்கமுற்ற பிரஜைகள், 'ஸ்ரீராமனைப் பிரிய வேண்டுமே?' - என்ற கவலையால் மயங்கிக் கீழே விழுந்தார்கள்.
9. பகவான் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, இரக்கம் தொனிக்க, 'குழந்தாய், உன்மேல் வைத்துள்ள பாசத்தால் எல்லாக் குடிமக்களும் (உன் பிரிவைத் தாங்கமாட்டாமல்) தரையில் விழுந்து கிடக்கிறார்கள்.
- 10,11. 'ராமா, அவர்களுடைய அன்புமயமான உள்ளத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு ஆறுதல் கூறு' என்றார்.
- வசிஷ்டருடைய உரையைக் கேட்டதும், அவர்களை எழுப்பி, புகழ்ந்து பாராட்டி, நட்புணர்வுடன், 'நான் உங்களுக்காக என்ன செய்யணும்?' என்று அவர்களைக் கேட்டார்.
- குடிமக்களெல்லோரும் பக்தியோடு கைகூப்பிக் கொண்டு ஸ்ரீராகவனைப் பார்த்துச் சொன்னார்கள் :
12. 'தாங்கள் எங்கே போக விரும்புகிறீர்களோ, அந்த இடத்துக்கு நாங்களும் தங்களைப் பின் தொடர்ந்து வருவோம். அதுதான் சிதைவு படாத தர்மம்; எங்களுக்கும் அதுவே திருப்தியைத் தரக்கூடியது.
- 13-17. 'ஸ்ரீராமா! தங்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்ல வேண்டுமென்பதில் நாங்கள் மனப்பூர்வமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கிறோம். (நீங்கள் செல்லும் இடம்) தபோவனமோ, சொர்க்கமோ அல்லது (வேறொரு) பட்டணமோ? - எதுவாக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் மனைவி மக்களோடு கூட, கண்டிப்பாகப் பின்தொடர்வோம்.'
- பக்தர்களான அந்தக் குடிமக்களின் மனஉறுதியையும் காலதேவன் கூறிய செய்தியையும் நினைத்துப் பார்த்து, ' சரி, அப்படியே ஆகட்டும்' என்றார்.
- இவ்விதம் ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்தவுடன், ஸ்ரீராமன் அன்றையதினமே, குச-லவர்களை (அவரவருடைய நகரத்துக்குப்) புறப்படச் செய்தார்.
- எண்ணாயிரம் தேர்கள், ஓராயிரம் யானை, ஆறாயிரம் குதிரைகள் என்று சேனைகளையும், அளவில்லாத ரத்தினங்கள், செல்வங்கள், மனநிறைவுள்ளவர் களும் மிகுந்த பலசாலிகளுமான குடிமக்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்.
18. குச-லவர்கள், கனத்த இதயத்துடன், ஸ்ரீராமனை நமஸ்கரித்து விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.
- சத்ருக்னனை அழைத்து வருதற்குத் தூதர்களை அனுப்பி வைத்தார், ஸ்ரீராமன்.
- 19,20. தூதர்கள் விரைவாகச் சென்று, காலதேவனின் வருகை, தூர்வாஸரின் செயல்கள், லட்சுமணன் இறுதிப் புறப்பாடு, ஸ்ரீராகவனுடைய பிரதிக்கை, குமாரர்களுக்கு அரசரிமை அளித்தல் - ஆகிய, ஸ்ரீராமன் விருப்பப்படி நடந்தேறிய எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் சத்ருக்னனிடம் தெரிவித்தார்கள்.
- 21,22. குலத்தின் அழிவு பற்றித் தூதர்கள் கூறியதைக் கேட்டு மனம் வேதனைப்பட்டாலும், தைரியத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு, உடனே தன் இரண்டு புதல்வர்களையும் அழைத்தான்; பெரும் பலசாலியான சுபாஹுவை மதுரா நகரத்துக்கும், யூபகேதுவை விதிசா நகரத்துக்கும் அரசர்களாக முடி சூட்டிவிட்டு, ஸ்ரீராமனைக் காணும் பேராவலுடன் அயோத்தியை நோக்கி உடனே விரைந்தான், சத்ருக்னன்.

செவ்வாய்க்கிழமை அன்று அங்குள்ள அனைத்து மக்களும் கலந்துகொண்டு

23. (அயோத்தியை அடைந்ததும்) அக்கினிக்கு ஒப்பான தேஜஸுடைய மகாத்மா ஸ்ரீராமன், இரு பட்டாடைகள் அணிந்து, அழிவில்லாத முனிவர்களால் சூழப்பட்டிருப்பதைக் கண்டான்.
- 24-29. திருமகள் நாயகனும், ரகுலத் திலகமும் ஆகிய ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து வணங்கினான்; பேரறிவாளனான சத்ருக்னன் கைகூப்பிக் கொண்டு, 'தாமரைக் கண்ணா! என் இரு புதல்வர்களுக்கும் அங்கே பட்டம் சூட்டிவிட்டு, தங்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும் உறுதியான முடிவுடன் நான் வந்திருக்கிறேன். வீரரே! உங்கள் தம்பி என்ற உரிமையில் கேட்கவில்லை; நான் உங்கள் அனன்ய பக்தன்; ஆகவே, என்னை விட்டுவிட்டுப் போய்விடாதீர்கள்' என்றான்.
- சத்ருக்னனுடைய உறுதியான எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்ட ஸ்ரீராமன், 'பிற்பகலில் புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக இரு' என்று கூறினார்.
- இந்த சந்தர்ப்பத்தில், தாங்கள் விரும்பும் வடிவத்தை எடுக்கக் கூடியவர்களான வானர்கள், கரடிகள், ராட்சஸர்கள், பசுவால் இனத்தைச் சேர்ந்த குரங்குகள் எல்லாம், முனிவர்களுடையவும், தேவர்களுடையவும் புதல்வர்கள் போன்ற தோற்றத்தில், நொடிப்பொழுதில் ஆயிரக்கணக்காக வந்து குதித்தார்கள்.
- ஸ்ரீராமனின் பயணத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு வந்துள்ள வானர்களும், ராட்சஸர்களும், ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, 'பிரபு, தங்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லும் நிச்சயத்துடன் வந்திருக்கிறோம் என்பதை விண்ணப்பித்துக் கொள்கிறோம்' என்று கூறினார்கள்.
- 30,31. இதனிடையே, மகாபலசாலியான சுகீவனும் வந்து ஸ்ரீராமனை முறைப்படி வணங்கினான். அடியார்களிடம் பேரன்பு செலுத்தும் ஸ்ரீராமனிடம், 'பேராற்றலுடைய அங்கதனுக்குப் பட்டம் சூட்டிவிட்டு வந்திருக்கிறேன். ஸ்ரீராமா! தங்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்வது என்ற தீர்மானத்துடன் வந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்' என்றான்.
32. கரடிகள்-வானர்கள்-ராட்சஸர்களின் உறுதியான முடிவைக் கேட்ட ஸ்ரீராமன், விபீஷணனைப் பார்த்து, மென்மையும் மதிப்பும் தோன்றும் குரலில் சொன்னார்:
33. 'நான், என்மேல் ஆணையிட்டுக் கூறுகிறேன்; இந்தப் பூமி, மக்களைத் தாங்கும் காலம் வரையில், என் சொற்படி, நீ ஆட்சி செய்து கொண்டிரு.
34. 'என் (மேல் உள்ள அன்பின்) காரணமாக, நீ (என் சொற்களை மறுத்து) பதில் ஏதும் சொல்லாதே' என்று கூறிவிட்டு ஹனுமானைப் பார்த்துச் சொன்னார்.
35. 'மாருதி, நீ நீண்ட நெடுங்காலம் வாழ்வாய். என்னுடைய (இந்த) ஆணையைப் பொய்யாக்கி விடாதே'. பிறகு, ஜாம்பவானைப் பார்த்து, 'துவாபர யுக முடிவு வரையில் நீ இங்கு இருப்பாய்' என்றார்.
36. 'ஏதோ ஒரு காரணத்தை முன்னிட்டு என்னுடன் யுத்தம் செய்வாய்.' பின்னர் அங்குக் குழுமிருந்த கரடிகள், ராட்சஸர்கள், வானர்களைப் பார்த்து, 'எல்லோருமே என்னுடன் செல்லலாம்' என்று கருணையோடு சொன்னார்.
37. பின்னர், வைகறைப் போதில், அகன்ற மார்பும் வெண்தாமரையொத்த கண்களும் உடைய ரகுவம்சநாயகன், மதிப்புக்குரிய புரோகிதர் வசிஷ்டரைப் பார்த்து, 'அக்னிஹோத்ர அக்னிகள் (மூன்றும்) எனக்கு முன்னதாகச் செல்லட்டும்' என்றார்.

38,39. உடனே, வசிஷ்டரும், மகாப் பிரயாணத்துக்குரிய சடங்குகளை நூன்முறைப்படி விரிவாகச் செய்து முடித்தார்.

பட்டாடை உடுத்தி, கையில் தர்பத்தாலான பவித்ரம் அணிந்து, மகாப்பிரயாணத்தில் முழுமையாக மனத்தைச் செலுத்தினார், ஸ்ரீராமன். வெண்மேகக் கூட்டத்திலிருந்து வெளிப்படும் சந்திரனைப் போல, அயோத்திநகரத்திலிருந்து வெளிப்போந்த ஸ்ரீராமன், கோடி சந்திரர்களின் ஒளியைப் பொழிந்தார்.

ஸ்ரீராமனுடைய இடது பக்கத்தில், வெண்தாமரை ஏந்தியபடி, தாமரை இதழ் போன்று அகலமான கண்கள் படைத்த லக்ஷ்மிதேவி சென்றாள்.

40. வலது பக்கத்தில், செந்தாமரை ஏந்திய கையளாய், ஒளிவீசும் கருமை நிறத்தினளாய் பூமாதேவியும் சென்றாள்.

எல்லா சாஸ்திரங்கள், படைக்கலன்கள், வில்-அம்புகள் ஆகியன, உருவம் பெற்று அவருக்கு முன்னதாகச் சென்றன.

41. வேதங்கள் எல்லாம் உருவம் தாங்கி (அவருடன்) சென்றன; தேவரிஷிகள் உடன் சென்றார்கள். மறைகளின் தாயாகிய காயத்ரி தேவி, பிரணவம்-வ்யாஹ்ருதிகளுடன் கூட, ஹரியுடன் சென்றாள்.

42. மண்ணுலகில் எல்லாவற்றையும் விருப்பப்படி அனுபவித்து முடித்து விட்டாற்போன்ற பெரும் நிறைவுடனும் மோட்ச ராஜ்ஜியத்தின் கதவுகள் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது போலவும் எண்ணியவர்களாய், மனைவி-மக்கள்-உறவினர்களோடு கூட, நகர மாந்தர்கள் அனைவரும் ஸ்ரீராமனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

அந்தப்புரத்தில் இருந்தவர்கள், பணியாட்கள், மனைவிகள், சத்ருக்களின் ஆகியவர்களோடு பரதன் பின்தொடர்ந்தான்.

43. லக்ஷ்மியோடு கூட ஸ்ரீராகவன் சென்று கொண்டிருப்பதைக் கண்ட சிறுவர்-வயோதிகர்கள் முதலிய நகரமக்கள் அனைவரும், அரசியல் ஆலோசகர்களான அமாத்தியர்கள், அமைச்சர்கள், உத்தம அந்தணர்கள் ஆகியோரும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்.

44. முக்கியமான கூடித்திரியர்கள், வணிகர்கள், வேளாளர்கள் மற்றும் ஏனையோரும் மகிழ்ச்சியுடன் சென்றார்கள்.

சுக்ரீவன் முதலிய வானரத் தலைவர்கள் நீராடி தூய்மை பெற்றார்கள். பின் மங்கல ஒலிகளை எழுப்பிக் கொண்டு, (ஸ்ரீராமன் ஆணைப்படி தத்தம் இடங்களுக்குப்) புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

45. (ஸ்ரீராமனைப் பின்தொடர்ந்து சென்றவர்களில்) உலக வாழ்க்கையில் துயரம் அடைந்தவர், சோகப்பட்டவர், புலனுக்ர பொருட்களில் நாட்டம் உடையவர் ஒருவர் கூட இல்லை. எல்லாவற்றிலும் பற்றைத் துறந்து பரமானந்த வடிவினராகிய ஸ்ரீராம பிரம்மத்தைத் தொடர்ந்து தத்தம் கால்நடை-பணியாட்களோடு கூடப் போனார்கள்.

46. கண்ணுக்குப் புலனாகாத பூதங்கள், மற்றும் சராசரப் பிராணிகள் எல்லாம், பாசத் தளையை நீக்கி ஒன்றேயான பரம்பொருளும், அனைத்துக்கும் ஈசுவரரும் எல்லையில்லாத சக்திபடைத்தவரும் பரமாத்மாவுமான சாட்சாத் ஸ்ரீராமனுடன் சென்றார்கள்.

செல்லாத ஜீவனே இல்லை. மாமன்னர் ராமசந்திரன் சென்றபின், அந்த நகரம் முற்றிலுமாக வெறிச்சோடிப் போயிற்று.

41. அப்போது, அயோத்திநகரத்தில், ஸ்ரீராமனிடமே மனத்தைச் செலுத்தி, அவருடன் செல்லாத ஜீவனே இல்லை. மாமன்னர் ராமசந்திரன் சென்றபின், அந்த நகரம் முற்றிலுமாக வெறிச்சோடிப் போயிற்று.
48. நகரத்துக்கு அப்பால் வெகுதூரம் சென்றதும், விஷ்ணுவினுடைய கண்களிலிருந்து பெருகிய (சரபு) நதியைக் கண்டு, நினைத்தாலே தூய ஞானத்தைத் தந்தருளவல்ல ஸ்ரீராமன் ஆனந்தமடைந்தார். அனைத்துலகமுமே, தம் இதயத்தில் இருப்பதைக் கண்டார்.
49. அப்போது, பிதாமஹரான பிறும்மா, மற்றும் தேவர்கள், ரிஷிகள், ஸித்தர்கள் அங்கே வந்தார்கள். எல்லையே காண முடியாத ஆகாயவெளி, (அவர்கள் ஏறிவந்த) கோடிக்கணக்கான விமானங்களால் நிரம்பிப் போயிற்று.
50. சூரியனைப் போல் ஒளிவீசும் தேவர்கள் முதலியோரால், ஆகாயம், ஒளிமயமாகவே ஆகிவிட்டது; இத்துடன், புண்யலோகங்களிலிருந்து வந்திருந்த பெரும் புண்ணியசாலிகளின் காந்தியினாலும், மேலும் ஒளிமயமாயிற்று.
- 51-53. அப்போது, வாசனையுடன் காற்று வீசியது; வரிசையாகத் தொடர்ந்து மலர்மாரி பெய்தது. வித்யாதரரும் கின்னரரும் இன்னிசை பாட, தேவர்கள் மிருதங்கம் வாசிக்க, எல்லையில்லா சக்திபடைத்தவரான ஸ்ரீராமன், சரபுவில் ஆசமனம் செய்து, கால்களால் (ஆதம்) பிரதட்சிணம் செய்தார்.
- அப்போது, ஸ்ரீராமனை நோக்கி கைகூப்பிக் கொண்டு, பிறும்மா கூறினார்: 'தாங்கள், பரமாத்மா; பரமேசுவரன்; விஷ்ணு; எப்போதும் பேரானந்த வடிவினர்; பரிபூரணர்; ஒன்றேயான ஈசன் தாங்களே - என்ற தங்கள் தத்துவத்தைத் தாங்கள் அறிவீர்கள். அனைத்துக்கும் தலைவரே! அடியேனுடைய சொற்களை மதித்து, அதன்படி செய்து முடித்திருக்கிறீர்கள். பேரறிவாளரே! தாங்கள் அடியார் வசத்தில் உள்ளவர்.
54. 'தாங்கள், சகோதரர்களோடு கூட, ஆதிவடிவமான விஷ்ணுவின் திருவடிவத்தில் புகுந்து, தேவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள். அல்லது, வேறு எந்த வடிவம் தங்களுக்குப் பிடிக்கிறதோ, அதனை ஏற்று எங்களைக் காப்பாற்றுங்கள்.
55. 'தாங்கள், தேவர்களின் பெருந்தலைவரான மகாவிஷ்ணு என்பதை என்னைத் தவிர வேறு யாரும் அறியமாட்டார்கள். ஆயிரம் தடவை தங்களை நமஸ்கரிக்கிறேன். தேவர்களின் தலைவரே! மீண்டும் மீண்டும் தங்களை வணங்குகிறேன்... அருள் புரியுங்கள்.'
56. பிறும்மாவின் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, எல்லாத் தேவர்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, பேரொளியாக மாறிய ஸ்ரீராமன், அவர்களுடைய பார்வையைக் கவர்ந்து, சக்ரம் முதலியவற்றைத் தரித்துக் கொண்டு, நான்கு கைகளுடையவராகத் தோற்றமளித்தார்.
57. சுமித்திரையின் புதல்வனான லட்சுமணன், பகவானுடைய படுக்கையான அற்புதமான படங்கள் உடைய ஆதிசேஷனாக ஆனார்; கைகேயியின் மைந்தனான பரதனும், லவணாசுரனை வென்ற சத்ருக்னனும் சக்ரமும் சங்கும் ஆனார்கள்.
58. சீதை, பழைய வடிவமான, மகாலக்ஷ்மி ஆனார். ஸ்ரீராமன், புராணபுருஷனான மகாவிஷ்ணுவாகி, சகோதரர்களோடு கூட, முந்தைய வடிவத்தில் ஒளிமயமான திவ்யமூர்த்தியாக விளங்கினார்.

.....

59. மகாவிஷ்ணுவை திரும்பப் பெற்றதும், இந்திரன் முதலிய தேவர்கள், ஸித்தர்கள், முனிவர்கள், பிறும்மா, தக்ஷன் முதலான பிரஜாதிபதிகள் ஆகியோர் பகவானைச் சூழ்ந்து கொண்டு தோத்திரங்கள் கூறிப் போற்றினார்கள்.
60. தங்கள் மனோரதம் நிறைவேறிவிட்டதால், மகிழ்ச்சியில் திளைத்து, மனநிறைவடைந்தார்கள். அப்போது, பகவான் விஷ்ணு, பிறும்மாவைப் பார்த்து (உடன் வந்திருந்த கரடி, வானரரைக் காட்டி) 'இவர்கள், என் பக்தர்கள்; என்னிடம் பேரன்பு கொண்டவர்கள். விலங்கின் உடல் பெற்றிருந்தாலும், புண்ணியவான்கள். (எனவே,) வைகுண்டத்துக்கு நிகரான புண்ணியலோகத்தை அடையத்தக்கவர்கள். என் ஆணைப்படி, இவர்களை விரைவில் (உத்தம உலகத்துக்கு) அழைத்துச் செல்' என்றார்.
62. ஹரியினுடைய சொற்களைக் கேட்ட நான்முகன், 'தங்களையே மனத்தில் நினைத்து வாழும் பெரும் புண்ணியசாலிகளான இவர்கள், என் உலகத்துக்கு மேலே விரிந்து கிடக்கின்றதும் மிக்க ஒளியுடையதும் விசித்திரமான சுகபோகங்கள் நிறைந்ததுமான உலகத்தை அடைவார்கள்' என்றார்.
63. 'அத்துடன், தங்களுடைய புனித நாமமான ராம என்ற சொல்லை, உயிர்விடும் போதேனும் உச்சரிக்கின்ற மனிதர்களும், (பக்திபூர்வமாகச் சொல்லாமல்) ஏதோ அறியாமையால் சொல்பவர்களும் கூட, யோகீஸ்வரர்கள் அடையத்தக்க புண்ணிய லோகங்களை அடைவார்கள்.'
64. (இதைக் கேட்டதும்) வானரர், ராட்சஸர் முதலியோர் நீரில் மூழ்கி, உடலைத் துறந்து, முன்பு எந்தத் தேவதையின் அம்சமாக வானரர்களாகவும், கரடிகளாகவும் வெளிப் போந்தார்களோ, அந்த தேவதையின் உருவத்தைப் பெற்றார்கள்.
- 65,66. வானரத் தலைவனான சுகீவன், சூரிய பகவானுடைய வீரியத்திலிருந்து தோன்றியவனாதலால், அவன் சூரியனையே சென்றடைந்தான். நகரமக்களெல் லோரும் சரயூ நதியில் மூழ்கி, மனித உடலைத் துறந்து, அற்புதமான ஆபரணங்கள் பூண்டவர்களாக, விமானத்தில் ஏறி, சாந்தநிகம் என்ற தேவலோகத்தை அடைந்தார்கள்.
- விலங்காகப் பிறந்திருந்தவர்களும், ஸ்ரீராமனின் அருட்பார்வை கிடைக்கப் பெற்றவர்களாதலால், நீரில் மூழ்கி, (விலங்கு வடிவம் நீங்கி) தேவலோகத்துக்கே சென்றார்கள்.
67. எந்த நோக்கமும் இல்லாமல், வெறுமே வேடிக்கை பார்க்க வந்த கிராமத்து மக்கள், ஸ்ரீராமனை தரிசித்ததால், உலகத் தளையிலிருந்து விடுபட்டு, ஞானம் பெற்று, பரம்பொருளான ஹரியையே தியானித்து, நீரில் மூழ்கி (சரீரத்தைத் துறந்து) மிகவும் எளிய முறையில் சொர்க்கத்தை அடைந்தார்கள்.
68. ஸ்ரீராமபிரானுடைய வரலாற்றின் நிறைவுப் பகுதியை, இவ்வாறாக, உத்தர காண்டத்தில் ஸ்ரீமகாதேவர் சொல்லிமுடித்தார்.
- இதிலுள்ள செய்யுட்களில் ஏதேனுமொன்றின் கால் பகுதியை மட்டும் படிக்கிறவன் (கூட), ஆயிரக்கணக்கான பிறவிகளில் சேர்ந்து போன பாவங்களிலிருந்து விடுதலை அடைகிறான்.
69. நாள்தோறும் குவியல் குவியலாகப் பாவம் செய்தவனும், பக்தியோடு (ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணத்தின்) ஒரு செய்யுளையேனும் படித்தால், பாவக்

குவியல்களிலிருந்து விடுபட்டு, வேறு எவராலும் அடைய முடியாததான ஸ்ரீராம ஸாலோக்ய முக்தியை அடைவான்.

70. எதிர்காலத்தில் தோன்றப் போகும் பக்தர்களுக்காக, ஸ்ரீராமனுடைய இந்தப் புண்ணிய சரிதம், ஸ்ரீராமனின் தூண்டுதலின்படி, மகேசுவரனால் முன்பு கூறப்பட்டது. இதைப் படித்தால், அதைக் கேட்டு இராமபிரான் மிகவும் சந்தோஷம் அடைகிறார்.
71. எல்லையில்லாத புண்ணியத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய இந்த ராமாயணம், பார்வதிக்கு ஸ்ரீசங்கரரால் கூறப்பட்டது. இதனைப் பக்தியுடன் படிப்பவனும் கேட்பவனும் நூற்றுக்கணக்கான பிறவிகளில் செய்த பாவத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.
72. இந்த அத்யாத்ம ராமாயணத்தைத் தினந்தோறும் பக்தியுடன் படிப்பவர்-கேட்பவர்-எழுதுபவர்களிடம் ஸ்ரீராமன் மிகவும் அன்புகொண்டு, சீதையோடு கூட அவர்களுடன் இருந்து, செல்வச் செழிப்பை அருள்கிறார்.
73. மக்களுடைய மனத்தை ஈர்க்கும் ஆதிகாவியமான இராமாயணத்தைப் பிறும்மா போன்ற முக்கியமான தேவர்களும் போற்றிக் கொண்டாடுகிறார்கள். தினந்தோறும் சிரத்தையோடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் (பாவ மாசுகள் இல்லாத) தூய உடல் பெற்று மகாவிஷ்ணுவின் இருப்பிடத்தை அடைகிறார்.

உமா-மகேசுவர்களுக்கிடையே நிகழ்ந்த உரையாடலான

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் உத்தர காண்டத்தில்

ஒன்பதாவது ஸர்கம் முற்றிற்று.

~~~~~

உத்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

~~~~~

ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் நிறைவடைந்தது.

~~~~~

Gita Press, Gorakhpur—273005
Ph. (0551) 2334721; 2331250; 2331251